

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

رشته‌ی مرواری ۲

PDF4Kurd

عه لانه دین سه جادی

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
براي دائلود كتيبهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

رشته‌ی مرواری

نوسه‌ر:

علائه‌دین سه‌جادی

ناسنامه‌ی پدرتووک

کتیب: رشته‌ی مرواری

نوسهر: عه‌لانه‌دین سه‌جادی

ویراستار: فه‌خره‌دین ئه‌ویه‌ه‌نگی

پیت لیدان: شایسته مه‌حموودی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری ناوه‌وه: ناسیخ ره‌حمانی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری به‌رگ: ناسیخ ره‌حمانی ۰۹۱۸۳۷۳۸۰۲۸

ئه‌ژمار: ۱۵۰۰ دانه

بیرست

۶۰۹.....	بدرگی پنجم.....
۶۱۱.....	سدره تا.....
۶۱۴.....	گه‌نجی دره‌خشان.....
۶۴۹.....	رشته‌ی مرواری.....
۶۶۳.....	رووداوه‌کانی رابوردوو.....
۶۷۹.....	په‌ندی پیران.....
۶۸۸.....	ولامی بی‌ولام.....
۷۰۸.....	هندیک له‌داستانی ژن.....
۷۲۳.....	تافگه‌ی ئیلاخ.....
۷۴۱.....	تاقی کراوه‌کانی کوردی.....
۷۴۷.....	بدرگی ششم.....
۷۴۹.....	پیشه‌کی.....
۷۵۲.....	تافگه‌ی ئیلاخ.....
۷۸۱.....	له‌باخی گولیک.....
۷۹۴.....	شه‌کراوی ده‌ماخ.....
۸۱۶.....	قسه‌ی نه‌سته‌ق.....
۸۲۶.....	رووداوه‌کانی رابوردوو.....
۸۴۵.....	ولامی بی‌ولام.....
۸۵۱.....	گه‌نجی دره‌خشان.....
۸۷۱.....	بدرگی هفتم.....
۸۷۳.....	پیشه‌کی.....
۸۷۵.....	شه‌کراوی ده‌ماخ.....
۹۱۰.....	رشته‌ی مرواری.....
۹۲۸.....	پیری و جوانی.....
۹۳۵.....	گه‌نجی دره‌خشان.....
۹۵۶.....	رووداوه‌کانی رابوردوو.....
۹۷۳.....	بو میژوو.....

- ۹۷۴ ..... - شتیخ بورهان
- ۹۷۶ ..... تافگه‌ی ئیلاخ
- ۹۹۱ ..... به‌رگی هه‌شته‌م
- ۹۹۳ ..... پی‌شه‌کی
- ۹۹۶ ..... گه‌نجی دره‌خشان
- ۱۰۲۸ ..... له‌باخی گولینک
- ۱۰۳۵ ..... تافگه‌ی ئیلاخ
- ۱۰۵۶ ..... فدره‌نگی ته‌مه‌ل :
- ۱۰۶۱ ..... له‌باره‌ی حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌نده‌وه
- ۱۰۶۹ ..... به‌بنجه‌و باوک و دایک نییه
- ۱۰۷۳ ..... کلپشه‌ی رژی
- ۱۰۸۵ ..... - یاقله‌ی میسر
- ۱۰۹۵ ..... - گیسکه‌که‌ی هه‌یاس

بہرگی پینجدم

۱۹۷۲ - ۵۲۶۷۲ م

۱۳۹۲

سەرەتا

لە ھەر تەلە ئاوازیکی و لە ھەر سازە نیازیک.

رۆژان رۆژی لە دوایە. رۆژ ئەرپاوا مانگ دیت؛ مانگ ئەرپاوا سال دیتن. خۆزگە بەو رۆژانە کە ھەر رۆژیکی وەکوو مانگیکی بوو! ئای بۆ ئەو مانگانە کە ھەر مانگیکی وەکوو سالیکی بوو! کورە چۆن قسە ی وا ئەکە ی؟ خۆ ئەلین رۆژی ناخۆشی بە مانگیکە و مانگیکی بەسالیکی.

ئەمە ئەلین بەلام بە دینت رۆژانی منالی رۆژی ناخۆشی بوون؟ کە لە بەیانیه وە تا نیوہرۆ وەکوو سالیکی بوو. خۆ لە بەیانیه وە ئیوار ئ ھەر نەدەھات.

ئۆ خوزگەت پینی بەوہی قسە ی پار ئەگێریتەوہ.

برا نە منالی و نە گەورہ یی رۆژیکی ئەگەر ئیشیکت تیدا کرد ئەوہ گەلئ بە کەلکترہ لە سالیکی کە هیچ ئیشیکی تیدا نەکەیت.

با بیئینە سەر رشتە ی مرواری. ئەمە بەرگی پینجەمی رشتە ی مروارییە لە بەر دەستایە. بەرگی یەکەم و دووہم لەسالی ۱۹۵۷ادا چاپ کران. ھی سییەم لەسالی ۱۹۵۸ادا. ھی چوارەم لەسالی ۱۹۶۹ادا. ئەمە یە پینجەم کە بەر سالی ۱۹۷۲کەوت.

تا سالی ۱۹۷۲ گەلئ پەردە گۆراو گەلئ چەشنە دیوجامە ھەلدار یەوہ. لە ماوہی ئەم شانزە سالەدا ئاخۆ چەند جۆرە دەستکردی پێشەسازی ھاتۆتە پێشەوہ؟ ئاخۆ چەند جۆرە شۆرش گێرابئ؟ ھەر یە کە شتیک. ئاخۆ چەند کەشتی بەریوپیئەوہ بۆ مانگ و بۆ ئەستیرەکانی تر؟ کەچی خالۆی ریوار ئەلئ:

ماموستا تازه ئەلێ ئەوا رشته‌ی مرواری؟ و تازه ئەگەر پتەوه بو گێڕانەوه‌ی ناویک که ناوی رشته‌ی مروارییه و شانزه سال لەمه‌و پێشتر ئەم ناوه دانرا یا خوا ناو دار بێ و به نازی دایک و باوک گه‌وره بێ.

یاخوا ئەو قەلەمه‌و ئەو زمانەت نەرزێ و نەسوی، قسه‌ی خۆت بکه‌و بەردی خۆت بهاویژه من به تۆو تۆ به خوا.

لەم رووه که ماموستا تۆ وه یا من و تۆ هەر دوو کمان له نەتەوه‌یه‌کین که کوردین، ئەوه گومانی تیا نییه هاوبه‌شین له هه‌موو ئەو شتانه‌دا که له ژیر خێوه‌تی نەتەوایه‌تیدایه و منیش که‌واته له گە‌لتەم بۆ ئەو قسانەت. به‌لام له لایه‌کی تره‌وه ره‌نگبێ تۆزێ له یه‌ک دابڕین، من ئەلیم نەتەوه کاتێ پتی ئەخاته مه‌یدانی نەتەوایه‌تیه‌وه که زمانیک و ئەده‌بیتکی هه‌بیت. وه ئەده‌بیش هەر ئەوه نییه که نووسراو و هۆنراوه‌یه‌ک بێ که‌وتبیته ژیر په‌رده‌ی مه‌عنایه‌کی ره‌قه‌وه؛ به‌لکوو به‌شیکێ زۆر له ئەده‌ب، ئەو ئەده‌به فۆلکلۆریانه‌ن که به زمانیکێ ساده‌و ساویلکه و تراون و ئەوترن. ئەمانه‌ن که به ته‌واوی زمانه‌که دەر ئەپرن و پته‌وی ئەکه‌نه‌وه. ئەو زمانه ئاشکرا و بێ په‌رده‌یه نەیته مه‌یدانه‌وه جه‌وه‌دری ئەده‌بی راسته‌قینه‌ی ئەو زمانه ناکه‌وتنه روو و دەرناکه‌وی.

ئەگەر له لایه‌ره‌ی رابردووی میژووی ئەم شتانه‌دا که ئیستا ئیمه له باره‌ی زمان و ئەده‌به‌وه پیشانی ئەده‌ین، به‌ره‌به‌ره له‌و سه‌ر ده‌مانه‌دا پیشان بدرانایه بێ گومان ئیسته تازو خه‌یه‌کی زۆر تیرو ته‌سه‌لمان ئەبوو بۆ ئەم زمانه‌ی خۆمان و نەتەکه‌وتینه به‌ر پلاری ئەو توانج و ره‌خانه که تیمان و لیمان ئەگیرێ. بۆ راستی و ناراستی ئەم قسه‌یه‌ش هەر ماوه ئەو سه‌رو ئەم سه‌ری ئەم شانزه ساله‌ بینه‌ره پێشه‌وه له سه‌ری شانزه ساله‌وه ئەگەر یه‌کن رشته‌ی مرواری چاو بێ بکه‌وتایه وه‌کوو فیشه‌که شیتنه ئەچوو به عاسمانا؛ که‌چی لەم سه‌ری شانزه ساله‌که‌وه ده‌می بۆ ئەتەقینێ.

دیسان ئەیلیمه‌وه که من وه‌یا زانین برۆای وایه ئەگەر ئیمه‌ی کورد له رۆژه‌کانی کۆمانا ده‌ستیکمان بۆ خۆمان ببردایه، ئیسته له‌و پلانه تپیه‌ریبووین و دوور نه‌بوو ده‌ستیکیشمان به که‌شتیه ئاسمانیه‌که‌وه بگرتایه.

که‌وابوو برای بڕام وه‌کوو من سه‌رم له ره‌خنه نەکردوته‌وه تۆیش سه‌ری لێ مه‌که‌ره‌وه «ئەگەر له‌کین، گشت چۆن یه‌کین». ئەم زمانه، زمانی ئیمه‌یه، ئەم ئەده‌به ئەده‌بی ئیمه‌یه. وا مه‌زانه ئەم جۆره شتانه تازه کووره‌وه یا له ناو نەتەوه‌کانی ترانین، زۆر هه‌یه به‌لام ئەوان زووتر ده‌ستیان دایه‌و زووتر پله‌ی «عه‌یب و شووره‌بی»یان بری. ئیمه‌ش ئەبێ له سه‌ر ئەو

بروایە بین تا ئەدەبە ئاشکراکانمان زیندوو نەکەینەووە ناتوانین بە تەواوی بگەین بە جەوهەری ئەدەبی بناغەیی ئەدەب با رووخسارەکەشی جیا یی بەرانبەر بە نەتەووە لە هەموو بناغەییەک بناغەترە، لە هەموو شوێنیک شوێنیک شۆرشتەرە. هەر لە بەر ئەمە بوو منیش لەم ماوە تۆزێ پان و درێژەدا ئەم شوێنی ئەدەبیەم خستە ناووە.

نا برا! تۆ دەنگ! هیچ دیتە بیرت ئەو سالە کە لە میترگەکە «هەوارەپان» بین مەشکەییە دۆمان بردبوو بەنانی هەرزەنەووە خوا نەبوری کردبوومان بە زلیاوپلیاویک؟ ئیستەش هەر وایزانە سەر و ژوورەکەیی هەوارەپانە بینی پتوونێ و تا لەو پەریهەووە دەرنهچیی، وازی لێ نەیدەنی ئەگەر جار جاریش قسە بکەیی گەردەنت هەر ئازاوی. تۆ خوا برالە و تۆ خوا بووکی بەر کەندوان تۆیش گەردەن من ئازاکە ئەمە کورپەیی گۆی ئاگردانە تووتن و بریاگ و تووتن دزیگ وەکۆی زوخال وئ! با ئەم تۆ بدوونێ و تۆیش ئەو بدوونێ.

ئیتەر خوات لە گەل تۆ وەخیر و من وە سەلامەت! بەلام نەک سەلامەتەکەیی شیخ بابەعەلی.

عەلانەدین سەجادی - بەغدا

١٩٧١/١٠/٥

گه‌نجی دره‌خشان

- کاک هه‌زار گیترایه‌وه و تی:

جه‌هانگیر ئاغای ده‌وه‌شاری پیاویکی جوان و که‌له‌گه‌ت و شوخ و شه‌نگ بوو. رۆژیک نه‌چیته وورمی له‌ سهر جاده‌یه‌کا سه‌یر نه‌کا و ئافره‌تیکی پاشهل گه‌رده‌لی ده‌رپن ته‌نگی سمت‌پر له‌ پستان له‌ پیشیه‌وه ئه‌روا. ئه‌میش شوینی ئه‌که‌وی. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ پشته‌وه ده‌ستیک بۆ ئافره‌ته‌که‌ ئه‌با، ئافره‌ت ئه‌گه‌رپته‌وه ئه‌وی بشی و نه‌شی له‌جنیودان له‌ فه‌زیعت به‌ جه‌هانگیر ئاغا هیچ درینگی ناکا. ئه‌میش هیچ ده‌نگ ناکا تا ئه‌و به‌ ته‌واوی ماندوو ئه‌بن ئه‌مجا پیتی ئه‌لی: «به‌خوا دایکم تۆش هه‌فته؛ من له‌ به‌ر قه‌رزاری و په‌ریشانی خۆیشم نازانم چی ئه‌که‌م».

- له‌ ناو مه‌نگورایه‌تیه‌ ژنیک هه‌بوو شه‌می ناو بوو. ئای راست ئای درۆ شه‌می ناوی به‌ خراپ ده‌رچوو بوو. رۆژیک خزمه‌کانی شه‌می و بوختانکه‌ره‌کان به‌ تفه‌نگ ئه‌نیشه‌ ناو یه‌ک و ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ کوشتاری یه‌ک. شه‌می که‌وا ئه‌زانی هه‌لدیت و رووباریک ئه‌بن له‌ رووباره‌که‌ ئه‌په‌رپته‌وه، له‌و کاته‌دا زه‌لامیکیش له‌و به‌ر ئاوه‌که‌وه‌ دیت و گۆی له‌ ته‌ق و هۆری تفه‌نگی ئاوابی ئه‌بن. له‌ شه‌می ئه‌پرسی: دایکم ئه‌م ته‌قه‌و کوشتارو هه‌رایه‌ له‌ سهر چیه‌و بۆ چیه‌؟ شه‌میش ئه‌لی: «به‌خوا برام ئه‌وه هه‌مووی له‌ سهر شه‌میوه‌ شه‌میش ئاگای له‌ هیچ نییه».

- ئه‌حمه‌دی براحه‌مه‌ بۆی گیترامه‌وه و تی:

ئه‌وا له‌و ناوچه‌ی خۆمانه‌دا دنیا په‌له‌په‌ل بوه‌ته‌وه‌وه هه‌ر که‌سه‌ له‌ ئاوازیکی ئی ئه‌دا. خه‌لکی به‌ره‌به‌ره‌ بوه‌ته‌وه هه‌ر به‌ره‌یه‌ک بیرو باوه‌رپیکی هه‌یه، زه‌مان حزب و حزب کاریه. و تی له‌ کۆریکا بووین کۆره‌که هه‌ر یه‌که‌ وه‌کوو ته‌لی که‌مان له‌ ئاوازیکی ئی ئه‌دا ئیمه‌ له‌و ده‌مه‌قه‌وه‌ مشتومه‌دا بووین سه‌یرمان کرد کابرایه‌کی کوردی گالۆک به‌ ده‌ست قه‌فی گالۆکه‌کی خستبووه‌ مه‌چه‌کیه‌وه هاتوو له‌ نه‌نیشتمانوه‌ دانیشته‌. ئیمه هه‌ر له‌ ده‌مه‌قه‌وی به‌ره‌و به‌رایه‌تی خۆمانا بووین ئه‌ویش وا به‌ سۆز سه‌ری شوڤ کردۆته‌وه به‌ خۆیا و گۆی له‌ قسه‌کانمان ئه‌گرئ. پاشان رووبان تیکرد و وتیان برا تۆ له‌م روه‌وه‌ بۆچ قسه‌یه‌ک ناکه‌ی؟ و تی: برا

قەسە ی چی بکەم؟ قەسە ی من لە سەر ئەم دەمە قەرە و مشتومرە ی ئیوێ وە کوو قەسە ی ژنە کە یە لە گەل کورە کە یە. وتیان ئەو قەسە یە چۆن بوو و چیە؟

وتی: لەو ولانی لای ئیمە یە ژنی ک هەبوو دوو میردی کردبوو، هەر دووکیان مردبوون. میردی سێ یە می کرد لەم میردە ی کورێکی بوو؛ ئەم میردە شە ی مرد. ئیتر میردی نە کردە وە دانیشت بە لای کورە کە یە وە گەرە ی کرد و کورە بوو بە پیاو. کورە کە ی ئە یزانی دایکی پیش باو کە جوانە مەرگە کە ی ئەم دوو میردی تری کردووە. رۆژیک هەروا دانیشتبوون دوو بە دوو کورە کە لێ ی ئە پرسئ: توخوا دایە لەو سئ میردە کامیانت زیاتر بە دل بوو؟ دایکی هیچ دەنگی نە کرد. کورە کە لێ ی پرسێ وە و وتی: رۆلە واز بێنە لە سەر شتی وامەرۆ. کورە کە هەر وازی نە هینا دایکە کە کە زانی هەر واز ناهینئ وتی: «رۆلە گوو بە گۆری هەر سێکیان». کورە واتی و پیا و وتی دایە بۆ چی؟ وتی: «رۆلە هەر کامیان ئە هاتن ئە وە ندە لنگیان ئە گرتم بە شانە وە بە رزیان ئە کردە وە لە وانە بوو هەر دوو گونیشیان تیخەن؛ لە هیچیان من خیرم نە دی».

ئە مە یە قەسە ی من دە مە قەرە ی لە سەر ئەم دە مە قەرە ی ئیوێ.

- دوو کچی سەرە لەو سەرە دانیشتبوون لە بە یین خۆ یانا دە ر دە دل و رازو نیازی خۆ یان بۆ یە ک هە لئە پرشت و ئە گێر ا یە وە. یە کێکیان بە ویکە یانی ئەوت: ئەری تو خوا کچی بۆ میرد ناکە ی بە عە مە دی وە تمانئ؟ ئە میش وتی: «وہللا خوشکی ئە گەر عە مە دی وە تمانئ توژی لاو چاکتر و نەختئ دە و لە مە ندتر و چکی پوشتە تر و پیچی وە جاخ زادە تر بوایە، میرد پێدە کرد؛ بە لانئ کە مە وە دە گەل ئە وە ش کە ئە مانە ی نیە هەر داوایشی بکر دمایە شووم پێدە کرد، بە لام ناشو کری نە بی لە عاستئ من بوینە دیواری قایمی چ قسان ناکا؟»

- سالی ک لە ئە ستە موول ئە و ا عە بدو ل حە مید زۆر نییە نیشتو تە سەر تە ختە وە هە مە مە یە کی گەرە روویدا. هەر چی شاری ئە ستە موول بوو هە مووی هە ستا بوو، کۆلان و جادە نە یئە کیشا. روویان کردە بارگای شاهی و کۆشکی یولدز. یە کێک لە پێشە وە بانگی ئە کرد ئە تانە وئ؟ ئە و حە شاماتە هە موو بە جارئ ئە یانوت: نامانە وئ.

لە م هە راو زە نایە کۆشکی پادشاهی و وە زیر و پیاوێ گەرە کان هە موو شلە ژان. سە درئ ئە عزە م پێشیان کەوت و بە هەر جۆر بوو خۆ یان گە یاندە کۆشکی یولدز. وە زیری جە نگ فەرمانئ دە رکرد کە هیزی سە رباز کۆشکی یولدز و دە ورو بە ری بارە گای

عبدولحه‌مید بته‌نی. وا همه‌مه‌مه‌ش هه‌تا دیت ئەستوو‌تر ئە‌بن. و‌ره‌و بار‌گای عبدولحه‌مید ئە‌رۆن و له‌ سەر یەک له‌سەر یەک ئە‌لین نامانه‌وئ.

دیاره‌ ئەم همه‌مه‌مه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌و ئەم نامانه‌ویه‌ هەر ئە‌وه‌یه‌ که‌ یه‌عنی عبدولحه‌میدمان ناوئ، به‌لام هه‌شتا به‌ ته‌واویش هەر دهر‌نه‌که‌توو که‌ ئایا عبدولحه‌میدیان ناوئ یا سه‌دری ئە‌عه‌زه‌میان ناوئ. ئە‌وه‌نده‌ دهر‌که‌وتوو ئەم همه‌مه‌مه‌یه‌ له‌ دژی میری و کۆشکی یولدزه.

کابرایه‌کی باوه‌کۆچه‌کی هەر له‌ پێش عبدولحه‌میده‌وه‌ به‌ ژایانی پیری له‌و ته‌مه‌ن بان و درێ‌هیدا هه‌یج فیر نه‌بووبوو ته‌نها عه‌ره‌ق خواردنه‌وه‌ نه‌بن؛ هەر چه‌که‌کی په‌یدا ئە‌کرد ئە‌یدا به‌عه‌ره‌ق و ئە‌یخوارده‌وه‌و هه‌یج‌تر. ئەم کابرایه‌ش وه‌کوو گای پیر هەر هاواری ئە‌کرد نامانه‌وئ.

دیمه‌نی ئەم کابرا پیره‌ به‌مجۆره‌ به‌ ته‌واوی ترسیکی خسته‌ به‌ر سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م و هه‌زیره‌کانی کۆشکی یولدز؛ چونکه‌ ئە‌مه‌ ئە‌وه‌ی ئە‌گه‌یاند که‌ به‌یه‌ک جار میلله‌ت به‌ گه‌نج و پیریه‌وه‌ جوولانه‌وه‌یه‌کی شو‌رشیان که‌وتۆته‌ سەر ئە‌یان‌ه‌وئ ته‌ختی عبدولحه‌مید تیک‌ده‌ن. سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م ویستی قسه‌یه‌ک له‌ گه‌ل ئەم کابرایه‌دا بکا به‌و ناوه‌وه‌ که‌ پیره‌و دنیای زۆر دیوه‌ له‌وانه‌یه‌ ئەم کابرایه‌ بتوانی به‌ په‌ندو قسه‌ی ئاقلانه‌ بلاوه‌ به‌ همه‌مه‌مه‌که‌ بکا. به‌ هەر جۆر بوو ناردی کابرایان هه‌تاو کابراش له‌وان به‌ جۆشتر هەر ئە‌لی نامانه‌وئ. له‌ ئە‌نجاما سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م وتی: «ئاخر کیتان ناوئ؟» کابرا وتی: «ئهو عه‌ره‌ق فرۆشه‌ باوه‌حیزه‌ که‌ دوکانه‌که‌ی نزیک‌ی منه‌ نامانه‌وئ. عه‌ره‌قه‌که‌ی هه‌یج به‌که‌لک نایه‌».

پاشان سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م به‌ وه‌زیری جه‌نگی وت: فه‌رمان دهر‌که‌ سه‌رباز بچه‌ شوینی خویان؛ هه‌یج نیه‌، ئە‌مانه‌ هەر یه‌که‌ له‌ ئاوازی ئی ئە‌ده‌ن. ته‌نها «نامانه‌وئ» یه‌کی پئ گرتوون هەر که‌سه‌ به‌ نیازی خۆی ئە‌و شته‌ی خۆی ئە‌یزانی ئە‌وه‌ی ناوئ.

- له‌و ولاتی هه‌ولیره‌ شه‌خسیک هه‌یه‌ «هۆمه‌رمه‌ندان» ی پئ ئە‌لین، نه‌خۆشی و شته‌ ئە‌به‌نه‌ سه‌ری و چاک ئە‌بیته‌وه‌.

کچیک پیره‌ دایکیکی هه‌بوو زۆر نه‌خۆش بوو؛ کچه‌ش فره‌حه‌زی له‌ می‌رد ئە‌کرد به‌ دایکه‌ی وت: دایه‌ با بته‌مه‌ سه‌ر هۆمه‌رمه‌ندان به‌لکوو نه‌خۆشیه‌که‌ت چاک ئە‌بیته‌وه‌. دایکیشی وتی: رۆله‌ نه‌خۆشی من پیریه‌؛ پیری چاک بوئه‌وه‌ی نیه‌. کچه‌ وتی: دایه‌ تو ئە‌لینی چی؟ هۆمه‌رمه‌ندان هه‌موو نه‌خۆشیه‌ک چاک ئە‌کاته‌وه‌.

بە هەر جۆر بوو دایکی هەلخەران و بردی بۆ سەر هۆمەر مەندان. بردی لە ناو مەرقدە کەدا پالی خست و خۆی بە دەور مەرقدە کەدا دەستی کرد بە سوورپانەو و ئەبوت: «پا هۆمەر مەندان! دایکە پیریکی بینکەسی بێدەرە تانم هەیه، زاوایەکی چاکی وە جاززادە ی بۆ بنیری با خزمەتی بکا».

دایکە گوئی لە پارانەو هەکی ئەم بوو وتی هە ی وا وا لیکراو تۆ خۆت میردت ئەوی و منت کردو بە بەهانه یاللا هەلمگرە با بچینەو.

- حەسەن بەگی عەلی بەگی جاف بۆی گێرامەو و تی: سەید مەحمودی کورەزای مەولەوی بۆی گێرامەو و تی:

پیاویکی تاوەگۆزی لای ئیمە کە ناوی حەمەمرا بوو بە کاروان ریی ئەکەوێتە هەلەبجە. ئەمە یەکەم جارە کە ریی ئەکەوێتە شارەو بە بەر دوکانی سەر تاشینکا تیشەپەری ئەزانن لەم شوێنەدا سەر ئەتاشن. ئەلی وەللا سەر و ریشم هاتوو بە بجم یەکجار لێرە بیتاشم و ئەو وەختە بچمەو.

ئەچیتە دوکانە کە کابرای سەرتاش لە سەر ئەسکە ملی دایشەنی، خاوی ئەخاتە بەر بەرۆکیا و سەر و ریشتیکی پوختی ئەتاشن پاشان خاوی رانەو شینن و ئەلی موبارەک بێ و حەمەمرا دیش هەلئەستی و ئەلی: «خوا سواوت بنووسی» و ملی ری ئەگری و دیتەدەرەو. کابرای سەرتاش ئەلی: بۆ کوئ؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. ئەلی: پارە ی چی؟ ئە ی من نەموت خوا سواوت بنووسی. کابرا ئەلی: خوا سواوت بنووسی چی؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. لەم قسە یەک و لەو قسە یەک ئەبێ بە شەریان و تیر لە یەک هەلئەدەن.

سە ی مەحمو و تی: حەمەمرا لە پاشا خۆی ئەم کارە ساتە ی گێرایەو و تی: وتم حەمەمرا راست راست کامتان سەر کەوتن؟ و تی: وەللا سە ی مەحمو ئەو لە شەق تێ هەلدانا لە سەرەو بوو بەلام من لە لێدان و شەپازلەدا هەر فرەفرە لە سەرەو بووم. قسە ی من لە سەر ئەمە یە.

راستە لەو لادیانە ی کورده واریدا یەکیک کافرمانیک ئەگری بەدەستەو هەر کەسە دیت خۆی سەری خۆی ئەخووسیتن و ئەویش سەری ئەتاشن، پاشان ئەم کە هەلئەستی ئەلی: خوا سواوت بنووسی. ئیتر پارەو مارە لە ناوایە. دیسان شاریش لە شەقا لە پیتش لادیی نازانی شەق بوە شینن شەق هەر لە ناو ئەوانا باو نیە.

- زنیکی گهلالی ژان ئه‌یگریت و مناله‌که‌ی لی نه‌ئهبوه‌وه. میرده‌که‌ی ئه‌چوو به‌ ده‌وریا هه‌له‌قونی و هه‌ر ئه‌یوت: قورعانه‌که‌ی به‌وراغا ته‌قه‌لی رانی شل بکه‌ی. (به‌وراغا ئاغا‌ی گهلالی بوو)

- کابرایه‌کی «ته‌ره‌ده‌ونی» زنیکی هه‌بوو نه‌خۆش که‌وتیوو. روژیکی له‌ مزگه‌وت لیی نه‌پرسن خاله‌ حه‌مه‌سه‌ن ژنه‌که‌ت چۆنه؟ ئه‌ویش ئه‌لی: نه‌خۆشیه‌که‌ی گرانه‌ ئه‌مریت. ئه‌لین چۆن؟ قسه‌ی وا بۆچ ئه‌که‌ی؟ چۆن ئه‌زانی ئه‌مری؟ ئه‌لی: «کوره‌ جاران بۆ توێکله‌ شووتی گانی ئه‌دا ئیسته‌ ناوه‌که‌یم بۆ داناوه‌ نابخوا. ئیتر چۆن نامری؟»

- شیخ قادری موهاجیر له‌ سوله‌یمانی له‌ وه‌ختی خۆیا عه‌بدولحه‌مید له‌ ئه‌سته‌موول ئه‌نیری به‌شوینیا چه‌ند جاریک هه‌ر ناچن. له‌ پاشا خه‌لکی پتی ئه‌لین بۆچ ناچیت؟ تو که‌ چوینه‌ ئه‌وئ ئه‌چینه‌ مابه‌ین شوینی ئه‌و پیاوه‌ گه‌ورانه‌ که‌ له‌ ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیه‌وه ئه‌چن له‌وئ میوان ئه‌بن. ئه‌ویش ئه‌لی: «کوره‌ ناچم گوو به‌م به‌ینچی و گوو به‌و به‌ینچی».

- له‌ داستانی مه‌لا حه‌مه‌مین

پیاویکی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی مه‌لا حه‌مه‌مینه‌ شیتیه‌یان پتی ئه‌وت. روژیکی شیخ قادری حه‌فید له‌ گوندی ته‌نگیسه‌ر پتی ئه‌لی: مه‌لا حه‌مه‌مین ئه‌چین بۆ راو وه‌ره‌ له‌ گه‌لمانا. مه‌لا حه‌مه‌مینیش ئه‌لی: باشه‌.

قسه‌ دئ قسه‌ ئه‌برئ، ئه‌م مه‌لا حه‌مه‌مینه‌ زۆر جنیو فرۆش بوو، شیخ قادریش خۆشی ئه‌ویست زیاتر له‌ به‌ر جنیوه‌کانی. لبادیک ئه‌خه‌نه‌ سه‌ر ماینیکی و مه‌لا حه‌مه‌مینی سوار ئه‌که‌ن.

مه‌لا حه‌مه‌مینیش سواری نازانی ئه‌که‌ونه‌ ئه‌و ده‌شته‌و که‌رویشکیک هه‌له‌سه‌ستین. راوچیه‌کان به‌ سواری و به‌ چوار ناله‌ ئه‌که‌ونه‌ سه‌ر که‌رویشک. ماینه‌که‌ی مه‌لا حه‌مه‌مینیش که‌ ئه‌بینی ولاغه‌کانی تر که‌وته‌ غار، ئه‌میش ئه‌که‌ویته‌ لۆقه‌ به‌شوینیا. مه‌لا حه‌مه‌مین نازانی جه‌له‌وه‌که‌ی توند کاو بیگیتریه‌وه‌ باوه‌ش ئه‌کا به‌ ملی ماینه‌که‌دا و ده‌ست ئه‌کات به‌ هاوار کردن. ئه‌لی: کوره‌ بین به‌مگر نه‌وه‌ که‌وته‌م خواره‌وه‌. شیخ قادر ئه‌لی: گوئ مه‌ده‌نی.

مه‌لا حه‌مه‌مین له‌ به‌ر ئه‌وه‌ که‌ باوه‌شی کردوه‌ به‌ ملی ماینه‌که‌داو که‌وتوه‌ به‌ سه‌ر زکدا ده‌عبای ئه‌که‌ویته‌ جووله‌ جوول و له‌و وه‌خته‌ ناوه‌مواره‌دا که‌ ئه‌خشی له‌ لباده‌که‌دا راست

ئەبیتەو. لە لایە کەووە پیتی خۆشەو لە لایە کەووە ترسی هاتتە خوارەو هەیه. بەلام توند خۆی ئەگرێ و ئەمجا بانگ ئەکا کورە شیخ قادری وا وا لیکراو مەرۆ «ارتفاعی ئالەتم بوو».

شیخ قادر هەر ئەلێ برۆن گوێ مەدەنی. بە نەرمە غار برۆن. کەرویشکیان لە بیر ئەچیتەو و ئەپلکێن بە بەزمی مەلاحە مەینەو. زۆری پێ ناچێ مەلاحە مەمین بانگ ئەکا و ئەلێ: «لا حول و لا قوه الا باللّه اشهد ان لا اله الا اللّه و اشهد ان محمدا رسول اللّه. شیخ قادری ناموبارەک انزالم بوو».

- هەر ئەم مەلاحە مەینە مەلای تەنگیسەر ئەبێ کچیکێ یەک سالانی ئەبێ. رۆژیک شیخ قادر ئەچێ کچە کە ی ئەگرێ بە باو و شەو و ماچی ئەکاتەو پاشان ئەلێ: «ئای ئای مەلاحە مەمین خۆ کچە کەت قوزی کردو». مەلاحە مەینیش ئەلێ: «تۆ خوا بە راستە شیخ قادر؟» دەسا بەو قورعانی خەتم کردو تا ئیستە نەمزانپو؟

- مەلاحە مەمودی حاجی عەلی هەبوو لە سولەیمانی. ئەم مەلاحە مەموو لە گەل خافاتم ناویکا لە سەردەمی گەنجیدا دلێان پیکەو بوو، زەمان بۆی رێ نەخستن بێن بە هاوسەر. مەلاحە مەموو ژنی هێناو خافاتمیش شووی کرد. دەوری گەنجی بە سەر چوو لە سەردەمی پیریدا مەلاحە مەموو ژنە کە ی مرد و خافاتمیش مێردە کە ی مرد. چارەنووس لەو سەردەمی ئیختیاریدا کردنی بە هاوسەر. جا هەموو دەم کە مەلاحە مەموو لە گەل خافاتا ئەکەوتتە گەمەو گالتە ئەبوت: «ئای خافاتم ئەو ئەل شام و ئاخەر شام».

- محەممەد عەلی کوردی کتیبی چیرۆکی «زادبێج» ی لە چاپ داوو. یەکی بە دووسەد فەلس بوو. ۳۵۰ دانە ی لە بەغدا لە لای وەستا بە شیر موشیر دانابوو لە پاش ماوێه کی زۆر چوو لە لای وتی با حسابیکێ کتیبەکان بکەین. وەستا بە شیر وتی: چەند بوون؟

محەممەد عەلی وتی: ۳۵۰ دانە. وتی: ئە ی مردووت مرێ! کە ی ئەو دەبوو؟ وتی: ئە ی چەند بوو؟ ۲۵۰ وتی باشە با ئەو نەدە بێ با حساب بکەین کوا کتیبەکان؟ وتی چوو زانم هەندیکیان لێ فرۆشراو. وتی: ئەو ی فرۆشراو حەقی فرۆشتنە کە ی هەلبگرەو ئەو یترم بەرێ. وتی سەدی لێ فرۆشراو و سەد و پەنجاکە ی تریشی نازانم چی لێ هاتوو؟ وتی: باشە ئەو سەدە کە فرۆشراو پارە ی ئەو م بەرێ. وتی: سەدی دە ی هی خۆمە. وتی باشە

ئەوێترم بەدری. وەستا بەشیر تۆزێ رامای و لە پاشا وتی: «تۆ لات وایە ئەم دوکانە بەتر راگیراوە ئەوێتریشی بۆ دوکانەکە».

- پیاویک هەبوو لە سولهیمانی «سەی عدلی بسم اللّٰه» یان پێی ئەوت. بە بسم اللّٰه الرحمن الرحیم توورە ئەبوو. پێیان ئەوت خالە سەید قورعان پریەتی لە بسم اللّٰه تۆ بۆچ پیت ناخۆش نیە؟ بە تاییەتی هەموو رۆزێ خۆت لە نوێژا چەند جار ئەبخوینی. ئەیوت: «باوکم ئەم بسم اللّٰه یانە ئەو بسم اللّٰه یە نییە کە هەبە. من بسم اللّٰه ی خۆم ئەناسم باریکە و درێژ».

- جا ئەم سەی عدلیە جارێک قادراغا هەبوو پیاویکی کە لەگەتی زەلام سەی عدلیش بچکۆلەیهکی ریبولە بوو. لە سەر جادەکە ی کانیسکان هەر لە سەر بسم اللّٰه ئەبێ بە شەریان. قادر ئاغا ئەیگرێ و ئەینیتە ژیرەو بە لەقە دیت بە وێزیا. سەی عدلیش لە ژیرەو هەواواری ئەکرد و بانگی ئەکرد: ئەرێ ئەو گەوادیک و سەگباییک و قەحبەباییک نیە پیت لیکمان بکاتەو.

- جارێک سەی عدلی بسمیللا لە سولهیمانی ژن دێتیت. شیخ لە تیفی شیخ مەحموو کە سەی عدلی خزمیشی بوو بۆی دەستەبەر ئەبێ کە تەدارەکی ئەم شایێ و ئاھەنگە ی بۆ بکا. شیخ لە تیف پیت و ئاھەنگی شایێ بۆ سەی عدلی خزمە ریک بخا ئەبێ چۆن بێ؟ خانوویەکی باشی بۆ ریک ئەخا بە تاییەتی ئەو ژوورە ی کە شەوێ زاواو بووک ئەچنە ناوی هەمووی ئاوینەبەند ئەکا و سەی عدلی ئەبا بۆ سەیر کردنی. سەی عدلیش زۆری پیتخۆش ئەبێ. پاش بانگی شێوان کە ئیتر سەی عدلی ناچیتە ئەوێ مەگەر کاتێ نەبێ کە بووک بچیتە ئەوێ و بچیتە لای بووک.

شیخ لە تیف ئەچێ دە، دوانزە «بسم اللّٰه الرحمن الرحیم» لە سەر پارچە کاغەزی گەورە و مقەبا ئەنووسێ و ئەبیاتە ژوورە کە بە هەموو لایەکی ژوورە کەدا دایان ئەکوێ تەنانەت بە بن میچە کەشا ئەکیشن و سویچە کە ی لە دەروە ئەشارنەو، ژوورە کەش بەنجەرە ی تیا ئەبێ و بەر هەیوانی لە بەرا ئەبێ.

شەوێ درەنگ وەختیک بووک ئەبریتە ژوورەو پاش ماوہیەک سەی عدلیش ئەکەنە ژوورەو. لە ژوورە کەدا تەنھا چرایەکی بچکۆلە ئەپیت شیخ لە تیف و چەند کەسیک لە

هاورپیکانی خویان له دهره‌وه شاردۆته‌وه. سه‌ی عه‌لی له ژووره‌وه ورده ورده ته‌که‌وێته خۆی و له‌و کاته‌دا که ته‌یه‌وێ خۆی رووت کاته‌وه ته‌مان له‌م دیوه‌وه جارێ ده‌رگا‌که‌ی لێ دانه‌خه‌ن. ته‌مجا شه‌یخ له‌تیف ده‌ست به‌دوگمه‌ی سوێچه‌که‌دا ته‌نی هه‌موو گلۆپه‌کان له ژووره‌وه هه‌ل ته‌بن. سه‌ی عه‌لی له‌م شته‌ نا‌کاویه ته‌حه‌پسی په‌لاماری ده‌رگا ته‌دا ده‌رگا داخراوه سه‌یری دار و دیوار ته‌کا هه‌مووی «بسم الله الرحمن الرحيم»، به‌ ته‌واوی شه‌یت ته‌بی و نازانی چی بکا؟ ته‌وانیش له‌ دهره‌وه ده‌ست ته‌که‌ن به‌ چه‌پله‌ریزان و به‌یه‌ک ده‌نگ به‌ده‌م چه‌پله‌وه ته‌لێن:

هه‌ی زاوا زاوا زاوا ده‌ستی بگه‌ره‌و به‌دواوه

سه‌ی عه‌لی ده‌ست ته‌کا به‌ جنتی‌دان و به‌کفر کردن. حه‌یته ته‌نیشه‌یه‌وه وه‌کوو پشه‌یه‌یه خرابه‌ته ژووریکه‌وه‌و ده‌رگای لێ داخرا‌بێ چۆن سه‌ری لێ تیک ته‌چی و ته‌شله‌ژێ ته‌میش وای لێ دێ. سه‌یری دار و دیوار ته‌کا هه‌مووی بسم الله‌یه. له‌ شووشه‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری به‌ر هه‌یوان ته‌کا قیامه‌ت و چه‌پله‌ریزانه. ته‌وه‌نده‌خۆی ته‌دا به‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌دا و ته‌وه‌نده جنتی ته‌دا هه‌تا به‌ ته‌واوی په‌کی ته‌که‌وێ. له‌و ناوه‌دا ته‌که‌وێ.

پاشان ده‌رگا‌که‌ی لێ ته‌که‌نه‌وه‌و په‌که‌و جار په‌لاماری شه‌یخ له‌تیف ته‌دا. شه‌یخ له‌تیف هه‌لدیت. به‌و جوژه‌ به‌ داخه‌وه ته‌تلته‌وه‌و تا به‌یانی ته‌چی بۆ لای شه‌یخ مه‌حموو بۆ شکات کردن و هه‌زار جنتیو به‌ شه‌یخ له‌تیف ته‌دا.

شه‌یخ له‌تیفیش ناگای لیه‌ به‌لام خۆی به‌رچاو ناخا. شه‌یخ مه‌حموودیش نازانی پێکه‌نی یا دلنه‌وا‌ی سه‌ی عه‌لی بکا. ته‌مجا له‌ به‌ر ته‌وه‌ ته‌فه‌رمووی نا له‌تیفم بۆ بانگ که‌ن. شه‌یخ له‌تیف دیتن و ده‌ست ته‌کا به‌ قسه‌ وتن و پێی ته‌لێ هه‌ی نا‌جسن چۆن دلی خاله‌ سه‌ی عه‌لی عاجز ته‌که‌ی؟ ده‌ هه‌سته‌ ده‌ست بکه‌ره‌ ملی و ناشتی بکه‌ره‌وه. شه‌یخ له‌تیفیش به‌ خاله‌ سه‌ی عه‌لی گیان په‌لاماری ته‌دا و سه‌ی عه‌لی رانه‌پسکینێ. به‌لام ته‌م جووشی داوه‌ تونگه‌ باوه‌شی پیا کردوه‌و ته‌یگوشی له‌وانه‌یه‌ هه‌موو په‌راسوه‌کانی ورد بکا.

سه‌ی عه‌لی ته‌ووره‌یی زه‌ماوه‌نی له‌ تاو زانی په‌راسووی له‌ به‌ر ته‌چیته‌وه‌ ته‌لێ: نا‌جسن به‌ره‌لام که‌ په‌راسووم شکا. شه‌یخ له‌تیف ته‌لێ: به‌ سه‌ری ته‌وه‌ شه‌یخه‌ تا ناشت نه‌بیته‌وه‌ له‌ که‌لما به‌ره‌لات نا‌که‌م. سه‌ی عه‌لیش له‌ ترسی شکانی په‌راسوی ته‌لێ: ناشت ته‌بمه‌وه‌ گوو به‌ چاره‌ی ته‌وه‌ که‌سه‌ له‌ که‌ل ئیوه‌دا قسه‌ ته‌کا. ته‌مجا به‌ره‌لای ته‌کا زیافته‌تیکیشی بۆ شیرینی خواردنی ناشت بوونه‌وه‌ بۆ ته‌کا و شه‌وی دوایی به‌راستی ته‌یکه‌نه‌ په‌رده‌وه‌

- مه‌لا مه‌مه‌دی دهره‌ندیخان چوو بوو بۆ حجج. که هاتبووه‌وه قسه‌ی حه‌جی بۆ مه‌حموو به‌گی جاف نه‌گنیرایه‌وه که چۆن ته‌وافی کردوه‌و چۆن به‌سۆز و عه‌زیه‌تیکی زۆر ره‌جمی شه‌یتانی کردوه. که نه‌گاته‌سه‌ر شه‌یتان مه‌حموو به‌گ نه‌لی: خوا بتگری گوايه دلت خۆشه‌تو ئیشیکی چاکت کردوه؟ خواوه‌نته‌عالا له‌قورعانا له‌په‌نجا لاه‌به‌رینگاری شه‌یتان بووه‌ئیترا نازانم چاری کردوه‌یا نه‌یکردوه، ئیسته‌تو بۆچ نه‌م دوژمنه‌گوره‌یه‌ت بۆ خۆت دروست کرد؟ به‌دبه‌خت ئاخرا تو مندالداریت. مه‌لا مه‌مه‌د نه‌لی: «که‌واته‌نهره‌جم نه‌ره‌جم».

- عه‌لی ره‌سوولی روغزایی هه‌بوو پیاوی ره‌زابه‌گی جاف بوو. نه‌م عه‌لی ره‌سووله‌روژیکی له‌سه‌ر حه‌وزه‌که‌ی که‌لار ده‌ست نوژیی نه‌شۆرد له‌و کاته‌دا که‌قاجی نه‌شوا ترپیک نه‌که‌نی. چاری نه‌ما وتی: «جا وهره‌پیاوه‌تی بۆ خوا بکه».

- له‌ئاوایی به‌یانللوو شایی نه‌بی ده‌نگی گه‌لی لا نه‌که‌ن. زۆرنازه‌ن و ده‌هۆل کوتی نه‌و ناوه‌ش نه‌پۆن. خۆت نه‌یزانی له‌کاتی هه‌له‌په‌رکیدا کابرای زۆرنازه‌ن له‌کاتیکا که‌یه‌کی شاباش نه‌کا لمۆزی بۆ به‌رز نه‌کاته‌وه‌و ده‌می زۆرناکه‌ی نه‌کاته‌ئاسمان و بۆی نه‌قوقینی ده‌هۆلده‌ره‌که‌ش نه‌وه‌نده‌یترا گه‌رمی نه‌کا. نه‌و لای به‌یانللوو ولاتی نزیککی فورقانه‌ش شیوه‌قسه‌کردنیککی جیاوازیان هه‌یه‌له‌وانی تر. زۆرنازه‌نیککی نه‌و ولاتی گنیه‌یه‌نه‌چی به‌ده‌م شاییه‌وه‌نه‌وا هه‌له‌په‌رکیش گه‌رمه.

سه‌مینی نه‌مین هه‌بوو خه‌لکی قورقان بوو نه‌ویش نه‌چی بۆ به‌یانللوو بۆ ناو شایی و هه‌له‌په‌رکی. کیزانی کلاو لار کلاو لار هه‌له‌په‌رن. سه‌مینیش ده‌ست نه‌گری ده‌هۆل و زورنا دیته‌به‌رده‌می کابرای زۆرنازه‌ن ده‌می زۆرناکه‌ی نه‌کاته‌ئاسمان سه‌مین نیو روپیه‌ده‌ردینی و نه‌یدا به‌ده‌هۆل کوله‌که‌که‌بیکا به‌شاباش. نه‌لی: «بووشم هی کیه‌؟» سه‌مین نه‌لی: «بیته‌سه‌مینی نه‌مین میره‌ی مه‌مه‌د خانزه‌ی روژه‌یانی فورقانی مالیان ها له‌بان خانیه‌فورقان». کابرای چاوه‌ش نه‌لی: «بگره‌باوه‌سه‌گ! کوله‌روپیه‌که‌ت نه‌ی پیچو پلووجه‌وه‌من نیه‌وتریت».

- مامۆستا مه‌لا که‌ریمی بیاره‌له‌بابه‌ره‌سوولی دۆلاشی نه‌گنیرایه‌وه‌وتی:

ئەولئ و ئەولەسەن ھەبوون لە سنە برا بوون. خوشکیکیان ھەبوو سانیه خانمی ناو بوو. ئەمانە کور و کچی ئاھەمەمرا بوون. ئەم ئاھەمەمرا زاوی مالی ئاسەف دیوان بوو. ئاھەمەمرا عەمری خۆی کردبوو ئەولئ کە برا گەورە بوو ھەموو مالە کەمی داگیر کردبوو بەشی ئەولەسەن و سانیه خانمی نەئەدا، گەلئ دەمەقرە لە ناویانا پەیدا بوو بوو، ھیچ کەلکی نەبوو. لە ئەنجاما روژی ئەولەسەن بە سانیه خانم ئەلئ: «ئاباجی بیژە بە ئابرام مەرحوومی باوکم پوول و مالئکی بۆ بەجئ ھیشتگین. سەر بئیرتە سەر راسی ھەساومان چەس پیمان دا ئەگەر نە تەنگە کەمی خوا بیامەرزئ باوکم تیرم خۆراکئ باروتئ تئ ئەکەم بۆخئ بەمگئج ئەخەمە ناوی تەرەقە کئج ئەننەبان مەمکە کەمی ئەیتەقئینئ. سا ئئتر چئ ئەوئ با بوی زالەدار زالە ئەترە کئئئ فی النار حاملە ھەمل ئەخا بەتون و تەوہس».

- سالی ۱۹۵۹ چەبیرەئ مامۆستا کوردەکان بوو لە شەقلاوا. ھەر چئ مامۆستای کورد ھەبوو لەوئ کۆ بیونەوہ قسەیان لە کار و باری خوئندئ زمانئ کوردییەوہ ئەکرد لە قوتابخانەکانا. شەقلاوہ ھاوینە ھەوارە زۆر کەس رووی تئتەکرد. ھەمەرەشئد بەگئ کۆکز لە گەل شئخ عومەری دەکە بە ناوی رابواردن لە ھاوینە ھەواردا ئەوانئش چوو بوون بۆ ئەوئ. جئگا دەست نەئەکەوت.

مام رەسوو کاکۆ ھەبوو چاخەنە یەکی ھەبوو لە دۆلە کەدا ھەم چاخانەبوو ھەم نوئئئشی ھەبوو خەلک لئئ ئەنووستن. ھەمە رەشئد بەگ و ئەوان ئەچنە ئەوئ. مام رەسووئش پیاویک بوو وەزیریک و گزیریکئ بە لاوہ وەکوو یەک وا بوو، کئ پارەئ چای بە پوختئ بدابوایە ئەوہئ بە لاوہ لە ھەموو کەس پیاوتر بوو لە ھەمان کاتا وەکوو ساویلکە بوو توورەش بوو.

ھەمەرەشئد بەگ سەری خستە سەری بەلام پارە چائشی ئەدا یە. پئئ و ت: مام رەسوو من بەگژادەئ جافم گوندەکانم ھەموو لەم سەردەمەدا بە چەپلە داگیریان کردوہو لە دەستیان سەندم. مام رەسووئش ئەلئ: جا ئئستە ئەتەوئ چبکەئ؟ ئەوئش ئەلئ: وەللا ھەر لە ھاتوچوودام بۆ ئەوہ وەریان بگرمەوہ. ئەوئش ئەلئ: کوو وەریان دەگرتەوہ؟ ئەمە سەردەمئ جەھورئە. ئەوئش ئەلئ: دەسا ھەزار جەھورئ بئ ھەر ئەبئ وەریان بگرمەوہ. وەریان ئەگرمەوہ لە داخئ جەھورئ و بە کوئزایی چاوی تو. مام رەسوو ئئتر توورە ئەبئ و ئەلئ: «ھەر وەھا دە ھەرۆ ھەر لۆ خۆت غارغارئئ بکەو بزائم چت بئ دەکری؟»

- عومدر قه‌زاز هه‌بوو له سوله‌یمانی له کاتی خۆیا فره شوخ و شه‌نگ و لاو چاک بوو ده‌وری گه‌نجایه‌تی گۆریه‌وه به ده‌وری پیری. کویستانی سهر و ریشی له خال خالی ده‌رچوو بوو بوو به کلۆری به‌فر.

ئهم عومدر قه‌زازه جاریک ئه‌چینه به‌غدا. که له سوله‌یمانی ده‌رئه‌چن سهری سپی ئه‌بن که ئه‌گه‌ر بته‌وه ئه‌و مووه سپیانه ره‌ش ئه‌بنه‌وه؛ تومه‌س ئه‌مه باوه له به‌غدا مووی سهر بۆیه ئه‌که‌ن، ئه‌ویش وای کردوه. کور و کال روژی دانه‌نیشن و بلاوی ئه‌که‌نوه که عومدر قه‌زاز سهری قیرتاو کردوه. ئه‌ویش له ئه‌نجاما ئه‌لئ: «باوکم ئیوه ده‌خلتان چیه؟ من سهری خۆمه و گووی تئ ئه‌که‌م».

- مه‌لا ره‌ئوف بۆی گه‌رامه‌وه وتی:

ئهمه‌دی حاجی فه‌تاح له سوله‌یمانی له مالی خۆیا نازداری باوک و تاقانه‌ی دایک بوو. که‌وای شیرداخ و سه‌لته‌ی ماوه‌ت و چه‌فته‌و مشکی ئه‌مانه هه‌مووی هه‌ر له‌و ئه‌وه‌شایه‌وه. له سه‌فه‌ر به‌لکدا برا بۆ عه‌سکه‌ری. له شه‌رپکا گولله‌یه‌کی به‌ر ئه‌که‌وئ ئه‌بن به هۆی تیک چوونی ئه‌قلی. که گه‌رایه‌وه بۆ سوله‌یمانی له به‌ر ئه‌و تیکچوونی ئه‌قله‌ی ئه‌و ناز و نیعه‌تی پێشوه هه‌مووی زه‌مان په‌رده‌ی چه‌وسانه‌وه‌ی به‌ سه‌را هینا و وای لیهات به‌ شه‌و له خانه‌قای حاجی مه‌لا عه‌لی روژی ئه‌کرده‌وه.

مه‌لا سالحی مه‌لا زوبه‌یر له‌وئ بوو. روژیک له سه‌ر شو‌ریا له گه‌ل مه‌لا سالح تیک ئه‌چن و ده‌ری ئه‌کا و پنی ئه‌لئ: بۆج گه‌رت به‌م خانه‌قایه پینچاوه و بچۆره شوینیکی تر. ئهمه‌د ئاغاش پنی ئه‌لئ: «پرو مردووت مرئ سهرت ئه‌لئ سهری قومقۆمۆکه تا بوور ئاغاسیه‌کی وه‌کوو من نه‌بن کئ له‌م سوالکه‌ر تیا تۆببوخانه‌دا روژ ئه‌کاته‌وه؟»

- ئه‌حه‌ی نازئ هه‌بوو له سوله‌یمانی مامه‌له‌ی له گه‌ل ئه‌و شه‌اره‌زووره‌دا هه‌بوو. یه‌کن له‌و که‌سانه که ئهم شتی ئه‌دانئ ماف ناویک بوو خه‌لکی ئاواپی مسته‌فا. شکاتی لئ کردبوو هینابووی بۆ سوله‌یمانی و برده‌بوی بۆ مه‌حه‌که‌مه. حاکم له ئه‌حه ئه‌پرسی ده‌عوات چیه له‌م کابرایه؟ ئه‌لئ قوربان په‌نجا روپه‌م لایه‌تی. ئه‌لئ: تو ئه‌لئ چی کابرا؟ ئه‌لئ: قوربان درۆ ده‌کا و وه‌و سه‌ی ساقه هه‌چی لام نییه.

ئه‌لئ: ئه‌حه تو سه‌نه‌دت هه‌یه؟ ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا». ئه‌لئ: که‌واته ئه‌توانی سویندی بده‌ی. ئه‌حه‌ی ئه‌لئ: «قوربان سویندی چی؟ ئهم کابرایه نه‌ نوێژ ئه‌کا نه‌ هه‌یج، له کوی ئیمانی

به‌سوین هه‌یه؟» هه‌ر خه‌یرا ماره‌ف هه‌له‌ئه‌داتئی ده‌ستی به‌رز ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌لئی: «ترحه‌ئو حاکم کئی نو‌ئیز ناکا».

- دئی «که‌وله» هه‌بوو له‌ ولاتی دیوانده‌ره، دئی «موشیره‌دیوان» ی سنه‌ بوو؛ لئی یاخی بوو هه‌چیان نه‌ئه‌دایه. ئا حه‌مه‌عه‌لی هه‌بوو زاوتی موشیره‌دیوان بوو، په‌یاویکی تا ئه‌ندازه‌به‌ک به‌زه‌بر و زه‌نگ بوو. به‌مشیره‌دیوانی وت: که‌ ئه‌و بنه‌ئری که‌وله‌ی وه‌کوو ماسی مه‌یوو بۆ لئی بکا. مشیره‌دیوانه‌ش ناردی به‌لام که‌ ئه‌چه‌ئته‌ ئه‌وی که‌وله‌یی چه‌توون بوون گو‌ییان به‌ویش هه‌ر نه‌داوه، به‌لکوو له‌دیه‌که‌ش هه‌ر ده‌ریانکرد. ئا حه‌مه‌عه‌لیش که‌وتۆته‌ ته‌قه‌و نازانئ چ بکا له‌ روویشی هه‌له‌ناین به‌و جو‌ره‌ بگه‌رپه‌وه‌ بۆ لای موشیره‌دیوان؛ چونکه‌ ئه‌و به‌ هه‌رۆ گه‌فنه‌کی تره‌وه‌ هاتووه. ماوه‌یه‌کی باشی په‌ئ چئ و له‌ ئه‌نجاما ئه‌نووسئ بۆ موشیره‌دیوان ئه‌لئی: «سه‌روه‌رم تاجی سه‌رم ئاغای موشیره‌ی شارگه‌لم، که‌وله‌م دامرکانگه‌سه‌وه‌ وه‌لئ جیگا نه‌ تیا دانیشم. غولامت ئا حه‌مه‌عه‌لی».

- سه‌رده‌میک له‌و ولاتی گه‌رمیانه‌ کورد و کاره‌ ئه‌چوون بۆ دزی. خاوه‌ن مال، دزه‌کانی ئه‌ناسی و ئه‌چوو شکاتی لئی ئه‌کردن، یا له‌ لای شه‌رع یا له‌ لای حاکم شه‌رع. دزی راته‌کیشایه‌ مه‌یدان و سوئندی ئه‌دان. ئه‌وانه‌ش سوئندیان نه‌ئه‌خوارد و ماله‌که‌یان ئه‌دایه‌ دواوه‌ ئه‌و عه‌زه‌یه‌ته‌یان به‌ هه‌چ ده‌رئه‌چوو.

مه‌لا ته‌قی هه‌بوو له‌و ده‌ستی گه‌رمیانه‌ په‌نایان ئه‌برده‌ به‌ر ئه‌و چاریکیان بکا بۆ ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر جاریکیتر که‌ دزیان کرد بتوانن په‌یخۆن.

ئه‌مجا مه‌لا ته‌قی ئه‌هه‌ئنا کابرای له‌ پاش دزی کردنه‌که‌ ئه‌خسته‌ په‌یشه‌که‌یه‌که‌وه‌و به‌ ده‌سترازه‌ شه‌ته‌کی ئه‌دا و تو‌زی رای ئه‌زه‌ند و پاشان ئه‌یکرده‌وه‌و ئه‌یوت: له‌ په‌یشه‌که‌ وه‌ره‌ ده‌روه‌. فه‌یری ئه‌کرد ئه‌یوت که‌ برده‌تیا بۆ لای قازی سوئند بخوا‌ بلئی: له‌و رو‌ژه‌وه‌ په‌ئیم له‌ په‌یشه‌که‌ که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ ئه‌تر نه‌خراومه‌ته‌ په‌یشه‌که‌ من دزیم نه‌کردوه‌.

ئویش که‌ ئه‌یانبرد بۆ لای شه‌رع به‌و جو‌ره‌ سوئندی ئه‌خوارد و شه‌رعیش به‌ره‌لای ئه‌کرد لای وا بوو په‌یشه‌که‌ی مناله‌تی و ئه‌میش سوئنده‌که‌ی نه‌ ئه‌که‌وت.

هه‌روه‌ها فه‌یری ئه‌کرد له‌ کاتیکا که‌ ئه‌یه‌ن بۆ لای حاکم و سوئندی ئه‌وه‌ی ئه‌ده‌ن که‌ ئه‌و ماله‌ی نه‌دزیوه‌، بۆقئ، چۆله‌که‌یه‌ن گه‌یانداریکی وا بخاته‌ باخه‌له‌یه‌وه‌ له‌ ژیر که‌واو کراسه‌که‌یه‌وه‌ به‌ جو‌ریک که‌ دیار نه‌بئ، له‌ کاتی سوئند خواردنا ده‌ست بدا به‌ سه‌ر سینه‌گی

ئەو بۆقەكەش لە ژێر دەستایە بلی: بەم قورعانه ئەم نەفسە بیت و ئاگای لەو دزیەنیه. ئەویش وای ئەکرد و بۆ خۆی بەرە لایان ئەکرد. نەفسەكەش چی بوو بۆقەكە بوو دیارە ئەو بۆقە ئاگای لەو دزیەنیه.

- جاریك مانگ گیرا بوو خەلكی كۆ ببونەوه لە سەر بانەكان لە تەپل و تەنەكەیان ئەدا. كابرایەكی «رەشووبۆری» هەبوو فەتە ی ناو بوو، بە لای ئاواپییه كەدا تێپەرێ. وتیان وەللا ئەوەتا مانگ گیراوه ئەمانەوی بەربێ. كابرا سەریكی بەرز كردهوهو سەیریكی مانگەكە ی كردو وتی: «كوره لینگەرین ئەو دەوێت باوكە سال دوانزە مانگە ی خوا جرتو فرتیه تی بەم لاو بەو لادا، دەمێ وەكوو دەمەداس، دەمێ وەكوو كاسەماس، دەمێ وەكوو قانگله ی شكیاگ، دەمێ وەكوو دەواری لای بریاك، ئێژی جیكەنە ی تی گریاكە دیقەدیقه ی ئەداوه و خەلكە نەیتەزانی ئاخری رۆژیک لە كەلیننیکا وەگیری تیرن. لینگەرین با بیخوا با بزانی عەلی كۆری كییه؟ لای وایەگشت شویتێ هەوارە پانكە ی مالی میمكە فاتەمه هەر قولى قولى بكا».

- كابرایەك هەبوو لەو شارەزووره پتییان ئەوت «ئافە» ئیشی هەر دزی كردن بوو. شەویك قیر لە مالیكا ئەیگرن ئەیبەن بۆ لای مەلا حەسەنی مەلا قادری بیارە كە چنوی حوكومەتی بە دەستەو بوو. مەلا لێی ئەپرسی: كابرا تۆ بۆچی چووینت ئەو ماله‌وه؟ ئەلێ: «وام زانی مالی خۆمانە». ئەلێ: باشە كە ژنی خاوەن ماله‌كە دەر كەوت بۆچی چوویت لە پال كەنوه‌كەدا خۆت شارده‌وه؟ ئەلێ: «وەللا قوربان وامزانی ژنەكە ی خۆمه».

- سالی ۱۹۳۷ بوو سەیعەلی بسمیلا لە سوله‌یمانی لە سەر بسمیلا لە گەل حاجی توفیقی پیرەمیزدا تێكچوو بوو. پیرەمیزد رۆژنامە ی ژینی هەر لە سوله‌یمانی دەر دەکرد. مەلا سدیقی نازەنینی حاكمی كوبرا بوو لە سوله‌یمانی. پیرەمیزد هەر جارە ی هەرەشە ی ئەنارد بۆ سەیعەلی كە واز بێنی لە جینودان ئەگەینا خرابی بێ ئەكەم. سەیعەلیش ئەیوت چی لە دەست دێ ئەو زەندیقە دریغی نەكات. لە راستیشدا حاجی توفیق شەری بەو ئەفرۆشت.

پیرەمیزد لەم قسە ی سەیعەلییه هەلی دەست كەوت هەستا چوو لە مەحكەمه شكاتی لە سەیعەلی كرد كە كافر بووه. جەمیل سائب خوشكەزای حاجی توفیق مدیری خەزینە یه ئەحمەد موختاری هەولێری قازی سوله‌یمانیه كار بە دەستانی سەراش هەموویان سەریان لە موحاكەمە یه‌كی وا ئەخوری. بە هەموویانەوه قسەیان كرد بە یه‌ك كە موحاكەمە یه‌كی وەها بۆ ناهەنگی رۆژیک ی سوله‌یمانی پتویسته. رۆژی چواری نیسانیان دانا بە رۆژی موحاكەمە،

پسوله دروست کرا و به‌و پسرولانه به پیره‌میرد و سه‌یعلی راگه‌ینرا که رۆزی چواری مانگ حازری موحاکمه‌بن. حاجی توفیق چند شایه‌تیکه پینکه‌وه‌ناو که سه‌یعلی کفری کردوه له گهل ئه‌وه‌شا ئه‌مانه هیچی وانه‌بوون سه‌ی‌علی هدر ئه‌و بوو له‌وه توورپه ئه‌بوو هدر وهخت که حاجی توفیق ناوی ئه‌هینا پینی ئه‌وت: «سه‌یعلی بسمیلا» ئیتر حاجی توفیق ئه‌م قه‌وانه‌ی بو دروست کرد.

رۆزی یه‌کی مانگ پیره‌میرد ناردی به شوین هه‌موو ده‌هۆل و زورنا ژنه‌کانی سوله‌یمانیدا که هدر له ئیسته‌وه به ده‌هۆل و زورناکوتان بکه‌ونه ناو شار و بلین رۆزی چواری مانگ موحاکمه‌ی حاجی توفیقی پیره‌میرد و سه‌یعلی بسمیلا یه له سه‌رای سوله‌یمانی. به‌مجۆره ده‌هۆل‌کوت که‌وتنه ناو گه‌ره‌که‌کانی سوله‌یمانی ماوه‌ی سی رۆژ ئه‌مه‌یان وت، به‌لام پاره‌یه‌کی باشیشیان له حاجی توفیق وه‌رگرت. سه‌یعلی جاران توورپه ئه‌بوو هدر له به‌ر ئه‌وه بوو که پیره‌میرد له به‌ر خۆیه‌وه پینی ئه‌وت بسمیلا، ئیسته بسمیلا که‌وته دم زورناژهن و هه‌موو منالی سوله‌یمانی.

رۆزی چواری مانگ ئه‌هلی دایه‌ره‌کان و خه‌لکی سوله‌یمانی هه‌موو روویان کرد بو به‌ر ده‌رکی سه‌را. ده‌رزیت هه‌لبخستایه نه‌ئه‌که‌وته سه‌ر ئه‌رز. مه‌حکمه دانیشته، مه‌لا سدیق له سه‌ره‌وه قازی له‌م لایه‌وه سه‌یعلی خرایه قه‌فه‌زی تاوانبارانه‌وه، پۆلیس له‌م لاو له‌و لایه‌وه به‌تفه‌نگه‌وه راوه‌ستان. حاجی توفیقی پیره‌میرد به‌ خۆی و شایه‌ته‌که‌انه‌وه راوه‌ستان. سه‌رۆکی مه‌حکمه‌ به‌ناوی خاوه‌ن شکۆوه مه‌حکمه‌ی ره‌سمی بلاو کرده‌وه و رووی کرده سه‌یعلی که ئه‌و حاجی توفیقه داوا ئه‌کا تو کافر بوویت تو ئه‌لینی چی؟ [سه‌ی‌علی] ره‌نگ له روویا نه‌ماو وتی: وایه من موسلمانم «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله». رووی کرده حاجی توفیق وتی تو چی ده‌لینی؟ وتی: «جه‌نابی سه‌رۆکی مه‌حکمه ئه‌م سه‌ی‌علی بسمیلا یه به‌ منی وتوه زه‌ندیق و ئه‌مانه‌ش شایه‌تمن. زه‌ندیقیش بو موسلمان ناوتری له‌ ئاینی ئیسلاما یه‌کینک موسلمانیک به‌ کافر ده‌رکا خۆی کافر ئه‌بن.

ئه‌مجا سه‌رۆک رووی کرده قازی و وتی بیر و باوه‌ری ئیوه چیه. قازی وتی به‌لئ له‌ زه‌مانی ئه‌مه‌ویه‌کانا که ئه‌وترا زه‌ندیق یانی کافر وه ئیسته‌ش ئه‌و تاوانباره - که له‌و قه‌فه‌سه دایه - شایه‌تیمانی هینا مه‌عنای وایه له‌ کفره‌که‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌ته‌وه.

ئه‌مجا ئیتر بیرى مه‌حکمه‌ چۆنه به‌مجۆره حوکم ئه‌دا.

رووی کرده حاجی توفیق وتی تو ئه‌لتی چی؟ وتی جه‌نابی حاکم ئه‌م پیاوه به منی وتوه زه‌ندیق و لئی خوش نابم. له گه‌ل ئه‌وه‌شا پرس و رای مه‌حکمه‌ه چۆنه من له‌و پرس و رایه ده‌رناچم.

سه‌رۆک وتی رای مه‌حکمه‌ه ئه‌وه‌یه که ناشت به‌ره‌وه له گه‌لی و ریکه‌ونه‌وه. حاجی توفیق وتی جه‌نابی سه‌رۆک من له‌م ریگایه‌دا تووشی زیانیککی زۆر بووم، ئه‌بێ زیانه‌که‌م بۆ بیژیری. سه‌رۆک وتی مه‌حکمه‌ه به‌ ناوی میهره‌بانیه‌وه داوات لی ئه‌کا که ناشت بینه‌وه. حاجی توفیق وتی له‌ سه‌ر روو لینانی مه‌حکمه‌ه من له‌ گه‌لی ناشت ئه‌بمه‌وه و لئێخۆش ئه‌بم له‌ سه‌ر ئه‌وه که له‌ ئیسته‌ به‌ دواوه هه‌ر چه‌ند وتم سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا، ئه‌م سه‌ی‌عه‌لی بسمیلایه‌ تووره‌ نه‌بێ.

سه‌رۆک رووی کرده سه‌ی‌عه‌لی وتی: تو ئه‌لتی چی؟ سه‌ی‌عه‌لی ملیکی لار کرده‌وه و وتی باشه هه‌ر که ئه‌و وتی باشه. بوو به‌ چه‌پله‌و هه‌را و سه‌ی‌عه‌لی له‌ قه‌فس هاته ده‌ره‌وه و حاجی توفیق چوو به‌ لایه‌وه ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستی و ناشتی بووه‌وه له‌ گه‌لیا. ئه‌مجا پاش ئه‌و رۆژه پیره‌میرد به‌ ده‌م وازی نه‌هینا، هه‌موو جار له‌ رۆژنامه‌که‌یا به‌ نووسین «سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا»ی ئه‌نووسی و سه‌ی‌عه‌لیش له‌ داخا وه‌خته‌بوو شه‌ق به‌ری و هه‌یجیسی بی نه‌هوترا. ئه‌م محاکمه‌و محاکمه‌ کاریه‌ش هه‌مووی بۆ گالته‌بوو، ئه‌گه‌ینا هه‌یج بناغه‌یه‌کی نه‌بوو.

- مه‌لا قادریک هه‌بوو مه‌لای هه‌مزایای بلباس بوو، گه‌نپایه‌وه وتی: ئه‌وا گه‌لی جار له‌ نوێ و قورئان خویندنا ئایه‌تی «تتجافی جنوبهم عن المجاحع» ئه‌هاته پێشه‌وه و ئه‌مخویند. هه‌مزایا هه‌موو جار پێی ئه‌وتم مه‌لا نان و جینگام پێداوی و له‌ سه‌ر منه‌وه ئه‌زیت، که‌چی تو ناوی جاف له‌ نوێ و قورئانه‌که‌تا دیتیت. وتی منیش وتم ئاغا ئه‌مه‌ من نایلیم قورئان قورئانی خوایه‌ خۆ من دامنه‌ناوه. ئاغا وتی مه‌لا من ئه‌مه‌ نازانم ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش هه‌بێ له‌ قورئاندا ئه‌گه‌ینا ئه‌نجامی باش نابێ.

وتی به‌م جوژه ماوه‌یه‌ک له‌ کێشه‌و به‌رده‌دا بووین ئه‌و هه‌ر ئه‌بوت و منیش خۆ هه‌یج ئه‌وه‌نده‌م زانی شه‌ویک زه‌لامیک کردی به‌ ژوو‌راو خه‌نجهریککی رووتی به‌ ده‌سته‌وه‌یه وتی هه‌مزایا ئه‌لی: یا ئه‌م خه‌نجهره‌ یا ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش له‌ نوێ و قورئانا هه‌بیت. جاف چ رایه‌ی ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وی ناویان هه‌بێ و ئیمه‌ش وه‌کوو که‌ندوو‌ان له‌وی بکه‌وین؟ که‌چی نان و به‌رگی تویش له‌ سه‌ر ئیمه‌یه.

وتی ئیتر به ته‌واوی من چوومه تاسه‌وه و تیگه‌یستم که کابرا به ناشکرا مرخی لی خووش کردووم و تم برا زور چاکه و خوا قادره به سهر هموو شتیکا به‌لی و وحی ههر بو پیغه‌مبهره به‌لام ئیمه‌ش هه‌ین.

روژی دواپی نویژی شیوان بوو له پاش سووره‌ی فاتحه ئه‌وه و ت: «تیبیاس ده‌نوکه‌م علی سه‌رنا له ناوهم فی نویژنا و نفوسهم فی دلنا فه‌سه‌ره‌م به‌ره‌شی بابهم یا لیتنا یا لیتنا نه‌بوو مایه له ناویانا لانهم ککلبهم ههر نه‌وه‌رن بدوره‌م الله اکبر». که له نویژ بووینه‌وه هه‌مزغا هه‌ستا هات به لامه‌وه ده‌ستی کرده ملم و وتی: ماموستا به و قورنانه ئیستا ته‌واوه هه‌موو جار له نویژی ههر ئه‌م نایه‌ته‌مان لو بخوینه.

به‌ریکه‌وت شه‌وی دواپی مه‌لا پیرویتیکی خه‌لکی نه‌و بناری سه‌رده‌شته هه‌بوو هاته ئه‌وی له پاش به‌یینیک که توزی لامان چول بوو مه‌لا پیروت وتی مه‌لا قادر که‌ی ئه‌مه نایه‌ته تو خویندته‌وه؟ و تم به‌لی نایه‌ته تووره بوو وتی چون؟ و ت: «دوینی شه‌وی ئه‌م نایه‌ته له گه‌ل خه‌نجه‌ریکا هاته خواره‌وه». ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و کاره‌ساته‌که‌م بو گنپراهه‌وه.

- حه‌مه بچکولی عه‌لیاغا له پشه‌ره قسه‌ی له مه‌لا سلیمانی ماوه‌ت نه‌گنپراهه‌وه که چون حه‌دیس نه‌خوینتیه‌وه؛ ئه‌یوت: «ماموستا مه‌لا سلیمانی حه‌دیسان ده‌خوینتیه‌وه ئه‌لی پیغه‌مبهری بو حه‌زرتی حونه‌ری گنپراهه‌وه ئه‌ویش بو حه‌زرتی عه‌لی گنپراهه‌وه، ئه‌ویش بو حه‌زرتی حه‌سه‌نی گنپراهه‌وه، له‌ویوه ورده هاته خوارئ تا گه‌بشته سهر حه‌زرتی سه‌حله‌به‌ی له‌ویوه هینای له مه‌جلیسی وه‌عه‌زه‌که‌یدا وه‌کوو رمبئ چه‌قاندی».

- ئوبالی گنپراهه‌وه‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ش به ئه‌ستوی کاک فوناد عارف نه‌و بوی گنپراهه‌وه: کابراهه‌کی گرده‌له هه‌بوو «لاله‌پاشا» یان پی ئه‌وت. له سهر رووباره‌که‌ی «تالیسه» راهه‌ستابوو ئه‌یه‌ویست لئی به‌ه‌پرتیه‌وه، به‌لام نه‌یشه‌ویرا لینی بدا. له و کاته‌دا دوو کوری زه‌به‌لاحی که‌ماله‌یی هاتن نه‌وانیش ئه‌یانویست به‌ه‌پرتیه‌وه چاویان که‌وت به کابرا گرده‌له‌که وه‌ستابوو وتیان: «گوزانه ئه‌وه تو مه‌له‌وانی لیره راویستیگی؟» وتی: ئا. وتیان نامانه‌پرتیه‌وه یه‌کن وه‌قهرانی؟ وتی: یا. ئینجا پئی وتن ئیوه بکه‌ونه ئه‌م لاو نه‌و لامه‌وه تا بتانگرم و بتانه‌پرتیه‌وه خوی که‌وته ناوه‌پاستیان. پشتینه‌که‌ی ههر دووکیانی تووند گرت و دایان له ئاوه‌که گه‌بشته نیرگه‌ی ئاوه‌که ئاو به‌گور بوو پئی کابرای کورته‌له‌ی له‌زه‌وی بری به‌لام له به‌ر نه‌وه ئه‌وان زه‌لام و به‌هیزتر بوون ئاو زوری به سه‌ریانان نه‌شکا نه‌وه‌نده هه‌بوو

کابرای کورت‌له خۆی به‌وانه‌وه گرتبووه‌وه که ئه‌وان ئه‌یانیتنی ئه‌م قاچی تاقدانه جووت ئه‌کا له‌ناو ئاوه‌که‌دا ئه‌یانوت: «ئه‌ها گرده که‌وته مه‌له ده‌ک دایک بۆت نه‌نالیتنی».

- کابرایه‌کی «باشکی» حه‌مه‌وه‌یسی ناو بوو گه‌مالیکی ئه‌بێ زۆری خۆش ئه‌وئ پینی ئه‌وت «سه‌بۆر». به‌رخیکی له‌ رانه‌که‌ بۆ جیا ئه‌کاته‌وه‌و بۆی ده‌ستتیز ئه‌کا. به‌رخ زاوژی ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ پانزه‌ بیست سه‌ر کو‌توپر گه‌ماله‌که‌ ئه‌تۆبێ. مامه‌ وه‌یس زۆر بۆی دلگران ئه‌بێ له‌ گه‌ل ژنه‌که‌یا که‌ په‌خه‌ی ناو ئه‌بێ پرسه‌ی بۆ دانه‌نین و شین و شه‌پۆریکی زۆری بۆ ئه‌که‌ن. پاش برانه‌وه‌ی پرسه‌ له‌ گه‌ل په‌خه‌ی ژنیا ئه‌چن بۆ لای مه‌لا که‌ میراته‌که‌یان لیبه‌ش کا. کاره‌سات له‌ مه‌لا تینه‌گه‌یه‌نن مه‌لاش به‌لایه‌وه‌ نیچیریکی باشی ده‌ست که‌وتووئه‌لێ: مامه‌ حه‌مه‌وه‌یس شه‌ش سه‌ری بۆ تو مامه‌ حه‌مه‌وه‌یسیش ئه‌لێ: «ئه‌ی وه‌ قوروانی ده‌مت وم». چار سه‌ریشی بۆ دایه‌ په‌خه‌. دایه‌ په‌خه‌ش ئه‌لێ: «ئه‌ی بېم وه‌ده‌ورتا». ئینجا چاوه‌رپێ ئه‌وه‌ن که‌ ئه‌ویتی‌شیا‌ن لێ به‌شکا له‌ پاشا مه‌لا ئه‌لێ ئه‌وه‌شی که‌ ماوه‌ته‌وه‌ بۆ من. مامه‌ حه‌مه‌وه‌یس تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لێ: «ئاخر مه‌لا بېغه‌ره‌ تۆ باوکی سه‌بۆر بوویت تۆ براه‌ی سه‌بۆر بوویت تۆچی سه‌بۆریت؟ له‌م ناوه‌دا خۆت قوت کردگه‌سه‌وه‌ ده‌مت ئیژی برینگێ په‌ز برینه‌وه‌س ئیمه‌ که‌س و کاری سه‌بۆرین تۆ گوو خۆری کویت؟»

- حاجی مسته‌فا پاشا گنپرا‌یه‌وه‌ وتی:

ئه‌و سه‌له‌ من ئه‌میری حه‌ج بووم له‌ عه‌ره‌فاتا ته‌واف ئه‌که‌ین قه‌ره‌ بالغیه‌که‌ی له‌وه‌دا نییه‌ گوشت که‌وتۆته‌ سه‌ر گوشت. سه‌یرم کرد وا کابرایه‌کی کوردی شاره‌زووری لای خۆمان له‌ به‌ر ده‌مه‌وه‌یه‌ ئافره‌تییکی که‌ته‌ی زله‌ی سه‌نگالی له‌ پیتش کابراوه‌یه‌و سمتی به‌ ته‌واوی توند بووه‌ له‌ به‌ری کابرا. له‌ ته‌وافیشا جگه‌ له‌ جه‌نجالیه‌که‌ هه‌رکه‌ له‌ عاستی خۆی و له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ خه‌ریکی دو‌عا کردن و پارانه‌وه‌یه‌. گویم لێ بوو کابرای به‌رده‌م هه‌مو دو‌عاو پارانه‌وه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو به‌ کوردی ئه‌یوت: «بېنایی چاوان گشت جارێ خۆت فه‌رمووگته‌ هه‌ر که‌ بچێ ته‌وافی مالی من بکا خۆریه‌کی پان و پۆری ئه‌ده‌مێ. ئیسته‌ ئه‌م خۆریه‌ قۆره‌ که‌ تۆ لێره‌ داگته‌ وه‌ من من چی لێ بکه‌م؟ ئه‌وه‌ من جینگه‌م نییه‌ تۆزی قنگم بچوولیتمه‌وه‌ ئیسته‌ چون ئیشی وام پێ ئه‌کری؟ ئاخر ناوئ تۆ خۆت نه‌ختییکی لێ بزانی که‌ چ وه‌ختی وه‌ختی خۆریه‌؟»

- کابرایەک هەبوو خەلکی ئەو شارەزوووری دەشتی «موان»ە بوو، لە گەل مەلا و فەقیدای زۆر دانیشیبوو؛ هەموو جار گویی لیبوو کە مەلا سوورەتی «والتین و الزیتون»ی ئەخویند و پینخۆش بوو. رۆژیک ئەپرسی لە مەلا و ئەلێ: مامۆستا ئەو وە والتین و الزیتون یانی چی؟ ئەویش ئەلێ: برا ئەوە خوا سوینی بەو دوانە خواردووە تین یانی هەنجیر و زیتونیش زەیتونە.

ئەم کابرایە ئەمە ئەگریتە دل و جاریک ریی ئەکەوێتە ریزاوە هەنجیری بۆ دینن ئەخوا سەیر ئەکا زۆر خۆشە ئەلێ: «ببیم وە ساقەت بینایی چاوان! خاست لێ زانیگە و سۆیتدت بێ خواردگە».

ماوەیەکی تری بێ ئەچێ لەو خوارە تووشی داریک ئەبێ بەریکی سەوزی خەری پێوێهە ئەپرسی ئەمە چییە؟ پتی ئەلێن زەیتونە. زۆر بە ئارەزوووە پەلاماری ئەدا چەند دەنکیک لە دارە کە ئەکاتەووە ئەیخاتە دەمی. ئەو زەیتونەش دیارە هیشتا کال و کرج و نەگەیشتوو. سەیر ئەکا تال و تفت و تیژە لەوانەییە دەمی هەلاھەلا ببی ئەیتفینیتەووە ئەری بینایی چاوان!...

- ئەحە ی کپنوو جاریک ریی ئەکەوێتە کەرکووک ئەچیتە مزگەوتە کە ی ناو بازار بۆ نوێژ کردن. ئەیهوێ دەستتوێژ بشوا ئاو نییە. مجەوهرە کە گۆزە لەیە ئاوی بۆ دیتیت دەستتوێژە کە ی ئەشواو بۆ نوێژە کە نامینیتەو. ئەیهوێ بپروا مجەوهرە کە سەری ریی پتی ئەگری ئەلێ: کاکە بێنە پارە ی ئاو کە ئەویش ئەلێ پارە ی چی؟ من دەستتوێژم شۆردوو. خۆ بە فراوم نەخواردۆتەو. ئەلێ: من ئەمانە نازانم ئاو لێرە بە پارەییە، بێنە پارە ی ئاو کە. ئەمیش هیچی بێ نامینێ پشستی تی ئەکا و تریکی بۆ ئەکەنی ئەلێ: «برا ئەوە خۆت و ئەوە دەستتوێژە کە ت ئیر بۆچ وازم لێ نایەنی».

- کابرایەکی مەنگوری زستان ئەبێ ئەچیتە سەر ئاو، دەست بە ئاو ئەگەییەنی. لە پاشا دەست ئەکا بە دەستاوە کەدا و ئاو ئەدا بە خۆیووە لەو وەختەدا کە ئاو کە فرێ ئەدا بۆ خۆی لە ترسی ساردی ئاو کە خۆی بەرز ئەکاتەووە ئاو کە ی لێ ناکەوێ ئەلێ: «ئە ی لە دا یەلێت بەرم نە یگرت». چەند جاریک هەر ئاو ئەدا بە خۆیووە خۆی بەرز ئەکاتەووە نایگری ئاخر جار ئەلێ: «هەر ئەوێهە ئەمجارەشت بۆ فرێ ئەدەم گرتی گرتی نە یگرت بە گونی بارگیرە کیمەو».

- فهقیه‌کی خه‌لکی سیساوای خوشناو هه‌بوو هه‌ر نه‌یخویند و هیج فیر نه‌ه‌بوو. پنیان وت که‌وایه بۆج واز ناهینن؟ نه‌ویش وتی: «هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه‌ شرح‌ه‌قایدان چمزانی چمزانی چمنه‌زانی ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سهر‌حه‌واملان. دیسان هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه‌ شرح‌ه‌قایدان چمزانی چمنه‌زانی ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سهر‌حه‌واملان. نه‌مجاره‌ش هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه‌ شرح‌ه‌قایدان چمزانی چمزانی چمنه‌زانی به‌ساقی کیرمه‌وه».

- حاجی ئیلخانی دیبوکری نه‌یه‌وئ نه‌سپیک بکری، به‌عه‌لیاغای کوری نه‌لی: عه‌لی رۆله‌ نه‌سپیک‌کی باشم بۆ په‌یدا که‌ بیکرم. عه‌لیاغاش خۆی نه‌سپیک‌کی باشی نه‌بن نه‌لی چاک وایه‌ بيفروشم به‌ باوکم. نه‌سه‌که‌ دینن و نه‌یگتیرن به‌ به‌رده‌می حاجی ئیلخانیدا حاجی نه‌لی: غاریک‌یکه‌شی پینکه‌ن. که‌ کابرا ئاوزه‌نگی لی نه‌دا نه‌سه‌که‌ ترپیک نه‌که‌نی. حاجی ئیلخانی نه‌لی: «لایبه‌ن لایبه‌ن به‌ ریشی باوکی خاوه‌نیه‌وه».

- کابرایه‌کی کورد کورپیک‌کی هه‌بوو ناردبوویه‌ فهقیه‌تی. کابرا رۆژیک نه‌چن نه‌بن به‌ میوانی فهقیه‌کان. کوره‌که‌ی سووخته‌ بوو، نه‌بوایه‌ خزمه‌تی فهقیه‌کانی تری بکرايه‌. کابرا که‌ گه‌رايه‌وه‌ مالی خۆیان لینیان پرس‌ی کوره‌که‌ت له‌ چیايه‌؟ وتی: «هه‌ر ده‌نگی لیتوه‌ مه‌که‌ن ماشه‌للا نان و جای نه‌و گشت مه‌لا زل زلانه‌ وه‌ ده‌ست نه‌وه‌ تا نه‌و نه‌یژئ نان بخۆن و نانیان بۆ داننه‌نی که‌سیان رایه‌ی نه‌وه‌یان ناکه‌وئ نان بخۆن. ماشه‌للا فره‌ زل بووگه‌».

- شیخ مه‌حموی شیخ سه‌عید مه‌لیک بوو له‌ سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیک هه‌بوو پنیان نه‌وت شیخه‌ لیه‌ په‌رۆ له‌ مزگه‌وتی مه‌لا نه‌مینی مام رۆسته‌م بوو. نه‌ویش به‌ ناوی شیخایه‌تیه‌وه‌ جار جار نه‌که‌وته‌ قسه‌.

شه‌ویک شیخ مه‌حموو چه‌ند که‌سپیک‌کی له‌ گه‌لا نه‌بن نه‌چیته‌ مزگه‌وته‌که‌. زه‌لامه‌کان له‌ گه‌لی نه‌ه‌لی جه‌ماعه‌ته‌که‌ له‌ سهر‌سه‌کوێ مزگه‌وته‌که‌ نه‌بن، شیخ خۆی نه‌چیته‌ ژوووره‌که‌ی شیخه‌لی کام لات ئیشی شلپ و کوت دایشه‌گری. نه‌وه‌نده‌ی لی نه‌دا نیوه‌ مه‌رگی نه‌کا و سه‌ریشی نه‌شکینن.

لە پاشا کە ئەو ئەپو شێخەلی دێتە دەروە خۆینە کە ئەشواتەو. ئەهلی جەماعەتە کە پێی ئەلین: یا شێخ ئەو مەلیک لە ژوورەو بوو ئەو شەپ و کوتە چی بوو؟ ئەویش ئەلین: «شێخ بێ قەزا بێ لیم ناگەرێ، خەریکی گالتەو چنگە برچی بووین ئەو تە ئاخری سەریشم شکا. پێم وت ئیتر جاریکی تر من بیت و گالتە لە گەل تۆ ناکەم ئیتر مەبەرەو».

- پیاویکی کورد لەو سەرە منالە کوردیکی راگرت لۆ ئەو لە مالا ئیش و فرمانیان بۆ بکا. شەویک پیاو کە چوو بۆ مالی ناشنایەکی، بە کورە کەمی وت فائۆزە کەم بۆ هەلگرە. ئەویش فائۆزە کەمی هەلگرت، بەلام لە دواي ئاگایەو ئەپۆیشت. ئاغا پێی وت پێشکەو کورە کە وتی: قوربان رایەم ناکەوی پێشکەوم. ئاغا وتی ئەگەر پێش نەکەوی رووناک نابن. خزمەتکارە کە وتی: ئاخەر بۆ من بێ عەدەبیبە پێش ئاگای خۆم کەوم. ئەویش وتی: رۆلە مادام چرات بە دەستەو یە ئەبێ پێشکەوی. خزمەتکاری خەلکیش کە چراتە گرن بە دەستەو لە پێش ئاگایانەو ئەپۆن. ئەمجا خزمەتکار ئیتر پێشکەوت.

بە یانی ئاغا وتی: رۆلە ئەو سەبەتە یە هەلگرە بچین بۆ بازار هەندێ گوشت و شت بکڕین. کورە کە سەبەتە کەمی هەلگرت و کەوتە پێش ئاگایەو. ئاغا نەوی لە قۆلی و وتی هەتیو پێش مەکەو ئەبێ لە دواو پڕۆی. هەتیوو وتی: ئەی شەوی بۆج وتت لە پێشەو پڕۆ؟ وتی ئاخەر شەوی وا بوو ئیستە وایە. کورە هەر سەبەتە کەمی دانا و وتی: «ئاغا بە دوعا باشکەو و پێشکەو بە من ناکرێ» و لێ دا رۆیشت.

- ژنیک لە «چنگیان» هەبوو ناوی پوورە فاتە بوو؛ ئافەرە تیکی زۆر لە خوا ترس و چاک بوو. خزمەتی فەقیەکانی زۆر بە دل ئەکرد و جلی بۆ ئەشتن، چیشتی بۆ ئەبردن بەو بۆنەو پێیان ئەوت «دایکی فەقیان». لە گەل ئەمە قسە قوتیش بوو؛ جار جار ئەچوو سەری ئەخستە سەر فەقیەکان و گالتەمی لە گەل ئەکردن ئەیوت: «فەقی ژن ناهینێ هەر کۆی ئەکاتەو کۆی ئەکاتەو لە ئاخرا ژنیک دێنی بە شەویک هەمووی ئەپۆیشتە ناویەو ئەبێ بە کورپیکی سەر زلی چوار پەل ئەستور ناوی ئەنێ مەلا عەبوللا».

- کابرایەکی کورد سەد قەران ئەخاتە باخەلی و ئەچیتە بازار بۆ کەر کڕین. لە ریگادا تووشی مەلاکەیان ئەبێ لێ ئەپرسی بۆ کۆی ئەچی؟ ئەلین: ئەچم کەریک ئەکرم. مەلا ئەلین:

«بلی ئینشائەللا». ئەویش ئەلنی مامۆستا ئینشائەللای بۆچییه پارەیه له باخەلمایه و کەریشه له بازارایه ئیتر ئەم ئینشائەللایه بۆچییه؟

کابرا ئەروا هیتشتا ناگاته بازار، گیرفانێر پارەکە ی لێ ئەدزی. ناچار بە شوینتەکە ی خویا لووس و باریک ئەگەریتەوه. له ریگادا تووشی مامۆستا ئەبیتتەوه، مەلا لێ ئەپرسی ها برا کەرت کەری؟ ئەلنی: نه ئینشائەللا. ئەلنی: بۆچی؟ ئەلنی پارەم پێ نهبوو ئینشائەللا. ئەلنی: ئە ی پارەکەت چی لیهات؟ ئەلنی: دزیان ئینشائەللا. ئەلنی: ناخر پێم نهوتی بلی ئینشائەللا. ئەلنی: «گۆو بە ریشی بابت ئینشائەللا، گۆو بە گۆری بابم ئینشائەللا بۆ ئیشی کردم ئینشائەللا».

- مەلاکە ی عازەبان له مزگەوتا وه عزی ئەدا ئەیوت: ئافرەت کە مندالی ئەبێ خواوہتتەعالا مەلایەکە یەک ئەنیری شەرمی ئافرەتەکە زل ئەکاتەوه تا منالەکە ی ئەبێ، ئەمجا مەلایەکە یکی تر ئەنیری شەرمەکە ی ئەهینیتتەوه بەک و وه کۆو خۆی لێ ئەکاتەوه. کویخا ئەورەحمانی عازەبانی لەوئ ئەبێ هەر راست ئەبیتتەوه ئەلنی: «مامۆستا بەو قورعانی تو ناوتتە سەر رانی راستت مەلایەکە ی دووہەم سەری نه کردووہ بە مالی منا».

- مەلاکە ی «کونەماسی» وه عزی ئەدا ئەیوت: هەر کەسە نانێ بدا له ریگە ی خوادا خوا حۆریەکی ئەداتنی سەری له رۆژاویە و پێی له رۆژەلات. عەزە کونەماسی هەبوو له کۆرەکەدا دانیشتوو، هەلیدایە وتی: «مامۆستا ئیستە ئیمە واین له ناوہ راستی زویدای ئەگەر نانیک بەدەم له ریگای خوادا و خوا حۆریەکە ی وام بداتنی من ئەکەومە عاستی ناوکی. خۆ ئەگەر بمەوئ ماچیککی بکەم ئەبێ هەر شتیکم هەیه و نییە بیدەم بە هەقی کاروانا و شەش مانگەری بەری کەوم بۆ ئەوه بگەمە عاستی دەمی و ماچیککی بکەم. جگە لەوه ناگام له خواہ ناوکیشی ئەبری کەچی بە سەر دێ. وه للا مامۆستا نه ئەم نانه ئەدەم و نه ئەم ماچەم ئەوئ و نه ئەم هاتوچوو ریگایەش ئەکەم بە تووشی خۆمەوه».

- زیوہر ئەفەندی شاعر و مەلا سەعید ئەفەندی گەلنی جار له بەر هەیوانەکە ی مزگەوتی عرفانا له سولەیمانی دانەنیشتن و بە قسە ی ئەدەبی و باسی شعری مەولەویبەوه رایانئەبوارد. مجەووریککی مزگەوتەکە هەبوو گۆیی له قسەکانیان ئەبوو کە شعری مەولەوییان ئەخویندەوه. رۆژیک بە زیوہر ئەفەندی ئەلنی: ئەم مەولەویبە ئەم قسانە چییە وتونی «هەردەو بەردەو

مەردە؟ زیوەر ئەفەندیش ئەلنی: دە ئەگەر تۆ ئازای شعریکی وا بلی. ئەویش ئەچیتەو
 ژووڕەکەى خۆى و لە پاش تۆزیک دیتەو دەروە ئەلنی: زیوەر ئەفەندی گویت لى بى ئەوا
 شعرت بۆ ئەلیم وە کوو مەولەوی. ئەلنی: بلی ئەلنی:

مشتى هەلەلە کەفلەمەش کەردە   هەر فیرەش مە یۆ جەشاخ وە هەردە
 زیوەر ئیتر هیچی بى ناوترى.

- مەحموو بەگى رەزا بەگ لە کەلار لە کاتی خۆیا سەر خۆش ئەبى. بە خەيالى
 سەرخۆشى توورە ئەبى لە بیاویکی کوردی جاف کە بیاویان ئەبى. ئەم کابرایەش کە ئەزانى
 وا مەحمووبەگ لە سەر هیچ لى توورە بوو و جنىوى داوەتى، بە نازى خزمەتکارىیەو بە
 روویا هەلئەچیتەو. لە بەیانیا بە کابرا ئەلین بابە ئەو مەحموو بەگ سەرخۆش بوو بۆیە
 لیت توورە بوو ئەگەینا ئەو لە کەس توورە نابى. ئیتر کابرا ئەچیتە لای و داواى لىواردن لى
 ئەکا و ئەلنی: «میرم وە قەوڕەکەى باوکت نەمزانیو لەو گوووەکەت خواردگەسەو. ئەوى لىم
 نەگرى».

- لەو بەر کینو نافرەتیک لە ناو کۆمەلێکا مێوانى کرابوون دانیشتبوو. منالیکى هەبوو
 تازە فیرى قسەکردن ئەبوو، منالەکەى لە باوەشیا دانابوو. شەرع شەرمى بۆ نییە ژنەکە
 یەکیکی دەنگ گەوڕەى پیاھینا دەستی کرد بە لیدانى منالەکەو بە چەپۆک بەربوو
 سەرگویتلاکى منالى بەسە زمان. منال لە بەر گریان نەپەرژایە سەر هیچیتەر؛ دایکەش هەر
 وازى نەئەھیناوە ئەبوت: هەتیو حەيای ئینسان ئەبەى. ئەوئەندە زۆرى لیدا تەنانت ژنەکانى تر
 کەوتتە سەر ئەو پڕوایە کە ئەمە منالەکە بوو ئەم تپەى کەندوو، بە هەر جۆر بوو لە ژیر
 چنگیان دەرھینا.

لە پاش تۆزیک سفەرى نان دانرا و هەموو نیشتنە سەر سفەرەکە، ئافرەتەکە دلى بە
 منالەکەى خۆى زۆر سوتا کەوا بە ناھەق ئەوئەندەى لیداو کەوتە دلنەوایى کردن و ماچ
 کردنەوێ و دەست بە سەراھینانى و دەستى برد گرتگە گوشتیکى سوور کراوێ لە بەر
 دەما دانا.

منالەکە لەم مێھرەبانیانەى داکى دلى ھاتەو شوینى خۆى و دەستى کرد بە خۆ شیرین
 کردن لە بەر چاو دایکەکە یەو. ئەمجا بە دەنگى بەرز وتى: «دایەگیان ئەگەر ئەمجارەش
 بترى دیسان لىم ئەدەیتەو؟»

- حاجی سه‌عید مه‌لا حه‌سه‌نی علاف گئیرایه‌وه وتی:

حه‌سه‌ن ئاغای قه‌ره‌نی هه‌بوو له سوله‌یمانی له ئاخو و ئوخری ژیانیا هه‌موو دهم هه‌ر له مزگه‌وتی حاجی خان خه‌ریکی نوێژ و تاعه‌ت بوو. هه‌موو پاش نوێژیک وه‌کوو خه‌لکی تر ده‌ستی به‌رز نه‌کرده‌وه‌و دوعای نه‌کرد. یه‌کیک له‌ دوعاکانی نه‌وه‌بوو نه‌یوت: «خوایه‌ محه‌ چاوشین هه‌یه‌ په‌سته‌کینکی له‌ به‌رایه‌ جامانه‌یه‌کی شری چلکنی ئالاندوه‌و له‌ مشکیه‌ پیسه‌له‌یه‌که‌وه‌و به‌ستویه‌ به‌ سه‌ریه‌وه‌ که‌ له‌ ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌ ده‌رئه‌چی به‌لای چه‌پا قابی سیته‌م نه‌هی چواره‌م به‌رانبه‌ر به‌ مالی حاکمه‌ سیاسییه‌که‌ مالی نه‌وانه‌، لیت تیک نه‌چی حه‌قی منی لی بسینه‌».

- مه‌لا محه‌مه‌دی چرچه‌ قه‌لایی گئیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا جه‌زنی قوربانه‌ نۆبه‌نیکمان هه‌یه‌ ویستمان بیکه‌ین به‌ قوربانی. به‌ خه‌یزانه‌که‌م وت ئافره‌ت به‌لکوو قه‌سایینکی باشمان ده‌سته‌که‌وی که‌ پیسته‌که‌ی نه‌گروئ وای بگروئ کونی تی نه‌کا بیکه‌ن به‌ مه‌شکه‌ بو‌ خو‌مان.

ئه‌ویش وتی ئه‌یه‌رۆ پیاوه‌که‌ شتی وا چۆن ئه‌بێ پیسته‌که‌ی هه‌لگرین بو‌ خو‌مان؟ ئه‌مه‌ قوربانیه‌ ئه‌بێ هه‌مووی به‌شینه‌وه‌، گوناحه‌ چۆن ئه‌بێ لێی هه‌لگرین. وتم ئافره‌ت: وس به‌ به‌ خوا ئه‌گه‌ر هه‌موو گۆشته‌که‌شی به‌خوین و توژی له‌ کلکه‌که‌ی به‌شینه‌وه‌ هه‌یشتا خه‌یری دوو قوربانی خه‌لکی ترمان ده‌ست نه‌که‌وی. وتی: چۆن؟ هه‌ر وا واقی ورمای. وتم: «ئافره‌ت خوا که‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ دیوه‌ مه‌لا خه‌یر بکا؟ سه‌ره‌ کلکه‌ نۆبه‌نیککی ئیمه‌ ئیسته‌ دوو گای قوربانی خه‌لکی تر نه‌خوا».

- هه‌ژار گئیرایه‌وه وتی: پاش ئه‌وه‌ که‌ ره‌زاشا له‌ ئیرانا هاته‌ سه‌ر حوکم فه‌رمانی ده‌رکرد

که‌ هه‌موو که‌س ئه‌بێ کللوی په‌هله‌وی له‌ سه‌ر کا. له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ له‌ ولاتی ئیرانا هه‌را له‌ ناو مه‌لاکانا په‌یدا بوو که‌ ئایا به‌ له‌ سه‌رکردنی کللوی په‌هله‌وی کافر ئه‌بن یا نابن؟

مه‌لا سه‌لیمیککی ژبی هه‌بوو له‌ سابلاخ ئه‌و هه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌رکه‌ ئه‌م کللاه له‌ سه‌ر کا کافر ئه‌بن. هه‌ندئ له‌ مه‌لایانیتیش به‌ر په‌رچیان ئه‌دایه‌وه‌و ئه‌یانوت وانیه‌. ئه‌ویش نه‌یوت: «ئه‌وا کللاه په‌هله‌وی بو‌ ئیوه‌ ئه‌ی بو‌ ته‌قویمی به‌خه‌لی چ ده‌بێژن؟ به‌ویش هه‌ر کافر نابن؟»

- مەلا عەبدولحەمیدی بانەیی یەکیک بوو لە موستەعدە هەرە خویندەوارو چاکەکانی شیخ عومەری ئیبنولقەدرە داغی لە سولەیمانی کە لە مزگەوتی «قامیشەکان» بوو. مەلا حەمەمینە شیتەش هەبوو هەر لە سولەیمانی، شەویکی سێ شەنبە ئەم مەلا حەمەمینە ئەچیتە لای مەلا عەبدولحەمید لە قامیشان پیتی ئەلێ: مەلا عەبدولحەمید چایەکی بێ کلکەم بۆ لێتی. مەلا عەبدولحەمیدیش ئەلێ: تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی چی؟ ئەویش ئەلێ: مەلا تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی هەر بۆ خۆم و خۆت بێ و کەسی بە سەرا نەیت و کلکی لێی پەیدا نەبێ.

مەلا عەبدولحەمیدیش بە سوختەکە ی ئەلێ سەماوەرە کە یان بۆ تیخا چایە کە یان بۆ دروست بکا و خۆیشی بچیتە دەرەو بۆ ئەو هەر ئەمان بە تەنها بمیننەو. سوختە چا ساز ئەکاو خۆی ئەچیتە دەرەو. ئەمان لە ژوورەو دەرگا کە دائەخەن، مەلا عەبدولحەمید دەست ئەبا بۆ ئیستکان کە چا تیکا تەق تەق لەو دیووە ئەدەن لە دەرگا. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی دەرگا ئەکاتەو کە سەیر ئەکەن سێ چوار فەقی مزگەوتی تر بە سەلامو ئەلەیکم ئەکەن بە ژوورا. مەلا حەمەمین توورە ئەبێ ناوچەوانی ئەدا بە یەکا ئەیهوێ قسە بکا تەق سێ چوار فەقی تریش دین و ئەوانیش سەلام دائەکوێن. مەلا حەمەمین ئیتر ئاگری تی بەر ئەبێ و ئەوەندەتر شیت ئەبێ. ئەلێ: دایکتان وا لێکەن ئەمە کە لە هێرە وا کۆ بوونەتەو هەر هەلئەستی ئەکا بە کەوشەکانیا و بۆی دەر ئەپەری. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی ئەیگرێ پی ئەلێ: مەلا دانیشە چایە کەت بخۆرەو بۆ کوێ ئەچی؟ چا بۆ تۆ لێنراو. ئەلێ: قوزلقۆرت ئەخۆمەو مەن و تەم چای بێ کلکە ئیستە هەزار کلکی لێ پەیدا بوو. هەر چەندە مەلا عەبدولحەمید لێی ئەپارێتەو کە تۆ دەخەلت چیسە چەندە ئەخۆیتەو بخۆرەو، مەلا حەمەمین رازی نابێ و هەر ئەلێ مەن و تۆمە چای بێ کلکە، ئیستە ئەم ناجسنانە هەزار کلکیان لێ پەیدا کرد. بە بێ ئەو پیالە چایە ک بخواتەو لێیدا رویشت.

- جوولە کە یەک هەبوو لە بوکان خواجە مووشیی ناو بوو. ئەم خواجە مووشییە کچێکی هەبوو - بلامانی - هەموو کەس پیتی فێر بووبوو؛ تەنانەت خواجە مووشی خۆیشی ئەیزانی. لە ناکاو رۆژێک خەبەر یان دا بە خواجە مووشە کە کچە کەت موسلمان بوو. ئەویش هەندێ راماو پاشان وتی: «با برۆ ئەو حیزە هەر بۆ ئیسلام باشە».

- کابرایه‌کی قزلبه‌یی ناوی خو‌ی نابوو شاعر و بره شعرنکی دانا‌بوو بردی بو شیخ ره‌زای تاله‌بانی که په‌سه‌ندیکی بو له سهر بنووسن وه پیشی وت که «ره‌عد»م کردوه به ناوی شعر بو خو‌م. شیخ ره‌زاش ئەم شعره‌ی له باتی په‌سه‌ند به سهر بره شعره‌که‌یه‌وه بو نووسن:

ئە‌ی ترت ره‌عد و تست ره‌شه‌با هکرا ارسکم جدا و‌ابا

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی، مه‌لا عه‌زیزی مفتی سوله‌یمانی، شیخ حیسامه‌دینی عه‌والان، سه‌ید ئە‌حمه‌دی خانه‌قا له که‌رکووک ئە‌مانه‌ هاو‌رپی ده‌وری کۆن و فه‌قییه‌تی بوون. جاریک شیخ حیسامه‌دین له عه‌والانه‌وه دیت بو سوله‌یمانی بو دیده‌نی شیخ باب‌عه‌لی و مفتی. پیش چه‌ند روژیک بریار ئە‌ده‌ن بچن بو که‌رکووک بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمه‌د. ئە‌چن و حه‌فته‌یه‌ک له لای سه‌ید ئە‌حمه‌د ئە‌میتنه‌وه. سه‌یدیش روژ به روژ خزمه‌تیان زیاتر ئە‌کا ئە‌مجا ئە‌که‌ونه سهر ئە‌وه که بگه‌رینه‌وه، سه‌ید ئە‌لئ ئە‌م نیوه‌رۆه‌ش نانی نیوه‌رۆ پینکه‌وه ئە‌خۆین و پاشان خواتان له گه‌ل؛ به‌م جو‌ره رازی ئە‌بن.

سه‌ید ئە‌لئ بو ئە‌و نیوه‌رۆیه نانیکی زۆر نایاب دروست ئە‌که‌ن و ئە‌لئ شو‌ربایه‌کی برویشیش لئ بنین و به‌لام پیش هه‌موو خواردنیک شو‌رباکه بینن و ئیتر بوه‌ستن. نیوه‌رۆ دیت و سفره‌ رائه‌خه‌ن، قه‌ره‌وانه‌ی شو‌ربای ساوه‌ر له سهر سفره‌که ریز ئە‌کری و ئیتر هه‌چیتر نایه‌ن. شیخ باب‌عه‌لی و ئە‌وان هه‌ر چاوه‌رئ ئە‌که‌ن هه‌چیتر دیار نییه. سه‌یدیش ئە‌لئ یا شیخ فه‌رموو نان بخۆن. شیخ به‌ ناچاری ده‌ست بو نان و شو‌ربا درێژ ئە‌کا و که‌وچکیکی لئ ئە‌کاته ده‌می سه‌یر ئە‌کا بئ خو‌یشه. ئە‌وا سه‌ی ئە‌حمه‌دیش له‌و به‌ری سفره‌که‌وه دانیشتوه، باب‌عه‌لی روو ئە‌کاته مفتی و ئە‌لئ: «مفتی به‌راستی سه‌ید ئە‌حمه‌د تا ئیتره باشی هه‌ت‌ابوو، به‌لام لیره‌دا گووی تیکرد».

سه‌ید گوئی لئ ئە‌بئ و هه‌موو مه‌جلس ده‌ست ئە‌که‌ن به پینکه‌نین. سه‌ید ئە‌لئ باب‌عه‌لی مه‌به‌ستم ئە‌م قسه‌یه بوو که بلنیت ئە‌مجا ئە‌مر ئە‌کا نانی ته‌واو دینن.

- دیسان جاریکیکه هه‌ر ئە‌م شیخ باب‌عه‌لییه ئە‌چن بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمه‌د له که‌رکووک. که ئە‌چیته خانه‌قا ئیشی ئاوده‌ستی ئە‌بئ. ئاوده‌سته‌کان به‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه بوون دیواری به‌ینه‌که‌یان رو‌خابوو، زه‌لام که دابنیشتایه وه‌کوو له ده‌شتا دابنیشتایه و‌ابوو. باب‌عه‌لی ئە‌چیته سهر ئاوده‌ستیک زۆری بئ ناچن زه‌لامیک دپته ئاوده‌سته‌که‌ی ته‌نیشته‌یه‌وه به‌لام به

ته‌واوی له یه‌ک دیارن. شیخ باب‌عه‌لی ده‌ست نه‌با قوتو جگه‌ره‌که‌یه‌ک ده‌ردینس و جگه‌ره‌یه‌ک نه‌دا به‌کابرای ته‌نیشتی و پتی نه‌لئ: «به‌خیر بی!»
 نه‌مان له‌مه‌دا نه‌بن یه‌کیکی تریش دئ له‌و لایه‌وه دانه‌نیشی جگه‌ره‌یه‌کیش نه‌دا به‌و و به‌خیره‌اتی نه‌ویش نه‌کا. کابراکان واقیان ور نه‌مینئ. نه‌لئ: برا بۆچ واقتان ور نه‌مینئ؟ یه‌کئ له‌ دیوه‌خان سه‌ید نه‌حمه‌دا دابنیشئ نه‌بی جگه‌ره‌ش بکیشی و قسه‌ش بکا خو له‌ سهر قه‌بران دانه‌نیشتوین».

ئیتیر له‌و ناوه‌دا نه‌بی به‌هیلکه‌هیلک و فرت و هۆر. خه‌به‌ر نه‌گا به‌ سه‌ید. سه‌ید نه‌حمه‌د نه‌لئ: «نه‌م به‌زمه‌ نه‌بی به‌زمی باب‌عه‌لی بی نه‌لئ گورج عابخانه‌کان چاک بکه‌نه‌وه تا باب‌عه‌لی دیواخانیکئ تری بۆ رانه‌کیشاوین و دیره‌کیکی تری نه‌داوه‌ته ژیر».

- کورپک هه‌بوو له‌و به‌ر کتوه‌گه‌وره‌بووبوو. ده‌رو دراوسئ به‌دایک و باوکه‌که‌یان نه‌وت به‌سه‌ ژنیکئ بۆ بینن و بۆی دانئین با ئیتیر نه‌وه‌نده‌قوته‌قوت نه‌کا. کوره‌ش گویی له‌م قسانه‌نه‌بوو.

له‌ نه‌نجاما کچیکیان بۆ دبه‌وه‌و بۆیان هینا، شایی کرا و بۆیان کرده‌به‌رده‌وه‌و کورپیان کرده‌ژووره‌وه. خه‌لک به‌ته‌مان کورپیی به‌زاوا بیته‌ده‌ره‌وه. کورپ دیار نه‌بوو تا به‌یانی. به‌یانی هاته‌ده‌ره‌وه‌هیچ قسه‌ی نه‌کرد، که‌س و کاره‌که‌ش هیچ ده‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کرد هه‌تا شه‌وی دوایش هه‌ر وه‌ک شه‌وی پیشوو وا بوو هیچ ده‌نگ نه‌بوو. له‌پاشا دایکه‌که‌ی چوو به‌لایه‌وه‌وتی کورم نه‌وه‌بۆچ هیچ ده‌نگت نییه‌؟

کورپه‌وتی ده‌نگی چیم بی؟ نه‌وه‌نییه‌ده‌نگم لیوه‌دیت و قسه‌ی نه‌که‌م؟ وتی کورم نه‌وه‌نالیم، نه‌لیم بۆچ ناییت به‌زاوا؟ نه‌لئ بۆچ نه‌بووم؟ نه‌لئ کوا؟ نه‌لئ نه‌ی نه‌وه‌نییه‌ژنه‌که‌تان هیناوه‌داتان ناوه. دایکیشی نه‌لئ نه‌ی دامان ناوه‌ئاخر نه‌بی بجی به‌لایه‌وه. کوره‌ش نه‌لئ نه‌ی هه‌موو جار ئیوه‌نه‌تان نه‌وت ژنیکئ بۆ بینن و بۆی دانئین، نه‌وا داتانناوه‌ئیتیر چی هه‌موو ده‌م سه‌یری نه‌که‌م دانیشتوو.

دایکه‌که‌سه‌یری کرد نه‌مانه‌هیچی که‌لک ناگرئ. که‌شه‌و داهاات په‌لی کوره‌که‌ی گرت برديه‌لای بووکه‌که‌وه‌ده‌عباکه‌ی کوره‌که‌ی گرت و خسته‌یه‌سهر دوابراوی کچه‌که‌وتی نه‌وه‌بکه‌به‌وه‌دا و خۆی هاته‌ده‌ره‌وه. کوره‌له‌پاشا نه‌وه‌ی کرد به‌وه‌دا سه‌یری کرد خوین په‌یدا بوو. هه‌ر هه‌ستا ده‌رینه‌که‌ی دا به‌شانیا گارامیک دانرابوو په‌لاماری گارامی دا و به‌هه‌له‌داوان هات بۆ لای دایکی و ده‌ستی کرد به‌جنیودان و گارامی بۆ به‌رز کرده‌وه‌وتی:

«ده‌ویت باوک هەر ئیسته نه‌تکوژم، کچی خه‌لکی بۆ خۆی دانیشتیوو تو هاتی وتت نه‌وه بکه به‌وه‌دا منیش وام کرد ئیسته کچ خه‌لتانی خوین بووگه تو بوویت وه سه‌وه‌وی نه‌وه قه‌تله. هەر ئیسته تین نه‌مکوژن تا نه‌یانکوشتگم با تو بکوژم وائو خوینه ناهه‌قه‌ت کرد وه‌ریشمه‌وه.»

دایکی زانی کوربه‌کی بوو به‌ زاوا هه‌ر‌ای کرد بۆ لای بووکی و خه‌لکیش کوربه‌که‌یان گرت. له پاشا تیان گه‌یاند که نه‌وه هه‌یج نییه‌و شیوه‌ی کور به‌ زاوا بوون و ژن هه‌ینان ناوایه.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

مه‌لا قادری دۆله‌چه‌وتی له مزگه‌وتی ئیمه‌ وتی: نه‌وا روژیک تام لینه‌اتوووه زۆر شه‌رزه‌م. چوو مه‌ سه‌ر ناوده‌سته‌که ده‌ستم داوه‌ته ژیر چه‌ناکه‌م سه‌یرم کرد کابرایه‌کی شه‌اره‌زووری هاته ده‌سته‌که‌ی نه‌وه دیومه‌وه. دنیا پاش عه‌سر بوو، عه‌مه‌له‌یی کردبوو پاره‌که‌ی وه‌رگرتبوو. نه‌ویش به‌ره‌حه‌ت لئی دانیشتیوو حسابی نه‌کرد نه‌یوت: چوارده په‌نجایی نه‌کاته ده‌ روپیه. شه‌یریکی پیا نه‌هه‌ینا و نه‌ه‌للا پانزه په‌نجایی نه‌کاته ده‌ روپیه؛ شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌ینا. چوار روپیه‌ی بۆ کراسی بلووری، شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌ینا.

وتی منیش له‌م دیوه‌وه وتم: برا نه‌ویتری هه‌لگه‌ره بۆ سه‌راوی سو‌بجانا‌غا. وتی کابرا وتی: «کاو‌رای شاری ئیژی جنۆکه‌ی لیره‌شا هه‌ر واز نایه‌رن؟» هه‌ر هه‌ستا به‌بێ نه‌وه تاره‌ت بگه‌رئ لینه‌دا رویشت.

- له سه‌رده‌می خۆیا له سوله‌یمانی جهۆره رابواردنیکی هه‌بووه یه‌کیک له‌وانه‌ بووه که ده‌سته ده‌سته و به‌ره‌به‌ره سه‌یرانیان ریک خه‌ستوووه و چوون بۆ سه‌یران. یه‌کیک له‌وانه سه‌یرانی «شه‌و کیل» بووه که نه‌چوون هه‌موو تفاقیکیان نه‌برد و شه‌و له‌وئ نه‌مانه‌وه. شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

جاریک تو‌جاره‌کانی سوله‌یمانی له به‌هه‌ارا کو نه‌بنه‌وه بنه‌و بارگه‌ ری نه‌خن و نه‌چن بۆ «پیری شه‌و کیل». مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شه‌یته هه‌بوو، نه‌ویش له گه‌ل خۆیان نه‌بن. پیری شه‌و کیل‌یش دووره به‌ شه‌اره‌وه. ما‌که‌ریک دینن مه‌لا حه‌مه‌مین سواری ما‌که‌ره‌که نه‌کن، پینی نه‌لین تو به‌ پینیان ناگه‌یه‌ته سه‌ر پیری شه‌و کیل سواری نه‌م گویدرێژه به‌ مه‌نجه‌لێ ماستیش دینن نه‌لین نه‌م مه‌نجه‌له‌ ماسته‌ش له به‌ر ده‌می خۆتا دانی ده‌ستی پتوه بگه‌ره؛ وریا به‌ نه‌رژئ. جار جار له‌ داوه سووکه نه‌قیزه‌یه‌ک به‌ که‌ره‌که‌وه نه‌ژهن. که‌ر هه‌له‌ته‌تیزینی له‌وانه‌یه مه‌لا

حهمه مین داکه وی. پتی ئەلین مەلا حهمه مین بەمجۆره تو ناگه یته پیری شه و کیل ئەترسین داکه وی و مەنجدله ماسته کهش برژی، چاک وایه داتبهستین به سەر کەرە کهوه. مەلا حهمه مینیش ئەلی باشه.

ئەمجا گوریسێک دینن شه ته کی ئەدهن به سەر کەرە کهوه به جۆریک ئەگەر کەر خۆیشی بگهوزیتیتوه مەلا حهمه مین هەر دانه کهوی.

ماوه یه کی باش ئەرۆن و نزیکه وه هه وراز ئەبنه وه، مەلا حهمه مینیش به سواری کەرە که یه وه له پیتشه وه یه. ئەمجا دینن نیره که ریکی رووتی توژی به هاری ئەخه نه دوای ماکه ره که ی له مەر مەلا حهمه مین. نیره کهر که چاوی به که فەل و بن کلکی ماکه ره ئەکه وی بۆنیکی پتوه ئەکا حه یته که ی یه ره ق ئەبێ و به بێ پەرده ئەپه ریته سەر ماکه ره و لموزی توند ئەکا له ناو شانێ مەلا حهمه مین. مەلا حهمه مینیش به سراوه ته وه ناتوانی جووله بکا، دهست ئەکا به جنیودان و ئەلی: ئەم نیره که ره سه گبایه دوور خه نه وه، له بهر زه ره زه ری نیره که ره کهس گوێ به قسه ی مەلا حهمه مین نادا. نیره که ریش له بهر ئەوق و زه وق ریگای لی تیک ئەچی و وه کوو تیللا هه موو جار ئەیدا له بێ ران و پشتی مەلا حهمه مین. مەلا حهمه مینیش ناویری دهست له مەنجدله ماسته که بهردا لای وایه ئەگەر دهستی لی بهردا و ماست برژی خوا غه زه بی لی ئەگرێ. ئەمجا به هه موو ده نگیه وه بانگ ئەکا: سه گبایینه بێن کیری ئەم نیره که ره بگرن با له نوێرم نه بات.

- هەر شیخ محمەد گێرایه وه وتی:

جاریک حاجی مەلا شه ریفی سه عاتچی بۆ نان خواردنی ئیواره بانگی مەلا حهمه مینه شیته ئەکا و پیکه وه ئەچنه وه نوێزی شیوان ئەبه نه مزگه وتی حاجی مەلا ره سوول. جه ماعت هه موو له نوێر و ورد و شته ئەبنه وه مەلا حهمه مین هەر لی ناییته وه. حاجی مەلا شه ریف ئەلی: مەلا حهمه مین خیراکه با بچینه وه. ئەلی مەلا حهمه مین ههسته با برۆین. ئەلی: سه برکه جاری په له مکه. له پاش به نیکی تر حاجی مەلا شه ریف دیسان ئەلی: مەلا حهمه مین چیت کرد؟ ههسته با برۆین دره نگه. مەلا حهمه مین ئەلی: «قوربان سه گبایه که جاری». له ئەنجاما به هەر جۆر بێ مەلا حهمه مین له نوێر و ئەوراد ئەبیته وه هه لتهستی و له گەلی ئەچنه و بۆ ماله وه.

که ئەچنه وه بۆ ماله وه حاجی مەلا شه ریف لی ئەپرسی: مەلا حهمه مین! قوربان که یانی چی و سه گبایه که یانی چی؟ ئەلی: «قوربان! سه گبایه که بۆ ئەوه که وازم لی بیتیت و کهم

هه‌لسه هه‌لسه‌م لئ دانیت. قوربانه‌کەش بۆ ناشتی دوا‌یی بۆ ئەوه له رووم هه‌لبیت له گه‌لت بێمه‌وه».

- شیخ عومهری بیاره هه‌ستریکی له خانه‌قادا ئەبێ و ئەتۆبێ، له پاش چه‌ند سالێک بیاویک خه‌لکی هه‌ورامانی ته‌خت دیت بۆ بیاره بۆ زیاره‌تی شیخ. شیخ لێی نه‌پرسی: «رۆله تاته‌ت که‌ی عمر خواش که‌رده‌ن؟» ئەویش ئەلێ: «ساقه‌ت بۆ! ئا ساله هه‌سه‌ره‌که‌و شیخی به ره‌حمه‌تو خوا‌ی شی، تاته‌م تۆیا».

کابرا له رووی هه‌لنایه بلێ ئەو ساله ئیستره‌که‌ی شیخ تۆبێ ئەو ساله باوکم مرد ناچار به‌و جووره ئەلێ.

- ناسرالدینشا خه‌یاتباشییه‌کی ئەبێ له تاران ئەبێ به ساقه‌ی ت، خه‌یاته‌کانی سنه له مزگه‌وتی «پیر عومهر» پرسه‌ی بۆ دا ئەنێن. کابرایه‌کی کورتاندوریش په‌سته‌کێک له به‌ر ئەکا و سووزنیک ئەکا به په‌سته‌که‌کیا و کشته‌کێک ئەخاته ئەم لاو ئەو لای ملی و ئەچی له ژووری پرسه‌که‌دا دانه‌نیشی. یه‌کن له خه‌یاته‌کان ئەمه‌ی پێ ناخۆش ئەبێ پێی ئەلێ هه‌سته بچوووه ده‌ره‌وه. ئەویش ئەلێ: «بیشم به سه‌کینه‌خانی ژنته‌وه! بوچه ئیمه‌گه‌ل ئەهلی ته‌قه‌ل نین؟»

- ئەم دوو قسه‌یه له مه‌لا حه‌مه‌مینی کورێ مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانم وه‌رگرت.

ئه‌وره‌حمانی خامه له سوله‌یمانی یه‌کێک ئەبێنێ هه‌ر په‌لاماری ئەدا ده‌ست ئەکاته ملی و ماچی ئەکاته‌وه و ئەلێ: «به‌قوربان‌ت بم! سێ رۆژه له سه‌ر ئەم چه‌قی رینگایه راوه‌ستاوم یه‌کێکی خه‌لکی سوله‌یمانی به‌رچاو ناکه‌وێ. وا ئیسته تۆ له جینگای هه‌موو که‌سه‌کانمی».

- وه‌کوو وترا شاری سوله‌یمانی رابواردنی سه‌یر سه‌یری تیدا بووه. خانه‌قای مه‌حمووی به‌حه‌وز و باخه‌که‌یه‌وه به شوخ و شه‌نگی له مه‌لا ئەسه‌ده‌د به‌و لاوه به‌و ته‌بیعه‌تی راباردن و دلته‌ریه که له‌و خانه‌قایه‌دا بووه سه‌رده‌می رۆژیک له رۆژانی راباردوو دینتته‌وه به‌ر. هه‌ر شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

له زه‌مانی مه‌لا خالدا له خانه‌قا له لیواری هه‌وزه‌که‌وه به‌رو شته رائه‌خری و دانه‌نیشی. له‌و به‌ری هه‌وزه‌که‌شه‌وه سه‌ماوه‌ر تیخراوه‌و چا ساز کراوه. ئیستگانه چا ئەخه‌نه سه‌ر سینی

پالی پتوئەنەنی بە سەر ئاوەکەدا دیت بۆ ئەم بەر بۆ لای مەلاکان. کوتوپر لەو کاتەدا کە سینیە کە بە سەر ئاوەکە یەوێ ماریک لە ناو حەوزە کە سەر دینتە دەرهوێ. شیخ بابە عەلی ئەلئی: نای بریا لەم وەختەدا مشکێک هەبوایە بمانخستایە تە ناو ئەم حەوزە بمانزانایە لە گەل ئەم ماره‌دا چی ئەکەن؟

مەلا زوبەیری باوکی مەلا سالحیش لەوئ ئەبێ کە ئەم مەلا زوبەیرە باپیری ئەم مەلا قادری بانگ بیژی ئیستەمی خانەقای حاجی مەلا عەلی بووێ و منی لێ بوو بووم بەخدری زیندە، دەست ئەبا قوتوێ جگەرە کەمی دەردینێ و ئەلئی: دەسا قوربان من هەموو وەختێ مشکێکی ئیحتایم پتییە. قوتو ئەکاتەوێ مشک فرتە ئەکا و ئەکەوێتە سەر ئاوەکە ئەمجا مار و مشک لەو ناو ئاوەدا ئەیکەن بە شلپ و هۆر و سینی و ئیستکان و چا بەو ناوەدا بلاوێ لێ ئەکەن و ئەبێ بە سەیر.

- مەلا محەمدی مەلا مستەفای کورد گێڕایەوێ وتی:

لە سەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا شیخیک هەبوو لە چنارە قەرزاری حوکومەتی بوو، کەردبوویانە سەری و بە تەنگیان هینابوو. ئەویش هانای برده بەر حەمەپاشا و مەفرەزە بە شوپتییەوێ. سەد لیرە لە پاشا سەند بەقەرزی و دای بە مەفرەزە کە و رزگاری بوو. ئەم قەرزی دوا خست و هەر نەیهینایەوێ، پاشا کەردیە سەری وتی: «براوێ سەلف هانی وەرە و تە بێرەوێ». شیخە هەر گۆئ نەدایەو نەیهینایەوێ، لە ئەنجاما پاشا ناردی گرتیان و هینایان لە ژووریکی تەنیشت ژوورە کەمی خۆیا حەپسی کەرد.

پاشا شەوئ لە گەل خێزانە کەیا دەستیان کەرد بە گەمەو گالته‌کردن نای بە ناوکیەوێ وتی: «بیژی کونی کەم؟» شیخە لەو دیوێ گۆئی لێ بوو بانگی کەرد: «قوربان تازە کەمی بۆ خۆت و کۆنە کەمی بۆ من». پاشا وتی: «قور وەسەر ئەقلت تۆ بۆ خۆت لەوئ هەر لە ورگی خۆت بەدە». ئیتر نازانم لە ئاخرا سەد لیرە کەمی لێ سەندەوێ یا نەیسەندەوێ.

- ژنیک هەبوو لە کەرکووک لە بەر تەکیە، میمکە حەنیفی ناو بوو، زۆر پیر و پەرپووت بوو. بەم و بەو ئەژیا لیبان ئەپرسی میمکە حەنیف عومرت؟ ئەیوت: «بە قوربانانم بێم پینج و حەو ساران».

- کابرایه کی که مال‌ه‌بی نه‌چیته سوله‌یمانی شه‌وی له مالی خانه‌خویکه‌یا فرنی بو دانه‌نین. کابرا به ماستی تینه‌گا قهت شتی وای نه‌دیوو فرنیش تازه تیکراوه زور گهرم بوو، نه‌ینی به سه‌روه هدر له ناو ده‌میوه تا هه‌ناوی هه‌موو نه‌سووتی له روویشی هه‌لنایه ده‌نگ بکا. نه‌و شه‌وه هدر جینگل نه‌دا، به‌یانی نه‌چیته‌وه که نه‌گاته‌وه ناو خیل و کوپ و کال ده‌وری لی نه‌دهن و خه‌بری شاری لی نه‌پرسن. نه‌ویش نه‌لی: «برا هیچ له شار نیسه به‌لام چشتیکی چه‌رمگ هه‌س نه‌گهر چاوتان پیکه‌وت دوو بست به‌وری وه‌سه‌روه بوو بروای پی مه‌که‌ن. نه‌و ده‌ویت باوکه مییه‌و چووگه‌سه پیستی گورگه‌وه پیاو نه‌سووتینی».

- ها تازه ئینگلیز هاتبوونه عراقه‌وه، زوری پینه‌چوو نه‌یانویست «مه‌لیک فه‌سه‌ل» یه‌که‌م بی به پادشای عراق. بو نه‌م ئیشه‌ بیروپای مه‌ردمیان نه‌ویست و داوایان نه‌کرد. ئینگلیزیکی زل هه‌بوو له که‌رکووک کردیه سهر خه‌لکی ولات که له‌م روه‌وه باوه‌ری خویان ده‌رپن ئایا مه‌لیک فه‌سه‌لیان نه‌وی به‌شایان نایانه‌وی؟

مدیر ناحیه‌یه‌ک هه‌بوو له ولاتی که‌رکووک مه‌حموو نه‌فه‌ندیان پتی نه‌وت. ئینگلیزه‌که نه‌ویشی بانگ کرد و پتی وت توش قه‌له‌مه‌روی ولاتی خۆت تا‌قی بکه‌وه. مه‌حموو نه‌فه‌ندی چوو پرس و رای هینا و گه‌رایه‌وه.

ئینگلیزه‌که لینی پرسى: ها چۆن هاتویته‌وه؟ وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». ئینگلیزه‌که چاویکی زیت کرده‌وه و تی وه‌کوو به سه‌رسامیه‌وه «نه‌یانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی که سه‌یری چاوی کرد خیرا وتی: «قوربان نایانه‌وی». ئینگلیزه‌که دیسان چاوی زیت کرده‌وه و به‌وه به‌توو‌ره‌بییه‌وه وتی: «نایانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». چند جاریک نه‌م نه‌یانه‌وی و نایانه‌وییه‌هاتوو چوو کرد له به‌ینانا. مه‌حموو نه‌فه‌ندی سه‌یری کرد نه‌مه‌که‌لک ناگری. له پیشتر دو مه‌زبه‌تی دروست کردبوو یه‌کنی نه‌یانه‌وی یه‌کنی نایانه‌وی. نایانه‌وی له گیرفانیا بوو نه‌یانه‌وی له مستیابوو ههر دووکی ده‌ره‌ینا خسته‌به‌ر ده‌ستی و په‌نجه‌ی نایه‌ سه‌ر نه‌یانه‌وی وتی: «قوربان نه‌مانه‌ نه‌یانه‌وی»، په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر نه‌ویتریشیان وتی: «قوربان نه‌مانه‌ش نایانه‌وی؛ جا ئیتر فه‌رمانی خۆتانه‌و له‌مه‌ زیاتر ئیتر عه‌زیه‌تی ئیمه‌ش مه‌ده‌ن». نه‌لی ئینگلیزه‌که قاقا ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و تی: «به‌راستی ئیش نه‌وه‌یه‌ که‌تو کردووته‌و تری منت بری».

- شیخ مستەفای قەرەداغی لە مەسەپەیی کەوتبوو خەریکی محامات بوو. رۆژیک لە بەغدا لە کۆریکا دەرە دەل ئەکا لە ئیشی حوکومەت کە ناروا. مەلا حەوێزاغای کۆییش ئەو سەرەمە نائەب بوو لە کۆرە کەدا بوو، روو ئەکاتە شیخ مستەفا ئەلە: «ئاخەر قوربان ئەو سەرەمە کە جەناب مۆتەسەرف بویت لە هەولێر، ئیمەش هەر واما ئەوت کەچی تۆ ئەتگرتین و لە بەندیخانەت توند ئەکردین».

شیخ مستەفاش ئەلە: «ئێستە ئەزانم کە ئەو وەختە ئێوە راستان ئەکرد».

- کابرایەکی ئەو خۆشناوە باری گۆزە و دیزە بار ئەکا و ئەیهێنێ بۆ هەولێر. لە قەراخ شار کابرایەکی باجگیری تووش ئەبن و داریک بە هەموو هێزی خۆی ئەدا بە لای بارە کەدا نیوەی ئەشکینێ و ئەلە: «ئەم بارەت چییە؟» کابرای خۆشناویش ئەلە: «ئەگەر داریکی تری پیا کینشی هیچ».

- مەجەوهریک لە «دیلێزە» هەبوو مام رەسوولی ناو بوو، شەویک لە مزگەوت مەولوودی کرابوو هەموو دیلێزەیی کۆ بوونەوه. گەرە و بچووک هەر کە هەلئەستا ئەبوت تو خوا مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ناوم بەدەری، مام رەسوول ئەوەندە هەستا و دانیشتبوووە بە جاری پەکی کەوتبوو. ئەمجا هەر کە بیوتایە مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ئاو بەدەری. ئەبوت: «لەعەت لە باوکم و ئاوت نادەمی».

- مەلا کەریمی بیارە گێژایەوه وتی:

ئەوا لە سولهیمانی لە مزگەوتی بابەعەلیدا کۆریکی لە مەلاکانی بناری هەلەبجە دانیشتوین. ئەوەندەمان زانی کابرایەکی رووتەلە لە دوورەوه هات رووی کردە کۆرە کە. شیخ نووری بابەعەلی وتی بە مەلاکانی بەری هەلەبجەو بیارە ئێوە هەر ئەلین ئیمە بە هۆی شیخانێ بیارەو تەویلەوه لە کەشف و کەرامەت تۆزێ تیگەیشتووین، ئێستە من ئەو شیخانەم و ئە هیچ لە گەل ئەوەدا کەرامەتیکیشتان بۆ ئەنوینم. وتی وتیمان چۆن؟ وتی: ئەم پیاووە و لە دوورەوه دەرکەوت تەلاقی کەوتوووەو تەلاقی کەشی چاک ناییتەوه.

وتی کابرا گەیشتە جێ و رووی کردە شیخ نووری وتی قوربان تەلاقم خواردوووە و هاتوووم بۆم چاک کەیتەوه. وتی وتووتە چی؟ وتی وتم هەر سێ تەلاقم کەوتیبێ و بە هیچ شیخ و مەلایەک چاک نەبیتەوه. شیخ نووری وتی باوکم تەلاقی هێچی بە سەر هێچەوه

نهماوه، وه‌کوو خۆت وتوته به هیج شیخ و مه‌لایه‌ک چاک نابیته‌وه. کابرا به هه‌ناسه ساردی هه‌ستا لێیدا رویشت. وتی له پاشا پرسیمان شیخ نووری ئەوا به کەشف و کەرامەت زانیت ئەم کابرایه ته‌لاقێ که‌وتوووه ئەی به چیدا زانیت چاک نابیته‌وه؟ وتی: «که‌واکه‌ی شپ و تیلمه تیلمه‌بوو».

- مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شیته هه‌بوو وه‌ختی خۆی له سوله‌یمانی له خانه‌قای مه‌ولانا ژووریکیان دابوو به له‌وئ ئەنووست. ژووره‌که قاپی نه‌بوو. حاجی فه‌قئ پیتی ئەلئ قاپیه‌کی بۆ دروست که‌ن من پاره‌که‌ی ئەده‌م. مه‌لا حه‌مه‌مین ئەمه‌ی زۆر پینخۆش ئەبن هه‌ر خیرا ئەچی بۆ لای وه‌ستا که‌ریمی دارتاش بۆ ئەوه قاپی بۆ دروست کا. وه‌ستا که‌ریمیش ئەلئ جا مه‌لا تۆ ئەندازه‌ت نه‌هیتاوه من چۆن قاپیت بۆ دروستکه‌م؟

مه‌لا حه‌مه‌مینیش ئەلئ هه‌ر ئیستا ئەچم ئەندازه‌که‌ت بۆ دینم. ئەچیته‌وه هه‌ر چه‌ند ئەکا نازانی ئەندازه‌ی ئەم ده‌رگایه چۆن بگه‌رئ، ئەکه‌ویته بیری که به بالی خۆی ئەندازه‌که بگه‌رئ. هه‌ر دوو بالی ره‌پ ئەکا به‌و جۆره ئەندازه‌که ئەگه‌رئ و ئەگه‌ریته‌وه بۆ لای وه‌ستا که‌ریم. له ریگادا ئەکه‌ویته چالیکه‌وه ده‌ست ئەکا به هاوار هاوار، پئ ئەزانن. یه‌کیک ئەیه‌وی ده‌ری بینی به ته‌مایه بنه‌وی له پهلئ ئەلئ: «کوره نه‌که‌ی بنه‌وه له ریشم با ئەندازه‌که‌م لئ تیکنه‌چی».

- مسته‌فا نه‌ریمان گه‌رپه‌وه وتی:

سالیک له‌و گوی سیروانه شوانیک له‌و به‌ر ئاوه‌که شوانیکی جافی به‌رچاو ئەکه‌وی. بانگ ئەکا هۆ هۆ شوان. ئەمیش ئەلئ هۆ. ئەویتر له بواره‌که‌وه بۆئ دیته ئەم به‌ره‌وه ئەلئ: کوره شوانه تۆ نازانی من تا‌های حه‌مه‌جانم چۆن ئیژی هۆ؟ وه‌که‌لام ئیسته وه‌م تفه‌نگه ئەتکوژم. ئەویش ئەلئ: برا کوشتنی گه‌ره‌ک نییه بچۆره‌وه ئەو به‌ر بانگ که هۆ شوان منیش ئیژم «هۆ به‌لئ، هۆ به‌لئ ئیتر کوچکت لئ نه‌واری بۆچی ئەمکوژی؟»

- ئەحه‌ی کهنوو هه‌موومان ئەیناسین که چۆن بووه. جاریک له‌و شاره‌زووره ژنیک منالیکی پئ ئەبن هه‌ر ئەگه‌رین و ژیر نابیته‌وه. ئەحه‌ی کهنوو له‌وئ ئەبن پیتی ئەلئ: تو خوا خاله‌گیان ئەم مناله‌م بۆ بترسینه به‌لکوو ژیر بینه‌وه. خاله ئەحه‌مه‌دیش چاوی قیج ئەکاته‌وه و روو ئەکاته مناله‌که ئەلئ: «خوو له قوزی دایکت به‌م». ژنه ئەلئ ئەی بیفه‌ر! خاله بۆچی

من وام وت؟ خاله همه‌دیش ئه‌لی: دایکم بۆچی من مه‌یموونم مناله‌کەت بۆ بترسینم؟
منالیکه من بترسینم هەر ئه‌بێ وای بترسینم پیتی رازی نابێ ئه‌یکه‌مه‌وه به‌ شویتنی خۆیا.

- کاربایه‌ک له‌و به‌ر کێوه‌ ژنیکێ هینابوو. ژنه‌ له‌ پاش سێ مانگ خولامینکی تۆی بوو.
پیاوه‌ سه‌ری سه‌رما وتی ئافره‌ت ئه‌مه‌ چیه‌؟ ژنه‌ وتی: پیاوه‌ که‌ هه‌چی تێدانیه‌ وه‌ره‌ تا
حسابت بۆ بکه‌م. پیاوه‌ وتی به‌لێ. ژنه‌ وتی: ئه‌مه‌ سێ مانگه‌ شووم کردوو به‌ تۆ، بلی به‌لێ.
وتی به‌لێ. ئه‌مه‌ش سێ مانگه‌ سکم پره‌، بلی به‌لێ. [وتی: بلی. ژنه‌ وتی:] ئه‌مه‌ تۆ مانگه‌ که‌.
پیاوه‌ وتی: وه‌للا ئافره‌ت هه‌یج عه‌قلم به‌م ورده‌ حسابه‌ نه‌شکاوه‌.

- پیاویک هه‌بوو مه‌لا مووسا و ژنیکێ هه‌بوو خاخه‌جیجی ناو بوو. مه‌لا مووسا چوو بوو
بۆ کاروان. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک کاغه‌زیکێ بۆ خاخه‌جیجی خه‌زانی نووسی که‌ به‌م زووانه‌
ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌وه‌ به‌رو. به‌ر مال پاک کاته‌وه‌. خاخه‌جیجیش ولامی نامه‌که‌ی به‌مجۆره‌ بۆ نارده‌وه‌:
بلین به‌ مه‌لا مووسا ئه‌و به‌ر و به‌ر ده‌رگا ئه‌و لیتی ئه‌پرسن
کردوو به‌و کاغه‌زه‌ ئه‌و لیتی ئه‌نووسن

تا زوو به‌ته‌وه‌ هه‌یج لیتی نه‌ترسن

- پیاوی هه‌بوو له‌و شاره‌زووره‌ ماری ناو بوو، هه‌ر خه‌ریکی گاو گۆتال بوو. بایه‌کی
هه‌بوو سه‌مینی ناو بوو. ئه‌م ماره‌ هه‌موو جار خه‌لکی ئه‌ترسان به‌ براهی که‌وا پیاو
ماقوولی مالی شیخه‌. رۆژیک پێیان وت ئه‌ری ماری سه‌مینی برات ئیشی چیه‌و به‌ چ جۆر
له‌ مالی شیخه‌ دایه‌؟ وتی: «خزمی خه‌زووری سه‌پانی له‌تکه‌ هه‌رمی مالی شیخیه‌».

- کاربایه‌کی مایندۆلی خۆی و که‌که‌ی و ژنه‌که‌ی زستان ئه‌بێ له‌ به‌ر به‌فرو سه‌رماو
سۆله‌ ئه‌خه‌زینه‌ ژوووه‌وه‌. رۆژیک ئاگریان کردبووه‌وه‌ مه‌نجه‌لێ پریشی له‌ سه‌ر بوو به‌
ده‌وریا دانیشتبوون. که‌چه‌ مای پریشه‌که‌ی ئه‌هینایه‌وه‌ کوتوپر پرشینک پریش که‌وته‌ سه‌ر
گۆنای که‌چه‌و زۆر عه‌زه‌یه‌تی دا، وتی: «ئهی گووم تیکردی». باوکه‌که‌ دانیشتبوو هه‌له‌یدایه‌وه‌
وتی: «ئهی کیری که‌رم به‌قوزتا با، خۆ چیشه‌که‌ت پیس کرد». دایکه‌که‌ش رووی کرده‌
مێرده‌که‌ی وتی: «گووم کرد به‌ریشتا ئه‌وه‌ بۆج قوزی که‌که‌مت درێ؟» وه‌للا له‌ سه‌ر ئه‌مه‌
مال تیکچوو، زله‌زه‌ که‌وته‌ ئاواپی.

- مدلا حەمەمینە شیتە لە سولەیمانی جاریک کور و کال هەلیئە خەپرن و ئەیبەن بۆ کانی دۆمان. کە ئەگەنە ئەوئ ئەیانەوئ کەوشەکانی لێ بدزن بۆ ئەو هەم روو هە بەلکوو سەیرانیکیان بۆ دروست ببێ. داریک لەوئ ئەبێ ئەلین کێ ئەتوانی بچیتە سەر ئەم دارە؟ خەلکە کە یە کە یە کە ئەلین وەللا کەس ناتوانی. ئەمانەش مەبەستیان ئەو یە کە بەلکوو مدلا حەمەمین بلی من ئەتوانم، ئەمجا ببینرە سەر دارە کەو کەوشەکانی لێ بدزن.

سەرە دیتە سەر مدلا حەمەمین ئەلێ دەسا وەللا من ئەتوانم. ئەلین: دە یاللا. ئەویش چاکی ئەکا بە لاداو کەوشەکانی دانەکنی و ئەیکا بە بەر پشستینە کەیا و بە دارە کەدا هەلئەزنی. ئەلین ئەو هە کەوشە کانت بۆ کوئ ئەبە ی؟ ئەلێ: «ئاخر نەو هە ک لەوئ رینگایە کم دەست کەوئ بۆ خانەقای مەولانا هەر لەوئ کەوشە کانت بەکەم پتیم پرۆمەو هە ئیتر بۆچ بێمەو هە خوارەو هە».

- کابرایە ک هەبوو لەو سەر شتێو مام و سووی ناو بوو. زۆر پیر و ئیفتادە بوو بوو. ژنیکی جوانی هەبوو عەنبەری ناو بوو. رۆژیک مانگی رەشەمی بوو، مام و سوو سەیری کرد دوو پشیلە خەریکی گەمەو گالئەن؛ ئەمیش بایەکی تیکەوت بانگی کرد عەنبەر، عەنبەر خیرا وەرە. تا عەنبەر هات و خۆی ساز کرد مام و سوو بایەکی نیشتەو هە، وتی: «عەنبەر هەلیگرە بۆ مانگی رەشەمی سالی دوا یی».

- حەمە بەگی حاجی رەسوول بەگ گیرایەو هە وتی:

کابرایە ک لە تاریرە هەموو سالی کە عیال ئەروا بۆ کویستان یا ئەگەر پتەو هە لە ناو دارو دەو هەنە کانا خۆی دانەگرت جوانو و شتی لێ ئەدزین. رۆژیک خیل ئەروا و هەر چەندە ئەکا دەر فەتی دەست ناکەوئ شتیک بدزی، ئەیدەوئ بگەر پتەو هە سەیر ئەکا و لە دوا ی خیلە کەو هە پیریزنیکی زۆر پیر گۆچانیکی بە دەستەو یەو هە هات. کابرای دزە ئەلێ: خۆ من هیچم دەست نەکەوت با سەیری بەکم بۆ خۆم.

ئەچی لە پشەو هە ئەلێ «خوو»، لە گەل خوو کردن پیریزن لە سەر گازی پشت ئەکەوئ و هیچ هەلناسیتەو هە. هەتیو هە کە ئەلێ و ا چاکە بێگیم. ئەیگی و لە پاشا لئی ئەپرسی میمکە ئەو هە ترسای؟ ئەلێ: ئەری بەخوا.

کابرا وتی سالی دوایی هەر لهو وهخته‌دا چوومه‌وه بۆ تاریه‌ر تیفک‌کریم پیرێژنه‌که گۆچانیکی به ده‌سته‌وه‌یه‌و به ناو ده‌وه‌نه‌کانا ئەسوورپته‌وه ئەلنی: «خوو خووک‌ه‌که‌ی پار ب‌م وه قوروانت بیره‌وه، بیره‌وه میمکی خۆت بترسینه‌ره‌وه».

رشته‌ی مرواری

- زنیکی هه‌ورامی هه‌بوو ئاته‌ی ناو بوو، هاته‌ سه‌رو کاری مردن و گیانه‌لا. کورپکی مه‌لای هه‌بوو چووه‌ سه‌ری و ده‌ستی کرد به‌ ئامۆژگاری کردنی و پیتوت دایه‌ ئاگات له‌ خوا بی. دایکه‌که‌ش پنی وت: «رۆله مه‌ه‌دم چیشه‌ن ئاگام جه‌وی بۆ پاسه‌ ئای ئاگاش جه‌من بۆ».

- ئەحه‌ی جاو هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی پیاویکی فه‌قیروکه‌و ده‌نگ باریکیک بوو هه‌لوای له‌ ناو ته‌به‌قا ئەگێراو ئەیفروشت. هه‌یج عه‌زیه‌تی خویشی نه‌ئەدا به‌ شینه‌یی و له‌سه‌ر خۆ ئەچوو به‌ ریگه‌دا و له‌ ژیر لیه‌وه‌ بانگی ئەکرد هه‌لوای نایاب.

رۆزی پیاویکی خه‌لکی ئەو ده‌شتی دزه‌یییه‌ ری ئەکه‌وێته‌ سوله‌یمانی سواری ئەسپیک ئەبێ و به‌ ته‌نیشته‌ ئەحه‌ی جاوا تیشه‌په‌رێ. ئەحه‌ی جاویش له‌ سه‌ر کۆلانیکی دانیشتووه‌ له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ هه‌لوا ئەفروشی. کابرای دزه‌یی هه‌ر به‌ سه‌ر ئەسه‌په‌که‌وه‌ بانگی لێ ئەکا که‌ بایی نیو رویه‌ هه‌لوای بداتی. ئەحه‌ش ورده‌ ورده‌ له‌ سه‌ر خۆی ئەبزویه‌وه‌ و هه‌ر خه‌خه‌ن ئەکا کابرا ئەلنی: «کوره‌ رابه‌ رابه‌».

ئەحه‌ی جاو له‌مه‌ تووره‌ ئەبێ چونکه‌ به‌ شیوه‌ی سوله‌یمانی رابه‌ ناوه‌ بۆ رابه‌، لای وایه‌ ئەمه‌ به‌ ناوه‌وه‌ گالته‌ی پنی ئەکا پنی ئەلنی: «کوره‌خۆت رابه‌، دایکت رابه‌، باوکت رابه‌». پاشان ئەحه‌ی جاو تیشه‌گه‌یه‌نن که‌ ئەمه‌ مه‌به‌ستی ئەوه‌ نییه‌ مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ که‌ یانی زوو که‌. ئەحه‌ش له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ئەلنی: «جا بۆ نالی خیراکه‌».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌ «کۆیسنجق» که‌ریمه‌ گه‌وجیان پنی ئەوت. ئەم که‌ریمه‌ گه‌وجه‌ کورپ حاجی مه‌لا ئەمینێ کۆیی بوو. خه‌لکوخوا سه‌ریان ئەخسته‌ سه‌ری ئەیانوت که‌ریمه‌ گه‌وج دنیا کنی ئەبخوا! ئەیوت: «کنی ئەبخوا! زمان لووسان تاس و لووسان بی نامووسان».

- کابرایهک هه‌بوو له سوله‌یمانی عه‌به شیتیان پین ئه‌وت. شیخ عومه‌ری قه‌ره‌داغی -که به «ابن القرداغی» به ناو بانگ بوو- هه‌موو جار پینی ئه‌وت: «عه‌به شیت دوعای خیرم بقو بکه». ئه‌ویش ئه‌یوت: «یا شیخ هه‌ر وه‌خت باست بکه‌ن ئه‌که‌و‌یته‌وه بیرم».

- حاجی مه‌لای جوان‌پۆ ئه‌چن بقو ئه‌و ده‌شتی شیروانه‌یه‌و فه‌قییه‌کی تالشی له گه‌ل ئه‌بێ. له‌و ده‌شته تووشی شواینیکی جاف ئه‌بن. حاجی مه‌لا سه‌یر ئه‌کا ئه‌وا شوانه گالۆکیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و که‌ره‌کیکی خستۆته لاشانی ریشی ماش و برنج بووه. بانگی لێ ئه‌کا: ئه‌ری لالۆی شوانه له‌ که‌یه‌وه شوانی؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: مه‌لا ئه‌وه‌تی خۆم ناسیگه هه‌ر شوانم. حاجی مه‌لا به‌ فه‌قییه‌که ئه‌لێ ئیسته ئه‌م شوانه تاقی ئه‌که‌مه‌وه چونکه ئه‌مه قه‌ت ئاوه‌دانی نه‌دیوه. ئه‌لێ: «لالۆی شوانه به‌ چیا ئه‌زانی خوا یه‌که‌و دوو نییه؟ من ئه‌لیم دووه.» شوانه‌ش ئه‌لێ: «مه‌لا من له‌ باوکم بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باوکم له‌ باپیری بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باپیریشم له‌ باپیره گه‌وره‌م هه‌ر وه‌و جو‌ره ئیسته وه‌ که‌لام خوا ئه‌گه‌ر تۆ بیژی دووه ده‌که‌مه ملت وه‌م گالۆکه سه‌رت وه‌ک نیرکه ته‌شی له‌و ناوه‌دا خول ئه‌خوا ئیتر بیوره‌وه».

حاجی مه‌لا وتی که‌ ئه‌مه‌م بیست ده‌ستم کرده ملی و ناوچه‌وانم ماچ کرد و وتم ئیمانی تۆ له‌ هی من قایم‌تره.

- سلیمانی حه‌مه‌جانی روغزایی کچیکی شوخ و شه‌نگی هه‌بوو زۆر که‌س داوایان کردبوو نه‌یدا‌بوو. له‌وانه بوو ناوبانگی ده‌رکردبوو که‌ سلیمان ئه‌م کچه‌ی نادا به‌شوو، چونکه هه‌ر که‌ ئه‌چووه خوازینی هه‌روا ئه‌گه‌راپه‌وه داوه. روژیک ده‌سته‌یه‌ک له‌ کویخای جاف له‌ گه‌رمیانه‌وه ئه‌چن بقو خوازینی کچه‌ بو یه‌کن له‌ کوره‌کانی حاجی قادری روغزایی که‌ له‌ دایکه‌وه خزمایه‌تیا هه‌بوو له‌ گه‌ل سلیمان خان. رێ ئه‌که‌ون ئه‌م ریکه‌وتنه‌ش ناویکی ده‌رکرد که‌ چۆن سلیمان خان له‌ گه‌ل ئه‌مانه‌دا ریکه‌وتوه؟ شواینیکی مالی سلیمان خان هه‌بوو له‌و وه‌خته‌دا ئه‌ویش له‌ دیواخان بوو لێیان پرسن: ئه‌ری برا ئه‌مانه چۆن هاتن چۆن له‌ گه‌ل سلیمان خان ریکه‌وتن؟ وتی: «به‌ خوا نازانم هه‌ر ئه‌وه‌نده ئه‌زانم هاتن دانیشتن و قسه‌یان کرد و هه‌ستان».

- له‌ ده‌وری شیخ ره‌زادا له‌ کۆریکا باسی قسه‌ی کورتی پر مه‌عنا و شعری جوان ئه‌کرا و تیان ئه‌م شعری فرده‌وسی که‌ ئه‌لێ:

پی مشورت مجلس اراستند نشستند و گفتند و برخاستند

زۆر جوان و کورت و پر مه‌عنايه. شیخ ره‌زاش وتی وانیه من له‌وه کورتتر و جوانتر و پر مه‌عناترم وتوه. وتیان کامه‌یه؟ وتی:

موخته‌سه‌ر خوشه‌ قسه‌ برده‌ مه‌نز لگه‌هی خۆم گرتم و خستم لیم بردو گونم کرد به چوار

- له‌ زه‌مانی نامانوللاخانی والیدا له‌ سنه‌ پیاویکی ره‌مشتی ئه‌چیته‌ لای پنی ئه‌لی:

«قوربان به‌راوی ئاوریز له‌ ره‌مشتا هی منه‌و ئیسته‌ میرزا همه‌عه‌لی خانی زاوتی ئیوه ئیمسال لئ داگیر کردم. هاتووم ئه‌م شکانه‌ت لا ئه‌که‌م». والیش ئه‌لی: له‌ که‌یه‌وه ئه‌و زه‌ویه به‌ ده‌سته‌وه‌یه؟ ئه‌لی: قوربان هه‌شتا سالیکی ئه‌ب به‌ ده‌ست ئیمه‌وه‌یه. ئه‌لی: باشه‌ هه‌شتا ساله‌ به‌ ده‌ست ئیوه‌یه به‌ سالیکیش به‌ ده‌ست زاوته‌که‌ی ئیمه‌وه‌ بیت.

ئه‌لی: قوربان که‌واته‌ ئه‌م مال و سامانه‌ی ئیوه‌ش که‌ چند ساله‌ به‌ ده‌ست ئیوه‌وه‌یه به‌ سالیکیش هه‌موو بۆ میرزا همه‌عه‌لی بئ. والی ئه‌لی: ئه‌م کابرایه‌ بکه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌و لئیده‌ن. کابرا ئه‌لی: «به‌ ده‌ردیکه‌وه‌ هاتم به‌ دوو ده‌رده‌وه‌ ده‌رجووم». والی ئه‌لی: بیگتیره‌وه‌ ئه‌مجا فه‌رمانی دا که‌ زه‌ویه‌که‌ی بئ بده‌نه‌وه‌و کردیشی به‌ پیاو ماقوولی خۆی.

- کابرایه‌کی بلباس هه‌بوو عه‌مه‌دی وه‌تmani ناو بوو، لئیان پرسئ: ئه‌رئ مام عه‌مه‌د مام بایز له‌ لایه‌ن دین و دیانه‌ته‌وه‌ چۆن پیاویکه‌؟ وتی: «به‌ خودای بابم خودای لیم هه‌لناگری دیومه‌ رۆژوان بخوا، به‌لام نه‌مدیوه‌ نوێژان بکا».

- ئه‌مه‌ یه‌کینه‌ له‌ عباره‌تی کوردی:

کاجوو ما دانی ئاده‌ی بزانه‌م چۆنی ئه‌زانی؟

- پیره‌ژنیک له‌و ولاتی قه‌ندیله‌ مانگایه‌کی هه‌بوو. سالیکی به‌فریکی زۆر باریوو قه‌ندیلی داپۆشیوو. هیچ ره‌شایی به‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌بوو. پیریزنه‌ له‌ به‌ر بئ ئالیکی بۆ مانگا‌که‌ی حالی شربوو؛ جا ئه‌یوت: «خولایا به‌ سه‌ده‌قه‌ی حومریت بم کتوی قه‌ندیلی بکه‌ی به‌ کاو مانگا‌ لۆ کیم سه‌ری رۆ تیکا به‌لام به‌خولای نایکه‌ی به‌ قوربانته‌م خولای».

- حەمە‌ی لاوه هەبوو ئە‌یوت: «غە‌یبه‌ت د‌یت قورگت ئە‌گرئ، ئە‌گەر نە‌یکە‌ی ئە‌تخنک‌ینیت».

خاران خوارزا مە‌زن کردن مامان برازا بزر کردن
واتە‌خالە‌کان خوشکە‌زاکانی خۆ‌یان زل کرد و بە‌گەرە‌یان کردن. مامە‌کان برازاکانی
خۆ‌یان ون کردن.

- پ‌یاویکم ل‌ابوو مام پ‌یرداودمان ب‌چ ئە‌وت. لە‌ هە‌موو رویە‌کە‌وه بە‌ راستی پ‌یاویکی سادە‌و
ئە‌رامە‌ندە‌ بوو. رۆ‌ژیک لە‌ قە‌وسی پ‌ایزا دان‌یشتبووین باسی رۆ‌ژ کورتی ئە‌کرد کە‌ چۆ‌ن ه‌یچی
نە‌ماوه بە‌ جاری کورت بوە‌تە‌وه. هەر یە‌کە‌ لە‌م روو‌وه قسە‌یە‌کی ئە‌کرد، وتم ها مام پ‌یرداود
تۆ‌ چی ئە‌ئینی؟ وتی قوربان چی بریم؟ من هەر ئە‌وه‌ندە‌ ئە‌زانم هەر دە‌ب‌یتتە‌ شە‌و رۆ‌ژ داد‌یت.
بە‌ راستی من وا چوو‌ه د‌لمە‌وه کە‌ کە‌م وە‌سف‌ی وا کورتی پ‌ر مە‌عنا کراوه.

- بارام بە‌گی ئە‌حمە‌د بە‌گی جاف وتی چوو‌مه سنە‌ چوو‌مه ل‌ای ئایە‌توللا سە‌یرم کرد
پ‌شیلە‌یە‌کی ت‌یسکنی زۆ‌ر جوانی کە‌للە‌زلی لە‌ ل‌ابوو بە‌ ئە‌ندازە‌ی دوو پ‌شیلە‌ هە‌بوو. لە‌
بە‌ردە‌میا هە‌لتووتابوو بە‌ بست ل‌یی جودا نە‌ئە‌بوە‌وه. وتی: قوربان من پ‌شیلە‌ی وا گەرە‌و
کە‌للە‌زلم نە‌دیوه. ئە‌ویش وتی: «بە‌ئێ‌ بارام بە‌گ کتکی ئایە‌توللا ئە‌شئ ئایە‌توللا‌ی کتک‌گە‌ل
ب‌ی».

- لە‌ گۆ‌رستانە‌کە‌ی سەرگە‌ت لە‌ سەر ک‌یل‌یک ئە‌م هۆ‌نراو‌ه‌یە‌ نووسراوه:
ئە‌گەر مە‌زانی ئ‌ی بە‌ چ‌یش مە‌ردە‌ن نازە‌و ناخوون‌یش ئ‌او ج‌زش کە‌ردە‌ن
- ک‌ابرایە‌کی ک‌رمانج‌ی ئە‌و دە‌شتی هە‌ول‌یرە‌ لە‌ خ‌زم‌یکی خۆ‌ی ئە‌پ‌رسی ج‌ کە‌ست ل‌ا
هە‌یه؟ وتی: «کاکە‌و کاک نە‌بی، نە‌ب‌یه‌پۆ‌زه و پۆ‌ز بە‌راوه، غە‌زای‌ب‌یه‌و ک‌امراوه، م‌ندارە‌کان‌یشم لە‌
دە‌ورە‌یان وە‌ستاوه».

- پ‌یاویکی خۆ‌شناو د‌نیا زستان بوو هەر باران بوو شە‌وئ چوو‌ه دە‌رە‌وه‌و هاتە‌وه یە‌ک‌یک
ل‌یی پ‌رسی: ع‌اسمان ک‌وونە؟ وتی: «و‌ه‌للا ئە‌ب‌ی پ‌شیلان ل‌یست‌ب‌یتیانە‌تە‌وه». مە‌بە‌ستی ئە‌وه بوو
کە‌ سامالە‌.

- عباس قولى سولتان برا گەورەى فەرەجوللا بەگى ئەلمانەبوو. رۆژىك ھەر دوو كيان لە گەل زابىتىكى ئىرانىدا ئەچنە دەرەوہ بۆ گەپان. ئەچنە سەر ئەرزىك فەرەجوللا بەگ قسە بۆ عباس قولى سولتان و زابىتە ئىرانىيەكە ئەكا ئەلئى: «قوربان! ئى ئەرزە موسە تەحە كە بە نەزەر و مباركىت ياو و ئىنە چەن سالا لەم يەزرەك و لەم يەسمر بوو». عباس قولى سولتانىش ئەلئى: «فەرەجوللا ئى فلتە فلتە چىشەن مەواچى! واچە نەكالىان».

- فەرەجوللا بەگى ئەلمانە رۆژىك لە گەل ئاغا فەيزوللاى دەبىرولمەمالك ئەچن بۆ لای عباس قولى سولتان. فەرەجوللا بەگ ئەيەوئ دەبىرولمەمالك بە عباس قولى سولتان بناسىنى ئەلئى: «قوربان ئىنە ئاغا و دەبىرولمەمالكا تەشريفش ئاوەردەن خزمەتو سولتانى عەرزەش ھەن». عباس قولى سولتانىش ئەلئى: «فەرەجوللا مەن ئى دەبىرولمەمالك و مەبىرولمەمالكە مەزائۆ. وە مەزائۆ چىش مەواچى؟ واچە ئا فەزى ئامان».

- مەلا حسىنى مەلا قادرى بيارە لە ھەلەبجە لە بياوئىكى پرسى: ئەرى رە مەزانت گرت ئىمسال؟ ئەوئىش ئەلئى: «ئەرى، نەزىم بۆ سالىكىكە».

- كورپىك ھەبوو ناوى دوابراو بوو. لە باوئى توورەبوو بوو ھەموو جار قسەى خرابى بىن ئەوت. باوئەكەشى شكاتى لە لای خەلك ئەكرد. خەلكەكەش بە كورپەكەيان ئەوت: بۆچ وای لە گەل ئەكەى؟ باوئەكە ئەبىن خزمەتى بکەى و لە گەلى چاك بىن. ئەوئىش وتى: حەقى كورپە لە سەر باوئەكە چىيە؟. وتیان: «ناوئىكى باش بىن، خەتەنەى بکا، سەرەتا ژىئىكى تۆزى بنەمالەش بىئى بۆ ئەو ئەولادەكەى باش بىن. پاش ئەمانە قورئانىشى بىن بخوئىن». كورپەش وتى دە ھىچ يەك لەمانەى لە گەل مەن نەكردوو. «ناوم دوابراو، كىرم نەبراو، داىكەم تىھەلدراو، ھىچىش [بىنەخوئىندراو]». ئەمجا خەلكەكە وتیان بە باوئەكەى كەواتە وازى لى بىئە.

- مەلولو لە بنەرەتا خەلكى سەنەبوو عەبە پىزەش خەلكى سولەيمانى بوو. رۆژىك لەسەر باسى ژن قسەيان ئەگىرئە يەك. مەلولو ئەلئى: «بەھەشت بۆيە خۆشە چونكە ژنى تىدا نىيە». عەبەش ئەلئى: «كە ژن لە جەحەنم داىە جەحەنم خۆشە».

- جه‌مالی جه‌میل به‌گ ته‌مه‌نی له ده‌وری هه‌شت سالی‌دا نه‌بێ. حه‌سه‌ن به‌گی جاف وتی له وه‌ختی خۆیا ده‌نگ و باس و ابوو که شوکری فه‌زلی شاعری هاو ده‌وره‌ی شیخ ره‌زا نیره‌مووک بووه. ئەم جه‌ماله‌ ره‌ژێک له سوله‌یمانی ئەچێته حه‌مامی مفتی سه‌یر ئەکا شوکری فه‌زلیش که شیخ ره‌زا پیتی وتوو «پوره شوکری» له حه‌مامه‌وه په‌شته‌مالیکی له خۆیه‌وه ئالاندوووه. له به‌ینی په‌شته‌ماله‌که‌وه جه‌مال چاوی به‌گه‌لو گونی شوکری فه‌زلی ئەکه‌وێ سه‌یر ئەکا کیری هه‌ر به‌قه‌د ناوکه خورمایه‌که. ئەمیش منال ئەبێ شتی وای به‌لاوه سه‌یر ئەبێ که پیاویکی وا زه‌لام کیری وا بچووکێ هه‌بێ. ئەلێ: «ئای ئای ئەم پیاوه کیری چه‌نده بچووکه». هه‌ر که ئەم ئەمه ئەلێ شوکری فه‌زلیش جه‌مال ئەناسی و بێ وه‌ستان ئەلێ: «رۆله بۆ منال گاین ئەوه‌نده به‌سه».

- له بله‌سه‌ن مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لا وه‌لی ناو بوو، ژنیکی هه‌بوو «خاخازی»ی ناو بوو. خاخازی ئافره‌تیکی سه‌ر به‌ده‌روه‌وه قسه‌زان بوو. له ماوه‌ی ژبانیا مه‌لا وه‌لیش قورعانی پێ خویندبوو. مه‌لا وه‌لیش خۆی قسه‌خۆش بوو. چاویکیشی نه‌بوو. ره‌ژێک هه‌ندی فه‌قی و مه‌لای ئەو ده‌وره ئەبێ به‌میوانیان. دیاره له هه‌موو کۆریکا هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک ئەکری. له سه‌ری ئەو قسه‌نه‌دا باسی کچ ئەکری که به‌لای مه‌زه‌به‌ی شافعییه‌وه چۆن وه‌کێ ئەیدا به‌مێرد. له‌مه‌وه قسه‌ی لێ ئەبێته‌وه و هه‌ر یه‌که ئەلێ چ جۆره کچیک باشه. سه‌ره دێته سه‌ر مه‌لا وه‌لی ئەویش ئەوه‌ی بیزانی ئەیلێ. خاخازیش خه‌ریکی ئیش و نان دروست کردنه‌و گۆبی له قسه‌کانی هه‌موویان نه‌بێ. که سه‌ره ئەگاته سه‌ر مه‌لا وه‌لی مێردی له قسه‌کانی ئەو زیاتر تووره ئەبێ و ئیتر خۆی پێ راناگیرێ. ئەلێ: یه‌ک چاوی بێفهره‌که‌ی وا ئەبێ؟ تۆ له هه‌موویان نه‌زانتری. کچ ئەمانه‌یه: «کچی ده‌سالان بیللیه‌ی چاوان، کچی پانزه‌ سال ده‌سکه گولتیکی ئال، کچی کناچه‌ی بیست سالی ته‌واو گوشت و دوگیکه‌بۆ خاوه‌ن حه‌ساو، کچی سی سالان دایکی منالان، کچی چل سالان پیریژنی مالان، کچی په‌نجا سال کوشتیه‌ حه‌لال، کچی شه‌ست سالی له‌عنه‌تی لێ بێ له خۆی و مالی». که ئەم ئەمه‌ی وت هه‌موویان ئیتر په‌کیان ئەکه‌وێ.

- کابرایه‌کی له‌ک هه‌ر خۆی هه‌لئه‌کیشا که پیاویکی چاکه. ئەم له‌کانه‌ش ده‌سته‌یکن له ئەترافی هه‌ولیر؛ ئەو له‌کانه‌نین که که‌ریمخانی زه‌ند له‌وانه.

جا کابرایەکی کرمانجی هەولێری پیتی وت: «ئەگەر چاکیت لەک نیت. ئەگەر لەکیت چاک نیت».

- پیاویک هەبوو لە سنە ئامحەمەدی ناو بوو. شەری فەررامیرزا و هەورامییەکان دەستی پێکرد. فەررامیرزا سەرکەوت کە مەردم بە تەمای ئەو نەبوون. ئەویش ئەیوت: «بەرگەل جەنگ چەند ئەندامینکی هەس لەشەکەیی نازایییە، دلەکەیی تەگبیرکردنە، چاوگەلی خۆ پاراستنە، بەلگەلی فەرمانبەردارییە، زوانەکەیی فیل و تەلەکەس، پێشڕەوێکەیی نەرم و لە سەر خۆیییە، رانندەکەییچی سەر کەفتنە، هەر کەس ئەمانەیی بوو لە جەنگا جەنگ ئەواتەو».

- کابرایەک لەو سەر شیوی سەقزە ژینکی هینا و لە پاش سنی مانگ کورپکیان بوو. پیاوێکە لە مال نەبوو، ژنەکە زەماوەندی گۆزەبانەیی گێرا. لەو وەختەدا پیاوێک هاتەووە لەم کارەساتە واقعی و پەما وتی ئا سەرکەن ئەمە چییە؟ رووی کردە ژنەکەیی و وتی: چۆن لە پاش سنی مانگ منال ئەبیت؟ ژنە وتی: پیاوێکە وانییە تۆ نەتزانویە وەرە تا حیسابت بۆ بکەم: «ناو جەژنان و دواي جەژنان و بەرە جەژنان ئەمە بۆ دۆ. گەلاوێژ و سەراوێژ ئەمە بۆ شۆ مانگی چەلو و پێش چەلو ئەمە نۆ. ئادەیی تێلەکە لۆتی چەقۆ». بەم جۆرە نۆ مانگی بۆ پێرکەرەو.

- مەلا ماری کۆیی لەو موکریانە سەگینکی هەبوو زۆری خۆش ئەویست بۆ هەر کۆییەک بچوایە سەگەکەیی بە شوینەووە بوو. ئەم خۆی چی دەست کەوتایە بەشی ئەویشی ئەدا. بەکراغا هەبوو لە «قەباکەندی» رۆژیک پینی ئەلنی مامۆستا ئەم سەگەت بۆچ ئەوێندە خۆش ئەوی لە گەل ئەوێشا گلاو؟ ئەلنی: «برام شەری خۆیم لێ لا ئەدا، شەری خەلکم لێ، دوور ئەخاتەو، لە سەر شتیکی زۆر کەم کلکە سووتیم بۆ ئەکا، بەیانی و ئیوارە پاسەوانیم ئەکا، لە ناو هەموو حەیانیکا هەموو دەم لە گەلمایە، لە هەموو کەس خۆشتری ئەویم، دوو زمانیم لە گەل ناکا، لە پاشەملە باسەم ناکا».

بەکراغاش ئەلنی: «بەریا مامۆستا من ئەو سەگە بومایەو تۆ وەسفت بکەردمایە وەیا تۆ ئەو کەسە بووتایە کە ئەو وەسفانەیی تیايە».

- سوّفی مه‌حموو هه‌بوو مجه‌وری خانه‌قای مه‌حوی بوو له سوله‌یمانی. راستی به ده‌ما نه‌ئه‌هات. روژیک مه‌حوی نه‌یگری ئه‌لئ: سوّفی مه‌حموو تو قه‌ت راستت کردوو؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: قوربان ئه‌گهر ئه‌مهم بو راست نه‌ژمیترئ ئه‌مووت نه‌ء.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له‌و سه‌رشییو سه‌قزه ماشائه‌للا زور زور ناشیرین بوو. ژنیکیشی هه‌بوو مه‌لا ژن پیروزی ناو بوو. مه‌لا ژن پیروز له جوانی و شوخیدا له هه‌موو سه‌رشییو سه‌قز ناوی ده‌ر کردبوو. له گه‌ل ئه‌م جوانیه‌شیا بو ئازایی و شازنی هه‌ر به په‌نجه نیشان ئه‌درا. مه‌لا یوسف هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خووش ئه‌ویست مه‌گهر هه‌ر مه‌لا ژن پیروزی له‌و خووشتر ویستایه مه‌لا ژن پیروزی هه‌ر نه‌خوینده‌وار بوو.

مه‌لا ژن پیروزی سه‌یری مه‌لا یوسفی میردی ئه‌کا و چاوی لئ ناتروکینئ. مه‌لا یوسف ئه‌لئ مه‌لا ژن پیروز ئه‌وه بوچ وا به کول سه‌یرم ئه‌که‌ی؟ مه‌لا ژن پیروز ئه‌لئ: «باوکی محهمد ئه‌زانم خوا هه‌ر دووکمان ئه‌خاته به‌هه‌شت و له‌ویشا هه‌ر پتکه‌وه ئه‌بین». ئه‌لئ چوون؟ به‌چیا ئه‌زانی؟ ئه‌لئ: تو له سه‌ر شوکر کردنت به‌من، منیش له سه‌ر سه‌بر کردنم به‌تو. خوا جه‌زای شوکر و جه‌زای سه‌بر هه‌ر دووکی ئه‌داته‌وه.

- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده‌ی کۆیه ئه‌چیت بو به‌غدا به‌ ناوبانگی مفتی زه‌هاویه‌وه بو چاو پتکه‌وتن و زیاره‌ت کردنی. پاش ئه‌م دیده‌نیه ئه‌گهر پته‌وه بو کۆیه. ئه‌مجا خه‌لک لئی ئه‌پرسن: «قوربان تو مه‌لاتری یا مفتی زه‌هاوی؟» ئه‌ویش ئه‌لئ: «هه‌ر دووکمان مه‌لاین ئه‌وه‌نده هه‌یه من شوین کتیب ئه‌که‌وم، مفتی زه‌هاوی کتیب شوینی ئه‌و ئه‌که‌وی».

- ژن مووی درێژه و ئه‌قلی کورته.

- یه‌کئ ژنیکئ هه‌بوو دوژمنیکئ هه‌یه.

- باوه‌رت به‌ ژنه‌که‌ت هه‌بن ئه‌گهر دایکت چاویری بکا.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو لئ بادینان خو هه‌لکوته لئ کادینان. ئه‌گهر چوو لئ شاره‌زوور بچو لئ

ریگه‌ی دوور.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو بو بانه‌ بچۆره یانه. ئه‌گهر چوو بو هه‌ورامان بچو بو کاروان.

- شیخ قادری شیخ سعید لە گەل شیخ حەمەغەریبا کیشە یەکیان ئەبێ. شیخ حەمەغەریب لە سەر ملک شکات لە شیخ قادر ئەکا. لە ژووری مەحکەمە شیخ قادر توورە ئەبێ لە شیخ حەمەغەریب ئەلێ ئیوێ کە ی پیاو بوون بەرانبەر بە ئیمە؟ باوک و باپیرتان هەر پیاو ئیمە بوون وا ئیستە تۆ هاتووی بەرانبەر بە من رانەهەستی.

شیخ حەمەغەریب ئەلێ: «راست ئەکە ی باوکم پیاوی باوکت بوو و باپیرم پیاوی باپیرت، چونکە ئەوان پیاو بوون؛ بەلام ئیستە تۆ پیاو نیت و کەس نابێ بە پیاوت».

- ئەو جا «سە ی ساق» لەو شارەزوورە دوومی تیا دا ئەنیشت. ئەم گوندەش هی وەسمان پاشای جاف بوو. وەسمان پاشا رۆژیک بە تایەر بەگی کۆری ئەلێ بچی سەرانی و مولکانە ی سە ی ساق بینیت. ئەویش ئەمە ی پێ ناخۆش ئەبێ و کاتێ کە ئەهەوئ لای وەسمان پاشا دەرچی ئەلێ:

من بە تاجی خوسرهوی و جامی جههان بین گەف ئەکەم

تۆ بەمامووری سەرانی دووم و خەراتم ئەکە ی

وەسمان پاشا کە گوئی لێ ئەبێ پینی ئەلێ: «برا بگەرێوێ شاعری خۆت بۆ خۆت و سە ی

ساقی خۆم بۆ خۆم».

- مەلا محەمەدی «بەروین» هەبوو کە بە مەلا قوہیسەن ناو بانگی دەرکردبوو. دەستی شاعری هەبوو، ئەگەر بە ناوی ئەو عەشرەتی فوایی و باوەجانیدەدا. بچوایەتە دیواخانێ هەر کویخایەک کویخا ژن لە بەر ئەو نە وەک مەلا قوہیسەن بە شعر ناوو ناتۆرەیان لێ دەریتنی خزمەتیکێ زۆری ئەکرد.

رۆژیک ئەوا دەمە دەمی عەسرە و شەستە باران رەهیلە ئەکا، ئەچی بۆ بنکە یەکی باوەجانێ. هەر لە دوورەوێ لە ئاویبەوێ چاویان پێ ئەکەوئ و ئەیناسن کە ئەمە مەلا قوہیسەنە. خەبەر ئەدەن بە مالی کویخا کەوا مەلا قوہیسەن هات. کویخا لە مالهەوێ نابێ، ژن لەرزی لێ دئ کە ئیستە نە نیوہەرێوێ نە ئیوارە، هیچ حازر نییە چۆن مەلا قوہیسەن بەرێ کای؟ ئەگەر باشیش خزمەتی ئەکا زمانەکە ی شرە لەوانە یە حەیا یان بەریت. تا ئەم خەریکی ئەم فیکر کردنەوێ ئەبێ مەلا قوہیسەن لە دەرگای دەوارەوێ سەر ئەکا بە ژوورا.

کویخا ژن ئەچی بە پێشوازیوێ وە عەباکە ی لێ ئەستینئ و ئەیکا بەسنگی دەوارە کەدا. ئاگردانی ئاگر ئەکاتەوێ حەو جۆشی ئەخاتەلاو هەر بە دەورەوێ بەری مەلادا دئ و بە

ماریفەت نواندن مەلا لەوانە نییە شەوی بمیئیتەو. کویخازن ئەچی تەشبیەکی گەورە هەنگوین دینی دوو چنگی چاکی کەرە ی ئەخاتە سەر لە گەل دەستە بەریەک نانی هەورامیدا بۆی دائەنی، پیتی ئەلی: لە ریگاوه هاتوی دنیا سارد و بارانە رەنگی برسیت بی جاری تۆزی لەم هەنگوین و کەرەبە بخەرە بەر دلت بۆ ئیوارەش خرتیک ئەکوژنەو. ئەشزانێ مەلا نامیئیتەو بۆ ئیوارە بەلام ئەم هەموو ماستاو کردنە هەر بۆ ئەوێهە کە مەلا زەمیان نەکا. مەلا لە بەر ئەو برسی ئەبی ئەوئەندە هەنگوین و کەرە ئەخوا هەتا لە لووتی دیتەو و هەنگوین ئەیگرئ، رەپ لئی رانەوئەستی. لە پاش ماوێهەک تۆزی دیتەو سەر خۆی و ئەلی عەباکەم بۆ بیئە ئەرۆم. کویخازن ئەلی بە قوربان چۆن ئەرۆیت؟ تۆ فەرموو بەرە کەتت هیناوه ئەبێ ئیمشەو لیرە بیت کویخاش دیتەو لەخزمەتتا ئەبێ. ئەلی عەباکەم بۆ بیئە ئەبێ پرۆم ئەم شعرەش بەدە بە کویخا:

وہ تیکە ی هەنگوین پەنگی چنیمۆ   ئاوی چنیهی داوہ گونیمۆ^۱

مەعناکە ی ئەوێهە ئەلی: «بە پاروویەک هەنگوین هەناسە ی لئ بریم ئاوی ساردی دا بە گونمەو». ئەمەش ئیشارەبە بەو ماین دیتە فال بیانەوئ ئیستری بیئ نیرە کەری ئەخەنە سەر جا ئەگەر ئەو نیرە کەر زۆر لئ پەری دینن ئاوی سارد ئەکەن بەکیر و گونیا بۆ ئەو ئیتر لئی نەپەری وادیاروو کویخا ژن ئەم هەموو ماستاوه ی بۆ مەلا قوہیسەن کرد هیچ کەلکی نەبوو.

- دەنگ وایە مفتی زەهاوی و تویە نالی ئەم هۆنراوہ ی:

ئەحوەلی تەفرەقە نەزەر تەقویەتی سەبەب دەکا

عارفی وەحدەت ئاشنا لەم قسەبە ئەدەب ئەکا

بە منا و تووہ. هەر وەها قسەکە ی مفتی و هۆنراوہ کەش جگە لە مەعناکە ی خۆی ئەوہش

ئەگە یەنئ کە مفتی خیل بووہ.

- حاجی مەلا عەبدوللای جەلیزادە بەینی لە گەل مفتی زەهاویدا زۆر خۆش ئەبێ. مفتی

زەهاوی ئاوی محەمەد و کۆری ئەحمەدە: «۹۸» سال ژیا. حاجی مەلا عەبدوللای ئەچی بۆ زیارەتی دۆستی کۆنی مفتی زەهاوی. لە دیوہ خانی مفتیدا دائەنیشن و گەلئ لە عالمەکانی

بہ خدا لہ دیواخانہ کدا تہ بن. حاجی مہلا دیت بہ تعریفیداو و وہ سفی تہ کا. مفتیش لہو لاوہ دانیشتوہ سہری داخستوہ تہ مہجا حاجی مہلا باسی مہسائلی علمی تہ کا لہ گہل تعریفہ کہی مفتیدا. بہ مفتی زہاوی تہ لین قوربان گویت لہ قسہ کانی مہلا عہدوللایہ؟ مفتیش تہ لی: «من بؤ قسہ کانی کاکہ ولا گویم خیلہ».

تہ مہ گوزارشتیکہ تہ نہا مفتی زہاوی وتویہ تی خیلی بؤ چاوہ. چاو کہ خیل بوو شتیک بہ دوو شت تہ بیٹی، تہ میش تہ لی من بؤ قسہ کانی حاجی مہلا تہ و ہندہ خوشن بہ لاموہ ہر قسہ یہ کی بہ دوو قسہ و ہر تہ گرم.

- نالتون تہ فندی ہہ بوو لہ گاورہ کانی سولہ یمانی بوو. پیاوکی بالا بہ رزی باریکہ لہ کہوایہ کی دریوی تہ کردہ بہری قایشیکی باریکی تہ کرد بہ پشتین، سہ دارہ یہ کی تہ کردہ سہری، دہستی تہ خستہ پشتیہ و ووردہ ووردہ لہ گہرہ کی گاورانوہ تہ چوو بؤ ناو بازارپ. لیان تہ پرسن نالتون تہ فندی تہو تہ تہ لہ قورعانا کہ تہ فہرموی «فالہمہا فجورہا و تقواہا» مہ عنای چیبہ؟ تہ ویش بہ بن و ہستان تہ یوت: «بانی ہلہ مہ تی بردوو فرووجہ کہی گرت و قووتی دا». تہ یانوت تہی «الم ترہ کیف» مہ عنای چیبہ؟ تہ یوت: «ئا» لہم تہرہ کہ یفہ».

- شیخ مستہفا تالہ بانی ہہ بوو کہ باسی خرابی یہ کیککی بکر دایہ تہ یوت: «ہہی تول بی و شل بی و کول بی و لہ دہرمالی کولی بی».

- حاجی قادری روغزایی ہہ بوو سالیک تہ چن بؤ حج و لہ ریگادا سواری حوشر تہ بی. پاشان باسی حوشر تہ کا تہ یگر تہ وہ و تہ لی:

کہ چووم بؤ حج لہو دہستی عہرہ بستانہ غہزہ و یکی خویان ہاورد و ناویان ناو حوشر. حوشر، حوشر نہو تاویریک وو؛ ملنکی پیچ و قہمچ. تہو سالہ چوو بوومہ دیواخانہ کہی سہی تہ حمہدی بابہ رہ سوول لہ سولہ یمانی شتیکیان بؤ ہاورد پیان تہوت «تیر گہلہ»، شتیککی پیچ پیچی پیوہ بوو تہتوت سوجہ ماری شارہ زوورہ. لہ باتی تہوہ بکیفین قور تہ قور تی لیوہ تہ ہات. ملی تہو حوشر ہش لہو مار پیچہ تہ چوو. لہ باتی تہوہ قور تہ قور تی لیوہ بی، بؤرہ بؤری لیوہ تہ ہات. ہر تہ و ہندہ بہرزوو تہتوت چوار ہہ سوونت

خستگه‌سه سهریه‌ک. کاورایه‌کی گوله‌که‌ی عه‌ره‌بی له‌گه‌لاوو هه‌ر له‌گه‌ل پئی ته‌وت یخ خیرا پخی نه‌کرد.

کاورا به‌منی وت بئی سواروه. منیش چووم سواری بووم. ته‌مجا کاورا پینی وته‌وه «خیی» ته‌وه‌نده‌م زانی حوشر که‌وته جووله بو‌ره‌یه‌کی کرد لمۆزی توند کرد له‌زه‌وی پاشه‌لی به‌رز کرده‌وه و پاشان هه‌ر دوو ده‌ستی به‌دوو جمگه‌وه قوت کرده‌وه. سه‌یرم کرد من که‌وته‌مه‌شک و شوک و خه‌ریکم رووه و عاسمان ته‌چم، وه‌قه‌وره‌که‌ی همه‌پاشا تاگام له‌خۆم بریا که‌حوشر راست بوه‌وه من له‌به‌ینی زه‌وی و عاسمانا وه‌کو قوته‌ی مل نیرگه‌ کاردووم لیهات. خیرا په‌لامارمدا توند ده‌ستم گرت وه‌کۆپانه‌که‌یه‌وه. حوشر ملی وا دریز که‌چی کلکی ته‌توت کلکی مار میله‌کی بریاگه‌.

ئیمه‌ ماینه‌ بو‌ره‌مان هه‌س ده‌ست و قاچی هه‌ر یه‌که‌ کلاوه‌ژنۆیه‌کیان هه‌س، که‌چی نه‌و دوا وراوه‌ وه‌کوو به‌رچیغی شکاو له‌دوو لاهه‌ ده‌ست و قاچی ته‌شکایه‌وه له‌وه‌سه‌روه‌ وه‌کوو قه‌وره‌که‌ی باوه‌شاسوار که‌وا به‌سه‌ر گرده‌که‌وه، ته‌ویش شتیک وه‌سه‌ر پشتیه‌وه و کاورای فیه‌نه‌ی عه‌ره‌ب ته‌بوت ته‌مه‌دووگه‌که‌یه‌سی. وتم کوره‌کوچکی تۆی لئی نه‌وارای دووک وا له‌دواوه‌خۆ هیچ نه‌وی من مه‌ره‌په‌ره‌که‌ی خۆمانم دیگه‌دووکه‌که‌ی وه‌سه‌ر قنگیا شوپر بووگه‌سه‌وه تۆ شیت بووگیت ئیزی ته‌وه‌دووگیه‌سی. من فره‌م وت و ته‌و فره‌ی وت هیچ نه‌چوو وه‌گوپچه‌یا.

دوو گوی بچه‌کۆله‌ی وه‌کوو گوپچه‌مشکی هه‌بوو. کاویزی نه‌کرد وه‌کوو گا، که‌چی پشقلی نه‌کرد وه‌کوو بز. ته‌ی به‌ردت لئی نه‌وارای بۆ ده‌عبای وا.

خۆ له‌وه‌سه‌روه‌ من زیره‌م کردو خوا بکا ته‌وی دوژمنیشه‌تووشی غه‌زه‌وی وانه‌وی. بۆچ ته‌مویرا جیقه‌بکه‌م. کاورای فیه‌نه‌ش هه‌ر پینی ته‌وتم خاله‌حاجی وا نزیک بووگیته‌وه له‌خوا. که‌چووینه‌کاوه‌به‌ته‌واوی ته‌چيته‌مالی خوا. وتم تۆ برا به‌لاله‌خۆت و له‌م نزیک بوونه‌وه له‌مالی خواتدا ته‌گه‌ر ته‌م جاره‌رزگارم بوو له‌م غه‌زه‌وی خوایه‌و به‌ساغی گه‌شتمه‌وه ژیر ده‌واره‌که‌ی ده‌شتی شاره‌زوور، جاریکیکه‌من ویت و ته‌وه‌بکه‌م گووی وا نه‌خۆمه‌وه.

- یه‌زیده‌کان ته‌لین:

هه‌ژده‌ی ئاداری مه‌له‌که‌زین هاته‌خاری، ده‌نگ کرن به‌اری، هه‌تا بیست و چه‌اری سه‌ری داری خه‌ملی بئی داری که‌ملی.

دیسان ئەلین: ژنا جوان دەردی بێ دەرمان، تێی کوشتن، تێی بەردان.
 - لە کوردەواری پیریژنان کە بە شەو منالان ئەکەنە خەو ئەم رێستانە ی خوارەو بە
 دەوریان ئەخوین و فوویک ئەکەن بە دەوریان کە دەستی بێ ئەکەن ئەلین:
 یا سە ی سەرور، یا خواجە ی قەمەر، بەشقی سلیمانی پیغەمبەر دەمی مار و چزووی
 عەرەو بخەینە قەمەر، هەتا سبەینی خۆری ئەکەوێتە سەر.
 - لە شەوی معراجدا ژنە سەرەکان ئەم رێستانە ئەخویننەو:
 زەللە کە زەلیلە کە، کەمەر بەستە ی خەلیلە کە، ئەمشەو شەوی نوورانە، رەسوولە للامیانە،
 کلیم دایە دەس جەبار، با محەمەدی نازدار.

- لە ولاتی شیخان و بادینانە فەلە یەکی زۆر لەوی دانیشتبون هەموو گوندەکان هەر
 فەلە بوو. «مستواغا» هەبوو لەو دەورو بەری ئامیدیە. ئەم مستواغایە هەموو دەستەو
 عەشرەتە کە ی هەر ئەو بوو کە لە گوندە کە ی خۆیا بوون، فەلە کانیش زیاتر لە سەد گوندیان
 هەبوو. مستواغا بەر بەرە کانی ئەو هەموو فەلانە ی ئەکرد هەر چەند پەلاماریان ئەدا هیچیان
 بێ نە ئەکرا، ئەمیش کە پەلاماری ئەوانی ئەدا زیانیکی زۆری لێ ئەدان و کوشتاریکی فراوانی
 لێ ئەکردن. گەرە ی ئەم فەلانەش «مارشەمعون» بوو.

گەلێ سال ئەم دوژمنایەتیە درێزە ی کیشا فەلە لە گەل مستواغادا هیچیان بێ نە کرا لە
 ئەنجاما مارشەمعون وتی ئیمە هەموو لەم ولاتەدا دانیشتووین ئەم شەر و ناکوکیە تاکە ی
 درێزە بکیشی لە بەینمانا؟ چاکتر بۆ هەر دوولامان ئەو یە ناشتی بکەوێتە بەینمانەو. هەستا
 بەخۆی و سەد سواریکی فەلەو هات بۆ مالی مستواغا و خزمەتیکی باش کران. لە پاش
 ماو بەک والی موسل ناردی بە شوین مستواغادا و بێ وت مادام مارشەمعون هاتوو بۆ لای
 تۆو ناشتی کەوتۆتە بەینمانەو، من حەز ئەکەم تۆیش بجیت سەری لەو بدە ی و منیش دیم
 پیکەو ئەچین بۆ ئەو ئیتر ئەو دوژمنایەتیە بنەبر ببی. مستواغاش وتی باشە.

ئەمانیش بە چەند سواریکەو لیباندا رویشتن. کە مارشەمعون خەبەری زانی دیواخانیتیکی
 گەرە ی هەبوو رازاندیەو و پیشوازیەکی باشیشی کردن. مارشەمعون هەژدە کوری تەفەنگ
 بە دەستی هەبوو مستواغا سەیری کرد هەژدە تەفەنگی تەلێعە لە ناو دیواخانە کەدا بە دیوارا
 هەلواسراون و هەر یە کە دوو قەتارە فیشەکیان بە سەرەو یەو کورە کانیش لەو لاو بەریزە
 دانیشتوون. وتی مارشەمعون ئەمانە رەنگبێ تەفەنگی ئەم کورانە بن؟ خوا هەر زیادیان کاو

عەمریان درێژ کا. مارشەمەون وتی: «بەلسێ ئاغا هی ئەوانە بریا هەژدە نەبوونایەو تەنھا یەکیک بوونایەو یەکەکش وەکوو تو بوایە».

- کاروانیکی «دەلو»یی لەو گەرمیانه ئەچن بە سەر سەید فەتاحی جەباریدا. کاروانەکە نو کەس ئەبن ئەلین: «سەید ئیمشەو بە نان و دان و گانەوہ میواتین».

نەویش ئەلی: «نان هەیه دان هەیه بۆ ئەوێتریش ئافرەتیکى دەلویمان لە مالایە نو لۆی بۆ ئیوہو لۆیەکی بۆ من».

- چەکی زن لە کاتی خەما فرمیسکیه؛ لە خو پاراستنیا قیژە قیژە؛ لە کاتی بەزینیا بی دەنگیەتی؛ لەچە لەحانیدا بی کەنینیە».

- مەلا ئەحمەدی لاسوور لە موکریان مەلایەکی بەناوبانگ و لە گەل ئەوہش بە ھۆی شان و قولی خوێوہ ئەژیا، ھێچ ئاتاجیکی بە نانی مەلایەتی ئەو ولاتە نەبوو.

حەریق شاعری بە ناو بانگ روژیک ئەم مەلا ئەحمەدی لاسوورہ ئیشیکی پی ئەبی یەکی ئەنیری بۆ لای کە ئیشەکەى بۆ بکا. بانگیشتنیشی بکا بۆ لای خوێ لە سەرەى ئەو شتانەدا کە ئەبداتی «کالەک» یشی بداتی؛ چونکە مەلای لاسوور بیستانە کالەکیکی ناپایی ھەبوو. جا کالەک بیت و ھی موکریان بی و مەلای لاسوور کردبیتى ئەبی چون کالەکیک بیت؟ بەلام حەریق کە دیت مەلا کالەکەکەى ناداتی حەریقیش ئەمەى بۆ ئەنووسى:

مەلا وەعدەى بە کالەکدا شکاندی	خەیاڵیکی لە دلدا بوو گەیاندى
ئەگەر ئەمزانی کاری توێ لاسوور	بە لای رەشتا بەسووکی ئەمتراندی

رووداوه کانی رابووردوو

سالن «۱۹۳۲» بوو، بۇ یه که مجار رادیو هاته شاری سولهیمانی. نهو چاخانه یه که بیان نهوت چاخانه ی «حمه رهق» و شوینه که ی له م لای نه سحابه سپی و له سهر بازار ی کورتاندوره کان بوو. جاده که ی مه لکهندی له سهره وه نه هات به بهرده میا و نه چوو بۇ بازار له دواییدا. ماوه یه کیش نهو چاخانه یه «مه جولی خامه» ی به سهره وه بوو. جا خاوه نی نهو چاخانه یه یه که م که س بوو که رادیوی هینایه شاری سولهیمانی و له چاخانه که ی خویا داینا. لهو سهرده مه دا رادیو وه یا بلین ئیستگه ی رادیو ههر به ئیواران ئیسی نه کرد. هه را که وته سولهیمانیه وه که شتیک هاتووه قسه نه کا و له رواله تا هیچ زه لامیش نیسه.

ههر له پاش بانگی شتیوانه وه پیاوانی سولهیمانی له مه لکهندی و سهر شه قام، کانیسکان و سابوونکه ران، ده رگه زین و گویره وه بوی نه کشان بۇ نهو چاخانه یه بۇ سهر کردنی نه م مۆجزه یه که هاتووه؛ سا کئی پیاو وایه زووتر بچوايه جیگای خوی بگر تابه نه کورسی چاخانه جئ نه بووه نه سهر نه رزه که جئ نه بووه وه، ئیقی نه دایه وه بۇ سهر جاده که. ده رزیت هه لختایه نه نه که وته زه وی.

مۆجزه نه که وته کار و به زمانی عهره بی قسه ی نه کرد. خو که س لئی تینه نه گه یشت، به لام ده نگیک لئوه نه هات. خه لکه که له وه واقیان ورمابوو که نه م ده نگه چیه له و داره رهق و ته قه وه. یه کئی نه یوت زه لامه له ناویا قسه نه کا، یه کئی نه یوت نه مه سحر و جادو وه، زوریش له سهر نه وه بوون که نهو قسه یه «میل» ه سووره که نه یکا. نه وه ئیسته من نه لیم میل نه گه ینا نهو وه خته به میل نه نه برا به لکوو به ماسی ناویان نه برد. ناخر بریاری زورتری خه لک هاته سهر نه وه که نهو ده نگه ده نگه ی نهو ماسیه سووره یه وه نهو ماسیه قسه نه کا. نه گهر له ئیمه ش نه پرسن ئیمه مانان له سهر جاده که ش جیگامان نه نه بووه وه.

- سالن «۱۹۳۴» بوو کاره با پینج سالیک بوو هاتبووه سولهیمانی به لام که س ناگای له پانکه و مانکه نه بوو؛ به تایه تی مالان.

حاجی مه لا عارفی بستو چوو بوو بۇ به غدا پانکه یه کی «مارلی» هه زده ئینجی هینا بوو. نه وه یه که مجار بوو پانکه ی میز بیته سولهیمانیه وه. حاجی مه لا عارف ماله که یان له زوور خانه قای مه حوی و له خوار مزگه وتی خومخانه وه بوو با بلین به سهر جاده که ی نهو وه خته.

حاجی مه‌لا عارف پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند بوو، خانووه‌که‌ی خانوو به‌ره‌به‌کی چاک بوو. حه‌وشه‌به‌که‌ی گه‌وره به خشتی سوور فشرش کراو حه‌وزیک له ناو حه‌وشه‌که‌دا، خانووه‌که دوو نهۆم بوو. هه‌موو ژووره‌کان که وتبوونه باکوژی حه‌وزه‌که‌وه. نهۆمی خواره‌وه سه‌ر ته‌نوور و ژووری زه‌خیره‌و شته‌بوو. نهۆمی سه‌ره‌وه‌ش ژووری نووستن و دانیشتن و که‌له‌گی بوو. به‌ر هه‌یوانییک له به‌ر که‌له‌گیه‌که‌دا بوو ئه‌یروانی به سه‌ر حه‌وزه‌که‌دا. به چه‌ند پی پلکانیه‌ک له حه‌وشه‌که‌وه ئه‌چووه به‌ر هه‌یوانه‌که.

دنیا هاوین بوو، حاجی مه‌لا عارف له سه‌ر پایه‌ندازی وه یا بلین له سه‌ر شه‌ره‌فی ئه‌م پانکه ناوازه‌یه که ئه‌و هیناویه بو مالی خویان، بانگیشتیکی نانخوادی ئیواره‌ی کرد بو هه‌ندی له دۆست و براده‌ره‌کانی بو ئه‌وه پانکه‌یان چاوپێیکه‌وی. خۆشی پیاویکی دل ته‌ر و له گه‌ل دل ته‌ریه‌که‌شیا به ده‌سه‌لات بوو؛ ئه‌وانه‌ی که له بیرم مابن.

ئه‌حه‌ره‌ش و ره‌سه‌ی مه‌لا برایم، ئه‌و وه‌خته حاجی نه‌بوون. حه‌مدی ئه‌فه‌ندی چایچی، وه‌ستا سالحی چایچی، ده‌رویش ئه‌حه‌مدی چایچی، وه‌ستا ئه‌وره‌حه‌مانی که‌بابچی، وه‌ستا ئه‌حه‌مدی حاجی سیفوللا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول، شیخ محه‌مدی مه‌حوی، برایم خان، مه‌لا حه‌سه‌نی عه‌لاف، وه‌کوو بیته‌وه یادم مه‌لا ئه‌سه‌دی مه‌حوی وه ئه‌حه‌مدی کوری خۆی. ئه‌مانه‌و گه‌لیکی تریش به‌لام له بیرم نه‌ماون. دیاره منیش بووم.

ئه‌م ده‌سته‌یه نوێری شتیوان له خانه‌قای مه‌حوی نوێ کرا و پاشان چووین بو مال‌ه‌وه. که چووین سه‌یر ئه‌که‌ین کورسی به سه‌ی لای حه‌وزه‌که‌دا دانراوه، لای دیواری ریگا نه‌بوو ئه‌و کورسیانه که ئیسته پین ئه‌لین قه‌نه‌فه کورسیه‌کان ئه‌وه‌نده زۆر بوون ئه‌م هه‌موو خه‌لکه که زیاتریش بوون هه‌موو جتیان بووه‌وه یه‌ک دوو گولۆپ له به‌ر هه‌یوانه‌که نه‌سووتا.

له پاش ئه‌وه که دانیشتیان سه‌یرمان کرد شتیکی بن خه‌ری که‌مه‌ردار به ته‌ل له به‌رده‌می هه‌یوانه‌که دانراوه. سه‌ی چوار په‌ری وه‌کوو گوێچکه ته‌نه‌که‌ی سه‌ی که‌وتوته ناو که‌مه ته‌له‌که‌وه‌و لووتی توژی رووه‌و سه‌ر حه‌وزه‌که شۆر کردۆته‌وه. هه‌موومان له‌و شته به‌لاجه‌وییه سه‌رسام مابن. حاجی مه‌لا عارف خۆی وتی پانکه‌که ئه‌مه‌یه. ئه‌مجا ورده‌ورده به‌قالده‌رمه‌کانا سه‌رکه‌وت چوو به لایه‌وه شتیکی وه‌کوو ته‌نافی به ده‌ورا پیچرا‌بوو، لێ نه‌وی سه‌ره‌که‌ی له شوپنیکیتز قایم کرد تومه‌ز ئه‌مه سه‌ری پلاکه‌که‌ی بوو کردی به شوپنی پلاکی دیواره‌که‌داو له‌و لاره‌ ده‌ستی نا به دوگمه‌یه‌کا. کو توپه‌ر ئه‌م شته به‌لاجه‌وییه که‌وته جووله‌جوول و سوورخواردن به‌م لاره‌و لادا. ئه‌م عالمه هه‌موو واقی ورمه‌ا و سه‌ری لێ تیک چوو، هه‌ندیکیان ته‌ترسان ئه‌وه‌نده‌مان زانی نه‌رمه‌ بایه‌کی لێوه په‌یدا بوو و هات به

روومانە. ھەر ئەو نەرمە بایە ئەیدایە لە سەر ھەوزە کە ئاوە کە وردە شە پۆلێ لێ پەیدا بوو گۆلۆبەکان بوون بە ھەزار گۆلۆب ئیتر نان و مانمان لە بیر چوووە ھەر خەریکی سەیر کردنی ئەم غەزەبە خواپە بووین. ئیجگار لەو سەرمان سەرما بوو چۆن دەمیک بە ولادا لا ئەکاتەو پاشان بەم لادا لە ئەنجاما حاجی مەلا عارف بە زۆر ھەلیساندین وتی نائەکەتان سارد بوو ھەر لە راستیدا نائیکی چاکی دروست کردبوو. یارەبە بە رەحمەت بێ حاجی مەلا عارف لە گەل مردووی حازری.

- سالی ۱۹۳۸ بوو لە گەل شیخ نووری بابەعەلی و یەکیکی تریش بوو چووین بۆ بەغدا. شیخ مەحمودی مەلک لە بەغدا بوو لە گەرەکی «سلیخ» دانەنیش، چووین بۆ زیارەتی. دیواخانە کەمی چەند کەسیکی تری لیبوو ئەوان ھەستان، ئیمە ماینەو. لە فەلەستینەو ھیشوێکی دەنک درێژیان بە دیاری بۆ شیخ ھینابوو پێیان ئەوت مۆز. شیخ سەر و دەنکی داینی بیخۆین. بە دەستیو داماين ئەمانزانی چۆنی بخۆین و چۆن ئەخوری. شیخ ھەستی پێکرد خۆشی دەنکیکی ھینا لە بەر چاومانەو پاکێ کردو خواردی وتی ئاوا ئەخوری. ئیمەش دەستمان کرد بە پێکەنین وتمان یا شیخ بەخوا سولەیمانێ تا ئیستە شتی وای نەدیووە.

خواو راسان لەو کاتەدا فەرەجی رەشان بە بەر چنەبەکی گەرەوی رێواسەو کردی بە زوورا، بەلام ئیمە مۆزە کەمان خواردبوو دەستمان بە لیویشمانا ھینا بوو. بەرچنە رێواسی لەو لاوہ دانا و ھات دانیش. شیخ چاک و چۆنی لە گەلا کرد و فەرمووی فەرەج ئەوہ چیت ھیناوە؟ وتی قوربان نەختی رێواسە. شیخ وتی بیهینن لەو کاتەدا کە بەرچنە کەیان ھینا دوو سێ عەرەب و ھەندئ ئەفەندی و ھەندئ عەگال بە سەر لە شێخەکانی عەرەب پاش سەلام دانیشتن. شیخ لە رێواسە کەمی بە دەستەو بوو ھەریەک سەر و رێواسیدا بە ھەموومان. کابرا عەرەبەکان تۆزی سەیریان کرد و ھەر بەو جۆرە بە توێکلەو بەربوونە خواردنی، ئەمجا ئیمە پاکمان کرد و خواردمان عەرەبەکان زۆر تەریق بوونەو ھەر ئەیانوت «شنو ھرا» بەلام [قسە] خۆمان بێ ئیمە ئاقلتر بووین، دەنکە مۆزیکیشی دابە فەرەج. فەرەجیش بە دەستیو داما بەلام ئیمە تازە فیر بوو بووین پێمان وت.

- سالی ۱۹۳۶ بوو لە چەقز و قایکەندە لە نزیککی «باخانە» و «سمایلعوزەیری» خستبوین. حاجی قادری سمایلعوزەیری ھەبوو گەرەوی خێل بوو پیاویکی چوار شانە

که له‌گه‌تی روومه‌ت و ناو سنگ پان. دنیا ده‌ستی ساردی هه‌بوون له ژیر ده‌واره‌که‌دا دانیشتی‌بووین له گوئ تاگردانه‌که به‌رمالیتیکی دابوو به‌شانیا. ته‌مه‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌شتا ئه‌بوو، هه‌روا شتی بۆ ئه‌گه‌یرامه‌وه یه‌کنی له‌و شتانه‌ی باسی حه‌جده‌که‌ی خۆی بوو وتی: ئه‌و سه‌اله له ولاتی سوله‌یمانی هه‌ر من و حاجی برایماغای خه‌فاف چووین بۆ حه‌ج. ئه‌و له ناو شاری سوله‌یمانی و من له ده‌ره‌وه. وتم چه‌ند سالیک ئه‌بێ؟ وتی به‌خوا نازانم چل په‌نجا سالیک ئه‌بیت. یه‌کنی هه‌شت سه‌د لیره‌ی زه‌ردی عوسمانی‌مان هه‌لگرتبوو. که ده‌رچووین له شار به ده‌فو زکرو فیکره‌وه ره‌وانه‌ کران. له ناو که‌س و کارمانا بوو به‌شین و شه‌پۆر و گریان. به کاروان و به سواری ولاخیش رویشترین له ده‌شتی عه‌ره‌به‌ستانا به سواری حووشتر ئه‌رویشترین له هه‌ندی شوینا به که‌ژاوه ئه‌چووین. له به‌حری سپی سواری پاپۆر بووین، مه‌گه‌ر خوا بیزانی چه‌ند شه‌وو چه‌ند روژ له پاپۆرا بووین. گه‌یشتی‌نه که‌عه‌بی شه‌ریف له کاتی ته‌وفا له ئیحراما بووین سه‌یرم ئه‌کرد گه‌لنی که‌س سه‌یری سنگ و ده‌فه‌ی شانی برایماغا ئه‌کن. خوا له‌ش و لاریکی پێ دابوو سپی سپی ئه‌توت بلووره. هه‌موو شکلیتیکی پیاوانه‌ی تیدا دیار بوو خه‌لکه‌که‌ی تر هه‌موو ره‌ش و بێ فه‌ر، ماشائه‌للا خوا چی دروست کردبوو. پاشان چووین بۆ مه‌دینه‌و گه‌راینه‌وه بۆ ولات. قه‌تاره‌ی حووشتر وه‌کوو ریزی میرووله وابوو. که گه‌یشتی‌نه سوله‌یمانی خه‌لکیکی زۆر به‌ ته‌پل و ده‌ف و به‌یداخه‌وه هاتن به‌ پیرمانه‌وه. له‌و روژه‌وه که له سوله‌مانی ده‌رچووین تا هاتینه‌وه هه‌شت مانگمان پێ چوو.

- سالی «۱۹۲۹» بوو پیاویکم له گه‌ل بوو خاله شماری ناو بوو. پیری ریش سپی تۆبی نوورانی ته‌مه‌نی ته‌نگی به‌ حه‌فتا هه‌لچنپیوو. کورته‌ی بالای بازۆله قه‌وی ئه‌توت پاله‌وانه. له راستیدا ئا له‌و ته‌مه‌نه‌دا چوار گه‌نجی به‌ هه‌یز چاریان نه‌ئکرد. له‌و به‌ری سیروانه‌وه هاتین بۆ نه‌وسوو من هه‌چم نه‌ئزانی ئه‌یوت تۆ بلی من «نساب سبیان» ئه‌خوئتم وتم باشه. نازانم نساب سبیانیش چییه به‌لام که‌وا و سه‌له‌ته‌یه‌کم له به‌رایه‌ وه‌کوو فه‌قییه‌کی بچووک.

دیاره کاتی به‌هاره، نه‌وسوو هه‌موو باخ و باخاته. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ ناو باخه‌کانا رویشترین له‌و ناوه‌دا خه‌لک هاتوو چووین ئه‌کرد له به‌ینی خۆیان هه‌ر ئه‌یانوت «سان جه باخه‌نی». وه‌خت پاش عه‌سر بوو هیلاک بووین له سه‌ر سه‌وزه‌لانی‌هک دانیشترین. خاله شامار سه‌یله‌که‌ی ده‌ره‌ینا سه‌ییلیکی تیکرد. به‌لام شه‌له‌زه‌ی ناو باخ هه‌ریه‌که که «سان» له ناو باخایه.

ئه‌وه‌نده‌مان زانی سێ پیاوی که‌له‌گه‌تی بالا به‌رزی ناو شان پان ده‌رکه‌وتن رووه‌و لای ئیمه‌ هاتن. هه‌ر یه‌که‌ شه‌روال و مراخانیه‌کی ماوتی سه‌وزی تازه‌یان له‌ به‌رایه‌ پشتینی په‌شمی عه‌جه‌میان له‌ پشتایه‌ هه‌ر یه‌که‌ خه‌نجدریکی ده‌سک سپی وا به‌ به‌ر پشتینه‌که‌ یانه‌وه‌ چه‌فته‌و مشکییان به‌ستوو به‌ سه‌روه‌ه. سه‌رو و کوله‌ بالیکی هه‌ورامیان به‌ شانوه‌یه‌ له‌ مه‌ره‌زی قاوه‌یی درووست کرابوو. هه‌ر که‌ هاتن یه‌کێ له‌و سیانه‌ کوله‌ باله‌که‌ی له‌ شانی خۆی کرده‌وه‌ له‌ تهنیشت ئیمه‌وه‌خستییه‌ سه‌ر گیاکه‌و له‌ سه‌ری دانیشته‌ به‌ چوار مه‌شقی. ئیمه‌ش لووتیکی وامان پیا نه‌هینا. دووه‌که‌ی تریش له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه‌ به‌ پتوه‌ راوه‌ستان. دانیشتوووه‌ که‌ له‌ منی پرسی فه‌قی بچکۆله‌ که‌ له‌ کویوه‌ هاتوون؟ وتان له‌و به‌ری سیروانه‌وه‌. وتی ده‌نگ و باسی عه‌جه‌مه‌کان چیه‌؟ وتان ئه‌وا هه‌ن. ئه‌و له‌ باریکه‌وه‌ پرسیاری ئه‌کرد ئیمه‌ش به‌ هه‌موو ساویلکه‌یه‌ک جوابمان ئه‌دايه‌وه‌. رۆژ ده‌نگ بوو هه‌ستا رۆیشت. له‌ کاتی رۆیشتا وتی که‌ هاتنه‌ ناو دێ بچنه‌ دیوه‌خانی سان.

ئه‌و رۆیشت و ئیمه‌ش به‌ شوین ئه‌وا هه‌ستاین زۆر به‌ په‌رۆش بووین بۆ بینینی سان. کابرایه‌ک له‌و نزیکه‌ بیلیکی به‌ ده‌سته‌وه‌بوو گۆلی ناو باخه‌که‌ی چاک ئه‌کرد، چاوی لیبوو که‌ ئه‌و پیاوه‌ لای ئیمه‌ دانیشته‌ لیمان پرسی هه‌ر ئه‌لین سان له‌ ناو باخه‌ کوا خۆ دیار نییه‌؟ کابرا له‌ من مۆر بووه‌وه‌ و هیچ سێ و دووی لێ نه‌کرد تفتیکی لێ کردم و وتی: «یانته‌ ویران بۆ ئانه‌ سان بیه‌ن جه‌لات نیشته‌بێ». تومه‌ز ئه‌مه‌ جافر سان بووه‌و ئیمه‌ نه‌مانزانیبوو. به‌لام به‌لای ئه‌و کابرایه‌وه‌ شتیکی زۆر زل بووه‌ که‌ جافر سان لای رووته‌له‌یه‌کی وه‌کوو ئیمه‌وه‌ دانیشتوووه‌ تا ئه‌و وه‌خته‌ شتی وای نه‌دیوو.

چوینه‌ ئاوابی و روومان کرده‌ دیوه‌خان. دیوه‌خانه‌که‌ به‌رده‌مه‌که‌ی چه‌وزیکی گه‌وره‌ بوو هه‌موو سه‌ر چه‌وزه‌که‌ دار و دارستان بوو. خۆر له‌ زه‌رده‌په‌ رشابوو. کۆشک و سه‌راکه‌ له‌ کۆشک و سه‌رای وه‌کوو ئه‌لین خوسره‌و په‌رویزی ئه‌کرد. ئه‌و ناوه‌ جمه‌ی ئه‌هات له‌ کورانی کوله‌بال له‌ به‌ری هه‌ورامی، هه‌موو تهنه‌نگ به‌ شان. له‌شکریکی زۆی لیبوو ئیمه‌ش ئاگامان له‌ هیچ نییه‌، روومان کرده‌ دیوه‌خان. نه‌یانهیشته‌ بچین، تومه‌ز جافرسان خۆی چاوی لیبیه‌. بانگی کرد لیان گه‌رین. ئیتر ریگیان داین چوینه‌ ژووری دیوه‌خانه‌که‌وه‌. دوو لاکیشی زۆر گه‌وره‌و درێژ سه‌ره‌ندازیک له‌ ناوه‌راستیانا. که‌ سه‌یرمان کرد ئه‌و پیاوه‌ که‌ له‌ ناو باخه‌که‌دا له‌ تهنیشتانه‌وه‌ دانیشته‌ ئه‌وا له‌ویدا له‌و سه‌ره‌سه‌روه‌ به‌ چوار مشقی دانیشتوووه‌ وتی دانیشن. له‌ لای خواره‌وه‌ شوین هه‌بوو دانیشته‌ن. چۆنیه‌تی شوینه‌که‌ سه‌رنجی راکیشام ئیجگار که‌ سه‌یرم کرد دوو منالی جوانکه‌له‌ جافرسان له‌ به‌رده‌می خۆیا دایانان به‌م لاو به‌و

لای ژووره که‌دا هەر سه‌ره‌یه‌ک چوارده که‌سی لئ دانیشتبوو، هه‌موو یۆشته‌و په‌رداخ و غه‌رقی فیشه‌ک. هەر یه‌که تفه‌نگ‌گیکیان له سه‌ر کۆشیان دانا‌بوو. ئەمانه که دانیشتبوون بیست و دوویان کوره‌کانی خۆی بوون، شه‌شیان برازاو خزمی زۆر نزیک‌ی بوون. له‌و کورپانه‌وه‌ک‌وو که‌ریم به‌گی خانه‌قا حه‌مه‌ره‌شی به‌گی پاوه‌قادر به‌گی ته‌ویل‌له له‌ خزمه‌کانیشی وه‌ک‌وو ئەفراسیاب به‌گی هانه‌گه‌رمه‌له‌ قسه‌و باسیان باس و خواسی عه‌سکه‌ری ئیزانی بوو؛ تومه‌ز ئەمه‌ وه‌ک‌وو موئتمه‌ر چه‌بیره‌یه‌کی گرتوووه‌ وه‌موو کور و خزمه‌ نزیکه‌کانی بانگ کردوووه‌ و قسه‌ له‌ شه‌ره‌ ئەکه‌ن تا پیننج سه‌د تفه‌نگ به‌ ده‌ست‌یکیش له‌و ناوه‌دا هه‌بوو. شه‌وی که‌ نان هات هەر به‌ دوو که‌س سینه‌ک هه‌موو برنج و مریشک و گوشتی حه‌یوان بوو.

- هه‌تا سالانی ۱۹۲۵ له‌ شاره‌کانی کورده‌واری نرخ‌ی گرانی و هه‌رزانی خانوو به‌وه‌ دائه‌نرا که‌ ئەگه‌ر نزیک بووایه‌ له‌ مزگه‌وت و حه‌مام و بازار، ئەو خانووه‌ زۆر به‌ نرخ ئەبوو. له‌ سالانی ۱۹۳۰ دا ئەگه‌ر یه‌کیک له‌ شاری سوله‌یمانی خانوویه‌کی بکریایه‌ به‌ هه‌زار روپیه‌ ئەو که‌سه‌ ته‌پلی شای‌ی لیداوه‌؛ هەر دوو روپیه‌ش سه‌د و په‌نجا فلس بوو.

- سالی ۱۹۳۰ بوو کورپیکم له‌ گه‌لا بوو فه‌قی برایمی ناو بوو. دنیا هاوین بوو ریمان که‌وته «شه‌ده‌له». ئەو سه‌رده‌مه‌ شه‌ده‌له‌ ناوو ناوبانگ‌یک‌ی هه‌بوو. «شیخ عبدالکریم» له‌ شه‌ده‌له‌و حاجی شیخ عارف له‌ «سه‌رگه‌لوو» دائه‌ن‌نیشن. حه‌قه‌کان ناویان ده‌رکردبوو پارهیان سه‌ندبوو بۆ ئەو به‌ری «زی» و ولاتی که‌رکوک و سوله‌یمانی، وه‌ به‌ل‌کوو ناوچه‌ی پشه‌ره‌ و مه‌رگه‌ی داگیرکردبوو.

شه‌ده‌له‌ خۆی رووبارو شیویکی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌وتبووه‌ جنوبی رووباره‌که‌. شیوه‌که‌ خانه‌قاکه‌ی که‌رت کردبوو له‌ گونده‌که‌. ئیمه‌ چووینه‌ ته‌کیه‌که‌وه‌. ته‌کیه‌ ژووری مزگه‌وت‌یک‌ی گه‌وره‌ بوو، به‌ره‌ه‌یوان‌یک به‌ به‌ریا کشابوو له‌ ته‌نیش‌ت مزگه‌وت و به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌وه‌ به‌ لای رۆژه‌لاته‌وه‌ سه‌ربان‌یک بوو ئەمانه‌ هه‌موو به‌ خشتی کال درووست کرا بوون؛ به‌لام له‌ سه‌ر شیوه‌ی شارستان به‌رده‌م و ده‌ور به‌ریشی هه‌موو دارستان و چرپوو. سۆفیه‌کان هه‌موویان ریشیان درێژ بوو.

چیشته‌نگاو بوو ئیمه‌ رۆش‌تین چووینه‌ خانه‌قا شیخ له‌ ماله‌وه‌ بوو. حاجی مه‌لا یوسف‌یک‌ی سوورداشی هه‌بوو - که‌ له‌ سه‌رده‌می عوسمانیدا قازی بوو - زه‌مان پشتی تیکردبوو که‌وتبووه‌ شه‌ده‌له‌. پیاویکی پیری ریش سپی نوورانی بوو ماله‌که‌ی له‌ گونده‌که‌دا بوو به‌لام خۆی

زۆرتر وەختی لە خانەقادا راتەبوارد. ئەو پێی خۆش بوو کە ئیمە چووین. لە گەلمان کەوتە قسەکردن و داخی دل ھەلپشتن و نیوەرۆ نانیان بۆ ھێنان. سۆفییەکان لەو ناویدا ھەر ھات و چووین بوو بە چاویکی وە نەبێ دۆستایەتی یەو سەیری ئیمەیان بکرایە ھەر بەینێ نە بەینێ یەکیکیان مرقەبەکی لێو ئەھات و یەکیکی تر وەیا چەند کەسێکی تر پیکەو ئەیانوت «حەقە». سۆفییەکان گەنجیشیان تیاھەبوو، پیریشیان تیا ھەبوو. بە دەوری خانەقادا سۆفی ئافرەتیشمان بەرچاوە ئەکەوت.

کەوتە پاش نیوەرۆو دەمە دەمی عەسر شلەژەبەک پەیدا بوو. سەیرمان کرد نزیکی ھەفتا سۆفییەکی مەرگەیی پەیدا بوون کە ھاتبوون بۆ مالی شیخ. ھەموو ریش دار ریش دار ھەر کە گەیشتنە جێ بوو بەمرق و ھۆر و جەزبەو ھەرایەک ئەو سەری دیار نەپیتەو. ئەوا ئیمەش لە بەر ھەیانە کە لە گەل حاجی مەلا یوسف دانیشووین. ئەمانە کە ھاتن بەرھەیان و ژووری مزگەوتە کە پر بوو. سۆفی تریش لە ئاواپیەو ھاتن. مەرگەبیەکان رانک و چۆخەو پەستەکیان لە بەرا بوو بە دەم جەزبەو جێنو وەکوو بارانی بەھار ئەبارێ کە یەکیکیان جێنویکی ئەدا ئەوان ھەموو ئەیانوت «حەقە».

ئیمە زۆر ئارەزووی چاوی پیکەوتنی شیخمان بوو بەلام شیخ ھیشتا نەھاتبوو دەرەو. قسەکردنی ئەو بەینەمان لە گەل حاجی مەلا یوسفدا ئەو ھەبوو کە چۆن تەوانیویەتی لە ناو ئەمانەدا دانیشوو و دانەنیشی؟ حاجی مەلا بۆن کەرووزە لە جەرگ ھەلئەستا، زۆر زۆر دوژمنی ئەو کردەوانە ئەوان بوو بەلام ئەبوت زەمان و پێوەندی مال و مندال منی لەم شەدە لە پەیدا بەند کردوو.

نویژی عەسر ھەر کەس کردی کردی ھەر کەسێش نەیکرد ئەوا ھیچ. سۆفییە مەرگەبیەکان ھەموو لە بەریزە لە بەر ھەیانە کەدا دانیشبوون سۆفی تریش و ھی ئاواپیش لە بەردەمی بەر ھەیانە کەدا راوەستا بوون. ژنە سۆفیانی مەرگەبی لە گەل ژنانی ترا ئەوانیش لەو لاو راوەستا بوون. ئەمانە تیکرا جەزبە گرتبوونی ھەموو مرق و ھۆریان بوو. حاجی مەلا ئەویش لەو سەرەو دانیشبوو من و فەقێ برایمیش تۆزێ لە لای ئەو بەلای پشت بە قیبلە ی ھەیانە کەو بە تەنیشت یەکەو کزۆلەمان کردبوو. بە راستی لەو دیمەنە ئەترساین چاریشمان نەبوو.

لە ناو سۆفییە مەرگەبیەکانا سۆفییەکی گەردە پیاوی ریش درێژ ھەبوو پێیان ئەوت «دیوانە حەبیب». ئەمە جەزبە گرتبووی و بە بەرھەیانە کەدا و بە ناو خەلکە کەدا ئەھات و ئەچوو جێنوی ئەدا. ھەرکە جێنویکی ئەدا ئەوانیتر ھەموو ئەیانوت: حەقە. حاجی مەلا یوسف قوتو

جگه‌ره‌کە‌ی له بە‌رده‌می خۆ‌یا دانابوو، دیوانه‌ حە‌یبب چوو دوو جگه‌ره‌ی لێه‌لگرت و هێنا‌ی بۆ ئێمه‌و وتی «ئە‌م». لە‌و کاتە‌دا کە‌ جگه‌ره‌کانی هە‌لگرت حاجی مە‌لا یوسف سە‌یریک‌ی کرد و وتی: «تە‌ماش‌ا کە‌ ئە‌م مە‌لعونە‌». پە‌نا بە‌خوا هەر کە‌ ئە‌و ئە‌مه‌ی وت چ قیامە‌تیک هە‌ستا. شلە‌زه‌ کە‌وتە‌ ناو سۆ‌فیه‌کانه‌وه‌ یە‌کیک وتی: کافر! ئە‌وه‌ وه‌لییه‌ تو چۆ‌ن پێ‌ی ئە‌لێ‌ی مە‌لعون؟ یە‌کێ‌ی وتی: دایه‌ لێ‌ت دە‌گێ‌م هەر ئێ‌سته‌ ورگت دە‌درم و پە‌لاماری خە‌نجەرە‌کە‌ی دا. یە‌کیکی تر دە‌ستی برد خە‌نجەرە‌کە‌ی له‌ دە‌ست سە‌ند.

دیوانه‌ حە‌یببیش هەر هاتوو چووبه‌تی و ئە‌مرقێ‌نێ‌ی و ئە‌لێ‌ی حە‌قه‌. لە‌م لاشه‌وه‌ ئێمه‌ کە‌ جگه‌ره‌کانی بۆ هێنا‌ین گوایه‌ بە‌و نیازە‌ کە‌ ئە‌مه‌ بە‌ زۆ‌ر هێنا‌ویه‌و زۆ‌ریش حە‌رامه‌و ناشتوانین وه‌ری نە‌گرین هەر‌وا له‌ بە‌رده‌می خۆ‌مانا داماننا‌بوو. دیوانه‌حە‌یبب له‌ هاتوو چووه‌کە‌یا چاوی پێ‌که‌وت چوو شقارتە‌ی قوتوه‌کە‌ی حاجی مە‌لا یوسفی هێنا و هاته‌ بە‌رده‌مان شقارتە‌ی داگیران و وتی: ئە‌م دایه‌ لێ‌تان دە‌گێ‌م پێ‌که‌ن حە‌قه‌. ئە‌مجا ئێمه‌ ئێ‌تر ئە‌وێ‌رین دایه‌گیرێ‌ن؟ ئە‌وا جێ‌بوێ‌کیشمان له‌ سەر خوارد.

سۆ‌فیه‌کان هەر خە‌ریکی قسه‌ و تن بوون بە‌ حاجی مە‌لا یوسف. حاجی مە‌لا یوسفی هە‌زاریش چووه‌ته‌ قولاخی خۆ‌یه‌وه‌. یە‌کێ‌ له‌ سۆ‌فیه‌کان رووی کرده‌ حاجی مە‌لا یوسف وتی: ئە‌هاو ئە‌هاو سەر سپیه‌ی ریش پۆ‌زه‌ تو بە‌ دیوانه‌ حە‌یبب دە‌لێ‌ی مە‌لعون؟ دیوانه‌ حە‌یبب خوایه‌ تو چۆ‌ن وا دە‌لێ‌ی؟ دە‌ستی کرد بە‌م قسانه‌و هەر نە‌بیریه‌وه‌. هەر چە‌ند ئە‌و قسه‌یه‌کی ئە‌کرد هە‌موو سۆ‌فیه‌کانی‌تر به‌ جاری ئە‌یانوت حە‌قه‌. ئە‌وه‌نده‌مان زانی دیوانه‌ حە‌یبب چوو بە‌ لای کابرای سۆ‌فیه‌وه‌ دە‌ستی گرت و هە‌لیساند چووه‌ پش‌تیه‌وه‌ شه‌قیکی زۆ‌ر نایابی تێه‌لدا، بە‌لام شە‌ق. کابرا وتی حە‌قه‌، بە‌شە‌ق تێه‌لدا‌ن بردی تا بە‌رده‌می حاجی مە‌لا یوسف کە‌ شه‌قه‌کە‌ی تێه‌لئە‌دا ئە‌و ئە‌یوت حە‌قه‌و ئە‌م ئە‌یوت: «دایه‌ لێ‌ت دە‌گێ‌م لۆ‌ له‌ سەر من دە‌کە‌یتە‌وه‌؟» هەرچی ئە‌م ئە‌یوت ئە‌و هەر ئە‌یوت حە‌قه‌ ئە‌مجا له‌و لاوه‌ بە‌ کوت پتوه‌دان هێنا‌یه‌وه‌ بۆ ئە‌م سەر‌وه‌ هەر چە‌ند کوتی پتوه‌ ئە‌دا ئە‌یوت: «دایه‌ لێ‌ت دە‌گێ‌م تو کوو له‌ سەر من وه‌جواب دێ‌یت؟» ئە‌ویش ئە‌یوت حە‌قه‌و هە‌موو سۆ‌فیه‌کانی‌تریش هەر ئە‌یانوت حە‌قه‌.

باش ئە‌وه‌ کە‌ دیوانه‌ حە‌یبب هە‌ندی سە‌گ بە‌ حە‌ساری بە‌و کابرا سۆ‌فیه‌کرد کتوو‌پر له‌و کاتە‌دا کابرایە‌ک کە‌ریکی دا‌بووه‌ پێ‌ش بە‌ لای بە‌ر‌ه‌یه‌وانه‌کە‌دا ئە‌ر‌و‌پ‌شت. دیوانه‌ حە‌یبب کە‌ چاوی بە‌ کەرە‌کە‌ کە‌وت له‌ کۆ‌ل کابرا بووه‌وه‌و چوو بۆ لای کەرە‌کە‌ و وتی: «ئە‌وا شیخی هات». کە‌ ئە‌مه‌ی وت هە‌موو سۆ‌فیه‌کان وتیان حە‌قه‌. ئە‌مجا چوو بە‌لای کەرە‌وه‌ و دە‌ستی

کرد بە شەق تێ هەلدان و وتی: «دایە لێت دەگێم نوکە دێیت؟ ئەرێ وە لێلا حەقە». هەموو سۆفیه کان وتیان حەقە.

شیخ عەبدولکەریم چایچییه کی هەبوو وا دیتەووە بێرم کە مەلا عەبدوللای ناو بوو. سەعات نزیکێ یانزە ی ئیوارە بوو هات وتی بە ئیمە کە ئیستە شیخ تەشریف دینیت دێم بە شوپنتانا. زۆری پێنەچوو هات وتی فەرموون بۆ لای شیخ. هەستاین لە دەرگای هەیوانە کەووە چووینە سەربانە کە هەموو بەرە ی تیا راخربوو، سەماوەریکی زەردی هەشت تەرخان قۆرپە کی عەجەمی بە سەرەووە بوو. ئیستکانە کان لە ناو سینیە کا لە بەردەمیا دانرابوون دوو سێ دۆشە کیش لەو سەرە راخرابوون کەسی لێ نەبوو هەر مەلا عەبدوللای بە لای سەماوەرە کەووە راوێستابوو. مالی شیخ نووسابوو بە سەربانەووە. شیخ کە لە مال ئەهاتە دەرەووە بۆ خانەقا لەویووە سەر ئەکەوت ئیمە لە سەر بەرە یە ک لەم لای دۆشە کە کانەووە دانیشتین. ها زۆری پێ نەچوو شیخ دەرکەوت بە پێ پلیکانی مالە کە ی خۆیان سەرکەوت بۆ سەربانە کە. شوپتی سەربانە کە وابوو سێ لای بە دیواری ژووری خانەقا و بەرە یوان گیرابوو، لایە کی چۆل بوو، ئەویش حەوشە ی مالی شیخ بوو کە ئەهات کە سێتر بێجگە لە هی سەربان چاوی لێ نەئەبوو.

کە شیخ هات، ئیمە راست بووینەووە. شیخ عەبدولکەریم پیاویکی کە لە گە تی بالا بەرزی ناو شان و سینگ پان تەمەنی ئەو سەردەمە چل تا چل و پینج سال ئەبوو. چاوو و برۆی گەورە ریشیکی رهشی قەترانی تەنگی بە ناوکی هەلچنی بوو. جویبە کی قاوه یی ئاوێ لدامانی کردبوو بە سەر کەواو سەلتە کە یا میتزەریکی گەورە ی سپی شێخانە ی بەستبوو بە سەرەووە. بە راستی عینسانی وا جوان و بەدیمەن شایانم کە مجاریتر چاوی بێکەوتۆتەووە.

هەر کە هات سەلامتیکی کرد و چوووە سەر دۆشە کە کە ی سەرەووە دانیشت وتی: بە خیرین فەقیینە. ئیمە ئیتر لە شوپنە کە ی خۆمان دانیشتیینەووە وتی: لەوێ دامەنیشن فەرموونە سەر دۆشە کە کە لە تەنیشت منەووە دانیشن. ئیمەش چووینە ئەو شوپنەو مەلا عەبدوللای چای تیکرد هێتای بۆ هەر سیکمان. یاشان بە مەلا عەبدوللای وت حاجی مەلا یوسفیش بانگ بکا. ئەویش هات دانیشت. سۆفی پێیان زانی کە شیخ لە مال دەرکەوتوووە هاتوووە لەوێ دانیشتوووە، بوو بە مرق و هۆر و هەرا پەلاماری سەربانیان ئەدا، بەلام ریگا نەبوو بێن. جینیویان بە دەم جەزبەووە ئەدا وە کوو گەلای دار. یە کێ ئەیوت دایە لێت دەگێم چما خۆت شار دیتەووە؟ یە کێ ئەیوت: ئۆ هۆریش کلکە کسۆک لە دینت بەم یە کێ ئەیوت چما

دهرناچیت؟ هدر ئه‌بی له... ژنت بهرم. لهم جۆره شتانه هدر زۆر زۆر. لهم وهخته‌دا ئه‌وه‌م هاته‌وه بیر که له شوپینیکا سه‌گه‌ل ده‌وری مالیک ئه‌ده‌ن و ریگا نییه بچنه ژووره‌وه بۆ کابرای غه‌ریب بیخۆن هدر په‌لاماری دار و دیواره‌که ئه‌ده‌ن ئه‌وه‌شم به‌لاوه وابوو.

شیخ ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی گوێ لێ ئه‌بوو سه‌ری داخستبوو به‌ده‌م سه‌رداخستنه‌وه ورده ورده قسه‌ی بۆ ئیمه ئه‌کرد. ئه‌مانه‌ی به‌لاوه شتیکی وا نه‌بوو وای پیشان ئه‌دا که ئه‌مانه جەزبه‌ی سوڤیتی گرتوونی و ئاگایان له خۆیان نییه.

من ئه‌و وهخته تۆزێ زینه‌له‌و قسه‌قوت بووم، خۆم بچ رانه‌گیرا وتم یا شیخ ئه‌مه چییه چ حالیکه؟ وتی: رۆله ئه‌مه له حالی جەزبه‌دان. ئه‌و قسانه که ئه‌یکه‌ن ئاگایان له خۆیان نییه. وتم یا شیخ ئه‌مه مه‌سه‌له‌یه‌ک کهس و دوو کهس نییه ئه‌مانه هه‌موو ئه‌و ریگایه که گرتوویانه وه‌نه‌بی ریگایه‌کی باش بچ. دوور نییه له ئه‌نجاما خراپتر بچ. تۆ ئیشیکی وا بکه جله‌ویان بگره‌وه هه‌ندێ قسه‌ی کرد من ههر بۆم نه‌سه‌لماند.

کاتی بانگی شیوان هات بانگیاندا شیخ هه‌ستا رووی کرده ژووری مزگه‌وته‌که‌و ئیمه‌ش هه‌ستاین. هدر که ده‌رکه‌وت بۆ ژووری مزگه‌وت په‌نا به‌خوا بوو به چ قیامه‌تیک؟ له ده‌نگه ده‌نگی سوڤی و سوڤی ژن ئه‌و ناوه بوو به رۆژی قیامه‌ت.

ئه‌وه‌م له‌بیر نه‌بوو بیلیم پیشووتر هدر کهس هدر جنیویکی ئه‌دا به جاری ئه‌وانتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کێ ته‌قه‌ی له شتیکه‌وه به‌ینایه به جاری سه‌د کهس ئه‌یوت حه‌قه. سه‌ر له ئیواره بوو کهر ئه‌یه‌ره‌ان ئه‌یانوت حه‌قه. به‌کورتی هدر کهس هدر شتیکی بکرا‌یه‌وه هدر شتیکی بو‌تایه ئه‌وانتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کیک سه‌بیلی ئه‌کیشا یه‌کیکتر ئه‌یدا به ژیر ده‌ستیا ئه‌یوت حه‌قه.

خیرا شیخ وتی قامه‌ت بکه‌ن. یه‌کیک قامه‌تی کرد و شیخ خۆی پینشوێزی کرد. هدر که ئه‌و وتی «الله اکبر» هه‌موویان وتیان حه‌قه. مزگه‌وته‌که‌ گه‌وره بوو پڕ بوو، ئه‌مجا که ئه‌وانیش نه‌تیا هینا له نوێره‌که‌دا نیزامی نوێر نه‌ما. یه‌کێ له‌و په‌ره‌وه مرکه‌یه‌کی ئه‌کرد یه‌کێ له‌م په‌ره‌وه ئه‌یوت حه‌قه. هی وا هه‌بوو له ریزیکی دواتره‌وه بوو شه‌قیکی له‌وه‌ی به‌رده‌می خۆی هه‌له‌ده‌دا ئه‌یوت حه‌قه. سوڤیه‌ک له پشت شیخه‌وه بوو شه‌قیکی له نوێره‌که‌دا له شیخ هه‌لدا هه‌موو ریزی پینشه‌وه که چاویان لیبوو وتیان حه‌قه. ئه‌وانتر که گوێیان له‌مان بوو ئه‌وانیش به جاری وتیان حه‌قه.

به‌مجۆره نوێزی شیوان کراو شیخ گورج گه‌را‌یه‌وه بۆ سه‌ربه‌نه‌که. ئیمه‌ش زوو گه‌را‌ینه‌وه به‌لام من زۆر ئه‌ترسام و زۆریش له‌م کاره‌ساته دلگران بوو بووم. ها خه‌یال نه‌که‌ی شه‌قیان

تێ هەلنەدابووم، بەلام لە شەق تێهەلدان ئەترسام. کە هاتینەووە و تەم یا شێخ بەخوا ئەمەحەل نییە. شێخ ئەمجارە ئەوێ درکان وتی: «کاکە فەقێ لە دەست دەرچوون و چار ناکرێن».

نانیان هینا نانمان خوارد نوێژی خەوتانیشمان وەکوو نوێژی شیوان کرد. پاشان چوووەوە بۆ مالهووە بە مەلا عبداللەهی چایچی وت: مەلا عەبدوللا ئاگات لەم فەقیانە بیت. کە شێخ چوووەوە مەلا عەبدوللا هات دانیشت و چاشی بۆ هیناینەووە. لە دەرەووە دەنگە دەنگی ژن و پیاو هەر زۆر زۆر بەر بوووەوە و تەم ئەووە چیبە؟ مەلا عەبدوللا وتی ئەووە سۆفیەکان «شوغل» ئەکەن. شوغله کە ئەووە بوو ژن و پیاو تێکەل ئەبوون و های و هوویان ئەکرد گواپە ئەمە زکر ئەکەن بەلام ئەوان پێیان ئەوت «شوغل».

ئەمجا هەندێ سەرم خستە سەر مەلا عەبدوللا ئەمە چۆن وا ئەبێ خۆ تۆ مەلایت کە ی ئەمە بەچاو دینەووە دروستە؟ وتی: تۆ وا مەزانی ئەووە هەر بە دوو کەس کێویک لە بەنێنانایە، لەشی هێچیان ناکەوێ لە یکەیان و هێچیان گوییان لە دەنگی ئەویکەیان نییە. حاجی مەلا یوسفی هەزاریش وەختەبوو شەق بەرێ. ئەو زوو هەستا بە هەر جۆر بوو چوووەوە بۆ مالی خۆیان. ماینەووە ئیمە و مەلا عەبدوللا. مەلا عەبدوللا هەر لەو سەربانە جیگای بۆ چاک کردین بۆ نووستن، هەموو دەرکە ی ئەم لاو ئەو لای داخست. سۆفی پەلاماریان ئەداین جار جار بە جێتو دانەووە بەلام رێگا نەبوو بێن.

ئەلیم نووستن بەلام نووستنی چی ئەو شەووە تا بەیانی خەو بیت و نەچوووە تە چاوی ئیمە هەم لەترسی پەلاماردانی ئەوان هەم لەدەنگی مرق و هۆریان. وەکوو بۆم دەرکەوت ئەگەر بەرپەلیان بکەوتینایە پارچە پارچەیان ئەکردین. چونکە ئیمە فەقێ بووین و ئەوان جەزبە گرتبوونی. ئەو شەووە دەنگی حەقە ئەچوو بە ئاسمانا. درزێک هەبوو بە دیوارە کە لەویوە سەیرمان ئەکرد بەناوی زکر و جەزبەووە هەلشەپەرین و پەلاماری یەکیان ئەدا و ئەیانوت حەقە. سۆزیشیان بە دەمەووە ئەکرد چاوم پێکەوت پیاوی پیر و ژنی پیر روو بەرووی یەک دەستی یەکیان گرتبوو هەلشەپەرینەووە، بەو جۆرە زکریان ئەکرد و ئەیانوت حەقە. بەلام شتی ترم لێیانەووە نەدێ. لەناو ئەوانا وا بلاو بوو ئەگەر ژن و پیاو لە باخەلی یەکا بخەون کێو لە بەنێنانایە. بەیانی پێش چا خواردن بەبێ ئەووە شێخمان چاوی پێ بکەوێ شەدە لەمان بەجێهێشت.

- ئاخر و ئۆخری سالی ۱۹۲۹ بوو ریمان کەوتە «گلۆلان»؛ گلۆلان گوندیکە لە موکریان. شوی ئاواپە کە دەشت بوو لای سەرووی کێو بوو، دنیا سەوزەلانی بوو مزگەوت

و حهوز و سهدا و مددرسه‌یه‌کی باشی لیوو. مه‌لا وه‌هایی نجنه‌یی ماموستا و مه‌لای ئه‌وئ بوو. سهر به شئیخانی ته‌ویل‌ه‌بوو. کویخا سمایل ههر چهنده کویخای گونده‌که بوو، به‌لام پیاویکی به ده‌سه‌لات بوو، شانی ئه‌دا له شانی ئاغا و به‌گزاده‌کانی ئه‌و ناوه. دوو کوری منالی جوانکه‌له‌ی هه‌بوو له ده‌ورو به‌ری چوارده سالانا. ئیمه که حه‌فته‌یه‌ک له‌وئ ماینه‌وه له‌گه‌ل کوره‌کانا بووین به ره‌فییکی ته‌واو. داخی گرانم ناوه‌کانم له‌بیر چوو‌ه‌ته‌وه. گوندی گنولانیش زیاتر بوو ئه‌و وه‌خته له سهد و په‌نجا مالیک.

شایی بوو له گنولان به‌لام چۆن شایه‌ک؟ شایه‌ک بی هی به‌گزاده‌ی دیوگری بی، حه‌وت بووک له‌و شایه‌دا بگوزیریته‌وه ئه‌بی چۆن بی؟ حه‌وت بووکی ماله به‌گزاده ههرچن ئاغه‌وات و به‌گزاده‌ی دیوگری، فه‌یزوللا به‌گی، مه‌نگور، مامش هه‌بوو رزایوونه ئه‌و شایه. ژنه به‌گزاده‌و ژنه ئاغه‌واتی ئه‌مانه هه‌موو له گنولان کۆبوونه‌وه. ژنانی مانگ روو، گشت پر حه‌یا و به‌ ئابروو. له بناغه‌دا ئاوو هه‌وای موکریان به‌ردیش جوان ئه‌کا نه‌وه‌ک ئینسان. ئه‌مجا جوانیی له‌ش و لار و روومه‌تی ئافره‌تا خۆی ده‌رخا، ئافره‌تیش هی موکریانی بی هی به‌گزاده بی هی شادی و زه‌ماوه‌ن بی ئه‌بی چۆن بی؟

ئهم ئافره‌ته به خهرمان له گنولانا به‌جلی تافته‌و قه‌یفه‌ی زه‌ره‌فته‌وه که‌وتبوون. پیاوانی به‌گزاده‌ی هه‌موو ئه‌و ولاته هه‌موو به‌ مراخانی و شه‌روالی ماوتی عه‌جهم پشتینی شالی عه‌جهم، خه‌نجه‌ری مستو و ماهی به‌ که‌مه‌روه، شه‌ده‌و مشکی به‌سه‌روه، تفه‌نگی جانبیزارو سئ تیر به‌شانه‌وه، له‌سه‌ر ماینی عه‌رق له ره‌ختی زیوو زیره‌وه ئاخۆ ئه‌بی چوون بوو بی؟ وه‌یا ئه‌م ئافره‌ته نازداره به‌گزادانه به‌ کراسی کریشه‌ی ئاوه‌لدا مانه‌وه به‌ پشتینی په‌شمی سه‌قزیانه‌وه به‌سه‌ر و پیچی سرکه‌یی وشکه‌وه به‌سوخمه‌ی که‌مه‌رزیری تافته‌وه، به‌غه‌ره‌قی سه‌ر و مل و سوخمه‌و که‌مه‌ر له ئالتوونه‌وه بۆ سه‌ر شایی حه‌و بووکی گنولان هاتین و ده‌ست بکه‌ن به‌ چاوی مانگدا ئاخۆ ئه‌بی چوون بوو بی؟

ئهم حه‌وت بووکه دووی له به‌گزاده‌ی دیوگری به‌وه له گنولان ئه‌چوو بۆ فه‌یزوللا به‌گی، سئ له فه‌یزوللا به‌گیه‌وه ئه‌هات بۆ گنولان، یه‌کنی له مه‌نگوره‌وه یه‌کنی بۆ مامش ئه‌چوو.

چل رۆژ شایی بوو، چل رۆژ ده‌هۆل و زورنازه‌ن له سابلاخ و سه‌قز و مه‌راغه هاتبوون، چل رۆژ رمبازی سوارو ته‌قه‌ی تفه‌نگچی بوو. چل رۆژ هه‌له‌په‌رکئ و ره‌شه‌له‌ک بوو. ریزی هه‌له‌په‌رکئ کورانی مشکی به‌ سه‌رو کچانی کریشه له‌به‌ر که ریزی له کۆری ره‌شه‌له‌کا ئه‌وه‌ستا ئه‌توت ئه‌ستیره زیرینه‌ی رۆخی ئاسمانه. زیرنگه‌ی ته‌وقه سه‌ر و لاگیره و شریخه‌ی سه‌ر ده‌سمالی سه‌رچۆبیکیش که تینکلای جیره‌ی په‌نجه به‌ خه‌نه‌ی په‌نجه‌و شراوان ئه‌بوو

ئیدا له دلی فریشته و ئەکوته خۆزگا بو ئەوه ئەویش نەفسی ببوایدو بهاتایتە ریز. بەلام ئەهات هەر سەیری ئەکرد. سەیری چاومەستان سەیری کلاو لاران، سەیری بەگژادەو خانمی دیاران، سەیری شایبەکەمی چل رۆژی گۆلان.

نەوێک تەنھا ئاغەوات و ئاغا ژنانی دیوکرێ کۆ بوو بوونەوه، بەلکوو زۆر له دانیشتیوی گۆندەکانی موکریانی رژابوونە ئەو شایبەوه. هیچ شەو و رۆژیک له سێ هەزار کەس کەمتر له گۆلان نەبوو هەموو بە جلی ئال و والاوه له لایەک هەلپەپرکێ بوو، له لایەک رەمبازی سوارانی پۆشته و پەرداخ بوو، له لایەک کۆری گۆرانی و بەستەمی موکریانی بوو. له لایەک دەستەمی چیشتەکران سەر گەرمی نان دروستکردنی ئەو حەشامەتە بوون، هەموو رۆژی چل تا پەنجای سەر مەر ئەکوژرایدەوه. کێ بە کێ بوو هەر رۆژی تا دوو هەزار تاکە تارانێ و جووتەمی عەجەمی ئەو سەردەمە ئەکرابە شاباشی نازداران و لاوچاکان. پیری مەدیخانەش هاتبوو کۆری چوارده سالانەوه تا پەنجای سەماوەری هەشت تەرخانیش له و لاوه ریز کرابوو.

نەرمە قریوێ دەنگی هەلپەپرکێ، شەری لووینە له گەل گۆی مەمکی جیبری شیرەوی کۆرەگەلی موکری دەنگی بە نازی کچی دیوکرێ قریوێ سەرچۆبی ئەچەمایەوه خیرا تەنیشتی گل ئەدایەوه. ئەمانە هەموو له دێ گۆلان چل شەو و چل رۆژ ئەمەبوو حالیان. مەلا وەهابی نەجەبی کە مامۆستای گۆلان بوو له بەر ئەم زەماوەن و رەشەلەکە گۆلانی بە جێهێشت و تا ماوێ ئەو چل رۆژە چوو له دێ «حەمامیان» دانیشت. فەتیکانی ئەمەیان بە هەل زانی و ئەوان نەچوون. مەلا شەریفی نەوباری هەبوو کە یەکە فەقێ مەلا وەهاب بوو زۆرتر سەر چۆبی ئەو هەلپەپرکێ و رەشەلەکە بە دەست ئەووەوه بوو. بەراستی هەلپەپرکیش هەر یۆ ئەو هاتبوو.

ئیمە تا حەفتەیک مایندەوه و له پاشا گۆلانمان بەجێهێشت. پاش چەند ماوێهەکی زۆر بیستم ئەو شایێ چل رۆژە گۆلان له پاش شەش مانگیک بوو بە ماتەم، ئەو ئاغەواتانەمی لهویدا کۆ بوونەوه هەموو تووشی دەر بەدەری و مال ویرانی بوون.

- کارەساتی رۆژەکان زۆر سەیره، پەردە ئەداتە لاوه وەکوو پەردەمی ئەلبووم کە له هەر لاپەرەیهکیا چەند وینەیک هەیه وەیا وەکوو دیوجامەگەلێ رەنگی تێدا هەیه. جەنگی ۱۹۱۴-۱۹۱۸ دوابی هات، تەنھا ۱۷ میلیون کەسی تیا کوژرا و ۲۶ میلیونیش بریندار و پەک کەوتوو بوون. له ئەنجامی ئەم شەپەدا کە دوابی هات گرانی و تاعوون و

رشانه‌وهو به‌دب‌هختی و دهر به‌دهری بوون به به‌شی کورده‌واری. به‌لئی ده‌ستدار بیی ده‌ستی نه‌خوارد هر که بو خۆی باوی سهند. هندی له عه‌شایر بوون به ناگرو که‌وتنه گیانی خه‌لکیترا.

علی محمهد خانی شریفوده‌وله له لایهن حوکومه‌تی ئیرانه‌وه له ناوه‌ندی ۱۹۱۸ کرا به حاکمی ولاتی «سنه». له راستیدا ولاتی سنه - که ولاتی ئه‌رده‌لان بوو- ولاتیکی به ته‌واری ئالۆزاو بوو. هه‌موو ئه‌م ئالۆزاویه‌ش ئه‌وه بوو که جه‌نگی یه‌که‌م هه‌ر چه‌نده به ناو به‌سه‌ر چوو بوو، به‌لام به‌دب‌هختی پاشه له‌قه‌ی شه‌ر تازه ده‌ستی بیی ئه‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا و له پیش ئه‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌موو ئه‌و ولاته وه‌کوو ولاتانی تر بووبوو به پاشاگه‌ردانی که‌س خه‌تی که‌سی نه‌ئه‌خوینده‌وه. ده‌وره‌ی عه‌شایری به‌هیز زۆر له باوا بوو. له‌ناو شه‌ره‌که‌دا دوو به‌ره به‌ناوی «سووسیال» و «دیموکراس» وه‌ پیدایا بووبوو، له ده‌روه‌وه عه‌شه‌ره‌ته‌کانی «گه‌لباغی» و «مه‌نمی» خه‌ریکی سه‌ریزیوی و چه‌پاو کردن بوون. فرکان فرکان بوو، کئی نازا بوو نانێکی بو خۆی بفراندایه. پیش ئه‌وه‌ش رووسی قه‌یسه‌ری شکا و له‌شکری شکاوه‌ی داخ له دل که بگه‌رپته‌وه ئه‌بی چییکا و چی کردبی؟

ئه‌م دوو عه‌شه‌ره‌تی گه‌لباغی و مه‌نمی به‌راستی زیانیان ئه‌گه‌یاند به‌ مه‌ردم، به‌لام هه‌موو زیان گه‌یاندن ره‌وای هه‌ق نه‌بوو، هه‌ر به‌دب‌رته‌ لای ئه‌وان. که «شریف‌الدوله» هات هندی که‌س له‌و رۆژه‌دا خۆیان دایه پالی و ده‌ستیان کرد به‌خۆ بردنه پیشه‌وه له‌لای ئه‌و. له‌ناو بردنی گه‌لباغی و مه‌نمی بوو به ده‌سته‌گۆلێک و درا به ده‌ست ئه‌و شه‌ریفوده‌وله‌یه‌وه که به‌ تاقه‌زه‌لامی هاته ناو شاری سنه‌وه له رۆژیکا که حوکومه‌تی قاجاریش زۆر به‌ عه‌زیه‌ت هه‌ناسه‌ی ئه‌دا. که وا بوو ئه‌مه وه‌کوو په‌نده کوردییه‌که ئه‌لئی: «کرده‌ی که‌ر و خورده‌ی یابوو بوو» وه‌ یا به‌ قسه‌یه‌کی تر ئه‌لئی: «کئی کردی و کئی خواردی؟»

من له‌م درۆژه پیدانه‌دا مه‌به‌ستم یه‌ک شته مه‌به‌ستم ده‌رخستنی ئه‌ستیره ژمیتری یه‌کیک له‌و گه‌لباغیانه‌یه که ئاغه براخانه.

ئه‌م ئاغه براخانه پنیان ئه‌وت «قیله‌ی عالم». وه یه‌کیک بوو له سه‌رۆکه گه‌وره‌کانی گه‌لباغی. پیاویکی ریش سه‌بی قه‌له‌وی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک که له‌گه‌ت بوو، له‌ناو هه‌موو گه‌لباغی و مه‌نمیدا له‌م رووه‌وه راست بوو قیله‌ی هه‌موو لایه‌کیان بوو. هه‌ر حساییک ئه‌و لیکی بدایه‌ته‌وه وا ده‌رئه‌چوو؛ به‌و بۆنه‌وه گه‌لێ پرس و رایان له ده‌ست ئه‌وابوو.

که شه‌ریفوده‌وله چوو له‌ ولاتی سنه ئه‌م قیله‌ی عالمه‌ وتی: «ئیترا ئه‌ستیره‌ی ئیمه له لیتری دایه». پیش ئه‌وه که «عه‌زیز» و «ته‌کش» بگه‌رین قیله‌ی عالم خه‌به‌ریدا که ده‌ورو به‌ری

کئوی «زیراوا» زۆر بە تاریک ئەبینم. ئەستێرە ی عەزیز و تەکش بەر چاوا ناکەوێ. لە راستیدا عەزیز و تەکش کە دوو برا بوون و ناوبانگی نازایەتیان دەکردبوو لەو شەپەدا گیران و تیر باران کران.

پێش لەناو بردنی عەزیز و تەکش خەبەریان دایە کە عیلاجاری عەشایری رەوانسەر و لەهۆن بە پشتیوانی حوکومەتی عەجەم لەوانە یە گەلباغی و مەنمی لەناو بەرن. هەر چەندە ئەم لەشکرە لەشکرێکی زۆر بوو، هەرچەندە جەنگێکی گەورە لە کئوی «تەوریز خاتون» و «عەباس بە گدا» بوو، بەلام قبیلە ی عەلەم پێی وتن لەم جەنگەدا تا گەلباغی و مەنمیتان هەس خەمتان نەبێ سەر ئەکەون. لە راستیدا لە گەل ئەو هەموو عیلاجارەش کە لێیان کرا وەکوو ئەو وتی هەر سەرکەوتن.

رۆژگار هەر کەنتی بە گەلباغی و مەنمی ئەدا، قبیلە ی عەلەمیش یە کە یە کە ئەمانە ی باس ئەکرد. سالی ۱۹۱۹ هات وتی: «ئەم سالە زۆر شوومە. سالی ۱۳۳۸ ی هیجری سالی قرانی گەلباغی و مەنمی».

کە دام و دەزگای شەریفووەولە بە هۆی کورەکانی دەورو بەریهوه پەرهی سەند قبیلە ی عەلەم چوو بۆ سەقز بۆ لای غیاسووەولە. ئەو چوونە ی ئاخەر نەگبە تیهک بوو کە رووی تێکرد؛ واتە قبیلە ی عەلەم لەوئ گیری خوارد. لە ئەنجاما ئەو وە ئەوانە ی کە گیریان خوارد و کەوتنە ناو داوهوه بە بەندی هێران بۆ سنە. لە یە کەم شەوی مانگی رەجەبی سالی ۱۳۳۸ ی هیجری لە بەندیخانە ی سەبوو هەژدە کەسێتر لە هاوڕێکانی لە گەلی بوون دەوریان لێداو وتیان: «قیولە چۆن ئەوینی؟» وتی: «کۆر گەل ئەگەر سۆزی نە کۆز رگین هەسارە ی ئیمە تا هەزار سالیتر هاوه ئاسمانهوه». بەلام کە کەوتنە سبەینی هەموو بە تیرباران کردن و بەچال نان و بەخنکاندن کۆزان. لە شەکانیان لەبەر دەرمالا خراخرا ناو دیوار و هەر یە کە بەردێکیان خستتە سەر و ناوو نیشان و کردەویان لەسەر بەردە کە هەلکەند. کۆزانی ئەمانە دوو حەفتە ی خایان، بەلام قبیلە ی عەلەم لە یە کەم رۆژدا تیرباران کرا. ئەوانەش کە لەو چەند رۆژەدا کۆزان بۆ ئاگاداری میژوو ئەمانەبوون:

لە گەلباغی: ۱. ئاغە براخان قبیلە ی عەلەم ۲. سەرداری کۆری قەیتول ۳. فارسخانی رەئیس ۴. محەمەد خانی رەئیس ۵. میرزا عەولای سەیفولەشایر.

لە مەنمی: ۱. فەرەج خان ۲. عەولاخان ۳. مەحموو بەگ ۴. عەولا بەگی کۆری شامحەمەد بەگ ۵. سەید حەمەد خانی سەرھەنگ ۶. مەلک محەمەد خان ۷. نوور محەمەد خانی ئیلخانی ۸. مستەفا بەگی کۆری حەمەد بەگ.

له شیخ سمایلی: ۱- عزیز خانی برای مه‌حموو خانی سردار نئیقبال ۲- مسته‌فا خانی برای حممه‌د مرادخانی ئیلخانی ۳- مدجید خانی کوری سارم له‌شکر ۴- مه‌حموو خانی سردار نئیقبال کوری حممه‌مراد خان.

ئهمانه بهم جۆره له‌ناو بران. له‌و رۆژه‌دا زۆر کەس له‌ کورده‌کان بۆ بردنه‌ پيشه‌وه‌ی خۆیان هاوکارییان له‌گه‌ل شه‌ریفوده‌وله‌دا نه‌کرد. ئهو شه‌ریفوده‌وله‌یه‌ که به‌ تاچه‌ زه‌لامنی له‌ لایهن حوکومه‌تی قاجارییه‌وه‌ هاته‌ سنه، ئهو حوکومه‌تی قاجارییه‌ که تهنه‌ ده‌نگی هه‌بوو ره‌نگی نه‌بوو.

من لایه‌نگری ئهو که‌سانه‌ ناکه‌م که پیاو خراب و خراپه‌کارن، سه‌رۆکه‌کانی گه‌لباغی و مه‌نمی مالی گه‌لنی که‌سیان ویران کرد، گه‌لنی تالانیان کرد، گه‌لنی ژنیان بیوه‌ژن کردو منالیان هه‌تیو خست، به‌لام ئهمانه‌ هه‌مووی له‌ رووی نه‌زانی و بئ خاوه‌نیه‌وه‌ بوو. ئه‌گه‌ر خاوه‌ن و ری پيشانده‌ریکی ببوایه‌ وا به‌و جۆره‌ ده‌ر نه‌ئه‌چوون. جاریکیکه‌ دایکیکی تر کورپکی وه‌کوو عزیز و ته‌کش ناهینیتیه‌وه‌. ئه‌گه‌ر کورده‌که‌ خۆی خۆ خوری نه‌کردایه‌ ئهو کورانه‌ به‌ پیاویکی وه‌کوو شه‌ریفوده‌وله‌ له‌ ناو نه‌ئه‌چوون. سه‌یره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ کورد خۆی گه‌لباغی و مه‌نمی له‌ناو برد، که‌چی نازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌که‌ درایه‌ پال شه‌ریفودوله‌. کورده‌که‌ نافه‌رینتیکی شه‌ریفوده‌وله‌ی کرده‌ تاچه‌ گولینه‌یه‌ک و کردیه‌ سه‌ری که‌چی نه‌ تاچه‌ گولینه‌که‌ی بۆ مایه‌وه‌ نه‌ ئهو کورپه‌ ناودارانه‌ له‌ میژوو‌دا. تا ئیسته‌ هه‌یج که‌س کوردی له‌ناو نه‌بردوه‌ تهنه‌ کورد خۆی نه‌بی که‌ ئهمه‌ی به‌ شانازی زانیوه‌.

وه‌یا ئهمه‌ ئه‌گه‌ر به‌دبه‌ختی و مال ویرانی نه‌بئ بۆ کورد چ ره‌وای هه‌قه‌ که‌ خه‌لیلخانی نه‌رانی به‌ قسه‌ی شه‌ریفوده‌وله‌ بۆ شالیککی تورمه‌ی خه‌لاتیی سئ برای بره‌ره‌ پشتیه‌ی خۆی وه‌کوو سنجه‌رخان و ئه‌حمه‌دخان و یه‌دوللاخان له‌ رۆژی هه‌ینی ده‌ی محه‌رمی ۱۳۳۹ی هه‌جری له‌ مالی خۆیدا بکوژی؟ کئ بکوژی؟ سنجه‌رخان بکوژی. کام سنجه‌رخان؟ ئهو سنجه‌رخانه‌ که‌ وه‌کوو کئویکی پۆلایین له‌ رووی رووسی قه‌یسه‌ری و حوکومه‌تی قاجاریدا وه‌ستا بوو. فۆلکلۆره‌کانی ئهو رۆژه‌ که‌ بۆ کوژرانی سنجه‌رخان له‌ میاوه‌ران و نه‌ران و سنه‌دا ئه‌وترا لام وایه‌ وه‌چه‌کانی ئیسته‌و وه‌چه‌کانی دواي ئیسته‌ش هه‌ر به‌سه‌ر زاریانه‌وه‌یه‌و به‌سه‌ر ده‌میانه‌وه‌ بیت. هه‌یجتر گوزارشت له‌مه‌ ناداته‌وه‌ تهنه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ ئه‌لئ: «ئه‌گه‌ر دار پوازی له‌خۆی نه‌بی ناچه‌لشئ».

له پێش شههید کردنی شیخ سەعید له ۱۹۰۹ له مووسل، هەر له گەل شیخ مهحمودی مهلك بووم. هه‌موو جووره چه‌وسانه‌وه‌یه‌کی شه‌رم چاوپێکه‌وت؛ چ له‌پیران و نژمار چ له تەلان و جاسەنه. وتی: ۱۹۱۸ له سنه بووم یه‌که‌م فرۆکه‌یه‌ک که هاته ئه‌و شاره‌یه‌که‌م جار بوو من و ئه‌وانیش چاومان پێ بکه‌وی. هه‌موو خه‌لکی سنه به‌ هۆی ده‌نگه‌ده‌نگ و گرمه‌گرمه‌که‌یه‌وه کردیانه سەر بانه‌کانا و سه‌یری ئاسمانیان ئه‌کرد؛ چونکه‌ گرمه‌گرمه‌که‌ له‌ویوه ئه‌هات هه‌چیشیان به‌رچاو نه‌ئه‌که‌وت هەر ئه‌وه‌نده بوو ئه‌یانوت ئه‌وه ته‌یاره‌و بالۆنه هاتوه. له‌ نه‌جاما چاو تیژه‌کان شتیکیان به‌سه‌ر ئاویه‌ره‌وه چاوپێکه‌وت که ده‌نگه‌که‌ له‌وه‌وه ئه‌هات. ئه‌وه‌نده به‌رز بوو به‌ عاسته‌م به‌دی ئه‌کرا. ئه‌وانه‌ی که چاویان پێکه‌وتبوو پیشانی ئه‌وانیتریان ئه‌دا ئه‌یانوت: ئه‌ها ها ئه‌وه‌سه‌ وه‌کوو دال تیت و ئه‌چی تواساکه‌ تواساکه‌ چون باله‌کانی لار ئه‌کاته‌وه هەر ئه‌یژی داله‌. خه‌لکه‌که‌ی تریش ئه‌یانوت کوا خو دیار نییه ئه‌وانیش ئه‌یانوت: ئه‌وه نییه دووکه‌ل له‌ جووچه‌که‌که‌یه‌وه ده‌رئه‌چی ئه‌یژی ماریکی ره‌شه‌و به‌ ئاسمانا کیشیاگه‌. وتی: منیش له‌ ئاخرا چاوم پێکه‌وت له‌ راستیدا ئه‌وه‌نده به‌رزبوو هەر به‌ ئه‌ندازه‌ی قه‌له‌ره‌شیک ئه‌هاته‌ به‌رچاو. وتی: «له ۱۹۲۲ یش دواوه که له‌ ئه‌شکه‌وتی حاسه‌نه بووین کاتێ که ته‌یاره ئه‌هات به‌سه‌ر ئاوییه‌کانا هەر سه‌گ بوو ئه‌یقره‌ووقان و خۆی ئه‌شارده‌وه. پشیله‌ باریک ئه‌بووه‌وه ئه‌چووه‌ ناو کادان و شته‌. مریشک و که‌له‌شیر هه‌رایان ئه‌کرده‌وه بۆ کولانه‌که‌ی خویان، بالنده‌و چووله‌که‌ له‌ سه‌ر داره‌کان به‌ یه‌کا ئه‌هاتن نه‌یانته‌زانی له‌ ترسا روو بکه‌نه‌ کوێ. خو‌گا و گوته‌ل و مه‌ر و مالات خوا ئه‌یزانی چون ئه‌ره‌وینه‌وه، ئیستر و ولاغی به‌ رزه هەر یه‌که‌ به‌ لایینکدا هه‌له‌هاتن.

په‌ندی پیران

- له‌و شاره‌زه‌وره‌ له‌ ئاوی باکراوا پیاویکی زۆر به‌ سامان و به‌ مه‌ر و مالاتی لیبوو ناو بانگی مه‌ر و مالته‌که‌ی ئه‌و ناوه‌ی پر کردبوو. ئه‌م پیاوه‌ وه‌کوو وه‌جاخی کویر بوو چروکیه‌که‌شی له‌زۆری سامانه‌که‌ی زیاتر ناوبانگی ده‌رکردبوو. خوا مه‌رگی پشیله‌ی کویری به‌کراوای ئه‌دا ئه‌گه‌ر بیتوانیایه‌ پر رزۆله‌نانتیکی «دۆسکه‌» به‌کراوای له‌ خه‌وا ببینیایه‌.

کاکه‌ دۆسکه‌ گه‌لی شه‌و و رۆژ وه‌رزی به‌ سه‌را هات هه‌چ نه‌بوو، کوته‌پر رۆژیک ژنه‌ گیرخوار دووه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌یه‌وه مرخی په‌رایه‌ سه‌ر جه‌رگ و دل. مرخیکی وا که‌ دلی بۆ ئه‌توایه‌وه‌ وه‌یا راسته‌و راست بلتین بیتوری کرد به‌سیوجگه‌ره‌وه. به‌ دۆسکه‌ی میتیدی وت

پیاوه که ئه‌وه‌ی راستی بیزوو ئه‌که‌م به سویجهره‌وه، با گیسکینک سهر برین تۆزی له سوچگهره‌که‌ی بخۆم به‌لکوو خوا منالیکیشمان بداتی. دۆسکه وتی ئافره‌ت گیسک بۆچ سهر برین؟ ئه‌م گیسکه سبه‌ینی ئه‌بێ به چتیر ئه‌یفروشین، به پاره‌که‌ی هه‌زار کونی پی ئه‌گرین. خوا ریکی خا سبه‌ی دوو سبه‌ی ئه‌چم بۆ شار جهرگ و دلینک له‌وئ ئه‌کرم و ئه‌یه‌ینمه‌وه ئه‌وه‌نده بخۆ تا له لووتت دیته‌وه.

دۆسکه به‌مجۆره ژنه‌که‌ی خلافان و له ده‌مه ده‌می پایزا روو به‌شاری سوله‌یمانی به ریکه‌وت بۆ سیوجگهر کرین. چووه به‌ر دوکانی قه‌ساب سیوجگهریکی کۆنی چار پی که‌وت وتی ئه‌مه به‌چه‌ند؟ کابرای قه‌ساب وتی به دوو قهران. ئه‌م وتی به قهرائینک. کابرای قه‌ساب به گالته‌وه پیتی وت برا بچۆ له که‌رکووک بیکره به قهرائینک.

له‌م قسه‌یه کابرا گوئی زرن‌گایه‌وه له دلی خۆیا وتی بۆچ نه‌چم له که‌رکووک بیکرم به قهرائینک و قهرانه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. پیتی لیکرد به پشتا بۆ که‌رکووک. له‌پاش چندن رۆژ گه‌یشه که‌رکووک چووه به‌ر دوکانی قه‌ساب بۆ کرینی سیوجگهر دانه‌یه‌کی به قناره‌که‌وه دی وتی به چه‌ند؟ کابرا وتی به سنی قهران وتی ئه‌وه چی ئه‌لینی تۆ؟ له سوله‌یمانی ئه‌یانوت دوو قهران. کابرا قه‌ساب وتی: جا که‌واته بچۆ بۆ مووسل له‌وئ به دوو مه‌تالیکه. کابرا له دلی خۆیا لیکه‌ی دایه‌وه ئه‌گهر بچی بۆ مووسل و ئه‌م سیوجگهره به دوو مه‌تالیکه بکری به دو مه‌تالیک له قهرانه‌که‌ دوو مه‌تالیکه‌یتری بۆ ئه‌مینتیه‌وه هه‌زار کونی پی ئه‌گری. وای به‌پاش زانی رووه‌و مووسل به‌ری که‌وی.

به ریکه‌وت و له‌پاش چندن رۆژیکی تر گه‌یشه مووسل. چووه به‌ر دووکانی قه‌ساب و مامه‌له‌ی سیوجگهری کرد کابرای قه‌ساب وتی به چوار قهران. وتی ئه‌وه تۆ ئه‌لینی چی؟ له که‌رکووک ئه‌گهر که‌یفم لێ بوايه به دوو مه‌تالیک ئه‌م کری. کابرای قه‌ساب وتی بچۆ له حه‌له‌ب به مه‌تالیکیک بیکره و بچۆره‌وه. کابرا قسه‌که‌ی به‌دل بوو وتی: ئه‌چم له‌حله‌ب ئه‌یکرم و مه‌تالیکه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. ئه‌مجا حه‌له‌ب بگه‌ره هاتم. ده‌مه‌و رۆژاوا بوو گه‌یشه ناو شاری حه‌له‌ب و هیچ شویتینک شک نابا ئه‌و شه‌وه‌ی تیا رۆژ بکاته‌وه. به‌لای کۆشکیکار رۆیشت په‌ناگه‌یه‌کی تیا بوو وتی ئیمشه‌و له په‌ناگای ئه‌م کۆشکه‌دا رۆژ ئه‌که‌مه‌وه به‌یانی ئه‌چم سیوجگهره‌که ئه‌کرم و به‌ره‌و ولات ئه‌بمه‌وه. چوو له‌بن دیواره‌که‌دا کزۆله‌ی کرد.

زۆری پی نه‌چوو کورپیکی لاوی شوخ و شه‌نگ هات رووبه‌رووی ده‌روازه‌ی کۆشکه‌که له‌و کاته‌دا که ویستی بچیته زووره‌وه چاوی به تارماییه‌ک که‌وت له‌بن دیواری کۆشکه‌که‌دا.

هات به‌لای تارماییه‌که‌وه سه‌یری کرد زه‌لامیکه کزوله‌ی کردووه وتی کابرا تو کیت؟ وتی: قوریان غه‌رییم تازه رییم که‌وتوته ئه‌م شاره شه‌وم به‌سه‌را هات. هیچ شویتنی شک نابهم ئه‌موی ئیمشه‌و له‌م بن دیواره ستار بگرم و به‌یانی بچم به شوین ئیشی خۆمه‌وه. کوره گه‌نجه‌که وتی برا ئه‌م کۆشکه مالی منه هه‌سته ژووره‌وه ئیمشه‌و میوانی من به‌و به‌یانی خوات له‌گه‌ل.

کابرا له‌گه‌لی چووه ژووره‌وه سه‌یری کرد به‌راستی کۆشکیکی زۆر به‌تفاقه. ژنیکی نازدار هات به پیریانه‌وه به‌ده‌میکی به‌پیکه‌نین و روویه‌کی خۆشه‌وه له کوره‌که‌ی یرسی ئه‌و پیاوه کئیه له‌گه‌لتا؟ کوره وتی ئه‌مه ئیمشه‌و میوانمانه. ژنه ئه‌وه‌نده‌یتر رووی گه‌شایه‌وه وتی یا خوا به‌خیر بیتا کوره‌ش به پیاوه‌که‌ی وت ئه‌مه ژنمه. ژنه نانکیکی باشی دروست کرد و هه‌ر سیکیان نانیان خوارد.

کابرا سه‌یری کرد هه‌ر له‌و ژووره‌دا گۆریکیشی لئیه، ئه‌مه زۆر سرنجی راکئیشا ئیجگار که سه‌یری ئه‌کرد ئه‌م ژن و پیاوه له کاتی نان خواردنه‌که‌دا سه‌یری گۆره‌که ئه‌که‌ن و بزهیان لئوه‌دیت.

پاش نانخواردن و هه‌موو شتیک ژووریک له تهنیشت ئه‌و ژووره‌وه بوو، ژنه‌که نویتنی بو کابرای میوان له‌ویدا راخست و کوره‌که پنی وت کاکي خۆم ره‌نگی هیلاک بیت بچۆ ئه‌وه له‌و ژووره نوین راخراوه به‌سه‌یره‌وه بنوو. کابرا چوو له‌سه‌ر نویتنی خۆی راکشا و هه‌ر سنی و دووی ئه‌و گۆر و بزهییه‌ی ئه‌کرد. ده‌لاقیه‌ک له ژووره‌که‌دا بو هه‌ر دوو ژووره‌که‌ی ئه‌نوسان پیکه‌مه‌وه. ده‌لاقیه‌که رووی له‌م بوو زۆری یی چوو یا نه‌چوو ژن و پیاوه‌که لایان وا بوو ئه‌م خه‌وی لی که‌وتوو ئه‌میش له‌به‌ر په‌زاره‌و ماندویتی دل، خه‌و لئنی تۆرابوو. هه‌ستی کرد ئه‌وا کوره‌که دوو تیلای هینا و به‌ژنه‌که‌ی وت: «بکوتین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوتین؟» ژنه وتی ئاره‌زووی خۆته له‌م لاره کابرا که چاوی به‌و تیلایانه که‌وت و گویی له‌و قسه‌یه بوو به جاری ناوکی که‌وت و وتی جاریکیکه دیاره من گیانده‌ر نابهم ئه‌مانه به‌ناوی میوانیه‌وه بۆیه ئیمشه‌و میان هینا و خزمه‌تیاں کردم بمکوژن له‌به‌ر ئه‌مه له‌شوینه‌که‌ی خۆی قوت بووه‌وه نه‌یزانی چیبکا ده‌رگا و شته‌ش هه‌موو داخراوه.

ئه‌م له‌م په‌زاره‌یه‌دا بوو سه‌یری کرد کوره راست بووه‌وه ده‌ستیکی کرده گه‌ردنی ژنه‌که‌و ئالان به‌یه‌کا. ئه‌وی پئویست بوو ئاره‌زووی دلایان له‌یه‌ک وه‌رگرت پاش ئه‌وه هه‌ستان هه‌ر یه‌که یه‌کن له تیلاکانیان هه‌لگرت و چوونه ئه‌م لاره‌وه لای گۆره‌که‌وه به‌دار هاتن به‌ویزه‌ی

گۆره‌که‌دا تا شل بوون. پاش ئه‌وه هاتن له‌م لای گۆره‌که‌وه ده‌ستیان کرده مل یه‌ک و نووستن.

كوپه‌ی میوانی خه‌و به‌چاو نه‌چوو له‌م کاره‌سات و به‌سه‌رهاته ئه‌وه‌نده‌ی واقی و پرما ئه‌وه‌نده‌یتر که‌وته گیتزای سه‌رسامیه‌وه.

ئهو شه‌وه به‌هه‌ر جوور بوو روژی کرده‌وه. به‌یانی کورپه‌ی خانه‌خوئی ئه‌وی پتویستی خزمه‌ت بوو دیسان له‌گه‌لیا به‌جئ هینا و هاته‌سه‌ر و به‌ری رویشتن. کابرای میوان وتی: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌نه‌ی که‌ به‌خزمه‌تکردنه‌که‌تان شه‌رمه‌زارتان کردم! من ئیمشه‌و ئیوه‌ ناگادار بووین یا نه‌بووین کاره‌ساتیکی وام له‌ ئیوه‌وه چاو پیکه‌وت، ئیسته‌ش به‌و نه‌که‌ی که‌ له‌م ماله‌دا کردوومه‌ له‌م ماله‌ ناچمه‌ ده‌روه‌وه تا بوخچه‌ی ئه‌م نه‌نییه‌م بۆ نه‌که‌نه‌وه. کورپه‌ی خانه‌خوئی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو وتی بۆچ تو ناگات له‌ کاره‌ساتی ئیمه‌ هه‌بوو؟ وتی بلێ. وتی: برا واز له‌وه‌ بینه‌ تو ئیسته‌ ئه‌م ماله‌ مالی خوته‌ سالی له‌ باتی سه‌د سال دانه‌نیشی که‌س رایه‌ی ئه‌وه‌ی ناکه‌وئ پیت بلێ برۆ. کابرای میوان وتی: ده‌رمانی ریگا رویشته‌، من پیاویکی غه‌ریبم به‌ ئیش هاتووم بۆ ئه‌م ولاته‌ هه‌ر ئه‌بئ برۆم به‌لام ئه‌بئ پیم بلین. کورپه‌ی خانه‌خوئی وتی که‌واته‌ گوئ بگه‌ر تا بۆت بگیترمه‌وه. وتی: ئا ئه‌و گۆره‌ که‌ چاوت لێهه‌ پیاویکی قه‌سابی زۆر زۆر ده‌وله‌مه‌ندو وه‌سنای من بوو گه‌لی شوانکاره‌و رانه‌بیره‌ی هه‌بوو. قه‌سابه‌کانی ئه‌م شاره‌ بۆ قه‌ناره‌کانیان هه‌موو که‌له‌شیان له‌و وه‌رئه‌گرت. له‌ پاره‌ش هه‌تا بلیت زۆری هه‌بوو. ئه‌و ژنه‌ نازداره‌ که‌ ئیسته‌ له‌به‌ر چاوته‌ و شه‌وئ له‌گه‌ل منا بوو، ژنی ئه‌و بوو. له‌ ژن و منالا له‌وه‌ زیاتری نه‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌م هه‌موو سامانه‌دا که‌ هه‌بیوو نه‌خۆی تیری له‌نان ئه‌خواردو نه‌ ئه‌و ژنه‌ی ئاه‌ی سکی له‌ پینخۆر ئه‌شکا. کئ یارای ئه‌وه‌ی هه‌بوو بتوانی پتی بلێ پوولیکی ناره‌واج بده‌ به‌یه‌کئ. هه‌موو ئاره‌زوو و کۆششیکی که‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر مال و سامان کۆ کاته‌وه‌. ژنی به‌سه‌زمانیش که‌ ئه‌توت مانگه‌ له‌به‌ر برستی و بی شتی وه‌کوو ده‌مه‌داسی به‌ لیمۆی زه‌رد ئاو دراوی لی هاتبوو. که‌ ئیشی هه‌ر دووکیان گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه‌ کوتوپر کابرا مرد. هیچ میراتگری تری نه‌بوو. من ژنه‌که‌یم ماره‌کرد و له‌سه‌ر ماله‌که‌یه‌وه‌ دانیشتم، به‌مجۆره‌ که‌ تو بینیت ده‌ستمان کرد به‌ کامه‌رانی.

به‌ روژ من ئه‌چم بۆ سه‌ر کردنه‌وه‌ی مال و ملک، ئیواره‌ که‌ دیمه‌وه‌ ئه‌م ژنه‌ به‌و جووره‌ دئ به‌ پیرمه‌وه‌ و یه‌کترمان له‌گیانی خو‌مان خو‌شتر ئه‌وئ. پاش ئه‌وه‌ که‌ نان ئه‌خۆین ئه‌و قسه‌یه‌ که‌ ئه‌یکه‌ین و ئه‌لین: «بکوئین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوئین»؛ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ له‌

پیشا دل له یەك وه‌ریگرین و ئەمجا بکه‌وینه کوتانی ئەو گۆرە که هی قەسابی وه‌ستای من و کۆنه میردی ئەوه وه‌یا له پیشا بکه‌وتنیه‌وه‌و پاشان ئیমে به‌دلی یەك بگه‌ین.

قەبره‌که‌ی ئەکوئین ئەلین ئەوه دهردت بێ مالی خۆنه‌خۆر بۆ چه‌که‌مه‌بۆره؛ تۆ مالی خۆنت نه‌خوارد یه‌کیکتر ئەیخوا. هەر له‌بەر چاوی ئەوه‌وه له‌گەل ژنه‌که‌یا ئەنالیین به‌یه‌کا. ئەلین به‌کوئرایی چاوت بۆ خۆت سه‌یری ئەم ناهه‌نگه‌ی ئیمه بکه. ئیسته ئیمه له‌سه‌ر ئەو سامانه‌ی ئەو که له کاتی خۆیا هیچی لێ نه‌خوارد ئەوی شایانی ژیانیکی شاهانی بێ رای نه‌بوئین و چۆن دلمان بیه‌وی وانه‌که‌ین. ئەمه بوو سه‌ر گۆزه‌شتی ئیمه.

کابرای میوان له‌پاش بیستنی ئەم قسه‌وه به‌سه‌رهاته تاسیک برده‌وه‌وه که‌وته‌ه عالمیکی تره‌وه. هەر هه‌ستا مال‌اوایی کردو و وتی زۆر سوپاستان ئەکه‌م. هاته بازار ماینیکی که‌حیلە کپی سواری بوو به‌ چوار ناله‌وه به‌ره‌وه به‌کراوا بووه‌وه. به‌چه‌ند رۆژیکی زۆر که‌م گه‌یشه‌وه ماله‌وه هەر له‌ دووره‌وه بانگی کرد ئافره‌ت ئا ئەو مه‌ره‌په‌ره‌که‌ بدەن به‌ زه‌ویدا و سه‌ری برن. ژنه‌که‌ی له‌ بیستنی ئەم قسه‌یه هەر وا حه‌په‌سا، چونکه ئەمه دۆسکه نییه قسه‌ی وا بکا. دۆسکه وتی ئافره‌ت بۆ راماری نان و خوانیکی باش دروست که تا دیمه‌وه. دانه‌به‌زی چوو بۆ ناو بره‌ مه‌ریکی لادا و دای به‌ یه‌کن له‌ شوانه‌کان وتی هەر خیرا بیانبه‌ بۆ شار بیانفرۆشه. پاره‌که‌ بده به‌ جل‌وبه‌رگ و نوقل و نه‌بات هەر زۆر زوو وه‌ره‌وه. شوانه‌ش دیسان هەر حه‌په‌سا. ئەمجا هاته‌وه بۆ ماله‌وه‌وه دابه‌زی وتی ئافره‌ت ده‌واریک هه‌لده‌ن ئەم ده‌واره ئەبێ بێی به‌دیواخان نابێ هیچ زه‌میک تا من ماوم بێ میوان بیت، تۆش تا ماویت دلت چی ئەوی بێ دلی خۆت مه‌که مال و سامان زۆره.

ژنه وتی بیاوه چی قه‌وماوه من بۆ سیوجگه‌ره بۆگه‌نیویک ئەچووم به‌ ئاسمانا ئیسته چییه؟

وتی: ژنه‌ ده‌نگ مه‌که «تۆگێ و من کوت په‌یدا بووه»؛ نه‌ تۆ ئەده‌م به‌ قسپاو نه‌ خۆم ئەده‌م به‌ لیدان. قه‌مه‌تری شه‌یتان له‌ ده‌مما بوو ئەوا ئیسته ده‌ره‌ات و خوا ده‌رووی له‌ هەر دووکمان کرده‌وه. چی به‌سه‌ر هات له‌ئەم شار و ئەو شاری به‌و شوین سیوجگه‌ره‌وه‌وه له‌ چاو پیکه‌وتنی کاره‌ساتی تازه‌ میردی کۆنه‌ژنی قه‌سابه‌وه‌وه له‌ دارکاری کردنی قه‌بری ره‌ق و ته‌قی کابرای مال خۆنه‌خۆره‌وه هه‌مووی بۆ گێراییه‌وه‌وه وتی: با ئیمه وامان به‌سه‌رنه‌ی؛ تا ماوین خۆمان بیه‌خوین.

- له ماردین کلیسه‌یه‌کی گاواره‌کان هه‌بوو مه‌ناره به‌رزه جوانه‌که‌ی سه‌ری بردبوو به ئاسمانا. له‌ناو مه‌ناره‌که «بۆل»‌یکی گه‌وره هه‌بوو حاجی له‌قله‌تیک فیر بیو ئه‌چوو به‌سه‌ریه‌وه ئه‌نیشته‌وه و ئه‌و ناوه‌ی پر ئه‌کرد له ریقنه. مجه‌وری کلیسه‌که هه‌موو جار ئه‌چوو زه‌نگه‌که‌ی ئه‌شت و ده‌ووو به‌ره‌که‌ی پاک ئه‌کرده‌وه، زۆری پهن ئه‌چوو دیسان حاجی له‌قله‌قه‌که پیسی ئه‌کرده‌وه. مجه‌وره‌که زۆر وه‌رز بوو، له وزه‌یا نه‌ما ئیتر پاکی کاته‌وه و حاجی له‌قله‌قه‌که‌شی بۆ نه‌ئه‌گیرا تا چاری بکا.

رۆژیک چوو هه‌ندئێ گۆشتی حوشتری په‌یدا کرد له‌گه‌ل کاسه‌یه‌ک عه‌ره‌قدا بردی له‌سه‌ر مه‌ناره‌که‌وه له‌ته‌نیشته‌ زه‌نگه‌که‌وه داینا. حاجی له‌قله‌ق کاتنێ که هاته‌وه سه‌یری کرد ئاوپکی جوان و گۆشتیکی جوانی بۆ دانراوه له‌گۆشته‌که‌ی ئه‌خوارد و ده‌نووکێ ئه‌دا له‌عه‌ره‌قه‌که له‌ویشی ئه‌خواردوه. بۆچ له‌ئه‌نجاما مه‌ست نه‌بن و نه‌که‌ویتنه خواره‌وه مجه‌وره‌که‌یش خۆی لێداگرتوو. هه‌ر که‌وته خواره‌وه به‌داریکه‌وه گه‌یشته سه‌ری و ده‌ستی کرد به‌محاکه‌کردنی پینی وت: «من نازانم تو چیت و چ ئاینیکت هه‌یه؟ ئه‌گه‌ر موسلمانیت عه‌ره‌ق ناخۆیته‌وه، ئه‌گه‌ر جووله‌که‌یت گۆشت ناخۆی، ئه‌گه‌ر گاوریته و به‌روات به‌ئایینی عیسا هه‌یه هه‌لنا‌فیرپینی به‌زه‌نگی کلیسه‌دا! ده‌رکه‌وت که تو دین سزیت و هه‌یج دینیکت نییه.» به‌داره‌که دای له‌میشکی میشکی پزان و کوشتی.

- له‌چیرۆکی گۆی ئاگردانی کوردیه ئه‌لئ:

جاریک کێزه‌ بچکۆله‌یه‌ک له‌و ده‌شته‌ له‌لای به‌رغه‌ل بوو سه‌یری کرد و شیریکی زۆر زل که‌وتۆته ناو قه‌فه‌زیکێ پۆلایین ئه‌نرکینن و ئه‌نرکینن و ناتوانن له‌ناو قه‌فه‌زه‌که‌دا ده‌رچیت. کچۆله‌که‌ زۆر به‌زه‌یی پیاها‌ته‌وه که شیرێ شای گیانله‌به‌رانی کینوی به‌و جووره‌ به‌زه‌لیلی له‌ناو ئه‌و قه‌فه‌زه‌دا که‌وتوو. چوو به‌لایه‌وه پینی وت شای گیانله‌به‌ران! ئه‌گه‌ر له‌م به‌نده‌ رزگارت بکه‌م چیم ده‌رباره‌ ئه‌که‌یت؟ وتی کێزه‌ بچکۆله‌که‌ ئه‌گه‌ر رزگارم بکه‌ی تا ماوم هه‌لقه‌ به‌گویی تو ئه‌بم. کێزه‌ به‌هیاوشی ده‌ستی برد و ده‌رگای قه‌فه‌زه‌که‌ی لیکرده‌وه و شیر هاته‌ ده‌روه تو‌زئێ خۆی کیشایه‌وه و ئه‌مجا هات به‌لای کێزه‌که‌وه و چه‌مۆله‌یه‌کی بۆ درێژ کرد. کێزه‌ وتی ئه‌وه چی ئه‌که‌ی؟ شیره‌ وتی ئه‌تخۆم. کێزه‌ وتی جا ئه‌مه ره‌وای هه‌قه‌ من تۆم له‌و به‌ندی دیلیه‌تییه‌ رزگار کردو که‌چی ئیسته‌ تۆ ئاوام تۆله‌ ئه‌ده‌یته‌وه؟ شیره‌ وتی: هه‌ق نییه‌ هه‌یز له‌ سه‌رووی هه‌قه‌وه‌یه. کێزه‌ وتی ئه‌وه به‌راسته‌؟ وتی به‌لئێ به‌راسته‌ خو‌ گالته

ناکەم، چەند رۆژە من بەسراومەتەووە لێرە، ئێستە برسیمەو ئەتخۆم. کێزە وتی ئەی هەقە کە چی لێتات؟ شێرە وتی پێم وتی هەق دروست نەبووە.

کێزە وتی ئێستە کە هەر ئەمخۆی وەرە شتیکی تر بکەین وتی چی بکەین؟ وتی وەرە پێکەووە بەم ریگە بەدا ئەرۆین تا تووشی سێ جۆرە گیانلەبەر ئەبین. لێیان ئەپرسین ئەگەر ئەوانیش وتیان هەق نییە ئەوا بمخۆ، هیچ لۆمە یەکت ئیتر نایەتە سەر. شێرە وتی باشە.

رۆیشتن لە ناکاو تووشی کە رویشکیک بوون. شێرە بە توورە بیەووە بانگی کرد کە رویشک هەق هەیە؟ کە رویشک کە سەیری دیمەن و چەمۆلەو دانە ریچەکانی شێرە کرد هێزی تیا نەما و وتی: «قوربان هەق نییە». شێرە وتی برۆ بەرینی خۆتەووە. ئەو رۆیشت و ئەمان ماوە یەکی تر رۆیشتن تووشی ئاسکیک بوون. شێرە بانگی کرد لە ئاسکە کە وتی ئەی ئاسک هەق هەیە؟ ئاسک کە سەیری گویچکە ی راستەو بوو و توکی گرژی سەر و کەللە ی شێرە کرد و رە ی پێ نەما وتی: قوربان هەق نییە و هەر دروست نەبووە. شێرە وتی برۆ بەرینی خۆتەووە. ئاسکە کە لێیدا رۆیشت و ئەمانیش کەوتنەووە رێ زۆر نەرویشتن تووشی رۆییک بوون. شێرە بانگی کرد رۆی هەق هەیە؟ رۆی وتی قوربان تیناگەم کارەسات چییە، نازانم چی بلیم؟ شێرە کە وتی من لە قەفەزیک ی پۆلاییندا بووم ئەم کێزۆلە یە بەرە لای کردم. ئێستە ئەلیم ئەتخۆم ئەلێ هەق نییە بمخۆی منیش ئەلیم هەق هەر دروست نەبووە. وا ئەم پرسیارە ئێستە لە تۆ ئەکەم بۆ ئەووە شەرە بکەیت. رۆی وتی شای گیانلەبەرانی دارستان فەرمايشە کە تۆر بەجییە، بەلام شەرە کردن ئەبێ هەر دوو کەسە کە چون بوون بەو جۆرە لەبەر دەمی قازیدا راوێستن بۆ ئەو ی قازی سەیری سەر و بالای هەردووکیان بکا لە کاتی تاوانا ئەو وەختە حوکمی عادلانە ی خۆی بەدا. ئێستە من نازانم قەفەزە کە چون بوووە ئەم کێزە چی کردووە و تۆ چیت پێ و توووە و چون دەستی بۆ ئەو قەفەزە درێژ کردووە؟ شێرە وتی نەچوووە بچیت وەرە لە گەلمان با بگەرێنەووە بۆ سەر قەفەزە کە و بەچاوی خۆت دیمەنە کە ببینە. رۆی وتی فەرموو باشە.

هەموو بەرەو دوا گەرانیەووە تا چوونەووە سەر قەفەزە کە. شێرە کە وتی لەم شوینەدا بوووە ئەمەش قەفەزە کە یە رۆی وتی فەرموو بچۆرە ناو قەفەزە کە با بەچاوی خۆم کارەساتە کە ببینم. شێرە کە چوووە ناو قەفەزە کە رۆی وتی: قەفەزە کە هەر وا بەرە لا بوو؟ شێرە کە وتی نە؛ دەرگاکی داخرا بوو. بە کچە کە ی وت دەرگاکی وەکوو خۆی لێ بکەووە. کچە دەستی برد دەرگاکی دادایەووە. ئەمجا رۆی رۆی کردە شێرە کە و وتی: فەرموو ئێستە چی ئەلێنی بلی وتی: «هەق هەیە یان نە؟» رۆی وتی: «بەلێ هەیە و دروست بوووە». شێرە وتی هەق

نییه ریوی وتی ههق ههیه و دروست بووه، ههق ئهوه بوو که تو تۆله‌ی ئهم کچه‌ی به چاکه بده‌یته‌وه، کهچی تو هاتی هیزت خسته سهر ههقه‌وه. بهلام ههق ههر شوینی خوی ئه‌گری و ههر سهر ئه‌کوهی ئه‌گهر برواناکه‌ی تو بو خۆت له‌ویدا ههر له ورگی خۆت بده.

- له قسه‌ی گوئی ناگردانی کوردییه ئه‌لی:

مام ریوی دهرمالی شیر بوو به خزمه‌تکار له مالیانا و جارجاریش ئه‌گهر له پاش ماوه‌ی شیر شتیکی ده‌ستکه‌وی بیخوا ههر له‌بهر ئهم چلکاو خواردنه بوو وا چوووه زیر ئهرکی ئه‌و خزمه‌تکارییه.

رۆژیک شیر -شای دهنده‌کان- پیتی وت بزانه‌م کهس دیار نییه بیت بو خزمه‌تی ئهم باره‌گایه؟ مام ریوی وتی فرمانی پادشا له سهر سهره ههر ئیسته ئه‌چم ئهم باره‌گایه پر ئه‌که‌م له خولام و له نوکه‌ری که‌مهر به‌سته.

چوو له ریگادا له‌و ده‌شتی زه‌نگاباته تووشی ورچ بوو پیتی وت: داروغه‌ی ولات دوینی مردوووه کوپخای زه‌نگابات شای گیانله‌به‌ران فرمانی داوه که ئیوه شوینی بگرنه‌وه، فرموو بابچین بو خزمه‌تی. ورچه به فیزیکه‌وه شوینی کهوت و چوون بو خزمه‌تی شیر.

شیر ماوه‌یه‌که برسییه و زۆر توورپه‌یه له‌وه که ماوه‌یکه کهس نه‌هاتوووه بو خزمه‌تی. ههر که چاوی به ورچ کهوت چه‌مۆله‌یه‌کی بو دریز کردو هه‌موو پیستی سه‌رشانی به‌جاری هینایه‌خواره‌وه تا سهر کلکی دایمالی. ئه‌مجا ریوی رووی تیکرد و پیتی وت:

کوپخای زه‌نگابات هه‌لکیشه‌ه‌بات

چه‌فته‌ی سهر شانت ئاوه‌لدامه‌نه ئه‌و لارو له‌نجه‌ی هه‌ته دایمه‌نه

کوپخای زه‌نگابات ئه‌رکی گرانه شان هه‌لته‌کینه ریگات بزانه

تو له‌کوی و کوپخای زه‌نگابات له‌کوی خۆ نه‌ناس ئه‌بێ به‌م جوهری بوی

- دیسان ههر له‌قسه‌ی گوئی ناگردانه ئه‌لی:

ریویه‌ک کهوتبووه حالی خۆیه‌وه له برسانا لات کهوتبوو. به‌سه‌ره ته‌قن و لوکه‌ لوک کهوته ئه‌و ده‌شتی گهرمیانه بو ئه‌وه‌ی به‌لکوو شتیکی ده‌ستکه‌وی له‌و رۆژه ره‌شه رزگاری بێ. له ناکاو تووشی گورگینک بوو سه‌یری کرد گورگ له‌م په‌ریشاتره. گورگه‌که دانیکی لێ ریچ کرده‌وه په‌لاماریدا، مام ریوی تۆزی بۆی کشایه‌وه و پیتی وت بێ قه‌زا بی چی ئه‌که‌ی؟ له خواردنی گهرپیکی له‌پری وه‌کوو من چ ئه‌هینک ئه‌که‌ویته سکتیه‌وه؟ به‌قه‌پالیک منت خوارد

دواچار چی نه‌که‌ی؟ وهره بابچین له‌و شیوه ئیستریک که‌وتوو جه‌نابت له‌پیشا تیری لیبخو منیش له‌پاشماوه‌که‌ت نه‌خۆم تا نه‌و ته‌واو نه‌بی من به‌پوختی قه‌له‌و نه‌بمه‌وه نه‌و وه‌خته عافیته‌م که. گورگه‌ وتی باشه. وا له‌ کوئی با‌بچین.

ریوی پیشی که‌وت و روویان کرده‌ چه‌مه‌که‌ سه‌ریان کرد وا جوانوو ئیستریکی قه‌له‌و له‌سه‌ر لالی راکشاهه. هه‌ر ئیسته‌ عه‌مری داوه‌ به‌ تو‌یا سالی له‌مه‌و پیشتر. مام ریوی به‌ گورگه‌ی وت من له‌به‌ر پیری و له‌به‌ر برسیتی هیزی چاوه‌کانم نه‌ماوه، بزما‌ری نالی سمی ئیستره‌که‌ نه‌گه‌ر به‌لای راستدا چه‌وت بو‌وبیته‌وه نه‌وه نه‌و ئیستره‌ تو‌پتوه نه‌گه‌ر به‌لای چه‌پا بی هیشتا تو‌زیکی ماوه جه‌نابت سه‌ریکی بکه‌ بزانه‌ به‌کام لایه‌وه. بو‌ نه‌وه نه‌گه‌ر نه‌تو‌بیی با‌بۆی و له‌ خوارده‌نه‌که‌ی تا جه‌نابت تووشی عه‌زیه‌نی لنگه‌فرته‌که‌ی نه‌بی.

گورگه‌ وتی باشه‌و چوو به‌لای سمی ئیستره‌که‌وه له‌و وه‌خته‌دا که‌ سه‌ری نه‌کرد لموزی که‌وت له‌ سمی و ئیستر خه‌به‌ری بو‌وه‌وه له‌قه‌یه‌کی کینشا به‌میشکی گورگا میشکی که‌وته ده‌می و گورگ له‌وئ که‌وت. ئیستر راه‌ری لیبدا رو‌یست. مام ریوی چوو سه‌ر که‌لاکی گورگ و پنی وت: «مردوت مری تو‌ که‌ ره‌قم و تاریخت بو‌ ناخو‌پرتیه‌وه بو‌چ له‌ خو‌ته‌وه خو‌تی تی هه‌له‌ه‌قوریتینی». نه‌مجا سه‌ری کرده‌ که‌لاکه‌که‌ی و ده‌ستی کرد به‌ خواردنی.

- له‌ قسه‌ی گوئی ناگردانی کوردییه‌ نه‌لی:

له‌ تانجیبیان پرسى تو‌ زۆر خیرا و به‌هیزی بو‌ راکردن، که‌چی گه‌لی جار کاتی که‌ نه‌که‌ویته‌ سه‌ر که‌رویشک که‌رویشکه‌که‌ت له‌ ده‌ست ده‌رئه‌چی؛ نه‌مه‌ بو‌چ وایه‌؟ نه‌ویش وتی: ناخر که‌رویشک بو‌ خو‌ی رانه‌کا و من بو‌یه‌کیکی تر.

- له‌ ولاتی «گرگر» جاریک کارایه‌کی وه‌رمه‌کانی که‌ویکی نایابی نه‌بی به‌دیاری نه‌بیا بو‌ حاجی میرزا مه‌جید باوکی نوسره‌ت نیزام له‌ مامیزه‌ک. نه‌ویش چل تمه‌نی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌ناوی به‌خششه‌وه نه‌داتی. نه‌روا پاشان بانگی نه‌کاته‌وه پتی نه‌لی چاکه‌ی نه‌م که‌وه چییه‌؟ نه‌لی: قوربان قه‌ت شتی وا نه‌بو‌وه‌ته‌وه که‌ نه‌بری بو‌ راو هه‌رکه‌ نه‌خو‌تینی هیچ که‌ویک له‌و ده‌وره‌دا نه‌بی هه‌موو کو‌ نه‌بنه‌وه. پاشان راوچییه‌که‌ به‌ تفه‌نگی ساچه‌زه‌ن هه‌موویان نه‌کوژئ که‌وی وا هه‌ر نه‌بو‌ته‌وه.

حاجی میرزا نه‌لی: ها تینگه‌یستم به‌یه‌کی له‌ پیاوه‌کانی خو‌ی نه‌لی نه‌م که‌وه سه‌ر بره‌. کارای کۆنه‌خواه‌نه‌که‌ی کلپه‌ له‌ جه‌رگیه‌وه هه‌له‌ه‌ستی تا نه‌لی قوربان چی نه‌که‌ی؟ پیاوه‌که‌

سهری ئەبڕی ئەمجا ئەلئ: «برام ئەم کەوێ خۆخۆرە؛ ئەکاتە کارئ کە هاوخوینی خۆی لەناو بەرئ و ئەبیتە لەناو چوونی جنسی خۆی. هەر کە وابئ ئەبئ لەناو بەرئ».

- بە مەیمونیان وت بۆ ئەوەندە بئ دینی و لەخوا نەترسی وەخت و ناوەخت نازانی؟ هەلئەستی و دائەنیشی ئیشیککی وا ئەکە ی هەموو کەس دئبیتە پئیکەنئ، ئیتر چاوت لەوێ نییە ئەگەر یەکن ئەزبەتبار بوو وەیا لەناو گئزاهوی ماتەمئکا بوو تۆ هەر لەسەر حواللە سی خۆت ئەرۆی. ئاخەر ناترسی خوا غەزەبت لئ بگري؟ ئەوئش وتئ: «خوا چئم لئ ئەکا؟ مەگەر لەسەر ئەم شکلە لام باو بئ کا بەئاسک».

ولامی بئ ولام

- هەولئیرئیک تووشئ سولەیمانیئیک ئەبئ پئئ ئەلئ: «ئەوێ لۆ چئ ئەنگۆ بەلۆچئ دەرئئ بۆچئ؟» ئەوئش ئەلئ: «ئەئ ئەوێ بۆچئ ئئوێ بە بۆچئ ئەلئئ لۆچئ؟»

- شئخ مارفئ سەعاتچئ ئەچئتە ئاودەستی مزگەوتئیک نوئز بکا و قبلەئ لئ ئەگۆرئ. یەکن لە کورەکانئ شئخ قادری گوللەنەبئ پئئ ئەلئ: «ئەم مەلایانە هەر و ئەبئ روونەکەنە قبلە».

- کابرایەکی پاوئیی چووێ بەرمالئ ئاغایەک بۆ ئەوێ شئئیکئ بداتئ سەبئری کرد ئاغای خۆئ لەسەر تەلاری کۆشکەکەوێ دانئشتووێ ئەمئش لە خوارووێ داوای لئکرد خئرئیکئ پئ بکا. ئاغاش لەسەر ووێ بانگئ کرد: «ئامچە بە خولە بلئئ بە بلە بلئئت کە بەخلەئ دەرگەوان بلئئ بەو کابرایە بلئئت خوا بئداتئ».

کابرای پاوئیی کە ئەمەئ چا و پئیکەوت دەستی بەرز کردەووێ وتئ: «خوا بەجئربەئئل بلئئ بەمئکائئل بلئئ کە بە ئئسرافئل بلئئ بەعئزرائئل بلئئت گئانی ئەم کابرایە بکئشئ».

- کابرایەکی پاوئیی لە ئەستەموول بە رئشئئیکئ پانی رئک و پئئکی شانەکرا و بە مئزەرئیکئ خئری زلئ لە دەق دراووێ، بەعەبایەکی شان سوورمەووێ تووشئ و الئزادەبەک ئەبئت کئنووشئ بۆ ئەبا و زۆر بە ئەدەب و ئئحترامەووێ داوای شئئئیکئ لئ ئەکا. و الئزادەکەش

ئەلنی: «ئەفەندەم تۆ بەم لاوی و بەشەو کەتی و هەرەتی جوانیتەو لەلام وایە بچیت فرمانی بکە ی بۆ خۆت باشتەرە لەم حالەت».

کابرای پاوەبیش هیچ خۆی تیکنەدا و بە ئیحترامی گەلنیک لە هەوەلجار زیاتر رووی تێ ئەکاتەووە پیتی ئەلنی: «بەگ! من هاتووم داوای خێر و دراویکت لێ ئەکەم داوای فەلسەفەو ئامۆژگاریت لێ ناکەم».

بەگ ئەفەندی ناچار ئەبێ دەست ئەبا و شتی ئەداتنی.

- لە کرماشان کابرایەک خەریکی دەروژەکردن ئەبێ ئەچیتە بەر دەروازە ی کۆشکیکی گەورە کە ئەم کۆشکە هی پیاویکی دەولەمەندی پاوەبی ئەبێ. تەقە ئەدا لە دەروازە کەو دین بە دەمیەووە پیتی ئەلن چیت ئەوئ؟ ئەلنی: ئاغا خۆیم ئەوئ. خەبەر بە ئاغا ئەدەن کە پیاویک لە بەر دەرگا داوات ئەکا. ئەویش لەسەرەو دیتە خواریوە بۆ لای کابرا و ئەلنی چیت ئەوئ؟ کابراش ئەلنی: «لەرینگە ی خودا شتیکم بەدەری».

ئاغاش پەلی ئەگرئ و ئەلنی فەرموو. ئەبیاتە سەر کۆشکە کەو لەوئ پیتی ئەلنی: خوا بئداتنی».

- مامۆستایک دەرسی بە منالان ئەوت لینی پرسین: ئایا بەفری قەندیل ساردترە یا هی زۆزان؟ یەکن لە قوتابیەکان هەستاو وتی: «مامۆستا قسەکە ی تۆ لە هەردووکیان ساردترە».

- مستەفا خەلکی میروەیس لەو خواری لە هاتووچووی گەرمیانا لە دیوێ خانی شیخیکی عەرەبدا ئەبێ دەست ئەکرئ بەقسە ی خوش و نوکتەگێرانیوەو باسی زمان و قسەکردن. قسەکانی مستەفا زۆر سەیر و بە دەنگیکی نیری کوردانە ئەبێ. یەکن لە دانیشتووێکان ئەلنی:

کۆرپنە ئیوێ ئەزانن وەختی کە خوا قەومەکانی دروست کرد زمانەکانی بەش کرد بەسەریاناو پڕ بە پری قەومەکان دەرچون، پاشان قەومی کوردیشی دروست کرد ئەمان هیچیان بۆ نەمابوووەو هەستان چوونە لای خوا شکاتیان کردو وتیان ئە ی بەشە زمانی ئیمە کامەید؟

خوایش وتی: «تازە زمانەکانم بەش کردووە هیچ بۆ ئیوێ نەماوەتەووە، هەستن بچن بەسەریانەووە بگەڕین هەر یەکە بەلکوو تۆزیک ی لێ بیچرن و بیکن بەزمانیک بۆ خۆتان».

ئێستە ئەم زمانی کوردیە ئەو گالە گالەید.

مسته‌فاش ئەلئ: «بەلئ راست ئەفەرمووی که چۆنەلای خوا خوا فەرمووی زمانەکان بەش کراون، بەلام مێشکم هێشتۆتەووە بۆ ئێوە. مێشکە که هەلگرن و بۆ خۆتان و سەرگولی زمانەکانیش وەر بگرن. ئەو لەبەر ئەوەیە که ئێوە بەقەد باسکیک زمانتان درێژە و ئیمە گالە گالمان لێوە دیت». که ئەم قەسەیه ئەکا کابرای بەرامبەری بۆر ئەخوا و دیوێخانەکەش ورتە ی لێوە نایە.

- رامز یە عقوبی بە قائمقامی ئەچیتە کۆیە. پێش ئەو جەمیل ناغا چەند سالیکی هەر لە کۆیە قائمقام بوو. رامز بەگ پیاویک سەودای لەگەڵ خواردنەووەدا هەبوو. جەمیل ناغاش لەنوێژ بەو لاوێ هێچیتری نەئەزانئ.

رۆژیک رامز بەگ ئەچئ بۆ دیدەنی جەمیل ناغا لەو ماوێدا که دائەنیشئ شتیکی وا دەست ناکەوئ که بەدلی بئ و بیخواتەووە هەروا هەلئەستئ.

پاش چەند رۆژیک ئەمجا شەویک جەمیل ناغا ئەچئ بۆ دیدەنی رامز بەگ گەلئیک دائەنیشئ و شەو درەنگ ئەبئ ئەبەوئ نوێژەکی عیشای بکا هەرچەندە چاوە ئەگێرئ شتیکی وای بەر چاوە ناکەوئ نوێژی لەسەر بکا ناچار هەلئەستئ و عەباکە ی خۆی رائەخوا نوێژەکی لەسەر ئەکا و پاشان ئەچیتەووە بۆ مالی خۆیان.

بەیانئ بەرمالیکی پوختە ی نایاب ئەخاتە ناو بوخچەیهکی تازەووە ئەیدا بە پیاوێکە ی خۆی بیبا بۆ رامز بەگ. پێئ ئەلئ که بە رامز بەگ بلیت جەمیل ناغا ئەم دوگوردە ی بە دیاری بۆ ناردوئ بۆ ئەو ئەگەر جاریک یەکیکی وەکوو من بوو بە میوانت با نوێژی لەسەر بکا. پیاوێش ئەچئ و دیاریه که و راسپێرێه که ئەگە یەنی بە رامز بەگ. رامز بەگیش وەری ئەگرئ و بە پیاوێکە ئەلئ توژئ دانیشە. خۆئ ئەچیتە ژوورەووە سندوقیک پڕ ئەکا لە شەمپانیا و یسکی و بیره و عەرەقی زەحلاوی ئەبھێتئ و ئەیدا بە پیاوێکە ی پێئ ئەلئ که: «بە جەمیل ناغا بلیت رامز ئەم سندوقە خواردنەوانە ی بە دیاری بۆ ناردوئ بۆ ئەو ئەگەر جاریک یەکیکی وەکوو من بوو بە میوانت بۆی دانئ با بیخواتەووە».

- لەو سەرە کابرایە ک تووشئ پەتایەکی زۆر پیس بوو بوو، چووێ لای حەکیمە که داوای دەرمانی لئکرد بۆئ. ئەویش پێئ وت: بچۆ هەندئ سەرکە ی حەو سالا بەخۆ یەکە و جار چاک ئەبیتتەووە.

کابرا چوو هەرچەند گەرا سرکەبەکی وای دەست نەکەوت لەئاخرا ناوێشانیان دایە کە لەلای کویخاکە ی دیی گرویس دەست نەکەوی. ئەویش چوو پیتی وت کە ئایا سرکە ی حەوت سالت هەیه؟

وتی: بەلێ هەمە. وتی: کەواتە هەندیکم بدەری بۆ ئەم پەتایەم. وتی: بەکەسی نادەم. وتی بۆچی؟ وتی: «ئەگەر بەمدایه بەخەلک ئیستە لەکوی سرکە ی حەوت سالتە لای من ئەم».

- فەقیهەک هەوای شیعەر وتن ئەکەوتنە سەری و چەند شعریک دانهنی و ئەبیا بۆ شیخ رەزا کە تەماشای بکا و پەسندی بکا. شیخ کە سەیری ئەکا سەریکی بۆ بایەدا و ناشیەوی دلی فەقیهەکە بشکینێ پیتی ئەلێ خراب نییە. فەقی ئەمە ی زۆر پێ خۆش ئەبێ ئەلێ: دەسا قوربان ئەبێ ئەوەش بزانی کە ئەمە لەسەر ئاودەست دامناوە. شیخیش ئەلێ: «بەلێ راست ئەکە ی هەر کەسە یرم کرد ئەو بۆنە ی لێ ئەهات».

- شیخ ئیمام هەبوو لە سابلاخ - ماشاللا - لووتیکی زۆر زلی پیتووە بوو، لەگەل ریشینیکی پان و پۆری تەنکدا. رۆژیک ئەم ئیمامە ئەچیتە مالتیک ئەو ماله کورپیکی بچکۆلە ی جوانکە لەیان ئەبێ. کورە کە لەخزمت شیخا بەچۆکا دیت و زۆر بە ئەدەب دانهنیشی و هیچ جەم و جوول ناکا. شیخ پیتی ئەلێ: «یارەبی کورم عەمر درێژ بێ! ئەو هەموو دەم تۆ ئاوا بە ئەدەب و لەسەر خۆیت؛ بۆچی باوک و دایکت ئەلین هارو هاجە؟» کورە کەش ئەلێ: «ئەو لەلا قوربان هەموو وەخت وایم. ئەو ئیستا دایکم وتی سەیری لووتی شیخ ئەکە ی دەست نەکە ی بەپیکەنین - باشە - کرۆکەت دەدەمی».

- کابرایەک قەسە ی بۆ یەکیکی تر ئەکردو سوینی بۆ ئەخوارد کە فلان کەس قەسە ی پێ وتوی. یەکیکی تر خۆی دابوووە پال دیواریک گویی لەقەسە ی کابرا بوو لەپال دیوارە کە دەریەری و بە کابرای وت: «سوینە کەت بکەوی ئەو بەشترە فتنە یی بکە ی». ئەویش خیرا پیتی وت: خۆ داگرتە کە ی تۆ لە فیتنە ییە کە ی من خراپترە. ئەمیش گورج وتی: کەواتە هیچمان لە هیچ.

- مه‌لا محمه‌دیگی تال هه‌بوو جاریک به‌شینخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی ئەلنی: قوربان ده‌رسی نین‌ه‌ج‌هرم بێ بلی. ئەویش ئەلنی: کورم تۆ لی تیناگه‌ی. ئەویش ئەلنی: «قوربان من خۆیندەم له‌ سه‌ره‌ تیگه‌یشتەم له‌ سه‌ر نییه‌».

- جاریک عزه‌ت به‌گی حه‌مه‌سالح به‌گ له‌ هه‌له‌بجه له‌ ده‌مه‌ ده‌می به‌هه‌را تووشی شیخ محمه‌دی شیخ حسامه‌دین ئەبێ و پیتی ئەلنی: «یا شیخ - بێ چاوی بێ - له‌ به‌ر چاوم قه‌له‌و بوینه‌وه‌». ئەویش ئەلنی: «به‌گم! ئیمه‌مانان ته‌گه‌ر قه‌له‌و بینه‌وه‌ له‌ پایزانا قه‌له‌و ئەبینه‌وه‌، هێ وه‌کوو جه‌نابت له‌ به‌هه‌رانا قه‌له‌و ئەبیتته‌وه‌».

- شیخ ره‌زا جاریک ته‌چیتته‌ سوله‌یمانی هه‌ندێ له‌ ناحه‌زه‌کان ئەیان‌ه‌وێ ئیشیکێ وای له‌گه‌ل بکه‌ن که‌ له‌ناو خه‌لکا بیشکینن و حه‌یای به‌رن. هه‌تیویکی لی تاو ئەده‌ن که‌ شوینی که‌ه‌وێ. هه‌تیوه‌ ته‌چی له‌ناو کۆرپکا ته‌یگرێ و ئەلنی: «یا شیخ له‌ بیرته‌ که‌ پیری شه‌وێ یه‌خه‌ت گرتبووم ته‌تویست خراپم بکه‌یت و من هه‌لاتم».

- سه‌یدیگی عه‌ره‌بی به‌غدایی له‌ سوله‌یمانی بوو ناو سه‌ی حه‌تتوش بووه‌. خۆت ئەزانی له‌و ولاته‌ ته‌گه‌ر یه‌کێ به‌ عه‌ره‌بی قسه‌ی بکه‌ردایه‌و زمانی ته‌و زمانه‌ بوایه‌ له‌ سه‌ر ده‌ست رانه‌گیرا. ته‌و که‌سه‌ پێشی نه‌ته‌که‌وت و له‌ هه‌موو دیواخانیکا له‌ ژوور هه‌موو که‌سه‌یکه‌وه‌ دانه‌نیشت.

ته‌م سه‌ی حه‌تتۆشه‌ له‌ به‌ر ته‌وه‌ زمانه‌که‌ی عه‌ره‌بی بوو، به‌ر به‌ره‌کانی له‌گه‌ل هه‌موو که‌س ته‌که‌ردو ئەوانه‌ی زۆر شه‌اره‌زا نه‌بونه‌یه‌ ته‌یانوت ته‌مه‌ هه‌مووی حه‌دییسی پێغه‌مبه‌ره‌ ته‌م ته‌یغه‌رمووت؛ چونکه‌ به‌ زمانی ته‌و قسه‌ته‌کا. له‌مه‌وه‌ وای لی هه‌توو ته‌مجا به‌ر به‌ره‌کانی قورئانیسی ته‌که‌رد.

رۆژیک له‌لای شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی دانه‌نیشت و ئەلنی خه‌لک ئەلین هه‌موو قورئان فه‌سیحه‌؛ ته‌مه‌ وای نییه‌. شیخ بابه‌علی ئەلنی: کام شوینی فه‌سیح نییه‌؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئەلنی: ته‌و ئایه‌ته‌ که‌ له‌ باسی میراتا قسه‌ ته‌کا و ئەلنی «وللرکرمیل حظ الانیین»؛ واته‌ بۆ پیاو دوو به‌ر به‌ره‌ی ژنه‌.

شیخ بابه‌علی ئەلنی: جا ناهه‌سیحی ته‌م ئایه‌ته‌ چیه‌؟ وه‌ ته‌بوا به‌ خه‌یالی تۆ چۆن بیت؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئەلنی: ته‌گه‌ر بیوتایه‌ «وللانی نلف الرکر» باشر بوو.

شیخ بابەعدلی بەبێ وەستان ئەلی: «ئاخر ئەو وەختە دایکت ئەیوت کەمە». سەی
 حەنتۆش ئیتر رەب رائەوہستی.

- شیخ رەزا جارێک ئەچیتە سولەیمانی بەناو کۆلانیکا تینەپەرێ چەند ئافرەتیکی جوان
 و بەدیمەن لەپیتشەوہ ئەبن. شیخ پێیان ئەلی: «خۆتان لادەن با من بڕۆم چونکە بەناو ژنانا
 روێشتن کەراھەتی ھەیە».

یەکی لە ئافرەتەکان سەرو سەودادار ئەبێ ئەلی: بەلی باشە شیخ، بەلام ئایا وەختی کە
 ھاتیە دنیاوہ لەناو ژنەوہ نەھاتیت؟» شیخ ئەلی: «بەلی بەلام وەختی کە من لەناو ژنەوہ
 ھاتمە دەرەوہ وا بەم جۆرە گۆشاد نەبوو؟»

- کابرایەک ئەچیتە لای کاکەحەمەدی سولەیمانی ئەلی: قوربان کۆلنجم کردوہ ھاتووم
 نووشتەیکم بۆ بکەیت بەلکوو لە کۆلم کەوئ؛ ئەم مەجیدبەشم ھیناوە بۆ سەر قەلەمانە».
 کاکە حەمەدیش بەبێ ئەوہی ھیچ خۆی تیک بەدا دەست ئەبا مەجیدبەک ئەخاتە سەر
 مەجیدی کابرا و پێ ئەلی: «کۆرم بچۆ بەم دوو مەجیدبە سوخمەبەکی ناودار بکەرە و لەبەری
 کە کۆلنجمکەت لەکۆل ئەکەوئ».

- شیخ رەقیب ھەبوو لەو ولاتی «ئاکری» یە. ئەم شیخ رەقیبە خواردنی ھەر گۆشتی بڕزا
 بوو. خولامینکی ھەبوو ھەر بە دوو رۆژ بەرخینکی بۆ سەر ئەبری و بۆی ئەبرزان و ئەویش
 بەبوختی ئەبخوارد.

رۆژیک شیخ رەقیب خەریکی خواردنی گۆشتی بڕزاوی بەرخنی ئەو رۆژە ئەبیت لە
 گەرووی ئەگیرئ و ھەرچەند ئەکا ناچیتە خوارەوہ. خۆلامەکە ی بانگ ئەکا و دەست ئەکا
 بەجنیودان پێی ئەلی: تۆ ئیمڕۆ گۆشتەکەت باش نەبڕزاندووە ئەوہ تە ئەگیرتە گەرووم.
 ئەویش ھەر چەند ئەلی یا شیخ باشم بڕزاندووە ھیچ ناتەواوێکی نییە، کەلکی ناگری. شیخ
 ھەر جنیوی ئەداتئ و بە دەمیشیوہ لە حەیبەتانا ئەکۆکی.

ئەمجا خۆلامەکە ئەلی: «بەخوا یا شیخ زۆر چاکم بڕزاندووە، بەلام ئەوہندە ھەبە ئەم
 بەرخە - کە من ئیمڕۆ سەرم بڕی - مالی حەلال و بیغەشی خۆت بوو».

- حاجی مه‌لا نه‌وره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی روژی‌ک له‌گه‌ل سه‌ید سه‌عیدی باخه‌وان له شه‌ره‌فکه‌ندی‌هوه‌ نه‌چن بو خانه‌قای شیخی بورهان. له‌ریگا حاجی مه‌لا به سه‌ید سه‌عید ئەلئ: ده‌وره سه‌ید دوو قسه‌ی خو‌ش بکه با ریگه‌که‌مان له‌به‌ر پروا. سه‌ید سه‌عید خه‌ریک ئەبئ گه‌رووی پاک ئەکاته‌وه که‌چی له‌ناکاو ته‌ریک ئەکه‌نی. به‌مه زور تیک ئەچی و له شه‌رمه‌زاریدا سه‌ر دانه‌خا و ته‌قی لیوه‌ نایه‌ت. حاجی مه‌لاش هیچ ده‌نگ نا‌کاو کاریکی وا ئەکا که سه‌ید سه‌عید وا بزانی ئەم گوئی له هیچ نه‌بووه.

هه‌ندیک هه‌ردووک به‌بئ ده‌نگ به‌ ریدا ئەرو‌ن له‌پ سه‌ید سه‌عید ئەلئ: ئەری حاجی مامۆستا بۆچ هیچ فه‌رمایشیک نافه‌رمووی؟ حاجی مه‌لاش ئەلئ: «به‌خودای بابەلئ زۆریشم نغانده هه‌رچه‌نده ده‌که‌م وه‌ک تو فه‌رمایشم ناییت».

- سه‌ید سه‌سه‌نی مفتی له‌ سوله‌یمانی ئەیه‌وی ژنیکی تر بینیت. له‌دوایا حه‌به‌خانی کچی شیخ عه‌لی عه‌بابه‌یلە‌ی بو ئە‌دۆزنه‌وه‌و ری ئە‌که‌ون. تا‌قمی سوار له‌ سوله‌یمانی‌هوه‌ نه‌چن بو گواسته‌ه‌وی حه‌به‌خان. له‌و لاوه‌ سواره‌ی عه‌بابه‌یلە‌ش له‌گه‌ل بو‌وکا دین بو سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیش پیاویکی ناودار و له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا زور دۆست بوون. مه‌وله‌ویش له‌به‌ر ئەو دۆستایه‌تی‌ه‌ی که‌ هه‌بوو بو ئیحه‌ترامی شیخ عه‌لی له‌گه‌ل حه‌به‌خانا دیت بو سوله‌یمانی. له‌ریگادا حه‌سه‌نی نامئ هه‌بوو گوینده‌ و ده‌نگ خو‌شی ناو ئەو ده‌سته‌ سواره‌ ئەبئ وه‌ به‌لکوو گوینده‌ی ئەو ده‌وره‌ بوو. رووی لئ ئەنئین بو وتن. ئەویش به‌مه‌قامی «ئای ئای» ده‌س ئەکا به‌خویندنی شعری مه‌وله‌وی که‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ به‌ شعری مه‌لاره‌حیمی ناوی ده‌رکردبوو.

هه‌ر که‌ حه‌سه‌نی نامئ ده‌ست ئەکا به‌وتن مه‌وله‌وی له‌سه‌ر ولاغه‌که‌وه‌ حالی لئ دئ و وه‌کوو بارانی به‌هار ئاو به‌چاویا دیته‌خواره‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ ئەمه‌یان پئ ناخۆش ئەبئ، چونکه‌ ئەوان بو شایی هاتوون که‌چی ئیسته‌ شایی بوو به‌ شین و گریان. ئەچن به‌حسه‌ن ئەلئین: بابە ئیتر مه‌لئ با له‌مه‌ زیاتر گریان‌ی مه‌وله‌وی شاییه‌که‌ نه‌کا به‌شیوه‌ن. حه‌سه‌ن بئ ده‌نگ ئەبئ و به‌لام پێشی ناخۆش ئەبئ که‌وا گوینده‌یه‌کی وه‌کوو ئەو بو شتیکی وا بئ ده‌نگ بکری. ئەچیته‌ بن ده‌ستی مه‌وله‌ویه‌وه‌ پئی ئەلئ: «به‌قوربانت بم! من شعری تو ئەخوینمه‌وه‌ تو بۆچ وا ئەگری؟» مه‌وله‌ویش ئەلئ: «به‌قوربانت بم! من که‌ی وا خو‌شم وتوه‌؟»

- کابرایەک توورە بوو لە کابرایەکی تر، وتی: «کۆرە کابرا دەستت بگرم دەوری دنیات بێ بکەمەوه؟» کابراش وتی: «جا برا خۆ تۆ خۆیشت لەگەلمای».

- کابرایەک هەبوو شایبێ ئێکرا پێیان وت: «شایبێ و زەماوەندە». وتی: «بەمن چی؟» وتیان بۆ تۆیە. وتی بە تۆچی؟

- وەستا محەمەدی خەیات هەبوو لەخانەقی خەلکی سولەیمانی بوو، پیاویکی قەسەقوت و قەسەنستەق بوو. حەسەن بەگ هەبوو هەر لەخانەقی بەحەسەن بەگلەر بەناو بانگ بوو. لە عەشیرەتی «دەلۆ» بوو لەبەر ئەوە خۆی بەسەرۆکی عەشیرەت ئەزانی تۆزێ بەسەر خەلکیا هەبوو. کەواو سەلتەبیەکی دابوو بە وەستا محەمەد بۆی بدووری، ئەویش هەر ئیمپەرۆ سەبی بێ ئەکرد.

رۆژیک حەسەن بەگ بە توورەبیەوه ئەچیتە سەری و بۆ ئەوە بێترسینێ ئەلی: «وەستا تۆ نازانی من دەلۆم». وەستاش هیچ لێی ناوەستیتەوه پێی ئەلی: «بەگم تۆ نازانی من یانزە لۆم». حەسەن بەگلەر هیچی بێ ناوتری.

- جارێک قەشەبەک لەلایەن پاپاوه ئەچیتە سەن بۆ ئەوە گاوریەکانی ئەوی زیاتر فیری ئایینی گاوری بکا. ئەیهوی کاغەزیک بنێرتەوه بە پۆستە بۆ ولاتی خۆیان بەلام ریگای پۆستەخانە نازانی، زۆر ئەگەری نایدۆزیتەوه.

تووشی کورپکی جوانکەکە ئەبێ پێی ئەلی: کورم تۆ ئەزانی پۆستەخانە لەکویە؟ ئەلی: بەلی. ئەلی: پێشانم بە. کورە پێشی ئەکەوی و ئەبیا پۆستەخانە پێشان ئەدا. پاشان قەشە ئافەرینی ئەکا و پێی ئەلی کورم تۆ چ دینتکت هەیه؟ ئەلی: قوربان من گاورم. ئەلی: ئای چەندم پێخۆش بوو کە تۆ گاوری. ئێمشەو وەرە بۆ کەنێسە بەتەواوی فیری ئامۆزگاری ئایینی گاوری ئەکەم و ریگای بەهەشت پێشان ئەدەم. کورە وتی: «باوه بچوو وەرپێگای خۆتەوه، تۆ ریگای پۆستەخانە نازانی ئێستە ریگای بەهەشت لەکوی ئەزانی؟ بچوو بچوو».

- نووری حەبیب هەبوو جارێک لەولاتی هەلەبجە بەشیخ محەمەد ئەلی: «یا شیخ هەج پارەیکە باوکت هەبوو هەموویت لەریگای کیرتا دۆراند». شیخ محەمەدیش بەبێ وەستان دەستیک بەریشیا - ریشی خۆی - دینتت و ئەلی: «نووری ئەمە من و ئەمە تۆ».

- جاریک شیخ محمەد لە گەل شیخ عوسمان لە مالی شیخ خالددا ئەبن. شیخ خالد و شیخ عوسمان برا بوون وە لە گەل شیخ محمەدیشا نامۆزا بوون. شیخ خالد تازە ژنی هینابوو شتومەکی ناومال لە دۆشەک و شتە ی زۆر بەرداخ بوو. هەمووی هی مالی تازە زاواو تازەبووک بوو.

شیخ محمەد ئەچی لەسەر دۆشەکە تازەکە دەست ئەکا بە خۆ گەوزاندنەو و ئەلی بەخوا نەرم و خۆشە. شیخ عوسمان پیتی ئەلی: شیخ محمەد هەستە لەسەر دۆشەکە که رامەکشێ نەوێک مەولانای برام بێتەو و بە خیزانە کەیت تیبگا دەستیکت لێ بوەشینێ. شیخ محمەدیش بەین وەستان ئەلی: «شیخ عوسمان ئە ی ئەگەر خیزانە کە ی هاتەو و بە شیخ مەولانام تینگە یشت چی ئەلی».

- حەمە فەرەج هەبوو زابتیکیە متقاعد بوو لەم دەورە ی دوا ییەدا دەنگ و ابلاو بوەو وە کە لە مانگانە ی متقاعده کان کەم ئەکریتەو وە.

روژیک لە سولهیمانی ئەم حەمە فەرەجە پیریژنیکی تووش ئەبن کە ئەویش مانگانە کە ی تەقاویتی ئەبن ئەلی: ئەرنی کاکە حەمە فەرەج! راست ئەکەن ئەلین لە تەقاویتە کان ئەبەرن؟ ئەویش خیرا پیتی ئەلی: «جاتازە خۆ تو کە لکی تی برینت نەماو».

- سەید ئەحمەدی خانەقا روژیک لە گەل شیخ حەسیبی تالەبانی ئەکەو نە قسە کردن. سەید ئەحمەد ئەلی: «من کلاوم لەسەرەو وە دراو».

شیخ حەسیبیش ئەلی: «بەلی قوربان ئەگەر کلاوت بووبن».

- مەلا قادری کەرکووک مدیری وەقف ئەبن، کابرایەکی زلە ی جاف ئیشی وەقفی ئەبن و ئەچیتەلای. ئەویش هەر دەری ئەکا ئەمیش هەر واز ناهینێ. لە ئاخرا مەلاقادر تووورە ئەبن و پیتی ئەلی: کابرا بچوو بەولاو ئەلنی ورجی، پیاو ئەترسینێ. ئەویش ئەلی: «قوربان من بەنجا ورجی وەکوو تووم دیگە نەترسیاگم».

- سەعید ئەفەندی سالح ئەفەندی سالی تەومینە کە لە تەومین بوو. کابرایەکی جاف ئەچی بۆ شەکر و چا کەرەکیک لە بەریا ئەبن و بەر قایبە کە ی پیتی ئەگری. بەمجۆرە گەلن

هاتوچوو ئەکا. سەعید ئەفەنی پیتی ئەلئ: لاجوو کابرا! ئەلئ کورتانیت هەر لێره کەوتوی. کابراش ئەلئ: «قوربان بیژم چی بۆ تۆ دروست کریاگم».

- کورپکی هەولێری بە کورپکی سولەیمانی وت: «ئەوه لۆچی بەرۆن ئەلئین روون و بە روون ئەلئین روون؟» کورپە سولەیمانییە کەش وتی: «ئەه بۆچی ئێوه بە روون ئەلئین روون و بەرۆن ئەلئین روون؟» روون «روونه»؛ روون واتە خەست نییه.

- کابرایەکی کورته بالا ئەچیتە لای «غولامشاخانی» والی شکات ئەکا ئەلئ: پاشا کابرایەکی کورته بالا ستمیکی زۆری لێ کردووم، حەقم بستییه. ئەویش ئەلئ: کورته بالا ستمی لێ ناکرئ. کابراش ئەلئ: «پاشا ئەوه زۆری لێ کردووم لەمن کورتتره». والی دەست ئەکا بە پێکەنین و دادی ئەپرسی.

- مەلوو هەبوو خەلکی سنه بوو. ژنیکی هەبوو روژی کولا بوو بە دەست ئەم ژنەیهوه. قسە زۆری پێ ئەوت. روژیک ژنەکە ی پیتی ئەلئ: «لاجۆ پرۆ بیفەرە ی گون بۆگەنە! ئەویش ئەلئ: «حەنیفەخانم چۆن بۆگەن نابێ ئەمە چل ساله دەرکەوانی دوا براوه کەتە». ئیتر بپرای بپر حەنیفەخانم دوا ی ئەوه قسە لە دەم دەرناچن.

- لەشەری پیشوودا بە هۆی شەپەوه ئەرمەنەکان لەو سەرەوه سەرەوه خوار بوونەوه، گەیشتبوونە مەراغە. کابرایەکی گەر ووسیش روژگار خستبوویە ئەوی. ئەم کابرایە لەوی غەریب و بێکەس بوو، خستبوویانە شوینی کە ئەمە لەو کەسانەیه کە دایکی خۆیان ئەگین و سەرەتا مەجووس بوون. کابراش لەبەر بێکەسی ئەینەتوانی هێچ دەنگ بکا. روژیک یەکی لەو ئەرمەنیانە بە سووکیهوه پیتی ئەلئ: «ئەری برا ئەوه ئێوه لە کەیهوه وازتان لەگایینی دایکی خۆتان هیناوه؟» ئەویش ئەلئ: «وە لالا برا لەو روژەوه کە ئێوه ئەلئین دایک ئەزیت و خوا دیتیت».

- شیخ رەزا جارێک تووشی ژنیکی ئەبێ لە سولەیمانی زۆر بە لەنجەو نازەوه ئەروا. پیتی ئەلئ: «ئا بووکی وەرە تۆزی پێکەوه بنوین، بزنام تۆ خۆشتری یا ژنەکە ی من؟» ژنەش

باسکەیان یېخ ئەوت. روژیک بە حاکمە ئەلین: بلە باسکە کتومت لەجەنابت ئەچی. ئەویش ئەنیری بە شوین بلەباسکەدا و ئەیهینن. پیتی ئەلی: «ئەری بلەباسکە تۆ دایکت ئاوکیشی و هاتوچۆی ماله گەورانی کردوو؟» ئەویش ئەلی: «قوربان دایکم ئافره تیکی زۆر بەشەرم و لەخوا ترس بوو قەت لەمال دەرنە ئەچوو؛ بەلام باوکم ئاوکیشی ئەکرد بۆ ماله گەوران و بە هۆی ئاو هینانەوه ئەچوووە حەرە مسەرایی هەموو پیاووە گەورە یەک».

- زاوتیکی ئاسەف دیوانی سنە هەبوو ئاوە مالی ناو بوو. بە ئیشی ئاسەفە دیوان ریی ئەکەوێتە تاران، ماوە یەک ئەمینتەووە مانگی موخەرەمی بە سەرا دیت. لەو ماوە یەدا بۆ بی ناقتی لەگەڵ خانمیکا ری کەوتبوو. شەوی دەی موخەرەم ئەچیتەووە بۆ لای خانم، خانم وتی: «ئاغا ئیمشەو نایی؛ چونکە گوناحی شەوی موخەرەم بە دوو چەندان ئەنوسری». ئا حەمالیش وتی: جا خانم قەیدی چەس ئیمە وای دانهین کەشەوی یانزەهی موخەرەمەو دوو جارمان کردگە».

- کابرایەکی ستیوسینانی دیتە سولەیمانی و میوانی کۆنە مودیریکیان ئەبی. کارە کەرە کە شەوی جیگای لە حەوشە بۆ رانەخا. وا دیار بوو کابرا لەگەڵ کارە کەرا قەسیان کردبوو بە یەک کە لەپاش نیووە شەو بچیتە سەربان.

لە دەمەو بە یانا مودیر بەگ دەنگی پیکەنینی کابرای لەسەر بانێ هاتە گۆی، هەستا چوو وتی: کورە کابرا چی ئەکە ی لێرە؟ وتی: «قوربان بە دەم خەووە تلم خواردوو کە تومەتە ئیرە». وتی: کورە کەرە ئەو تۆ ئەلێی چی؟ خەلکی کە تل بخوا لەسەرەووە تل ئەخوا، تۆ چۆن لە خوارەووە بۆ سەرەووە تل ئەخۆی؟ وتی: «قوربان ئاخر پیکەنینە کە ی منیش لەبەر ئەو یە».

- لەو سەرە یە دەستە یەک ریکەوتن بچن بۆ حەج. مامۆستا وەعزی بۆ ئەدان لە ناوەندی وەعزە کەدا وتی: ئەگەر ریزە بەردی حەرەمی کەعبە بکەوێتە ناو کەوشی یە کیکەووە، ئەو ریزە بەردە ئەو نەندە لەخوا ئەپارێتەووە و هاواری لا ئەکا تا ئە یخاتەووە شوپتی خۆی. یەکیک لە دانیشتوانەکان وتی: وا دیارە ئەو نەندە ئەپارێتەووە بەستە زمانە تا گەرۆی دیتە یەک. مامۆستا وتی: ریزە بەرد گەرۆی لەکۆی بوو تا بیتە یەک؟ بۆیەش وای وت چونکە

قسه‌کە‌ی بە گالته پینکردنە‌وه زانی. کابراش وتی: «کە‌واتە مامۆستا ئە‌گەر گەرۆوی نە‌بی له کوی ئە‌پارێتە‌وه‌و هاوار ئە‌کا؟»

- مە‌لا سمایلی سوله‌یمانی دایکی مردبوو. ژنه‌مردوو شو‌ره‌که هه‌موو جاری پینی ئە‌وت: دایکی مە‌رحوومت بە‌هه‌شتی بوو چونکه له‌و کاتە‌دا ئە‌مشۆ‌رد هەر پینە‌کە‌نی. مە‌لا سمایلیش چە‌ند جاریک ئە‌م قسه‌یه هەر قە‌بوول ئە‌کا و ئە‌بوا شتیکیشی بدا بوایه. له‌ ئاخرا مە‌لا وه‌ره‌س بوو وتی: «قور بە‌سه‌ر عە‌قلت ئە‌وه ئە‌گەر پینکە‌نین بی بە‌چی پینکە‌نیوه؟ بە‌قووزی تو و خۆی پینکە‌نیوه! ئە‌گە‌ینه ئە‌و وه‌خته وه‌ختی پینکە‌نینه؟»

- کابرایە‌ک له‌ مە‌لا مە‌حموودی حاجی عە‌لی پرسی: مامۆستا قازی قولنگ چۆن سه‌ر ئە‌برئ و ئە‌کرئ بە‌بریا‌نی؟ ئە‌ویش وتی: «له‌ پینشا تو بی‌گه‌ر جا ئە‌و وه‌خته پینشانت ئە‌ده‌م».

- مە‌لا کە‌ریمی بیاره‌و شیخ فه‌تاحی کوله‌جۆی تا‌های هه‌مه‌جان و چە‌ند کە‌ستیکی تر له‌لای من دانیشتی‌بوون و هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک ئە‌کرا. مە‌لا کە‌ریم وتی: فلانی ئە‌گەر تو نە‌مینی ئە‌و وه‌خته ئە‌که‌ویتە‌وه بی‌ری ئیمه. شیخ فه‌تاح وتی: «بە‌لێ بۆ غه‌یری سک». مە‌به‌ستی ئە‌وه‌بوو که هیچمان لێ نە‌خواردوه له‌و رووه‌وه ناکه‌ویتە‌وه بی‌رمان».

- خلکی مسته‌فای میره‌وه‌یس هه‌بوو جاریک گایه‌کی باری پین ئە‌بی، ئە‌چیته سوله‌یمانی ئە‌گاته به‌ر مزگه‌وتی مە‌لا مە‌حمووی نیزامی. کاتی نوێ‌زی عه‌سر ئە‌بی، گایه‌که له‌ ده‌ره‌وه به‌ جی دیلی و خۆی ئە‌چیته مزگه‌وته‌که بۆ نوێ‌ژ. که دیته ده‌ره‌وه سه‌یر ئە‌کا ئە‌وا منالینکی هه‌لوا فرۆش ته‌به‌قه هه‌لواکه‌ی له‌و لاوه داناوه‌و سواری گایه‌که‌ی بووه به‌و ناوه‌دا ئە‌په‌رتینی. پینی ئە‌لی: رۆله ئە‌وه بۆج سواری ئە‌و گایه بوویت و وای لێ ئە‌که‌ی؟ ئە‌لی: وه‌للا مامه له‌ترسی ئە‌وه نه‌وه‌ک پراوا له‌ ده‌ست بچن. ئە‌لی: وه‌للا رۆله ئە‌گەر پڕۆیشتا‌یه باشتر بوو به‌لامه‌وه که تو وای ئە‌په‌رتینی. ئە‌لی: «مامه که‌واته وا بزانه رۆیشتوه بیده به‌ من، منیش شوکرت ئە‌که‌م؛ شوکره‌که‌ی منت بۆ ئە‌مینیتە‌وه».

- حسین قەرداغی ھەبوو لە نیوہی سەدەہی بیستەمدا کۆری شیخ مستەفای قەرداغی بوو، کە بەشیخ مستەفای مۆتەسەرف بەناو بانگ بوو. ئەم حسینە زەلامیکی ئینجگار قەلەو و ناکوڵۆکار و قسەقوتیش بوو.

جاریک منالیکیان ئەبن، باوکی لینی ئەپرسی: حسی چیت بوو؟ ئەلئ: قوربان ھیچم نەبوو زاهدەہی ژنم کۆری بوو. ئەلئ: چۆنە؟ ئەلئ: «دەست ئەلیسیتەوہ، ھیشتا ماچی ناکا». ئەلئ: ھەتیو وا نالیم ئەلیم جوانە یا ناشیرینە؟ ئەلئ: «قوربان ئەو لەمن بێ و من لەتو بێ ئەبێ چۆن بێ؟»

- ھەمەہی نادر ھەبوو لەسولەیمانی جاریک شیخ رەزا ئەچیتە ئەوی کۆتوپر لەناو بازارا تووشی ھەمەہی نادر ئەبێ کەسواری کەریک بوو. چاویکی لێ مۆر ئەکاتەوہو بە توانجەوہ پیتی ئەلئ: «تەماشاکە تەماشاکە سواری کەر بوو». ھەمەہی نادریش کۆتوپر پیتی ئەلئ: «بەخوا شیخ لام وایە وانییە؛ چونکە من قەت نەمدی ئەم کەرە سواری تۆ بئی». ئیتر شیخ رەزا وسکت ئەبێ.

- کابرایەکی خەلکی ئەم کویستانە کە کورد بوو لەباوو باپیریوہ لە شاقەلاو بس و مەولانا جینگیر ببوو. جاریک کوردیکی گەرمیانی لە زستانا ئەبێ بەمیتوانی. گەرمیانی کە سەیر ئەکا و الیزنەدار خرایە ناو ئاگردانە کە. ئەلئ: بەخوا برا ئیوہ لەزەت ئەوہن لەو دارەوشکە زەنگانە. کویستانیە کە ئەلئ: بۆج ئیوہ نیتانە؟ ئەلئ: نەوہ لالا. ئەلئ: ئەہی چی ئەسووتین؟ ئەلئ: «برا شیاکە ئەکەین وەتەپالەو ئەیسوتین». ئەلئ: «جا برا بەلکوو ئەقلنی بری و سالی گوی نەکرد».

- شیخ قادری سیامەنسور روژیک لەگەل ھەمید ئاغا قسە ئەکەن. ھەمیداغا بەشیخ قادر ئەلئ: «مالئ ئیمە ھەر لە نەدیتی دوغای خیر بۆ تۆ ئەکەن و چاکەت ئەلین». شیخ قادریش ئەلئ: «لە نەدیتی بۆچی دوور نیە چاویان پیم کەوتبێ».

- سەردار لە بۆکان باخیکی نایابی ھەبوو چوار دەورەہی بەدیوار گیرا بوو. روژیک کابراییک پەیزەیک ئەبا ئەچیتە ناو باخەکەوہو دەست ئەکا بە مێوہ دزین. لەو کاتەدا باخەوانەکە پەیدا ئەبێ. ئەمیش خیرا پەیزەکەہی ئەخاتە سەر شانی و ئەلئ: «ھەہی پەیزە!»

کابرای باخه‌وان ئەلئى: کوره کابرا ئەوه چى ئەکەى لىزه؟ ئەویش ئەلئى: پەيزه ئەفروشم. ئەلئى: پەيزه لە باخى منا ئەفروشى؟ ئەلئى: «برا پەيزه‌ى خۆمه لە هەر کويىک ئەيفروشم ئەيفروشم».

- [...] لە شاعيره چاکەکان بوو رۆژيک چووە مزگەوتىکەوه سەيرى کرد وا کابرايەک لەگەل هەتيويکا خەريکە. دەستى کرد بەقسە کردن پىتى وت تو لەمال خوادا چۆن شتى وا ئەکەى؟ بەتەواوى کابراى تەريق کردەوه.

کابرا شاعيره‌کەشى ئەناسى کەج مالىکە؛ بۆى چووە کەمىنەوه. رۆژيک بەگىرى هيتا کەوا هەر لە هەمان شوپنا ئەویش خەريکى هەتيويکە وتى ها برا خوا چاک هەق ئەخاتە دەست. ئەوەت لەجى و ئەمەت لەجى؟ ئەویش وتى: «برا نەتيستووە ئەوى بۆ شاعير دروستە بۆ غەيرى شاعير دروست نيبە».

- ئەحەى کړنو و لەو شارەزورە خۆى کردبوو بە حەکيم. پيرىژنيک چووە لای وتى: حەکيم گيان! من خواردم بۆ هەزم ناکرئ و لەسەر دلما ئەوهستى؛ چارم چيه؟ ئەویش وتى: «ئەو خواردنە بخۆ کەبۆت هەزم ئەکرئ و لەسەر دلتا ناوهستى».

- کابرايەکى تەويلەيى جووتى کلاشى نايابى لەپيدا بوو چوووبوو سولهيمانى. لەوى چووە مزگەوتىک بە کلاشەکانيهوه دەستى کرد بە نويز کردن. کابرايەک دلئى پيس کرد لە کلاشەکانى و پىتى وت: برا بەکلاشەوه نويز نايى. کابراى تەويلەيى تىنگەيشت کە مەسەلە لە چيدايە وتى: برا ئەگەر نويز نەبى خۆ کلاش هەيه.

- ژنيک سکى پڕ بوو، پاشان کچىکى هيتا. زۆرى پى ناخۆش بوو کە کوپ نەبوو وتى: ئۆف بريا شتىک لەناو لنگيهوه بوايه ئيتىر من دلئى سوکنايى ئەهات. مامانەکەى پىتوت: کچم تو دوعاى عومر دريژى بۆ بکە ئەگەر بىمىنئ ئەوه‌ندە شت لەناو لنگيهوه ئەبىنى بىزار ئەبى. - کوپىکى منال هەبوو لەو سەرە ئەحە زىرەکیان پى ئەوت. رۆژيک لەگەل چەند کەسيکا چيشتىکى گەرميان لەبەر دەما بوو ئەيانخوارد، ئەحە دەمى سووتا و دەستى کرد بە هاوار هاوار. وتیان ئەوه چيه؟ وتى: چيشتەکە گەرمەو دەم سووتا. وتیان دە لىنگەرئ تا سارد ئەبىتەوه. ئەویش پىتى وتن: ناخر ئيوە لى ناگەرپن.

- پیاویک هەبوو حاجی دەرویشی ناو بوو. لەکاتی خۆیا بوو، بوو، رۆژگار پشستی تی کرد. رۆژیک لە هەلبەجە ئەچیتە بەر دەرگای مالتیک داوای شتیک ئەکا بیدەنی. کابرای خاوەن مال دیتە دەرهو و پینی ئەلی: برا ژنەکانمان لە مالهووە نین. ئەویش ئەلی: کاکە برا من نەهاتووم خوازیینی ژنتان لێ بکەم، وەیا زەماوەن بکەم هاتووم داوای پارووی نان ئەکەم ئەمدەیتی بۆمەدری نامدەیتی خوات لەگەل.

- بەکراغای مەنگۆر هەبوو چەتیویک لەمالیانا ئەبێن ماری ئەکا و لەم چەتیووە کورپیکی ئەبێن. رۆژیک لەکۆرە کە تووڕە ئەبێن و ئەلی: بەچکە کارە کەر. کۆرەکش پینی ئەلی: «بابە دایکەم خانزادەتر بوو، بە ئاغە نەبێن رازی نەبوو».

- مەحموو پاشای جاف و سەید فەتاحی جەباری بەنیان زۆر خۆش ئەبێن هەر جارە کە مەحموو پاشا لە کویستان ئەگەراییووە ئەبوو بەمیوانی سەید فەتاح و بەقسەیی خۆش و دەماخ بزوین چەند رۆژیک لەگەلیا رایئەبوارد.

رۆژیک لە قەراخ ئاوی بانگۆل پیکەووە ئەبێن یەکیک لەو قالۆچە رەشە دەشتەکیەکان هەندێ شیاکی گۆلۆر کردۆتەووە داویەتە بەر خۆی و پیتووە ئەروا. مەحموو پاشا ئەلی: «سەیدا گەرمیانی ئەو تەخەریکە کاروان ئەکا». سەید فەتاحیش ئەلی: «بەلی قوربان دیاری بۆ مالی پاشا ئەبا».

- شیخ مستەفای تەختە (تەختە گوندیکە لەزاوەرۆ) جاریک کابرایەک ئەچیتە لای شکات لە کابرایەکی تر ئەکا کە چوو لەناو باخە گۆیزە کەیا کۆلی گۆیزی دزیووە. کابرای دزە بە کۆلی گۆیزەو گرتوووە حەیب ناویکیش لە تەختە هەبوو ئەو حەیبەش ئاگای لیبە کە ئەم کابرایە ئەم گۆیزەیی دزیووە؛ بەلام نە برای خاوەن باخە گۆیزەو نەحەیب هیجیان ناو بانگیکی باشیان نەبوو، بەلکۆ زیاتر وا ناویان هەبوو کە درۆزن. شیخ مستەفا ویستی شەرعیان بکات و لەریگای شەرعووە کابرای شەهاد بە هیج دەرکا.

لە حەیبیی پرسی تو چاوت لیبوو ئەم کابرایە ئەو گۆیزەیی لەو باخە دزی؟ وتی: بەلی من بەناو دارە گۆیزەکانا تیبەڕیم ئەم کابرایە ئەم کۆلەگۆیزەیی بە کۆلەووەبوو لەناو دارگۆیزەکانا هاتە دەرهووە. شیخ مستەفا وتی: تو کە بەناو دارگۆیزەکانا تی پەریوی ئەو دارگۆیزانە چەند

دار گوئز بوون؟ حه‌بیبیش سه‌یری کرد شیخ مسته‌فا نیازی باش نیه له‌گه‌لیا و نه‌یه‌وئ به‌درؤی بخاته‌وه، وتی: «یا شیخ! تو ئەمه چل ساله له‌م مزگه‌وته تەدریس و شه‌رع ئەکه‌یت ژووری ئەم مزگه‌وته چه‌ند ده‌سته‌کی تیدایه؟» شیخ مسته‌فا وه‌ستا و حوکمی کرد به‌وه که گوئزه‌کان بو کابرای خاوه‌ن دارگوئز بیت.

- شه‌وکت ئەفه‌ندی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی ده‌رسی ریازیاتی قوتابی ئەوت. روژیک باسی مه‌یموونیکێ بو کردن که که‌وتۆته بیریکه‌وه، بیره‌که‌ ناوی تیا‌یه به‌ چنگه‌کری ئەیه‌وئ بیته‌سه‌ر. بیره‌که‌ش قوول بوو، ده‌ ده‌قیقه‌یه‌ک به‌ ئەندازه‌ی گه‌زیک سه‌ر ئەکه‌وئ، به‌لام له‌به‌ر خلیسکه‌ی بیره‌که‌ چاره‌که‌ گه‌زیک ئەچه‌ینه‌وه دواوه.

شه‌رحی ئەمه‌ی بو ئەکردن که له‌ ئەنجاما به‌بیست ده‌قیقه ئەم مه‌یموونه له‌ بیره‌که‌ هاته‌ ده‌روه ئایا ئەم بیره‌ئه‌بی چه‌نده قوول بووی؟

له‌سالی دوا‌یدا هه‌ر چه‌شنی ده‌رسی مه‌یموون و بیره‌که‌ بو قوتابیه‌کانی باس ئەکرد به‌لام ئەمجاره له‌باتی ئەوه بلێت به‌بیست ده‌قیقه سه‌ر ئەکه‌وئ وتی: به‌بیست و پینج ده‌قیقه سه‌ر ئەکه‌وئ.

یه‌کی له‌قوتابیه‌کانی پار که هه‌ر له‌و پۆله‌دا ما‌بووه‌وه وتی: مامۆستا خو‌ جه‌نابت پار فه‌رموت به‌بیست ده‌قیقه ئەم مه‌یموونه سه‌ر ئەکه‌وئ و له‌بیره‌که‌ دیته‌ ده‌روه، چون ئیسته‌ ئەفه‌رمووی به‌بیست و پینج ده‌قیقه؟

شوکت ئەفه‌ندیش به‌بی وه‌ستان وتی: «کورم ئاخ‌ر مه‌یموونه‌که ئیمسال پیر بووه».

- مسته‌فا عومه‌ر قائمقامی زاخو بوو. روژیک له‌گه‌ل ره‌شیدا‌غای بنه‌ماله‌ی شه‌مدینیدا ئەچی بو گه‌رانی ناوچه‌ی زاخو. ئەم گه‌رانه‌ی پاش ئەوه ئەبی که‌زیکه‌ی هه‌شت مانگیک له‌زاخو ئەمینیته‌وه. که ئەچن تووشی گوندیک ئەبن ئەپرسی ئەم گونده‌هی کیه‌؟ ره‌شیدا‌غا ئەلی: هی حازم به‌گی شه‌مدینا‌غایه‌؛ تووشی گوندیکی تر ئەبن هه‌روه‌ها. تووشی به‌راوو رووبار و ناوچه‌یه‌ک ئەبن دیسان ئەپرسی و ئەویش هه‌ر ئەلی: هی حازم به‌گه‌. به‌کورتی تووشی هه‌ر شتیک ئەبن له‌و ولاته‌ ره‌شیدا‌غا هه‌ر ئەلی هی حازم به‌گه‌.

مسته‌فا عومه‌ری له‌ وه‌زیا نامینی ئەلی ئەمه‌ زور سه‌یره دار و به‌رد و ناوی ئەم ولاتی زاخو‌یه هه‌مووی هه‌ر هی حازم به‌گه‌؟ ره‌شیدا‌غا ئەلی: «مسته‌فا به‌گ بنه‌ماله‌ی حازما‌غا نزیکه‌ی سه‌دوپه‌نجا ساله له‌م ولاته‌دا خاوه‌ن ملک و ده‌وله‌مه‌ند بوون؛ ئەگه‌ر له‌مه‌ش زیاتریان هه‌بی هه‌ر که‌مه‌. به‌لام سه‌یرتر ئەوه‌یه که‌جه‌نابتان هیشتا سالی به‌سه‌را

نەسوورپاوەتەووە کە بوون بەقائەمقامی زاخۆ ئێستە بچۆ لە هەرچی گەسکدەر و دەرکەوان و ئاشپەز هەیه بپرسە هەموو هەر ئێلێن عومەرین».

- ئەوا دلیری کورم تازە پێی ناوەتە هەوسالان و خستوو مەتە قوتابخانە مێمیلی قەلەم و دەفتەرە. روژیک هاتەووە وتی ئەرێ بابە ئێگەر قەلەم و دەفتەرە کەم تەواو بوو هیتەرم ئەدەیت؟ وتم ئا وتی: «دەتەواو بوو».

- «امین السادات» هەبوو لەم ئاخەردا کەوتبوو بپارە. روژیک ئێچیتە دەرهووە لەو کەزە خەریکی پێشۆک خواردن ئەبێ. کابرایەکی جاف - کە خزمەتکاری مالی مەحموو پاشا بوو - ئێچ بەسەریا ئەلێ مامەسەیی ئەوە چی ئەکەیی؟ ئەلێ: برا گیا ئەخۆم. ئەلێ: جا مامەسەید بۆچ ناچی خزمەتکاری مالی پاشا بکەیت و گیا نەخۆی. ئەویش ئەلێ: «خالە ئەی تۆ بۆ ناچی گیا بخۆیت و خزمەتکاری مالی پاشا نەکەیت؟»

- لەدانشگای کوردی لەبەغدا لەبۆلی سێ قوتاییەکان وا چوو بوووە دلایانەووە کەمن کەسیان ناناسم وە منیش هەروام پێشان ئەدان. روژیک کە روژی ۲۸/۴/۱۹۷۰یە، یەکەم سەعات دەرسی ئەوانم هەبوو یەکیک لەقوتاییەکان کەناوی عەبدولرەحمان بوو وتی: مامۆستا تۆ لەناو ئێمەدا تەنها جەمیل هەمزە نەبێ کەسمان ناناسی. منیش گورج وتم: کامەتە جەمیل؟ ئەویش هەر خێرا پەنجەیی درێژ کرد بۆ جەمیل و وتی ئەوەتە.

- ئەحمەدی عەزیزاغا یەکیک بوو لە نوکتەبێژو قسەخۆشەکانی سولەیمانی. روژیک کچەکەیی پێی ئەلێ: «بابە نازانم تۆ بۆ وا بەدینت لەگەڵ دایکما تیکچوووە ئەو گەفت و لفتەیی جارانت لەگەڵی نەماوە؟» ئەویش ئەلێ: «رۆلە تا ئەو وەختە کەدایکت ژنی من و دایکی تۆ بوو ئەوە بوو رێک و پێک بووین، بەلام لەو وەختەووە کە بوو بەدایکی من و ژنی تۆ وا بەم جۆرە تیکچووین».

- حاجی مەلا عومەری چۆمان دووبزی گێرایەووە وتی: سالی کولوەکەبوو، ئەفەندێکە هاتبوو ژارە کولەیی هێنا بوو، بەو دەشتی هەولێرەدا ئەگەرا. وتی هاتە گوندی «گەردەسۆر» مامۆستا مەلا شەریفی بشر لەوئ مەلا بوو وە یەکیک بوو لەمەلا چاکەکانی ئەو ولاتە.

ئەفەندی مامۆستای بەگیر هینا پیتی وت: مامۆستا چەند ئەستێرە بەئاسمانەوه هەیه؟ ئەویش وتی نازانم. ئەفەندی وتی من ئەزانم: ئەم نازانمە ی مامۆستا وای لە مامۆستا کرد بەجاری هەموو شتیکی لێ تیکدا و ئەفەندی بەتەواوی خۆی قیت کردەوه و بەراستی لە سەرەوه بوو. هەموو جاریش دەستی بەسمیلیا دەهینا ئەبوت ئیوه هیچ نازانم و هەروا بەخۆرای هاتوونەتە ناوه‌وه.

لەو کاتەدا کرمانجیک هەبوو ناوی عەزیز بوو هات بەسەرا و سەیری کرد مامۆستا زۆر حاجزە بە دەست ئەفەندیە کەوه وتی: مامۆستا ئەوه لۆ واحاجزی؟ وتی وەللا حەزیز ئەم ئەفەندیە شپری کردیمە. وتی لۆ؟ وتی پرسیاریکی وای لێ کردیمە نازانم و ئەویش دەری من دەیزانم. بەوه بەتەواوی سوارم بووه.

عەزیز وتی مامۆستا ئەتەوئ من ورامی بدەمەوه؟ وتی: جا حەزیز لۆ کەیتە. عەزیز رووی کردە ئەفەندی وتی: ئەری ئەفەندی ئەو بەستۆریە چەند بەردی تیدایە؟ ئەفەندی وتی: نازانم. عەزیز وتی: «ئەفەندی تۆ لەحەردی ئەزانم لەئاسمان کوو دەزانم؟»
وتی ئەفەندی وشک بوو ئیتر هیچ نەهاتە قسە. ئەو سەرە ی کە داخست بەرزی نەکردەوه هەستا لێیدا رویشت. ئەمجا عەزیز کەوتە جێتودان پیتی.

- حەسن بەگی جاف گێراپەوه وتی:

سال ۱۹۳۰ توفیق وەهبی کرابوو بە مۆتەسەرەفی سولەیمانی. فەقی محەمدی هەمەوهن مودیری ناحیە ی بازیان بوو دەستەیه کی زۆر لە سولەیمانیەوه هاتبوون بەپیر مۆتەسەرەفەوه. یەکیک لەو کەسانە کە هاتبوون عەزەت تۆپچی بوو. ئیمە هەموو لای فەقی محەمد بووین، قائمقامی چەمچەمال بەتەلەفۆن بەفەقی محەمدی وت ئەوانە ی هاتوون بەپیر مۆتەسەرەفەوه کئ و کئین؟ ئەویش ناوه کانی یە کە یە کە دایە تا هاتەسەر عەزەت ئەفەندی. وتی: عەزەت. قائمقام پرسى کام عەزەت؟ عەزەت ئەفەندیش خۆی راوه‌ستاو بیرەیه کی ساردی بەدەستەوه یە ئەیخواتەوه وتی «با بیترین عەزەتی خولە ی فاتە درێژ». عەزەت ئەفەندی ئەمە ی لەدلا پینخۆش نەبوو، بەلام هیچ دەنگی نەکرد

تەلەفۆن داخراپەوه و هەموو دانیشتوین چاوه‌پێی هاتنی مۆتەسەرەف ئەکەین. فەقی محەمد رووی کردە عەزەت ئەفەندی وتی: «عەزەت ئەوه چی ئەخۆیتەوه؟» عەزەت ئەفەندیش هیچ سئ و دووی لێ نەکرد بەدەنگیکی بەرز وتی: «فەقی محەمد ئەوه جۆیه تۆ بەکالی ئەیخۆی من بەتەری.»

- پیاویک هەبوو لە سنە -مەلولو- دراوسێکیان هەبوو ئا ئەسکەری ناو بوو. ئا ئەسکەر لەوانەبوو چەوری ئەدا لەسمیلی و ئەیوت چیشتە کەمان چەور بوو. بەدەمیشیەو قورقینە درۆزنە ی لێنەدا. روژیک مەلولو سەبەتە «سێف زەوینی» ئەبردەووە بۆ مالهووە ئەبوا یە بەبەر دەرگای مالمی ئا ئەسکەریشا بچوا یەتەووە نە یئەویست ئا ئەسکەر بەمە بزانی سەری سەبەتە کە ی دابۆشیوو کە بەو یچدا تێپەرئ ئا ئەسکەر لەبەر دەرگادا وەستا بوو لئی پرسى: «ئا مەلولو ئەووە چەس لەناو ئەو سەبەتەدا دات پۆشیگە؟» مەلولویش ئەلئ: «ئا ئەسکەر ئەووە ئەو چتەس کە گەرە کەمە ئیووە نەزانن چەس».

- مستەفا نەریمان گێرایەووە وتی:

حەیدەر لە هەولێر عەمرى خوای کردبوو، من لە کەرکووک بووم. دەستە ی مامۆستایانی سولەیمانی هاتن بۆ کەرکووک و پێکەووە لەگەڵ مامۆستاکانی کەرکووکدا چووین بۆ هەولێر بۆ پرسە. روژی سێیەمى پرسە کە بوو ئەمانو یست زوو بگەین بۆ لای ئیوارە چوینە هەولێر جینگای پرسە کەمان نە ئەزانئ. چوینە بارەگای پارتی بۆ ئەووە ئەوان بمانبەن. کە چووین سالح شیرە لەوئ بوو، توژئ لۆمە ی ئەومان کرد کە بۆچی تەلەفۆنى شتیکی بۆ نە کردووین تا ئیمەش بمانزانیا یەو زوو بەاتینا یە؟ ئەویش وتی: «برا لۆمە لەسەر خۆتانە بۆچی زوو تەلەفۆنى شتیکتان نە کردوووە بپرسن کئ ماووە؟ کئ مردوووە؟ تا منیش خەبەرم یئ بدانایە».

- دیسان گێرایەووە وتی:

لەسەر دەمى سوور سووریە کەدا هەر ئەم سالح شیرە یە وە کوو گەلای دار جنیوی ئەدا بەسوورە کان و سەرباری ئەووەش سەر ئەکەوت بۆ لەنن و ستالین. سوورە کان چوونە لای پارتیە کان لە هەولێر وتیان ئیستە سالح شیرە جنیو بە ئیمە ئەدا ئەوا لئی ناگرین، بەلام بۆ سەر ئەکەوئ جنیو بە لەنن و ستالینیش ئەدا؟ ئیمە ئەمە ی لئی هەلناگرین. لەبارە گای پارتیەووە سالح شیرە یان بانگ کرد بۆ مو حاکمە و لیبان پرسى کە تو شتی وات وتوووە؟ ئەوا سوورە کانیش دانیشتوون. ئەویش لەباتی ئەووە بلئ نەم وتوووە وتی بەلئ وتوو مە. وتیان جا چۆن شتی وا ئەلئیت؟ کارت چییە بەسەر ئەوانەووە؟ وتی: «برام ئەگەر یە کئ توورە بیئ لە یە کئ هەر هارو هاجی بکا یئئ ئەلئ: سەگی سەگباب. ئەگەر باو کە کرانباو گاوە کەت

باش بوايه ناجسنیکی وه کوو تۆی لی نهئه که وتوه. منیش هدر وام وتوه خۆ هیچی ترم نه وتوه».

وه للا هه موو دهست نه کهن به پینکه نین و وازی لی دینن.

- جاریک هه جیجیه ک نه چینه نه وسوو، جافسان نه یه وی سهر بخاته سهری. پینی نه لی:
«هه جیجی بو با شه ره کیری که رمی»؛ واته وه ره با شه ره کیر بکه نین. هه جیجیه که ش له ولامدا نه لی: «قوربان هینه که ی من فه قیره ن، چیره نه ملو»؛ واته هینه که ی من فه قیره به ژیردا نه چیت».

هندپک له داستانی ژن

- مه لا توفیقی حاجی برابم له سوله یمانی چهند قسه یکی گپراهه وه وتی:

کچیک هه بوو له و خواره - بلامانی - تری بو راگیر نهئه کرا، له بهر نه مه هه چ که س نه هات بو خوازینی دایکه که ی نه یئه دا به شوو. کچه به مجوره هدر مایه وه نه یئه زانی خه می بی دهنگی پیشی بخوا یا گیز و هۆری پاشی. ناخری رۆژیک به دایکی وت: دایه نه گهر پر خیزان هاتن و داوایان کردم بده و کارت نه بن. دایکیشی وتی: خوا بنیری کچم.

زۆری بی نه چوو کوری کابراهه کی خیزان زۆر هات بو خوازینی. دایانی و بووک گوێزراهه وه له پاش ههفته یه ک دایکی و چهند ئافره تیکی تر نه چن بو پاش تیلانه. دایکه به ماتینه که وه نه یه وی له په نایکا پرسیار له کچه که ی بکا؛ که هه لی بو هه لئه که وی لینی نه پرسن کچم له گه ل دوا براره که چۆنی؟ کچه ش به م جۆره ولامی نه داته وه:

دایه هه رگیز خه م مه خۆ   مالم پر کردگه له بو

خیزانی مال هه شت و نو   که س ناپرسی منم یا تو

دایکه ناوچاوی کچه که ی ماچ نه کا و نه لی به خوا رۆله تو له دایکت و له نه نکیشته ئاقلتر بوویت، بو نه م مه سه له یه ئیمه هه ره هه وه ل رۆزه وه پیا نزانین.

- کابرایکی ژن مردووی دوو س منال به سه را که وتوو نه یویست ژنیکی تر بینی، به لام ژنیکی وا بتوانن مناله کانی بو به خیتو بکا. هه رچهند نه گه را دهستی نهئه که وت. له ناخره

ناویانگی ژنیکی تەر پیری کەمەرە لە ملی دوو سێ دان لە پێشەوه کەوتوی بیست و چوو خوازیینی کرد. خوا چارەنووسی لەیەک نووسین و دەستیان کردە گەردنی یەک.

شەوی لەکاتی جووتبوونا ژنە بە مەکرێکەوه دوو سێ جار وتی: «ئای بڤهڤهڤه». پیاوێش کە ئەمە ییست نەیکردە نامەردی دەستی کرد بەنقەنق و وتی: «عەمە عەمە». هەموو لێفەو دۆشەک و گەو و گیپالی ژنە ی پێس کرد.

ژنە کە ئەمە ی زانی بریاریدا کە ئیتر واز لە فیلبازی یینی، چونکە میردە کە ی گەلی لەو زۆرزاتر بوو هەزار فاکێ بە فیکیکی.

- خیزانیک هەبوو لە بەختانیان بوو، بەشی زۆری ئاڤرە تان بەبی بن ئەچوونە لای میرد. جارێک کچیکێ ئەم بنەمالە یە شوو ئەکا و زەماوەندی بو ئەکەن. شایەر و زورناژەن دینن شایەرە کە زۆر باش رەفتاری ئەم خیزانە ی ئەزانن، لەکاتی هەلپەرکیدا بەم جۆرە گۆرانی ئەلی:

دایکی وەبی، خوشکی وەبی، میمکی وەبی، زورنا بژەن ئەمیش چەبی؟

- خیلنیک لەبناری کانیکەوه خستبوویان. گۆرانەکانی کانی کەوه هەموو جار بەشەو ئەچوون بو دزی و تالان کردنیان. کورپک لە خیلە کە بوو «هۆمەری خاتوون» ی ناو بوو، پیاویکی نازا و نەترس بوو. بەتاقی تەنیا بەرەنگاری لەشکرێکی ئەکرد. ئەوەندە هەبوو کە هەر جارە گۆرانەکان پەلاماریان ئەدان هۆمەر لەمالەوه نەئەبوو.

جارێک پەلاماریان ئەدەن و کوردەکانیش بەرھەلستیان ئەکەن. لەوانە ئەبی کوردەکان بشکین و تالان بەدەستەوه، لەو کاتەدا قەرەتتوی هۆمەر لەدوورەوه دەرئەکەوی. کورگەل کە چاویان یی ئەکەوی ئەمە ئەلین:

«مانگەشەوه تەقلە دەوه   لەشکر گەییە کانیکەوه
هۆمەر خاتە زوو سەرکەوه   ئەوهک بشکین ئا بەمشەوه

- ژنیکی کچیکێ هەبوو دای بەشوو. لەو کاتەدا گواستیانەوه دەستی کردە پینگەپینگ بەسەریا و پاش ئەوه کە بردیان بەم بەیتانە ئەیلواندەوه:

نۆ نانی خوارد وەنازەوه   نۆ نانی خوارد وەپیازەوه
نۆ نان لەساجی گەرمەوه   نۆ نانی رەق وەبەرمەوه
نۆ نانی خوارد وەشیرەوه   نۆیشی فران لەتیرەوه

دایکی مرئ گولوه‌شان وهدل ناشتا بردیشیان

- پیاویکی کورد باسی ژنی به‌مجۆره کردووه:
ژن نیوهی ژنه، نیوهی ژانه، نیوهی میتمل دۆلهی نانه.

- پیاویکی کورد ئه‌یوت:
مه‌کر ژنان بار خهران خهر نه‌وه‌ران چیش کهران

- له‌و سهره‌ له‌بن ده‌واریکا هه‌ندیک دانیشتبوون هه‌موو قسه‌یه‌کیان ئه‌کرد. سهره‌ هاته‌ سهر باسی ژن، ههر که له‌عاستی خۆی موچرکینکی پیاهاات. به‌لام که‌سیان نه‌یانخسته‌ خۆیان. یه‌کنی له‌دانیشتووه‌کان وتی: برا ئه‌مه‌ی بێ ناوی ئیمه‌ ئه‌گه‌ر راست ئه‌که‌ین با ههر که‌سه‌ ئه‌گه‌ر له‌ ژنه‌که‌ی ناترسی قیت راست بیته‌وه‌ه. هه‌موو به‌جاری هه‌ستان ته‌نها یه‌کیک نه‌بێ. لیبان پرسى وا دیاره‌ تو هیج ناترسیت له‌ ژنه‌که‌ت؟ وتی: «نه‌ وه‌للا هه‌دی چیه‌ لیبی بترسم، به‌لام ئیمه‌رو داریکی مالیوه‌ به‌قاچما کۆله‌واری کردووه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناتوانم هه‌ستم؛ ئه‌گه‌ینا وه‌نه‌بێ له‌و بترسم».

- ژن که‌ میزد نه‌کا سهره‌تا هه‌تا ماوه‌یه‌ک ههر جار که‌ گه‌مه‌و گالته‌ له‌گه‌ل میزده‌که‌یا نه‌کا به‌نازیکه‌وه‌ پالینکی پیوه‌ نه‌نی و پیتی ئه‌لنی: «بچۆ به‌ولاره‌ کیزل». که‌ ههر دوولایان پیر نه‌بن ژنه‌که‌ هیج نایخاته‌ خۆی که‌ پیربووه‌، ئه‌مجا که‌ پال به‌میزده‌که‌یا نه‌نی پیتی ئه‌لنی: «بچۆ به‌ولاره‌ گووزل».

- کابرایه‌کی ساویلکه‌ له‌و سهره‌ ژنیک ئه‌خوازی. هیشتا سنی مانگی زاوا و بووکینیان تیناپه‌ری خوا کورپیکیان ئه‌داتن.

شه‌وی له‌گوئی ناگرده‌نه‌که‌دا دانیشتون و هه‌روا ده‌مه‌ته‌قی ئه‌که‌ن، کابرا که‌ ژنه‌که‌ ئه‌گوژیته‌وه‌ به‌خه‌سوه‌وه‌ ئه‌یگوژیته‌وه‌ه. خه‌سوه‌که‌شی دانیشتووه‌ رووی تی ئه‌کا و پیتی ئه‌لنی: ماشه‌للا ئه‌م کچه‌ی تو به‌ به‌ره‌یه‌، ئه‌گه‌ر هه‌روا زوو زوو و ههر به‌سی مانگ جاری کورپی بیننی زۆری پیتی ناچنی منیش ئه‌وه‌نده‌ کور و کورپام ئه‌بێ تا ئه‌بم به‌ حه‌مه‌خانی بانه‌ هه‌موو ئه‌م ناوه‌ دا ئه‌گرم.

خەسوە کەشی ئەلنی: ئەیدەرۆ بەقوربانت بێم کە ی بەسێ مانگ منالی بووه. نو مانگە و نو
 رۆژە ی تەواو کردوو. ئەو تۆ حسابی مانگە کانت لێ تیکچوو بەم جوړه ناوی مانگە کان
 رەوانکە ئەو وەختە بزانه سێ مانگ ئەگریتەوه یا نو مانگ؟

نازار، بەهار، مانگی دو

نیسان سەیران مانگی چو

ئەو مانگە ی بووکیان تیا برد

ئەو مانگە ی کچە تیا شووی کرد

ئەو مانگە ی کورە ی تیا بوو

تەواو نو مانگ بەسەر چوو

کابرا ئەلنی: ئە ی بەقوربانت بێم خەسوو گیان! بەخوا راستە ئەلین خەسوویە ک لەجووتنی
 گا باشتەر، بەو قورحانە ئەگەر تۆ نەبوتایە گوناچاریش ئەبووم و ئیمانیشم ئەرۆیشت.

- پیاویک لەو سەرە هەبوو بازرگانیکی زل بوو. ویستی بچێ بو «تەوریز» بو شتومەکی
 بازرگانی کەسی نەبوو تەنھا ژینیک نەبێ. شیخیکی بەدینی خوا ترس هەبوو لەو ناو
 ناویانگی دینداریه کە ی ئەو ولاتە ی پر کردبوو. هەستا چوو لە لای و پیتی وت: قوربان من بو
 تەوریز ئەچم دنیا هەزار مردن و ژیا نی لەریگە دا یە. کیسە یکی لە بەردە ما دانا و پیتی وت:
 ئەمە هەزار قەرانه ئەگەر تا شەش مانگیکە نەهاتمەوه بیدە بەژنە کەم و پیتی بلێ گەردنم نازاد
 کاو ئەمەش حەق و حەقە کە بەتێ.»

شیخ کیسە کە ی لێوەرگرت و وتی ئیشە لالا بەبێ مەزەرە تی ئەگەریتەوه. کابرا لێیدا
 رۆیشت.

زۆری پیتە چوو ژنە کەوتە تەنگانەوه و ناشزانێ ئەم پارە یە لای شیخ هە یە وردە وردە
 دەستی کرد بەفروشتنی شتومەکی ناو مال. هەر شتیکی هەبوو نەبوو فروشتی و میردە ی هەر
 نەهاتەوه.

رۆژیک تاقە ئەمۆستیلە یەکی ئەلماسی ما بوو دای بە کارە کەرە کە ی و پیتی وت: رۆلە بچو
 ئەمەش بفروشه چەند رۆژیکیش بەمەوه رانە بویرین تا بەلکوو خوا دەرگایکمان لێ بکاتەوه.
 کارە کەر ئەنگۆستیلە ی هەلگرت و چوو بو بازار کۆتوپر لەناو بازارا بە بەر دوکانی
 زەرنگەرە کانا تووشی بوو بەتووشی شیخەوه. شیخ گەرانی ئەم کارە کەرە بەم ئەنگۆستیلەوه
 توژی سەرنجی راکیشا و لێی پرسی تۆ کییت؟ ئەویش وتی: من کەنیزە کی ژنی فلانە تاجر
 و ناغەم ماو یەکی زۆرە بەسە فەر رۆیشتوو، ئیستە هیچمان نەماوه تەنھا ئەم ئەنگۆستیلە یە
 نەبیت. ناغەژن پیتی وتم بچو بیفروشه تا ئەمەش ئەخوین خوا گەورە یە.

شیخ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا و وتی کچم بچۆ به‌ئاغه‌ژنت بلی که ئاغات هه‌زار قه‌رانی له‌لای من به‌ئمانه‌ت بۆ داناوه.

کچه له‌خۆشیا له‌وانه‌بوو په‌ر ده‌رکا گه‌رایه‌وه و قسه‌که‌ی به‌ئاغه‌ژنی وت. ئاغه‌ژنیش له‌خۆشی ئه‌م خه‌به‌ره شوینی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت کاره‌که‌ره‌که‌ی نارده‌وه بۆ لای شیخ بۆ پاره‌که. شیخ وتی: من ئه‌م پاره‌یه هه‌ر ئه‌بێ بده‌م به‌ده‌ستی خۆیه‌وه، چونکه ئاغه‌ وای پیتی وتوم و ناتوانم لێی لاده‌م. کاره‌که‌ره‌که له‌وانه‌بوو بگه‌رپه‌ته‌وه شیخ وتی مه‌رۆ منیش له‌گه‌لت دیم با ئه‌و به‌ رووی سووره‌وه نه‌یه‌ت بۆ ئیتره. هه‌لسا پاره‌ی هه‌لگرت و له‌گه‌ل کاره‌که‌ر رویشته.

که چوونه ژووره‌وه چاوی به‌ژن که‌وت جه‌مال و جوانیی ژن هه‌موو شتیکی له‌بیری شیخ برده‌وه و که‌وته قسه‌کردنی غه‌رامی له‌گه‌ل ژنه‌دا. ژنه سه‌ری شه‌رمی داخست و زۆر سه‌رسام ما تیری عه‌شقیشی سات به‌سات له‌ دلی شیخا کاریگه‌تر ئه‌بوو. شیخ زیاتر هۆشی لای خۆی نه‌ئه‌ما ئه‌مجا پیتی وت: یا شیخ تو ئه‌و پیاوه‌نیت که ناوبانگی دینداری و خواناسیت ئه‌م ناوه‌ی پر کردوه؟ ئیسته ئه‌مه چه‌کرده‌وه‌یه‌که ئه‌نیوتی؟ شیخ وتی: «گیانه‌که‌م رووناکی روومه‌تی گشت هه‌موو نوریکی لێ شاردمه‌وه. ئه‌و سه‌رده‌مه که عباده‌تم ئه‌کرد له‌جه‌مالی تو بی به‌ش بووم، ئیسته که ده‌رگای رووناکی تو بۆ گرایه‌وه، ئیتر هه‌یچ رووناکی و عباده‌تیکی ترم ناوی. ئه‌م کاته که له‌گه‌ل تو دام نوێژ و روژوی هه‌ر چل سه‌له‌که‌م دینی.

ژنه که ئه‌مه‌ی بیست وتی هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه هه‌ی ده‌ست بری قیامه‌ت فرۆش! ئه‌مه بویت شیخه به‌ ناوبانگه‌ خواناسه‌که؟ هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه به شه‌رمه‌زارییه‌وه لام دامه‌نیشه‌و پاره‌ی تویشم ناوی. شیخ به‌شه‌رمه‌زاری و به‌دل پر له‌ کلپه‌ی عه‌شقه‌وه پاره‌ی هه‌لگرت و هه‌ستا چووه‌وه.

ئه‌مجا ژنه که‌وته سه‌ر ئه‌وه که فیلیک بدۆزپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه ئه‌م پاره‌یه له‌م خوا نه‌ناسه بستیته‌وه. هه‌یچی به‌بیرا نه‌هات ته‌نها شکات کردن نه‌بێ، هه‌ستا چوو بۆ لای پادشا له‌سه‌ر ئیعتباری ئیسته چوه‌لای ره‌ئیس ته‌شریفات. که ره‌ئیس چاوی پیکه‌وت ئاگری له‌دلیا کلپه‌ی سه‌ندو ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌لیا. له‌ پاش گه‌ل قسه‌کردن ره‌ئیس پیتی وت: تو ناگه‌یت به‌ پادشا تا ئه‌وه‌ی من ئاره‌زوو ئه‌که‌م له‌ گه‌لم نه‌که‌ی. ئه‌و وه‌خته پادشایشی ناوی تو چۆن ئاره‌زوو ئه‌که‌ی وات بۆ ئه‌که‌م. ژنه که ئه‌مه‌ی بیست به‌ بی ده‌نگی گه‌رایه‌وه.

روژی دوایی هه‌ستا چوه‌ لای دارۆغه و شکاتی به‌ر ئه‌و خست. که دارۆغه چاوی پنی که‌وت له‌و کابرای پینشو خراپتر پیتی وت: بینایی چاوم چاو له‌تو پۆشین ئیشی پیاوی ئاقل

نییه. ئەگەر بیتوو لەناوی ژیان تاقە لیوانیک وەر بگرم سەرم لەریتایە و جارێکیکە پتویست بەو جۆرە پارانەش نابێ. ژنە دیسان دەستی لەمیش گیر نەبوو گەرایەو.

بۆ روژی دواوەی چوو بۆ لای قازی. قازی کە چاوی بە نیونگای ژنە کەوت ئەوێ لە قوتابخانەو خۆیندبووی تا ئەو وەختە هەمووی لە فیکر چوووە پتیی وت: رووناکێ دنیای دنیا داران چی تۆی هیناوە تە ئێرە؟ ژنە کارەساتی شیخی بەرمال فرۆشی بۆ گیرایەو.

قازی وتی: «ئارام و هیزی شەیدا یان! شەرع ئەفەرمووئ دەعوا ئەبم بەشاهەت ئەگەر لەسیبەری بالای نەونەمامتا جارێک بە پاسەوان وەر بگری.» ژنە کە ئەمە ی گۆی لیبوو سەریکی بادا و دەستی لەویش براو گەرایەو.

کە هاتەو بە کارە کەرە کەمی وت: بچیت لەلای دارتاشیک سندوقێکی گەورە ی بۆ دروست کاو ئەم سندوقە سێ خانە بێ و هەر خانە یەک دەرگای خۆی پتووە بێ. کارە کەر چوو سندوقی دروست کرد و هینایەو.

ئەمجا پتیی وت: بچیت بە رهئیسێ تەشریفاتێ بلتیت کەسەر لە بەیان تەشریفی بیت بۆ مالی ئیمە. لەویشەو بەچیت بە داروڤغە بلتیت لەچیشته نگاوا ئەویش بیت. کە لەوان بوەو بەچیت بۆ لای قازی پتیی بلتیت لە وەختی نیوەرۆدا ئەویش خانم بانگیشتنی بۆ کردووە. لەپاش ئەوان بەچیت بۆ لای شیخ کە پاش نیوەرۆ بیت بۆ مال خانم لەسەر ئارەزووی ئەو ئەبزویتەو. کارە کەر چوو هەموو راسپێرێ کانی بە ئەنجام گەیان.

ئەو شەو روژ بوەو کە کەوتە بەیان تەقە لەقایی دراو کارە کەر چوو بۆ دەرگا سەیری کرد رهئیسێ تەشریفاتێ. خانم چوو بە پیشوازیەو و هینایە ژوورەو لەپاش دانیشتن و هەندێ قسە کردن، دەنگی تەقە ی قایی حەوشە هات. کارە کەر چوو هاتەو وتی: داروڤغە ی شارە هاتووە. رهئیسێ تەشریفاتێ رەنگی لەروو برا و وتی بۆ خاتری خوا چەم لێ ئەکە ی؟ خانم وتی وەللا بەم دەم و دەستە هیچ شویتیک نیە تەنھا ئەو سندوقە نەبێ سێ خانە ی هەیه ئەچیتە هەر کامیکیانەو بەجۆ. رهئیس چوو ناو یە کێ لەخانە کانا و خانم هەر خیرا هەستا دەرگاکی لەسەر داخست.

تا ئەم ئەمانە ی کرد داروڤغە هاتە ژوورەو دانیشتن و کەوتە باسی غەرامیات و عەشقینی. خانمیش کەوتە پشی پشی لە گەلیا کوتو پەر دەنگی تەقە ی قایی هات. کارە کەر چوو بەشوین دەنگەو هاتەو وتی قازی تەشریفی هیناوە. داروڤغە ناوکی کەوت و وتی خانم چیم لێ ئەکە ی؟ قازی پتیم بزانی نا کرای. ژنە وتی: ئەوا ئەو سندوقە هەیه دوو خانە ی

تیا به بچوره یه کیکیانه‌وه تا قازی ئه‌روا. داروغه ههستا و خوئی کوتایه یه‌کنی له چاوگی سندوقه‌کانه‌وه. خانم ههستا و ده‌رگای له‌سهر داخست.

له‌و کاته‌دا قازی به‌گۆنای سوور و دلی به‌جۆشی ئاگری دلداریه‌وه کردی به‌ژووراو خانم به‌عیشوه و نیو عیشوه‌وه چوو به‌پیره‌وه و داینا.

قازی خوئی له‌دنیاکیتر چاو پیکه‌وت. خوئی له‌شوینیکا چاو پیکه‌وت که دل‌رفینه‌که‌ی شه‌رابی ئالی له‌لیوی خوئی ئالتر ئه‌دا به‌ده‌ستیه‌وه. قازی له‌ده‌ریای دوو جار سهر خویشیدا مه‌له‌وانی ئه‌کرد کوتوپر ده‌نگی ته‌قه‌ی قایی هات. کاره‌کهر چوو به‌شوین ده‌نگه‌که‌وه و هاته‌وه و تی: شیخی پیری پیرانه‌و له‌م شوینه‌دا میوانه. قازی که ناوی شیخی بیست روومه‌تی سووری بوو به‌به‌ی زه‌رد. و تی: ئه‌گهر شیخ لی‌ره‌دا بمیینی حه‌یا و ئابروم ئه‌چی و تا ماوم خویم ناگرمه‌وه چیم لئی ئه‌که‌ی؟ خانم و تی: وه‌للا هیچ شوینتیک نیه‌ ئه‌و سندوقه‌ نه‌بی خائینکی تیدایه‌ بچوره‌ ناویه‌وه. قازی ههر خیرا رابه‌ری و خوئی کوتایه‌ چاوکی سندوقه‌که‌وه و خانم ده‌رگای له‌سهر داخست.

شیخ کردی به‌ژوورا. خانم پیشوازی کرد و ده‌ستیکه‌ی خسته‌ سهر شانی و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پیتی وت: یا خوا به‌خیر بی شیخی به‌رمال فروش! چۆن واریت لئی تیکچوو گه‌یشتیته لای ئیمه؟ شیخ وه‌کوو ده‌نگی فریشته‌ی ئاسمان به‌رگۆئ بکه‌وی خوتوکه‌یه‌ک به‌هه‌موو له‌شیا هات و تی: «رایه‌لی عه‌شقی تو هه‌زار وه‌کوو من رائه‌کیشی». ژنه و تی: له‌لایه‌نی پاره‌که‌وه چی ئه‌لئی؟ ئه‌گهر نه‌مه‌ده‌یه‌وه چی ئه‌لیت به‌گویت ئه‌که‌م. شیخ و تی: «چۆن ناتده‌مه‌وه؟ خواجه تو ئاگات لئی بی میردی ئه‌م ژنه هه‌زار قهرانی لای من داناوه که بیده‌م به‌م ژنه. ئه‌گهر ئیسته له‌دنیا ی کامه‌رانی توژی به‌نازی خوئی بمحه‌سینیه‌وه و له‌ کامی خویم بداتی هه‌زار قهرانه‌که‌ی ئه‌ده‌مه‌وه. ئیتر چیت ئه‌وی خانمی ههر دوو دنیا‌م؟» ژنه که ئه‌مه‌ی بیست بانگی کاره‌که‌ره‌که‌ی کرد و پنی وت: وهره ئه‌م دین فروشه‌ بکه‌ره‌ ده‌ره‌وه و خوئی لییدا چوو بو لای پادشا. پادشا داوای ره‌ئیس‌ی ته‌شریقاتی کرد، دیار نه‌بوو و تی قازی بانگ که‌ن قازیش نه‌بوو. پادشا له‌م ریکه‌وته سهری سوپما ناچار ژنه‌که‌ی بانگ کرده لای خوئی و لیتی پرسی. ژنه‌ش کاره‌ساتی بو گتراه‌وه که هه‌زار قهرانی لایه‌تی و نایداته‌وه پادشا و تی تو بو ئه‌م داوایه‌ت شاهدت هه‌یه؟ ژنه و تی: «به‌لئی سندوقیکم لایه‌ ئه‌و سندوقه‌ شاهیده‌م». پادشا ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و تی: تو شیت بویت؟ ژنه و تی: پادشاهم شیت نه‌بووم و شیت نیم، سندوقیکم هه‌یه ئه‌و سندوقه‌ شاهیده‌م. پادشا و تی: ره‌نگی جوانیه‌که‌ت سهری لئی تیکداییتی.

ژنه وتی: پادشاهم با واشبن من هدر له سدر قسه ی خوّم بنیره بیهنن پادشا پیای نارد و سندوقتیکی گه وره یان هینا و دایاننا. ژنه ههستا و چوو ه سدر سندوقه که و دهستیکی پیا مالی وتی: سندوقه که به و خویایه ی که دروستی کردوین نه گهر نهوی که بیستوته نه یلیت، نیسته ناگرت تییه ر نه ده م. کوتوپر سنی زمان له ناو سندوقه که هاتنه قسه و وتیان: «نه شه دو بیلا نیمه شاهیدین که نه و شیخه وتی ههزار قهرانی نه م ژنه م لایه». له لای پادشا ده رگای هدر سنی خانیه ی سندوقه که ی کرده و هه کوو زهرده واله ره نیسی ته شریفاتی و داروغه و قازی هدر یه که له کونیکه وه هاتنه ده ره وه.

پادشا له م ئیشه و له م کرده وه یه زور سدرسام ما نه وانیه ی هدر یه که به توله ی خو ی گه یاند و پاره شی له شیخی به رمال فروش بو ژنه که وه رگته وه. نه وه نده هه بوو قازی رووی کرده ژنه که و وتی: «هه ر که له ئیوه نه ترسی له خواش ناترسی».

- هه زاری شاعیر هونیویه تیه وه:

چهند شووی ترت بوون؟ ورامی داوه	کور به دایکی وت بیجگه له باوه
دوو نوش له هوزی نه ورورزه قوزی	نومیرد له و هوزی نۆیان له م هوزی
نوشیان نیوه ی سال ده ژیان بی روزی	نۆ هه ر له به رتاو خو یان ده دوزی
ورچه ی نامان و ره شتیکی تریش	شه شه و شه شان و شه شتیکی تریش
ورده میرده کان کم دینه وه بیرم	به خوا رۆله گیان ده ست به هه ویرم

- نه لین له یه کئی له کۆشکه کانی ته یمووری له نگدا گه لن په یکه ری تیدا هه بوو به تاییه تی سنی په یکه ری تیدا بوو که له هه موو په یکه ره کان زیاتر سه رنجی خه لکیان رائه کیشا. په کیکیان زه لامیکه سه ری داخستوو ه و خه ریکی فیکر کرده وه یه، په کیکی تریان نه وا به هدر دوو ده ست به ر بووه ته سه ر و پۆته لاکی خو ی و به سه ر خو یا نه مالی. ورده ورده جار جار موویه کی ریشیش هه لئه که نن. نه وه ی سینه میش ده سه سه ریکی گرتوته ده سه ته و سه ما نه کا. له ژوو ر سه ر هه ری که له مانه وه نوو سراویک نوو سراوه. نه وی یه که م له ژوو ر سه ری وه نوو سراوه «ژن بینم یا نه یه نم». له سه ر سه رووی دوو ه مین نوو سراوه «که نه مه ژنی هیناوه و به شیمان بووه ته وه». له سه ر سینه مینه وه نوو سراوه «که نه م پیاوه ژنی هیناوه و ته لاقی داوه و رزگاری بووه». وه نامه یه کیشیان داوه ته ده ست نه مه ی تیا نوو سراوه:

خۆشی نابینێ هەرگیز له‌و ماله
موزده بێ که‌وا خوا به‌وی داوه

ئەوی ژن دینێ و ژنی له‌ماله
ئەوی ژن داوه‌ و تەلاقێ داوه

- له‌و کویستانی سه‌ر سنووری تورکیایه‌ له‌گوندی «بافو» بیاویکی زۆر زۆر له‌خوا ترسی به‌نه‌خوین پاک هه‌بوو به‌ناوی پیرانه‌وه‌ ناوی ده‌رکردبوو. ژنیکی هه‌بوو خه‌جێ ناو بوو. ئەم پیرانه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ بلۆقی بوو بوو ته‌رکی دنیای کردبوو، له‌ ئەشکه‌وتیکی دوور له‌ گونده‌که‌وه‌ خه‌ریکی خواناسی و نوێژ و رۆژوو و زیکر و فیکر بوو؛ به‌ هیچ جۆر توخنی ئاوه‌دانی نه‌ئه‌که‌وت. به‌ته‌واوی دوور له‌ بیگانه‌و نزیك له‌ یه‌گانه‌ بوو. خه‌جێ جار جار نانیکي بۆ ئەبردو به‌و نانه‌ قنیاتی ئەکرد. نزیك بوونه‌وه‌ی له‌خوا به‌ته‌واوی تیری کردبوو له‌دنیایا، به‌م جۆره‌ چل سالی ره‌به‌ق خه‌ریکی عباده‌ت و خواناسی بوو ته‌مه‌نی جوانی ئەو و خه‌جینی ژنی له‌ به‌هاری گه‌نجیدا که‌وته‌ خه‌زانی پیری. دان که‌ل و چاوکز و گوئی هه‌ردووکیان گران بوو، به‌لام پیران له‌ مه‌عنه‌ویاتی پیران به‌شیکي وه‌رگرت و به‌ته‌واوی جینگای خۆی به‌ هۆی دوور بوونه‌وه‌ی له‌دنیایا له‌ کۆری خواناسانا ته‌خت کرد.

شه‌ویک له‌ نیوه‌شه‌وا له‌و وه‌خته‌دا که‌ مال بێ ئه‌غیاره‌ و دۆست خه‌به‌رداره‌، له‌و وه‌خته‌دا که‌ دلی خواناسان په‌رده‌ی تاریکی له‌سه‌ر هه‌له‌گیرێ به‌و رووناکییه‌وه‌ روو ئه‌کاته‌ نووری خوا، ده‌نگیکي له‌پشت په‌رده‌ی نه‌ینیه‌وه‌ هاته‌ گوئی: ئەی پیران! له‌به‌ر ئەوه‌ که‌تۆ ئەمه‌ چل ساله‌ له‌ زکر و فیکری خوادایت و به‌ته‌واوی پشتت له‌دنیایا کردوو و رووت له‌خوا، له‌ پاداشی ئەم عباده‌تی چل سالیه‌دا خوا سێ نیازت لێ قه‌بوول ئەکا؛ جا خۆت سه‌ر پشک به‌ سێ شت داوا بکه‌ خوا به‌ هاناته‌وه‌ دیت هه‌ر سێ شته‌که‌ت بۆ به‌دی دینێ.

پیران له‌ بیستنی ئەم ده‌نگه‌ تاسیک برديه‌وه‌ و هه‌روا سه‌ری سه‌رما و هه‌روا که‌وته‌ ده‌ریای خه‌یاله‌وه‌ وتی: ئەمه‌ ئەبێ ده‌نگی شه‌یتان بێ و بیه‌وی له‌خشته‌م به‌ری. به‌مجۆره‌ مایه‌وه‌ تا که‌وته‌ شه‌وی داویی. دیسان له‌ هه‌مان کاتا هه‌مان ده‌نگ به‌ چه‌شینی قسه‌ هاته‌وه‌ قسه‌کردن و ئەوی دوینێ شه‌وی پنی و ته‌وه‌. پیران ئەوه‌نده‌یتر که‌وته‌ سه‌رسامیه‌وه‌ و په‌ژاره‌ به‌ته‌واوی دایگرت؛ نه‌یئه‌زانی چۆن له‌م گێژاوه‌ خۆی ده‌رباز کا هه‌روا ئه‌تلایه‌وه‌ تا که‌وته‌ شه‌وی سه‌ییم و کاته‌که‌ی شه‌وان. دیسان ده‌نگه‌که‌ی هاته‌وه‌ به‌ر گوئی و وتی: پیران هه‌ر ئەم شه‌وه‌ت ماوه‌ ئەوه‌ی داوای ئەکه‌ی بیکه‌ داوای ناکه‌ی به‌سه‌ر ئەچه‌ی. که‌ رۆژ بووه‌وه‌ خه‌جینی خه‌زانی له‌سه‌ر جاران هه‌ندی نوێردوه‌ نانی بۆ هه‌یناوه‌ هاته‌وه‌ بۆ لای؛ سه‌یری کرد پیرانی می‌ردی به‌ته‌واوی ره‌نگی هه‌لبه‌زکاوه‌ و هیچ ره‌نگ له‌ روویا نه‌ماوه‌. پرسی پیاوه‌که‌ بۆچ وات

لنھاتووہ؟ پیاوہ ہیچ دەنگ ناکا. زۆر سەری خستە سەری لەئەنجاما وتی: خەجی واز بینە شەیتان ئەیدەوئ لەخستەم بەری. وتی: ئەیدەرۆ چۆن؟ تۆ پیاوی خوای شەیتان بەتۆ ناویرئ. پیران دەستی کرد بەگریان و بە ھەناسە ھەلکیشان سۆزی دەروونی ئەگەیشتە گەردوونی ئاسمان. خەجی وتی: پیاوہ کە دەنگ بەکە سوویم بووہوہ. پیران وتی: ئافرەت دەنگی چیکەم؟ ئەمە سێ شەوہ نیدایەکم بەر گوئ ئەکەوئ ئەلئ: تۆ چل سالە گوئەگیریت کردووہ بەپیشە وخواناسی ئەکەیت ئیستە خوا لە تۆلە ی پارێزگاری ئەم چل سالەدا سێ نیازت بۆ بەجی دینی داوای بەکە. ئەمە جگە لەوہ کە دەنگی شەیتانی بی و بیەوئ لەخستەم بەری ہیچی تر نییە.

خەجی وتی: ئەیدەرۆ پیاوہ کە بۆ وا ئەلئ؟ تۆ پیاویکی دیندار و خواناس بوویت، ئەمە چل سالە خۆت دوور گرتووہ لە ھەموو نافەرمانییەک. خوا ئەگەر تۆلە یەکیکی وەکوو تۆ نەداتەوہ تۆلە ی کئ ئەداتەوہ؟

خەجی بەم قسانە وردە وردە پیرانی سارد کردەوہو ھینایە سەر ئەوہ کە ئەو دەنگە نھینیە دەنگیکی راستەقینە ی خواییەو دوورە لەشەیتان و ہیچ لە خستەبردن نییە. ئەمجا پیران وتی باشە ئافرەت داوای چی بەکەم؟ داوای ئیمان و عاقبەت خیری بەکەم؟ داوای ئەولادی چاک و صالح بەکەم؟ داوای مال و سامان و پایە ی دنیایی بەکەم؟ داوای چی بەکەم؟

خەجی وتی پیاوہ یەکەم نیاز و داوات ئەوہ بی کەخوا من گەنج بکاتەوہو بمباتەوہ تافی جوانی و رەنگ و رووخسار و جەمالیکی وام بداتی لە دنیا دا وینەم نەبی. ئەو وەختە من ئەم چەند سالە چەندەم خزمەت کردووی بەگور ئەبمەوہ ئەوئەندەتر و زیاتر لەوہش خزمەتت ئەکەم. ئاسایشی دین و دنیات بۆ پێک دینم و لەخیزانی ئەیوبی پیغەمبەر چاکتر خزمەتت ئەکەم و زیاتر بە ھانائەوہ دیم.

پیران وتی: ئافرەت من و تۆ تازە تەمەنمان رابواردووہ خوۆشی و ناخۆشی دنیا ھەر شتیک بویت بەسەرمان بردووہ. من کەدوعا ئەکەم با دوعای ئەوہ بەکەم خوا ئەولادی چاک و سالحمان بداتی. ھەم بە کەلکی ئەوہمان دئ لەدنیایا تا ماوین بە ھانامانەوہ دین و بە دەردمان ئەخۆن. کە مردیشین یەکیکی ئەبن لەو شتانە کە پیغەمبەر لەبارە یانا و تووہ خیر و سەدەقە یەکی رەوانن قەت دوایی نایەن.

خەجی وتی: پیاوہ کە کە من گەنج بوومەوہ ئەو ئەولادە ی کەتۆ ئەلئیت ئەبی بەخیر و سەدەقە یەکی جاری ئەوہش ئەبیت و منیش گەنج ئەبمەوہ و تۆیش ئەکەوئتە رەحەتی بەیەک دوعا سێ شتی زۆر بەلکمان بۆ دیتەدی.

خه‌جی به‌م جوړه قسانه و به‌مجوړه ناموزگارته برديه دلی پیرانه‌وه که قسه‌که‌ی زور باشه و به‌یک داوا کردن سئ شتی زور گه‌وره‌یان بو پینک دیت، به‌لام هیشتا هر به‌ته‌واوی دلی نه‌یته‌هینا. وتی: نافرته‌م سئ دو‌عایه که‌من نه‌یکم به‌کیتی بوو عاقبه‌ت خیری و نیمانداریمان بیت. به‌کیتی بو‌ه‌ولادی چاک و صالح بیت به‌کیتیشی بو‌مال و سامان بیت. نه‌و وه‌خته هم دینیشمان نه‌بیت هم دنیا‌ش.

خه‌جی وتی: پیاوه‌که نه‌وه تو نه‌لیی چی؟ سئ نیازه‌که بو‌له شتی‌کا نه‌خه‌یته کار که نه‌و سئ شته به‌یک دو‌عا جیته‌جی بیی؟ که من گه‌نج بووم‌ه‌وه نه‌و وه‌خته به‌سانایی نه‌توانم خزمه‌تی مناله‌کان بکم، نه‌و منالانه‌ی که له‌من و له‌تو بن صالح و چاک نه‌بن. که گه‌وره‌ش بوون نیش و کار نه‌کن له به‌ره‌می نیش و کاره‌که‌ی نه‌وانا ده‌وله‌م‌مند و خاوه‌ن سامانیش نه‌بین. به‌هوی چاکه‌و سه‌لا‌حه‌ته‌که‌شیا‌نه‌وه سه‌ده‌قه‌ی جاریشمان بو‌دروست نه‌بی. فرمایشی پیغه‌م‌بر دپته دی، عاقبه‌تمان خیر و نیمانداریش نه‌بین. پیران قسه‌کانی خه‌جی به‌ته‌واوی کاری تیکرد و بریاریدا که به‌که‌م دو‌عای جوان بوونه‌وه‌ی خه‌جی و به‌تاوات گه‌یشتنی خه‌جی بی.

شهو‌ی دوا‌یی له نیوه‌شه‌ودا چووه سر به‌رمال ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و داوای نه‌وه‌ی کرد له خوا که خه‌جی خیزانی بجیته‌وه ته‌م‌نی گه‌نجی و جوانیکی باشی بداتی. نرای پیران له‌گوشه‌ی ره‌شمالانا جینگیر بوو به‌یانی که هه‌ستان سه‌یری کرد خه‌جی نه‌و خه‌جیته‌ نه‌ماوه: ناسک و نازداریکه نه‌بخویت و نه‌بکه‌ی هر ته‌ماشای گه‌ردنی بکه‌ی دوو چاووی ره‌شمال، دوو گونای پری‌نال، سر پر له‌قزی‌تاوه‌لدامه‌نی کال له‌سنگ و به‌روکا له به‌ژن و سه‌روکا وینه‌یکه‌ی بی وینه‌ی نه‌م زیر ناسمانی شینه‌بوو. نه‌زولیک‌های میسری و نه‌شیرینی نه‌رم‌ن نه‌چاو به‌خوماری کوردستان و نه‌په‌لک سه‌وزی داستان هیچیان نه‌ی نه‌گه‌یشتنی. زمان هر نه‌وه‌نده نه‌توانی بلئی وینه‌یکه‌ی بوو له‌نه‌خشی کردگار تازه به‌ تازه که‌وته ناو روژگار‌ه‌وه.

له‌و لاوه خه‌جی که ته‌ماشای خوی کرد خوی به‌له‌ندامتیک هاته به‌رچاو له‌بازاری شوخیدا نه‌فریشته‌ی ناسمان نه‌په‌ری کتوی قاف که‌سیان ناویرن شان بده‌ن له‌شانی. گولی نه‌ونه‌مامی به‌هاران په‌لکه زیرینه‌ی ئیواران نمونه‌یکن له‌کالای بالای وه‌کوو چه‌تری تاوس. خوی بلاو کرده‌وه دلی بووزایه‌وه رووی گه‌شایه‌وه خه‌رامان به‌سر نازا ناوی نه‌کرد. گول له‌رومه‌تیا شه‌وبو له‌بو‌یا سه‌ری شه‌رم‌زاری و رووی ژاکاویان دانه‌واند خوا پیدا ناوای نه‌دا.

بەمجۆرە خەجنى كەوتە ناو لالەزارى جوانىيى و شوخى ورده ورده ناوبانگى نازك و نازدارى خۆي بېستەو بەجۆرىك بېستىهوه كه خەرامانى چىنى لەچاو ئەما كەنيزەكى زەنگىيە. رۆژ بە رۆژ زياتر ئەبوو بەنیشانگاي پەنجەي سەودا سەران. ھەر ئەو ھەندە بۆ خەجىش وەكوو تاوسى لىھاتبوو چۆن تاوس سەيرى چەترى كلكى خۆي ئەكا فيز ئەيگرئ و ئەگەشيتەوہ كه سەيرى قاچى ئەكا فسى ئەنیشيتەوہ ئەميش كەسەيرى جوانى و بېستەوہى ناوبانگى خۆي ئەكرد ئەو ھەندە پتر گەشكە ئەيگرت، بەلام كە سەيرى پيرانى دانكەلى چاوكزى سەرلەر زۆكى ريش كلووى بەفرى مېردى ئەكرد سەرى ئەبردەوہ بەقولاخى خۆيا.

لە ئەنجاما ورده ورده پىي لەپيرانى مېردى پرى و كەمتر ئەھات بەلايا. ئەو خزمەتەي كە جارەن ھەببوو بۆي، لەباتى ئەوہى لىي زياد بكا ھەركەمى ئەكردەوہ. ئەو مال و مندالانەي كە جارەن بە تەنگيانەوہ بوو ئىستە چكەچكە بەرەلاي كەردن و خستتية پشت گوى. مال بىن خاوەن و بىن ناز مانەوہ، پيرانى بەناو مېردى ھەر چەند قسەي لەگەل ئەكرد بەلالووتەوہ جواپىكى ئەدايەوہ. خەجنى ئەوہى بەدلىا نەھاتايەوہ مال و مندال و پيرانى مېردى بوو. سەرمەستى دنياي ئاھەنگ و جوانى بوو لەباتى كۆرە لاويك ھەژارى وەكوو ئەمير ئەرسەلانى رۆمى و جوامىرى ھەمەوہن و شەمسام ئاغاي تەرگەوڤرى لەبەر دەرگايا ئەكەوتن. كالاي ئاوازەي شارەن بەناوى ديارىەوہ بەبار ھەر وەكوو بارەن ئەبارى بەسەريا. خەجنى كە جارەن بەخوارەنى نانى ھەرزەن و لەبەر كەردنى كراسى جاي ھەجيجى راينەبوارد، ئىستە شەكرى ئەخوارد و بە شير دەستى ئەشۆرد. ئاوريشمى لەبەر ئەكرد و پىنلاوى زەر كەفتى لەپىي ئەكرد. نەيادى پيران لەدلا ما نە نازى مندالان. پيران بىن ژن و مندال بىن دايك و مال بىن كەيبانوو مانەوہ. ھەر چەندە پيران ئەبوت ئافرەت تۆ چيت وت و ئەمە چىيە؟ خەجنى وەكوو گوڤزى بو بۆمىرن وا بوو كاتىك ئاھەنگى خۆي بە ھىچ نەئەگۆرپەوہ.

پيران كەوتە ئامۆزگارى كەردنى و پىي وت ئافرەت رۆژانى رابوردووت لەبىر بىن، ئافرەت رۆژان رۆژى لەدوايە. بۆ منت بەرەلا كەردو منالت سەر گەردان كەرد. پرسە لە ھۆزى ئاھى دەرۆيشان، دنيا لەسەريەك لا ناسوڤتەوہ بىر لەو خوايە بكەرەوہ كە تۆ لەچ رۆژگارىكا بوويت و بەيەك ھەناسە كەوتيتە چ رۆژيەك. ھەر ئەو خوايە ئەو دەسەلاتەي ھەيە بتباتەوہ دۆخەكەي جارەن. واز بىنەو لەكەلى شەپتان وەرە خوارەوہ.

خەجنى وتى: ئەي پىرى بىفەڤرى لاتى پەك كەوتووئى لەبرسا مردوو! عەمرى خۆت و منالت نەمىنئى تۆ چيت و خۆت بەچى داناوہ؟ بەو سەر و سەكوتەوہ ئامۆزگارى من ئەكەي.

من نیسته هه‌زاریک له‌بهر ده‌رگا‌ک‌ما که‌وتوون. سه‌گه‌کانیان وه‌کوو تو‌وانه. تو‌چ رایکت هه‌یه خۆت به‌منه‌وه به‌ستی؟ چاوت بکه‌روه من کیم و تو‌کییت. تو‌ئه‌سپێ تیداویت ته‌هوی خۆت به‌سه‌ر منه‌وه پاک که‌یته‌وه. من تو‌هه‌ر نانا‌سم و هه‌یج روژی‌ک له‌روژان هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کت له‌گه‌ل منا نه‌بووه. ئەم فله‌هه‌ فله‌هه‌ له‌چی، تو‌که‌ی له‌و پیا‌وانه‌ بوویت نازک و نازداریکی وه‌کوو من چلمت پیا بسووی، وه‌یا به‌په‌رووی پیس هه‌لت بگری. ئەم نابه‌جاییه‌ی نیسته کردت جاریکیکه نه‌یکه‌یته‌وه؛ ئەگه‌ینا ئەلیم به‌و که‌سانه‌ که له‌بهر ده‌رگا‌ک‌ما که‌وتوون زنده به‌چالت که‌ن. تو‌رایه‌ی ئەوه‌ت ناکه‌ووی من منالم له‌تو بوویت؛ منالی چی و شتی چی؟ من گولیکم له‌باخی جوانی ئەم دنیا‌یه‌دا برۆ برۆ چیت له‌ده‌ست دێ دریفی مه‌که. ئەمه‌ی وت و له‌ناو شه‌پۆلی ده‌ریای گه‌وره‌بیدا لیتدا رویشت.

ئەم قسانه‌ کاری کرده دلی پیران، به‌لام که‌ بیری روژانی پیشوو و بیری لانه‌وازی مناله‌کانی نه‌کرده‌وه هۆنه‌ هۆن فرمیسک ئەهات به‌چاویا و هه‌ر ئەبوت: لیبووردن باشه، نه‌ینارده‌وه بۆ لای خه‌جی. خه‌جی له‌جارانی پیشوو خراپتر جوابی ئەدایه‌وه، که‌ مناله‌کانی نه‌نارد بۆ لای ئەبوت به‌لکوو به‌زه‌یی پیا‌یانا بیتنه‌وه ئەو منالی ده‌رئه‌کرد و ئەبوت ئیوه هه‌یج منالی من نین. به‌کورتی خه‌جی له‌ناو ئاهه‌نگی خوشگوزه‌رانی و رابو‌واردنی شاهانه‌دا مه‌ست بوو بوو؛ نه‌پیرانی به‌دلا ئەهات، نه‌منالی خۆی و پیران.

پیران ئیتر گه‌یشه‌ جه‌رگی، شه‌ویک بۆی له‌سه‌ر به‌رمال دانیشت و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه وتی: خوايه‌ نیازیکی ترم که‌پیت هه‌یه ئەوه‌یه خه‌جی ژم بکه‌یت به‌ دیله‌ سه‌گیکی ره‌شی چوارچاو. تیری دو‌عای پیران له‌ناسمانه‌وه تپه‌ری و گیرا بوو. خه‌جی پیستی سه‌گی چوارچاوی کرا به‌به‌راو بوو به‌ دیله‌سه‌گیکی نه‌جولیتنه‌وه و نه‌شکیتنه‌وه. سه‌یر ئەکا له‌پیستیکی ترايه، هاوار ئەکا له‌نووزه و قوربه‌که‌ به‌و لاوه هه‌یجتری له‌ده‌م نایه‌ته ده‌روه. هۆشی هه‌یه به‌لام زمانی نییه؛ گیان هه‌یه به‌لام له‌پیستیکی ترايه؛ سه‌یری خۆی ئەکا ئایا ئەمه خه‌جی خه‌رامانی چینه‌ یا دیله‌سه‌گیکی چوارچاوی ماچینه؟ ئەمه‌ی نیسته خه‌وه‌و ئەبینه‌ یا ئەوه‌ی پیشووی خه‌و بووه‌و رویشتوه؟ ئەتلیتنه‌وه و نه‌پلینتوه ئەیه‌وی قسه‌بکا قسه‌ نییه. هه‌رکس دێ به‌لایه‌وه له‌باتی چاو به‌خوماری کوردستان سه‌گیکی گه‌رمیان ئەبینه‌. ئەلێ چاو به‌خومار فریشه‌یه‌ک بوو بالی گرتوه‌و نیسته له‌شوین ئەوا سه‌گیکی جیگرتوته‌وه.

به‌ره به‌ره ده‌وری ماله‌گه‌وره چۆل بوو، ئاغا و جووتیار که‌وتنه‌وه گه‌رانه‌وه، هه‌رکه‌ بۆ دیار. که‌نیزه‌کانی کاره‌که‌ر روویان کرد و که‌وتنه‌ گه‌ر له‌باتی سینی شیر و شه‌که‌ر بوو به‌فریدانی له‌تکه‌نان و لوولاقی که‌ر. له‌باتی باوه‌شینی نازداران بوو به‌لووته شه‌قی ریبواران،

له‌باتی دهنگی های و هووی سه‌رخوشانی عهدالی دووی به‌شان، ده‌سپۆک بوو به‌ده‌نگی ناده‌ی چخه‌ له‌و کسۆک. ئەو باره‌گا ئاوه‌دانه‌ بوو به‌ کاوله‌ و وێزانه. خه‌جی نووزه‌یکی له‌ زه‌وی و یه‌کیکی له‌ ئاسمانه‌ هه‌ر که‌ به‌لایه‌ ئەروا ئەم سه‌یری ئەو ئەکا و ئەو سه‌یری ئەم ئەکا، ئەم به‌چاوی به‌ به‌زه‌یه‌وه‌ ئەنووزینی ئەو به‌چاوی خه‌شمه‌وه‌ ئەبۆلینی.

ده‌نگ و باسی سه‌رده‌می ئەم و پیران له‌ناو خه‌لکا هه‌بوو، یه‌کی ئەیوت ئەمه‌ خوای پیرانه، یه‌کی ئەیوت ئەمه‌ دیله‌سه‌گی گوی ئاگردانه. ئەوه‌ی لیته‌ بوو فریشته‌بوو ئیسته‌ له‌ ئاسمانه‌، هه‌تا یه‌کی گرت قسه‌ی ئەم هه‌مووانه‌ گشت وتیان ئەمه‌ ئاه‌ و نزووله‌ی شیخی پیرانه. ئەی خه‌جی به‌دبه‌ختی ئاخ‌ شه‌ر هه‌یچ چارت نییه‌ ئەوه‌ نه‌بێ په‌نا به‌ریته‌ به‌ر ئەشکه‌وته‌که‌ی پیران.

خه‌جی ئەمانه‌ی هه‌موو گویی لێیه‌ به‌لام ناتوانی قسه‌بکا. له‌ نووزه‌ به‌و لاه‌و زمانی ناگه‌ڕی به‌شتیکی تر. هه‌رچه‌نده‌ سه‌یریش ئەکا که‌سێک نییه‌ به‌دادیا بگا‌و تیماری ده‌ردی کاریگه‌ری بکا.

له‌ ئەنجاما هه‌یچ چاری نه‌ما به‌ تلاوتل و به‌ کلکه‌ له‌قی خو‌ی گه‌یانده‌ ئەشکه‌وته‌که‌ی پیران. پیران ده‌رکی ئەشکه‌وتی لێ پشکۆل کرد. خه‌جی دیله‌سه‌گ به‌ده‌وری ئەشکه‌وتا ئەگه‌وزی و ئەینووژاند و ئەیقۆراند. مناله‌کانی لێ کۆبوونه‌وه‌. منال سه‌یری ئەویان ئەکرد ئەگریان ئەو سه‌یری منالی ئەکرد ئەینالاند و ئەیقۆراند. منال ئەچوونه‌ لای پیرانی باوکیان، باوکیان له‌ ده‌ریای خه‌م و په‌ژاره‌دا تقوم بووبوو، ئەهاتنه‌ لای دایکیان له‌ سه‌گینکی ره‌شی چوار چاوی ته‌پاوتلکه‌ر زیاتر هه‌یچیان به‌رچاو نه‌ئکه‌وت، ئەیاندايه‌ پرهمی گریان. له‌گریانی ئەوان و دایکیان و په‌ژاره‌ی باوکیان ئەرز و ئاسمان به‌زه‌یی ئەهاته‌وه‌ پێنانا.

مناله‌کان چوون ئەمجاره‌ که‌وتن به‌سه‌ر باوکیانا و به‌گریان و زاری ئەمان و له‌ولاه‌و به‌ده‌نگی نووزه‌و پارانه‌وه‌ی خه‌جی ئەمیش ده‌ستی کرد به‌گریان به‌سه‌ر مناله‌کانیا. ماوه‌یک به‌م جو‌ره‌ تێپه‌ری، بلێسه‌ی ئاگری ده‌روون رۆژ به‌رۆژ تێتر ئەبوو. ئاگری جگه‌ر پیرانی هه‌لگرت. شه‌ویک له‌نیوه‌ شه‌وا بۆی چووه‌وه‌ سه‌ر به‌رمال و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ وتی: خوایه‌ نیازیکم ماوه‌ گیرای بکه‌ی ئەویش ئەوه‌یه‌ له‌به‌ر خاتری مناله‌کانم خه‌جی ژنم به‌ریته‌وه‌ دۆخه‌که‌ی جارانی و بێته‌وه‌ به‌خه‌جیکه‌ی جاران. تیری دوعای گیرابوو خه‌جی پێستی سه‌گی له‌کۆل بووه‌وه‌و بووه‌وه‌ به‌خه‌جیکه‌ی جاران و چووه‌وه‌ ئەو دۆخه‌ که‌ له‌گه‌ل پیرانا به‌کزیه‌وه‌ دانه‌نیشن. ئەوه‌نده‌ هه‌بوو پیران نوێژ و رۆژی چل سال هه‌رسێ دوعاکه‌ی به‌ تره‌که‌ی خه‌جیدا ده‌رچوو.

- حەمە‌ی نادر هەبوو لەو شارە‌زوورە. بڕایەکی هەبوو ئەم بڕایە ژنیکی هەبوو روژی کولابوو بە دەستی‌هە؛ هەموو جار گله‌یی لەلای حەمە ئەکرد کە ژنەکی لە گه‌لیا باش نییە. حەمەش پیتی ئەوت: بڕام تۆ خۆت پیاو نیت، ئەگه‌ینا ژن چیه‌ پیاو بە‌دەستی‌هەو بە‌کویتە زە‌لالە‌تە‌وه؛ دە‌سا ژنە‌کی من هەرکە چاوی لێ بە‌رز ئە‌کە‌مە‌وه لە‌وانه‌یه زە‌نه‌قی بچیت. ئە‌ویش وتی: جا بڕا تۆ چیت لە‌گه‌ل کردووه‌ و بە‌و جۆره‌ هاتۆته‌ ژیر رکیفت. [حە‌مه‌ وتی:] هەرکە جوولاه‌تە‌وه بە‌ تاکه‌ که‌وش سەر و گو‌یلاکیم ناوه‌ته‌ یە‌ک. جارێک دوو جار وام لە‌گه‌ل کردووه‌ ئیسته‌ ئیتر وه‌ کوو ماستی مه‌یوی لێ‌هاتوو. وتی: سا بڕا وه‌‌للا منیش وای لە‌گه‌ل ئە‌کە‌م. یا خوا کارت راس بێ بڕا وا ئە‌م ریگه‌یه‌ت پیشان دام! ئیتر بێ گو‌مان رزگارم ئە‌بێ.

کابرا بە‌دلیکی خۆشه‌وه‌ چوووه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌. هەرکە چوووه‌ زووروه‌وه‌ به‌ بێ چریه‌ تایی له‌ که‌وشه‌کانی داکه‌ند بۆ ئە‌وه‌ بيمالێ به‌سەر ژنە‌که‌یا و ئاقلی بکا. ژنە‌کی چاوی پێ که‌وت لینی شیتان و وتی: کوره‌ ئە‌وه‌ شیت بووی وا ئە‌و تاکه‌ که‌وشه‌ت داکه‌ند؟ کابرا وتی: نه‌وه‌‌للا خانم گیان! ئە‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌م داکه‌ند بيمالم به‌سەر‌خوما.

- کابرایە‌ک هەبوو زۆر لە‌ژن ئە‌ترسا، له‌ لایه‌وه‌ وابوو ژنی بێ گو‌به‌ن نییە. پاشان ناو و نیشانه‌ی ژنیکی به‌‌حه‌یا و حسمه‌تیا بۆ هه‌لدا و له‌گه‌ل ئە‌مه‌شا زۆر دە‌ست ره‌‌نگینه‌. چوو ئە‌و ژنه‌ی هینا و نه‌وکلێ دایه‌ سه‌رخۆ. شه‌وێ له‌ ژنە‌کی پرسى ئایا تۆ هه‌یج دە‌ست ره‌‌نگینی و پيشه‌یکى ده‌ستیت هه‌یه‌؟ وتی: نه‌وه‌‌للا من پيشه‌و سه‌نه‌تم له‌ قاچمايه‌. وتی: ده‌ک موباره‌ک نه‌بێ.

تافگەى ئیلاخ

- لە قسەى کوردییە ئەلن:

جاریک ریوینک لەو بناڕەدا تى ئەپەرى ئیستریکی تۆر تیری خواردبوو راکیشا بوو بەتەواوی نووستبوو، هیچ جوولەى نەئەکرد. ریویەکە بەپشتیا تێپەرى گولمەى قنگى دەرپەریبوو. ریویەش لای وابوو ئیستەرەکە تۆپیوە تەماعى کردە قنگەسوورە دەرپەریوەکەى. چەمۆلەییکی بۆ درێژ کرد. ھەر چەمۆلەى گەیشتە قنگى ئیستەر، ئیستەر راجەنى و راپەرى و راست بوووە. چەمۆلەى ریوی لەناو قنگیا گیرى خواردو خۆیشى بە پاشووی ئیستەرەوہ دالە رۆچکە بوو. ئیستەر کەوتە جامبازە بەو دەشتەدا. لەریگەى دا چەقەلیک چاوی پتیاں کەوت وتى: «ھا خیرە مام ریوی وا خۆتت بە پاشکۆى ئەو ئیستەرەدا ھەلواسیووە؟ رەنگ بى بەخیر بۆ حەج بچن».

ریوی وتى: «بەخوا ئاغە چیت ەرز بکەم، ژیاں و مردنم بەستراوہ بەتپریکی ئەم ئاغەمەوہ. بەخیر ئەگەر ئەم تپریکی کەند ئەو وەختە فیکریکیش لەحەجەکە ئەکەینەوہ».

- تینووم بوو لەگەل مام پیرادود دانیشتبووین. لەبەر ئەوہ ریشى سپى بوو حەزم نەکرد راستەو راست بلیم ئاوم بۆ بێنە؟ وتم: بەخوا مام پیرادود رەنگ بى ئاوەکە ساردبى. وتى: ئا. وتم: پیاو ئارەزووی خواردنەوہ ئەکا. وتى: «ئا». وتم: ئەگەر پیاو تینوی بى برۆا ناکەم ئەگەر ئاو بخواتەوہ سەرماى ببى. وتى «ھم». وتم: جا ئەگەر پیاو تینووی بوو چى ئەکا؟ وتى: ئاو ئەخواتەوہ. ئیستە و ئەوسا ئاوی ھەر بۆ نەھێنام. منیش وتم ئەگەر بەمجۆرە بەدەمیوہ برۆین تا ئیوارە لى نابینەوہ و وازم لێھێنا.

- کابرایەک ھەبوو کورپیک و ناشیکی ھەبوو. بەکۆرپەکەى وت: رۆلە ئەگەر ئەزانى شتى ترمان زۆرە، ئاشەکە بفرۆشەو ژنیکی بى بێنە بۆخۆت.

کۆرپەش چوو ئاشەکەى فرۆشت و بە پارەکەى ژنیکی ھێنا. لەپاش ماوہیەک لات کەوتن، ھیچیان نەما. وتى: تەماشاکە ئەوى ئارد ئەرى فرۆشم بۆ ئەوہى گوو ئەرپت.

- مەلا یەحیای چوورستانی بۆى گێرامەوہ وتى:

ئەحەى کپنوو چوو بوو بۆ حەج و گەرپا بوووەو گەیشتبووہ «تسن» ی کەرکوک. کەشیدە یەکی حاجیانى لەسەر بەستبوو. لەو کاتەدا لەتسن مردوویەکیان لى مردبوو،

بردبوویان بۆ سەر قهبران. به‌کیان کهوتبوو بۆ مه‌لاییک ته‌لقینی بخوینێ که حاجی نه‌حمه‌د به‌ویدا تی‌نه‌په‌ری. به‌مه‌لای نه‌زانن به‌رۆکی نه‌گرن بۆ نه‌وه ته‌لقینی مردوو که‌یان بۆ بخوینێ. نه‌ویش هه‌یج خۆی تیک ناداو نه‌چیتته سەر گۆره‌که‌و به‌م جووره ته‌لقینه‌که نه‌خوینێ نه‌لی: «که‌رکووکی ئیبن که‌رکووکی خواردنت سلق و یارکووکی که نه‌کیرت دینه سەر گوێ ته‌پ نه‌که‌ی وه‌کوو که‌ر هه‌سته بلێ تلی تلی ده‌ستم له‌ده‌ستی شاقولی کفنم نه‌خه‌مه سه‌رملی نه‌چمه جه‌حه‌نم تا بنی ته‌لقینه‌که‌ت له‌به‌ر... بو‌تیه خوینم الله‌اکبر».

وتم مه‌لا نه‌مه نه‌گه‌ر شعره زۆر له‌نگه. وتی: «نه‌حه‌ی کړنوو به‌شعری ئازادی ئاورویی ئیسته وتویه خۆی نه به‌ستۆ ته‌وه به وه‌زن و قافیوه».

- سالیکی والیه‌ک نه‌چیتته «توزخورماتوو» له‌و ئیشانه که نه‌یکا یه‌کیکیان نه‌وه نه‌بێ که خه‌لکه‌که‌ی نه‌وی فیری نوێژ کردن بکا. جار نه‌دا هه‌رکه نوێژ بکا هه‌موو رۆژی مه‌تالیکی نه‌داتی. ته‌قه نه‌که‌ویتته دوزه‌وه که‌س نامینیتته‌وه که نوێژ نه‌کا.

هه‌تا چل رۆژ به‌مجۆره له‌گه‌لیان نه‌رواو پاشان پاره‌که‌یان لی نه‌به‌ری. سه‌یر نه‌کا که‌س نه‌چوووه بۆ نوێژو هه‌موو لێی به‌شیمان بوونه‌وه. پتی وتن: نه‌وه بۆ نوێژه‌که‌تان دایه دواوه؟ پێیان وت: «ئیمه هه‌ر به‌قه‌در پاره‌که نوێژ نه‌که‌ین؛ پاره بده تا نوێژ بکه‌ین».

- کابرایه‌کی شاره‌زوری به‌میوانی ری نه‌که‌ویتته سوله‌یمانی و شه‌وی نه‌چیتته مالی دۆستیکی. شه‌وی چاو ئاویکی ساردی زۆری لی نه‌خواته‌وه. له‌کاتی نووستنا له‌ ژووریکا نه‌ینوینن و ده‌رکه‌ی له‌سه‌ر دانه‌خه‌ن؛ که‌سی تریش له‌ژووره‌که‌دا نابێ ته‌نها منالیکێ چوار پینج سالانی خانه‌خویکه نه‌بێ.

شه‌وی کابرا میز زۆری بۆ دینی. هه‌له‌سته‌ی به‌چیتته ده‌ره‌وه سه‌یر نه‌کا ده‌رگا له‌ پشته‌وه داخراوه. نه‌گه‌رته‌وه زۆر به‌ریشان نه‌بێ خۆی راناگرێ، فیکر نه‌کاته‌وه به‌چیت مناله‌که لا‌با و میزه‌که‌ی بکاته ناو جیگا‌که‌ی نه‌وه‌وه که به‌یانی هاتن نه‌لین نه‌مه مناله‌که خۆی میزی کردوه و کابراش رزگاری نه‌بێ. له‌راستیدا فیکریکی باش بوو کابرا نه‌چی مناله‌که هه‌له‌گرێ نه‌یخاته جیگا‌که‌ی خۆی و پر ناو جیگای مناله‌که نه‌کا له‌ میز و رزگاری نه‌بێ. نه‌مجا دیتته‌وه مناله‌که هه‌له‌گرێ نه‌بیاته‌وه بۆ ناو جیگا‌که‌ی خۆی و نه‌میش دیت له‌شوین خۆی راته‌کشێ.

که رائه‌کشی سه‌یر ئەکا لارانی ئەکه‌وئ له‌شتینکی شل و بۆنیککی پیسیش دیت. تومه‌س ئەمه‌ منالی زیره‌ک له‌و وه‌خته‌دا که کابرا هه‌له‌یه‌گرئ و ئەهیننیه‌ ناو جیگا‌که‌ی خۆی به‌عاده‌تی شه‌وانی لای وا ئەهین ئەوه‌ دایکی هه‌له‌ساندوه‌ بردوو‌یه‌ بۆ سه‌ر ئاوده‌ست ناو جیگای کابرا پر ئەکا له‌پیسایی.

سه‌یرتر ئەوه‌ بوو تا به‌یانی میزی کابرا له‌ناو جیگای مناله‌که‌دا وشک بووه‌وه‌.

- جووله‌که‌یک هه‌بوو له‌سابلاخ «شه‌له‌مۆ»ی ناو بوو؛ کچیککی هه‌بوو دابووی به‌شوو. له‌لای جووله‌که‌ که کچ درا به‌شوو ئەهین پاره‌یه‌کی باش بخزیته‌ ته‌کی. شه‌له‌مۆ دووسه‌د تمه‌نی خستبووه‌ ته‌ک کچه‌که‌ی. شه‌وئ کابرای زاوا نه‌ئه‌چووه‌ په‌رده‌ ئه‌یوت دووسه‌د تمه‌ن چیه‌ خستوو‌یا نه‌ ته‌کی؟ به‌ناچاری به‌شه‌له‌مۆیان وت. شه‌له‌مۆ به‌ تووره‌یه‌وه‌ هات بۆ مالی زاواو پیتی وت: «هه‌ی سه‌گی سه‌گباب! من کچیککی چوارده‌ ساله‌م به‌ دووسه‌د تمه‌نه‌وه‌ پی داوی و ئەلیم بیگن؛ که‌چی تو نایگیت. وه‌ره‌ تو سه‌د تمه‌ن به‌ من بده‌ هه‌تا من خۆت و هه‌چ خزم و عه‌شره‌تیکت هه‌یه‌ هه‌مووتان بگیم».

- کابرایک وا چوو بووه‌ دلێه‌وه‌ که بووه‌ به‌گه‌نم و مریشک ئەه‌خوا. له‌به‌ر ئەمه‌ کون به‌کون خۆی له‌مریشک ئەشارده‌وه‌. له‌دوا‌ییدا چار نه‌ما گرتیان و خستیا نه‌ شیتخانه‌. ماوه‌یه‌کی پینچوو وتیان چاک بوه‌ته‌وه‌و هینایانه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌رکه‌ چۆوه‌ ماله‌وه‌ مریشک‌یککی به‌رچاو که‌وت، دایه‌ بانگه‌لاو هاوار هاوار. که‌س و کاری وتیان: ئەرئ ئەوه‌ هاوار هاواری چیته‌؟ خۆ تو ده‌نکه‌گه‌نم نیت مریشک بتخوا. وتی: «به‌لئ ئەزانم، به‌لام ئیوه‌ به‌مریشکه‌که‌ی به‌سه‌لمینن که‌ من ده‌نکه‌گه‌نم نیم».

- مه‌لا نادریک هه‌بوو لووتیککی ناقۆلای پینوه‌ بوو. رۆژیک ئەه‌چیته‌ مالی یه‌کی له‌قوتایه‌کانی. ئەو قوتایه‌ی براییکی بچکۆله‌ی ئەهین، مه‌لا نادری چاو پین نه‌که‌وتبوو. دایکی کوره‌که‌ له‌ترسی ئەوه‌ نه‌ وه‌ک کوره‌که‌ی که‌چاوی که‌وت به‌لووتی مامۆستا ده‌ست بکاته‌ قسه‌کردن وه‌یا. پینکه‌نین ناردیه‌ ماله‌ دراوستیکه‌یان.

مه‌لا نادر هات و دانیشته‌ و باجی ئایشی به‌خیراتنی کرد، به‌لام هه‌ر دلی له‌مستیا‌یه‌ نه‌ وه‌ک کوره‌که‌ی پینته‌وه‌. له‌و کاته‌دا که‌ پیاله‌ خالیه‌که‌ له‌ به‌رده‌می خۆیا دانه‌نی و ئەیه‌وئ شتیکی تیکا بۆ مامۆستا پیتی ئەلئ: «مامۆستا شیر بکه‌مه‌ لووتیه‌وه‌ یا قاوه».

- کابرایهک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا و چوار منالیا له ژووریکا نه‌نووستن. نه‌گه‌ر جاریک بیویستایه گه‌مه و گالته‌یک بکه‌ن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا مناله‌کان لییان نه‌بوون به‌شملی شه‌ر و لی نه نه‌گه‌ران.

رؤژیک کابرا چوو هه‌ندی گیزه‌ری کپی هینایه‌وه به‌هه‌ر مناله‌مسته نۆکیک و گیزه‌ریکی دایه، وتی بچن له‌ژیر لیفه‌که‌وه بو خۆتان بیخۆن، به‌لام نه‌بێ ده‌نکه ده‌نکه نۆکه‌که بخۆن. نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س دوو دوو بیخوا گیزه‌ره‌که‌ی لی نه‌ستینه‌وه و نه‌یبرمه قنگی. منالان چوونه ژیر لیفه‌وه خه‌ریک بوون به‌نۆکی برژاو خواردنه‌وه. کابراش به‌دلنیا‌یی له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ده‌ستی کرد به‌ئیشی خه‌یرکردن.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک به‌کئی له‌مناله‌کان - که نۆکه‌که‌ی ته‌واو بووبوو - سه‌ری له‌ژیر لیفه‌که‌ ده‌ره‌ینا سه‌یری کرد نه‌وا باوکی سواری دایکی بووه، قیژانی وتی: «مناله‌کان مناله‌کان! ته‌ماشاکه‌ن وادیاره دایکه‌م نۆکه‌که‌ی دوو دوو خواردوو، نه‌وه‌ته باوکه‌م گیزه‌ره‌که‌ی تی نه‌بری».

- له‌سه‌رده‌می تورکه‌کانا کابرایکی سمیل بابری کوردی خه‌لکی نه‌و سه‌ره بو کاسبی نه‌چێ بو نه‌سته‌موول، به‌لام کابرا، کابرایکی که‌له‌میزدی جوان‌چاک له‌ده‌مه‌ده‌می گه‌رانه‌وه‌یا بو ولات رؤژیک به‌ناو کۆلانیکا تی نه‌په‌رێ. ژنه ده‌وله‌مه‌ندیکی میزدفسر له‌سه‌ر بانه‌وه چاوی پێ نه‌که‌وێ و نه‌زانێ کابرایکی غه‌ریبه، له‌دلی خۆیا نه‌لێ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌م کابرایه‌دا ریکه‌وم به‌بێ گومان منالیکه‌م نه‌بێ و به‌ته‌واوی بنج له‌سه‌ر مال و ملکی میزده‌که‌م دانه‌کوتم.

کاره‌که‌ریک نه‌نیرێ به‌شوین پیاوه‌که‌دا و بانگی نه‌کا و پیتی نه‌لێ: من چه‌ز نه‌که‌م جارێ له‌گه‌ل تۆدا دروست بېم به‌لکوو منالیکه‌م بې. کابرای کورده‌ی ساله‌ها دوور که‌وتووی له‌مال و منال وه‌کوو باره‌ شاری هاتیبته‌وه، وانه‌زانێ و به‌تایبه‌تی ژنه‌که‌ هه‌ندی پاره‌شی نه‌داتن. له‌وه‌ختی ئیسا کابرا نه‌لێ: «خانم ئاره‌زووی خۆته نه‌گه‌ر نیوه‌ی به‌رم کوره‌که‌ت نه‌بێ به‌ یوزباشی، نه‌گه‌ر هه‌مووی به‌رم نه‌بێ به‌ بنباشی ئیتر تو کامت نه‌وێ ئاره‌زووی خۆته». ژنه نه‌لێ: دیاره چه‌ز نه‌که‌م بې به‌ بنباشی.

کابرا ده‌ست نه‌کا به‌ئیش له‌وه‌خته‌دا ژنه -بلامانی- بایکی به‌ده‌نگی لی به‌ره‌یته‌وه. کابرا نه‌لێ: «داخی گرانم خانم کوره‌که‌ت به‌هیچ گوویک نابێ ته‌نها نه‌وه نه‌بێ که‌ نه‌بێ به‌ بۆریه ژه‌نی قشله».

- دزیک له تاریکه شهویکا چووه مالیک بو دزی. هر چهنده گهرا هیچی دست نه کهوت. له بهر زور گهرا تینویشی بوو گوزه له شریک دانرابوو چووه سهر گوزه له که سهیری کرد ئه ویش کونه و تنوکی ئاوی تیدانییه. بهنسک و ناهومی گهرا یهوه دواوه. له گهرا نه ودا گوئی له دهنگیک بوو راوه ستاو گوئی راگرت سهیری کرد ئه مه ژن و میرده که ئیشی شه رعییان کردوو و قسه ئه کهن. پیاوه که بهژنه که ئه لی: ئه وئ من دام به تو هزار لیله دینی. ژنهش به پیاوه که ئه لی ئه وئ من دام به تو دوو هزار لیله دینی. له م کاته دا دزه که تووره بوو وتی: «سه گباینه ئیوه شه وئ سی هزار لیله مامله ئه کهن که چی توژی گوزه له شه که تان پینه ناکن ئه گهر موسلمانیک هات توژی ئاوی لی بخواته وه».

- له تاران دوکتوریک شوینی تاییه تی کردبووه وه بو هاتوچووی نه خوشه کان. ئه م خانوهی دوو ده رگای هه بوو یه کئی له پیشه وه یه کئی له پاشه وه. ده رگای دواوه یان تیکدابوو خهریک بوون چاکیان ئه کرده وه؛ کریکار ئیشی تیدا ئه کردو و ریگاکه ی وای لی هاتبوو به که لکی هاتوچووی نه خوش نه هات.

به شاگرده که ی خوی ئه لی: له سهر قاقه زیک بنووسن «له بهر ئه وه ده رگای دواوه ویرانه له ده رگای پیشه وه ته شریفان بیت». ئه م پارچه یه بدا به قهد دیواری خانووه که وه بو ئه وه ی ئیتر له و ده رگای پاشه وه هاتوچوو نه کریت تا چاک ئه کریته وه.

شاگرده که سریش ئه دا له پشتی پارچه قاقه زه که و ئه یه وئ بینووسینن به دیواره که وه له و کاته دا دوکتور بانگی ئه کا ئه میش پارچه قاقه زه که به به ره واژه یی له سهر کورسینیک داننه نی و ئه چی به دهم دوکتوره وه. کو توپر له و ده مه دا ئافره تیکی نیوه نه خوش دیت بو لای دوکتور و له سهر کورسیه داننه نیشن قاقه زه ته رکه ی پتیه بوو. قاقه ز راست ئه نووسن به شوینی دانیشتنی ئافره ته که وه. ئافره ت به ناو شه قام و کولانا وه کوو کوتر ئه پرا به ریگادا هه موو ریواریک که له پشتیه وه تی ئه پهرن سهر ئه کهن ئاگاداریه ک به ده ر قنگی خانمه وه یه نووسراوه: «له بهر ئه وه ده رگای دواوه ویرانه له پیشه وه ته شریفان بیت».

- له جه نگی یه که ما ئه وه بوو له شکری هه موو ولاتیک چوو بووه ولاتیک تیره وه ئه لمانه کانیش چوو بوونه فهره نسه وه. سه ربازی دؤ نه دیوی ئه لمان خانمه جوانه کانی فهره نسه ئه بینن هوشیان لانامینن و په لامار ئه دهن. پیریژنیک فهره نسی سهر ئه کا کهس به لای

ئەووە ناچی لەمە زۆر توورە ئەبێ ئەلێ: «ئەی خوا بۆ هەموو کەس جەنگە کەچی بۆ من ئاشتییه».

سەربازیکێ ئەلمانی گویێ لێ ئەبێ لای وا ئەبێ ئەمە جیتیوی ئەداتێ ئەچیت بە شەپە زلله بەر ئەبیتە ویزە ییریژی ئەرامەنە، ئەوەندە ی لێ ئەدا ئەمرێ. لەپاش ئەو کە ئەبخەنە گۆرەووە نەکیڕ و مونکەر دیتە سەری. نەکیڕ لێی ئەپرسی خوی تۆ کییه؟ پیرەژن ئەلێ: تۆ پیم بلێ تۆ کیت؟ ئەلێ: من نەکیڕم. ئەویش ئەلێ: خوا ئینسافت ببێ لێرەش هەر نەکیڕ؟ ئە ی کیڕ لەکوییه؟

- لەبەغدا گەلێ لە «کویر»ەکان موزیقا لێ ئەدەن. روژیک پیاویک بەیەکی لەو کویرانە ئەلێت کە هەموو روژیک بچیت بۆ مالیان فیری موزیقای بکا. کویرەش مالی کابرا نازانی کابرا ناوو نیشانی مالهەکی خوی ئەداتێ کە لە وەزیریە لە فلان شوین بە دەستی راستەووە دەرگای چوارمە، کە پارچە تەختەیهکی بچوو ک لە تەنیشتیەووە داکوتراووە ناوی خوی لێ نووسراووە ئەو مالی ئەوانە.

کویرە ی موزیقار روژی دوایی ئەروات بەناو و نیشانە کە ئەچیتە کۆلانەو بەپال دیوارە کەدا بە دەستکوتان ئەروا. دەرگای یەکەم و دوووم و سێیەم نە، ئەگاتە دەرگای چوارەم لەو کاتەدا بەریکەوت «حەزەرەتی» لە شۆرجە برنج و روئی بەحەمالیکا ناردبوو بۆ ئەو ماله. حەمال کە لە تەنیشت دەرگاکەووە راوەستاووە چاوهرپی پسوولە ی گەیشتی برنج و روئەکی ئەکرد لە فەرەیدونی خۆمان.

حەمالە رەسمیەکانی بەغدا هەر یەکە «باج»یکیان پێیەو ئەم باجەیا لە قورقوشم وەیا لە شتیکی ترەو بەسەر سنگیانەووە هەلی ئەوەسن.

کویرە ی موزیقار بە دەستکوتان کە ئەروا لەپیشا دەستی ئەکەوێتە سەر پارچە «باج» ی حەمالە کە وا ئەزانی ئەمە دەرگاکە یەو ئەمەش پارچە ی تەنیشت دەرگاکە یە کە فەرەیدون پینی وتووە. ئەمجا دەست بە سەرسنگی حەمالی ئەو بەدەرگا زانیووە دا دیتیتە خوارەووە دەعبای حەمال دیت بەدەستیەووە ئەوا ئەزانی ئەووە ئەلقەریری دەرگاکە یە دەست ئەکا بەکوتانی. حەمال ئەکەوێتە گرمە گرم و بۆلەبۆل موزیقار وا ئەزانی ئەمە «عود»ەکی شانیەتی وا دەنگی لێووە دیت. دەست لە کیری حەمالە بەرەلا ئەکا و بە پەلە دەست ئەبا بۆ عودەکی ئەلێ: «سەگباب خێوکه! من دەرگاکەم کوتا ئیتر تۆ ئەم ئاوازه خویندنەت لەچی؟»

بەم جۆرە فەرەیدون مامۆستای بۆ خۆی راگیر کرد کە فێری عود لێدان بیت.

- تازە ئۆتۆمبیلە پاسەکان کەوتبوونە ناوشاری سولهیمانی بۆ هاتوچوو کردنی خەلک بەناو شارا، کابرایکی «مراڤه»یی لەگەڵ ژنە کە یا هاتبوونە سولهیمانی و سواری پاس بوو بوون. وایکەوتبوو ژنە کە لەپێشەوه دانیشتبوو میردە کە لە بەشی دواوە. کابرای میرد پارە ی هەردووکیانی داوو پاسە کەش پریبوو لە خەلک لەو ناوەدا کابرا هەستا و بە دەنگی بەرز بانگی کرد لە ژنە کە ی: «تایشی تایشی من لە دواوە داومە، ئیتر تۆ لە پێشەوه مەیدە».

- تازە شەری یە کەم بڕابوو وە کابرایەکی ئینگلیزی لە ئینگلتەرە قسە ی بۆ دۆستیک ی ئە کرد وتی: کوردەکان هەتا بلتیت پیاوی چاکن و خزمەتی میوان زۆر ئە کەن. هەر کە میوانیک ئە چیتە ناویان ئە بیەنە مالمە وە پەزیرایی لێ ئە کەن. ئە بیەن بۆ گەران، ئە بیەن بۆ ناو باخ، شتی خۆشی ئە دەنێ سەر و رومەتی ماچ ئە کەن، بە شەو لە تەنیشت خۆیانە وە ئە نیوین، لە حەماما دەست بە هەموو لایەکیا دین و ئە بشۆن؛ بە کورتی بە هەموو جۆرخزمەتی ئە کەن. کابرای دۆستی وتی: جا تۆ کە ی چویت بۆ کوردە واری تا ئە م هەموو نەوازشە ببینی؟ ئە ویتەر وتی: من خۆم نەجووم ئیمسال ژنە کە م چوو بوو هاتە وە گیرایە وە.

- سێ کابرای سیان ئە چنە هەولتیر مەنارە ی «شێخی چۆلی» ئە بینن، بە لایانە وە زۆر سەیر ئە بین و هەر سەیری ئە کەن یە کێکیان ئە لێ ئە مە چییە؟ ئە مە بە هەقری من قاریی ئە رزە. یە کێکی تریان ئە لێ: وایبێ ئە مە بیرە کە ی قوچە بلباسە هیناویانە لێرە هەلیان گیرا وە تە وە لۆ ئە وە ی ئاوە کە ی وشک بێ دیسانە وە سواغی بدەنە وە. سێبە میان ئە لێ: ئە وە ئیوە چ دەرین؟ ئە مە کیری ئە رزە و ئە چنی بە قوزی خوشکی ئاسمانیدا.

- کابرایەکی کورد تە لاقی ئە کە و ی و ئە چیتە لای شێخ بابە عەلی تە کێبە یی لە سولهیمانی ئە لێ: «یا شێخ هانام هاوردگە سە درگاکە تە لاقم خواردگە و منالدارم». بابە عەلیش ئە لێ: چیت و تە وە؟ ئە لێ: «قوروان کە من و تە م وە ژنە کە م تە لاق تە کە و تۆی ئە و وتی شیر».

بابە عەلی ئە لێ: چۆن شیریک؟ درێژ بوو یا کورت؟ ئە لێ: قوروان نە درێژ و نە کورت. ئە لێ ئە تە وانی بیلتیت ئە لێ: قوروان دوو سێ شیر ی لە ویدا پێ لێ ئە دا ئە مە جە ئە لێ ئە تە وانی ژنە کە شت ببینی؟ ئە لێ: قوروان خاس ئە تە وانم ئە و ئە چنی بە شوین ژنە کە یا.

له‌م لاهه شیخ بابه‌علی چند که سیک کو نه‌کاته‌وه و چاره‌ری هاته‌وه‌ی کابرا نه‌کن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا. نه‌مجا دینه‌وه بابه‌علی له‌ ژنه‌که نه‌پرسی نه‌لی چون بوو؟ ژنه‌ش نه‌لی: قوروان نه‌م ده‌ویت باوکه وتی: هدر سی ته‌لاقت که وتوی منیش وتم شیر، گووت خوارد. بابه‌علی له‌ویدا دوو سی شیریش کورت و دریز به‌ژنه‌که دائه‌هیللی و نه‌مجا پتیا نه‌لی: بچنه‌وه مادام شیره‌که دریز نه‌بووه ته‌لاقه‌که ناکه‌وی. نه‌وانیش نه‌لین نه‌ی وه‌قوروانت وین.

- مه‌لا نه‌وره‌حمان هه‌بوو له‌سوله‌یمانی، رۆزیک هه‌ندئ له‌ مه‌لاکانی وه‌کوو شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی و شیخ نووری بابه‌علی و مه‌لا حسینی پیسه‌کهن‌دی رووی لی نه‌نین که بانگ‌شنتیکی نان خواردنیا بکا، نه‌ویش -سه‌لامت بی- هیچی له‌ده‌ست نه‌ه‌بووه‌وه. تا ماوه‌ی شه‌ش مانگ به‌مجوره له‌گه‌لی خه‌ریک نه‌بن له‌نه‌نجاما به‌لینیا نه‌داتی که بابه‌ تيمشه‌و بو نان خواردن له‌ مالی تيمه نه‌بن و کیش له‌گه‌ل خۆتان تین بین.

نه‌مه‌ خه‌به‌ریکی خوش بوو بو ئیواره مه‌لاکان هه‌ندیکی تریش له‌گه‌ل خۆیان نه‌بن و نه‌چن بو مالی مه‌لا نه‌وره‌حمان. به‌سه‌کردن رایته‌بویرن و خۆیان نه‌خه‌لافین سهر نه‌کن هیچ ده‌نگ و باسی نان هینان نییه. شیخ بابه‌علی خۆی پی راگیر ناکری نه‌لی مه‌لا نه‌وره‌حمان برسیمانه کوانان؟ نه‌ویش نه‌لی: قوربان په‌له مه‌که. نه‌که‌ویته دره‌نگ، سهر نه‌کن نان هدر نییه. نه‌مجا هه‌موویان نه‌لین مه‌لا له‌برسا مردین کوانان؟ نه‌ویش نه‌لی: «بی به‌لا بن دوانزه مانگه‌ی خوا نان و گوشت نه‌خۆن با تيمشه‌و هیچ نه‌خۆن چی نه‌بن؟» به‌م جوره ده‌ستیان پتوه نه‌نی و هیچیان ناداتی، به‌سکی برسی نه‌گه‌رینه‌وه.

- کابرایه‌کی جاف هه‌بوو ئیشی هدر دزی کردن بوو. نه‌مجا نه‌چن له‌لای شیخ که‌ریمی که‌بچنه تۆبه نه‌کا و نه‌بن به‌ده‌رویشی. شیخ پتی وتبوو ئیتر نابی دزی بکه‌ی. کابراکه‌یش چوو بووه که‌ولی و ئیتر هیچی پی نه‌که‌را جاری نه‌مابوو. نه‌مجا نه‌چوو به‌شه‌و ماله‌که‌ی خۆی نه‌بری و نه‌چوو له‌ده‌ره‌وه نه‌یشارده‌وه و له‌به‌یانیا ژن و منال هه‌رایان لی هه‌لته‌ستا. نه‌ویش نه‌یوت: «که‌نیشکه مه‌یکه‌ن وه‌گاله من لغاوی نه‌و شیخه‌م له‌ده‌مايه ناتوانم بچمه که‌له‌وه‌ر خۆم هاتگم بردگمه».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و موکریانه سه‌ی عه‌زیزی ناو بوو، شیت بوو؛ له‌ پشيله زۆر نه‌ترسا. رۆزیک که‌رویشکیک نه‌گرن و نه‌یخه‌نه کۆشیه‌وه، نه‌ویش نه‌لی: کوره به‌رم ده‌ن پشيله خواردمی. نه‌لین کوره پشيله نییه که‌رویشکه. نه‌ویش نه‌لی: کوره هیزینه پشيله‌یه پتی

ئەلەن پشیلەگۆی کورتە و کلکی درێژە. کەرۆشک گۆی درێژە و کلکی کورتە. سەه
عەزیزیش ئەلە: «هەزینە کلکی کورت و گۆی درێژە، گۆی درێژ و کلکی کورت نییە مادام
چاوی شینە ئیشی خۆی هەر ئەکا و ئەمخوا».

- جارێک یەکنێ لەحافزەکانی مزگەوتی گەورە سولەیمانی ئەچیتە حەوزی و سل
خانەکە مەلە ئەکا. خالە فلانیش لەسەر حەوزەکە تارەت ئەگرێ، حافزەکە ئەچیتە ناو
حەوزەکە چاوی نابینێ دەستی ئەکەوێ لەشتیکی نەرمی ئەستووری شلە پەتە بانگی ئەکا
خەلکینە ئەمە منالیکە کەوتۆتە ناو ئەم حەوزە من لیم ون بوو بێن دەری بێنن. خالیشم
ئەلە: «بابە ئحم هاوار مەکە ئەو ئەلەتەکە ی منە».

- کابرایک هەبوو لە سولەیمانی با بلنیم مەلا سمایلی ناو بوو، هەتیو باز بوو. جارێک لە
کەرکووک کورپیک بەگیر دیتی و ئەبیاتە شویتیک. کە دینە دەرەو کورپیک تر تووشی ئەو
کورپە ئەبی و کەین و بەینی لێ ئەپرسی. ئەلە: «وێلا ئەو کابرایە بردمی بۆ ئەو سوار
خۆیم کا. کابرا ئەم قسە بە ئەبیسیتەو ئەلە: «ئەوا هەتیو بازیش حەرام بوو مەگەر بە
حوزووری وەلی و دوو شاهد نەبێ».

- مەلاییک جاری وەعزی ئەدا و لە ناوەندی وەعزە کەدا گەیشتە سەر باسی مەلاییکە و
وتی شوکر بکەن شوکر بکەن. هەموو خەلکە کە دەستیان کرد بە شوکر کردن لە پاشا و تیان
مامۆستا ئەم شوکرە بۆچی بوو؟ وتی: «بۆ ئەو بوو کە خوا رەحمیتی گەورە ی پێکردووی
بە مەلاییکە. ئەگەر مەلاییکەکان پێسیایان هەبوا یە لەو سەرەو ئەمەیان ئەکرد بە ژیر
پێسیایەو و جەلە کائمان هەموو لە نوێژ ئەبرد».

- هەتیویکی قوماز باز هەبوو لە سەقز مۆلە ی ناو بوو، ئیشەکە ی ماسی فرۆشتن بوو لە ناو
شارا. رۆژی دوو ماسی پێ ئەبێ ئەگاتە بەر دەرگای مایکی خانمێکی کاشانی کە
مێردەکە ی سەرگورد بوو. بە هۆی وەزێفەو کەوتبوونە ئوێ. بە دەنگی هە ی ماسی مۆلەو
دیتە بەر دەرگای حەوشە. دلی ئەچێ لە ماسیەکان، لەو کاتە شا پارە ی پێ نابێ لە گەل مۆلەدا
رێ ئەکەون کە پێکەو و بنوون و یەکنێ لە ماسیەکانی بداتن. ئیش ئەکری و مۆلە ماسیەکی

نهداتی. خانم نعلی: نه‌گەر ئاره‌زووت لێیه‌یه‌کیکی‌تر و ماسییه‌که‌ی‌تریش. مۆله‌ پێخۆش
ئەبێ نعلی باشه. مۆله‌ هەر دوو ماسییه‌که‌ی‌ له‌ده‌ست ده‌رنه‌چی.

مۆله‌ که‌ ده‌ستی له‌قنگی هه‌مانه‌ی به‌تاله‌وه‌ ده‌رنه‌چی له‌بهر قاپی هه‌وشه‌که‌دا دائه‌نیشی
داوای هه‌ندی ئاوی خوارده‌وه‌ نه‌کا. خانم له‌ناو گلینه‌یکدا ئاوی بۆ دینی. مۆله‌ که‌ ئاوه‌که‌
ئه‌خواته‌وه‌ گلینه‌که‌ دا ئه‌خات و ئه‌شکی ئه‌مجا ده‌ست نه‌کا به‌گریان. له‌و کاته‌دا ئاغای
سه‌رگوردی میردی خانم دیته‌وه‌ سه‌یر نه‌کا ئه‌وا ئه‌م کۆره‌ له‌بهر قاپیه‌که‌ی ئه‌وانا دائه‌شتوه‌وه‌
ئه‌گری. لێی ئه‌پرسی بۆچی ئه‌گریت؟ نعلی: قوربان دوو ماسیم بێ بوون هاتم لیره‌ داوای
تۆزێ ئوم کرد ئه‌م خانمه‌ نه‌ختی ئاوی له‌ناو ئه‌م گلینه‌یده‌دا دامی. که‌ ئاوه‌که‌م خوارده‌وه‌
گلینه‌که‌م له‌ ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه‌و شکا. ئیسته‌خانم له‌باتی گلینه‌که‌ دوو ماسییه‌که‌ی لێ
گل داومه‌ته‌وه‌. منیش له‌ترسی وه‌ستا که‌م ناویرم بچمه‌وه‌وه‌ خانمیش ماسیه‌کانم ناداته‌وه‌.
ئاغای سه‌رگورد که‌ گوی له‌مه‌ ئه‌بێ روو ئه‌کاته‌ خانم و نعلی: خانمجان عه‌یه‌ گلینه‌یه‌ک
نرخێ چیه‌ و ئۆ له‌باتی ئه‌وه‌ ئه‌و دوو ماسیه‌ت له‌م به‌سه‌زمانه‌ گل داوه‌ته‌وه‌؟ پیتی بده‌ره‌وه‌
بابروا گوناچه‌. خانم چارناچار نه‌چی دوو ماسیه‌که‌ دیتته‌وه‌وه‌ ئه‌یداته‌وه‌ به‌ مۆله‌. مۆله‌
به‌خۆی و ماسیه‌کانه‌وه‌ ئه‌رواوه‌ خانمیش ناویری ده‌ نگ که‌ کاره‌سات وانیه‌.

- مه‌لا عه‌لی حاجی مه‌حموو هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی رۆژی له‌ خانه‌قای حاجی مه‌لا عه‌لی
خه‌ریکی ده‌ستتۆز شتن ئه‌بێ، سه‌ری ده‌عبا که‌ی گرتبوو ئه‌هات و ئه‌چوو ئه‌کۆکی و
سه‌ره‌که‌ی گرتبووه‌ ده‌ست و ئه‌یسوو به‌دیواری به‌ر ئاوده‌سته‌که‌دا «استه‌برا» ی ئه‌کرد.
«مه‌جۆلی خامه‌ش له‌وئ هەر ده‌ستتۆز ئه‌شوا نعلی: مامۆستا ئه‌وه‌ بۆچ دیواره‌که‌ کون
ئه‌که‌ی؟ مه‌لا عه‌لیش نعلی: «مه‌جۆل ئه‌و ره‌قی قایمیه‌ نه‌ماوه‌ که‌تۆ دیوته‌».

- کابرایه‌کی ده‌رۆز که‌ر ئه‌چینه‌ به‌ر ده‌رگایه‌یک و نعلی خه‌رتان بنووسی شتیکم بده‌نی.
له‌و کاته‌دا ژن و میرده‌که‌ له‌ژووره‌وه‌ خه‌ریکی ئیشی خه‌رنه‌بن. ژنه‌که‌ له‌ژیره‌وه‌ جارچار
نه‌ر مه‌ زه‌له‌یه‌ک ئه‌دا له‌ میرده‌که‌ی که‌ سوالکه‌ره‌که‌ ئه‌و قسه‌یه‌ نه‌کا. ژنه‌که‌ نعلی: خوا
بنداتی. کابرای ده‌رۆزه‌ که‌ر هەر واز نایه‌نی، ئه‌وه‌ی ئه‌بخۆن له‌وه‌ شتیکم بده‌نی. ژنه‌که‌ نعلی:
من کێر ئه‌خۆم و میرده‌که‌م زه‌له‌ ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی فه‌رموو». کابرای سوالکه‌ر لێ ئه‌دا ئه‌روا و
نعلی: «ئه‌م نعه‌مه‌ته‌ خوا هەر به‌ خۆتانی ره‌وا ببینی».

- لە سابلاخ کابرایکی تەوریزیان گرتبوو بەرەواژە سواری کەریان کەردبوو بەناو شارای ئەیانگتیرا و لێیان ئەدا. یەکن پرسی ئەمە چی کردوو؟ وتیان جینیوی بە ئەبووبەکر و عومەر داو. کابرای کەر سوار گویی لیبوو وتی: عوسمانیشتان لەبیر نەچی.

- کابرایک زستان بوو خەریکی پیرەژنی بوو. لەکاتی ئیش کردنا دەری هینا پیریزنەکه وتی: ئەوە چی ئەکە؟ کابرای وتی: «وەللا تاکی ئەکەمەو بەزانم ناووە ساردترە یا دەروە؟»

- فایق بێ کەس لە سولەیمانی فیر بوو بوو بە «کەسپەر»ی عەرەق فرۆش هەر ئەچوو عەرەقی لێ ئەسەند و ئەیوت لەسەر حساب بینووسە، فلسی نەئەدا.

رۆژیک ئەچنی داوای قاپی عەرەقی لێ ئەکا و هەر لەدوکانەکشیا دا ئەنیشی بو خواردنەوێ. کەسپەریش قاپە عەرەقیکی زۆر تورشی بۆگەنی ناخۆشی بو دیتی؛ چونکە ئەزانێ پارە نادا. فایق هەمووی ئەخواتووە و گوی ناداتی، لەکاتی هەستانا تەنھا دوو دیناری بێ ئەبێ دوو دینارەکه ئەدا بەکەسپەر. کەسپەر زۆر سەرسام ئەبێ، ئەلێ: کاک فایق ئەمە گەلێکی زیاده لەنرخێ قاپە عەرەقەکه. فایقی ئەلێ: من نرخێ قاپە عەرەقەکه نادەم نرخێ ئەو وەستایەتیە تۆ ئەدەم کەچۆن تەوانیوتە لەقنگیکی وا فراوان بڕیتە قاپیکی وا تەنگەو.

- عەلی ئوفیک شەویک لەنادی ئەبێ سەر خۆش ئەبێ و هەلئەستێ و ئەچیتەووە بو مالهووە. لەریگادا ئەکەوێ و ناتوانی بڕوا. دەوریە تووشی ئەبێ و نایانسن ئەلێن: هەستە بابچین بو پۆلیس خانە. ئەویش ئەلێ: دەجا ئەگەر من بمتوانیا بە ریگادا بڕۆم ئەچوومەووە بو مالی خۆم». پاشان ئەیناسن و ئەیبەنەووە بو مالی خۆیان.

- لەو بەر کێو هەموو ئیوارەیک مامۆستا وەعزێ ئەدا. ئیوارەیکیان وتی: هەر کەس بەشەوی جمعه لەگەل خێزانەکە خۆیا دروست ببێ قەسریکی لە بەهەشتدا بو دروست ئەکری.

ژنیکی لەکۆری وەعزەکەدا بوو هەستا گەراپەووە و ئەو ئیوارەیکەش جمعهبوو، بە مێردەکە خۆی وت: پیاووە کە مامۆستا وای فەرموو ئیمشەو جمعهیە با کۆشکیکی لە بەهەشتا دروست کەین. کۆشکیکیان دروست کرد. زۆری پێ نەچوو ژنەوتی: پیاووەکە ئەووە بو تۆ بوو با کۆشکیکیش بو من دروست کەین. کۆشکیکیان بو ئەویش دروست کرد. پاش ماووەیک

ژنه که وتی: پیاوه که ئەگەر میوانیکمان هات له کوئی داینین؟ با کۆشکینکیش بۆ ئەو دروست کهین. به‌لێ میوانخانه‌یه‌کیشیان دروست کرد.

پیاوه سه‌یری کرد ئەگەر به‌م جوړه پتوه برۆن ئەوه‌نده‌ی کۆشک ئەبێ له به‌هه‌شتا سه‌ری لێ ده‌رناکا. ژنه هات بیه‌وئ قسه‌بکا پیاوه پتیش ئەوه ئەو قسه‌بکا هاته‌وه کار به‌لام کردی به‌شوینیکی ترا ژنه وتی چیت کرد؟ پیاوه وتی: «نافرته هەر کەس سێ کۆشکی له به‌هه‌شتا هه‌بێ ئەبێ خانووه شریکیشی له‌جه‌حه‌نه‌ما هه‌بیت».

- کابرایک هه‌بوو «فه‌تالی» ناو بوو، که‌ریکی هه‌بوو ئەبیاته سه‌نه بیفرۆشی. ئەچیته مه‌یدانه‌که جامبازه‌کان ده‌وری لێ ئەده‌ن به‌چه‌ند نه‌ به‌چه‌ند، به‌پینچ تمه‌ن رێ ئەکه‌ون. کابرا ئەلێ که پینچ تمه‌ن بپنێ شه‌ش دپنێ له شه‌ش تمه‌ن که‌متری ناده‌م. ئەم لاو ئەه‌ولا بۆی ئەکه‌نه شه‌ش تمه‌ن. ئەمجا کابرا ئەلێ که شه‌ش تمه‌ن بپنێ، حه‌وتیش دپنێ له حه‌وتمه‌ن که‌متری ناده‌م، دیسان ئەپیته‌وه به‌هه‌راو بۆی ئەکه‌ن به‌حه‌وتمه‌ن. دیسان ئەلێ که حه‌وتمه‌ن بپنێ هه‌شتیش دپنێ، له هه‌شت تمه‌ن که‌متری ناده‌م. به‌کورتی ئەچن تا ده‌تمه‌ن کابرا هه‌ر رازی نابێ و ئەلێ که ئەوه‌نده بپنێ ئەوه‌نده‌ش دپنێ ئەوانیش ئیتر لینی ناگرن و ئەگه‌رپتیه‌وه. دپته ئەم لا ده‌سته‌یه‌کی تری لێ په‌یدا ئەبێ ئەلین که‌رکه‌ت به‌چه‌ند؟ ئەلێ به‌ ده‌تمه‌ن. ئەلین نایه‌نی به‌ نو تمه‌ن. رازی ئەبێ، یه‌کیکیتر له‌و لاوه ئەلێ نایه‌نی به‌ هه‌شت تمه‌ن. به‌ هه‌شت رازی ئەبێ. کابرای یه‌که‌م ئەلێ باهه‌ نایه‌نی به‌ حه‌وتمه‌ن. ئەم رازی ئەبێ و ئەوان رازی نابن به‌کورتی هه‌ر جاره تمه‌نیکێ بۆ ئەشکینن تا ئەپه‌یننه سه‌ر یه‌ک تمه‌ن ئەلێ: «بپنن تمه‌نه‌که، ریشی ته‌ماعاریکی وه‌کوو من هه‌ر بۆ ئەوه باشه‌ بچێ به‌قینگی جامبازیکی وه‌کوو ئیوه‌دا، به‌م جوړه برۆین یه‌که‌مجار من که‌ره‌که‌م بۆ مایه‌وه ئیسته‌ خویشم بۆ نامینیتته‌وه».

- کابرایک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌گه‌ری ئالاندبوو به‌هه‌تیویکا، کوره‌که‌ش ئەیوت نابێ و ناگرێ؛ خه‌لک پیمان ئەزانن حه‌یای من ئەچێ. کابراش وتی: باهه‌ پاش ئەوه که به‌خیز لێ بوینه‌وه من تۆ ئەخه‌مه سه‌ر شانم به‌ناو بازارا ئەتگتیرم تۆ بانگ بکه‌ بلێ من ئەم کابرایه‌م گاهه‌. کوره‌که‌ش وتی: باشه‌ و ئیش دروست بوو. پاشان سواری سه‌ر شانی خۆی کرد و کوره‌هاواری ئەکردو ئەیوت: «من ئەم کابرایه‌م گاهه‌». کابراش له‌ ژیره‌وه‌و به‌ده‌م ریگا رویشتنه‌وه ئەیوت: «ئه‌هلی کار خویان ئەیزانن».

- لەو ولاتی باسنى و رەشەکانیە مەلایێک هەبوو مەلا عەبدوللای ناو بوو. رۆژێک قسە لەزانباری خۆی ئەکا و ئەبوت: من هەموو عیلمی کانم خۆیندووە، تەنانەت ھندسەش زۆر چاک ئەزانم. یەکیک پیتی ئەلێ: مامۆستا لەحسابا چۆنیت؟ وتی: «حساب ھەمووی ئەزانم کەس وەکوو من نایزانێ. من لەیەکەووە باش ئەینووسم تا نۆ، بەلام کە دیتە سەر دە نازانم نوختەکەى لەلای راستەووە دائەنرێ یان لەلای چەپەووە؛ ئەگەینا زۆر چاکى ئەزانم».

- مەلایێک هەبوو لەو سەرە «مەلا بامۆک» یان پێ ئەوت، بەمنالانی ئەخویند. ئەو منالانە کە لایان ئەخویند منالێکی جوانکی لەیان لەناوا بوو «عەول» ی ناو بوو. مەلا بامۆک بە جوانکەلەیی منالەکە بۆی دەرکەوت کە دایکی جوانە. رۆژێ بەعەولی وت: رۆلە بەدایکت بلێ: مامۆستام سەلامت لێ ئەکا. ئەویش پیتی وت: دایکیشی پیتی وت رۆلە پیتی بلێ سەلامی خواى لەسەر بێ و خوا راوەستاوی کا. کەعەول ئەمەى بە مامۆستای وت مامۆستا تۆزێ خۆی قیت کردەووە و لەدلی خۆیدا وتی: ریکەوتووە. ئیتر بەین و بەین سەلامی ئەنارد بۆ دایکی عەول و دایکی عەول ھەستی کرد کە چیه بە مێردەکەى وت، مێردەکەشى وتی: ئاسانە تۆ رۆژی بەناو دۆستی دل و لیبوونەووە بانگی کەرە مالمەووە جا ئەو وەختە ریگای خۆی ئەدۆزیتەووە.

دایکی عەول ھۆرێ گەنمیان دانابوو بۆ برۆیش دەستاریکیان لە لاوہ دانابوو بۆ ئەوہ بیکەن بە دەستارە کەدا خەریکی ریکخستنی ئەم تفاقە بوو بە کورەکەى وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ با ئیمرۆ بۆ قاوہلتی بیت بۆ مالمەووە باوکیشت لەمال نییە. عەول چوو دایکی چی پێ وتبوو بە مامۆستای وت. مامۆستا جامانەکەى بەستەووە و ریشوہکانی بەردایەووە و ھەر چاویکی مستێ کلی تیکردو چوو بۆ مالی دایکی عەول. دایکی عەول ماریفەتێکی زۆری لەگەل نواند، مەلا بامۆک ئیتر بەتەواوی ھاتە سەر پیتی.

لەو وەختەدا تەقەى دەرگا ھات دایکی عەول وتی: ئەیەرۆ ئەوہ مێردەکەم ھاتەووە ئیستە ھەر دوو کمان ھەنجن ھەنجن دەکا. مەلا بامۆک وتی: چیم لێ ئەکەى؟ دایکی عەول وتی: بەم پەلە پەلیە لەوہ زیاتر ناکرێ ھەستە ئەو عەبایە بدە بە سەرتاوە لەسەر دەستارە کە دانیشە و دەست بکە بەدەستار کردن، من جوابی مێردەکەم ئەدەمەووە. مەلا بامۆک ھەر خیرا عەبایدا بەسەریا و نیشتە سەر دەستارە کە و دەستیکرد بەبرێ لیکردن. مێردە کردی بەزوررا و دانیشت، وتی: ئۆ ئافرەت ئیمرۆ زۆر ماندوو بووم. وتی: بۆچی؟ وتی: ھۆریکی تر گەنم

هیناوه‌تەو، ئەترسم ئەو بەشمان نەکات با ئەم هۆرەشی لەگەڵ بێ. مەلا بامۆکیش عەبابی داو بەسەریاو پشتی کردۆتە ئەمان و خەریکی هارە هارە.

مێردە وتی: ئەو ئافرەتە کێیە وا هارە ئەکا؟ زەنش وتی: وەللا پیاوێکە ئەو مێمکە بەسی دراوستیمانە -خوا کاری راس بێت!- هات وتی من هارەکەتان بۆ ئەکەم. پیاوێکە وتی: یا خوا بەخێر بێی مێمکە بەسی ئەترسم عەزیزەت بێ بۆت. مێمکە بەسێش ورتە لە دەمیەو دەرنایە هەر خەریکی هارەکردنە. پیاوێکە وتی: ژنەکە ئەو مێمکە بەسی بۆج دەنگ ناکا؟ ژنە وتی: پیاوێکە لێی گەرێ هەزارە گوێژێکە کەر بوو. پیاوێکە وتی: ئافرەت وا دیارە ئێستە مێمکە بەسی قسە نایبەت ئەوی راستی بێ من خۆم لێخۆش کردوو، چونکە ئەم مێمکە بەسی لەوختی خۆیا گەلێ بوختانی بەتۆوە ئەکرد و بەتەواوی ئابرووی منی بردبوو ئێستە ئەبێ هەقی بەر و دواي لێ بکەمەو ئەو ساوهرشم ناوی کە ئەو بیهاریت.

ژنە وتی: پیاوێکە ئەبەرۆ عەبیە خەیاالی وات نەکردبێ، ئێستە مێمکە بەسی لەسەری ئەویدا نەماو واز بێتە تا برویتەکە ی بهاری.

مەلا بامۆکیش کە گویی لەم قسانە ئەبێ بەتەواوی ناوکی ئەکەوی، غەیری برویش کردن ئەبێ ناویری هیچ دەنگ بکا.

تەنگی بە هۆرەگەنم هەلچنی چاوەرپی دەرفەتیکە بۆی دەرچی کە هۆرەگەنم هەمووی کرا بە برویش، پیاوێکە مێردە کەوتە جەم و جۆل مەلا بامۆک سەیری کرد ئیش زۆر خراپە هاتە پێشەو بە بیانۆی پشوو دان و سەر ئاو دەستەو عەباکە ی بەپوختی لەخۆیەو پێچاو بە بێ خشپە هەستا چوو دەروو، ئەمانیش گوایه نایزان مێمکە بەسی هەستاو. مەلا بامۆک لەناو ئەم ترس و لەرزەدا بەهەر جۆر بوو خۆی رزگار کرد و فرتە ی بۆ کرد بۆ لای منالەکان و لە دەریشەو عەباکە ی فریدا.

لەپاش چەند رۆژیک دایکی عەول بەعەولی وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ دایکە سەلامت لێ ئەکا. عەولیش ئەم سەلامە ی بەمامۆستای گەیاوند. مامۆستای وتی: زۆلە ی بەچکەزۆلەن ئەو بۆچی ساوهرو برویتەکەتان دواي هاتوو؟

- پیاویک هەبوو لەو سەرە فەتە ی ناو بوو، ژنیکی هەبوو ناوی سەمەن بوو. فەتەو سەمەن گەلێ سال بوو پێکەو هەوسەر بوون و چەند منالیکیش کەوتبوو بەینەو. رۆژیک سەمەن هات بەسەریا و لە فەتە تۆرا و مالی بەجێهێشت. فەتە لەمال نەبوو کە هاتەو سەیری کرد مال و منال بێ خاوەن و سەمەنیش دیار نییە، لە ئەنجاما تیگەیششت کە ئەمە سەمەن

توراوه. یهک دوو روژ وازی لئ هینا سهمن ههر دیار نهبوو؛ پاشان دراوسیهکیان ههبوو ناردی به شوینیا. سهمن وتی: تازه ئیتر نایه مهوه بهو ماله دا.

بهینیکی تری پینچوو یه کینکی تری نارد به شوینیا ههر که لکی نهبوو. ناچار چوووه لای باپیراغا و پنی وت: سهمنی ژم توراوه وا ههر چند نه کهم نایه تهوه. باپیراغاش «گوله» ی کچی خوی نارد به شوینیا. نهویش ههر چند ناموژگاری کرد بو نهوهی بچینهوه لای فهته ههر که لکی نهبوو. فهته هانای برده لای مهلا که به لکوو ئیشیکی وا بکا سهمن بگه رپتهوه. ماموستاش به ریشه سپینه جوانه که یهوه عهسا که ی گرت به دهستهوه و چوو بو لای سهمن پنی وت: دایکم شهرع نه فهرمووی ئافرهت نه بی له ژیر ئیتاعه ی میتردا بی و نابی له ئه مری ده رچن. ئیسته له سهر چی توراویت؟ ئه م توراوت موخاله فهی شهرعه و ههسته بروره وه ناو مال و مناله کانت و چاوه دیری ماله که ی خوت بکه، نهوا من به ریشی سپینه وه هاتم به شوینتا له شاخی شهیتان وه ره خواره وه ههسته پیتشم که وه با بچینه وه. سهمن وتی: ماموستا عهزیه تی خوت مده جاریکیکه من نایه مهوه لای فهته خوات له گهل بی زه حمه تت کیشا! ماموستا به ناهومیدی گه راپه وه.

فهته ئیتر دهستی له ههموو لاییک براو ئیتر سهر له ئیواره یهک له سهر سهره نوپلکه که دهستی دابه ژیر چه ناکی و که وتبووه ناو ده ریای خه م و په ژاره وه «باجی عاسم» هه بوو له و کاته دا و له و حاله دا چوو به سهریا. باجی عاسم یه کینک بوو له جانانه کانی زه مان. ده م و پله که ی هه لوی له ئاسمان نه هینایه خواره وه.

جا باجی عاسم رووی کرده فهته وتی: فهته نهوه چیه وا دوش داماو ی؟ وتی: باجی عاسم بیژم چی؟ سهمنی ژم توری اگه نهوا کول و کافر بووم له گه لی نایه ته وه خوم و مناله کانی سهر گهردان کردگه. باجی عاسم وتی: ههروا؟ ئا بزانه نهوا وایلیکراوه چون به شق نه هینمه وه. نه مه ی وت و لییدا رویشت. که رویشت سهیری کرد واسه من له بن گو یسه بانیه کا ده من بنیشتی له ده مایه نه یجوی. له گهل دوو سن ژنی ترا دانیشتی بوون هیلکه هیلک پیته که نئو داویه ته راوی قسه. باجی عاسم ههر له دووره وه شیتانی و رووی تیکرد و وتی: «ئه ری هه ی قه حبه ی ما که ری ئابلاخ! ئه ری هه ی دیله سه گی ده سا چوی دهستی هه تیوان! نهوه بوچ ناچینه وه لای نه و پیاوه؟ نهوه نه و منالانه ت بو به ره لا کردوه؟ ههسته ههسته پیتشم که وه هه تا به شق گهل و قنگم نه کردووی به یهک. کونه حیزه ی دیله سه گ ههسته راست به ره وه».

هه‌رکه باجی عاسم ئەمە‌ی له دەم هاته‌ دەرەوه سه‌مه‌ن وه‌ کسوو کینچ راپه‌ری و چارۆکه‌که‌ی دا به‌ سه‌ریا و وتی: «باجی عاسم گیان! که‌ی ئەو پیاوه‌ بێهه‌ره‌ یه‌کیکی نه‌جیمی وه‌ جاخ زاده‌ی نارد به‌ شویتما و من نه‌هاتمه‌وه‌. ئەوا ئیستا تو هاتی بزانه‌ چۆن له‌گه‌لت دیمه‌وه‌؟ فه‌ته‌ با خراپیش بێ دلی تو ناشکینم». وه‌للا وه‌ کسوو شه‌کرۆکه‌ پێشی که‌وت و هاته‌وه‌.

- کابرایه‌ک له‌و به‌ر کێوه‌ که‌ریکی ئەگا. کابرای خاوه‌ن که‌ر چوو به‌سه‌ریا و وتی: کوره‌ ئەوه‌ چی ئەکه‌ی له‌وئ؟ وتی: وه‌للا با هیناومی. وتی: ئە‌ی بۆ کلکی ئەو که‌ره‌ت خستۆته‌ بن ده‌سته‌وه‌؟ وتی: وه‌للا ئەوه‌ خۆمی پێ ئەگره‌وه‌ بۆ ئەوه‌ بایه‌که‌ له‌مه‌ زیاتر نه‌مبا. سه‌یری کرد که‌لکی نیه‌، چوو چاکه‌ته‌که‌ی هه‌لدايه‌وه‌ سه‌یری کرد ده‌عبا که‌ی له‌وانیکی که‌ره‌که‌دایه‌ وتی: ئە‌ی ئەمه‌ چیه‌؟ وتی: «وه‌للا قوربان منیش سه‌رم له‌وه‌ سوور ئەمینێ چۆن چووه‌ته‌ ئەویوه‌؟»

- له‌کۆریکا دوو کابرا که‌وتنه‌ ده‌مه‌قه‌ره‌. یه‌کیکیان هه‌ر تی نه‌ده‌گه‌یشت. ئەوی تریان رووی کرده‌ کۆره‌که‌ و وتی: «کوره‌ وازی لیبینن وه‌چل قورحان تا گوو نه‌کا نازانی قنگی له‌کۆپوه‌یه‌؟»

- له‌و سه‌ره‌ کابرایه‌کی ئاوکیش هه‌بوو پێیان ئەوت «شیرمه‌رده‌». که‌ریکی هه‌بوو هه‌موو جار به‌ که‌ره‌که‌ی ئاوی بۆ مالی قازی ئەبرد پاره‌ی ئاوکیشانیکی زۆری که‌وتبووه‌ سه‌ر قازی و هه‌ر نه‌یه‌دایه‌وه‌. ئیم‌رۆو سه‌به‌ی پێته‌کرد، سه‌رباری ئەمه‌ش که‌ره‌که‌شی توپی. ئەمجا داوای کرد له‌قازی که‌وا که‌ره‌که‌شم نه‌ماوه‌ ئەو پاره‌یه‌م که‌ له‌لاته‌ بده‌ری با که‌ریکی تری پێ بکرم. ئەمجا که‌ ئاوم بۆ هینان ئیتر هه‌یج پاره‌م ناوی. قازی پیتی وت: ئیسته‌ پاره‌م نیه‌، به‌لام بچۆ یه‌کیک بدۆزه‌روه‌ که‌ری هه‌بێ بیه‌ینه‌ من بۆت چار ئەکه‌م.

کابرا چوو گه‌را جووله‌که‌یکی ديه‌وه‌ که‌ که‌ریکی چاکی هه‌بوو. گه‌ری پیا ئالان و پیتی وت: ئەم که‌ره‌ هی منه‌. جووه‌ هه‌ر واقی وړما وتی: باوکم! که‌ر که‌ری خۆمه‌. کابرا وتی: نابێ ئەم که‌ره‌ هه‌ر هی منه‌؛ ئەگه‌ر قایلش نابێ وه‌ره‌ بچین بۆ شه‌رع بۆ لای قازی. جووه‌ به‌ ناچاری به‌خۆی و که‌ره‌که‌یه‌وه‌ شوینی که‌وتوو چوون بۆ لای قازی. شیرمه‌رده‌ به‌قازی وت: قوربان ئەم که‌ره‌ هی منه‌و جووه‌ زه‌وتی کردوه‌ نامداته‌وه‌؟

قازی رووی کردە جووہ و پیتی وت:
 تۆ لەو کەسانە ی کە ئیماندارن
 جووہ زانی دنیا چ باسە وتی: قوربان!
 نە ئیماندارم نە بەدکردارم
 نە خواوەن مالم وە نە کەردارم
 هەلدیم و ئەرۆم هەدە هەدە
 کەر بە جێ دێلم بۆ ئەم شیرمەردە

- دکتۆر ئەحمەد گێراپەوہ وتی:

لەو خۆشناوہ تێہ کە یەکیەک ئەمرئ بە تاییبە تی ئەگەر یەکیکی تۆزئ گەنج وە یا پیاویکی ناسراو بئ ژنان لە کۆرپئ شینا دائەنیشن بۆی ئەگرن. یەکیک لە ژنەکان کە هەر ئیشی ئەوہ یە شت ئەلیت بە بالای مردوہ کە دا ئەوانی تریش لە سنگیان ئەدەن و ئەلین: وابوو. وتی: جاریک کورپکی گەنج لە هەر تەل مردبوو. ئەو ژنە خوریا کەرە- کە واتە سەردەستە- ئەیلواندەوہ و ئەیوت: بەنان بوو، ئەوانی تریش لە سینگی خۆیان ئەداو ئەیانوت: وابوو. دەستی لە تەفەنگ بوو وتیان وابوو. وتی: قیتکە ی تاشان بوو، وتیان وابوو. وتی: کورپ ئاشان، بوو وتیان وابوو. وتی: راوکەری بەرماران بوو، وتیان وابوو. وتی بەقاوہ و قلیان بوو، ژنەکان دایان لە سنگیان و وتیان: ئەوہ ی تەقوونیدا نەبوو.

- ژنیکی کچیک ی هەبوو دابوو بەشوو. کچە ملی نەئەهینایە ژیر بار بۆ میردە کە ی خۆی نەئەدا بەدەستەوہ. چەند شەویکیان بەم جۆرە تێپەراند کورپە ی زاوا چووہ لای خەسووہ کە ی شکاتی کرد کە کچە کە ی خۆی نادا بەدەستەوہ. دایکی کچە کە چووہ لای کچە کە یەوہ و پیتی وت: رۆلە ئەوہ بۆ خۆت نادە ی بەدەستەوہ؟ بەسیە ئیتر عەزیە تی ئەو هەزارە مەدە. کچەش وتی: دایە دەعباکە ی دەعبا نیە هەر چەندە چاوم پئ ئەکەوئ زەنەقم ئەچی و ئەترسم ورگم هەلدپئ.

دایکە کەش وتی: «رۆلە ئەیەرۆ دەعبات نەدیوہ دەعبا دەعباکە ی باوکی رەحمەتیت بوو هەر چەند ئەیکیشا بەدایکتا وردە ئاھەنگ و گیز و هۆری پاشی شلەژە ی ئەخستە ئاواپی و مەر و مالاتی لەم سەر ئەگێراپەوہ بۆ ئەو سەر. کچم دیارە بەختیکی تۆزئ باشت هە یە وازبیتنە خوا پیتی داوی لەوہ زیاتر ئا و مزایەنە ناو دەمی دایکت.

- کابرایکی سەید ژنیکی دۆستی ساز کردبوو خۆی کوتابوو پالی لەو وەختەدا کە کوتەکە کە ی پێو ئەدا ژنە کە وتی: مامەسەید ئەترسم خەلک و خوا بوختانمان بۆ هەلبەستن و حەيامان بچیت. مامەسەیدیش وتی: «ئەوی بوختانمان بۆ هەلئەبەستی جەدی گەورەم سلی الله علیه وسلم ئەدا لەبن دەستی».

- دوو ژن بوو شەریان یە کینکیان بەئەویکە یانی وت: بچۆ بەو لاوێ هەمی واوا لێ کرای ی حەمەسەن گاوه. ئەوێ چۆن لە رووت هەلدی قسە ئەکە ی؟ ئەویش وتی: «هەمی کۆنە قەرەج حەمەسەن منی گاوه یا تۆ؟» کوتوپر لەو وەختەدا حەمەسەن بەویدا تێپەری، ژنە کە رووی تێکرد و وتی: تۆ خوا خالە حەمەسەن ئەم کۆنە لۆتیه دەستە چەورە کە ی خۆی ئەهینی بەسەر منا ئەسوێ ئەلێ: تۆ منت گاوه؟ تۆ کە ی منت گاوه؟ خالە حەمەسەنیش وتی: «کامجاریان ئەلیت؟»

- کابرایک شەوی بە ژنە کە ی ئەلێ: ژنە کە بە یانی ئەچم بۆ شار نەختی کەل و پەل ئەستیم و ئەچمە لای کێر و ستایە کیش کاورا کە بری کۆل بوو دەمەنیا یە کە ی ئەویش ئەکە مەوێ تۆیش چیت گەرە کە تا بۆت بیرم؟
ژنە ئەلێ: خوا نە یورپی گشت شتیک هەس هێچم نە گەرە کە بەلام کە چوێتە لای کاورای وەستا بۆ دەمەنیا پینی پێژە پانی بستیک و دریزی دوو بست وێ وەو جۆرە دەمەنیا ی بکاتەو، جا خۆیش چیرت گەرە کە پینی پێژە.

- حاجی ئەورە حمانی کۆی هەبوو جارێک ئەچێ بۆ ئەو خۆشناوێ تیه و ماوێ یە ک ئەمینیتەو. خۆت ئەزانی ناشو کړئ نەبێ خواردنی هەر خۆش لەخۆشناوێ تیه هەر گەنمە کوتاوه. ئەویش لەو ماوێدا لەگەنمە کوتاوه بەو لاوێ هێچێ تری دەست ناکەوێ هەر زۆر زۆر هەلها ی برنج ئەکا.

رۆژیک سەر لەبەیان کوتوپر گویی لەدەنگە دنگی ئەبێ. خۆی بۆ خۆش ئەکا کە ئەمە برنج ئەکو تن. ئەو رۆژە بەیادی برنجەوێ نیوێرۆ نیوێرۆژە ناکا ئەلێ: با ئیوارە زۆر بخۆم. ئیوارە پاش نوێژی شیوان ئاو دیتن و دەست ئەشوا ئەویش سمیلی خۆی لێ داوێ تە لاوێ کە ئیستە پلاو ئەخوا کەنان دائەنرێ سەیر ئەکا هەر گەنمە کوتاوه. بەجاری ئەچیتە تاسەو و نایخوا سکیشی لەبرسانا هەر قۆرە ی دێ.

کابرای خانەخوئی پیتی ئەلین: عاجی ما ناخۆی؟ ئەلین: ناخۆم. ئەلین: ئاخەر کەدەستت شوشت ما ناخۆی؟ ئەلین: کورە کەدەستم ششت دەستم لێی ششت.

- ژنیکی کورد منالیکێ کۆرپە ی هەبوو هەلی ئەپەران و ئەم بەیتانە ی بەسەرا هەلئەدا:

خوا بیدا نیازم	هەو ژنە رات بخوازم
یەکنێ تورک تەماشای	یەکیکی دود پاشا
یەکنێ رای سەر سینە	یەکنێ رای پەرۆپینە
یەکیکی رای دەرکۆلین	یەکیکی بەی تیکەگلین
یەکیکیش رای چلم هەلقۆرین	

- پیاویک هەبوو هەزار بوو باسی مەردمی دنیای وا ئەکرد:

نیوێ سوار کلاش چەکە	نیوێ سوار محنەتە
نیوێ غەرق غەزنە ی لالە	نیوێ ئاتاج توپن شالە

تاقی کراوەکانی کوردی

- ئەلین ئەگەر مەر تووشی «پزوو» (بەتا) بوو لنگە کلاشیک بکەنە ملی لەکۆلی ئەکەوێ.

- ئەلین ئەگەر منالین تووشی «بازیلە» بوو بیینن زراوی گا ئاوە تالەکە ی لەگەل «شەویار» (سەر) پینکەو تیکەلاو کەن و بیسوون بەسەر سنگ و موسلدانیا بازیلەکە ی لەکۆل ئەکەوێ.

- ئەلین ئەگەر منالی کۆرپە کە بەرچاوەزار و نەفەس کەوت لەوختی زەرەدەپەری خۆراوا قانگ بەخەنە سەر ئاگر منالەکە و دایکی منالەکە خۆیان ی پیا بگرن نەفەسی چاوەزارە کە نامینن.

- ئەلین ئەگەر منالی کۆرپە پەنجەگەورە ی پیتی خۆی برد بەدەما و مژی ئەو کور بەشوین خۆیا دینیت.

- ئەلین ئاقرەتی سک پر ئەگەر توژی زیاد «رەشکە» (سیاوە) بخوات بەرەکە ی ئەخا.

- ئەلین ئەگەر پەری سیسالکە کەچەلە «رخمە» لە هەر مالتیکا بسووتینن هەر

چروجانەوهریکێ زیاندار لەو مالەدا هەبێن هەموو هەلدین.

- ئەلین ئەگەر ریقنە‌ی سیسارکە کەچەلە لەژێر ئاڤرە‌تی سکیڤردا بسووتیتین بەرە‌کە‌ی ئەخا.
- ئەلین ئەگەر یە‌کێ نینۆکی دەست و پینی پینکە‌وه بکا دایکی و باوکی پینکە‌وه ئەمرن.
- ئەلین پیاز لە‌مالا برویتێری بە‌دیومە‌و ئەو ماله وێران ئە‌بێ.
- ئەلین سە‌ری زل و گویی بچووک نیشانە‌ی ژیری و زیرە‌کیە. سە‌ری بچووک زۆر گویی زلیش نیشانە‌ی بی ئە‌قلی و نە‌زانینە.
- ئەلین ژنی سک پر بنیشت بچوئ لە‌پاشا ئەو منالە‌ زۆر کات گوێچکە‌ی ژان ئە‌کا.
- ئەلین ژنی سک پر ئە‌گەر گوشتی گابخوا لە‌پاشا منالە‌کە‌ی تووشی باژێلە‌ ئە‌بێ.
- ئەلین ئە‌گەر جووگی تازە لە‌ هیلکە‌ دە‌رچوو لە‌دە‌نوکە‌وه هە‌لبیگری ئە‌گەر جولایە‌وه ئە‌وه کە‌لە‌شیرە ئە‌گەر نە‌جولایە‌وه ئە‌وه مریشکە.
- ئەلین ئاڤرە‌تی سک پر کە‌ دلە‌کزه بیگری ئە‌وه منالە‌کە‌ی تووکه سە‌ری هە‌یه.
- ئەلین منالی ژیر پینی بخورینێ وەرگن ئە‌بێ.
- ئەلین گولی هیرۆو ناوکە‌ بە‌هێ پینکە‌وه بکولیتندیرین بکرین بە‌ چا و پیاو بیخواتە‌وه بۆ‌هە‌لامە‌ت باشە.
- ئەلین ئە‌گەر منال چوو‌ه تە‌وسە‌وه پینن لە‌و کاتە‌دا کە‌ تە‌وسە‌کە‌ ئە‌ییاتە‌وه تۆ‌زی لە‌جلە‌کە‌ی بە‌ری لە‌ عاستی ناو مۆ‌رتخە‌ی پشتیە‌وه بە‌مقە‌ست هە‌لینن بیسووتیتین لە‌لایە‌وه، ئە‌مجا بزماریکیش لە‌و عاستە‌دا -واتە ئە‌و شوپنە‌کە‌ پیرانە‌کە‌ی تیا کراوه- بکوتن بە‌ئە‌رزا تە‌وسکە‌ی لە‌کۆ‌ل ئە‌کە‌وئ.
- ئەلین بە‌ هاوین نینۆک زۆ‌رتر دئ تا زستان.
- ئەلین منال کە‌ خە‌تە‌نە ئە‌کری ئە‌و زیادە‌ پینستە‌ی کە‌ ئە‌بیرن، هە‌لیگرن بە‌ پە‌تیکە‌وه وشک ئە‌بیتە‌وه، هەر وە‌خت ئە‌و منالە‌وه یا منالیکێ‌تر بە‌ «بۆ‌ن» کە‌وت پینن زیادە‌ پینستە‌کە‌ بخە‌نە ناو ئاوو هە‌لیقلە‌قینن سەر و مێشکی منالە‌کە‌ بشۆ‌ن و ملاژوی هە‌لبە‌دە‌نە‌وه بە‌لام پە‌نجە‌کە‌ بە‌و ئاو تەر بکری بۆ‌نە‌کە‌ی لە‌کۆ‌ل ئە‌کە‌وئ.
- ئەلین یە‌کێ میز وە‌یا ئاو بە‌پشیلە‌وه یا سە‌گ بکا بالووک دەر ئە‌کا.
- ئەلین هەر کە‌سە‌ زەرە‌دە‌واله‌یک بکوژی خورمایە‌کی لە‌ بە‌هە‌شتا ئە‌درپتی.
- ئەلین لە‌کاتی نووسینا ئە‌گەر قە‌لە‌م سە‌رو بن هاتە‌ دە‌ستە‌وه، ئە‌وه پارە‌ دپتە‌ دە‌ست ئە‌و کە‌سە.

- ئەلین ئاوی ریواس لەگەڵ ئاردی جو تیکەل بکری ئەو کەسە ی که زییکە وەیا سوورەبای هەیه لەشی خۆی بەهەنوی چاک ئەبیتەو.
- ئەلین ئاوی ریواس بو «وەبا، ژانەسەر، زەردووی و فشار خوین» باشە.
- ئەلین خواردنی ریواس بو بەهیز بوونی دل و جگەر باشە.
- ئەلین قارچک زۆر خواردن ئەبیتە هۆی نەخۆشی کۆلنج و ورگ و نەهیشتی تۆوی منال.
- ئەلین زنی سک پر کەماری چا و پێ کەوت منالە کە لەپاشا هەر زمان دەردین.
- ئەلین ئەگەر یەکن تووشی زەحیری بوو سێ رۆژ خۆی بگریته برنجی رۆن کەم خواردن یەعنی قوبولی رۆن چاک ئەبیتەو.
- ئەلین هەویر کە پەری ئەو مێوان دبت.
- ئەلین تەنگیک کە هەزار نیچیری کوشتیبت ئیتر نیچیر لەبەری راناکاو خۆی ئەدا بەدەستەو بو.
- ئەلین یەکن سەیری ئەو کەسە بکا کە هەلواسراو-واتە دراو تەدار- کەم فیکر ئەب.
- ئەلین یەکن ئەسپ بەزیندویتی فری بدا شتی زوو لەفیکر ئەچیتەو.
- ئەلین ئەگەر مشک لەشتیکی خوارد وەیا خواردەو ئەگەر یەکیک لەو شتە بخواتەو کەم فیکر ئەب.
- ئەلین خواردنی سیوی ترش کەم فیکری دین.
- ئەلین زۆر خۆتدەنەوێ کێلی قەبر ئەبیتە هۆی شت لەفیکر چوونەو.
- ئەلین یەکن مێز بکاتە ناو ئاوی راوەستاو کەم فیکر ئەب.
- ئەلین ئەگەر یەکن سێبەرۆی هەبوو شاخی گا بسووتینری و تیکەلاو بەخواردنی بکا و بیخوا سێبەرۆکی لەکۆل ئەکەو.
- ئەلین ئەگەر بەزراوی گا هەر داریک بەهەنۆن ئەو دارە کرم هەلناھین.
- ئەلین: رەقینە یێی گا بسووتینری و بەینری بەدەم و دانا دانەکان سێی ئەبنەو.
- ئەلین خواردنی شیری مانگای زەرد زەردویتی لائەبا ئەگەر لەگەڵ دۆدا بخوری بو نەهیشتی مایەسیری باشە.
- ئەلین زراوی بز لەگەڵ «نەوشادر» دا تیکەلاو بکری لەلەشی ئینسانا ئەو شوینە ی کەمووی هەیه بیانەوی ئیتر مووی لێ نەبێ مەکان هەلکەنن لەو زراو و نەوشادری لێیدری ئیتر مووی لێنای.

- ئەلین بەشیری بزن لەسەر کاغەز بنووسرئ خەتەکە‌ی دەرناکەوئ، بەلام کە خۆلەمیشی پتووە کرا خەتەکە دەرتەکووتتەووە.
- ئەلین ئەگەر تەنراوی جالجالوکه بخریتە سەر تازەبرینی تەر و نایەلئ خۆپتەکەشی ئەوہستینتتەووە.
- ئەلین زیوئ کە رەنگی تیکچووئ تەنراوی جالجالوکه‌ی پیا بینن رەنگ ھەلدینتتەووە.
- ئەلین مقناتیشی ئاسنکیش کە سیری لئ نزیک خرایەوہ ئەوا ئەو ھیزی راکیشانی نامینی بەلام کە بەسرکە بیھەنوون ھیزەکە‌ی بو ئەگەریتەووە.
- ئەلین کە حوشر چاوی بکەوئ بەئەستیرە‌ی سوھیل ھەر خیرا ئەمرئ.
- ئەلین: تووکی حوشر یسووتتیرئ و بخریتە سەر ئەو شوپتە کەخوینی ناوہستیتتەووە ئیتر گورج خۆپتەکە دەوہستیتتەووە.
- ئەلین: ژنی نەزۆک ئەگەر مۆخی لەولاقی حوشر بیتچینئ بەتووی لۆکەوہ یا خۆریەوہ لەپاش پاک بوونەوہ‌ی لەحەیز سئ رۆژ ئەو شافە ھەلبگرئ و لەگەل مێردەکە‌یا پتیکەوہ دروست بین سکی پر ئەبئ.
- ئەلین: نەپیاوی پیر بنیرە بو کەرکڕین، نەپیاوی برسی بنیرە بو نان کڕین، نەپیاوی گەنج بنیرە بو ژن خواستن.
- قسەکەش ئەوہیە کە پیاوہ پیرەکە لە بەر پیری کەری چاک و خراب لیک جیا ناکاتەوہ ھەر ئەلئ پتەم لە نەرز بېرئ ھەر باشە. پیاوہ برسێیەکەش لە بەر برسیتی نانی چاک و خراب لیک جیا ناکاتەوہ ھەر ئەلئ سکەم پرکاتەوہ چاکە. پیاوہ گەنجەکەش لە بەر چلیسی ژنی جوان و ناشیرین لیک ناکاتەوہ ھەر ئەلئ ئیشم جئ بەجئ ببئ ھەر چۆن ببئ ھەر باشە.
- ئەلین: ئەگەر پیاو رۆدبوو ژنەکە‌ی بەئازارەوہ درەنگ منالی ئەبئ.
- ئەلین: یەکنئ ئەلامەتئ ببئ نافەکە‌ی دەرپتیکە‌ی خۆی بگرئ بەئاگرا و بوئی بکا ئەلامەتەکە‌ی لەکۆل ئەکەوئ.
- ئەلین: ژنی سکپەر کە رووی زەرەدەو باریک بوو ئەوہ سکەکە کوپ ئەبئ؛ ئەگەر گەش و بان و پۆربوو ئەوہ کچ ئەبئ.
- ئەلین: منالی ساوا ئەگەر کۆشی خۆی گرت و ھەلیدایەوہ ئەوہ داوای رۆژی ئەکا بو باوک و دایکی.
- ئەلین: منال کە لەبیشکەدا نەبوو بیشکەکیان رازەند ئەوہ منالە ژان ئەکا.
- ئەلین: چۆلەکەو کتیچ لەگوندی «تەوێلە» دا نە.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ «رات الجنبی» بوو، قرژال بیشتینی و لئی بنی یا ئەیکوژی یا چاکی ئەکاتەوه.

- ئەلەین: یەكئ کە چاوی بفرئ تۆزە نائیکی بخاتە سەر فرینەکە ی ئەوهستیتەوه.

- ئەلەین: مرشک کاتئ هیلکە ئەکا لەو کاتەدا کە هیلکە کە لەقنگی دەرئەچن پیتش ئەوه هەوا ی لیکەوئ ئەو هیلکە بە بەر هەر شتیک بەکوئ وە یا بەکوئ بەسەر هەر شتیکا وینە ی ئەو شتە وەرئەگرئ.

- ئەلەین: کەرۆشک و تویە هەر چوار بەلم بە گەلی ئەو کە بیانوو کە ئەمینتە سەر قبوولیهوه.

- ئەلەین: ئەگەر مار تەماشای زومورت بکا کویر ئەبئ.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ «چفنگ» (فشار)ی هەبوو بیئنی ۶۰ دەنک عەناب لەگەل مستی جاتری وشک (ئەگەر جاتری تەر نەبوو ئەگەینا ئەگەر تەریش بوو ئەوهەندە بی کە ئەگەر وشک کریتەوه مستیک بگریتهوه) سەر لەئێوارە بیکاتە ناو خامتیک و نزیکە ی پینج شەش پیالە ئاوی تیکا تا بەیانی لەناو ئاوه کەدا بەمینتەوه بەتەواوی تام ئەداتەوه. ئیتر هەر لەناو ئەو ئاوهدا بەمینتەوه ئەمجا بیئنی هەموو نان خواردنیک نیستکانیکی لئ بخواتەوه، ئەتوانی چ دوو سئ روژیش هەر جارە کە نیستکانەکە ی لئ ئەخواتەوه نیستکانیکی تر ئاوی تیکاتەوه کە ئەو ژەمە تەواو بوو دیسان هەر وەکوو و ترا ژەمیک تر بگریتهوه بەم جۆرە ماوه یەک لەسەری برۆا زەختەکە ی نامینی و لەکۆلی ئەکەوئ.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ گوئی ژان بکا پیاز بیشتینی تۆکەکە ی هیشتا بەتەواوی سارد نەبووتەوه بینتە ناو کونی گوئی ئیتر ژانی نامینی.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ میزی رانەئگرت بەروو بکولینی ئاوهکە ی بخواتەوه، وە یا بەرووه کە بەبرژاوی بخوا میزە جۆرتکەکە ی لەکۆل ئەکەوئ.

- ئەلەین: یەكئ ئەگەر دەردی بەلەکی هەبوو بەپتی پینخاوس بە هەر شوینیکا برۆا ئەو شوین پیسە ی ئیتر گیای لیناروئ.

- ئەلەین: پیای کویر زۆر حەز لەژن ئەکا و پیای خەساو چاوی زۆر تیژە.

- ئەلەین: یەكئ نەخۆشی شەکری هەبئ خۆی بگریته خواردنی «شەوهەر» (سپهەرە) نەخۆشیەکە ی بەتەواوی لئ ئەکەوئ.

- ئەلەین: کچ و ژن بەوه جیا ئەکریتەوه کچ هەلئەستی برۆا لەپینشا پنی چەبی پیتش ئەخا، ژن پتی راستی پیتش ئەخا.

- ئەلەین: یەكئ سكي بچئ بەئەندازەي ئیستكانئ ئاوی پوونگە بخواتەووە لەكۆلی ئەكەوی؛ واتە پوونگەكە ئەگەر تەر بوو ئاوەكەي بگوشن ئەگەر وشك بوو ئاوی تێكەن ئەوەندەي بکولینن تا ئاوە ساغەكەي خۆی ئەمیینتەووە.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ سكي بچئ نۆك بخوا ئەیوەستیینتەووە.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ دەنگی بنووسئ فنجانی قاوەي تال، رۆنی زەنگی تییكرئ و بیخواتەووە دەنگەكەي بەرەلا ئەبئ.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ بریندار بوو برینەكە لەگۆشتدا بوو، میزی مانگای زەرد بینن بیکولینن ئەوەندە بکولی تا ئەبئ بە مەعجوون، ئەمجا بیکەن بە فتیلە ئەگەر برینەكە كۆن بوو هەر لئی بنین چاك ئەبیتتەووە.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ تووشی سینیەرۆ بوو سیر بیئی وەكوو چۆن دەنك دەنكەو دەنكەكانی پێكەووە نووساون لێکیان بكاتەووە. ئەمجا ئەو دەنكانە بە دەرزی كۆن كۆن بكا بەجۆرئ كە كۆنەكان دیووە دیو بین دەنکی چەند كۆنی وای تیبكا. لە وەختی نووستنا ئەو دەنكانا قوت بدا یەك دوو شەو وا بكا سینیەرۆكەي لەكۆل ئەكەوی.
- ئەلەین: بۆن كردنی رەیحانە بۆ هەلامەت باشە.
- ئەلەین: ئەگەر مار چاوی بە ئینسانی روت بكەوی لئی هەلدئ.
- ئەلەین: چای وشك لەگەل زەردپنەي هیلکە بكرئ بە مەعجون و بكرئ بەشاف ئەو كەسەي سكي ئەچئ هەلیگرئ بۆی باشە.
- ئەلەین: یەكئ وشكە بیرۆی هەبوو لیمۆی ترش بە تویكلەكە یەووە بەسەر یەكا بگوشرئ و ئاوەكەي بگیری سئ ئیستكان لەو ئاوە بخواتەووە چاك ئەبیتتەووە.
- ئەلەین: یەكئ نەخۆشی شەكری هەبوو ناوکی خورمای ناوی بەهاریتەووە ورد ورد پاشان وەكوو قاوە لئ بنئ و بیخواتەووە چاك ئەبیتتەووە.
- ئەلەین: یەكئ هەر ئەرشا یەووە قۆیناخی بدەنئ چاك ئەبیتتەووە.
- ئەلەین: یەكئ پێكەنین بیگرئ سەیری نینۆکی خۆی بكا پێكەنینەكەي لا ئەچئ.
- ئەلەین: لەو كوردەواربە لە ئاوابی كاكە، سەگی رەش لوورانی ئەووە بەلایەك دیت بەسەر ئەو ئاوابیەداو سەگەكە لەدوورەووە چاوی لیبە ئەلوورینئ ئەلئ: لەم ئاوابیە دوور بیت كە بەلاکە نزیک كەوتەووە ئەو هەر ئەلوورینئ و ئەلئ: لەمالی خاوەنەكەم دوور بیت. كە بەلا هاتوو رووبەرۆوی ئەو نزیک كەوتەووە كلك ئەگرئ بەناو گەلیا و بەلوورە ئەروا و ئەلئ: «لەخۆم بەدوور بئ».

بەرگی شه‌شده‌م

۱۳۹۸هـ / ۱۹۷۸م

پێشهکی

بیری منالی تێژه. سال سالی ۱۳۴۷ ی هیجری بوو، سەید ئەحمەد ناویک بۆ جاری سێیه له مەککە و مەدینەو پەخشیهکی بلاو کردەووە که پێغه مەبەر (د. خ) لەخەوا پیتی و تووم له سالی ۱۳۵۰ دا دنیا دوایی دیت، کێوه کان ئەرووخین و عالەم ئیتر هەپەرون بە هەپەرون ئەبیت.

فلانی! لەمزگەوتەکان و لەمالەکانا شین وشە پۆریک بوو ئەو سەری دیار نەبیتەووە. شیخ جەلالی برای شیخ نەجیبی قەرەداغی، حاجی فەتاحی قەزاز، ئەحمەدی قادر چاوش، حاجی مەحمەدی عەنەبەر و گەلێکی تریش - یا رەبی بەرەحمەت بن! - لەسەر سەکۆکە ی مزگەوتی شیخ جەلال پرمەپرم ئەگریان و دەستەسەرەکە ی دەستیان بەتەواوی تەپبوو بوو؛ عالەمەکە ی تریش بۆ گریان شوپیان ئەکەوتن. منی نەگبەتیش هەر ئەگریام. ئەوا ئەوان وەکوو کابرا وتی بەهەر جا! من بۆچی؟ من هیشتا لەناو منالانا یاریم ئەکرد، نەئەمزانی دنیا چیه، نە قیامەت.

سال بوو بە ۱۳۵۰، دنیا نەبوو بە دنیا ئاخری. لەدوای ئەوێش سال هەر سنگی ئەنا بۆ پێشەووە. تا بوو بە سالی ۱۳۸۹ دنیا هەر وەکوو خۆی مایەووە نەبوو بە دنیا ئاخری. وا دیار بوو سید ئەحمەد -خوا سەلامەتی کا!- خەوێکە ی دەست هەلبەست بوو. لەماوەی ئەم ۵۱ سالەدا تۆ ئەزانی چ جۆرە کارەساتانی روویان دا؟ وەکوو ئەلێ: رۆژان رۆژی لەدوایه؛ رۆژی پێری رۆی، رۆژی دوینی هات، دوینی ئیمپروۆ بەشوینا هات. هەموو وەکوو تۆمار پێچرایەووە.

با بینه‌وه سه‌ر سالی ۱۹۵۷ی میلادی. له‌و ساله‌دا به‌حساب بوو به ۳۰. سال دوا‌ی دوا‌یی هاتنی به‌خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمه‌د له‌باتی نه‌وه دنیا دوا‌یی بیت، که‌چی به‌رگی یه‌که‌می «رشته‌ی مرواری» له‌دایک بوو. هه‌ر نه‌و ساله به‌رگیکی تر. سالی ۱۹۵۸ به‌رگی سینه‌م، ۱۹۶۹ به‌رگی چوارم، ۱۹۷۲ به‌رگی پینجه‌م. له‌و ماوه‌وه تا ئیستا ئیش و کاریتر ماوه‌ی نه‌دام بتوان له‌سه‌ری برۆم. نه‌وا له‌م ساله‌دا سالی ۱۹۷۸ گه‌رامه‌وه بو کۆنه‌چال. بو ده‌رکردنی به‌رگی شه‌شم. نه‌مه‌ی که له‌به‌رده‌ستتایه.

ئم! ماموستا ئه‌لی رشته‌ی مرواری له‌و ساله‌دا له‌دایک بوو، لای وایه شیر ی به‌گویی گرتووه. وه‌یا نه‌ستیره‌ی له‌ئاسمان هیناوه‌ته خواره‌وه، یا که‌شتی له‌ئه‌رزوه بردوه بو ئاسمان. برا کالا له‌قه‌د بالایه. نه‌و نه‌توه‌یه که که‌شتی بردوه بو ئاسمان غه‌یری نه‌توه‌که‌ی منه. من که له‌ نه‌توه‌ی کوردم هه‌ر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دئی. تو ده‌رزیه‌ک دروست بکه‌ من سووزنیک دروست نه‌که‌م؛ من دریغیم نه‌کردوه هه‌ر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دیت. هه‌موو که‌س نابێ به‌داهینه‌رو دوکتور و موه‌ندس و کیمیاگه‌ر. نان بو نانه‌وا و گوشت بو قه‌ساب. من نه‌وه‌م له‌ده‌ست دیت که خزمه‌تی نه‌توه‌ه بکه‌م له‌ریگای نه‌ده‌به‌وه. تا به‌ئینم له‌و ریگایه‌دا ئینشاللا دریغ ناکه‌م.

له‌ماوه‌ی نه‌م ۲۱ ساله‌دا گه‌لی له‌دۆستانی دیرینه‌م له‌ده‌ست ده‌رچون. گه‌لی له‌و که‌سانه‌ که شتیان بو گه‌یرابومه‌وه، وه‌یا بۆیان نه‌ناردم بو «رشته‌ی مرواری» له‌ده‌سم ده‌ر چون و پرویان کرده‌وه بو باره‌گای ئیزه‌دی. وا دیاره‌ خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمه‌د له‌ماوه‌ی نه‌م په‌نجاویه‌ک ساله‌دا به‌چاو نه‌وانه‌وه هه‌ندیکی هاته‌دی. نه‌وان پۆیشتن و من هه‌ر مامه‌وه. له‌به‌رگی یه‌که‌مه‌وه دوور نییه هه‌ندی که‌س بیانوتایه‌ نه‌ویش نه‌چینه‌ ناو کووپه‌له‌که، که‌چی دووم هات و من نه‌چووم، سینه‌م هات و من نه‌چووم، چواره‌م و پینجه‌م هات هه‌ر نه‌چووم، خو به‌خوا هه‌ر نه‌چم؛ «مه‌وله‌وی» نه‌لی:

وه‌مه‌رگت دیدم هانه‌ گوزه‌ردا
منیج پای لای تۆن، ئارۆ نه‌ فهدا
به‌لام تو خوا وازم لینه‌هه‌ بازلیا و پلایویکی تر بکه‌ین.

نالیم نه‌ده‌ب چیه‌وه که‌لکی چیه‌ه بو نه‌توه‌ه؛ چونکه له‌پیشه‌کی به‌رگه‌کانی ترا نه‌مه‌م زۆر وتووه، زۆر وتیش قورعان خۆشه‌! لیره‌دا هه‌ر نه‌وه‌نده نه‌لیم «رشته‌ی مرواری» چه‌ند به‌ریکی به‌که‌لکی هه‌یه: یه‌که‌م نه‌ده‌به و نه‌ده‌ب نه‌توه‌یه. دووم ریبازیکه بو خویندنه‌وه‌ی کوردی. زۆر شت هه‌یه ریبازه، به‌لام نه‌م وا له‌مرۆف نه‌کا پتوه به‌جیت و بیخوینینه‌وه‌وه هه‌یج ناچه‌تیشی نه‌چی، چونکه زاخاویکه بو میشک. سینه‌م وه‌کوو له‌ش پتویسته‌یه به‌حه‌سانه‌وه،

فيكرو ميشكىش ئەو پىنويستىيەى ھەيە. ھەسانەوھى فيكر ئەوھەيە كەخۇشەيەكى بگاتى بەبى ئەوھە كە لەشەكە بۆى بىكەويئە عەزىيەتەوھە. قسەكانى «رشتەى مروارى» تۇ بەگالتە وھرى ئەگرى و خۇشەيەك روو ئەكاتە فيكرو ميشكت. لەگەل ئەم خۇشەيەشا دەرسىكە بۆ ھەموو رووداويكى زيان، كەئەم دەرسە لەپشت پەردەى خويئەنەوھەكەوھەيە.

شتىكى تر ماوھەتەوھە با بىلیم:

ئەو سالە كە لە «وھەندەرىنە» بووین، سەبەتەيە ترى دۆشاوى گيانمان ئەھیتا بۇحاجى فەرھەجى پلاوخۆر لەشار بەچوار روپپەو سى عانە. حاجى فەرھەجى رەھمەتى ھەر لە بەيانىيەوھە تا ئىوارە بەلایەوھە ئەمايەوھە لەبەر گرانیى بۆى ئەئەفرۆشرا. زەمانى ھۆقەبوو، نەك ھۆقەى ئەستەموول، بەلكە ھۆقەى سلىمانى كە سى كىلوو نیوى ئىستە بوو. ھۆقەى ئەدا بەچوار عانە كەسى ئەبوو بلنى كەرت بەچەند. ئەيانووت بەخوا گرانە پیمان ناكړئ.

ئىستە لەسەر مەرج تۇ كىلووئىك— ئەوھەك ھۆقەيك— لەو ترى دۆشاويیە بەدە بەمن بە ھەشت روپپە كە ئەكاتە شەشسەد فەلس، من دوغات بۆ ئەكەم. دەسا حاجى فەرھەجى لەكويىت گۆر ھەلتەكئینە. كەچى بۆ بەدبەختى من ھەر شتىك دەرنەكەم و ھەرشتىك ئەنووسم، ئەلین ئای بەخوا گرانە! بەخوا زۆر دلەم پىنى خۇش ئەبى ئەگەر ئەم قسەيە نەكەى، ئەو وەختە ھەر دووكمەن پىكەوھە دەست ئەگرىن بەدەستى يەكەوھە. بەدوو قولى ئەچىن بۆ جەھەنەم، یا بۆ بەھەشت! تۆ سەر پشك بە. كامىت ئەوئى من شوپنت ئەكەوم ھەر بەو شەرتە نەلىت كئىيەكە گرانە. زۆر لەم قسەيە ئەترسم! ئای ترس! ھەر شتىكى تر بلىت گەردنى خۆم و خۆت ئازاد بى.

عەلانىدىن سەجىدى

۱۹۷۸/۵/۲۸

تافگه‌ی ئیلاخ

- دوو برا لیفه‌یکنی بچووکیان کربوو. دنیا زستان بوو، شهوی وستیان پی بنۆن کابراهه‌کی کوردیش بوو به‌میوانیان چوو له‌ناوه‌پراستیانه‌وه راکشا. شهوی به‌ته‌واوی ساردی کرد، براکان ههر یه‌که له‌بهر سه‌رما لیفه‌که‌یان بۆ لای خۆیان رانه‌کیشا. کابراهی میوانیش هیچ نقه‌ی نه‌ئه‌کرد، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی ئه‌یوت: «من پاره‌م نه‌داوه راینه‌کیشم». له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ههر کام له‌وان رایانه‌کیشایه به‌شی ئه‌وی ههر ئه‌مایه‌وه.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له «ته‌نگیسه‌ر»، مه‌لا عه‌لیش له «سه‌رزهل»؛ سه‌رزهل و ته‌نگیسه‌ر دوو گوندن له‌قه‌ره‌داغ. که یه‌کێک ئه‌چوو پرسیاریکی شه‌رعی له مه‌لایوسف ئه‌کرد مه‌لا یوسف ئه‌یوت: «برا ئه‌مه گیای من و مه‌لاعه‌لی سه‌رزهل نییه؛ ئه‌مه گیای شیخ نه‌جیبی قه‌ره‌داغه». شیخ نه‌جیب هه‌مێکی زۆر گه‌وره بوو له زه‌ردیاوای قه‌ره‌داغ. مه‌لاعه‌لی چه‌ند جارێک ئه‌م قسه‌ی مه‌لا یوسفه ئه‌بیسیته‌وه. رۆژیک ئیتر جیقلدانه‌ی هه‌لینه‌گرێ ئه‌چیته سه‌ر مه‌لایوسف پیتی ئه‌لی: «مه‌لایوسف! خوا بنگرێ تو که شتیکی نازانی من به‌خۆته‌وه بۆچ ئه‌پیتچی؟ به‌چیدا ئه‌زانی که منیش نایزانم؟»

- کابراهه‌کی کوردی جافه‌تی برینیک له لارانی هاتبوو خۆی چاوی لینه‌بوو. دوانزه کورپی هه‌بوو به‌یه‌کیانی وت: «ئا، رۆله وه‌ره سه‌یریکی بکه بزانه‌چۆنه؟» کورپه‌هات و سه‌یری کرد وتی: «باوه، ئاوی تێزاهه». روه‌ی کرده یه‌کیکی تریان پیتی وت: «رۆله! ئاتۆش وه‌ره سه‌یریکی بکه». ئه‌ویش هات وتی: «بابه سه‌ره‌که‌ی سوور بووه‌ته‌وه؛ لام وایه ده‌مه‌ده‌می گه‌یشتیته‌تی». بانگی یه‌کیکی تریان کرد ئه‌ویش هات قسه‌یکی تری کرد. تا ههر دوانزه‌یان هاتن و ههر یه‌که به‌جۆریک پتیا و ت. پاشان کابراهی سه‌ری به‌رز کرده‌وه و وتی: «ئو! خوا خه‌لکی وه‌یه‌ک که سه‌وه هه‌موو خه‌به‌ریکی له ئه‌سته‌مووله‌وه بۆ تیره‌وه، من وه دوانزه کورپه‌وه خه‌وه‌ریکی راستم له قنگمه‌وه تاگۆیچکه‌م ده‌ست ناکه‌وی».

- دزیک شه‌ویک ئه‌چیته‌ ماله‌کوردیک ههر چه‌نده ئه‌گه‌رێ هه‌چی ده‌ست ناکه‌وی، به‌ناچاری ملی رێ ئه‌گرێ و به‌ره‌و دوا ئه‌گه‌رپته‌وه. خاوه‌ن ماله‌که ئاگای لیه‌، پیتی ئه‌لی:

«بەخیری باوکت قاپە کە پێوە دە». ئەویش ئەلێ: «بەرەشە بابتەو، زۆرم لێت دەستکەوت پێگاریکیشم پێ بکە».

- حاجی دەرویش هەبوو هەر شتی خوا داینابوو ئەو نەیبوو؛ خانووە شەڕیکی هەبوو ستاری تێدا گرتبوو. شەویەک بۆ پەن دزیەک ریتی لێ هەلە ئەبێ و ئەچیتە مالهەکی. هەرچەندە ئەگەر ئێ هێچی دەست ناکەوێ. حاجی دەرویش لێ بەئاگا دیت پێی ئەلێ: «مال وێران! من بە رۆزی پوناک هێچم لێ دەست ناکەوێ؛ تۆ بەشەوی تاریک مەگەرگویی تیا کۆ بکە پتەو».

- مەلا ئەحمەدی عەنەبی هەبوو لەسلیمانی لێیان ئەپرسی مەلا ئەحمەد راست ئەکەن ئەلێن تۆ هەتیوو بازیت؟ ئەویش ئەیوت: «بەقسە ی خەلک وا ئەلێن».

- کابرایەک لە زووری مزگەوتیکا خەریک بوو کەریکی ئەگا، کابرایەکی تر بەسەریا چوو تفتیکی لێکرد و پێی وت: تۆ هێچ شەرم ناکە لە زووری مزگەوتا ئیشی وا ئەکە؟ کابرای کەرگی ئاوڕیکی لێدایەو و وتی: «ئا تۆ لێمگەر ئێ تالەم ئیشە خێرە ئەبمەو، با هەر وا تۆ تفت کردبێ لەخانە ی خوا».

- کابرایەکی کورد ژنیکی هەبوو، ژنەکی مرد. تۆپەلێ قورێ دابەسەریا و دەپێی ژنەکی هێنا خستیه سەرشانی و دەستی کرد بە باوکەرۆ. خەلکە کە هەر لەدوورەو سەیریان ئەکرد. ئەمیش بانگی کرد: «ئەری عەشرەت! پوو باوکی تایفەتان رەش وئ! ئەو بۆچ شیوەنم لەگەل ناکەن؟ بۆچ هەر ژنی منوو؟»

لەپاش شەش حەو رۆژ رۆژیک هاو مالهەکانی چوونە لای دیسان دەستی کردەو بەگریان و باوکەرۆ. خەلکە کە وتیان: برا! ئەو ئەندە مەگرێ، گریان کەلکی نییە؛ دوغای بۆ بکە. وتی: «بەخوا عەشرەت بۆ خۆی ناگریم، بیری قسەخۆش خۆشەکانی ئەکەمەو ئێتر خۆم پێ ناگیرێ. تەنانەت یەکن لەقسە خۆشەکانی ئەو بوو ئیوارەیک دوو بەدوو لە دەوری مەنجەلە شیرە کە دانیشتیووین تریکی کەند. من وتم بەکێرم، ئەو وتی نەو لەلا بە ریشت. ئینجا ئەو قسەخۆشانە کە بیرم ئەکەو پتەو ئێتر چۆن نەگریم؟»

- جاریک کوروکال کو ئه‌بنه‌وه له‌سلیمانی ئه‌لین بابچین بو لای ئه‌حە‌ی کړنوو توژیک له‌گه‌لی رابویرین. ئه‌چن له‌و ده‌شتی نزیک‌ی کاریک‌ی دایکی پاشایه‌دا تووشی ئه‌بن. ده‌ست ئه‌کەن به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا. یه‌کیکیان ئه‌لی: خاله‌حه‌مه‌د با له‌م شویته‌دا خانوویکت بو دروست که‌ین؛ به‌شه‌وانه‌ی‌شا تیا‌یا کو ئه‌بینه‌وه گۆره‌وی بازی و شتی تیدا ئه‌که‌ین. یه‌کیکی‌تر هه‌له‌داتی ئه‌لی: ئه‌م شویته‌ی بو ژووری دانیشتن، ئه‌مه‌یان من دروستی ئه‌که‌م. یه‌کیکی‌تر ئه‌لی به‌ره‌یوانه‌که‌شی من دروستی ئه‌که‌م. یه‌کیکی‌تر ئه‌لی سه‌ر نووره‌که‌شی له‌سه‌ر من. به‌مجۆره‌ هه‌ر یه‌که‌ قسه‌یک ئه‌که‌ن.

کتوپر یه‌کیک له‌و ناوه‌دا تریک ئه‌که‌نی. خیرا خاله‌حه‌مه‌د هه‌له‌داتی ئه‌لی: «ئه‌م شویته‌شی بو شوینی ئاو ده‌سته‌که‌ی. هه‌مووتان درۆ ئه‌که‌ن ته‌نها ئه‌م نه‌بی [راست] ئه‌کا».

- وتی ده‌می‌سال بوو دلم چوو بوو له‌ئه‌حه‌دی حاجی. ئه‌حه‌مه‌د مه‌گه‌ر هه‌ر من بزانه‌م چ کوریک‌ی شوخ و شه‌نگ بوو؛ له‌شانزه‌ سالانا ئه‌توت مانگی چوارده‌یه. ره‌شی چاو و برۆی، سووری سه‌رگۆنا خپه‌که‌ی، باریکی لیبو لووته‌که‌ی، ئه‌مانه‌ هه‌موو له‌گه‌ل ئه‌و له‌ش و لاره‌یدا که‌ ئه‌توت به‌فری یه‌ک شه‌وه‌یه‌و خویتی دلی منی به‌سه‌را رڙاوه‌ شو‌رشیکیان خسته‌بووه‌ دلمه‌وه. نه‌شم ئه‌ویرا بیدرکینم ئه‌م وت نه‌وه‌ک لیم زیز بی.

رۆژیکیان ده‌مه‌ ده‌می ئیواره‌ بوو چوومه‌ حه‌مامی حاجی عه‌لی له‌سلیمانی. که‌ چوومه‌ ژووره‌وه‌ ته‌ماشام کرد وا ئه‌حه‌مه‌د به‌ رووت و قووتی له‌وئ خۆی ئه‌شوا، حه‌مامیش که‌سی‌تری تیدا نییه. که‌ئه‌حه‌مه‌د به‌و جۆره‌ چاو پێ که‌وت حه‌به‌سام و ده‌ستم کرد به‌بیر کردنه‌وه‌ بو ئه‌وه‌ قسه‌یک بدۆزمه‌وه‌ له‌گه‌لی بکه‌م. هه‌ر چه‌ندم کرد هیچم له‌بیر نه‌ما. کتوپر به‌بی ئه‌وه‌ ئاگام له‌خۆم بی و تم: «ئهری ئه‌حه‌مه‌دیگیان ئیسته‌ نوێره‌کانت ئه‌که‌ی؟» وتی: به‌لی.

که‌ئه‌م قسه‌یه‌م کرد و ئه‌و وه‌لامه‌م گوی لیبوو چه‌مۆله‌یه‌کم نا له‌خۆم، هه‌ستام به‌بی ئه‌وه‌ خۆم بشۆم له‌حه‌مامه‌که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌. ئیتر نازانه‌م ئه‌حه‌مه‌د چی لیهات؟ که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌خۆم وت: «ده‌ک قورمدا به‌ده‌متا بو خۆت و بو قسه‌ت». له‌و وه‌خته‌وه‌ ئیتر له‌داخی ئه‌و قسه‌یه‌ هه‌ر جینگل ئه‌ده‌م.

- دیوانه‌ی سیوسینانی که‌ مالیان له‌ «گومه‌ته» بوو، رۆژیک له‌شاره‌وه‌ ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو ئاوابی گومه‌ته. شپنج حه‌مه‌ساله‌ی گومه‌ته‌ لیبی ئه‌پرسی ده‌نگ و باسی شار چییه‌؟ ئه‌ویش

ئەلنی: «یا شیخ لەشار بیچویک بەدی بەشووتی ئەوەندە ئەخۆی ئەبێ بەمانگای ئاوسەو». ئیتر شیخ ئەوەستی.

- کابرایەکی کورد لە کابرایەکی گۆرانی پرسنی کە فیزی کەرگانیی بکا. ئەویش وتی: «برا گوریستیک، بەرداشیک، ئاوینە یەک، حەیزە بونیک^۱ و دوو کیسەلت ئەوی». وتی: هەمی هەمی ئەمانە بۆچی؟ وتی: گوریسە کە بۆ سەریکی بیستی بە بن کلکی کەرە کەو، سەرە کە ی تری بیستی بە بەرداشە کەو و بە سەر پشتیا هەلگێریتەو و بیخەیتە لای ملیەو و بۆ ئەو قورساییی بەرداشە کە کلکە کە ی هەلگێریتەو. ئاوینە کەش بۆ ئەو حەیزە بونە کە لە بەردەم کەرە کە دا راوەستی و ئاوینە کە بخەیتە سەر پشتی و رووی بکەیتە خۆت هەم بۆ ئەو ئەگەر یەکی لە پشتەو هات تۆ چاوت لی بی و هەم ئەو هەش حەیزە بونە کە یادیکی سەر دەمی بوو کینی خۆی بکاتەو. دوو کیسە لە کەش بۆ ئەو و بیانخەیتە ژیر پیت وەشە وەش بکەن کەرە کە بوەستی، ئەگەر هات و رویشتیش ئەمان لە گەلی بچن بەریدا و تۆ بۆ خۆت هیچ نە بزویتەو بەرە حەتی بتوانی ئیشی خۆت بکە.

- کابرایەک بی ژنی هاری کردبوو؛ بە هەر جۆر بوو بیو ئەزنیکیان بۆ ساز کرد و تۆزئ تەمی بیو ئەزنیکیان کرد. بەخوا بیو ئەزنیکیان بی ئینسافانە تیبەر بوو. کورە وای لێهات لووت بگرتایە گیانی دەرنەچوو، هەستا ناچار ماله کە ی بە جێهێشت و ماله پووریکی هەبوو چوو بۆ ئەوی.

لەریگادا تووشی کەریک بوو، کەرە گەلی لەم لاتر بوو؛ چوو بن دەستیەو و پیتی وت: «ئەو بۆ کوی ئەچی؟ تۆیش ئەچی بۆ مالی پوورت؟»

- کابرایەک ویستی لە گەل ژنیکیا ریکەوئی، ئەم ئەیوت بە چوار قۆشەو ئەو ئەیوت بە دوو قۆشە؛ ئاخری بە سنی قۆشە ریکەوئی. لەو ختی ئیشا کابرا بەزنیکی و ت ئەری خۆشە؟ ژنەش وتی «نا». ئینجا کابرا وتی:

«کەواتە بە تۆ خۆش و بە من خۆش ئیتر بۆچی ئەم قۆشە قۆش؟»

- کورپیکي هه‌ورامی فیر بو‌بوو به نیره‌کەر گاین. نیره‌کەریکیان ئەبێن رۆژیک خەریکی ئەبێن، دەنکە جۆینیک لەناو قنگی نیره‌کەرە‌کەدا ئەبێن ئەچێ بە‌کونی کیری هە‌تیو‌هە‌کەدا، هە‌تیو زی‌ه‌ی لێ‌ه‌رز ئە‌بێت‌ه‌وه و ه‌اوار ئە‌کا: «ئای ئا تو مار واردمش». باوکی ئە‌لێ: «رۆ‌له‌ جە‌کو‌گە؟» ئە‌لێ: «جە‌قنگو و نیره‌کەرە‌کە‌ی وێ‌مان، بلما بلما سە‌یرش کەرۆ».

ئێ‌تر هە‌تیو ناویری کیری دەرینێ، باوکی دیت کلکی کەر هە‌لئە‌دات‌ه‌وه ئە‌وا کیری هە‌تیو‌ه‌ش لە‌قنگی نیره‌کەر‌دایە. کابرا هەر چە‌ندە‌ شە‌فته‌و چیرە‌ی ئە‌م لاو ئە‌و لای ئە‌گریت‌ه‌وه چاوی بە‌هیچ ناکە‌وێ. کورە‌ش هەر ه‌اوار ه‌اواربە‌تی. باوکی ئە‌شلە‌ژی هێ‌چی بێ‌ نامینێ هەر ئە‌وه ئە‌بێن ئە‌لێ: «ئاخ‌ر رۆ‌له‌ یانە‌ت وێ‌ران بۆ جە‌کو‌گە سە‌یرش کەرۆ؟ ماشە‌للا مە‌ماش برباگە‌ن».

- لە‌دێ «شە‌شۆ» نیره‌کەریک هە‌بوو ناو بانگی دەرک‌رد‌بوو بۆ بە‌و رە‌سە‌نی. خە‌لک لە‌ هە‌موو لایە‌کە‌وه ماکە‌ریان ئە‌برد لێ‌یان چاک ئە‌کرد، حە‌قی پە‌رینە‌کە‌ش سێ‌ مە‌جیدی بوو ئە‌یاندا بە‌خاوە‌نی نیره‌کەرە‌کە‌. ئە‌م نیره‌کەرە‌ش هێ‌ ئا‌فرە‌تیک بوو ناوی «ئامە» بوو. لە‌جوانی و نازکی لە‌ هە‌موو «سیو‌ه‌سیل» دا ناوی دەرک‌رد‌بوو.

رۆ‌ژیک ک‌ابرا‌یه‌کی ئە‌و بە‌رکێ‌وه ماکە‌ریک ئە‌با لە‌نیره‌کەرە‌کە‌ی چاک‌کا، خاوە‌نی ماکە‌رکە‌ چاوی بە‌ئامە ئە‌کە‌وێ دلی کورکە‌ی لێ‌وه دیت و لە‌و کاتە‌دا نیره‌کەرە ئە‌پە‌ریتە‌ سەر ماکەرە‌کە ئە‌یه‌وێ دەرگای قسە‌ لە‌گە‌ل ئامە‌دا بکات‌ه‌وه ئە‌لێ: ئە‌وه بۆ‌چی ئە‌گەر یە‌کن بیه‌وێ ماکە‌ری خۆ‌ی لە‌نیره‌کە‌ری یە‌کێ‌ک چاک بکا ئە‌بێن سێ‌ مە‌جیدی بە‌دات، کە‌چی ئە‌گەر ئە‌و کە‌سە‌ بیه‌وێ بچن بە‌لای ئا‌فرە‌تیک‌ه‌وه ئە‌بێن شە‌ش مە‌جیدی بە‌دا؟

ئامە‌ هە‌ست ئە‌کا کە‌ کابرا لە‌ کوی‌وه قسە‌ ئە‌کا ئە‌لێ: «تو کێ‌ریکی وا بۆ من بێ‌نە‌ من دوانزە‌ مە‌جیدیت ئە‌دە‌م».

- کابرا‌یه‌کی و لاغ‌دار هە‌بوو رۆ‌ژیک ژنە‌کە‌ی نە‌خۆ‌ش ئە‌کە‌وێ. ژنانی دراوسێ ئە‌چن بۆ هە‌وال پرسی‌نی. لە‌و وە‌ختە‌دا یە‌کن لە‌کەرە‌کانی کابرا یە‌رە‌قی ئە‌کا وە‌کوو دە‌ستە‌ک هات و چو‌و ئە‌کا. یە‌کن لە‌ژنە‌کان بە‌ژنیکی ه‌اوری تە‌نیشتی ئە‌لێ: چۆ‌ن بوو ئێ‌ستە‌ سەرە‌کە‌ی پیتا بچوا‌یه‌؟ یە‌کێ‌کی تریان ئە‌لێ: ئە‌یه‌رۆ‌ کنا سەرە‌کە‌ی چیه‌ بۆ‌چی نالیت نی‌وه‌ی؟ ژنە‌ نە‌خۆ‌شە‌کە‌ش بە‌ دە‌م نالە‌نالە‌وه ئە‌لێ: «بە‌خوا ئە‌گەر ژنی ژن بێ‌ و لە‌شی ساغی پیتو بێ‌ هە‌موویشی قە‌یناکا».

- کابرایه کی کورد هه بوو ناو بانگی کثیر زلی دهر کرد بوو. سنی چوار ژنی هینا بوو هه موویان له دهستی هه لهاتوبن. بیوه ژنیک ئهم حه کایه ته ئه بیسیت و ئه چیئ میردی پیئ ئه کا. شهوئ کابرا ئه چیته لای و خهریک ئه بیئ گه مه و گالتهدی له گه لا ئه کا. لهو کاته دا بیوه ژنه که دهستی ئه که و پته سهر کلاوه ی ئه ژنوی کابرا و دهستیکی پیا دینیت و ئه لی: «ئمه بوو کثیر زله که ی تو؟ ناشو کری نه بیئ ئه گهر نه گبه تی نه بیئ جا ئه مه چییه؟»

کابرا که ئمه ئه بیسی ههر خیرا راست ئه بیته وه دهر پیکه ی ئه دا به شانیا و دهر ئه چیئ.

- کابرایه کی یابا جاریک ئه چیته دیه ک لئی ئه پرسن ناوت چییه؟ ئه لی: ئه بوو جاسم. که دائه نیشی دهر پیتی له پشیدا نابئی ته ماشا ئه که ن کیری به قه د کیری که ریکه. یه کئی له خه لکه که ئه لی: ئای مالت به قور گیری ئه بوو جاسم کیری چه ند زله. ئه بوو جاسم له جوابدا ئه لی: «یابه وه للا ئه من چاک، ئه ممایه ک برا هه یه ناو ئه بوو سالج، ئه و حال خراب، له بهر ئه وه کثیر زور زله ناتوانی له مال دهر چیئ.»

- دهر ویشیکی که له پور هه بوو کورپیک و نیره که ریکه ی هه بوو. لهو سه ره ریمان ئه که و پته مالی ژنیک؛ ژنه که ش کار که ریک و ما که ریکه ی هه بوو. شهوئ وا هاته پیشه وه کابرای دهر ویش خوی سواری ژنه که و کوره که ی سواری کاره که ره که و نیره که ره که ی سواری ما که ره که بوون. جا کابرای دهر ویش ئه بوت:

خوایه دووری که ی چاوی به د لیمان   ناحه زیش کویر بیئ شاد نه بیئ پیمان

- کابرایه ک لهو ده شته تاله رۆژیک زه رده واله دابووی به ده عبا که یه وه ئاواسا بوو. هاته وه بۆماله وه به ژنه که ی خوی وت، ده ستیشی گرتبوو به ده عبا که یه وه: ئافره ت ئه مه یان له بازار ئه فروشت ئه یاندا به هینه که ی خۆم و سه د قهرانیس. رووی نه بوونی ره ش بیئ! نه بوو بیکرم، هه روا وه رمگرت و هینامه وه وتم تو چاوت پیتی بکه وی بزانی چۆنه؛ ئه گهر باشه به لکوو قهرز و فه رزیکه ی بۆ بکه یین و جئ به جئ که یین.

ئافره ت وتی: جا پیاوه که ئه به رۆ قهرز و فه رزی بۆ چییه؟ ئه وه خشله کانی من هه یه بایی دوو سه د قهرانیس ئه بیئ، بچۆ بیده به خاوه نه که ی و وه ره وه. تازه عه بیه چۆن پیتی ئه ده یته وه؟ پیاوه پیره خشلی وه رگرت و له پاش سنی چوار رۆژ ئاوسا وه یه کی نیشه وه وه ده عبا وه کوو خوی لئ هاته وه. رۆژیک به هه له داوان هاته وه و کردی به ژوورا وتی: ئافره ت! هه رخوا

ره‌حمی پئی کردم وتی: چی بووه؟ وتی: ئەو کیره که هینابوممه‌وه به‌دزیه‌تی دەرچوو. گرتیمان و بردمیان بۆ لای قازی. به‌هزار دەست ماچ کردن و ئەم لاو ئەولا سەد قەرانم داو کیره‌که‌م پێدانه‌وه. ئەوانیش کیره کۆنه‌که‌ی خۆمیان پئی دامه‌وه. هەر باش بوو پزگارم بوو له‌ده‌ستیان. ژنه‌وتی: «من خۆم هەر رۆژی هه‌وه‌ل ئەمزانی ئەوه دزیه‌تی بوو؛ ئەگه‌ینا چۆن به‌و جۆره به‌هه‌رزان ئەیاندا؟»

- ژنیک هه‌بوو له‌و سهره دوو کچی هه‌بوو: گه‌وره‌که‌یانی دابه‌شوو. له‌پاش حه‌فته‌یک چوو بۆ لای و مال و هه‌والی لئ پرسی که می‌رده‌که‌ی له‌گه‌لیا چۆنه؟ له‌پاشا لئ پرسی ئەی له‌ئیش کردنا چۆنه؟ وتی: به‌خوا دایه‌ کیریکی وای پتوه نییه، ناشوگری نه‌بئ هەر ئەوه‌یه که له‌هیچ چاکتره. دایکیشی وتی: «ئۆف رۆله‌ دایکت بمرئ ئەوه میراتی دایکته‌ بۆت ماوه‌توه. دایکیشت له‌گه‌ل باوکی ره‌حه‌تینا هەر وا بئ به‌ش بوو.»

له‌پاش به‌بێنیک کچه‌که‌ی تریشی دابه‌شوو و چوو بۆ سهردانی. لئ پرسی: میرده‌که‌ت له‌ئیش کردنا چۆنه؟ ئەویش وتی: «دایه‌ پری ئەکاته‌وه و هینشتا چوار پهنجه‌شی هەر ئەمینتیه‌وه.» دایکیشی وتی: «ئۆی رۆله‌ خۆزیا دایکیشت له‌و خیر و بیره به‌شیکتی تی که‌وتایه.»

- له‌و ولاتی بلباسه‌تییه هه‌تیویک کچیکتی بئ بن کردبوو. قازی لئ پرسی: راست بلئ چۆن ئەم ئیشت کرد؟ ئەویش وتی: «به‌خوا قوربان! هەر دووکمان به‌رغه‌لمان ئەله‌وه‌پان و گه‌مه‌مان ئەکرد، به‌گه‌مه‌وه ده‌رپیمان فریدا من هەر له‌سهرم دانا و ئیتر سه‌گباب ختیه‌ بۆ خۆی رۆچوو.»

- کابرایه‌کی چاوکزی پیر رۆژیک له‌سهر حه‌وزه‌که‌ی مزگه‌وتی باشچاوش له‌سلیمانی ده‌ست نوێر ئەشوا. پیاویک له‌لایه‌وه بوو پئی وت: «بئ قه‌زا بی ده‌ست نوێزی چی ئەشوی ئەوه‌ته داوینی که‌واکه‌ت پيسایی پتویه.» کابرا وتی: کامه‌ته؟ پيشانی دا. ئەویش بۆنیکتی کرد و وتی: «به‌حه‌قی قورئان ئەوه چیتستی یه‌خنییه ئیواره خواردوومه.»

- هه‌زار گتیرایه‌وه وتی:

لەو هختی خۆیا هەندیک مەرغەیی ئەچن بۆ حەج. کە ئەگەنە ولاتی عەرەبستانی ئەو خوارە بە کاروانی حوشر ئەچن. لەرێگادا یەکن لە حوشرە کان ئەکەوئ دەستی ئەدەنی کە راستی کەنەوه، لەو کاتەدا کە دەستی ئەدەنی ئەلین: «یا عەلی!» کابرای حوشرەوان ئەلنی: نای ئەو ئەو ئیو کافرن؟ وەللا دەسا ناتانەم. ئەمانیش ئەلین وەللا برا کافرین و موسلمانین. بە هەر جۆر بی کابرای حوشرەوان ساز ئەکەنەوه ئەمجا دەست ئەبەنەوه کە حوشرە راست کەنەوه دیسانەوه ئەلین: «یا عەلی!» ئیتر کابرای حوشرەوان بەتەواوی ئەچن بەرەقا و ئەلنی ئیو کافرن قەت ناتانەم.

ئەمانیش پیاویکی ئیختیاری کۆنەسالیان تیا ئەبی کە ئەزانن ئیش وا بەو جۆرە خراب هاتوووە لەو دەشتەدا گیران خواردوووە ئەلنی: «ئەری خزمینە با بلین یا ئەللا خو کافر نابین». بەم فیلە کابرای حوشرەوان لەگەلیان ری ئەکەوئتەوه.

- مەلا سمایی کانیسکانی سلیمانی هەبوو وتی:

سالیک چوومە کەرکووک لەقۆریهوه هاتم بچم بۆ بەری «قەلا»، سەیرم کرد لەگۆشە یەکی پرده کە «خاسە» وە هەرا هەراییک بیت. کە چاک سەیرم کرد ئەمە هی ژیر پرده کەوه یەو پیاویک و کوریک دەستیان داووە تە یەخە یەک و ئەو شوینەش کەسی تری تیدا نییە. منیش ئەو سەردەمە کلاویکی سپی و میزەریکی سپیم دابوووە دەوری و لەسەرم کردبوو. لە شتیکی ئەچووم، کورە کە دەستی کابرای راکیشا و هاتن بۆ لای من، ئیتر بەبی ئەو هێچ شەرم بکەن کورە کە وتی: با ئەم پیاووە موبارە کە شەرعمان بکا. منیش لە خەیاالی خۆما مەسەلە یکی شەرعیان هەیهو وتم کورم چییە؟ کورە وتی: قوربان ئەم کابرایە پنی وتم نیو مەجیدیم بداتی و ئیشی خۆیم لەگەل بکا. هاتینە ئەم شوینە و تمان شوینیکی چۆلەو لە راستیشدا چۆل بوو، کەسی تر نەهات هەر من و ئەو بووین. کە چاو بەحەیتە کە ی کەوت پیم هەلنەگیرا. بەلام هیناومیە تە ئەم شوینەو بەعزیه تیش هاتووم. ئیستە هەر چەندە ئەکەم نیو مەجیدیه کەم ناداتی. جەنابت شەرعمان بکە، هەرچی تۆ بفرموویت من رازیم. وتی منیش ئەم شەرعی کردنم بەلاو سەیربوو وتم: «باوکم لە باپیرم و باپیرم لە باپیره گەورەم و باپیره گەورەشم لە ئیمامی "موزەنی" و ئەویش لە ئیمامی "شافعی" یەو ریوایدتیک ئەکا، کە ئەگەر ژن و پیاویک لە شوینیکی چۆل و تەریکا بوون و پەردە دادرابوووە مەرعی واجب ئەبی. ئەم ئیشە ی ئیو ش لەو ئەچن، کەوا بوو پئیوستە نیو مەجیدیه کەت بداتی». وتی: کابرا ناچار نیو مەجیدیه کە ی دابە کورە کەو پرووی کردە من و وتی: «قوربان وەللا تا ئیستە

جگه له جه نابت گه وادیکی ترم نه دیوه که تاوا به مجوره یه روایه تی ریک و پیک له سه ر
مه زه بی شافی حوکم بدا».

- هه ر ئم مه لا سمايله گنیرایه وه وتی:

جاریک هه تیویکم تاو داو برده شویتیک وتم یاللا بۆم بکه وه. هه تیوه که وتی: ئه وه نو
ئهلئ چی؟ من وام بیستوه که تو لووسکه ئه بدیت و ئه یکیشی به سه ر خۆتا، من به و نیازه وه
هاتووم. وتی پیم وت: «به لئ، به لئ ئیش له منه و ده عوا له وان. تو بۆم بکه وه پاشان برۆج
ده عوا بیکت هه یه بیکه».

- «مام ره سوو» هه بوو له «مه روئ» ئه سپنکی که حیلله ی نایابی هه بوو ناو بانگی
ده ر کردبوو. که له «عه نه زه» یه، له ولاتانه وه ماینیان ئه برد و لیان چاک ئه کرد.

عه زه ی سوله یمانیش هه بوو به ناو بانگی ئه سپه که حیلله ی مام ره سووه وه ماینیکی هه بوو
سواری بوو چوو بۆ مه روئ بۆ ئه وه له ئه سپه که ی چاک بکا. که چوو سه یری کرد مام ره سوو
پیاویکی پیری گهلئ به ساللا چوووه و ناو نیشانیکی له زه مانی جوانی نه ماوه. له حه وشه که ی
خۆیانا له په نا دیواریکا له بهر هه تاوه که لی پراکشاره.

عه زه له پاش سه لام و دانیشن و چاک و چۆنی پنی وت: مام ره سوو به ناو بانگی ئه سپه
که حیلله ی تووه له بهری ده شته تاله وه هاتووم؛ نابی ده ست بنی به روومه وه.

مام ره سوویش وتی: کاکه به خیریت! به لام ئه وه ئه سپه ی که تو ناو بانگت بیستوه ئیسته
له بهر پیری په کی که وتوووه هیچی پنی نه ماوه. بره واکه م بتوانی که لکی لی وه ربگری.
عه زه وتی: مام ره سوو من له ریگایکی دووره وه هاتووم ئه گه ر تو رات له سه ر بی من ئه توانم
ئیشیکی وای لی بکه م بتوانم ماینه که ی لئی چاک بکه م، مام ره سوویش وتی برا که یفی
خۆته.

عه زه هه ستا ئه سپه که ی له په نا دیواریکا به سترابوووه، زۆر لات بوو هینای ده ستی کرد
به «ره نه و قاشاو» کردنی پاشان به «ره نه» که که وتله تهرافه و ده ورو بهری ژیرسکی، تا
وای لیکرد به هه ر جۆر بوو ئه سپه که یه ره قی کرد و ماینه که ی بۆ هینایه پینشه وه وه په راندی.
ئیش ته واو بوو مالا وایی کرد و گه رایه وه بۆ ولات. حه قیقه ت ماینه که ئه وه ساله «نوما»
که وه یه کی باشی له ئه سپه که حیلله هینا.

مام ره‌سوو ژنیکی هه‌بوو «خافاتمی» ناو بوو. له‌زه‌مانی «عه‌لی ئیحسان پاشا» وه هینابووی هه‌ر چی ده‌وری جوانی بوو هه‌ر له‌و ده‌وره‌دا رایانابوارد بوو؛ له‌ ناهه‌نگی دنیا ته‌نیا گئیرانه‌وه‌ی باس و خواسی به‌زمی شه‌وانی رابوردووی ده‌وری جوانیی نه‌بی هیچی تریان پیی نه‌مابوو.

خافاتم له‌و وه‌خته‌دا که عه‌زه به‌ رنه‌و قاشاو خه‌ریکی ئه‌سپه که‌حیله‌بوو، له‌ده‌لاقه‌ی ژووره‌که‌وه‌ چاوی لی بوو که‌ چون ئه‌سپه‌که‌حیله‌ ده‌وری سالانی رابوردووی بو هینرایه‌وه، ئه‌مه‌ی به‌دیاریه‌ک زانی له‌دیاریه‌کانی زه‌مانی رابوردووی.

زه‌مان هینان و بردی، کورپکی زاخه‌یی له‌ ولاتی به‌غدا له‌ بۆیاغچه‌که‌یا «فلچه» یه‌کی بۆ باغچه‌تی تیا بوو فلچه‌ ئه‌وه‌نده ئیسی کردبوو ته‌نها کۆته‌ره‌که‌ی مابوو، وای لی هاتبوو له‌ درکی ده‌شته‌تال خراپتری لی هاتبوو.

خافاتم رنه‌و قاشاوه‌که‌ی عه‌زه‌ی که‌وته‌ بیر به‌ هه‌ر جو‌ر بوو فلچه‌کۆنی له‌کا‌برای بۆیاغچه‌ی به‌ یه‌کن له‌تا‌که‌ تارانیه‌کانی ته‌وقه‌سه‌ری ک‌ری و قایمی کرد.

له‌پاش به‌بنیک به‌کۆته‌ره‌ فلچه‌وه‌ هات به‌ویزه‌ی لاپان و ده‌ورو به‌ری لاپانی مام ره‌سوودا، تا وای لیکرد ده‌وریک‌ی بۆ مام ره‌سوو گئیرایه‌وه‌و به‌یادی جاری جارانه‌وه‌ ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک. ئیتر خافاتم به‌م جو‌ره‌ فیر بوو به‌مام ره‌سوو.

سال سوورایه‌وه، عه‌زه به‌ده‌ستووری سالی پار و به‌ ئه‌له‌ای ئومایکی تری له‌توخنی ئه‌سپه‌که‌حیله‌وه‌ باری گه‌زۆ و بنیشه‌تالی نا له‌ماینه‌ بۆره‌و چووه‌وه‌ بۆ «مه‌روئ» بۆ مالی مام ره‌سوو. که‌چوو سه‌یری کرد مام ره‌سوو نه‌و مام ره‌سووه‌ نه‌ماوه؛ بۆ ئاهی سوین نووزه‌یه‌کی تینیا ماوه به‌ته‌واوی ک‌فت بووه، ناتوانی له‌ شوینه‌که‌ی خۆی راست بیته‌وه.

عه‌زه‌ باریدا به‌زه‌ویا و خافاتم خیر هاتنیکی گه‌رمی کرد و خیرا که‌وته‌ نان دروستکردن بۆی. چوو له‌ ته‌نیش‌ت مام ره‌سووه‌وه‌ دانیش‌ت. مام ره‌سوو نه‌یناسیه‌وه، پرس‌ی فاته‌ ئه‌وه‌ ک‌ئ بوو هات و نه‌و زرمه‌ی و‌لاخه‌ چی بوو هات؟ خافاتمیش وتی: ئه‌وه‌ کاکه‌عه‌زیز بوو گه‌زۆ و بنیشه‌تالی بۆ هیناوین.

مام ره‌سوو ده‌ستیکی خسته‌ سه‌رچاوی و سه‌یریکی عه‌زه‌ی کرد ناسیه‌وه. به‌نووزه‌یه‌که‌وه‌ وتی: «ئه‌ری باوه‌حیز ئه‌وه‌ تو له‌با‌به‌که‌ی پاریت هاتوو‌یته‌وه؟ بکه‌م وه‌ قونی با‌به‌یه‌ بۆ خۆت و گه‌زۆ و بنیشه‌تالت. پار فر‌فریچه‌ی ده‌سته‌ بۆخچه‌ت بۆ هینا بووم، ئیمسال چیت بۆ هیناوم؟ به‌ته‌ما نیت به‌فیل‌یک‌ی تر ئیمسالیش خافاتم بخه‌یته‌ سه‌ر به‌زم‌یک‌ی تر؟ هه‌سته‌پرۆ. نه‌خۆم هیچم ب‌ن ماوه، نه‌ئه‌سپه‌ که‌حیله؛ هه‌سته‌پرۆ».

- له «گه‌لاله» پیاویک هه‌بوو هه‌ر چه‌نده «حه‌سن» ی ناو بوو به‌لام هه‌ر به‌ناوی «خادم» هه‌ ناوی ده‌ر کردبوو. ئەم خادمه له‌وناوه تووتن و شتی ئەفرۆشت، پڕۆژیک کۆلکه ئاخونیککی ولاتی «قوم» که هاتبوو بۆ «نه‌جف» و له‌ویوه ئیتر فیزی ئەوه بوو بوو که بیی به‌گه‌ریده‌و داوای شتی له‌خه‌لک ئەکرد. به‌و بۆنه‌وه ئەم ئاخون ئا‌غایه‌ ریی ئەکه‌ویته‌ گه‌لاله‌ و له‌ویش ئەچیته‌ لای خادم به‌ناو هه‌ندی تووتنی لئ ئەکری. له‌پاشا ئەلئ: ده‌ هه‌ندیکی تریشم بده‌ری له‌ «سه‌رکیسه‌ی عه‌باس».

ئەم عباره‌ته‌ شتیکه‌ کۆلکه‌ مه‌لاکانی شیعه‌ ده‌رۆزه‌ی پتوه‌ ئەکه‌ن، مه‌به‌ستیان به‌ «عه‌باس» عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ره‌؛ واته‌ له‌سه‌ر حسابی ئەو ئەو شتەم بده‌ری پڕۆژی قیامت ئەو ئەتداته‌وه‌.

که‌ ئەمه‌ به‌خادم ئەلئ، خادمیش خۆی لئ گیل ئەکا و ئەم ورده‌ حسابانه‌ نازانی؛ وه‌یا له‌ ولاتی ئەوانا ئەمجۆره‌ شته‌باوی نییه‌. ئەلئ: با عه‌باس خۆی بیته‌، جگه‌ره‌کی لئ تینکا ئەگه‌ر به‌لایه‌وه‌ خۆش بوو ئەو وه‌خته‌ بۆی به‌ره‌.

کابرای ئاخونیش ئەلئ تو بده‌ری ده‌خه‌لت نه‌بی، ئەو وه‌ری ئەگری. خادمیش ئەلئ به‌خوا نایده‌م به‌لکوو به‌لایه‌وه‌ خۆش نه‌بوو دایه‌وه‌ به‌سه‌رما. ئاخون ئەکه‌ویته‌ ته‌قه‌وه‌ له‌ رووی هه‌لنایه‌ به‌سه‌رو میزه‌ره‌و که‌ش و فشینکه‌وه‌ بلئ من سوالت لئ ئەکه‌م. خادمیش ئەزانی دنیا چ باسه‌، هه‌ر به‌مجۆره‌ ئاخون له‌کۆل ئەکاته‌وه‌و په‌لکیکی ناداتی.

- ئینگلیزه‌کان تازه‌ هاتبوونه‌ عیراقه‌وه‌. پڕۆژیک ئینگلیزه‌که‌ له‌که‌رکووک ئەچیته‌ بازار ئەگه‌ری به‌شوین لاستیکی کیردا. ئەچیته‌ هه‌ر دووکانیک له‌ شتی وا ئەپرسی که‌س لئ تیناگا؛ به‌تایبه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ کورد له‌ شتی وای هه‌ر نه‌ینه‌زانی. پیاویکی خه‌لکی ئەو ناو «شوان» هه‌بوو «ره‌حیمی» ناو بوو، دوکانیکی عه‌تاری باشی له‌که‌رکووک دانا‌بوو. کابرای ئینگلیزه‌ ئەچیته‌ سه‌ر دووکانه‌که‌ی ئەو له‌و شته‌ ئەپرسی. نه‌ره‌حیم ئینگلیزی ئەزانی و نه‌ئینگلیزه‌که‌ش کوردی ئەزانی.

کابرای ئینگلیزه‌ هه‌ر چه‌نده‌ به‌ئیشاره‌وه‌و به‌ده‌ست له‌گه‌ل ره‌حیمدا خه‌ریک ئەبی ره‌حیم هیچی لئ تیناگا. له‌ئه‌نجاما کابرای ئینگلیزه‌ ده‌ست ئەبا نه‌وتیکی پینج روپیه‌ی ده‌ردینی له‌به‌رده‌می ره‌حیمدا دایه‌نی، ئەمجا ده‌ست ئەبا به‌نه‌خوینه‌که‌ی خۆیشی ئەکاته‌وه‌ کیری ده‌ردینی و به‌ئیشاره‌، ئیشاره‌ ئەکا که‌ لاستیکم بۆ ئەمه‌ ئەوی. ره‌حیمیش هه‌ر له‌بناغه‌دا ئەم

جۆره شتانەى نەببستووە تا لەئىشارەى کابرا تىبگا، بەلکوو وائەزانى ئەم کابرايە پىتى ئەلى وەرە گرەو بکەين لەسەر پىنج روپە بزانين کىرى کامان زلترە.

ئەویش دەست ئەبا بەنەخۆينەکەى خۆى ئەکاتەووە و کىرى خۆى دەردىنى. هى کابرا ئەپىوى و هى خۆيشى ئەپىوى، هينەکەى ئەم دوو پەنجە زياتر ئەبى لە هى کابراى ئىنگليز. ئىتر بەبى قسە دەست ئەبا پىنج روپەکە هەلئەگرى و ئەيخاتە باخەلى و بەنەخۆينەکەى ئەبەستىتەووە. کابراى ئىنگليز واقى ورنەمىنى هيجى ترى بۆ نامىنيتەووە تەنها ئەو نەبى مى رى ئەگرى و نەرۆا.

- کابرايەکى «بانەى» ئەچىتە گەرۆوس و ئەچىتە دىواخانىک سەلام ئەکا. کابرايەکى گەرۆوسى کە لەوى دانىشتبوو بەم جۆرهى خوارەووە وەلامى سەلامەکەى ئەستىنيتەووە ئەلى:
 عدەليکە سەلام هەوا خواى عومەر چوو خەکەت چوار چاک کونای قنگ وەدەر
 لەپاشا گەرۆوسەکە ئەچىتە دەرەووە دىتەووە سەلام ئەکا کابراى بانەيش بەم جۆره ولامى سەلامەکەى ئەداتەووە ئەلى:

عدەليکە سەلام دوزمنى عومەر بى خوا و بى پىر توخم نىرەکەر

- مەلامەحموى حاجى رەسوول گىرايەووە وتى:

مەلامەمىنى دىلتىزەى پىاويكى ئىجگار لەخوا ترس و بەدين بوو. هاوړپىکانى هەليئەخەلەتینن کە دلى بچى لەشىخ نوورى شىخ سالىح. ئەویش بەزۆر وا ئەزانى کەدلى لى چوووە بەو فىلە تەزىبىتىكى ئەبى لى ئەستىن و ئەيدەن بەشىخ نوورى. لەپاش سى چوار رۆژ چونکە ئىشەکە بى بناغەبوو سەير ئەکا دل لىچونەکەى نەما. ئەچى مىلى هاوړپىکانى ئەگرى ئەلى: «وەللا دل لىچونەکەم نەما تەزىبەکەم بۆ لى بستىنەووە».

هاوړپىکانىشى لەو سەردەمەدا شىخ نوورى بابەعەلى، شىخ سەلامى عازەبانى و مەلامەحمەدى حاجى مەلارەسوول بوون.

- کابرايەکى «سىان» لەسەر رۆوبارەکەى «بەيانلوو» دەستوىژى ئەشت. کە لى بوووەو تاکى لەپىلاووەکانى لەدەستى کەوت و کەوتە ناو رۆوبارەکەو ئاوەکە بردى. خىرا تړپىكى کەندو وتى: «ئەو دەستوىژەکەت، بىنە تاکە پىلاووەکەم بەرەووە».

لاى وابو رۆوبارەکە لەباتى هەقى دەستوىژىيە کە پىلاووەکەى بردووە.

- خاله‌فندی گپرایه‌وه وتی:

ئەوا رۆژیک لە ئاو دەستە‌کە‌ی مزگەوتی حاجی مە‌لا رە‌سول‌ا دە‌ستم بە‌ ئاو ئە‌گە‌یاند کابرایه‌کی خە‌لکی ئە‌و شارە‌زوورە‌ چوو ئە‌و دە‌ستە‌کە‌ی ئە‌و دیومە‌وه. ئاگام لیبوو میزه‌کە‌ی کردە‌ ناو حە‌وزی ئاو دە‌ستخانە‌کە‌وه تە‌نانت کە‌فاوه‌کە‌ی هاته‌ ئە‌م دیو. منیش هاتمە‌ دەرە‌وه چاوه‌رپیم کرد تا ئە‌ویش هاته‌ دەرە‌وه وتم: کورە‌ برا ئە‌وه تۆ چیت کرد؟ وتی: «برا چیم کرد؟ گووم کردە‌ گوودانە‌کە‌و میزیشم کردە‌ میزدانە‌کە‌».

- رۆژی دوو سێ‌ هاوڕێ‌ ئە‌چن بۆ حە‌مامی حاجی غە‌نی یە‌کیکیان ریش و سمیلی فیری خە‌نە‌و وسمە‌ ئە‌بن. لە‌جامیکا خە‌نە‌ی بۆ ئە‌گرنە‌وه و حە‌مامچیه‌کە‌ بۆی ئە‌هینتتە‌ ژووری حە‌مامە‌کە‌وه.

هاوڕێ‌کان ئە‌چن خە‌نە‌کە‌ ئە‌رپۆن و گوو ئە‌کە‌نە‌ ناو جامە‌کە‌وه. کابرا کە‌ نە‌ختی هە‌لنە‌گرێ‌ ئە‌یدا لە‌سمیلی بۆنی بە‌سە‌ریا دیت ئە‌زانێ‌ چیبە‌و دنیا چ باسە‌، ئیتر لە‌سمیلی ئە‌کاتە‌وه و لە‌کیری هە‌لنە‌سوێ‌. بانگی هاوڕێ‌کانی ئە‌کا ئە‌لێ‌: «ئە‌مه‌ گووی کییه‌ و بە‌سەر‌کیرمە‌وه؟»

- جارێ‌ک کورە‌ دە‌وله‌مە‌ندیکی ئاقل لە‌بە‌غدا شە‌ویک ئە‌چیتە‌ مالیک بوو ئیشی ناشیرین. سە‌رخۆش ئە‌بن لە‌مالە‌کە‌ پینسە‌د قەرانی لە‌باخە‌لا ئە‌بن لێ‌ ئە‌دزن. کە‌دیتە‌وه خزمە‌تکارێ‌کی لە‌ گە‌لا بوو رۆوی تێ‌ ئە‌کا ئە‌لێ‌: ئە‌ورە‌ حمان تۆ ئە‌زانێ‌ کیسە‌ پارە‌کە‌م پینج سە‌د قەرانی تیا‌بوو لێ‌یان دزیوم؟ ئە‌ورە‌ حمانیش ئە‌لێ‌: ئە‌وا ئە‌چم بە‌شە‌ق لێ‌یان ئە‌ستینمە‌وه. ئە‌ورە‌ حمان ئە‌گاتە‌ لای قایی و بانگی ئە‌کا ئە‌لێ‌: وەرە‌ وەرە‌ قە‌یناکا حە‌قی خۆم سە‌ندوه، ئە‌ورە‌ حمان ئە‌لێ‌ چۆن؟ ئاغە‌ دە‌ست ئە‌کا بە‌گێ‌رفانیا شانە‌یک، قالبێ‌ سابوون و لڤکە‌یک دەرئە‌هینێ‌ ئە‌لێ‌ منیش ئە‌مانە‌م لە‌وان دزیوه. ئە‌ورە‌ حمان ئە‌لێ‌: ئاغە‌ جا ئە‌وه چیبە‌؟ ئە‌لێ‌ بێ‌ ئە‌قل چلۆن ئە‌وه چیبە‌؟ بە‌یانی کە‌ بچن بۆ حە‌مام چلۆن خۆیان ئە‌شۆن؟ بە‌جاری پە‌کیان ئە‌کە‌وێ‌.

- دوو کابرای کورد لە‌دە‌شتیکا پینکە‌وه بون یە‌کیکیان تۆزی دوورکە‌وتە‌وه، ئە‌ویتریان پرسی ئە‌وه چسێ‌ ئە‌کە‌ی؟ وتی: «وہ‌للا تۆزی میزنە‌کە‌م». پێ‌ی وت: «کورە‌ وریابە‌ ئە‌وی تریشت نە‌بن بە‌ ریشە‌وه، ئاونییە‌».

- کابرایەک هەبوو لە چوارتا دەرویش عەولای ناو بوو. ئەم دەرویش عەولایە کچی ئەولاساری ژنی بوو. کەریکیان هەبوو کەرەکیان تۆپی. شەوی کابرا لە گەڵ ژنەکیا کەوتە ئیشی شەری ژنەکی پیتی ئەوت ئاخر پیاووە کە ئیمە تاقە کەریکیان هەبوو سەرمایەیی ژیاومان بوو تۆپی، ئیستە تۆ چۆن ئیشی وا ئەکە؟ عەولاش هەر کوتی پێوئەدا و ئەبوت: «تۆپی تۆ خوش، تۆپی تۆ خوش».

- هەر ئەم دەرویش عەولایە لەسەر کیشی جۆ سەبیلی کیشابوو، بەئاگری سەبیلە کە خەرمانە کە سووتا بوو، ئەمجا دوور کەوتبۆنەو و سواری ژنەکی بوو ئەبوت:

سووتا بە کبیر، سووتا بە قیر
سووتا بۆ شیخی دەستگیر

- کابرایەک هەبوو لە هەلبەجە ژنەکی چوو بوو لای قازیەکی هەلبەجە شکاتی لیکردبوو کە گواپە پیاو نەماوە نکاحەکیان هەلوەشینیتهو. قازی پیاووەکی بانگ کرد و لە رووی ژنەکی لیتی پرسی کە تۆ چی ئەلێت؟ کابراش - بلامانی - دەعباکە ی رەپ کرد و خستیه دەستیهو و تی: «قوربان! جەنابی قازی هەموو شایەت و قسەیه کم بە دەستەووەیەو لەخزمەتتا راوہستاو». قازی و تی: «بەپراستی شایەتی چاک و عادلە. شەرع قەبوولی ئەکا برۆ خوشکم دەعواکەت درۆیە، ئەوا شایەتەکی وەکوو کەر ئەزەرین».

- ئاغایکی ئەو سەرە باخەوانیکی غەریب لەدیکەکی خۆی بۆ باخی ناو کۆشکەکی راگرتبوو. باخەوانەکی ژنیکی جوانکەلانەکی ژیکەلانەکی هەبوو، ئاغە دلی پیا چوو بوو. پۆژیک ئەچن بەلایەو و دەستیکی بۆ ئەبا. ژنە هیچ دەنگ ناکاو ئیواری بۆ میردەکی ئەگتێتەو. میردەکەش ئەلێ قەیناکا بەلام بەیانی من کە ئەچم بۆ ئاودیری باخەکی تۆ چەند نۆردوو نانیکی و «جەوہنە»یەکی «دۆ» بینەو وەرە بۆ لام، لەبەر پەنجەرەکی کۆشکی ئاغادا چاوەریم بکە.

کابرای باخەوان ئەچن بۆ سەر ئیش و ژنەش بەو جۆرە کە میردەکی پیتی وتوو لە دەمە دەمی هەتاوکەوتنا ئەگاتە جی. میردەکی دیت و هەر دووکیان لەبەر پەنجەرەکی کۆشکدا لێ دانەنیشن.

لەولاو خانمی ئاغەژن لەناو کۆشکەکی پەنجەرەکی کردووتەو، بەیانیه سەیری ئەو باخ و بیستانە ئەکاو چاوی بەباخەوان و ژنەکی ئەکەوێ. کابرای باخەوانیش کە سەیری

کرد و خانم خهریکه سه‌سیر نه‌کا هیج خۆی نه‌خسته سه‌ر نه‌و داره‌تانه که‌کس چاوی لیتیانه، له‌پیش نه‌وه‌دا که‌نانه‌که بخوا هه‌ستا چوو به‌لای ژنه‌که‌یه‌وه له‌پرومه‌تی مینای و له‌کارگی که‌مای به‌شی خۆی وه‌رگرت و نه‌مجا ده‌ستیان کرد به‌نان و دۆ خواردن، تیر و پریان خوارد و پاش نه‌وه‌ش جاریکه‌تر له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ناوی ژیانیان نوش کرد. نه‌مجا هه‌ستا چوه‌وه بو سه‌ر ناو دیره‌که‌ی و به‌ژنه‌که‌شی وت به‌چینه‌وه بو‌ماله‌وه و پینشی وت نه‌گه‌ر خانم لینی پرسن، نه‌م پینی بلنی که‌رۆژی سن جار نه‌مه‌نیشمانه.

له‌ولاوه خانم له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌وه چاوی له‌م کاره‌ساته‌ی نه‌مان نه‌بی. لای نیوه‌رۆ دیته‌ خواره‌وه و نه‌چن به‌لای ژنه‌ باخه‌وانه‌که‌وه پینی نه‌لنی: نه‌ری چه‌تیوا! نه‌وه ئیوه چۆله‌که‌ن و به‌و جۆره‌ خهریک نه‌بن؟ ژنه‌ش پینی نه‌لنی: خانم نه‌وه چیه‌ه؟ ئیمه‌ به‌یانی و نیوه‌رۆ و ئیواره به‌و جۆره‌ دوو دوو نه‌که‌ین.

ئاغه‌ژن له‌ دلی خۆیا زۆر تووره‌ نه‌بی، ئیواری که‌ ئاغه‌ دیته‌وه نه‌چن به‌لایه‌وه و پینی نه‌لنی به‌زیاد نه‌بی له‌م رابواردنه‌ که‌ ئیمه‌ هه‌مانه‌! نه‌و باخه‌وانه‌ به‌نان و دۆ خواردن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا به‌ هه‌موو جۆر گه‌مه‌و گالته‌ نه‌که‌ن و به‌ هه‌موو جۆر رایشه‌بویرن؛ ئیمه‌ له‌سه‌ر نه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ خوا بیهری!—هیچمان دیار نییه‌. سویندم وایی و قورئانم وایی یا نه‌وه‌تا نه‌بی تۆیش وایی یا نه‌مه‌ته‌ نه‌بی ته‌لاقم به‌دی. من نه‌مه‌ که‌ی ژیانه‌ رایشه‌بویرم؟ ئاغه‌ وه‌کوو له‌سه‌ریان بیخه‌نه‌ خواره‌وه نه‌لنی: ئافره‌ت نه‌مه‌ تۆ خه‌وت دیوه‌؟ نه‌مه‌ چی نه‌لیت و له‌ که‌یه‌که‌وه وات لیهات؟ خانم نه‌لنی قسه‌یکه‌و نه‌بووه به‌دوو هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ پیم ویت.

له‌ پاشا وه‌کوو پند و چۆن و سه‌وا کردن ری نه‌که‌ون که‌ نه‌میش له‌شه‌و و رۆژیکدا سنی جار له‌گه‌ل خانمدا نه‌م ئیشه‌ خوشه‌بکه‌ن.

ده‌ست له‌ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌خوا نه‌و شه‌وه به‌ هه‌ر جۆر بوو تا به‌یانی دوویان کرد. وتی ئافره‌ت یه‌که‌یکه‌ی با قه‌رز بێ به‌سه‌رمه‌وه.

که‌ که‌وته‌ رۆژی سینیهم باخه‌وانه‌که‌ به‌ ژنه‌که‌ی خۆی وت: هه‌سته‌جوان و بوخت خۆت به‌رازینه‌وه به‌چۆ به‌لای ئاغه‌مه‌وه. ژنه‌ش وه‌کوو میزده‌که‌ی پینی وتبوو خۆی کرد به‌گولی ئال و والای به‌هار به‌له‌نجه‌و لاریکه‌وه چوو به‌لای ئاغه‌یه‌وه و خۆی تیه‌له‌سوو. ئاغه‌ سه‌رکه‌یه‌کی کرد وتی: «به‌چۆ به‌و لاوه‌ بیفهره‌ی ژان به‌خه‌لکی که‌ره، نه‌و وه‌خته‌ قه‌رززار نه‌بووم نه‌ته‌هاتی به‌لامه‌وه، ئیسته‌ که‌ بووم به‌ژیر قه‌رزوه‌ خۆتم تیه‌له‌سه‌سوی؟ هه‌سته‌به‌رۆ هه‌سته‌ داویکی ترم بو‌مه‌نیره‌وه».

ژنە ھاتەوہ کارەساتەکەى بۆ مێردەکەى گێڕایەوہ. مێردە وتى: «ئاغەگیان ئاوا چارت ئەکەم».

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێڕایەوہ وتى:

ئاغەواتى شیوہگەلى و پشدرى دوژمنایەتییان ھەبوو. دوایى بۆ ئەوہ ئاشت بێنەوہ ئاغەیکى پشدرى ھەمەرەشیاغى «نۆرگ» بانگ ئەکات. ھەمەرەشیاغى براھەکى شیتۆکەى ئەبى «سمايلاغا»ى ناو ئەبیت، زۆر لەکاکی ئەکا کە نەچن بۆ ئەو بانگ کردنە؛ چونکە تەلەپە بۆیان نراوہ تەوہ. ئەوانیش گالتهیان بەقسەى شیتۆکەیکى وەھا دیت و ئەرۆن. لەراستیشدا پشدرییهکان نیازیان خراپ بووہ. شتەکەشیان واداناوہ کە کاتیک ھەمەرەشیاغى ئەچیت بۆ نوێژ بەکێک لەپیاوہکانى ئەمان شەر بەپیاوێکى ئەوان بفرۆشیت. کە ھەمەرەشیاغى پیاوہکانى بگرن و بال بەستیان بکەن.

دەستەى ھەمەرەشیاغى کە ئەچن و لەژیر کەپرەدا دائەنیشن بەخێراتنیکى زۆر ئەکرین، ھەموویان تەفەنگەکانیان دائەنن، تەنیا سمايلاغا نەبى کە لەسەر کۆشى دای ئەنیت. ئەوانیش سمايلاغا ئەناسن و سلى لى ناکەنەوہ بە ھیچى ئەزانن. ھەمەرەشیاغى ئەچى بۆ نوێژو لەو کاتەدا دەنگى پیاوہکەى ئاغەى پشدرى بەرز ئەبیتەوہ وەکوو دانراوہ. ئاغەى پشدرى خێرا فرمان ئەدا ئادەى ھەموویان دەست بەست بکەن. لەم قسەیدەدا ئەبیت و ئەپەوى ھەستى، ئەگاتە سەرچۆک و ناگا سمايلاغا لولەى تەفەنگى ئاراستە ئەکات و ئەلئى: «سێ بەسێ تەلاقم کەوتبى ھەستى ئەتکوژم، دانیشى ئەتکوژم». کابرا وەکوو قوتەى مل نیرگە کاردوو بەو جۆرە وشک رانەوہستى.

جاری ھەمەرەشیاغى و ئەوان بەمجۆرە پزگاریان ئەبیت، ئەمجا ئەمێنیتەوہسەر سمايلاغا کابرا. سمايل ئاغى لولەى تەفەنگى ئاراستەى کردوہ. کابرا نەئەویرئ ھەستى، نەئەویرئ دانیشى، قوت لەو ناوہدا بۆ خۆى لەسەر نیمچەچۆک وەستاوہ، ھەر بچولیتەوہ سمايلاغا ئەیکوژئ. تەنگو چەلەمە لێرەدا روویدا سمايلاغا تەلاقى خواردووہ، ئەم تەلاقەى ئەم وەختى ناکەوئ کە کابرا یا ھەستى یا دانیشى، ئەم بیکوژئ. کابرايش ئەوا ھەر بەو جۆرە ماوہ تەوہ. قاچى شل ئەبى، ھەندئ تەختەو شتە ئەدەنە ژیر کابرا بۆ ئەوہ دانەنیشى چونکە کە دانیشت سمايلاغا ئەیکوژئ. سمايلاغاش لەبەر تەلاقەکەى خۆى وشک بەتەفەنگەکەوہ پراوہستاوہ دەستى لەکارایە.

ناچار پهلاماری مه‌لا سولیمانی ماوه‌ت ئه‌ده‌ن که چاریکیان بو بدوزیته‌وه به‌جۆریک نه تەلاقه‌که‌ی سمایلاغا بکه‌وئ و نه‌کابراش بکوژئ. مه‌لا سولیمان که‌دیت له‌پاش تیفکرین فه‌رمان ئه‌دا به‌چوار زه‌لام په‌لی کابرا بگرن به‌جۆری که‌راست نه‌بیته‌وه و نه‌شکه‌ویته‌وه سه‌ر عه‌رز و له‌سه‌ر گازی پشت پرایکیشن به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌دا. ئه‌مه‌ له‌م کاته‌دا دیاره‌ پینی ئه‌وتری نه‌هه‌ستاوه و نه‌دانیشته‌وه، به‌لکوو راکشاوه.

زه‌لامه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستوره‌که‌ی مه‌لا سولیمان کابرا والی ئه‌که‌ن. ئه‌مجا به‌سمایلاغاش ئه‌لی ده‌تۆیش تهنه‌نگه‌که‌ت لا به‌. به‌مجۆره‌ مه‌لا سولیمان کابرای له‌ مردن رزگار کردو تەلاقی سمایلاغاش نه‌که‌وت.

به‌لام کابرا تا رزگاری بوو کاتی که‌سه‌یریان کرد هه‌موو له‌شی خۆی دابوو به‌گوه‌وه‌وه‌. به‌کوردی گووی کردبوو به‌خۆیا: به‌کئی له‌ترسی ئه‌وه که‌سمایلاغا ده‌ستی له‌کارایه‌وه شیتیشه‌ کوشتی؛ به‌کئی له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ تا مه‌لا سولیمان هاتبوو زۆری پی چوو بوو.

به‌لئی له‌به‌ر ترس له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌یچی پی نه‌خواربوو، به‌لام هه‌رچیکیشی پی بوو فیراندبووی به‌خۆیا.

- ئاغه‌یک له‌و موکریانه‌ خزمه‌تکاریکی ئه‌بێ پینی ئه‌لی مه‌سینه‌یکی بو به‌ریته‌ سه‌ر ئاو ده‌ست. خزمه‌تکاره‌که‌ش ئه‌لی: «قوربان گوو ده‌فه‌رمووی؟» ئاغه‌که‌ش ئه‌لی: «نه‌خیر میزت عه‌رز ئه‌که‌م».

- سالتیک ئینگلیزیه‌که‌ ئه‌چیته‌ هه‌له‌بجه، میوانی ئه‌حمه‌د به‌گی پاشا ئه‌بێ. ئینگلیزیه‌که‌ عومری له‌ ژوور شه‌ست و پینج سالانه‌وه‌ بوو. قسه‌و باس دیته‌ پینشه‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گ لینی ئه‌پرسی تو له‌ ولاتی خۆتان ژن و مندالت هه‌یه‌؟ کابرای ئینگلیز ئه‌لی (به‌لام زۆر به‌گه‌رمیه‌وه): «هه‌یشتا هه‌ندی ئیش و کاری ترم ماوه، ئه‌بێ بچم بو ئه‌فیرقا و چهند سالتیک له‌وی ئه‌مینمه‌وه‌ پاشان له‌ میسریش چهند سالتیک واجباتی ترم هه‌یه، ئه‌وه‌ش ته‌واو ئه‌که‌م و ئینجا ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بو ولاتی خۆم و ئه‌وه‌خته‌ ژن و مال و منال پینکه‌وه‌ ئه‌نیم».

که‌ ئه‌م له‌قسه‌کانی ئه‌بیته‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گیش ئه‌لی: ده‌سا هه‌ر سی تەلاقی ئه‌م ئه‌حمه‌دموختاره‌ که‌وتبی تو بیت و منالی خۆت ناگریته‌ باوه‌ش.

- کابرایەک لە دیوێ خانیکا دانیشتبوو. دیوێ خانەکە پڕبوو، وەنەوز بردیەوێ. لەوکاتەدا بایەکی زلی لیبەر بوو. کتوپر کە چاوی کردەوێو خەلک بەدەوریەوێ، زۆر شەرمەزار بوو، ویستی بە هەر جۆر بوو پینەیی بکا. لەبەر ئەوێ وتی: «ئێو ئەزانن من ئیستەخوایخۆشبووی باوکم لەخەوا چاوی پیکەوت؟» کابرایەک لەکۆرەدا بوو، وتی: «بەلێ راست ئەفەرمووی، ئیمە هەموو دەنگی خوایخۆشبووی باوکتمان بیست.»

- کابرایەک لەئیش و کاری مردوو شۆری بوو، لەبەر ئەوێ کە خۆی دەعباکەیی بچووک بوو هەر مردوێک کە ئەیشۆرد ئەویش جارێک لەگەلیا ئەمرد؛ چونکە وانیکە کەیی وەکوو هی خۆی نەئەدی و بەزلتر ئەهاتە بەرچاوی. لەبەر ئەمە هەموو دەم لەخەم و خەفەتا بوو. پیاویکی تر هەبوو «مام گۆرزه»ی ناو بوو. رۆژیک مام گۆرزه مرد و ئەم کابرایە چوو شتی، سەیری کرد هەرامە کەیی مام گۆرزه هەرامە نییە، لەندە هۆریکە. بە هیواشی بەبێ ئەوێ کەس پێ بزانی چەقۆی دەرهێنا دەعباکەیی کابرای بپری و خستیە گیرفانیەوێ. یاش تەواو کردنی ئیش و کاری چووێو بۆ مالهوێ.

ئەمجا بۆ ئەوێ بە ژنە کەیی بەسەلمینی کەخوا گەورەیی هەموو شت بکا، بچووک گەورە بکاتەوێ، گەورە بچووک بکاتەوێ، قاردە بەسەر هەموو شتیکا، دەستی برد سەری دەعباکەیی مام گۆرزهی لەژیرەوێ لەعاستی بەردەمیەوێ پیشانی ژنە کەیدا. ژنە کەچاوی پیکەوت بەبێ ئەوێ ناگای لەخۆی بی وتی: «ئەیهەرۆ ئەوێ مام گۆرزه مرد؟»

- ئەحمەد شوکری هەبوو لە سلیمانی، جارێک ریی ئەکەوێتە کرماشان. قەزاو قەدەر ریکی ئەخا لەگەل ئافەرەتیکا ریی ئەکەوێ. سەیر ئەکا ئافەرەت دالە هۆیە. لەوێختی کارالیی ئەپرسی: خانم تو ناوت چیە؟ خانم ئەلێ: «وسەت خانم». ئەحمەد شوکریش ئەلێ کویر بێ ناوێ ئەبێم و ناوت ئەپرسی.

- کابرایەکی «سەرچوقەیی کردی» بەمالهوێ بە هۆی فەرمانی میریەوێ ئەکەوێتە «کەریماو»ی سەقزو چەند سالیکی لەوێ ئەمینیتەوێ. دۆست و ناسراو پەیدا ئەکا. کابرایەکی بەرگدوریش لەکەریماو هەبوو ناوی «تەقی» بوو. تەقی لەگەل خانمی سەرچوقەدا دەستیان تیکەلاو کردبوو. رۆژیک سەرچوقە وتی: «خانم! سەرچوقەیکی ولاتی خۆمان هاتوێ، ئەمەوێ بەناوی ئەوێ بانگیشتینیک بکەم و چەند کەسیک لەدۆست و ناسراوێکانی

که‌ریم‌اواش بانگ بکهم، له‌بەر ئه‌وه نانیکێ باش دروست بکه». خانم وتی: به‌لێ باشه به‌لام ته‌قی به‌رگدووریش هەر دۆستمانه ئه‌ویش بانگ که. سه‌رجوقه‌وتی: به‌لێ.

خانم نانیکێ پوختی دروست کردو سفره راخرا. سه‌رجوقه‌ی میوان و میوانه‌کانی‌تر و ته‌قی خه‌یات هه‌موو نانیاں خوارد. پاش نان خواردن ته‌قی خه‌یات خۆی دزیه‌وه و چوو له‌گه‌ل خانمدا ده‌ستی کرد به‌بزم و ئاهه‌نگ. سه‌رجوقه‌ی میردی خانم هه‌ستی کرد، هه‌ستا چوو به‌شوینیا. که‌سه‌یری کرد وه‌کو چۆن له‌دلی خۆیا وتبوی، وا بوو. په‌لاماری ته‌قی به‌رگدوریدا که‌ بیگری، هه‌یج شوینیکێ‌تری نه‌هات به‌ده‌سته‌وه ته‌نها ده‌عباکه‌ی نه‌بی. ئه‌ویش له‌بەر ئه‌وه ته‌ر و لووس بوو بۆی نه‌گیرا. ته‌قی رای کرد و سه‌رجوقه‌ به‌شوینیا تا گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگای هه‌وشه هەر بۆی نه‌گیرا. ناچار له‌بەر عه‌یب گه‌رایه‌وه. که‌گه‌رایه‌وه سه‌یر نه‌کا خانم ناوچاوی داوه به‌به‌کاو قسه‌ی له‌گه‌لا ناکا. ئه‌مجا وتی: «خانم! من ج ناهه‌رمانیکم کردووه وا به‌و جۆره بی لوتفیت له‌گه‌لما؟ وه‌کوو فه‌رمووت ته‌قی خه‌یاتم بانگ کرد، نانی چه‌ور و قه‌له‌وم داڤه بۆ ئه‌وه به‌هه‌یز بێت، جه‌نابیش له‌گه‌لی دروست بوویت، من گورزه‌که‌یم به‌ده‌ستی خۆم پاک کرده‌وه، له‌ خزمه‌تیا چووم به‌رێم کرد تا به‌ر ده‌رگای هه‌وشه، ئه‌گه‌ر سوچیکم هه‌یه فه‌رموو بیلێ تا نه‌یه‌یلیم، ئه‌گه‌ر خزمه‌تیکێ‌ترت ماوه به‌فه‌رموو تا به‌ئه‌نجامی بگه‌ینم؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌م بی لوتفیه‌ت بۆچی؟»

- کابرایه‌کی «نایسه‌ر»ی دلی به‌ژنی کابرایه‌کی «زه‌نان»یه‌وه ئه‌بی. هه‌موو جار هاتوچۆی زه‌نانی ئه‌کردو به‌ته‌واوی بۆی ری ئه‌ئه‌که‌وت له‌گه‌ل یاره‌که‌یا یه‌ک بگرن.

په‌ژیک ژنه‌که به‌کابرای دۆسته‌ی وت: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی پیکه‌وه بنوین و میرده‌که‌شم له‌ماله‌وه بی، سه‌به‌ینی بچۆ نیره‌که‌ریک بینه‌ره ئاوابی و بلێ ئه‌یفروشم به‌یه‌کیک. میرده‌که‌شم زۆر هه‌ز له‌نیره‌که‌ر ئه‌کا بۆ کاروان، ئه‌و وه‌خته من چاری ئیشه‌که ئه‌کهم.

کابرا بۆ سه‌به‌ینی نیره‌که‌ریکی په‌یدا کرد و هه‌تایه ئاوابی و وتی: ئه‌م نیره‌که‌ره ئه‌فروشم. کابرای میردی ژنه چوو به‌لایه‌وه زۆر دلی پیاچوو، وتی: به‌چه‌ندی ئه‌ده‌ی؟ کابرا وتی: برا به‌بی چه‌ندو چۆن ئه‌یدم به‌پیشی ژنیک. کابرا هاته‌وه بۆ ماله‌وه و کاره‌ساته‌که‌ی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی وت. ژنه وتی: کوره ئاسانه، تو بیه‌ینه منیش ئه‌چم کوزه‌که‌ی داڤه خه‌رامانی

دراوسیمان به‌ئمانهت دینم و ئه‌یده‌می و نیره‌که‌ره‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ردینین. کابرا وتی: «یانته ویران بو په‌یو زیره‌کیت».

چوو کابرای که‌رفروشی به‌که‌ره‌که‌وه هینایه‌ماله‌وه‌و زنه‌که‌شی چوو هینه‌که‌ی دایه‌خه‌رامانی هینا. له‌گه‌ل کابرای که‌رفروش پیکه‌وه‌نووستن و به‌میرده‌که‌شی وت له‌و دیوی ده‌رگا‌که‌وه‌دانیسه‌ئاگات له‌نیره‌که‌ره‌که‌بی نه‌وه‌ک بر‌وا. ئه‌مان ده‌ستیان کرد به‌ئیش و ئه‌ویش له‌و دیوه‌وه له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه‌سه‌یری ئیشه‌که‌ی ئه‌مانی ئه‌کرد. کابرای میرده‌برایکی هه‌بوو له‌و کاته‌دا هات و له‌مه‌سه‌له‌که‌تیگه‌یشت. پیتی وت که‌واته‌چاک سه‌یربکه‌نه‌وه‌ک کابرا لیتی تیک بچیت. میرده‌وتی: «زۆر به‌پاریز سه‌یر ئه‌که‌م و دل و چاوم تی بر‌یوه، به‌لام ئه‌م کابرایه‌وا به‌توندی تیتی ئاخنیوه‌و جووتی کردوه‌نه‌ئوه‌ی ئیمه‌دیاره‌نه‌ئوه‌ی دایه‌خه‌رامانی دراوسیمان. مله‌ماش بر‌یاکه‌ن مه‌زانو چیش که‌رۆ؟»

- ئه‌حه‌ی ناسر هه‌بوو گۆینه‌ده‌بوو. ئای راست ئای درۆ، خه‌لکی ئه‌یانوت وه‌یا بۆیان هه‌لبه‌ستبوو که‌هه‌تیوبازه. جاریک له‌که‌رکووک ئه‌تیری بۆ خوازینی ژنیک له‌به‌ری قه‌لا. زنه‌ش ئه‌لی: من بیستوو مه‌که‌پیاویکی فاسق و دوابازه؛ ئه‌گه‌ر واز له‌مانه‌دینی قه‌یدی نییه‌شووی پی ئه‌که‌م. ئه‌مه‌به‌ئه‌حه‌ئه‌لینه‌وه. ئه‌حه‌ش ئه‌لی: «به‌باجی بلین له‌فسق کردن تۆبه‌ئه‌کری و ئاسانه، بۆ ئه‌وتیریش ئه‌مه‌به‌ستراوه‌به‌لوتف و چاوه‌دیری ئه‌وه‌وه».

- له‌«بیجار» چه‌ند که‌سینک ئه‌چه‌له‌ای ئاخوندیک پیتی ئه‌لین: قوربان کوربه‌که‌ی مه‌شتی قولی ئیشی خراب ئه‌کات. ئاخوند ئه‌لی: یه‌کئ به‌چه‌ند ئه‌دا؟ ئه‌لین: یه‌کئ به‌پینج تمه‌ن. ئه‌لی: ئای، ئای گرانه‌حه‌رامه.

- شه‌که‌ت به‌گ گێرایه‌وه‌وتی:

له‌«قه‌سری شیرین» ئاخوندیکی پیری نوورانی روو له‌حوسوینییه‌وه‌عزی ئه‌دا و ئه‌یوت: «ئهی کوربه‌له‌رای چه‌سه‌ر ریگا له‌و دوتگه‌له‌گرن که‌رای مه‌درسه‌چن؟ یه‌کاره، کاریکی فره‌خراوه. به‌گشتی رای کوس نییه؟ خالۆ کیرمه‌ناو کوس یه‌را واه‌پاکه‌ن؟»

- مه‌هدی عه‌زیزخۆشناو گێرایه‌وه‌وتی:

له‌گون‌دیک‌ی ئه‌و خو‌شناوه‌تیه کوریک دلی ئه‌چنی له‌کچیک به‌م به‌یتانه‌ی خواره‌وه ستایشی
ئه‌کا و ئه‌لی:

ئه‌و ده‌زیزێ من ده‌یریم	ئه‌و دۆسته‌که‌م که‌ده‌یریم
که‌شده‌ی له‌سه‌ر نایه	که‌لیی ده‌دا «قوورابه»
چه‌ند ده‌رویشی دینه‌جی	ده‌روا «که‌شکۆری» نابه
چه‌ند «مه‌را» ی سه‌ر ده‌رسان	حه‌رفه‌کیان وه‌بیر نه‌مان
چه‌ند حاکی سه‌ر ته‌ختان	هه‌موو ژنیان ته‌راق دان
سورتان ره‌شاد ده‌ی هه‌نارد	لۆیان به‌خه‌رات ده‌نارد

کورپه‌ پاش ماوه‌یک ئه‌نیرێ بۆ خوازیینی کچه‌که‌و کچه‌شوی پی ناکات. ئه‌مجا لێی
بازگه‌شت ئه‌بیتنه‌وه و به‌مجۆره‌ی خواره‌وه باسی ئه‌کا:

که‌پووت «هه‌یرانه» قورتی	تاره‌ بنیشتی تیدایه
گه‌یت مراکی سه‌پانان	هه‌یستر له‌قه‌ی لیدایه
بژانگت کرکی که‌ری	تاق و جووت راوه‌ستاوه
ددانت خاکه‌ناسه	لۆ قۆرتی چا کرایه
په‌رچه‌م په‌رکی کفریه	بزان ده‌وره‌ لیدایه
که‌زیت په‌رکی کارییه	ده‌ریخی وه‌ردرایه
پوومه‌ت په‌رکی شفتیه	م‌ریشکیان دندوک لیدایه
به‌ژنت چه‌نده‌ برنده	هورگ پاری ویدایه
سونده‌کی مه‌حه‌که‌م ده‌خۆم	سه‌د «گوجیر» ی تیدایه
قونت تۆقه‌ره‌ی ئاش	نۆ «حه‌ربه» ی زه‌ره‌درایه

- هه‌ر مه‌هدی گه‌یرایه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌و ولاته «له‌شکری» ناو بوو. ژنه‌که‌ی برپاری له‌گه‌لدا که‌ ئه‌و شه‌وه
بکه‌ن به‌ جه‌ژن و به‌وه پینج هه‌رامان بکه‌ن. پیاوه‌ش وتی ئه‌مری خواو ره‌زای هه‌قه، کابرا
خوا یاریده‌ی ئه‌دا له‌باتی پینجان هه‌رامه‌ ئه‌کا به‌شه‌ش. ژنه‌ ئه‌مه‌ی پینجۆش ئه‌بی و ئه‌لی:
«له‌شکری خۆش له‌شکری قه‌ولمان پینج بوو، ئه‌و شه‌ش کری تفاقا مالا خۆش کری».

- مه‌لا سه‌عیدیکی ئیین عه‌باسی هه‌بوو، به‌رواله‌ت و سه‌رو ریش پیاویکی نایاب بوو، به‌لام هه‌ندی شت ئینسان له‌ده‌ست خویا نییه‌و پیاو له‌خشته ئه‌با.

جا رۆژیک ئه‌م مه‌لا سه‌عیده له‌حوجره‌که‌ی خویا له «سه‌قز» خه‌ریکی کوریک ئه‌بێ کتویر کارایه‌ک ده‌رگای حوجره ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌چیت به‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌دا. مه‌لا سه‌عید ئه‌لی: برام چیت ئه‌وئ؟ کابرا ئه‌لی: قوربان! هه‌یج ئه‌مویست شویتیکم ده‌ست که‌وئ دوو رکات نوێزی تیا بکه‌م. مه‌لا سه‌عیدیش ئه‌لی: «کابرا تو کویری، ئیره‌ که‌ی شوینی ئه‌وه‌یه؟ نایینی له‌به‌ر ته‌نگی شوینه‌که‌ ئیمه‌ دوو به‌دوو سواری یه‌کبوین.

- مه‌لا سمایل هه‌بوو خه‌لکی سلیمانی و گه‌ره‌کی کانیسکان بوو؛ مه‌لای دیی «زیویه» ی بناری لای پیره‌مه‌گرون بوو. به‌لام ئه‌م مه‌لا سمايله‌ خووی پتوه‌گرتبوو عه‌ره‌قی ئه‌خواره‌وه‌و سه‌رخۆش ئه‌بوو.

ئێواره‌یتیک له‌زیویه پیتش نوێزی ئه‌کا و به‌چه‌قه‌نه‌ لیدان. خه‌لکه‌که‌ش هه‌یج، چی بلین. له‌پاشا لئی ئه‌پرسن مامۆستا ئه‌وه‌ چی بوو؟ ئه‌ویش ئه‌لی: حه‌دیسی شه‌ریف ئه‌فه‌رموی «من لم یقرب بالچه‌قه‌نه‌ ته‌هدم ته‌کیه‌رووته» واته‌ ئه‌گه‌ر یه‌کن «پل» لئ نه‌داو نه‌یته‌قینئ ته‌کیه‌رووته ئه‌رووخئ. (ته‌کیه‌رووته‌ش مزگه‌وتیکه‌ له‌ناو شاری سلیمانی)

- هه‌رئه‌م مه‌لا سمايله‌ ربی ئه‌که‌وتنه‌ ئه‌و ولاتی «زینوی شیخی» یه‌ زۆری برسی ئه‌بێ، روو ئه‌کاته «هۆبه» یه‌کی بۆلی. له‌وئ ئه‌بیستی که‌ سه‌رکۆماره‌که‌ نه‌خۆشه. ئه‌چیته‌ مالی ئه‌وان و ئه‌لی: من حه‌کیمم. زۆر به‌ده‌وریا دین و خزمه‌تی ئه‌که‌ن، پیتی ئه‌لین چاریکی ئه‌م نه‌خۆشه‌مان بۆ بکه‌. ئه‌ویش ئه‌لی: ئاخ‌ر منیش بۆ ئه‌وه‌ هاتووم.

دنیا ئێواره‌ وه‌خت ئه‌بێ ئه‌لی: ده‌سته‌ به‌ره‌یه‌ک نان له‌گه‌ل کاسه‌یه‌ک هه‌نگوین بێنن. ئه‌وانیش ئه‌بیه‌تین. پارو پارو نان ئه‌کا به‌ هه‌نگوین و که‌ره‌که‌دا و ئه‌بیه‌تین به‌ده‌وری سه‌ری کابرا‌داو ئه‌یخوا و ئه‌لی: «قه‌زا وه‌گێتر و سه‌ده‌قه‌ی سه‌ری ئه‌وبین!» به‌م جو‌ره‌ ئه‌کا تا تیر ئه‌خوا پاشان ئه‌لی: ئه‌م‌رۆ ده‌رمان کردن به‌سه‌.

که‌ ئه‌که‌ونه‌ به‌یانی کابرا ئه‌مرئ. ئه‌لین: خو نه‌خۆشه‌که‌ مرد؟ ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر من ئه‌وه‌م نه‌کردایه‌ له‌پیتش ئه‌وا من ده‌م‌ردم».

- کابرایه‌ک له‌و «ئالانه» باخیکێ هه‌بوو؛ باخه‌که‌ چهند دارگوێزیکێ تیدابوو. کابرا رۆژیک سه‌یری کرد توپکله‌ گوێزیکێ زۆر که‌وتوو، به‌لام که‌م بونه‌وه‌ی گوێزه‌که‌ له‌چاو

تویکله که گه‌لی زیاتره. بۆی دهرکهوت که ئەمه ورچ پیتی فیر بووه، بەتایبەتی که گوو ورچی لەناو باخه‌که‌دا بەرچاو کهوت ئیتر هیچ گومانی نەما.

چوو چەند که‌ستیکی هینا و خۆیان لینی داگرت. شه‌ویک سه‌یر ئەکەن ئەوا ورچیک به‌سه‌ر دارگۆیزه‌که‌وه خۆی مات داوه، دهرۆیشیکیش له‌ولاوه کۆلیکی باشی داگرتوووه دایناوه. مانگه‌شه‌وه بۆیان دهرکهوت وه‌کوو چۆن ورچه فیر بووه دهرۆیشه‌که‌یش به‌وجۆره هەر فیر بووه. دهرۆیشیان گرت و ده‌ستیان کرد به‌لیندانی کام لات دیشی؛ جا دهرۆیشه‌که‌ ئه‌یوت: «ئاخر مووسلمانه‌کان، تۆزێ ره‌حمتان هه‌بێ من له‌و ورچه که‌مترم وا له‌من ئەده‌ن و له‌و ناده‌ن». کابرای خاوه‌ن باخیش ئه‌یوت: «باوه‌حیزه! ورچه فه‌قیره‌که‌ ئه‌خوات و ئه‌پریت، تۆ ئه‌خۆیت و ئه‌به‌یت».

- له‌و ولاتی «کۆیه» کۆیخا هه‌وێزی شاخه‌پیسکه هه‌بوو، رۆژیک هه‌روا پاش عه‌سریک له‌گه‌ل مه‌لای گونده‌که‌دا - که مه‌لا نه‌بی ناو ئه‌بێ و گونده‌که‌ش «شاخه‌پیسکه» ئه‌بێ - دانه‌نیشن و له‌هه‌موو سوچیکه‌وه قسه‌ ئەکەن. بێ تاقت ئه‌بێ و دینه سه‌ر ئه‌وه ئه‌لین باژنی پاک و بیس لیک بکه‌ینه‌وه.

کۆیخا هه‌وێز ئه‌لی: مه‌لا نه‌بی چالیک بچکۆله له‌به‌رده‌می خۆت هه‌لکه‌نه و هه‌ندێ رده‌ به‌رد بگره‌ به‌ده‌سته‌وه. من هه‌ر ژنیکی خراپم بێ وتی، تۆ به‌ردیک بخه‌ره چاله‌که‌وه و ئاواي که، هه‌ر ژنیکی چاکیشم بێ وتی له‌باتی ئه‌ویش به‌ردیک له‌م لاوه دانێ. له‌پاشا ئه‌یانترمێرین بزانی پاک زۆرتره یا بیس. مه‌لا نه‌بیش ئه‌لی باشه.

چال و به‌رد ئاماده ئەکەن و ئەکه‌ونه هه‌ل‌دان. کۆیخا هه‌وێز ئه‌لی: ئایشه‌و فاته‌مه پاک بووه، دوو به‌رد له‌و لاوه دانێ. مه‌لا نه‌بی دایه‌نه‌نی، بووره خه‌جی خراپ بوو، به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. پیرۆزی خوشکم خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که. دایکم باش بوو به‌ردیک له‌و لاوه دانێ. باج گوله‌ خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. سه‌ره دینه سه‌ر دایکی مه‌لا نه‌بی، ئه‌لی: دایکت خراپ بوو به‌ردیک ئاواکه. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی: کۆیخا هه‌وێز! دایکی من! چۆن وا ئه‌لینی؟ ئافره‌تیکی چاک بوو. کۆیخا هه‌وێز ئه‌لی: ئاواکه پیت ئه‌لیم ئاواي که. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی و کۆیخا هه‌وێز ئه‌لی، له‌ئه‌نجاما کۆیخا هه‌وێز ئه‌لی: «مه‌لا ئاواي که هه‌ر خۆم سی جارم وا لیکردوه».

- پیاویک هه بو له سلیمانی «ئهحهی نازی» یان پی ئهوت. دوکانی که وچک فرۆشی هه بوو له مهیدانی ماست فرۆشه کان. دراوسن دوکانیکی هه بوو ته نه که چی بوو. رۆژیک له گه ل کابرای ته نه که چیدا ئه بی به شه ریان، ته نه که چی پینی ئه لئ: ئه تکوژم و هه ر ته نه که ئه ده م له خوینتا. ئه حه ش ئه لئ: خه لکینه! سه یری ئه م کابرایه ناکه ن، ئه و ساله مانگ گیرابوو ئه م له باتی ته نه که له قووژی دایکی ئه دا؛ که چی ئیسته ئه لئ ئه تکوژم و ته نه که ئه ده م له خوینتا.

- پیاویک هه بوو له و سه ره کچیکی هه بوو «مریهم» ی ناو بوو. هه موو جار له بدر چاوی خه لکه وه بانگی لئ ئه کرد «مریهمه». ئه مه ش بۆ ئه وه که به خه لکه که به سه لمینی ئه م خوینده واره و ئه و عالمه که ئه لئین مریهم غه له ته؛ ئه بی مریهمه بی، چونکه مئییه. له باوه ری ئه وا «مریهم» ئه بی بۆ کور بی و مریهمه بۆ کچ.

- گۆرانی کۆنی شاره زوور به بالای نازداراندا:

ئه وا به هاره عیله به ره و خواره	نازدار ده ستیان گرت چون بۆ ته پاله
ئه و ده شته یری ته پاله وشکه	ژیری ته پاله مارو دوو پیشکه
ده ستیکی برد بۆ هه وه ل ته پاله	شه قه ی لئ هه لسان له و په نجه و خاله
یه ک گل زیرانی، دوو گل زیرانی	چاوی هه لته کان له هاوړیکانی
لئ گلێر بوونه وه وه ک هۆری به هه شت	شه وقیان بریبوو له ده رو له ده شت
که پریکیان بۆ به ست به دل و به گیانی	چه پ چه پ ره یحانه نایان له بانانی
شه ش کیسه خه نه بۆ گله بانانی	دوو سه لک سابون بۆ سواغ دانانی

- مه لا حه سه نی شاتری بۆی گێرامه وه وتی:

حسینی نادر هه بوو له «مه سه ته کان» نوێری ئه کرد، وتم نوێر ئه زانی؟ وتی: ئای گووی توی لئ نه واری چون نایزانم؟ ته نها باوه حیزه که نه وی. وتم ئه وه چیه؟ وتی: «کوره نازانم شاتمانه، ماتمانه؟ نازانم چیه!» وتم: ئه ی پیغه مبه ر ناوی چیه؟ وتی: «به خوا کاورایکی شیتی. وانه زانی نایزانم؟ حه مه ی ئه ولای خاله مسته فا».

- هه‌ورامیه‌ک له هه‌ورامیه‌کی ئاوه‌لی ته‌پرسی: ئاخۆ ره‌زا شا چیش مه‌وه‌رۆ؟ ته‌ویش ته‌لی: «چیش مه‌وه‌رۆ؟ سه‌روپێ مه‌وه‌رۆ».

- کابرایه‌کی یۆسۆجانی که ته‌جێ بو کویستان، له‌و بناری «بان» یه‌ گاییک بار ته‌کا له «جهوت» و ته‌بیاته‌وه. له‌ریگادا کابرایه‌کی تووش ته‌بێ ته‌لی باره‌که‌ت چیه؟ ته‌ویش ته‌لی: «برا جهوته! جهوته، ئازاجه‌وته، تاله‌جهوته، جهوتی کوننه، جهوتی مه‌شکه، جهوتی گاوس، قه‌سقه‌وانه، هه‌زار خیری خواس».

- له‌و خۆشناوه‌تیه‌ جارێک مریشکیک ته‌چیته‌ دیوه‌خانی میره‌وه. میر هه‌رکشه‌ی لی ته‌کا و ناروا. یه‌کیک له‌خولامه‌کانی میر له‌وێ ته‌بێ و هه‌ر هه‌له‌سه‌ستی شه‌قیک له‌میشک هه‌له‌دا و ته‌لی: «دایێ ما خۆت بگیم، میر به‌زمانا خۆی سی جاران فه‌رمووی کسه‌ چما نارۆی به‌خودای ته‌گه‌ر من باما هه‌ر ده‌تولامه‌وه».

- ئۆف دل‌داری، ئاخ دل‌داری، یادت به‌خیر دل‌داری!

له‌و خۆشناوه‌تیه‌ ته‌یانه‌وێ ئیستر دروست بکه‌ن، ته‌مه‌ش ته‌بێ نیره‌که‌ر بیی به‌زاوا و ماین به‌بووک، تا تاخانه‌یک په‌یدا بیی و ناوی بنین ئیستری نیره‌مووک.

باجی ماین هه‌ر چه‌ند خۆی له‌نیره‌که‌ر لۆتی هه‌له‌سوێ شاپلیته له‌ شوینی خۆی نابزوی؛ ناچار ماکه‌ریکی تازه له‌ به‌هاری ماکه‌ریدا ته‌خه‌نه‌ پیش. نیره‌که‌روسه‌له‌ته‌نه‌ که‌چاوی به‌دۆستی دیرینه‌و هاوسه‌ری گیانی بکه‌وێ به‌م لادا لوشکه‌یه‌ک و به‌و لادا لوشکه‌یه‌ک، چه‌پته‌وه‌کو گورزی رۆسته‌م ته‌که‌ویته‌ جوولان. که‌ ئیتر ئاماده‌ی که‌وان کرا، خیرا ماکه‌ر لادراو ماین له‌ شوینی دانرا. چه‌پته‌ له‌ کارایه، گورز درزی دۆزیه‌وه، ده‌سته‌گولی برده‌وه، ناوی ژیان چوو زبێ ماینی خۆشناوان، ماکه‌ری به‌سه‌زمان له‌لاوه‌ گوی به‌قه‌نگه‌ لاشکی گوی سه‌ربان؛ چونکه‌ له‌و ره‌ق کراو له‌ یه‌کیکی ترخرا. تاخانه‌ی باوک و دایک په‌یدا بوو، ناو نرا ئیستری به‌چه‌که‌ کهری له‌ماین بوو خوا یه‌که‌و نه‌بووه‌ به‌دوو، ته‌مه‌یه‌ حالی کهر و یابوو. ته‌مجا زه‌ماوه‌نده‌ و زوورپنا و ده‌هۆل له‌خۆشناوان، له‌ده‌شت و دۆل، ماخۆ چما گۆل ره‌پ ته‌کا؟ له‌ئاش و زورگ خۆ ده‌ر ده‌کا. راده‌کیشی و ته‌سه‌پینداری، ئاخۆ ده‌ییا لۆ ناو شاری؟ که‌ لیبی پرسى بابات کتیه‌؟ ده‌ری دایکم ماینی شییه.

ئۆف دل‌داری! ئاخ دل‌داری! یادت به‌خیر دل‌داری!

- کابرایەک هەبوو لە «سەی ساق» دۆم بوو. ژنیکی هەبوو هەر جارە کە لیتی توورە ئەبوو بەو هەمانەیه-کەشویینی شتوومە کە کەمی بوو- دەستی ئەکرد بەلیدانی. ژنە زیرەیی ئەچوو بەتاسمانا و هەر هاواری ئەکرد، وەکو تەرزە فرمیسک بەچاویا ئەهاتە خوارەو. خەلکوخا ئەچوون بە سەریا و دەستیان ئەکرد بە لۆمەکردنی ژنە کەو ئەیانوت: کچی خوا بتگرئ! هەمانەیه کەمی بۆش و خالی چیه و تۆ ئەوەندە لەبەری ئەکەوێتە هاوار هاوارەو. ئەویش ئەیوت: «کوره من مشتووی ناو هەمانە کە کوشتوومی! توومەس ئەمە کابرا مشتوو کەمی ئەخستە ناو هەمانە کەو، بەو ئە لیتی ئەدا لەخەلکیش وایە ئەمە هەمانەیه کەمی بۆشە؛ بەلام هەر ژنە کە دەردی ئەزانی و ئەزانی چی تیاپە؟

- حەمەیی مەلا کەریم بۆی گێرامەو وتی:
کابرایەکی هەورامی لەلای شیخ، گوێز ئەژمیری. خەلکیکی زۆریش لەوئ دانیشتون کە ئەگاتە هەزار ئەلئ: «ئینە هەزار». کتوپر لەو کاتەدا- بلامانی- تریک ئەکەنی. مەلاحسینی مەلا قادری بیارەش لەوئ ئەبئ هەر خیرا ئەلئ: «ئینە هەزار و یوئ».

- کابرایەکی هەورامی کەریکی هەبوو، بار و شتی بۆ ئەئەبرد چوو بۆ لای شیخ دەردە دلی کەرە کەمی لا ئەکرد. ڕووی کردە شیخ و ئەیوت: «یا شیخ! تۆ هەرە بئ بارە نەبەری. یا شیخ! تۆ هەرە بی یەو نەوهری؛ یاشیخ! تۆ هەرە بی فرمانە نەکەری؛ یا شیخ! مەزانۆ تۆ چیشەنی؟» شیخیش هیچ دەنگی نەئەکرد.

- مەلایینک هەبوو لەو هەوامانە لە «نەروئ» فەقیهەکی «دۆلاو»ی لەلا بوو، دەرسی پئ ئەوت. فەقی کە زۆر ناتینگەیشتوو بوو، مەلای بەجاری توورەو وەرەز کردبوو. مەلا پۆزیک لەسەر دەرسە کە گەیشتە تینی و کتیبە کەمی فری دایە سەر سنگی فەقیهە کەو وتی: بڕۆ ئیتر من تاقتی دەرسی تۆم نییە. فەقیش لەلەش و باردا گەلئ لەمەلا کە زلتەر بوو. ئەمەیی پئ ناخۆش بوو، بەتایبەتی هەندیکی تریش لەکۆرە کەدا بوون گویان ئەگرت. ڕووی کردە مەلاو وتی:

«ئانه چیش مه‌کەری؟ جە ویرت مە یۆ شەوو لە یلەت لبارحە ی لوایمی پە ی سەر قەتوو توفاحی. ئە گەر من نە بیەنی بە عەسای مەنحە نیوالراسەوی پالیله "عشر فوقی" ئە کلش کە رینی، ئیستە زە هەرت دان جداریه‌وی، ماچی وە لالا لاتفرء عەدی دەر؟»

- کابرایه‌کی «بێ سەری» تازە ژنی هینابوو، شەوی چوو لە لای ژنە کە ی. ژنە خۆی نە ئەدا بە دەستەوه. کابرا زۆر خەریک بوو ژنە ملی نە ئە هینایه بەر بار. لە ئاخرا رۆوی کردە ژنە وتی: «کە نیشکە وازم لێ بێرانە و خۆت بدە بە دەستەوه. وەو شێخ کە ریمە - رۆحم وە قوروانی بێ - ئە گەر بوی وە شێخ کە ریمیشەوه هەر ئە تگیم.»

- کۆرە کە ی کە مال بۆی گێرامەوه وتی:

شاگردی وەستا بووم لە «کۆیه» وەستام پیتی وتم: نا کورم! بچۆرەوه بۆ ماله‌وه بزانه چیان ئەوی بۆیان بکەرە و بۆیان بەرەوه. منیش چووم و بە وەستا ژنم وت: ئەویش وتی: کورم ئەمەوی بۆ ئەم نیوهرۆیه یاپراخ بکەم، بچۆ هەندێ کەرەستە ی یاپراخمان بۆ بینەوه. منیش بە فرە کانی هاتەوه و بە وەستام وت. وەستاشم وتی: کورم بچۆ بۆیان بکەرە و بۆیان بەرەوه. چووم خێرا کریم و بردەوه. وەستا ژنم خەریکی قاپ و قاچاخ شتن بوو، دامی و گەرەمەوه. پیتی وتم کورم تۆیش بۆ قاوه‌لتی وەرەوه لە گەل مناله‌کان نان بخۆ. هاتەوه بۆ دوکان بۆ لای وەستام.

نیوهرۆ بە سەعاتی پیش وادە چوومەوه سەیرم کرد وەستا ژنم مەنجه‌له یاپراخی خستۆتە سەر ئاگر و چەند بەردیکی خستۆتە سەری بۆ ئەوهی تیک نەچن، لەو لاشەوه دەوری و فەخفوریه‌کانی هەموو شتووه لە ناو سینیه‌کا دایان و ناو ماله‌کەش گەسک دراوه و هەموو شت لە شوینی خۆیايه.

لەم کاتەدا «حسام» ی کوری هاتەوه و وتی: دایه! برسیمە نانم بۆ تیکه. دایکیشی وتی: گیانی دایکی تۆزی راوهستە هیشتا یاپراخه‌که نە کولاه، با بکۆلی بۆت تێ ئەکەم. ئەویش وتی: برسیمە راناوهستم، هەر ئیستە بۆم تیکه. دایکی وتی کورم پەله مەکه با بکۆلی بۆت تێ ئەکەم.

لەسەر ئەمە ئەم هەر ئەلی و دایکیشی ئەلی نە کولاه تۆزی راوهستە. بوو بە دەمه‌ قاله‌یان، دایکی وتی: دە برۆ ملت بشکی ئیستا نە کولاه. هەر که دایکی ئەمە ی وت حیسام

نەیکردە نامەردی سینیە فەخفوری هەلگرت و دای بەعەرزا هەمووی ورد و هەراش کرد بەسەر یەکا.

لەم کاتەدا کاک ساییری برای حیسام هاتەووە کەسەیری کرد ماله کە شلەژاوە و لەدایکی پرسی ئەمە چیبە و چوو بەلای رادیۆنە کەووە. دایکیشی کارەساتە کە ی بۆ گێژا یەووە. ئەمیش لەمە توورە تر بوو، هەر هەلگرتە رادیۆنو دای بەزەویدا و شکاندی وتی:

دیارە ئەم هەتیوێی برام شیتە.

باش ماوێ بەک وەستام هاتەووە بەسەراو ئەمیش پرسی ئەم هەرایە چیبە؟ وەستا ژنم کارەساتە کە ی بۆ گێژا یەووە، ئەویش سەعاتە کە ی لەگێرفانی دەرھینا و دایە بەر رۆژە کەو سەیری کرد وتی: خۆ هێشتا نیوسەعاتی ئەوی بۆ نیوەرۆ. دەستی کرد بەجنیودان بەمنالەکان و ئەمیش لە رقانا سەعاتە کە ی هەلگرت و دای بەدیوارە کەدا، سەعات هەراش هەراش بوو. وەستا ژن -یا حەلیم -یشم - کە ئەمە ی دی سەرسام بوو، لەبەر خۆیەووە وتی بۆم دەرکەوت کە ئیو هەمووتان شیتن. نەیکردە نامەردی مەنجەلە یا پراخی هەلگرت و قلیی کردەووە ناو حەوزە کە. هەر من مامەووە، منیش لەداخی ئەمانەو لە داخی برسیتی دەستم کرد بەسووران و چەقەنە لێدان و هاتەدەرەووە.

- سە ی عەبدوللای شێخولئیسلامی هەبوو لە «سنە» پیاویکی ئیجگار بەدین و لەخوا ترس بوو، دەستی مەلایە تیشی هەبوو. سوورەتی «الکەف» ی لە قورئان لەبەر کردبوو. بەرۆژی هەبێیان لەبەر ویلی ئایینی ئەخویند.

رۆژیکی جومعە، لەگەل دەستە یە مەلاو فەقتی سەدا ئەچن بۆ «سەرنوی» بۆ سەیران. ئەم تەریک لەخەلکە کە لەپێشەووە بەرێگادا ئەرواو لەسەر عەدە تە کە ی خۆی سوورەتی «الکەف» ئەخوینت.

لەو سوورەتەدا لە دوو شوینا ئاخری دوو ئایەت هە یە، پێشێنە کە یان «سربا» پاشینە کە یان «عجبا» یە. ماوێ بەینی ئەم دوو ئایەتەش زۆر نیە. ئەو کە تووشی ئایەتی یە کە مین ئەبێ لە باتی ئەووە بلێ: «سربا» ئەلێ «عجبا» کە ئەگاتە ئایەتی دوووم بەتەواوی بۆی دەرئە کەوی کە شوینی عجبا ئێرە یەو ئەزانێ لە ئەوی پێشوو دا غەلەتی کردووە.

لێرەدا لەگەل ئەووە شا کە ئەزانێ شوینی «عجبا» یەو هەر ئەلێ «سربا». لایە ک ئەکاتەووە بە دوا ی خۆیا و ئەلێ: «مەردمگەل! بەشایدت بن ئەم سربای ئەگەر لە جیاتنی عجبا بگرددکە، ئەوێ ئەینە چ لەجیاتنی ئەگرە سە».

- حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی پیاوڤکی دانسقه‌و وه‌کوو بلیت هه‌ر بۆ قسه‌ی قوت داتاشرابوو. هه‌زار گتیرایه‌وه وتی:

حاجی مه‌لاره‌حمان رۆژیک له‌به‌ر دیواری مزگه‌وت له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له‌به‌ر به‌رۆچکه‌ دانیشتبون، خۆیان دابوه‌ هه‌تاوه‌که‌ که‌ریمی فه‌قی ره‌سوول هه‌بوو له‌ولاره‌ به‌ بۆله‌بۆل و جینیودان هاته‌ ناو خه‌لکه‌که‌وه‌. حاجی مه‌لا پرسی: ها! مام که‌ریم! خیره‌ ئه‌وه‌ چیت لی قه‌وماوه‌؟ گوتی: کوره‌ وه‌ره‌ له‌ داخان مه‌مه‌ره‌. داوای قه‌رزی خۆم ئه‌که‌مه‌وه‌ له‌سه‌عیدی مام عه‌دی، که‌چی ترپکم به‌ «په‌نا بادیک» بۆ ناکه‌نی. حاجی مه‌لاش له‌سه‌رخۆ وتی: «جا بابهلئ ئه‌گه‌ر زۆرت پین لازمه‌ بۆی بکه‌ به‌دوازده‌ شاییه‌».

- شیخ عه‌زیز بۆی گتیرامه‌وه‌ وتی:

سالیکی مافه‌ته‌یه‌ک له‌عیراق که‌وتبوه‌وه‌، باو باوی «بژی بژی» و چه‌پله‌بوو. خه‌لک ئه‌یاندا له‌چه‌پله‌و ئه‌یانوت: «بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل عه‌بدولکه‌ریم قاسم». به‌م هۆیه‌وه‌ کاروباری عیراق به‌ته‌واوی تینکچوو بوو.

دوو پیاوی په‌رپووتی هه‌زار بوون له‌ هه‌ولیر یه‌کتیکیان ناوی «پیرداود» ئه‌ویکه‌یان «مارفه‌شه‌ل»یان پین ئه‌وت. ئه‌مانه‌ له‌ ولاتی هه‌ولیر بیون به‌پیشه‌وه‌ی عاله‌مه‌که‌ه‌. رۆژ بیوو به‌رۆژی ئه‌وان.

ده‌سته‌یه‌کی تر که‌ ئه‌و رۆژانه‌ جه‌وری لیکردبون، ئه‌مه‌یان بۆ پیرداود و مارفه‌شه‌ل هه‌لبه‌ستبوو، ئه‌یانوت:

بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل، پیرداود و مارفه‌شه‌ل

- کابرایه‌کی سنه‌یی ئه‌چی بۆ مه‌ریوان. له‌مه‌ریوان زۆرتتر هه‌ر نانی هه‌رزنه‌. کابرا له‌ هه‌رزن به‌ولاره‌ نانی تری ده‌ست ناکه‌وی بیخوا. خواردنی هه‌رزنیس له‌سه‌ر پیتشاو ده‌رچونی هه‌ر بۆنیه‌.

۴- نه‌مه‌ حیساییکی یاره‌ی ئیرانییه‌ ده‌وری قاجاری بوو. قه‌ران بیست شایی بوو، «په‌نا بادیک» نیو قه‌ران بوو. له‌باتی نه‌وه‌ بووترا به‌ شایی، نه‌وترا په‌نادیک.

کابراش که‌فیر نه‌بووه، که نه‌چیتته سه‌رینشاو هه‌ر نه‌نقینئ و هه‌ر چه‌نده تین نه‌داته به‌رخوی هیچ که‌لکئیکئ ناداو زوریش بۆ توزئ گووکردن ناره‌حت نه‌بن. لای نه‌وانیش به‌هه‌رزن نه‌لین «گال». جا هه‌ر له‌سه‌ر پیتشاوه که نه‌نقینئ و نه‌لئ:

«گاله‌گیان! به‌قوربانت بم من مه‌ریوانی نیم، خه‌لکی شارم به‌میوانی رینگام کفتگه‌سه ئیره. هه‌رچکئ سه‌ر بیزانه ده‌ره‌وه، ئیتر ناوخۆم. گاله‌گیان گووی باوکم نه‌خۆم و تو ناخۆم. چه‌فجار بییم به‌ده‌ورتا هه‌ر چکئ بیره ده‌ره‌وه.»

له‌باخی گولئیک

- کابرایه‌کی کورد گایئیکئ لئ ون ببوو. رۆژئیک له‌سلیمانی به‌گه‌ره‌کی «هۆلئ» دا تیه‌ریم تووشی منالئیکئ هه‌شت نو سالان بووم چه‌لوای نه‌فرۆشت. سه‌یرم کرد ئهم مناله منالئیکئ تری گرتووه و قسه‌ی بۆ نه‌کا نه‌لئ: نه‌و کابرایه‌که گاکه‌ی لئ ون بووبوو، هات به‌لامه‌وه پینی وتم: «کوره‌که چه‌لوایئیک و دوو ره‌قیده ناده‌ی وه‌دوو فلس؟ ئه‌ری گایئیکئ بازگت نه‌دیگه؟»

ژیری مناله‌که‌و فیکر کردنه‌وه‌ی لهم قسه‌یه گه‌لئ به‌لامه‌وه جوانتر بوو له‌قسه‌ی کابرا که کردبووی.

- کابرایه‌کی خوشناوی ریی نه‌که‌ویته نه‌و ولاتی خواره. دار خورما نه‌بینئ که هیشووی خورمای پیا شوڤر بۆه‌ته‌وه. نه‌میش زۆر دلئ به‌و خورماوه‌یه ده‌ستیشی نایگاتئ. هه‌ر له‌بنه‌که‌یا رانه‌وه‌ستئ و سه‌ری بۆ به‌رز نه‌کاته‌وه و ده‌می بۆ نه‌ته‌قینئ و نه‌لئ: «ده‌ک له‌به‌رت مرم خورمئ».

- دوو کابرای هاوڤئ قسه‌یان کردبوو به‌یه‌ک که چوونه هه‌ر شوئئیک یه‌کئیکیان درۆ بکا و نه‌وه‌یکه‌یان پینه‌ی بکا. نه‌مه‌یانه کردبوو به‌سه‌رمایه‌ی ژیان و به‌رپوه‌چوونیان. رۆژئیک له‌دیوه‌خانئیکا دانیشتون درۆزنه‌که وتئ: «ئه‌رئ کورینه‌! من ئیمپرۆ گویم لئوو سه‌گئیک له‌ئاسمانه‌وه نه‌یقووړاند نه‌مزانی چیبوو؟» ئه‌وی که‌شیان وتئ: «چ قه‌یدی هه‌یه به‌لکوو توتله‌سه‌گ بویتت و قه‌له‌ره‌ش بره‌دبیتت به‌ئاسمانا». که له‌دیوه‌خانه‌که هاتنه ده‌ره‌وه پینه‌که‌ره‌که به‌درۆزنه‌که‌ی وت: «مال کاول تو درۆی عه‌رزی بکه، هی عاسمانیم بۆ پینه‌ناکرئ».

- ژنیک منالیتیکی هه‌بوو میزی ئەکرد به‌خۆیا، پنیان وت بیسه‌ره سه‌ر شه‌خس چاک ئەبیتته‌وه. که بر دیه سه‌ر شه‌خس و هینایه‌وه ئەمجا گوویشی ئەکرد به‌خۆیا.

- ستاری حاجی جه‌بار هه‌بوو له‌کفری لینیان ئەپرسی چۆنی؟ ئەبوت: بچن له «جه‌مه» ی ژنم بپرسن.

- ژن و میردیک قسه‌یان گیرایه‌یه‌ک، ئەگەر میرده‌که من نه‌بووم. ژنه‌که وتی: من که هاتمه‌ لای تو وه‌کوو گۆل وا بووم. میرده‌که وتی: «من ئیسته‌ش هه‌ر وه‌کوو گۆل وامه».

- کابرایه‌کی مه‌ریوانی ئەچی بۆ بناری بانه‌ بۆ مازوو کردن؛ سه‌یر ئەکا وا دالاشیک ده‌ست له سه‌ر شان که‌رویشکی هینا. ئەمیش خه‌پله‌ی هه‌رزنی ولاتی پینه‌که به‌تۆردو و هیناویه‌ بۆ ماوه‌ی مازوو کردنه‌که. په‌لاماری خه‌پله‌یک ئەدات و ئەیگرته‌که‌رویشک. خه‌پله‌ ئەدا له‌گنیه‌ره‌ی ملی که‌رویشکی ئەیخا. ئەمیش ئەچی سه‌ری ئەبری ئەبیرژیتی و ئەیخوا. جا ئەم به‌سته‌یه‌ له‌سه‌ر شتیه‌ی ولاتی «بانه» به‌خه‌پله‌که‌دا ئەلی:

مالی بام گیتله‌ قوله‌ هه‌م تانجیه‌وه‌ هه‌م توله‌ هه‌م تیره‌ هه‌م که‌وانه‌ هه‌م نانی ده‌شته‌وانه

- پیره‌ژنیک خه‌لکی سلیمانی ئەمانه‌ی ئەوت:

چوومه‌ مالی گاوه‌ر، قولپه‌ قولپی ساوه‌ر چوومه‌ مالی جوله‌که‌ قولپه‌ قولپی کوله‌که‌ چوومه‌ مالی ئەرمه‌نی قولپه‌ قولپی سه‌مه‌نی چوومه‌ مالی مووسلمان ده‌نگی ئایه‌ت و قورعان

- زیره‌کیی زیره‌کیک:

کابرایه‌کی «تله‌زه‌یت» ی سێ به‌سێ ته‌لاقی خواردبوو، بۆی چاک نه‌ئه‌کرایه‌وه. ئەچیته‌ زه‌ردیاوای قه‌رده‌اغ بۆ لای شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب ئەو بۆی چاک ئەکاته‌وه. کابرا که‌ ته‌لاقی بۆ چاک کرایه‌وه‌ هه‌له‌سته‌ی بگه‌رپته‌وه، به‌لام هه‌قی ته‌لاق چاک کردنه‌وه‌که‌ دانانی. شیخ مسته‌فا پیتی ئەلی: کوا هه‌قی ته‌لاقه‌که‌؟ ئەلی: یا شیخ! که‌ چوومه‌وه‌ بۆت ئەنیرم. شیخ مسته‌فا دیسان سێ به‌سێ ته‌لاقی پێ ئەخوانه‌وه‌ که‌ تا دوو رۆژیت هه‌قی ته‌لاقنامه‌که‌ بنیری.

- کویخا قادر ھەبوو خەلکی «گراو»ی خوشناو و پیاویکی زۆ زۆر ئیختیار بوو. ئەبوت: «ئەگەر یەکنی بێھوئی لەکار و باریکی دنیایدا سەرکەوئ ئەبێ دوو شتی تیدا ھەبێ: یەکەم ئەبێ چاکەکی کەسی لەبەر چاوە ئەبێ؛ دووھەم ئەبێ تەمەنیکی زۆر درێژی ھەبێ».

- مەلا حسینێ مەلا قادری بیارە وتی:

ئا ئەم کورەم کە ھەبێ ھەر لەمنالیھووە چەتوون بوو. حەزی لەدۆ کولیو زۆر ئەکردن، پنی ئەکوئا بەزەویدا بۆ دۆکولیو. ئیمەش ئەوەندەمان کردبوو لینی وەرەز بوو بووین. رۆژیک ئەوەندە گریابۆی وتم: بابە رۆژی چوار شەممە دۆ کولیو بکەن. کەوتە رۆژی چوارشەممەو دۆکولیو کراو نرایە بەر دەستی. ئەمجا دیسان دەستی کردەو بەگریان و جووتە وەشاندن. وتمان ئیستە چیت ئەوئ؟ وتی: «ئەم دۆ کولیو ناخۆم تا سویندم بۆ نەخۆن کەسبەینیش ھەر دۆ کولیو ئەکەن».

- کابراھەکی گەرپووسی ئەچیتە «قورپچیا»ی لای «لەیلان» چاری نامینێ ئەچیتە سەر بەردە نوێژەکانی مزگەوت نوێژ ئەکا. کابرا ی قورپچیاپیش خەریکی نوێژ کردن ئەبێ، کابرا ی گەرپووسی «شیعە» ئەبێ و ئەم «سونی». قورپچیاپییە کە سەیر ئەکا کابرا ی گەرپووسی لەئاخری نوێژە کەیا ھەر دوو بەرە لەپی دەستی دوو سیجار ئەمالی بەسەر پانیا و بەم کردەویە لەنوێژ دەرتەچن. کابرا لینی ئەپرسن ئەوہ بۆچ وا دەست ئەمالی بەسەر پانتا؟ ئەویش ئەلێ: «ئەوہ یەعنی ئای لەو خیانتە گەرپوویە کەخەلافەت لە ئەمیر داگیر کراو درا بەئەبووبەکر».

ئەمجا ئەو لەم ئەپرسن: ئەی تۆ بۆچ لە نوێژە کەتا لەکاتی شاہتیمانان ئەو پەنجەبەدی دەستی راستە، راست ئەکەیتەوہ؟ ئەویش ئەلێ: «ئەوہ یانێ ئەو پەنجەمە بەقنگی داکی درۆزن».

- حافزەکانی سلیمانی جاران کە لەمزگەوتی گەرپووی کۆ ئەبونەوہ، کۆری سەیرسەیریان ئەگێرا. ئەوانیش لەنیوانی خۆیان مامۆستا و سوختەیان ھەبوو.

لەناو ئەوانەدا مەلاحەسەنیکی بانەبی ھەبوو، رۆژیک لەگەل مەلا برایمیکی تەویلەبیدا ئەبێ بەشەریان. مەلا برایم بەھیزتر ئەبێ، مەلا حەسەن ئەنیتە ژیر. مەلاحەسەن لەژێرەوہ گونی مەلا برایمی بەردەست ئەکەوئ و ئەیگری. بەراستی بێ ھیزی ئەکا و باقە باقی پنی

نه‌خا. له‌وکاته‌دا سوخته‌یه‌کی مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌بین «خوله»‌ی ناو ئه‌بین ئه‌چن به‌سه‌ر شه‌ره‌که‌دا و ئه‌میش هه‌ر چاوی نایینی بانگ ئه‌کا مه‌لاحه‌سه‌ن. مامۆستای ئه‌لنی: [به‌لنی]. ئه‌لنی: مامۆستا! له‌سه‌ره‌وه‌ی یا له‌ژیره‌وه‌ی؟ ئه‌لنی حه‌سه‌نیش ئه‌لنی: «رۆله هه‌ر چه‌نده له‌ژیره‌وه‌م به‌لام وه‌کوو له‌سه‌ره‌وه به‌مامه».

- کابرایه‌ک دوو پشک دابووی به‌کتریه‌وه هه‌ر هاواری ئه‌کرد که دوو پشک پیوه‌ی داوم، ئه‌یانوت داویه به‌کویته‌وه؟ ئه‌یوت: «ناوتری».

- کابرایه‌کی سوورچی بانگیان کردبوو بۆ شایه‌تی له‌سه‌ر کابرایه‌کی سووچبار. کابرا له‌لای مه‌لا وتی ئه‌مه به‌شایه‌تی ناشی؛ چونکه نازانی فاتیحان بخوینن. مه‌لا به‌کابرای شایه‌تی وت فاتیحه بخوینه، له‌راستیدا نه‌یزانی. مه‌لا وتی: ئه‌دی تو کوو نوێژان ده‌که‌ی؟ وتی: «سه‌یدا له‌سه‌ر به‌ردی ده‌زانم، له‌سه‌ر حه‌ردی نازانم». راست بوو که ئه‌چوو هه‌ر تاته به‌رده‌کان به‌پوختی ئه‌یزانی.

- کابرایه‌کی «نه‌ژمار»‌ی که‌ریکی هه‌بوو به‌لایه‌وه زۆر که‌ریکی چاک و نایاب بوو. ته‌لاقێ خواردبوو که‌پیتی نه‌لنی «که‌ر»، هه‌ر به‌ئێستری ناوی به‌ری. رۆژیک که‌ر له‌ ملی «ته‌ویه‌نگ»‌دا مان ئه‌کا و ناروا. کابرا هه‌ر چه‌نده به‌دار دێته ویزه‌ی هیچ که‌لکی نابن و له‌شوینی خۆی ناجوولن. چاری نه‌ما‌بوو ئه‌یوت: «سه‌گی سه‌گباب ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌لاقه‌که نه‌بوایه ناوم نه‌هینایت ئه‌گینا هه‌ر هه‌ویت».

- مه‌حمووبه‌گی ره‌زابه‌گی جاف له «که‌لار» فره‌ قسه‌قوت و قسه‌ نه‌سته‌ق بوو. له‌کۆریکا قسه‌ له‌گیانله‌به‌ره‌کانه‌وه ئه‌کرا، وتیان کیسه‌ل زۆر ئه‌ژیت؛ سێ سه‌د سال عومر ئه‌کا. مه‌حمووبه‌گ هه‌لیدایه‌ وتی: «ده‌ باشه ئێسته با به‌هینن بیکه‌ن به‌مه‌لاک و به‌ "اقتاعی" - به‌ ته‌عبیری ئێسته - ئه‌و وه‌خته بتوانن سێ سال بژیت».

- مه‌لاحه‌مه‌ینه شینته هه‌بوو له‌ سلیمانی قسه‌ی سه‌یره‌ری هه‌بوو: جاریک ئه‌چینه‌ چنگنیان به‌ بن دارگوێزیکی گه‌وره‌دا تێ ئه‌په‌ری. له‌ولای دارگوێزه‌که‌وه برکه‌ شووتیه‌ک ئه‌بین. برکه‌شووتی، شووتی وایگر تووه‌ باوه‌شی پیا نایه‌ته‌وه. سه‌یری دارگوێزه‌که‌ش ئه‌کا گوێزی پیوه‌یه هه‌ر یه‌که به‌قه‌در گوێزیک. سه‌ری سوور ئه‌مینن ئه‌لنی:

«تەماشای ئەو ئەقلە! ئەو ئێشە؟ بڕکەشوو تیهک بەو بچووکییە شووتیەکی باوەشی پیا نایەتەو؛ کەچی دارگوژیکی بەو گەورەییە ئەو گوژیە کە یەتی هەر یەکە ئەو ئەندە تیوزیکە».

لەو کاتەدا ئەو خەریکی ئەم گۆزێوەیە گوژیکی لە دارە کە ئەو کەوتیە خوارەو ئەو کەوتی بەسەر سەریا تەقەدی دێ. دەست ئەبا بۆ سەرسەری و ئەلی: «بەخوا ئەو لەمن ئاقلترە، ئەمە کە ئێستە ئەگەر شووتیە کە بوایە خۆ ئەیکوشتم».

لە هەموو ئەم قسانە مەبەستی خوا ئەبن.

- سۆفی پیرۆت هەبوو خەلکی ئەو بەرکیوێ بوو. نانەکیان هەرزنی بوو. لێیان پرسیی چیتان هەبوو؟ وتی: «کە چوو مەوێ دۆشاوی شووکیمان هەبوو. پیرەنانم تیوێ ژەند؛ کە بەرزم ئەکردهوێ عاسمانە بچکۆلەیی لێو دیاربوو، کە ئەمخستە سەر زمانم ئەتوت خولایی دەستی پیوێ دەنی».

مەبەستی تەنکی نانە هەرزنی کە بوو، ئەمەش خەریکی سەبیل تیکردن بوو هەر ئەبیوت بەخوا خۆشبوو. پێیان وت چی خۆش بوو؟ ئەبیوت لێمگەرین با سەبیلە کەم تی کەم، کە سەبیلە کە تیکرد و مژیکی لێدا بەو جۆرەیی وت کە وتان.

- لەو ناو جافەتیە دوو براو دوو خوشک چوارسەر مەریان ئەبن. لەسەر بەشکردنە کەیی ری ناکەون. ئەبێ نە لای مەلا مۆمن بۆیان بەش کا. پێی ئەلین لێمان بەشکەو شتیکیش بۆ خۆت هەلگەر؛ هەقی تەعوێ کەت. ئەویش ئەلی: سێ بەسێ لێتان بەشکەم چۆنە؟ هەر لەگەل ناوی سێ بەسێ دینی زۆریان پینخۆش ئەبن، ئەلین زۆر چاکە. روو ئەکاتە دوو براکەو ئەلی: «ئێوێ دوو ئەوێش مەریک، ئەوێسێ». روو ئەکاتە خوشکە کەو ئەلی: «ئێوێش دوو، ئەوێ مەریک ئەوێسێ». ئەمجا بۆ خۆبیشی ئەلی: «مەرەکان دوو منیش یەک ئەوێسێ». بەمجۆرە بەشی ئەکاو ئەوانیش زۆر دوای خیری بۆ ئەکەن و لی ئەدەن ئەچنەوێ هەر لایەکیان بە بەشە مەری خۆیانەوێ.

- لە مفتی زەهاوی ئەگێرنەوێ ئەلین جارێک لە بەغدادا یەکیک چووێ لێی پرسێوێ - بەلام لەراستیدا ویستووێ بێشکینێ - وتوێ: «جەنابی مفتی! جارێ سەگێکم چاوی پێ کەوت پەرپە سەرمەریک. مەرە کە گرتی و پاشان مەرە زا. ئەوی لەو مەرە بووێ نایا حەلالە یا حەرەمە؟»

مفتی وتی: «ئه‌توانی به‌خواردن تا‌قی بکه‌یته‌وه: ئه‌گه‌ر گۆشتی خوارد ئه‌وه سه‌گه‌و ئه‌گه‌ر گیای خوارد ئه‌وه مه‌ره». کابرا وتی گۆشتیش ئه‌خوا و گیاش ئه‌خوا. مفتی وتی: به‌ئاو خواردنه‌وه یا تا‌قی بکه‌وه: ئه‌گه‌ر به‌زمان ئاوی ئه‌خوارده‌وه سه‌گه، ئه‌گه‌ر به‌لیوی هه‌لی ئه‌لووشی مه‌ره. کابرا وتی: هه‌ندی جار به‌زمان و هه‌ندی جار به‌لیو ئاو ئه‌خوانه‌وه. مفتی وتی: به‌رۆیشتنیا تا‌قی بکه‌وه: ئه‌گه‌ر له‌پیش وه یا له‌ناوه‌راستی رانه‌که‌وه ئه‌رۆیشت مه‌ره، ئه‌گه‌ر له‌دواشه‌وه ئه‌رۆیشت سه‌گه. کابرا وتی: وا هه‌یه له‌پیش‌ه‌وه ئه‌روا و له‌دواشه‌وه ئه‌روا. مفتی وتی: به‌دانیشتنا تا‌قی بکه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر سنگ ئه‌که‌وئ مه‌ره، ئه‌گه‌ر جنکه ئه‌کا سه‌گه. کابرا وتی: به‌هه‌ر دوو بارا دانه‌نیشنی. مفتی وتی: که‌واته سه‌ری بره ئه‌گه‌ر ورگ (گه‌ده‌ی) هه‌بوو مه‌ره، ئه‌گه‌ر ریخۆله‌ی هه‌بوو سه‌گه.

- شه‌ویک دز ئه‌چیته مالی فایه‌ق بیکه‌س له‌هه‌له‌بجه. دزه هه‌ر چه‌نده ئه‌گه‌رئ له‌کاغه‌زه شه‌ره به‌ولاره هه‌چی تری به‌ر په‌ل ناکه‌وئ. دزه هه‌ر له‌به‌ر خۆیه‌وه بۆله‌ی دئ. فایه‌قیش به‌خه‌به‌ر ئه‌بئ هه‌یج ده‌نگ ناکا له‌ئاخرا قاقا ده‌ست ئه‌کا به‌پیکه‌نین. دزه رانه‌چهنی و ئیش له‌ئیش ئه‌ترازئ. ناچار ئه‌لئ: مردووت مرئ به‌حال و بالی ماله جوانه‌که‌ت پیتنه‌که‌نی؟ هه‌چی پئ ئه‌که‌نی؟ فایه‌قیش ئه‌لئ: «مردووی خۆت مرئ! من به‌ئه‌قلئ تو پئ ئه‌که‌نم ئه‌وه‌ی که‌من به‌رۆزی رووناک ناتوانم په‌یدای که‌م تو ئه‌ته‌وئ به‌شه‌وی تاریک بیدۆزیتنه‌وه؟ برۆ به‌رئ خۆته‌وه». پاشان لئیک ئاشکرا ئه‌بن و ئه‌بن به‌دۆست.

- شیخ محهمه‌دی به‌رزه‌نجی جارئیک له‌سلیمانی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌دا وه‌عزی ئه‌دا. شیخ مه‌حموو و سه‌ی نووری و عاله‌میکی زۆری لیبوو. وه‌عه‌زه‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌ی له‌بابه‌ت خراپی عه‌ره‌ق خواردنه‌وه بوو، وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ چه‌ند بئ ئه‌قلن بۆ که‌یف و خۆشی نیوسه‌عات ئه‌چن ده‌قه‌ران ئه‌دۆرپئن ئه‌یدهن به‌قاپئ عه‌ره‌ق قوزه‌لقورتی ئه‌که‌ن. عه‌زه‌تی فاته‌له‌کۆپه‌که‌دا بوو هه‌ر کتوپر هه‌ستا وتی: «ده‌سا یاشیخ! به‌و مه‌رقه‌دی کاکه‌ حه‌مه‌ده ئه‌گه‌ر وا بئ چوار قه‌ران خه‌له‌تاوی؛ قاپئ عه‌ره‌قی زۆر چاک به‌روپیه‌و نیویکه‌». شیخ مه‌حموو و ئه‌وان هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین.

- عدلی ئه‌شه‌ره‌فخان «ئه‌میری موعیززی» گه‌رووسی ئه‌بئ به‌حاکمی «سنه». که‌دیته ئه‌وئ به‌ته‌نهاو رووت و قوتی دئ. هه‌موو سامان و سه‌رمایه‌که‌ی فه‌رمانی قاجاریه‌کان بوو

که کردبوویان به حاکمی نهوئ. له پاش ماوه یه ک نه میر موعیز سامان و داراییه کی زوری پتکه وه نا وای لیهات له وزه دهرچوو.

عنایت گه پرووسیش هه بوو نهو هه ر له سنه دائه نیشته و بوو بوو به دانیشته وانی نهوئ؛ پیاویکی دهوله مند و خاوهن پاره بوو نه یانوت «سوو» نه خوا، نه م سامانه ی له وه وه په یدا کردبوو. نیمه چیمان داوه به سهر نه مه وه که نه میر موعیز دئ؛ نهو گه پرووسی و نه م گه پرووسی. عنایت نه وه نده یتر باو په یدا نه کا، وا دیاره قسه له سهر نه میر موعیز زور بوو. ته ماعی هاته جو ش گه پرووسیایه تی له بیرچوه وه گه ری به عنایت گه پرووسیشدا نالاند. هه ر چیه کی هه بوو نه بوو لینی زهوت کرد. عنایت گه پرووسی که وته سه رساجی عه لی.

عنایت پوژی نه چی بو لای نه میر موعیز لئ نه پرسئ ها حالت چونه؟ عنایت به ناوی گه پرووسیایه تیه وه نه لی: وه کوو دینیتی تو وایه. نه میر موعیز نه لی: دینتی من چون بووه؟ نه لی: «وه کوو نیمرؤی من وا بوو». نه میر موعیز له پیشا تووره بوو له پاشا نه ویش گه پرووسیایه تی هاته جو ش ماله که ی دایه وه.

دنیا زور سه یره نه م عنایت گه پرووسیه له ناخرا ناگر بهر بووه مالی و هه مووی سووتا. قوتاییه کانی مه دره سه ی «اتحاد» به قسه ی مه لاحه سه نی شه کیباو ماؤستا کانی تریان هروژ میان برد چون کوزاندیانه وه؛ نه گه ینا گه ره که که ناگری تیه ر نه بوو.

- مه لا سماییلی کانیتسکان جاریک له که رکوک یه کی له گاواره کانی قه لادوستی نه بی، نه چیتته لای. نه ویش په رداخی عه ره قی بو دینتی و نه یخواته وه. هه ر له گه ل نه یخواته وه نه لی مه لاسمایل نه زانی نه مه عه ره ق بوو؟ نه لی چی؟ به چیا نه زانی عه ره قه. نه لی: پیاویکی ترکیفیم لایه ناردمه لای ئیسحاقه جوو هینای.

مه لاسماییلیش نه لی: «به خوا که ره! نیمه که له موسلمانان کان و عالمین، دپته باسی ربوایه ت کردنی حه دیس نه لین ئیسحاقی راهه وه ی له سووفیانی سه ورو، نهو له نه بوو هوره یره وه روایه تی کردوه؛ نیمه له و جو ره پیاوانه هیشتا هه ر گومانمان هه یه. که چی ئیسته نه م روایه ته م بو نه کا گاوریکی له ترکیفیه که وه نهو [له] جووله که یه که وه. برؤ بابه برؤ به یری خوته وه تیکه په رداخیکی تر».

- حه سه ن به گی جاف بو ی گپرامه وه وتی:

ئەحمەدبەگی پاشا سەرو سەودایەکی تەواوی هەبوو لەگەڵ خواردنەوه‌دا. مەلا کەریمی پۆلیس هەبوو لە هەلەبجە ئەچیتە لای پێی ئەلێ: میرم! بەخزمەتی پیڤەمبەر (د.خ) گەیشتم لە خەوا فەرمووی با ئەحمەدموختار عەرەق کە مەتر بخوا تەوه.

ئەحمەدبەگیش ئەلێ: دەسا وەللا مەلا کەریم درۆ ئەکە. مەلا کەریمیش ئەلێ چون میرم؟ ئەلێ: «عەرەق کەم و زۆری حەرامە؛ پیڤەمبەر چون ئەفەرمووی کە مەتر بخوا تەوه؟» مەلا کەریم ئیتر هیچی پێ نامینێ.

- مەلایەک هەبوو مەلا حەسەنی خێندییان پێ ئەوت. هاتە لام وتی گویم زۆر گران بوو بە زەحمەت گویم لەشت ئەبێ. گۆی گران بوونە کەم قەیناکا بەلام ئەووم زۆر پێ ناخۆشە خەلک پێم ئەلێن ئەمە لەبەر پیرییه. لەگەڵ ئەوه‌دا وانیه؛ چونکە زۆر کەسی تر هەیه لەمن پیرترە کەچی گۆیشی هیچ گران نەبوو. ئەترسم ئەم قەسە ئەوانە کار بکاتە سەر فرمانە کەم و بەر تەقاوێم خەن. منیش پێم وت: «گۆی مەدەرێ، گۆیت لە هەموو شت پێم تەنها قەسەیه نەبێ کە ئەلێن لەبەر پیری گۆیت وای لێهاتوو». وتی باشە خوا دەوامت بەدا.

- لەسنە وەستا فەتێ گۆیزی هەشەمیزی ئەفروشت. «مەولوو» پیاویکی هەژار و بێ پارە بوو، چەند جارێک بەبەر دوکانە کە وەستا فەتیدا تێپەری. زۆر دلێ بەگۆیزەوه بوو، بەلام پارە نەبوو بکری. وەستا فەتێ زانی کە ئەم پیاوه زۆر دلێ بەگۆیزەوه یە وتی باوکم وەرە ناو دوکانە کە. ئەوه چەکوش و بەرد بۆ خۆت تیر گۆیز بکشینەو بیخۆ. مەولوو چوو دەستی کرد بەگۆیز شکاندن و تیری خواردو هەستا. وەستا فەتێ وتی: مەولوو ئەگەر پارەت نییه بمدەیتێ دوایەکی خێرم بۆ بکە. مەولوویش وتی: «وەستا فەتێ ئەگەر تۆ کەریت گۆیت لەم تەقەتە قەنییه، خوا کەر نییه و گۆی لێیه».

- سالیکی لەسلیمانی بێ بارانیه کی خراب دەستی پێکرد. خەلکە کە کەوتنە نوێزە بارانەو چونە دەرەوه بۆ قەراخ شار. «ئەحەدی جاو» ییشیان لەگەڵ خۆیان بردبوو. بۆ نوێزە بارانە منال و پیرو حەواناتیش ئەبەن. منالەکان لەپێشەوه بوون، ئەحەدی جاو ئەپرسی لەشیخ بابەعەلی کە ئەم منالانە ی بۆچییه؟ شیخ بابەعەلیش ئەلێ: ئەمانە منال و بێ گوناحن دوایان قەبوولە بەلکوو بەدوعای ئەمانە خوا باران بیاریتێ. ئەحەدی جاویش ئەلێ: «یا شیخ بچۆ بەو لاوه ئەگەر بەدوعای ئەمانە بوايه تا ئێستە موعەلم و مامۆستایەک نەئەما لە سەر ئەرز. برۆ با خۆمان بێ ئەقلەکان بچین باشترە».

- لەوختی خۆیا تەوفیق وەهیبی کۆرپکی دروست کردبوو لە بەغدا دەرزى کوردی بەو کەسانە ئەوت کە کوردی نازانن. یەکی لەو کەسانە عەبدولمەجید ناویک بوو کە پێیان ئەوت «ئەبوکەمال». ئەم ئەبووکەمالە مودیری مەدرەسەو عەرەببەکی باشی ئەزانى. لە ئابونەى دائمی بوو بۆ لای تەوفیق وەهیبی؛ لە هەمان کاتایات و چۆی دوکانەکەى وەستا بەشیریشی ئەکرد. لە هەموو ئەو ماوە دوورو درێزەى لای تەوفیق وەهیبدا چەند وشەبەکی وەکوو «بۆ پێشەو، تراز، ئەوەندەتر، ترۆزى، گۆپکە» فیر بوو بوو؛ بەلام ئەیانئوت ئەیوت: «بوو بێشەو، ترنازا، ئەویندیتەر، ترعۆزى، گوبکە». لەگەڵ ئەمانەشا هەندى لە عەرەببەکەى خۆیشی لەبیر چوو بوو وە.

رۆژیک بەم جۆرە کوردیبە لە گەڵ وەستا بەشیرا قسەى ئەکرد. وەستا بەشیر لە وزەیا ئەما وتى: «ئەبوکەمال هەستە بچۆرە لای وەهیبى بەگ بلئى وەهیبى بەگ ئەو کوردیەکەت و عەرەببەکەى خۆم بەرەو».

- هەر ئەم وەستا بەشیرە کاتى کە باسى بابەت و کتیبیک ئەکرا ئەویش بایهکی تىی ئەکەوت رووی ئەکردە ئەو کەسەو ئەیوت: «تۆ بینوسەو من تالیفی ئەکەم».

- شیخ محەمەدى شیخ جەلال گێرایەو و تى:
سالى ١٩٦٣ هەموو پێخۆزى ناو شارى سلیمانى هاتبوو سەر ئەو کە پیاویکی هەزار هەبوو سەبەتەیکى دابوو بن دەستى و بانگى ئەکرد: «پەلپێنەى جوان و گەورەى گەلا پان. وەرن بیکرن بێخۆن بەنانى دیمیلەى مەریوانەو، زۆر بەلەزەتە».

- کاک رەشید باجەلان گێرایەو و تى:
شیخ محەمەدى شیخ عوسمان - هەزار رەحمەت لە قەبرەکەى بى ١- لەئای سىروانى دابوو، ئاو کە بواری ئەدا دەعباکەى کەوتبوو سەر ئاو کە. دەرویشەکان دەستیان کرد بە هاوار هاوار، کەئای خوا رۆ کێرى شیخ ئاو بردى. ئەویش بە دەم مەلەکردنەو و تى: «خەم مەخۆن بنجى قايمە».

- کورد ئەلئى:

نەمالت لەسەر شیو بێ، نەژنت کچەتیو بێ، نەحاکمت هەتیوچەبێ.
- نەخۆشی جوانان وەک دلۆپە‌ی باران وایە.

- پیاویک هەبوو لە «سنە» «ئاسە‌ی حەمەسن»‌ی ناو بوو. ژنیکی هەبوو هەر لەوێ
«خرتی خانم»‌ی ناو بوو. ئاسە‌ی حەمەسن ژنی زۆری هینابوون. رۆژیک ئەچی بۆ
خوازیینی خانم، بەلام لەپیتشت یەکتریان نەناسیبوو. ئاسە‌ی حەمەسن بەخرتی خانم ئەلی:
من چۆن بزانی تۆ ئافەرەتیکێ چاک و بەسەر و بەریت؟ خرتی خانمیش ئەلی: ناویانگی من
دیارە؛ بچۆ لەجۆراو و قەتارچیان، لەناو عەشرەتی مەنم و گەلباغی و سووردا پرسیار بکە
هەموویان من ئەناسن، ئاسە‌ی حەمەسن ئەلی چۆن؟ ئەلی: «لەگشتیانا شووم کردگەو
گشتیانم تاقی کردگەسەو». ئەلی: «کەواسە خرتی خانم تۆ گشت رۆژی لنگت بەدەس
پیاگیکەو بووگە». خرتی خانم ئەلی: «ئەبەرۆ ئاسە‌ی حەمەسن چۆن وا ئەبزی؟ من گشت
رۆژی پیاگیکم مەهار کردگەو هەوسارە‌کە‌ی بەدەسەو بووگە».

- مەلاسال‌حی کۆزەپانکە ئەچیتە گوندی دیبەگە. دوو برا لەوی هەبوون یەکیکیان خەتەنە
ئەکرا، کەچی ئەویتریان ئەگریا. مەلا سال‌ح پیتی ئەلی: مردیت مری تۆ لۆ ئەگری؟ ئەویش
ئەلی: «ئاخر مامۆستا نۆرە‌ی منیش دێ».

- مەلاسال‌حی کۆزەپانکە ستایشی موحسن ئا‌غای دزە‌یی ئەکا ئەلی: «پیاویکی سیاسی
وایە پیتشکە بگیت نایەلی ئا‌گای لەخۆی پیت».

- کابرایە‌ک لەو ولاتی سیو‌ه‌یلە ئەچیتە سلیمانی. جووتی پیتلاوی ئەبێ ئەبیاتە لای
کابرایە‌کی پینەچی بۆی پینەبکا. پینەچیە‌کە لێی وەرئەگری. مەرکانە‌یە دەساوی لەبەردەما
ئەبێ ئەبیاتە ناو دەساو‌ه‌کە و پیتی ئەلی سبەینی وەرەو بۆی. کابرا سبەینی ئەچیتەو سەیر
ئەکا پیتلاو هەر لەمەرکانە‌دا‌یە. دیسان کابرا ئەلی سبەینی. کابرای خاوەن پیتلاو ئیتر لە وزە‌یا
نامینی ئەلی: «برام من پیتلاو بۆ هیناوی بۆم جووت بەقیە بکە‌یتەو؛ خۆ بۆم نەهیناوی فیری
مەلەوانی بکە‌ی بۆم».

- کابرایەک لەو گەرۆوسە ئەچیتە لای ئاخوونیک لینی بیرسێ کوری کام پیغەمبەر بوو
گورگ خواردووێه؟ ئەلێ: «ئاخوور! کچی کام ئەولیا بوو که لەچالی سەنعان سەگەل
خواردووێانە؟»

ئاخونیش ئەلێ: نازانم کامیانت بۆ راست کەمەوێه؟ ئەلێ: «ئاخوور نیم ئاخونم، ئەولیا
نەبوو ئەنبیا بوو، کچ نەبوو کور بوو، چال نەبوو بیر بوو، سەنعان نەبوو کەنعان بوو، سەگ
نەبوو گورگ بوو».

- میری بۆتان جارێ لە ڕاو ئەبێ لەگەڵ سوارەکانا پەراکەندە ئەبێ و بەتاقە سوارە
ئەکەوێتە شیویکەوێه. لەویدا تووشی کەرسواریکی ریش سپی کەنفت ئەبێ، پیتی بەم لاو بەو
لای کەرەکەیا شۆر کردووتەوێه. کەرەکەش ئەوێندە بچکۆلەبە لەوانەبە خالە ی ریش سپی
پینی بگاتە زەوی، سەری تەکە ی دێ و ئەروا. سەبیلەشکاویکیش بەدەمیەوێه هەر نەفسی لێ
ئەدا لە بەر دوو کەلی سەبیلە کە موو سەبیلەکانی سمیلی هەموو زەرد هەلگەراون.

میر لینی ئەپرسێ ریش سپی بۆکۆی ئەچی؟ ئەویش نازانی ئەمە میرە ئەلێ: ئەچم بۆ لای
میر بەلکوو شتیکم بداتی بیەمەوێه بۆمال و منالم. میر ئەلێ جا بەچیدا ئەزانی ئەتداتی؟
ئەلێ: کورە بە هەموو کەسی داوێه بەمنیش هەر ئەدا. قابله لەعاستی من بێ بەجاندرمە. میر
سەیر ئەکا ئەمە پیاویکی خۆشە. ئەلێ: مال ویران میر هەر کەسی بەرچاو کەوێ باج و
سەراندی لێ ئەستینی؛ ئیستە تۆ چۆن داوای شتی لێ ئەکە ی؟ کابرا ئەلێ: جا من چیم هەبە
تا ئەو لێم بەستینی؟ میر ئەلێ: ئاخەر قەسەبەو ئەیکەن، با تۆ وانەزانی میر شتیکی؛ دەنگی
دەهۆل لەدووڕوێه خۆشە. ئەلێ ئەگەر من بزانی هێچت ناداتی و لەوانەبە باجیش لێ
بەستینی. کابرا ئەلێ: من ئەچم ئەو وەختە کە زانییم وایە من شت ئەدەم بەو. میر ئەلێ چی
ئەدەیتێ؟ ئەلێ چوار پەلی کەرەکەم ئەنیرم بەقوزی دایکی. لەسەر ئەمە لێک جیا بونەوێه.

میر چووێه گەیشتەوێه بەسوارەکانی خۆی راویان تەواو کرد و گەرایەوێه.

خالە ریش سپی ئەویش وەرەورده رویشت و گەیشتە بەر کۆشکی میر. دابەزی
لەکەرەکە ی، کەری بەستەوێه و چووێه ژوورەوێه لای میر. میر پێشتر راپیسپاردبوو کە ئەگەر
بەکیکی وا هات رێگای لێنەگرن.

خالە ی ریش سپی هاتە ژوورەوێه لەو دیواخانەو کارو بارە هەر و سەری سوورما؛ قەت
شتی وای نەدیوو. سەیری میری کرد لەو سەرەوێه دانیشتوو، ناسیەوێه کە ئەمە پیاوێه کەبە و
لە شتێه کەدا قەسەکانی لەگەل کرد. دیواخانیش پەرە. میر لینی پرسێ ها خالە ی ریش سپی

چیت ئەوی؟ وتی جەنابی میر مال و منالم هیچیان نییه هاتووم بۆ ئەو شتیکم بەدەیتی بۆیان بەرم. میر وتی: جا کئی لێزه شتی دەست ئەکەوی، هەرکە بێتە ئەم شوینە ئەبێ شتی لێ بەسەنری. خالە‌ی ریش سپی وتی: «جەنابی میر منیش چوارپەلی کەرەکم حازرە و لە دەرەوێه». میر دەستی کرد بەپیکەنین و داستانه‌کە‌ی بۆ دانیشتووێه‌کان گێراپەوه، پاشان ئەمری کرد خەلاتیکی زۆر زۆریان دا بەخالە‌ی ریش سپی. خالە‌ی ریش سپی وتی: «ئەمانە هەموو بۆ خۆم؟» میر وتی بەلێ خالە. وتی: بەچوار پەلی کەرەکەشمەوه؟ میر دیسان دەستی کردەوه بەپیکەنین و وتی بەوێشەوه. وتی: «هێزەه رۆنیشی بەنی با بەلووسی بپروا».

- بەخوا سەیره!

بەواتەواتە بێزان جگەرەکیش سێ شتی تێدا هەیه لەکەسانی ترا نییه: «یەکم پیر نابین، دووێم دز ناچیتە مالی، سێهەم سەگ گوشتی ناخوا؛ واتەسەگ نایخوا». جا ئەگەر نازای خۆت ئەم مەتەلە هەلێنە. ئەگەر هەلت نەهینا لەبەرگیکێ تری ئەم کتیبەدا بەر چاوت ئەکەوی.

- گەلێ شتی وا هەیه زانیاری داوای ئەکا کەپیاو بیانزانێ، ئەو شتانەش با ئاشناپەتی تەواویان بەکەله‌پووری کورده‌وه نەبێ، بەلام بۆ زانین باشە. یەکنی لەو شتانە ئەو پایەو دەرەجانەیه کەلەناو عالەمی گاوری‌دا هەیه. من بەلامەوه هەموو وەخت زانین لەنەزانین باشترە. ئەو دەرەجانەش ئەمانەن کە لە عالەمی ئایینی گاوری‌دا هەن و هەشت دەرەجەن:

۱- شماس: ئەم وشەیه سووریانییه. پایەکە‌ی لەخوار «قسیس» هەیه. مەعنا خادەم و مەجەورە.

۲- قسیس: ئەمەش هەر سووریانییه، بەمەعنا پیاوی پیره؛ بەلام نەک هەر پیری پروت، بەلکوو مەبەست ئەوهیه کەپیاویکی پیری موبارەکی دینی و خزمەتی کار و باری کلیسە ئەکا. دەرەجەکە‌ی لەئێوانی «شماس» و «ئۆسقف» دایە.

۳- ئۆسقف: دەرەجە دینییه‌کە‌ی لەژوور «قسیس» و خوار «مەترانه» هەیه.

۴- «مەتران»: ئەمە لەباری ئایینی گاوری‌دا سەرۆکی کلیسەیه. ئەمە لەژوور «ئۆسقف» و لەخوار «بتریرک» هەیه. ئەم وەشە‌ی «مەترانه» لەوشە‌ی «میتربیولیسێ» یونانییه‌وه

وەرگیراوه؛ مەعناکە یەعنی شاری ئەسلی و شاری بناغەیی. کورسی مەترانیش بەعەدەتی لەشاردا ئەبێ.

۵- بتریرک: ئەمە سەرۆکی هەموو سەرۆکەکانی ئەساقفە یە لەناوچە یەکی تایبەتیدا. یا تایفە یەک لەتایفەکانی گاوربیدا.

۶- جاسلیق: ئەو ئۆسقفە ی کە لە هەموو ئۆسقفەکان پێشکەوتووترە. ئەم وشە یەش ديسان یونانییە.

۷- کەردیتال: ئەمەش هەر لاتینییە؛ واتە پلە ی هەرە بەرزی کلێسە.

۸- پاپا: لاتینییە؛ بەمەعنا پایە ی هەرە بەرزی عالەمی گاوری و لەو بەرزتر ئیتر نییە. پاپا جی نشینی «قدیس بتریس»ە.

- لەسالی «۱۹۷۲» دا لەدیوانیە کابرایەک بەناو «شیال نهابە» وە یەک شاخی لەلای چەپەووە لینی روابوو کۆتومت وە کوو شاخی بەرانیکی بچکولە ۲۰ سانتیمتر درێژ ئەبوو. سەرەکە ی وە کوو شاخی بەران چەمابوو وە لەرەنگ و سەختیشدا هەر لەشاخی بەران ئەچوو.

- لە بەغدا لەسالی ۱۹۷۷ لە ۱۴ ی تەموز منالیک لە خەستەخانە ی «الطفل العربی» هاتە دنیا دوو ددانی سپی جوانی هەبوو. بەمەر جی منالە کەش هیشتا نۆمانگە کە ی تەواو نە کردبوو، بەعەمەلیات هیتایانە دەرهووە.

- لەسالی ۱۸ ی هیجری لەو ولاتی «رۆم»ە ژنیک تووتە لە سەگێکی هینابوو. لەپاش پرس و جواب کردنیکی زۆر لینی، وتبووی سەگی ناو لەخۆی.

- لەسالی ۳۰۰ ی هیجری لەشاری «قەرەمەسین» قاترە مێکە یەک ئاوس بوو بوو، جوانوووە ئیستریکی زۆر جوانی هینا بوو. دایک و جوانوو هەر دووکیان بەژانیکی تەواو ژباون.

- لەسالی ۱۹۴۶ لەو ناو جافە تیە پیاویکی دەو لەمەند لەعەشرەتی تەرخانی - کە حەمە ی مراخانیان پینی ئەوت - قاترە مێچکە یەکی ئەبێ، جوانوو ئیستریکی ئەبێ. حەمە ی مراخان ئەمە بە بەدیومی ئەزانی، ئیستر و جوانوو کە هەر دووکی ئەکوژن.

شه‌کراوی ده‌ماخ

- میرزا مه‌حمووی همه‌ساله گتیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا تازه ترۆمبیل داهاتوو له سلیمانیه‌وه ئه‌هاتم بۆ به‌غدا. خیزانم و خوشکی خیزانه‌که‌م له‌گه‌لایه. مه‌ندیلکی سییشم به‌ستوو به‌سه‌ره‌وه. هاتین بۆ ترمبیل گرتن، دوو ئافره‌تی تر چاوه‌رییان ئه‌کرد له‌گه‌راجیه‌که‌ بۆ ئه‌وه ئه‌وانیش بین بۆ به‌غدا. ئیمه‌ سن و ئه‌وان دوو، ئه‌مه‌ پینج. ترۆمبیلکمان گرت و به‌ره‌و به‌غدا به‌ریکه‌وتین. ترۆمبیلچه‌که‌ چاکی لی ئه‌خۆری. هاتین هه‌تا گه‌یشتییه‌ نزیکی دیلتاوا. له‌ریگه‌دا ترۆمبیلچه‌که‌ مه‌ریکی کرد به‌ژیره‌وه. ترۆمبیلکی ده‌وره‌ی پۆلیس به‌شوێمانه‌وه بوو ئه‌و هات پێشکه‌وت و چوو له‌ نوخته‌که‌ خه‌به‌ریدا که‌ ترۆمبیلک ئیسته‌ دیت ناو و نیشانی ئه‌وه‌یه‌ پیاویکی میزه‌ر به‌سه‌ری تیدایه‌ مه‌ریکی کردوو به‌ژیره‌وه بیگرن.

وتی که‌ چووین ترۆمبیلیان گرت و به‌ ترۆمبیلچه‌که‌یان وت تو مه‌ریکت کردوو به‌ژیره‌وه ئه‌بێ بیژی‌ری. ئه‌ویش وتی من نیم، وتیان قۆمیسره‌که‌ خه‌به‌ری لیداویت - ترۆمبیلچه‌که‌ سه‌ری زمانی ئه‌گرت - وتی: ئه‌و قۆمیسره‌ من ئه‌یناسم حیزه. وتیان ئه‌مه‌ی پێ ناوی ناو نیشانه‌که‌ی راسته؛ وتویه میزه‌ر به‌سه‌ریک له‌ ترمبیلکه‌ یایه. هه‌یج ترۆمبیلی تر نه‌هاتوو میزه‌ر به‌سه‌ری تیدایێ جگه‌ له‌ تو نه‌بێ. وتی وه‌للا به‌مه‌ بۆریان دا مه‌ره‌که‌یان پتی بژارد. رزگار بووین رویشتین، له‌و کاته‌دا وتی: «هۆ میزه‌ر به‌سه‌را! ئه‌مه‌ میزه‌ره‌که‌ی تویه‌ چوووه قوزی دایکه‌مه‌وه».

میرزاه‌حموو وتی که‌ ده‌رچووین له‌وئ دنیا گه‌رم بوو، جار جار مه‌ندیلکه‌م دانه‌گرت، وتی: جاریکیان کابرای ترۆمبیلچی رووی تیکردم و بێن وتم: «بۆچی دایه‌نێی تازه‌ دایکت گاوم ئیتر چیتیدا ماوه».

- مه‌لا مه‌حموو گتیرایه‌وه وتی:

له‌و ناو جافه‌تیه‌ بناری کفریه‌ پیاویکیان چوو له‌وئ مه‌لاکه‌ی زه‌رده‌لیکاو وتی: مامۆستا شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه، خۆت ئه‌زانی ره‌مه‌زان. ئیمشه‌و له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ما خه‌ریکی ئیشی خه‌ربووین و شه‌به‌قی دا چاره‌م چیه‌؟ مه‌لا وتی: برا ئه‌بێ بیگتیرته‌وه. کابرا وتی: ده‌سا مه‌لا ئیمام شاسواریش بیت بنه‌وی لی تازه‌ ناتوانی بیگرتته‌وه».

- ئەنوەر بەگ گێراپەووە وتی:

لەسەردەمی میجەرپسۆندا لەسلیمانی حاجی ئاغا قۆمیسەر بوو. لەپاشا وادیاربوو میجەرپسۆن لێی توورە بوو بوو قۆمیسەر یەکەمی لێسەندبوووە. پاشا ماوێهەک بە ھەر جۆر بوو گەرابوووە بەلام بەیەک دوو پلە کەمتر لەجاری یەکەم. ئەحمەدی عزیزاغا و مستەفای حاجی براپاشا و ھەندیکێ تر لەدۆستەکانی ئەچنە مالمووە بۆ لای و پیرۆز بایی گەراپەووەی لێ ئەکەن و پینشی ئەلێن ھیچ دلتنەنگ مەبە بەووە کە بەکەمتر گەراپەتووە. گواپە دلی ئەدەنەووە ئەویش ئەلێ: «کۆرە نەووەختی خۆی و نەئێستەش خۆ من بۆ لەدەست دەرجونی مانگانە دلگران نەبووم و نیم؛ بەلام دلگرانپەکەم بۆ ئەووەبوو کە ئەحمەدو مەحمودەکەم لەدەست دەرجوو بوو، و ئێستە گەراپەووە ئەگینە مانگانە خۆی شتیکی وایێ».

- سالیکی زوو خزمیکێ ئەوڕەحمانی خامە، مالیان لەبەغدا ئەبێ. «پۆرەفاتە» یەکی خزمیان ھەبوو لەسلیمانیپەووە بەمیوانی ئەچیت بۆ مالیان. پۆرە فاتە ئافەرەتیکی بەنویژ و تەعات بوو، سەری بچوایە نوێژی نەئەچوو؛ بەلام زۆری پێ ئەچوو لەسەر ئاودەست. خزمەکەمی مامە رەحمانیش بەیانیان کە ھەلئەستا ئەچوو بۆ سەر ئیش ئەبوایە دەست و دەم و چاوی بشاواو سەر ئاو دەست بکا. پۆرەفاتەش ئاو دەستەکەمی لێ ئەگرت ھەر دەر نەئەچوو. ئەمیش درەنگی بوو ئەبوایە بچوایە بۆ سەر ئیشەکەمی. بەناچاری ھەروا ئەرۆیشت بەبێ ئەووە سەر ئاودەست بکا.

پۆزیک و دوو پۆز و سێ پۆز و ئەم ئیشە درێژەمی کیشا. پۆزیک خالەمی خزم لەپریگادا تەنگەتاو ئەبێ بڕ ناکا بۆ سەر ئیشەکەمی ھەر لەپریگا خۆی پیس ئەکا. کە ئیش گەیشتە ئەم شویتە ئیتر لە وزەیا نامینێ. ئیواری کە ئەگەرپتەووە بۆ مالمووە شەوی لەنیووەشەوا ھەلئەستێ ھەندی دەلو بیبەری ھاراپووە لەگەل ئالەت و زەنجەفیلدا تیکەلاو ئەکا و ئەبیا ئەیکاتە ناو مەسینەمی ئاو دەستەکەو بەیانی لەسەر عادەتی خۆی لێ ئەدا ئەچێ بۆ سەر ئیش. پۆرەفاتە وەکوو جاران زوو ھەلئەستێ ئەچیتە سەر ئاو دەست، کە لێ ئەبیتەووە ئاو ئەکاتە مەسینەکەو خۆی پێ ئەشوا؛ مەسینەش ئەو غەزەبەمی تێداپە.

لەپاش یەک دوو سەعات پۆرەفاتە ئاگرێ تێ بەر ئەبێ. ئەو پۆرە ئیش و کاری ھەر بوو بوو بەووە: بەدەست و لەکراسەکەمی باوہشینێ ناو گەلی خۆی ئەکرد و ئەبوت: «وہی وہی بەقورەگیرێ! ئەم بەغداپە چەند گەرمە! ئەبەرۆ عەتیبەخان ئەووە ئیوہچۆن ستاری تیا

ئه‌گرن؟ وه‌للا من ئه‌گهر دوو رۆژی تری لیبم به‌ته‌واوی ئه‌تویمه‌وه. هه‌ستن بار که‌ن با بچینه‌وه بۆ سلیمانی». ئاوا به‌کراسه‌که‌شی هه‌ر خه‌ریکه‌ باوه‌شینی ناو گه‌لی ئه‌کا.

- فه‌تالی شای قاجار (۱۷۷۱-۱۸۳۴) - خوا سه‌لامه‌تی کا! - به‌ته‌نھا ۶۳ سال عومره‌وه ۴۰ دانه‌کوپی هه‌بوو. ئه‌مانه هه‌ر له‌سه‌ر ده‌می خۆیا وه‌چه‌یان ئه‌وه‌نده لێ که‌وته‌وه کار له‌دووسه‌د و سێسه‌ددا نه‌ما. چ به‌به‌چه‌شا و چه‌وه‌وه نه‌وازی ئه‌وانه هه‌موو له‌له‌یان هه‌بوو؛ هه‌موویشیان دواي نه‌مانی شا، شایان به «خاقانی مه‌غفور ئه‌رد» ناو ئه‌برد. حه‌سه‌ن به‌گی جاف گێڕایه‌وه وتی:

یه‌کێ له‌کوچه‌زاکانی فه‌تالی شا دوو سێ منالی هه‌بوو که‌ته‌مه‌نی ده‌ دوازه سالانا بوون. ئه‌مانه له‌له‌یه‌کیان هه‌بوو له‌گه‌لیان بوو. خۆت ئه‌زانی منالی بچووک و به‌تایبه‌تی شازاده‌ش بێ زۆر لاسار و چه‌توون ئه‌بێ. ئه‌م منالانه‌ دنیایان له‌ له‌له‌که‌یان کړدبوو به‌پیتستی چۆله‌که. یه‌کێ په‌نجه‌ی ئه‌کرد به‌چاویا ئه‌یوت: به‌گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌مزانی؛ یه‌کێ په‌نجه‌ی ئه‌کرد به‌ژیر کلاوه‌که‌یا ئه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ده‌نگ ناکه‌ی؛ یه‌کێ بزیکێ پتیه ئه‌کرد ئه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور په‌نجه‌م سه‌هوی کرد. به‌م جۆره له‌له‌ی هه‌ژاریان له‌دین ده‌رکړدبوو. له‌له‌ش له‌به‌ر ناوو گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌یه‌وه‌یرا هه‌یج ده‌نگ بکا. رۆژیک ئه‌م منالانه به‌ته‌واوی هه‌راسانیان کرد و ئیتر پتیه هه‌له‌نه‌گیرا. یه‌کێ له‌مناله‌کان په‌نجه‌ی کرد به‌ناو ریشه‌که‌یا و وتی به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ریشه‌کی پره. ئه‌ویش هه‌یج سێ و دووی نه‌کردو وتی: «ریام به‌گۆری خاقانی مه‌غفوردا! ئیتر په‌نا به‌خوا ده‌سا چی ئه‌بێ با بێ».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی «عه‌لی فه‌وتاویان» پێ ئه‌وت. ئه‌م عه‌لی فه‌وتاوه که‌ئه‌رۆیشت له‌ پشته‌وه پیاوی وا جوان و شوخ و شه‌نگ و که‌له‌مێرد که‌م ئه‌بێنرا؛ به‌لام له‌پیشه‌وه به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌ ناشیرینیدا مه‌گه‌ر و پته‌ی خۆی له‌ئاوینا هاوتای بکړدایه، ئه‌گه‌ینا که‌سی تر نه‌بوو.

وتی: ئه‌وا رۆژیک به‌کۆلانیکا ئه‌رۆم، سوالکه‌ریک شویم که‌وتووه بانگم ئه‌کا جوان بیکه به‌خاتری ئه‌و قه‌د و بالاته پوولیکم به‌هه‌ری. منیش ناویرم لا بکه‌مه‌وه، ئه‌مه‌وی خۆم ده‌رباز که‌م، به‌لام ئه‌و وازم لێ نایه‌نی هه‌ر به‌شوینمه‌وه‌یه. له‌ئاخرا چارم نه‌ما لایه‌کم بۆ کړدوه. وتی که‌ سوالکه‌ره‌که‌ سه‌یری کړدم و تیگه‌یشت من چ مالیکم، ده‌ستی برد پوولیکێ

دەرھینا و تی: «ها من یوولنیک بدهم به تو هه چ قسه یه کم کردوه به خهسار چوو گووم خواردوه».

- هه ر ئەم عەلی فەوتاوە گێرایهوه و تی:

کورپینه! کەس پشت بە دنیا نەبەستی. من دنیا پشتی تێکردم و پرووم کرده سینەماکان بۆ بلیت فرۆشتن. ئەوا لە سینەمایە کدا لەشار بلیت ئەفرۆشم بەلام کاتێ کە کچان دین بۆ سینەما و بلیت وەرئەگرن لەبەر ئەوه کە من خۆم ئەناسم چ مالتیکم و چ سەرو شکلیکم هەیه، کاتێ کە بلیتە کە یان ئەدەمێ پرووی خۆم وەر ئەچەرخینم.

ئێوارە یەک وا چەند کچ و ژنیک هاتن بلیتیان وەرگرت، منیش لەسەر عادیە تە کە ی خۆم پرووم کرد بەو لاوه. گویم لیبوو کچەکان لەبەین خۆیان ئەیانوت: «ئە ی عەمری درێژ بێ تەماشای ئەم کورە چەن بەحەیا و شەرمە هیچ سەیری کەس ناکا. بەعەدە بێکەوه بلیتە کە ئەدا و بەری خۆی ئەکا بەو لاوه. یارە بێ بەبرامان بێ!»

- رەشوانی گێرایهوه و تی:

کوێخا قادریک هەبوو لەدی «دزی». ئەمە هەرچەندە نان بەدو بەخزمەت بوو بۆ میوانان بەلام کاتێ کە میوان پرووی تێ ئەکرد تا هەندێ قسەیان بێ نەوتایە دا یانی نە ئەکرد. سەر لە ئێوارە یەک نو فەقێ رییان ئەکەوتە دزی و ئەچن بۆ مالی کوێخا قادر. کوێخاش ریتگیان ناداو نایەلی بچنە ژوورەوه. ئەمانیش دەر دەر کە ی ئەزانن قسە ی پێ ئەلێن. پاشان کوێخا ئەلێ چەند کەس؟ ئەلێن چوار موستەعد و پینج سوخته. ئەلێ: «باشە موستەعدەکان بێنە سەرەوه و سوخته کانی ش بکەنە تەویله».

- لەو سەرە لەدی «کەس نەزان» پیاویک هەبوو «کەوه» ی ناوبوو، چەرچە تێ ئەکرد. خوا هەقە بە پیاویکی بەدەسە لاتیش ناو ئەبرا. ژنیکی جوانکە لە ی هەبوو ئەیانوت ئەم ژنە دۆستی هەیه، قسە کە بەر گوێی «کەوه» کەوتبووهوه؛ کەوه ویستی بە تەواوی تێ بگا. رۆژیک بەژنە کە ی وت ئافرەت ئەلێن گوێزی هندستانیان هیناوه تە شار، ئەو گوێزە ش لێرە پارە ی چاک ئەکا، تویشووم بۆ ریکخە با بچم هەندیکی لێ بێنم؛ رەنگ بێ چەند رۆژیکیش لەبەر ئەو هەر دوا بکەوم. ژنە تویشووی بۆ ریکخست و «کەوه» لێیدا رۆیشت.

هەر که ئه‌و رۆیشت ژنه خه‌به‌ری نارد بۆ دۆسته‌که‌ی که ئیمشه‌و بیت بۆ ماله‌وه به‌دلنیایی بۆخۆیان رائه‌بوێرن. له‌و لاشه‌وه «که‌وه» که لێیدا رۆیشت نه‌چوو بۆ شار، خۆی خلافاند تا شه‌و به‌سه‌را هات گه‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه چووه سه‌ریان له‌سه‌ر کلاو رۆژنه‌که سه‌یری خواره‌وه‌ی کرد. ته‌ماشای کرد ئه‌وا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل زه‌لامیکا به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک دانێشتون قسه‌ی خۆش خۆش ئه‌که‌ن؛ تومه‌س ئه‌وه دۆسته‌که‌یه هاتوه. ژنه له‌به‌رانبه‌ر دۆسته‌که‌یه‌وه دانێشتوه‌و ده‌ستی خستۆته سه‌ر دوا پراوه‌که‌ی خۆی و ئه‌لێ:

مه‌سلێ مه‌سان ئه‌مه‌سه   سافی به‌ر هه‌سان ئه‌مه‌سه

پێشۆکی که‌یفان ئه‌مه‌سه   گۆلمه‌ی به‌ر ده‌سان ئه‌مه‌سه

دۆسته‌که‌ش رۆوی کردووته ئه‌و، ئه‌ویش ده‌ستی خستۆته سه‌ر حه‌یته‌که‌ی خۆی ئه‌لێ:

ته‌رکی سه‌ر ده‌ستان ئه‌مه‌سه   برکی ناو بێسان ئه‌مه‌سه

سووره‌ی هه‌واسان ئه‌مه‌سه   ناوکی ناو باسان ئه‌مه‌سه

پیاوه‌ش که له‌سه‌ره‌وه بوو گۆبی له‌م قسانه‌بوو ئه‌میش هاته‌زمان و وتی:

گۆیزی هندستان ئه‌مه‌سه   گۆرزی سه‌ر گۆرزان ئه‌مه‌سه

که‌وه‌ی که‌س نه‌زان ئه‌مه‌سه   ده‌نگی سه‌ر به‌رزان ئه‌مه‌سه

ئه‌مجا به‌په‌له هاته‌خواره‌وه‌و هه‌ر دووکیانی داپاچی.

- شیخ فه‌تاح هه‌بوو پیاویکی عه‌تتیکه‌و قسه‌قوت بوو. رۆژی ئه‌وا خه‌ریکه ده‌می

ئه‌جولێ شتیکی پێیه ئه‌یه‌وی به‌دزی منه‌وه بیخوا. وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ وتی:

میوژ. زۆری پێنه‌چوو دیسان وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ وتی: میوژ. به‌خوا

هه‌ندیکی تری پێچوو دیسانه‌وه پیم وته‌وه شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ ئه‌مجا وتی: «گۆو

ئه‌خۆم وازم لێ بینه». ئیتر منیش وازم هینا.

- کاربایه‌کی زاخه‌یی هه‌بوو رۆژگار پالی پێوه‌نابوو له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا رییان ئه‌که‌ویته ئه‌و

«بازیان» هه‌مه‌وه‌ن تووشیان ئه‌بن روتیان ئه‌که‌نه‌وه. ژنه‌که جوانکه‌له ئه‌بێ یه‌کن له

رێگره‌کان په‌لی ژنه‌که‌ی ئه‌گریت و ئه‌یاته که‌ناریکه‌وه بۆ ئه‌وه ئیسی خراپی له‌گه‌لا بکا.

میرده‌که‌ی به‌ره‌نگاری ئه‌بێ و نایه‌لێ. کابرای رێگر قۆناغه‌تفه‌نگی ئه‌مالی به‌شانی کابرا‌داو

په‌کی ئه‌خا و سواری ژنه‌که‌ی ئه‌بێ. کابرا له‌گۆشه‌ی چاویکه‌وه سه‌یر ئه‌کا تا کابرا کوتیک

ئه‌دا به‌ژنه‌که‌وه، ژنه چوارکوت ئه‌دا به‌کابراوه.

باش ئیشتی خێر کابرای ریگر ئەروا بەرەلایان ئەکا. ئەمجا میردە بەژنەکە ی ئەلی ئەوا ئیشت بوو بەزۆرە ملی، منم شانم شکاوه و هیچم پێ ناکرێ، تۆیش ئافەرەتی و بەزۆر سوارت بوون؛ ئەمانە هەموو قەبوولە، بەلام بۆج تا کابرا کوتیکی ئەدا بەتۆوه تۆ چوارکوتت ئەدا بەوهوه؟ دیارەپیتت خۆش بووه، ئەمجا بەی رهحمانە ژنەکە دائەگرێ.

- حاجی مەحمووی بازرگان هەبوو لەسلیمانی دوکانەکە ی بەرانبەر بەدوکانی فەقی بوو. حاجی فەقی بازارپیکێ گەرمی هەبوو، ئەو کەس نەئەچوو لای. ئینجا کە مەردمەکە ی ئەبینن ئەچوونە سەر دوکانەکە ی حاجی فەقی بۆ شت کڕین ئەیوت: «تەماشاکە تەماشاکە سەگبابانە بۆ سەر ئاوه دەستی مزگەوت ئەچن».

- کابرایەکی خەلکی سلیمانی بەچەرچیەتی سالتیک ئەچن بۆ ئەو ولاتی موکریانە. بارگیریکێ پێ ئەبێ لەرێگەدا رووتی ئەکەنەوه و بارگیرەکە ی لێ ئەستینن. هەلئەستی ئەچن بۆ لای «حاجی ئیلخانی» دیبوکری شکات بکا. ئەبیەت کەوا هەموو رهئیس عەشیرەتەکانی دیبوکری و «فەیزولابەگی» لەئاوایی «مەرخوس» کۆ بوونەتەوه، ئەلی چاک وایە بچمە ئەوی و لەوی لەبەرچاوی ئاگاگانەوه بە حاجی ئیلخانی بلیم بەلکوو لەبەر ئەوان ئەو زوو بۆم بستینیتەوه.

کە ئەروا تەماشاکە کاوا «حاجی پاشاخانی» فەیزولابەگی بە هەموو بەگزا دە ی فەیزولابەگییەوه و حاجی ئیلخانی بە هەموو بەگزا دە ی دیبوکرییەوه هەموو لەوی کۆ بوونەتەوه. ئەچیتە دیوهخان و بەحاجی ئیلخانی ئەلی: ئاغا پیاویکی هەزار و کاسیم. بارگیریکم هەبوو لێیان سەندووم، ئیستە هاتوومەتە خزمەتی جەنابت بۆم بستینیتەوه.

ئەویش ئەلی: کابرا وا دیارە تۆ خەلکی سلیمانی؟ ئەلی: بەلی قوربان. حاجی ئیلخانیشت وەکوو پیاویکی گەورەبوو، پیاویکی قسەخۆش و ئەدییش بوو، روو ئەکاتە کابرا ئەلی: ئە ی دەستی ئەو کەسە خۆش بێ کە بارگیرەکە ی لێ سەندووی ئەوه هەقی منە لێکردوویتەوه. کابرا ناوکی ئەکەوی ئەلی: بۆچی قوربان؟ ئەلی: ئەو سالە لە شەرەکە ی عەرزدا ئیمە پەرتەوازه بووبووین، ریمان کەوتبووه سلیمانی. ئەوا پۆژیک سەیر ئەکەم هەتیویکی سیسەلە تانجییه گەریکی پەت کردووه بەناو بازارا ئەروا دڕن بەخەلکەکە ئەدا و ئەلی: لاچن لاچن بارگەکە ی حاجی ئیلخانی هات. لام وایە ئەو هەتیوهشت تۆ بوویت. کابرا

ئەلئى: قوربان بەسەرى تۆ من نەبووم. ئەلئى: ئەگەر تۆيش نەبوويت خۆخەلکى سلیمانى بوو.

ئەلئى: ئیستە ئەمەى پى ناوى من ئیستریکت ئەدەمى بەلام جىئویكى سلیمانیا نە بدە بەحاجى پاشاخان - ئەوا حاجى پاشاخانىش دانىشتوو. حاجى پاشاخانىش ئەلئى: نەوەلا کابرا من دوو ئیسترت ئەدەمى ئەو جىئو بە سلیمانیا نە بدە بەحاجى ئیلخانى. ئەوان لەبەینى خۆيانا ئەکەونە قسە، ئەم ئەلئى جىئو بەو بدەو ئەویش ئەلئى: نە؛ جىئو بەو بدە. کابراش ئەلئى:

جا قوربان! ئەوەى پى ناوى پى عەدەبىیە بۆ من قسەبکەم بەلام کىرى هەردووکتان بەنۆبە بەناوکم و ناوى وسلەكەشتان لەسەر خۆم بەلۆلینەى گۆشتین ئەتاندەمى.
حاجى و ئەوان قاقا دەست ئەکەن بەپیتکەنین و هەرسى ئیستەرەكەشى ئەدەنئى.

- مەلایەكى پۆشتهو پەرداخ بەکەلى خاندا تى ئەپەرى. کابرایەكى بەنانەى رىگر تووشى ئەبى، تەماعى تى ئەکا کە رووتى کاتەو. لى ئەپرسى: ئەرى مەلا! سەبرى خوا تا چەندە؟ ئەلئى: تاچل سال. ئەلئى: کەواتە رووتەو بە تا چل سالى تر هەزار کلاو با ئەبیا. رووتى ئەکاتەو و لى ئەدا ئەروا. زۆر ناروا ئەسپەكەى پى هەلەنگۆیت کابرا ئەکەوى و قاچى ئەشكى. بانگ ئەکا ئەلئى: ئەرى مەلا خوابتگرئ تۆ بۆ دەستى منت بەرى وتت سەبرى خوا تا چل سالە؟ خۆ هیشتا لیت دوور نەکەوتوو مەتەو ئەو تا کەوتم و قاچم شکا. مەلاش وتى: ئەوە هی چل سال لەمەو پىستەرە؛ هیشتا هینەكەى من ماو.

- پیاویک لەو دەشتى هەولیرە هەبوو عەزیزۆكى ناو بوو، ژنىكى هەبوو «ئایشۆک» ی ناو بوو. پۆزئى میوانیان دیت عەزیزۆک بەئایشۆكى ئەلئى: ئەوا میوانمان هاتوو بەچۆ مریشکىکیان بۆ بکوژەو. ئایشۆكىش ئەچیتە ژوورەكەى تر دەرىپكەى دائەكەنى و هەر دەرناچى. عەزیزۆكىش سەیر ئەکا ئایشۆكى هیچ دیار نییەو میوانیش دانىشتوو. ئەچیتە ژوورەكە بۆ لای ئایشۆكى کەچاوى پى ئەکەوى ئەلئى: پیاو کە تۆ وەخت و ناوخت نازانى ئیستا كەى وەختى ئەو بە؟ عەزیزۆكىش ئەلئى: خوا بتگرئ من وتم بچۆ مریشک بکوژەو یا دەرىپى داكەنە؟

- کابرایه‌کی کوردی شاری سالیک ئه‌چیتته «زوبه‌یر». کورپکی جوانی به‌رچاو ئه‌که‌وئ به‌لام کوره‌که چاویکی کویر ئه‌بئ. ته‌ماع ئه‌کاته کوره‌که‌و نازانی چۆن هه‌لییخه‌له‌تینئ. رۆژیک له‌حه‌ماما کوره‌که‌ی به‌رچاو ئه‌که‌وئ. ئه‌میش چاویکی خۆی ئه‌نوقینئ و ئه‌چئ به‌لای کوره‌که‌وه ئه‌لئ: بیستومه هه‌ر که یه‌ک چاوی نه‌بئ و خه‌لکی بکیشئ به‌سه‌ر خۆیا چاوه‌که‌ی چاک ئه‌بیتته‌وه. ئیسته‌ش وه‌ره تو له‌به‌ر خاتری خوا سوارم به‌ با ئه‌و چاوه‌م چاک بیتته‌وه.

کوره له‌گه‌لیا ئه‌چیتته سوچیکه‌وه‌و سواری کابرا ئه‌بئ نزیک ئه‌بئ تیی بخا و تیی نه‌خا کابرا چاوه‌که‌ی به‌رز ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌لئ: ئای چاک بو‌ه‌وه.

کوره سه‌یر ئه‌کا راسته هه‌ر دوو چاوی ساغه زۆری پتخۆش ئه‌بئ ئه‌لئ: که‌واته تویش وه‌ره سواری من به‌ با چاوه‌که‌ی منیش چاک بیتته‌وه. کابرا به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌گا و سواری ئه‌بئ و هیچ دریفی لئ نا‌کا. کوره ده‌ستی کرد به‌ هاوار وتی: سه‌گباب! ده‌ربیتنه نزیکه‌ و اچاوه‌که‌ی تریشم کویر بئ.

- شیخ با‌به‌علی ته‌کیه‌یی رۆژیک له‌حوجره‌ی فه‌قییه‌کانا دا‌ئه‌نیشئ و ده‌رگا‌که له‌سه‌ر خۆی پتوه‌ئ‌دا. فه‌قییه‌کی سوخته له‌و وه‌خته‌دا له‌ده‌ره‌وه دیت و به‌په‌نچه ته‌قه‌ئ‌دا له‌قایه‌که. ئیتر نازانی با‌به‌علی له‌زوره‌وه‌یه. با‌به‌علی ئه‌لئ: ئه‌وه کییه؟ فه‌قیه‌که ئه‌لئ: انا، با‌به‌علی. ئه‌لئ: ئه‌ی له‌قنگی ئه‌نا به‌رم، ئه‌نا چییه‌و کییه؟ فه‌قی له‌گۆشه‌ی قایه‌که‌وه سه‌یر ئه‌کا ئه‌مه با‌به‌علیه‌ی تف و ئیتر بۆی ده‌رئ‌چئ و ئاور ناداته‌وه. له‌ پاشا له‌ با‌به‌علی ئه‌پرسن ئاخ‌ر ئه‌مه‌بۆ خۆت خراب بوو ئه‌لئ: وا نییه «انا»م کرد به‌ناو بۆ ئه‌و.

- جاریک له‌سلیمانی گوايه عزه‌تی توپچی کفری کردووه، مه‌لاکان لئنی ئه‌که‌ونه ته‌قه‌و هه‌ج مه‌لا و فه‌قییه‌ک له‌سلیمانی ئه‌بئ له‌مزگه‌وتی عرفان کۆ ئه‌بنه‌وه و ئیشه‌که زل ئه‌که‌ن و فتوای کوشتنی عزه‌ت ئه‌ده‌ن. عزه‌ت شه‌و له‌تاویک به‌دزییه‌وه سلیمانی به‌جئ دیلی و هه‌را ئه‌کا بۆ به‌غدا بۆ لای شیخ مه‌حمودی حه‌فید که‌ئ‌ه‌و سه‌رده‌مه له‌به‌غدا بوو. شیخ مه‌حمود بۆی تن ئه‌که‌وی و ئیشه‌که‌ی له‌لای حوکومه‌ت بۆ چاک ئه‌کاته‌وه.

جا له‌و کۆبونه‌وه‌دا مه‌لاکان سوخته‌یه‌ک ئه‌نترین بۆ لای شیخ با‌به‌علی که‌عه‌رزی بکا ئه‌وا ئه‌وان له‌وئ «ئیحتماعیان» هه‌یه ئه‌ویش ته‌شریفی بیت.

سوخته ئه‌چئ ئه‌لئ: قوربان مه‌لاکان وا له‌مزگه‌وتی عرفان «جماع» ئه‌که‌ن عه‌رزبان ئه‌کردی ئه‌ویش ته‌شریف بئیت. شیخ با‌به‌علی هه‌له‌ئ‌سته‌ی جووبه‌که‌ی ئه‌دا به‌شانیاو ئه‌روا.

که نه گاته ناوحه‌وشی مزگه‌وته که هەر چاکی ئەکا بەلاداو دەست نەگری بە
بەنە‌وخوینە که یە‌وه. ئە‌وا حە‌وشە‌و سە‌کۆ‌و بە‌ر هە‌یوانی مزگه‌وت پ‌رە لە‌مە‌لا و فە‌قی و
حە‌شامات. ع‌المە‌که بە‌لایانە‌وه سە‌یر ئە‌بێ که بە‌بە‌عە‌لی و ئە‌کا ئە‌لین: قوربان ئە‌وه چ‌ییە؟
ئە‌لی: جی چ‌ییە؟ سوخته‌که هاتوو ئە‌لی جماع ئە‌کەن ئە‌بێ منیش خۆم حازرکەم.

- فە‌قیە‌کی مووسلی هاتبووە سلیمانی لە‌خانە‌ق‌ای حاجی شیخ ئە‌مین دامە‌زرا بوو.
ئە‌چ‌ینە‌ لای شیخ بابە‌عە‌لی تە‌کیە‌یی بۆ دەر‌ز خویندن. ئە‌م فە‌قیە‌ کوردی ه‌یچ نە‌ئە‌زانی،
بە‌شیخ بابە‌عە‌لی ئە‌لی بە‌عەرە‌بی: قوربان من ه‌یچ کوردی نازانم که قسە‌م لە‌گە‌ل ئە‌کەن زۆر
پ‌یم شەر‌مە نازانم جواییان بە‌مە‌وه. چە‌ند شتی‌کم ف‌یرکه هەر ئە‌وه‌ندە‌ بتوانم چاک و چۆ‌نیان
لە‌گە‌ل بکە‌م بە‌تایبە‌تی مە‌لایە‌کان هەر زۆر پ‌یم شەر‌مە نازانم قسە‌یان لە‌گە‌ل بکە‌م.
ئە‌ویش ئە‌لی: باشە‌ کورم، سە‌هینی جومە‌یە‌و خە‌لک هە‌موو ئە‌چن بۆ مزگه‌وتی گە‌وره
بۆ نوێ‌زی جومە‌ تۆ بچۆ‌ لە‌بەر دەر‌گاکە‌ هەرکە‌س که هاتوو خۆت ئارە‌زووت کرد قسە‌ی
لە‌گە‌ل بکە‌ی پ‌تی ب‌لی: «مە‌رحە‌با زە‌نگولە‌ بە‌گون» ئیتر ئە‌مە‌ شوینی هە‌موو شت ئە‌گریتە‌وه.
فە‌قی بە‌پوختی ئە‌مە‌ ره‌وان ئە‌کا و سە‌هینی ئە‌چ‌ینە‌ بە‌ر ق‌اپی مزگه‌وتی گە‌وره.
پ‌یش هە‌موو مە‌لایە‌ک، سە‌ی عە‌زیزی خە‌تیب دیت پ‌تی ئە‌لی: مە‌رحە‌با زە‌نگولە‌ بە‌گون.
ئە‌و ئە‌مە‌ی بە‌لاوه‌ زۆر سە‌یر ئە‌بێ. بە‌شوین ئە‌ودا مە‌لاحسە‌ینی پ‌یسکە‌ندی دیت بە‌ویش
هەر‌وا ئە‌لیت. پ‌اشان مە‌لای عە‌زیزی م‌قتی. بە‌و جۆ‌رە پ‌یا ئە‌روا هەر کە‌س دیت پ‌تی ئە‌لیت:
مە‌رحە‌با زە‌نگولە‌ بە‌گون، ئە‌مانە‌ هە‌موو سە‌رسام ئە‌م‌ینن لە‌م قسە‌یە‌و لە‌بە‌ینی یە‌کا ئە‌کە‌ونە
قسە‌کردن. مە‌لای عە‌زیز ئە‌لی ب‌بی و نە‌بێ ئە‌مە‌ ئیشی بابە‌عە‌لییە‌.
لە‌ئاخرا فە‌قی ت‌ی ئە‌گە‌یە‌نن که ئە‌مە‌ چاک و چۆ‌نی نییە‌و ئە‌مە‌ شتی‌کی سە‌یرە‌. فە‌قیم فە‌قی
ئە‌بێ، هەر د‌یتە‌وه و شت و مە‌کە‌کانی ئە‌پ‌چ‌ینە‌وه و سلیمانی بە‌ج‌ی د‌یلی. ئە‌لی: ئە‌مە‌ مە‌لا
چاکە‌کیان ب‌ی ئە‌ی خە‌لکە‌کی تر چۆ‌ن ب‌ن؟ تا نە‌یانگ‌اوم با بۆی دەر‌چم.

- شیخ بابە‌عە‌لی تە‌کیە‌یی لە‌بەر هە‌یوانی حوجرە‌کە‌ی خۆ‌یا لە‌مزگه‌وت کردبووی
بە‌ع‌ادە‌ت دائە‌ن‌یشت. سوخته‌یە‌کی منالی موکریانی هاتبوو لە‌و‌ی دامە‌زرابوو، ئە‌م سوخته‌یە
ئە‌بوایە‌ خ‌یراخ‌یرا لە‌حوجرە‌کە‌ی خۆ‌یانە‌وه بچوایە‌ بۆ سە‌رحە‌وزە‌که‌ بۆ ئیستکان و ق‌اپ و
ق‌اچاخ شتن. وه ئە‌بوایە‌ بە‌بە‌ردە‌می بابە‌عە‌لیشدا ت‌یپەر بووایە‌. لە‌ هەر چوون و هاتنە‌وه‌یە‌کیدا
سە‌لام‌تیکی ئە‌کرد و بابە‌عە‌لیش ئە‌بوایە‌ جوایی بە‌دایە‌تە‌وه.

لەئەنجاما وەرەز بوو لەم هەموو سەلامە، رووی کردە فەقێه کەو چاویکی لێ زیت کردووە وتی: ئەرێ باوکم! هیچ وا بزانی من سەلاموغلێ تۆم لێرە دانیشتووم؟ بۆچ وازم لێ نایەنی؟ بەو ئیمام هەمزەیه جارێکیکە سەلام بەکەو سەلامت تێبەر ئەدەم.

- لەسەر دەمی عوسمانیەکانا ئیمتحانی «تەدریس» بۆ مەلایەتی لە مووسل ئەکرا. شیخ بابە عەلی لۆ ئەم ئیمتحانی تەدریسە لە سلیمانیه وە ئەچێ بۆ مووسل. شیخ بابەرە سوولی عەبابە یەلەیی - کە فەقێی خۆی ئەبێ - لە گەل خۆیا ئەبیا. لەوێ کە ئەچنە ژووری ئیمتحانە وە چەند کەسێک لە مەلا گەرەکانی مووسل لەویدا دانیشتون و ئیمتحانی ئەکەن. یەکن لەو پرسیارانە کە لێی ئەکەن و زۆر ئاسانیش ئەبێ بابە عەلی ئەوەیان نازانی. بە پەلەو بە کوردی لە شیخ بابەرە سوولی فەقێی خۆی ئەپرسی، ئەویش خیرا هەر بە کوردی پێی ئەلێتە وە ئەمجا بابە عەلی هەلئەستی و ئەلێ: «يقول امام الافاق بالانفاق استاد الكل في كل على الاطلاق غطريف المتأخرين واكمل المتبحرين نبزه جهابزه الكابلي الشيخ رسول العبايلي في كتابه هكرا حل مسئله الشهير».

کە مەلاکان گویان لەم عبارەتە ئەبێت و قەتیش نەشیخ بابەرە سوولی عەبابەلە و نە کتیبی ئەویان بیستوو هەموو ئەکە و نە سەر ئەوە کە ئەوان هیچ نازانن بۆیە تا ئێستە عالمێکی وایان گۆی لێ نەبوو.

بۆ خۆی بەمجۆرە چاوە بەستنه لەم ئیمتحانە سەر ئەکەوێ و ئەگەر پێنەو. لە راستیشدا ولامە کەو راست بوو.

- هەزار گێراپەو وەتی:

کتیبێکی «سعدینی» م هەیه، ئەم کتیبە حاشییه کی زۆری بەسەرەو هیه. وا پێک کە و تەو ه لەناو یەکی لەو حاشیانەدا «فرط» ی تێدا یە. یەکیکی تر هاتوو مەعنا ی لێک داو ه تەو ه لەزیریا نووسیویەتی «ئە ی تر - لکتابه».

- پۆزیک لە سلیمانێ کورە جوولە کە یەکی بازرگان لە گەل سواکەرێکی ناو بازارا شەریان بوو. دنیا زستان و سەرما بوو، کورە جوولە کە کە لە دوو کانه کە ی باوکیا دەستی جلی پاک و پالتاویکی نایابی لە بەرا بوو، لە بەر مەنقەلی ئاگر دانیشتبوو. هەتیو ه کەش سەر و پێ رووت، کراسیکی جاوی چلکن کە قۆلە کە ی هەر لە نانیسکی بەرە و ژوور ما بوو، یەخە ی هەتا

خوار درابوو هموو گهل و گونی به‌ده‌روهه بوو، له‌سه‌رمانا وه‌کوو بی ناو ناو ده‌له‌رزی، به‌ر دوکانه‌کە‌ی گرتبوو هەر ئه‌یوت: کافر شهرت بی له‌دوکانه‌که‌ بیته‌ خواره‌وه‌ هه‌زار شه‌قت تی هه‌لده‌م.

جووله‌کە‌ی باوکی کورپه‌ به‌ هیواشی له‌دووکانه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌ ده‌ستی برد دوو پولی دایه‌و قۆلی گرت و وتی: برۆ برۆ به‌چیته‌وه‌ مال ویران به‌چیته‌وه‌؟

- کابرایه‌کی مه‌رزیک سواری ئه‌سپیک ئه‌بیته‌ و تفه‌نگیکی له‌به‌ر ده‌م خۆیا دانابوو به‌ده‌شتیکا ئه‌روات. جه‌رده‌ تووشی ئه‌بن و پروتی ئه‌که‌نه‌وه‌، له‌پاشا لینیان پرسی بۆچ هینشت پروت بکه‌نه‌وه‌ خۆتۆ چه‌کت پیتوو؟ وتی: ئه‌ری برا ده‌ستیکم به‌تفه‌نگه‌که‌وه‌ بوو ده‌ستیکم به‌ده‌سته‌جله‌وه‌که‌وه‌. ئیتر بۆچ مامرم به‌ده‌نووک شهر بکه‌م؟

- له‌ دئ «ته‌په‌کورپه‌» بیوه‌ژنیکی جوان هه‌بوو کورپیکی له‌حوجره‌دا بوو ئه‌یخویند. مامۆستای مناله‌که‌ ویستی دایکی کورپه‌که‌ ماره‌کا به‌لام بیوه‌ژنه‌ میردی بی نه‌ئه‌کرد. رۆژیک مامۆستاکه‌ تیرو پری دا له‌منداله‌که‌و پینی وت: ئه‌وه‌ تۆ بۆچی لای دایکت وتوته‌ ده‌عباکه‌ی مامۆستا زله‌؟ مناله‌که‌ به‌گریان گریان ئه‌چیته‌وه‌و شکات ئه‌خاته‌ به‌ردایکی. له‌به‌ره‌که‌تدا ئه‌م شکاته‌ بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌دایکی میرد به‌مامۆستا بکا.

- له‌کرماشانا ژنیکی خراپکار له‌گه‌ره‌کیک دانیشتیوو. له‌دراوستی هه‌تیویکیش هه‌بوو بازاری ژنه‌ی کزکردبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ ئه‌چن پینی ئه‌لئ: «ئهی قه‌ره‌ ئه‌و کاره‌ مه‌که‌، له‌و دنیا رای جواو وه‌ زه‌حمه‌ت که‌فی». کورپه‌ش ئه‌لئ: «خانم تۆ خه‌مت رای خۆتوو، تۆ توای جواو دوو سوراخ ده‌ی، من هه‌ر یه‌ی سووراخه‌».

- کابرایه‌کی قوماربا‌ز سواری هه‌تیویک بووبوو، سه‌یری کرد هه‌تیوه‌که‌ خه‌نجهریکی به‌لا قه‌ده‌وه‌یه‌. له‌وه‌ختی ئیشا له‌ هه‌تیوه‌که‌ ئه‌پرسی ئه‌م خه‌نجهرت بۆچ هه‌لگرتوو؟ هه‌تیوه‌ ئه‌لئ: «بۆ ئه‌وه‌به‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌چاویکی خراپه‌وه‌ سه‌یرم بکا به‌م خه‌نجهره‌ ورگی بدرم».

کابرا ئه‌لئ: «سه‌د هه‌زار شوکر که‌من به‌چاوی خراپه‌وه‌ سه‌یری تۆناکه‌م».

- ئه‌حه‌ی کرانوو که‌ له‌ یه‌کیک تووره‌ ئه‌بوو پینی ئه‌وت: «برۆ هه‌ی پیره‌ژنی به‌قوزتربوو».

- دوو برا ھەبون یەکیکیان «چاوخاس» و ئەویکەیان «ناوخاس» ی ناوبوو. رۆژیک چاوخاس ئەچی بۆ لای شیخی بیارە. شیخ لێی ئەپرسی چاوه، ناوخاسە برات چۆنە؟ ئەمانەش خەلکی بەری زەھاو ئەبن، ئەلێ، بێم وەساقەت ناوخاس بێهوە دەر». «دەر» بەرازە.

- عەزەوہ یلیسە ھەبوو دنیا زستان بوو لە کۆرپیکا لە گۆی ئاگردانیک دانیشتبوو فووی لە ئاگرە کە ئەکرد. لەو کاتەدا کتوپر بابەکی لێ بوەوہ. ھەرھەستا و قنگی کردە ئاگرە کەو وتی: ئەگەر تۆ چاکتری لێ ئەزانی ئاگرە کە ھەلکە؛ ئەگەینا ئەم ھەلەوہری و قەرەچناخیت لەچیہ؟»

- وەستای برای ماری لە سلیمانی بەرگدوور بوو. بەلام لەبەر بێ تووتنی و بێ کاسی لەو رۆژەدا و تووچیتیشی بەدەمەوہ ئەکرد. رۆژیک لە گەل ھەسەنی سەی ئەحمەدی خوشکەزایا لە دوکانەکی خۆیا دانەنیشن و قسە ئەکەن. وەستا تازە ژنیک تری ھینابوو، ھەسەن لێی ئەپرسیت تۆ خوا خالە ئەم ژنەت چۆنە؟ ئەویش ئەلێ: وەللا رۆلە خراب نییە. ئەلێ: خالە ئەم باشترە یا ژنەکی پێشووت؟ ئەلێ: بۆچی ئەپرسی؟ ئەلێ: ھەروا. ئەلێ: وەللا رۆلە ئەوی راستی بێ ژنەکی پێشووم تۆزێ قوزی گەرمتەر بوو، ئەم ساردە سارد. ئەلێ: جا خالە ئەمە چاری ئاسانە. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «لەو کاتەدا ئەچیتە لای تۆزێ چیلکە داگیرسینەو بێخەرە پاشەلیەوہ ئیتر پێشەلی گەرم ئەبێ». ئەویش ئەلێ: ئەی ئەی تف لە چارەت بۆ قسەت.

- حاجی برایم ئاغای عەنبار رۆژیک سەربانی کۆشکەکیان سواغ درابوو ھیشتا و شک نەبوو بووہوہ لە گەل کۆرپیکا بە بێ پلیکانەکانا سەر ئەکەون و ئەچنە سەربان. لەسەر بانە کە ئەچنە ئەوسەر و ئەگەر پێنەوہ. لەبەر ئەوہ کە قونگرەیان لە پێدا بوو شوپتە کە بەسەر بانە کەدا چال کەوتبوو. حاجی کە بەر چاوی ئەکەوێ، لەوێ بانگ ئەکا لەخزمەتکارە کە ئەلێ: «دەوێت باوک بۆچ ھیشتووتە ئەم کەرو جاشە سەرکەونە سەر ئەم بانە؟»

خزمەتکارە کەش ئەلێ: قوربان کەرو جاشی چی؟ کەر و جاش چۆن بەم پێ پلیکانانەدا سەر ئەکەون؟ ئەویش ئەلێ: «قون فرە باب! بۆچ خۆت لەمن بەعاقلتەر ئەزانی وا ئەتەوی بمخەیتە درۆوہ؟ ئەوہ نییە شوین پیکانیان دیارە».

خزمه‌تکاری قوربه‌سه‌ریش ناویری هیچ بلئی. نه‌گەر ئه‌لئی شوین پیتی خۆتانه تیروپر تی هه‌لدان نه‌خوا؛ چار ناچار بئ ده‌نگ ئه‌بئ.

ئاغا له‌گه‌رانه‌وه‌یانا به‌سه‌ر بانه‌که‌دا دیسان دوو شوین پیتی تر ئه‌بینی. رووی تی نه‌کاته‌وه‌و ئه‌لئی: «سه‌گباب نه‌وه‌ته تا ئیمه‌ لیره‌ بووین که‌ر و جاشیکی تر سه‌رکه‌وته‌وه؛ که‌چی چاویشمان پیتان نه‌که‌وت». روو نه‌کاته‌ کوره‌که‌ی و ئه‌لئی: «رۆله‌ با بچینه‌ خواره‌وه‌ ئه‌مه‌ جنۆکان خۆیان کردووه‌ به‌که‌رو جاش و که‌وتونه‌ته‌ ئه‌م سه‌ربانه‌ ئه‌یانه‌وئ ده‌ستمان تیزه‌نن. نه‌وه‌للا تا شیتیان نه‌کردوین با بچینه‌وه‌ خواره‌وه‌».

- جاریک یه‌کئ له‌حاکمانی پیشوو له‌سه‌ر ته‌لار دووربینی به‌ده‌سته‌وه‌بوو ته‌ماشای کرد تیفکری ئه‌وا کابرایه‌کی رووته‌له‌ی کورد چوووه‌ شیویکه‌وه‌ تۆزئ مایه‌وه‌و هه‌لسا. حاکم مه‌راقی کرد، هات بزانی ئه‌م کابرایه‌ له‌و شیوه‌ چی کردووه؟ که‌چوو ته‌ماشای کرد کابرا گوویه‌کی کردووه‌ به‌قه‌د یه‌ک مه‌نی ته‌وریز. کابرای هینا وتی: تو خواردنت چیه‌؟ وتی نانی جو. حاکم وتی: خۆمن فرنی و شه‌که‌ر له‌مه‌ نه‌خۆم، که‌چی ئه‌چمه‌ سه‌ر ئاو دووسه‌عات دانه‌نیشم ئه‌وسا به‌قه‌د ریفنه‌ مریشکینکم لئ ئه‌بیتته‌وه‌. کابرای هه‌زار وتی: قوربان تو به‌کالی دایه‌نیتی نایه‌لی بگات». حاکم پرسی چلۆن نه‌گات. وتی: مه‌چۆره‌ سه‌ر ئاو هه‌تا زۆرت بو دیت، ئینجا ئه‌و وه‌خته‌ به‌ره‌حه‌تی وه‌کوو من گوو ئه‌که‌ی.

حاکم به‌قسه‌ی کرد، له‌دیواندا بوو هه‌ر ئیشی سه‌ر ئاوی بوو نه‌چوو ئاخری له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا خۆی بیس کرد. له‌به‌ر شه‌رمه‌زاری فه‌رمانیدا هه‌زاره‌که‌یان هینا وتی: «سه‌گباب تو بۆچی ئه‌مه‌ت به‌من کرد؟» کابرای رووته‌له‌ زۆر ترسا وتی: «قوربان جارئ ئه‌بئ ته‌ماشای بکه‌م». ده‌رپیشه‌که‌ی حاکمی وه‌رگرت ئه‌نگوستیکی له‌بیسایه‌که‌ی دا و خسته‌یه‌ سه‌رزمانی. ئینجا وتی: پاشام عه‌رزم کردی بی گه‌ینه‌ نه‌م وت بی‌ترینه‌. ئه‌مه‌ ته‌راوه‌ بۆیه‌ وات به‌سه‌ر هاتوووه‌. کابرا به‌مجۆره‌ خۆی له‌چنگی حاکم رزگار کرد.

- کابرایه‌کی «له‌یلاخی» هه‌بوو هه‌رکه‌ میوانیان نه‌هات و نانیان بو دانه‌نا خۆی دوو سئ پارووی ئه‌خوارد له‌گه‌لیاو له‌پاشا ده‌ستی هه‌له‌گرت و ئه‌یوت: «بیرا ئیتیر من به‌س». میوانه‌که‌ش ناچار ده‌ستی هه‌له‌گرت. رۆزئ کابرایه‌کی ئه‌حمه‌د ئاوابی ئه‌بئ به‌میوانی، نان دانه‌نین و کابرا له‌سه‌ر ره‌وه‌شتی جارانی دوو سئ پاروو ئه‌خواو ئه‌لئی: برا من ئیتیر به‌س. کابرای میوان گوئی نه‌دایه‌ وتی: «به‌خوا برا من ئه‌خۆم هه‌تا هه‌س».

- کورپکی گۆمهیی چوو بوو بۆخویندن. چەند سالیکی پی چوو بوو گهراپهوه بۆ مالی خۆیان هیجیشی نهخویندبوو. لینیان یرسی بۆچی نهتخویندوو؟ وتی: «رۆژی خۆم تاقهتم نهبوو، رۆژی مامۆستام. رۆژی هەردوو کمان، رۆژی جومعهبوو، رۆژی سنی شهنبه، ئیتر له کوئی بخوینم».

- فهقییهکی «باجهلان» ی له پاش ئەوه که ئەجیته فهقیته فییری نووسین ئەبی بهشانازییه وه ئەم کاغهزه ی خواره وه بۆ مالی خۆیان ئەنووسی: «خواهر عەزیزم ئاغای باوکم سهلامهت می رسانی. ههروهها بهرادهر عەزیزم خاتوو دایکم سهلامهت می رسانی. کراس شپ، دهروله شپ، خۆم شپه ندهر شپ، ئەگەر مهواچۆن چیش مهوانی پرووز الوزو، ئیه. کاره کەرتان: کورپی خۆتان».

- زنیکی هەرکی جاریک له گەل کۆچ و بار دا ئەروا بۆ زۆزان. مانگایهکی له پيشه وه یه باری لیتاوه ئەگاته لاپالیکي خلیسک مانگا ههله خلیسکی. ژنه کلکی ئەگرئ و رایشه کیشی و بانگ ئەکا: «یاسه ید تاهه، یاسه ید تاهه». مانگا هەر گل ناخواته وه ئەروا ئەکهوئ. ئینجا ژنه توورپه ئەبی و ئەلی: «ده هه ره کیری سه ید تاهه بن کورئ ته بی».

- جایک دوو کورپی سوورچی - که برابون - ماله که یان بهش ئەکرد. ره وشتی ئەو کۆچه رایه تییه وابوو که باوک پیر ئەبوو ئیتر چاوه رپی مردنیان نه ئەکرد، میراتگره کان ماله که یان بهش ئەکرد.

ئینجا هه مووی بهش ئەکه ن ئەمینته وه سه ر سه گیک و باوکه که یان. کورپکیان ئەلی: «سه بۆ من، باب بۆ تو». ئەو یتریان ئەلی: «نه، سه بۆ من، باب بۆ تو». لینیان ئەبیته ده مه قال ئاخری بهو جۆره ری ئەکه ون: که جاشیک بخه نه سه ر بابه که ئەو وه خته یه کیکیان سه گه که هه لبگرئ و ئەویکه شیان جاشه که و باوکی هه لبگرئ.

- زنیکی هه بوو له و سه ره کچیکي زۆر جوانی هه بوو. هه ر چهنده خوازیینیکر. ئەهات کچه شه ری له گەل ئەکرد و ئەبیوت من شوو ناکه م. شوو بکه م داریکی زلم تییرن و

عزیزه تیکی زورم بدهن؟ من شتی وانا کهم. ناخری پیاویکی دهوله‌مهند ناردیه داوای، دایکی کچه زوری پیخوش بوو که پیدا بهو پیاوه. چووه بن دست کچه که یه‌وه و پنی وت. کچه‌ش هر له‌سهر قسه‌ی خوی بوو. ئەمجا پتی وت کچم تو ئەوهت ئەوی که کیری زلت تی نه‌برن، من خۆم له‌گه‌لت دیم هی میرده‌که‌ت به‌دهستی خۆم ئەگرم به‌ئاره‌زووی خۆت چه‌ندت ویست ئەوه‌نده‌ی ئەکه‌مه ژووره‌وه. کچه‌که بهم جوړه رازی بوو ماره‌یان کرد.

ئینجا شه‌وی که بووکیان برد، دایکی له‌سهر په‌یمان‌که له‌گه‌لی چوو. زاوا که هات دایکی کچه ده‌عباکه‌ی گرت و پر به‌مست و نه‌ختیکی بو بەردا. کچه‌که وتی دایه بانه‌ختیکی تریش بروا. ئەویش دهستی شل کرد توژیکی تریش رویشت. کچه وتی دایه بابی، ئەمجاره دایکه به‌جاری دهستی به‌رداو هم‌مووی رویشت. کچه وتی دایه با هندیکی تریش. دایکی وتی رۆله ئیتر هیچ نه‌ما هم‌مووی رویشت. کچه‌وتی: «دایه چیت بی بلیم؟ باو کم به‌ره‌حمه‌ت بی هم‌موو جار ئەبوت یا خوا دایکت دهستی نه‌گاته هیچ، هرشتی دهستی گه‌یشتی پیت و به‌ره‌که‌تی ناهیلی، ئەوا راست بوو پیت و به‌ره‌که‌تی ئەمه‌شت برد و هیچت نه‌هیشت».

- له‌دی «یاخیان» کابرایه‌ک ناوی همه‌عه‌لی عه‌جه‌م بوو، له‌سه‌فه‌ره‌بردا به‌ره‌ش‌بگیر گرتبوویان. له‌سلیمانی له‌«عه‌مه‌له بلووکی» دا‌مه‌زرا بوو. له‌و به‌ینه‌دا ده‌پانزه سواری زه‌فتیه‌ چووبونه یاخیان له‌سه‌رچاوه‌که دابه‌زیبون. ژنیکیش هاتبوو «کوند»‌ی پر نه‌کرد، چاوشیکی زرت‌ه‌بۆز له‌نزیک ژنه‌که‌وه دهستی به‌ئاو ئەگه‌یاند، دهستی به‌ده‌عباکه‌یه‌وه بوو ئەبوت به‌ژنه‌که «تماش تماش». ژنه‌که‌ش ئەبوت: «راوه‌سته باوه‌حیز شه‌رت بی بیژم به‌حه‌مه‌عه‌لی عه‌جه‌م».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی کاره‌که‌ریکی له‌مالا بوو، رۆژیک ئەچیت‌ه‌وه بو‌ماله‌وه هه‌تیویکی به‌سه‌ره‌وه چاو بی نه‌که‌وی. پنی ئەلئ چه‌تیو ئەمه‌بوچ وات کرد؟ ئەویش ئەلئ: «وه‌للا ناغه‌سویندی دام به‌سه‌ری تو، تویش ئەزانی که‌سه‌ری تو چه‌نده به‌لامه‌وه عه‌زیزه؟ وتم باشه». کابرا ئیتر هیچ ده‌نگی نه‌کرد.

- له‌سه‌رده‌می خویا کاروان به‌قافله‌بوو. جووله‌که‌یه‌کی بازرگان هه‌بوو مووسلمان بووبوو، ئەمجا هه‌جیکیشی کردبوو، بوو بوو به‌پیاویکی ته‌واو. رۆژیک بارخانه‌بار ئەکاو ئەچن بو‌ ته‌وریز. له‌و ده‌شتی مه‌رگه‌وره‌دا تووشی کوره‌که‌چه‌لێک ئەبی که‌له‌شیرپکی ئالتونی پی

ئەبى. دلى له كەلەشپىره كه ئەچى و ئەلى ئەمە بۆ سەر بارخانە كەم شتىكى زۆر باشەو بەمەوه ئەوەندەتر ناوم دەرئەكەم. لىي ئەپرسى نايفرۆشى؟ كۆرە كەچەل ئەلى: بەلى. ئەلى بەچەند؟ ئەلى: ئەيدەم بەگانىك. حاجى جووه ئەلى كۆرە كەچەل پىاوى چاك بە ئەمە قسەيه تۆ ئەيكەي؟ كەچەل ئەلى: ھەر ئەو ھە. حاجى جووه نەيتوانى كەلەشپىر لە دلى خۆى دەر كا وتى ئىستە لەم دەشتەدا كى پىي ئەزانى دانەيكە ئەدەمى و كەلەشپىرە كەي لەدەست دەر دىتم. ئەلى: باشە، بلىم چى كۆرە كەچەل وەرە با بچىنە ئەو قەراخ رىگەپەو ھە. كۆرە كەچەل چوو و پىو نىشت، بەلام ھەر لى نەبوو ھە. جووه وتى: كۆرە كەچەل خىرا كە چىت كرد؟ خەلكو خوامان بەسەرا دىت ھەيامان ئەچى. كۆرە كەچەل وتى: «جەنابى حاجى جووه خەيالە كر دووتە! من ئىمرۆ تىم خستوو سەبىنى ئەخووسى دوو سەبى ئاوم دىتەو ھە، سى سەبى دەرى دىنم». جووه وتى كۆرە كەچەلە وازم لى بىنە گانى خۆتت كرد و بپۆ كەلەشپىرى تۆم ناوى.

- ئەھەى ناسر ھەبوو لەسلىمانى گویندە بوو، رۆژىك ئاھەنگىك ئەبى و دىن بەشوىنى بۆ ئاھەنگەكە بۆ گوتن. ئەویش لەو وەختەدا دەنگى نووسا بوو، سەربەرز ئەكاتەو ھە دەست ئەكا بە پارانەو ھە لەخوا كە دەنگى بەرە لاكا. كتوپر لەو كاتەدا تپىك ئەكەنى. ئەلى: «جا وەرە تۆخوا ئەمە كەتتە؟ من ئەلىم ئەو ھە بەرە لاكە، يا دەنگم بەرە لاكە؟»

- ھەر ئەم ئەھەى ناسرە لەكەر كووك لە دىواخانى سەيد ئەھمەدى خانەقادا ئەبى تپىكى لىبەر ئەبى. سەيد سەر بەرز ئەكاتەو ھە ئەلى: ئەھە ئەو ھە بۆچ وا؟ ئەویش ئەلى: «سەيد! لۆمەم مەكە تەس دەستى بپىم». بەمەخۆى ئەپەرىنئىتەو ھە.

- مەھمەدەلى كوردى بۆى گىپامەو ھە وتى:

كابرايكە «باو ھەجانى» ھەبوو «باو قولى» ناو بوو، ئەبوت ئەوانەى شعر دائەنن ھىچيان شاعر نىن و نازانن شعر دا بنن، پىيان وت ئەى تۆ؟ ئەبوت: من سەرباشقەى شاعرانم، ئەگەر بپرواش ناكەن ئەم راز و نىازەى بەپىنى ئەم و ئەو شاھە تمانە:

مەرحەبا كوزە كەى شەل و شىت دىوانە كىر ئەو ھە تە سى رۆژە لەلات مەوانە
ئەو پىریش ولام ئەداتەو ھە ئەلى:

ھەر بەخىر ھاتى بەسەر چاوم
لنگ ھەلپرەو ھەلكوتە ناوم

- مه‌لا نه‌حمه‌دییکی حافظه‌بوو له‌چوارتا گنبرایه‌وه وتی:

چوو بووم بۆ ئه‌و ئالانه بۆ شتیکی بینمه‌وه بۆ مناله‌کانم بیخۆن. له‌وئ له‌مالیک دانیشتیبووم کابرای خاوه‌ن مال به‌ژنه‌که‌ی خۆی وت: ئا کچی هه‌سته شتیکی بده به‌و حافزه. کابرا-ایلامانی- کیری نه‌مابوو پشی خواردبووی. ژنه‌که به‌گویی نه‌ئه‌کرد، له‌بهر ئه‌مه زۆر توورپه‌بوو، چونکه ههر چه‌نده ئه‌م قسه‌ی ئه‌کرد ژنه وه‌کوو گویزی بۆ بزمیرن وابوو. ناچار کابرا خۆی هه‌ستا بیچوویکی هه‌لگرت و خستیه ده‌ستمه‌وه وه‌دهستی پئی نوقانم و وتی: «ده‌بچۆ وه‌کوو چلکی سه‌ی پیت حه‌رام بێ».

- کابرایه‌ک جووت به‌ننه له‌و به‌رکیوه سه‌پانیکی هه‌بوو، هه‌موو به‌یانیه‌ک ئه‌م سه‌پانه که‌له‌خه وه‌له‌هه‌ستا ده‌ستی ئه‌کرد به‌خۆ کیشانه‌وه وه‌خۆ بادان به‌م لاو به‌ولادا. رۆژیک ژنی کابرا به‌میرده‌که‌ی ئه‌لێ: ئه‌ری پیاوه‌که! ئه‌وه ئه‌و سه‌پانه‌مان بۆچ هه‌موو به‌یانیه‌ک که هه‌له‌هه‌ستی له‌خه‌و ده‌ست ئه‌کا به‌خۆ کیشانه‌وه؟ کابراش هات به‌ده‌میا وتی: «چووزانم ده‌رده کیریته‌ی». ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌دلی خۆیا هه‌لگرت. پیاوه‌ش که‌قسه‌که‌ی کرد زانی قسه‌یه‌کی باشی نه‌کردو ئاویکی باشی نه‌رشت.

له‌پاش چه‌ند رۆژیک وتی: ئافه‌رت ئه‌مه‌وئ بچم بۆ شار شتومه‌کمان نه‌ماوه هه‌ندی شروشاتال دینم، یه‌ک دوو رۆژم پئی ئه‌چنی ئاگاداری مال و مالات و جووته‌که به‌ ژنه‌ش که ئه‌مه‌ی له‌میرده‌که‌ی بیست وه‌کوو مژده‌ی به‌هشتیان بۆ هینابی وابوو؛ وتی: باشه پیاوه‌که راست ئه‌که‌ی هیچمان نییه به‌ته‌ما بووم پیت بلێم، باش بوو تو خۆت ئاگاداریت و وت. پیاوه هه‌ستا چوو له‌ ماله‌وه «رۆن گه‌رچه‌ک» یان هه‌بوو پر قوتویه‌کی کرد هه‌لیگرت و لێیدا رویشت.

که‌که‌وته لای ئیواره رۆن گه‌رچه‌که‌ی خواردو به‌دزیه‌وه گه‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه. ژنه ئه‌و شه‌وه که‌میرده‌که‌ی له‌ مال نییه خۆی له‌سه‌پانه‌که به‌ته‌واوی خۆش کردووه. پیاوه‌که هاته‌وه له‌ ده‌مه‌ده‌می خه‌وتانا چوو به‌بێ ده‌نگ سه‌پانه‌که‌ی له‌ناو جیگه هه‌ستان و پینی وت: رۆله ویستم بچم بۆ شار له‌رێگادا تووشی پیاوه‌که‌ی کوپخا نادر بووم ناردبووی که سه‌بینه‌ی دیت بۆ ئیره، له‌بهر ئه‌وه من گه‌رامه‌وه. هه‌سته تو له‌ باتی من بچۆ بۆ شار شتومه‌که‌کان بکهره و خیرا به‌یانی بگه‌رپوه، عه‌یبه کوپخا نادر بیت و من له‌مال نه‌بم. سه‌پان لێیدا رویشت و ئه‌میش چوو له‌شوینه‌که‌ی راکشا.

دوو کەرتی شەو رۆیشتیوو نەرۆیشتیوو کویخا ژن ئاگری جگەر هەلینەگری و ئەچیتە سەر جینگای سەپانە کە. نەلەو دەنگ و نەلەمیردی بەسەپان ناسراو دەنگ، بە هیواشی خۆی ئەدا بەسەر میردی لەشوین سەپان نووستوودا. میردەش دەعباکە ی لەسەر چزە چونکە هەر لەپێشەو خۆی بۆ ئامادە کردوو. ژنەش نازانی ئەمە میردە کە ی خۆیەتی، بەلکوو هەر لای وایە سەپانە کە یە.

میردەش رۆن گەرچە کێ خواردوو سکی کەوتوو تە کار، لەو وەختەدا کە — بلامانی — رەحەت ئەبێ ئەفیریتی بەناوگەلی ئافرەتدا. ئافرەت کە لێ ئەبیتەو بەپاشەل و ناو گەلینکی گواویەو ئەگەر پیتەو ئەچێ هەموو لەشی خۆی ئەشوا، بەو شەو توشی ئەو عەزبەتەش ئەبێ.

بە یانی زوو میردە کە هەلئەستی ئەروا، ناکاتە کاری کە ژنە کە ی پێ بزانی. سەپانە کەش دیار نییە، ژنە و ئەزانی کە سەپانە کە لە تەریقیا زوو گاکانی داو تە پیتش و چوو بە جوت، ئەوەندە هەبوو گاکانیش کابرا بە یانی کە دەرچوو بوو بردبونی بۆ جوت. لەو لاو سەپانە کە لەشار ئەگەر پیتەو کابرا شتومە کە کانی لێ وەر ئەگری و گاکان ئەدا بەو و خۆی ئەگەر پیتەو بۆ مالهوو هێچ قسە نابێ ئیتەر.

رۆژی دوایی سەپانە کە وەکوو جارێ کە لەخەو هەلئەستی خۆی ئەکیشیتەو. ژنە کە ئەلێ: ئەری پیاو کە ئەو ئەو سەپانە سەگبەه بۆچی هەموو بە یانی کە لەخەو راست ئەبیتەو خۆی ئەکیشیتەو؟

پیاو کەش ئەلێ: ژنە کە پێم نەوتی ئەو دەردە کیریەتی. ژنە ئەلێ: «ئانا دەردە کیریەتی، ئەو دەردە گوویەتی ئەو باو حیزە».

- کابرایە کێ «گەر پووسی» تلیاکێ چو سەر ئاودەست، ئەبنقان، ئەیشیران، ئەینالان، ئەبیۆران، هێچی لێ دەر نەئەچوو. لەتاوانا دەستی کرد بەگریان هەر هێچی بە هێچ نەکرد. وای لێهات عەرەقی رەش و شینی دەرداو لەسەر ئاو دەستە کە سارد بوووە. لەپاش ئەو هەناسە یە کێ پیا هاتەو دەستی پێ کردەو ئەبوت: «بەد مەسەو بەو بیرون، قوربونت بووم بەو بیرون، خویتمە وە ئاو کردی بەو بیرون، خۆم ئەخومەت بەو بیرون، ئەپەرسەت بەو بیرون، نماز رات ئەکەم بەو بیرون».

له‌پاش دوو ساعات به هەر نق و جقیک بوو به‌ئەندازە‌ی گوو مشکیک‌ی وشکی ره‌شی لئ
که‌وته خواره‌وه. هه‌لیگرت چه‌ند جاریک ماچی کردو خسته‌یه سه‌رچاوی و وتی: «قوربون
ئەو ره‌نگ و روخساره‌ت بووم، دیدار وه‌قیامه‌ت».

- کابرایه‌ک گه‌ل و گونی «ئاگر» ی گرتبوو، له‌کرماشان ئەچینه لای دوکتۆریک بۆ
ده‌رمان کردنی. دوکتۆر ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل ده‌عبای کابرا‌دا خه‌ریک بوو، شش‌تی، ده‌رمانی
کرد و پیتجای، ئەمجا کابرا ده‌ستی برد چوار قه‌رانی له‌به‌رده‌ما دانا. دوکتۆر تووره‌ بوو وتی:
«کاورا! تۆ هه‌یچ شه‌رم نیه‌که‌ی؟ من یه‌سه‌ئات وه‌ته‌ک کتیر تۆ وازی کردم چوار قه‌ران وه‌پیم
ئەده‌ی. تۆ به‌و چاره‌ک سه‌ئاتی وه‌کتیر من وازی که‌بیست قه‌ران وه‌پیت ئەده‌م».

- کورپیک له‌و شاره‌زووهره‌ ژنیان بۆ هینا بوو، له‌ناو زه‌ماوه‌نده‌که‌دا کورپه‌ تووشی بووکه‌که
بووبوو پیتی وت: «شه‌وی که‌ هاته‌مه‌لات چیه‌که‌م؟» بووکه‌که‌ش پیتی وت: «چی ئەکه‌ی؟ ئەوی
سه‌گ ئەیکا تۆیش ئەوه‌ بکه‌».

شه‌و که‌ هاته‌ وه‌ختی په‌رده‌ بووک و زاوا چوونه‌ په‌رده‌وه‌ تا به‌یانی. له‌به‌یانی له
بووکه‌که‌یان پرس‌ی ئیمشه‌و زاوا چی له‌گه‌ل کردی؟ وتی: «هه‌یچ تا به‌یانی ده‌جار هات
کابراکه‌ی ئەلسته‌وه‌وه‌ ئەگه‌راپه‌وه‌ دواوه‌ بۆ لای دیواره‌که‌ پیا هه‌لئه‌میزاو ئەهاته‌وه‌ بۆ لای
من».

- ژنیک هه‌بوو له‌ناو باخیکا له‌گه‌ل میرده‌که‌یا پیکه‌وه‌ نووستبون. ژنه‌ دۆستیک‌ی هه‌بوو
هات بۆ لای و له‌پالیا ڕاکشا. ژنه‌ پیتی وت: هه‌سته‌ ئیش بکه‌ میرده‌که‌م خه‌وی گرانه‌ ناگای
لئ نابین، کابرای دۆست وتی ئەترسم. ژنه‌ ده‌ستی برد موویه‌کی له‌قنگ‌ی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ندو
دایه‌ده‌ست کابراو وتی: هه‌سته‌ ئیش بکه‌چاوت لئیه‌ خه‌وی چه‌ند گرانه‌؟ ئەو مووم لئنی
هه‌لکه‌ند خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه‌. کابرای دۆسته‌ هه‌ر وتی ئەترسم. ژنه‌ موویه‌کی تری هه‌لکه‌ند
میرده‌که‌ی هه‌ر خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه‌ به‌لام کابرا هه‌ر نه‌ی ئەویرا. خۆلاسه‌ ژنه‌که‌ موویه‌ک و
دووو سی و ده‌و بیست مووی له‌قنگ‌ی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ند کابرا هه‌ر نه‌ی ویرا. له‌ئاخرا
میرده‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه‌و گویی له‌گفت و گۆیان بوو وتی به‌کابرا: «هه‌سته‌ سه‌گیاب ئیش
بکه‌ ئەگه‌ر تۆ وابکه‌ی ئەم قه‌جه‌ی ماکه‌ره‌ تا به‌یانی موویه‌ک به‌قنگ‌ی منه‌وه‌ نایه‌لت».

- لەو سەرە کچیک لە گەل کورپیکا لە لای «پان» ئەبن. دایکی کچە هەموو جار بە کچە کە ی ئەوت: «کچە تیوا! ئە ترسم ئە گەر لە گەل ئەو کورپەدا یاری بکەیت داوینی کراسە کەت بەدریت».

رۆژیک لە دە شتەو یارییان ئە کرد بە دەم یاریبەو بە گالته ئەوە شیان کردو کچینی کچە کە ئەما. کچە کە وتی: ئای ئەوە بۆ داوینی کراسە کەمت درێ؟ کورپە کە وتی: ئیستە بۆت ئە دروو مەو. بۆی دروو. فرە خۆش بوو وتی جووت بە قیە ی بکەو. کورپە هەناسە یەکی وای تیا ئەما بوو وتی: «ئیتەر دەزوو ئەما». کچە کە هەر دوو هیلکە گونی کورپە کە ی گرت و وتی: «هە ی فیلبازە ی درۆزنە ئەو تە دوو گۆلۆ لە دە زووت لێرەدا شار دۆتەو».

- شیخ فەتاح گێرایبەو و تی:

لە و ناو جافە تیە ییایو یک هە بوو «لالە حمە» ی ناو بوو. هاتو چووی گۆرانە کانی ئە کرد. رۆژی کابرایەکی خێلە کە ی خویان ژنە کە ی ئە مرئ، دیتە لای لالە حمە ئە لئ: «برا تو لە قنگی شیخ و مەلادا گەرە بووگی یی بزانه چۆن ئە وئ و چۆنی بشارینەو؟» ئە ویش ئە چی ئە لئ: «برا قازانی ئاو بێرن قومه ئایوکی تیکەن و گەرمیکەن». ئەمجا ئە لئ: «چیغیک بێرن تەرمە کە بخەنە سەر چیغە کە، میمکە «فەوجیش» بیت لە سەری بوئسی، قازانە ئاو کە بکەن وە مەلیا پشیلە شووری کا».

پاشان ئە لئ: «ئالەو گۆشەو قەمچالیک ی بۆ بکەن، لئوولی دەن وە تۆپە جاوگیکەوە ییخەنە چالە کەو». ئەوانیش وای لئ ئە کەن، بەلام چالە کە قوول نابئ هیشتا گەلئیک ی بەدەرەو ئە بئ. ئە لئ: لالە حمە کوچک لئ ئە واری خۆ هیشتا چالیک ی تریشی گەرە کە. ئە لئ: «کورە ئە یگەرە کە بی قەمچیننەو».

ئەمجا کابرای میردە ئە لئ: برا دە ی تەلقینە کەشی بخوئنە. ئە ویش ئە لئ: «برا بۆ من ئە هاتگە، من فیرت ئە کەم خۆت ییخوئنە». ئە لئ: برا خاسە. ئە لئ: «ئائەم پەنجە تە راست کەرەو سئ فیکە بکە وە دەوور قەرە کە یاو بیژە فرەم کردگە وە کوئیتەو».

بەمجۆرە ئە یئیزن و کابرا هەنگی گریان بەری نادا، کە سەیر ئە کا خەلکە کە هیچ ناگرین ئە ویش ئە لئ: «ئەری دەوئت باو کینە! ئەو بۆچی ناگرین؟ خۆ هەر ژنی من ئە و ژنی گشتمانوو».

- دەر ویشی که لور لهو کورده واریه به گونده کانا نه سوورپینه وه، هەر یه که کراسیکی دریش له بهر نه کهن، پرچیکی له شانە دراویان بهر داوه ته وه، ده فیک نه خه نه نه ره ی شانیان، ته زبیحیکی ده نک گه وره شیان راست و چه پ خستوته ملیان. که نه گه نه قه راخ ناوایی ده فه که نه گرن به ده سه ته وه به بهر ماله کانا نه سوورپینه وه به ده م ده ف لیدانه وه گوايه زکر نه کهن نه لین: «هق عه باس، ته بیرئ مه برئ کاینات. هق دایه گوره نه مه به ده رکی کونات، چیزئ میزئی رای دەر ویش بنیره».

- دەر ویشی گزنی زه به لاج به لادیکانه وه به سه ر خه رمانانه نه سوورپینه وه بو دەر وزه و خه رمان لوخه. تووره گه ی گه وره گه وره یان پیته، هه موو شت کو نه که نه وه؛ له گه نم و له جو، له که شک و ساوهر، له شکر وچا، له روئن که نه یکه نه ناو کووله که یه کی مل باریکه وه و په تیکی پیته یه خستویانه ته ملیان. نه گه ر بو یان ریکه وئ دزیشی به ده مه وه نه کهن. نه مانه ش زیاتر جووته جووته نه گه رین. ده فیشیان کردوته ملیان به ده م ده ف لیدانه وه مناجات نه کهن. روژنیک له بهر مالیکا یه کیکیان خا که نازیکی به رچاو نه که وئ، به ده م ده ف لیدانه وه هاو ریکه ی تی نه گه یه نی. به م زکره بو نه وه هه لیبگرئ. نه لی: «کلکی دریشه و ده می پانه، دایکه نه و بیخه هه مانه، بو خه رچی ناو بازارمانه، مه ده د یا غه وسی گه یلانی».

- له و ده شتی دزه بیبه فه قیبه ک هه بوو «مه لایمی مه شهوور» یان پی نه وت. نه م مه لایمه هه م سه رو فه سال و هه م کرده وه قسه ی له وانه بوو هه موو که سیکی نه هینایه پیته نین. نه مه ش هه رخوی له خو یا وابوو وه نه بی به عه تقه سی وای بکر دایه. مه لایم ناو هل مسته عدیکی نه بن. سوخته که روژنیک مه لایم تووره نه کا، مه لایمیش پی نه لی: «کیرت به قنگی مه لایه حیای ماموستات! نه گه ر ماموستاکه ت پیاو بوايه تۆیش پیاو نه بویت». سوخته نه چی نه مه بو مه لایه حیای ماموستای نه گنر پیته وه. مه لایه حیا له م قسه یه زور تووره نه بن وه کوو فیشه که شینه نه چی به ئاسمانا. کوته کیکي نه بن هه لینه گرئ و نه چی بو مه لایم. که نه گاته به رده می مه لایم کوته کی لی هه لئه سوورپینی و رووی تی نه کا نه لی: مه لایم! نه لیت به حیزی هاتووته سه رم، نه م کوته که ت چاو لیه؟ تۆیش هه لسه بکه ره وه خوت، یامن سه رو گو یلاکی تو نه نیمه یه ک، یا تو من له ناو نه به یت. نیمرۆ یه کیکمان نه بن له ده ست یه کیکمان بیخوین. قسه یه کی وات نه کردووه شوینه که ی ساریژ پیته وه.

مەلایرەمیش ئەلن: ئەی چۆن جا شەر کە ی وائەبێ؟ شەر ئەوەیە کە ئەبێ تۆ بچی لەولاو دابنیشی دەست بکە ی بەقسە کردن منیش دەست بکەم بەقسە؛ لە هەوێلەو بەنزمی، لەپاشا بەتوندی.

ئەمجا هەردوو کمان لەیەک زیت بینەو، تۆ دەست بکە ی بەجنێودان، من بلیم: کەم گوو بخۆ. تۆ بلیت ئەو بەکێ ئەلن کەم گوو بخۆ؟ من بلیم باوێحیز بەتۆ ئەلیم. ئەمجا تۆ راست بیتهو، منیش هەستە سەرین. تۆ هەنگاویک بیته پیشەو، من قۆلم هەلکەم، تۆ توورە تر بیت هەنگاویکی تر بیته پیشەو. ئەمجا منیش بێم باوێش بکە ی بەیەکا، لەمن زیل و لەتۆ بەم. دەست لەدەست و قەوێت لەخوا، تا یەکیکمان ئەکەوینە تونی بابەعەمرەو. برا شەر ئاوا ئەبێ، کە ی بەو جۆرە ئەبێ کە تۆ بۆ ی هاتوێت؟

کەمەلایریم ئەمانە ئەلێت، مەلایەحیا جوان و پوخت خاوەن بیتهو و دەست ئەکا بەپێکەنین و ئەگەریتەو دواو.

- شیخ حەمەغەریب مودیری ناحیە ی قەرەداغ بوو. لەسەر دەمی حوکومەتی شیخ مەحموددا شیخ کردی بە وەزیری داخلیە. ئەویش وتی: «ئەبێ مودیر ناحیە تەکەم هەر بمینن». منیش -بەرەحمەت بم- کردمیان بەو وەزیری ئەوقافی کوردستان. مزگەوتە شەریکەم هەبوو لە بەغدا، وتم بەمەرچیک ئەبیم کە مزگەوتە شەریکەم بمینن بەدەستەو. بەلام ئەبێ ئەوێش بزاین کە ئەو مزگەوتە حەقیکی زۆری بەسەر منەو هەبوو چونکە گەلێ کتیبیم لەحوجرە پەرپوێتە کە یا دانا؛ یادت بەخێر!

قسه‌ی نه‌ستق

- سه‌ی حسین هه‌بوو له «سنه» کویری زکماک بوو، تاوس بازی نه‌کرد. قسه‌ی نه‌ستقه‌ی هه‌بوو. جارێ به‌شه‌و نه‌چی بۆ سه‌ر ئاوده‌سته‌کانی مزگه‌وتی زیاره‌تان، چرایه‌ک له‌گه‌ل خۆی نه‌با. پیاویک نه‌چیته‌ ئه‌وێ و نه‌سه‌لمیته‌وه، له‌پاشا لی نه‌پرسی: سه‌ی حسین تو کویریت چرات بۆ چیه‌؟ نه‌لی: «بۆ یه‌کیکی وه‌کوو تو که هاتیت نه‌وه‌ک چاوت نه‌بینی بکه‌وی به‌سه‌رما».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌ له‌ناو خه‌لکا پێیان نه‌وت «ره‌شوبۆر». ئەم کابرایه سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل سه‌گدا زۆر بوو، خه‌لکوخواشتیان نه‌دایه، هه‌رشتیکی به‌ده‌ست نه‌که‌وت نه‌یدا به‌سه‌گ. به‌دریژیی سال ره‌وه‌سه‌گیکی به‌ده‌وره‌وه بوو. به‌شه‌ویش هه‌ر له‌ناو نه‌وانا پۆژی نه‌کرده‌وه.

جارێک نازانم له‌به‌ر چی نه‌بی خۆی له‌سه‌گه‌کان نه‌دزیته‌وه. ته‌نها دوو سه‌گ له‌گه‌ل خۆی نه‌با له‌شوینیک دانه‌نیشی و سه‌گه‌کان به‌لایه‌وه قنچه‌که نه‌که‌ن. ئەم سه‌گانه‌ش یه‌کیکیان ره‌ش نه‌بی و یه‌کیکیان سپی. کابرایه‌کی مه‌ردار به‌ ویدا تی نه‌په‌رێ پێی نه‌لی: ره‌شوبۆر یه‌کی له‌م سه‌گانه‌م پێ نافرۆشی؟ نه‌لی: کامیانت نه‌وێ؟ نه‌لی سپیه‌که. نه‌لی: «سپیه‌که‌م له‌ره‌شه‌که خۆشتر نه‌وێ». نه‌لی: ده‌ی ره‌شه‌که‌م پێ بفرۆشه. نه‌لی: «ره‌شه‌که‌م له‌هه‌ردووکتان خۆشتر نه‌وێ».

- به‌رخه‌ جوانه‌که‌ش قسه‌نه‌کا.

نه‌لی جارێک به‌رخینک له‌سه‌ر تاوێریکه‌وه بوو، گورگینک به‌به‌رده‌میا تێپه‌ری و ده‌می نه‌یگه‌یشتی. پێی وت: به‌رخه‌ جوانه‌که‌ نایه‌یت ببی به‌میوانم له‌ماله‌وه؟ به‌رخه‌که‌ش وتی: «نای ئەمه‌ چهند سه‌ره‌رزیه‌ بۆ من که میوانی گه‌وره‌یه‌کی وه‌کوو جه‌نابت بم؛ به‌لام نه‌گه‌ر ماله‌که‌ت سکت نه‌بی».

- کوێخا کامه‌رانی خوسه‌روی روغزایی نه‌چیته‌دی «که‌چه‌ل میانه». له‌ئاغه‌که‌ی که‌چه‌ل میانه نه‌پرسی: «ئاغا ئیمسال ترو تفاقتان چۆنه‌؟» نه‌ویش نه‌لی: «کوێخا له‌سه‌ری سایه‌ی ئیوه‌وه تر زۆره‌و تفاق که‌م».

که‌چه‌ل میانه که‌وتووته‌ جنووبی شاری سه‌قزه‌وه. ریپازی جاف بووه.

- شا، شا دەمارە کۆلێش قسە ئەکا.

لە دوو پشکیان پرسی بۆج بە پرۆژ دەرناکەوی؟ وتی لەبەر کردەوێ شەوم.

- بابە شێخی هومەری بالیسان بۆی گێرامەو و تێ: لەسەر دەم حەمە پاشای رەواندزدا
ئاغایەک لە دەوور و بەری «وێ لاش» هەبوو تۆزێ سەری لە گەورەیی ئەخورا، لە گەل ئەو شا
هەر لە ژێر قەلە مرەوی پاشای کۆرە دا بوو.

پاشا پیاویکی ناردە سەری بۆ دەیهک و مەکات. ئاگە کە دەماری گەورەیی دەستی کرد
بە جوولە جوول لە لەشیا و پیاوێ کە ی دەر کردو هێچی نە دا یە. ئەم ئاگە یە گەردێک لە تەنیش
قەلاتە کە ی بوو، پاشای کۆرەش جۆگە ئاویک لەبەر قەلاتە کە یابوو. کابرا چوو و هەو
کارە ساتە کە ی بۆ میر گێرا یەو. میر تێکچوو، ئەمجا کابرا وتی:

ئەگەر میر خورته تخبوب گرده ئەگەر میر زراوه تخبوب ئاوه

- هەر ئەو گێرا یەو و تێ:

جەمیل ئاگای بە حرکەو مەجید ئاگای «دێرئ» هەردووکیان برابون و لە عەشیرە تێ
گەردی بوون. گوندیکی زۆریان هەبوو. جەمیل ئاگا دەستی بە سەر هەموویانا داگرتبوو،
سەرباری ئەمە بە تەما بوو «دێرئ» ش داگیر بکا. لەو گوندانەش کە هەببوو یە کێکیان
«هەر شوم» بوو. ئەم قسە یەش بلاو بوو بوو هەو کە ئە یەوئ «دێرئ» ش داگیر بکا. چونکە
هەموو جار ئە یوت:

ئەگەر خوا بدا دەمئ دیرئش دەخەمە سەر هەشەمئ.

مەجید ئاگاش ئە یوت:

ئەگەر خوداش نە دا دەمئ سەد کێر بە دیرئ و دووسەد بە هەشەمئ.

- جۆلە کە یەک ئە چیتە «بێجاڕ» و ئە بێ بە پێنج مەزەب. لە پاشا ئە چیتە «سنه» و لە سەر
کۆلانەکان دەست ئەکا بە دەروژە کردن و ئە لئ: مەردمگەل نەو موسلمانم شتێکم بدەنئ.
کابرایەکی سنه یی لئئ ئە پرسئ چی بووئ بووئ بە چی؟ ئە لئ جۆلە کە بووم و وە پێنج
مەزەو، کابرای سنه یش ئە لئ: «هە ی لەم گووبە گووہ تۆ کردگتە، گوو وە ریش باوک ئەو
کە سە شایبکت پئ بدأ».

- جاریک پیاویک له سلیمانی ئه‌چیتته بهر ده‌رگای مالی شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی، ده‌رگاکه داخراوه ده‌ست ئه‌کا به لیدانی. شیخ بابه‌علی له ژووره‌وه ئه‌بی ئه‌لی: ئه‌وه کییه؟ کابرا ئه‌لی «منم». ئه‌ویش ئه‌لی: «من ئه‌وه کهسه ناناسم که ناوی منمه؛ برۆ خوات له‌گه‌ل».

- کۆر که گهرم بوو له هه‌موو جووره قسه‌یه‌ک ئه‌کری. له ئیبراهیم ئه‌حمه‌دم پرسى: «له‌باری ژیان و گوزه‌رانه‌وه تۆو شای حجاز چ جیاییه‌ک هه‌یه له به‌یتنانا؟» هه‌ندیک راماو پاشان وتی: «جیاییه‌که‌مان ئه‌وه‌یه ئه‌وه گیرفانی قاسه‌که‌یه‌تی، من قاسه‌که‌م گیرفانمه».

- له‌و موکریانه پیاویک هه‌بوو «قه‌ره‌نی» ناو‌بوو، جووتی «گا»ی هه‌بوو جووتی پیتی ئه‌کردن. له‌سه‌ر ئه‌م گایانه‌ش گه‌لی قه‌رزاز ما‌بووه‌وه چونکه قه‌رزى به‌سه‌ره‌وه ک‌ردبون بو وه‌ختی حاسلات. برۆژیک له‌ کانی وه‌رد بریندا گایه‌کان مانیان گرت و خۆیان دا به‌زه‌ویدا. هه‌ر چه‌نده کابرا لیدان و هاواری کرد به‌سه‌ریانا هه‌چ که‌لکی نه‌بوو. ئه‌و مانه گرتیان هه‌ر گرتیان. له‌ئاخرا کابرا وه‌ر‌ه‌س بوو چووه له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشاو نوست وتی: «گایازه‌وه گازه‌رده! ئه‌وا منیش هاتم له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشام، بزانی خاوه‌ن قه‌رز بیت کاممان ئه‌بات؟»

- شیخ مه‌حمودی مه‌لک ده‌ست به‌سه‌ر بوو له‌به‌غدا. به‌ده‌ستووری شیخ مه‌حمو دیواخانیکی راکیشا بوو له‌شیخه‌کانی عه‌ره‌ب و له‌پیاوانی حوکومه‌ت هات و چۆیان زۆر ئه‌کرد. هه‌موو ده‌م دیواخانه‌که‌ی ئاوه‌دان بوو؛ به‌تایبه‌تی کورده‌کانی چ به‌غداو چ ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا هه‌ر زۆر زۆر ئه‌چوون. ئه‌و کوردانه‌ی که له‌ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا ئه‌چوون بو خزمه‌تی زۆری ریز لێ ئه‌گرتن، له‌ناو ئه‌مانه‌شا هه‌بوو که پۆشته‌وه په‌رداخ نه‌بیت.

برۆژیک ئه‌وا گه‌لی له‌شیخه‌عه‌ره‌به‌کان و کار به‌ده‌سته گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت له‌وئ ئه‌بن، له‌و کاته‌دا چه‌ند کوردیکی لادیی له‌ ولاتی سلیمانیه‌وه دین بو‌خزمه‌تی، شیخ. ریزیان زۆر لێ ئه‌گری. به‌کئی له‌پیاوه‌گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت که له‌وئ دانیشتیوو ئه‌لی: «با شیخ! ئه‌م رووته‌لانه چین و تۆ به‌و جووره ئه‌چی به‌شان و بالیانا و ریزیان لێ ئه‌گری؟» شیخ مه‌حموودیش له‌ولاما ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر ئه‌م رووته‌لانه که تۆ ئه‌یانلێت نه‌بن، من ئه‌م شیخ مه‌حمووده نابم».

- یەکنی لە بەگەکانی جاف ئەولادیکە بێ کەلکی ئەبێ، پیاویکیشی ئەبێ حەمەعەلی ناو ئەبێ. رۆژی دەرەدەل ئەکا لەلای حەمەعەلی ئەلێ: حەمەعەلی بەخوا وەجاغم کوێرە. حەمەعەلیش لەبەرخۆیەو ئەلێ: «بەخوا میرم باوکیشت هەر وەجاخی کوێرەبوو».

- ئاحەمەعەلی هەبوو لەسنە «زاوت»ی «ئاسەف دیوان» بوو. پیاوی ئەعیانەکانی سنە خۆیان بەشتیک ئەزانی. رۆژیک ئەم ئاحەمەعەلییە لە پیاویک توورە ئەبێ و پیتی ئەلێ: «سەگ باوک! سەد تەمەن بدم تەنیکت لێ بستین».

- سالیک لەو ولاتە «شەهید» باوی پەیدا کردبوو، هەرکەس ئەمرد ئەیانوت شەهیدە. شیخ محەمەدی شیخ جەلال گێرایەو وەتی: عەبەیی مەلاحەسەنی دەرەویانی هەبوو ئەیوت «جەحەنەم لەبەر شەهید ناشوکرێ نەبێ بەر کەس ناکەوێ».

- پیاویکم لاوو مام پیرداودی ناووو، جارێک هەر وا قسە لەمردنەو ئەکرا کەمردن هەموو کەس ئەچیتەو. ئەویش وەتی: «مامۆستا ئەوی بوو مرد».

- عەبدولرحیم و عەبدولرحمان لەسلیمانی دوو بران ئەوەندە لەیەک ئەچن لە هەموو کەس تیک ئەچن. «پاز» کچی دوکتۆر عێزەدین رۆژی چاوی بەیەکیکیان ئەکەوی، ئەم کچەش تەمەنی لەبەینی چوار تاپینج سالانەیه، ئەلێ: «بابە ئەو پیاوێ لە پیاویک دوو پیاوان هەیه چاوم پێکەوت».

جا وەرە تو ئەم قسەیه هەلێنەو لێی ورد بەرەو؟

- شیخ بەشیر بۆی گێرامەو وەتی:
باسی مودیر ناحیەیهک ئەکرا کە بکری بەقائەمقام، یەکێک لەکوێرەکەدا بوو لێیان پرسنی ئەو پیاوێ چۆنە؟ وەتی: «وێللا پیاوی چاکە بەلام دەرەنگ تێ ئەگا و زوو لەبیری ئەچیتەو».

- مەلا فایەق هەبوو لەسلیمانی خۆی دەستی شیتیتی هەبوو ئەیوت: «شیتتی زۆرخۆشە تا منالان پێیان نەزانیو؛ کە پێیان زانی ئیتر گووی تێ ئەبێ».

- سرددهمیک بوو «بارانه» وهرئه‌گیرا له‌سلیمانی. له‌و لای «کانی دۆمان» وه قۆلچی راوه‌ستا بوو ئەو بارانه‌یه. کابرایه‌کی «ویلکه» یی هه‌ندی دیزه‌و گۆزه‌ی کردبووه ناو هۆریک و نابووی له‌گویدرێژیک، هیتا بووی بۆ سلیمانی بۆ فرۆشتن. کابرای قۆلچی به‌خۆی و به‌داره‌که‌یه‌وه ئەگاته سهر باره‌که‌و داریکی باشی لێ ئەداو به‌کابرا ئەلێ باره‌که‌ت چیه‌؟ کابرای خاوه‌ن باریش ئەلێ: «قوربان ئەگەر داریکی تری وای لێده‌ی هیچ».

- «ئاسه‌ف‌دیوان» ی سنه‌ گه‌لێ دێ و ناوچه‌و گوندی هه‌بوو. ئەم گوندانه‌ له‌سالای «زاوت» ی ئەنارد حاسلاتیان بۆ وهرئه‌گرت. هه‌ر له‌ زه‌مانی باو باپیریانه‌وه که ئەمانه‌ خاوه‌ن ملک بون به‌م جوړه‌ بوون بۆ کردنه‌وه‌ی حاسلات و ملکانه‌.

کۆریکی خه‌لکی شاری سنه‌ که‌ ناوی «میرزا نه‌سروللا» بوو، پاش ئەوه که‌خویندن له‌و ولاته‌ ته‌واو ئەکا ئەچی بۆ فه‌رپه‌نسه‌ له‌وئ شه‌هاده‌یه‌کی به‌رز وهرئه‌گرێ و ئەگه‌رپه‌ته‌وه‌. ویستبووی له‌لای «ئاسه‌ف» یش ئەمه‌ی به‌لاوه‌ خراپ نه‌بوو. میرزا که‌وته ئیش کردن، به‌لام هه‌ر پۆژه نه‌ پۆژیک شتیکی ئەدۆزیه‌وه‌و قه‌وائیکی ئەخسته‌کار. ئەمه‌ش هه‌موو له‌به‌ر ئەوه‌بوو که‌ شه‌هاده‌ی له‌فه‌رپه‌نسه‌وه‌ هیتاوه‌ته‌وه‌، له‌وانه‌ بوو نه‌لووتی به‌ «ئاسه‌ف» دا ئەهیتاوه‌ نه‌ به‌ هیچ که‌سیکی ترا. له‌ئه‌نجاما ئاسه‌ف گه‌یشته‌ تینی و ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: «به‌و ئاغایه‌ بیژن حه‌فت ته‌غار گه‌نم و جو ئەده‌ین به‌یه‌کی حساوه‌که‌مان بۆ بکا. ئیمه‌ حه‌فته‌ بیجاری خۆمان هه‌س له‌ناو شیشه‌کانا، حه‌فته‌بیجاری فه‌رپه‌نسه‌مان گه‌ره‌ک نییه‌».

- مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لاعه‌بدولباقی ناوبوو، له‌سنه‌ له‌مزگه‌وتی «دارالاحسان» ئیجازه‌ی عیلمی له‌مه‌لاحه‌مه‌ره‌شیدی موده‌پس وهرگرت. ئەوا له‌و ئیجازه‌یه‌دا هه‌له‌په‌رکی و ئاهه‌نگه‌. فه‌قیکان به‌زۆر په‌لی مه‌لاعه‌بدولباقیان گرت و وتیان اجازه‌ هی تویه‌و شادی بۆ تویه‌، ئەبێ بۆپێرۆزی بییت یه‌ک دوو ده‌ور سه‌رچۆپی هه‌له‌په‌رکینه‌ بگری به‌ده‌سته‌وه‌. به‌م جوړه‌ کیشیان کردو بردیان، ئەویش ده‌ستی کرد به‌سه‌رچۆپی کیشان.

مه‌لالوتفوللایه‌کی زۆنجی هه‌بوو له‌ ئیجازه‌دانه‌که‌ سه‌یریکی مه‌لاعه‌بدولباقی کردو وتی: «شا، شا تواشایه‌که‌ چاره‌کێ نانی بوو ئەویچی بریا. ئیسته‌ له‌خۆشیا پین ئەکووتی به‌زه‌ویا».

- خەلکی مستەفای پیرەوھەیس لەشارەزوور ھەستونی دەوارە کەیان تیک ئەچی، لەگەلی خەریک ئەبێ بۆ ئەو ریکی خاتەو. مستەفای باوکی پیتی ئەلێ: «رۆلە چاکی مە کە با خراب ئەبێ». ئەلێ: «باوہ تاخراو نەوی چاک ناوی».

- مەلابەھا ھەبوو لەبیارە ئەیوت: «کە پیاو بەلای گۆرستانا ئەروا دلی لە "ئاویسەر" و "حەوش و بارانی" ش ھەلئە کەوی». ئەیانوت قوربان بۆچی؟ ئەیوت خوا ئەیزانی ئەمانە ی کە لێرەدا راکشاوێن چ نازداران و چاوە کالان و شوڤە سوارانیکن. بەچیدا ئەزانین ئاویسەر و حەوش و بارانیش لەزیرەوہ پرنین لەمانە و لەسەرەوہ وا گولالە و ھەلالە ئاخەلیان داوہ؟

- مەلەعلی قووچە بلباسی گێراپەوہ وتی:

پیاویکی خەلکی ئەو سەرە ھاتەلام نوێژ بکا، پیاوہ کە منالیکێ لەگەلا بوو. نوێژمان کردو پاشا منالە کە رووی لەباوکی کردو دەستی بۆ من کیشاو وتی: باوہ ئەوہ کێیە نوێژی کرد؟ باوکیشی وتی: ئەوہ مەلاگیانە. منالە کە لێی پرسێوہ وتی: ئەوہ بۆ کێ نوێژی کرد؟ وتی بۆ ئەللاگیان.

- پیاویک ھەبوو لەو شارەزوورە لالەمارفی ناو بوو، ئەیوت: چوویتە ھەر دێیە ک لەپیشا چاویک بە بەردە نوێژو مزگەوتە کە یانا بگێرە. ئەگەر ریک و پینک بوو ئەوا ئەو دێیە پیاوی تێدا ھە یە.

- خەلکی مستەفای پیرەوھەیس پیربوو بوو، لێیان پرسێ خالەخلک جیا یی لەبەینی پیرو جواندا چییە؟ ئەویش وتی: ھەر چەندە بێ عەدەبیشە بەلام پیر ئەندامی رەقەو کێری نەرمە، جوان ئەندامی نەرمەو کێری رەقە.

- قسە ی من نییە قسە ی رەحمەتێ کە یە کە لەبارە ی وانیکە کەوہ فەرموویە تی: «پێیا کیشە وە کوو گا، بیجوولینە وە کوو ئەسپ، بیکیشەوہ وە کوو کەر».

- هه‌مزه هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو. که‌شتیکیان لی ئه‌پرسی ئه‌یوت: «له‌پاش که‌ره‌می خوا، درۆ».

- جاریک مامۆستا مسته‌فا زه‌لمی بۆ میسر ئه‌چوو، پینی وتم ئیشت نییه؟ منیش وتم فیستیکم بۆ بیته. به‌بێ وه‌ستان وتی: «له‌سه‌ر سه‌رمی دانه‌نیم».

- کۆریک بووین، بریار وابوو که‌ لیژنه‌یه‌ک هه‌بیت له‌ که‌له‌پووری ئیسلامه‌تی بدویت و به‌یئینه‌ ناوه‌وه. ئه‌و لیژنه‌یه‌ بریتی بوو له‌ شیخ محمه‌دی خال و یه‌کیکی تر وه‌ خاوه‌نی ئه‌م کتیه. یه‌که‌که‌ی تر تۆزێ ملیچی ئه‌کردو پینی خۆش نه‌بوو بجینه‌ لیژنه‌یه‌کی واوه. له‌ناو ئه‌و دانیه‌شتوانه‌دا که‌له‌و شوینه هه‌بون یه‌کیکیان مه‌سه‌ود محمه‌د بوو، کۆری مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه. هه‌لیدانه‌ وتی: «خزمه‌ من ئه‌بم، خۆ پیاو مووسلمان بێ، کافر نابێ».

- حاجی محمه‌د لاوه هه‌بوو ئه‌یوت: «من له‌ هه‌موو شتی‌کا به‌ختم ره‌شه‌ ته‌نها له‌شووتیدا نه‌بێ سپیه».

- ئه‌حه‌ی بامیه هه‌بوو، هه‌موو جار ئه‌یوت: «ئه‌گه‌ریان ماره‌ کرد له‌ مه‌گه‌ر، کۆریکیان بوو ناویان نایه‌ کاشکی».

- باجی پیروز هه‌بوو، پتیان وت خه‌لکی قسه‌ی زۆرت ده‌رباره ئه‌که‌ن. وتی: «بلیتم چی خۆ ده‌می خه‌لکی قوزی خۆم نییه‌ بیگرم».

- کچی‌ک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌، رۆژیک ئه‌چی بۆ مالی دراوسێکیان بۆ ئاگر. که‌ ئه‌چی بۆ ئاگره‌ که‌ ده‌ستی ئه‌چزی به‌ته‌نووره‌ که‌دا -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لی: «ئۆف کاول بێ! خۆزیا بچوومایه‌ بۆ مالی خالم». ژنی خانه‌خویکه‌ش ئه‌لی: «جا دایکم ئه‌و خیره‌ هه‌تاوته‌ بۆ ئیمه‌ بییه‌ بۆ مالی خالت».

- حەسەینی مەلایە هەولێر قەسەکانی بەدانسقە ئەشیان. لەم ئاخەردا چووبوو بۆ حەج، لەپاش بەجێهێنانی هەموو کارو فرمانیکی حەج، سەر بەرز ئەکاتەووە ئەلی: «خوایە ئەگەر چ خەزەمەتییکی دیکەت هەنە بفرموو تا بیکەین».

- مەسعودی کۆری تایەربەگی جاف ناوچەیی «شلیز» - کە بریتی بوو لەچەند دێ - ئەیفروشی بەحامدبەگی جاف بە ئۆتۆمۆبیلە شریک و چەند دیناریک. حەسەن بەگ بۆی گێرامەووە وتی:

شیخ محەمەدی شیخ حەسامەدینی تەویڵە ئەویش ئەچی بەدزی باوکیەووە ناوچەیی «وەلەوسیتان» ئەفروشی هەر بەحامدبەگ بەتەفەنگییکی دوو لۆولەیی راوی و چەند دیناریک. شیخ حەسامەدین ئەو سەرەدەمە لەخورمال دانەنیشت، مەسعود بەخۆی و ئۆتۆمۆبیلە شەرەکیەووە لەوئێبێ، شیخ محەمەدیش هەر لەوئێبێ. شیخ حەسامەدین روو ئەکاتە شیخ محەمەدو پیتی ئەلی: «محەمەد رۆلە ئا سواری شلیز بەو وەلەوسی نان بکەرە شانت و بچۆ لەو چەند پۆریکمان بۆ بکوژە».

- خەلکی مستەفای پیرەووەیس کۆری زۆر بوو، لێیان پرسی خەلەخەلک کۆرەکانت کامیان باشن؟ وتی: «ئەوێیان کە نەیتە دیواخان و مەجەلسەووە». وتیان: ئەی ئەگەر هەموویان هاتن؟ وتی: «ئەوێیان کە قەسەنەکا».

- ئەحمەدی عەزیزاغا زمانی نەئەووەستا. قادراغای عەتار لێ ئەپرسی: ئەری کاکە حەمەد دەنگت نییە. ئەویش ئەلی: «ناو بلی و جێتو بەدەم».

- ئالتون ئەفەندی هەبوو لەسلیمانی لەگاوەکانی سلیمانی بوو. گەرەکی گاوران و مزگەوتی بابەعەلی دراوسێ بوون. مزگەوتەکە دوو دەرگای هەبوو، ئالتون ئەفەندی بەخۆی و بەسەدارەکی سەری و لەو کەواو چاکەتەکی بەریەووە هەموو رۆژ دەستی ئەخستە پشتی و لەو دەرگاکیوە بەناو حەوشەیی مزگەوتەکەدا تێی ئەپەڕی، لەم دەرگاکیوە دەرئەچوو، ئەچوو بۆ بازار. بە هۆی ئەم زۆر هاتوچوو کردنەو بە هۆی دراوسێتییەشەو لەگەڵ شیخ بابەعەلیدا سەرو سەودایەکی باشیان پەیدا کردبوو.

له و خواره‌ش خواجه «شه‌له‌مۆ» هه‌بوو له‌گه‌ره‌کی جووله‌کان، ئه‌ویش به هۆی ئه‌وه‌وه که مه‌عامه‌له‌ی له‌گه‌ل ئه‌هله‌ی ته‌کیه‌دا ئه‌کرد هه‌رجاره کلاوو جامه‌دانه‌که‌ی ئه‌کرده سه‌ری و ریشه تۆپه‌ماش و برنجه‌که‌ی ده‌ق ئه‌دا، که‌واو سه‌لته‌ی له‌به‌ر ئه‌کرد و عه‌باکه‌ی ئه‌دا به‌شانی‌او له‌ پینشه‌وه ئه‌یگرت و ئه‌هات بۆ لای شیخ بابه‌عه‌لی. ئیتر بابه‌عه‌لی بوو، گه‌لێ جووره نمونه‌ی له‌لا کۆ ئه‌بووه‌وه. ئالتون ئه‌فه‌ندی و خواجه‌شه‌له‌مۆ له‌ بازارا یه‌کتریان ئه‌ناسی، زۆر جاریش لای بابه‌عه‌لی یه‌کیان ئه‌گرته‌وه ئه‌وه‌نده‌یتر ناسراوییان کۆکتر ئه‌بووه‌وه. له‌گه‌ل بابه‌عه‌لیدا به‌بێ په‌رده بازاری هه‌موو جووره قسه‌یه‌کیان گه‌رم ئه‌کرد. من ناوێرم بلیم ئه‌وا مووسلمانیک و جووله‌که‌یه‌ک و گاوری‌ک کۆ بوئه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر هه‌ر شیخ بابه‌عه‌لی خۆی بیوتایه. که‌لییان ئه‌پرسی وای جواب ئه‌دایه‌وه.

رۆژیک شیخ بابه‌عه‌لی ئه‌وا له‌گه‌ل شه‌له‌مۆو ئالتون ئه‌فه‌ندیدا پینکه‌وه دانیشتیون. به‌ئالتون ئه‌فه‌ندی ئه‌لێ: ئالتون ئه‌فه‌ندی چه‌زرتی عیسا گه‌وره‌تر بوو یا چه‌زرتی مووسا؟ ئالتون ئه‌فه‌ندیش ئه‌لێ: قوربان! پرسباری وا چۆن ئه‌که‌ی؟ دیاره چه‌زرتی عیسا گه‌وره‌تر بوو. ئه‌لێ: چۆن؟ ئه‌لێ: «چه‌زرتی عیسا مردووی زیندو ئه‌کرده‌وه، که‌چی چه‌زرتی مووسا زیندوئێمه‌راند. چه‌زرتی عیسا هه‌ر له‌بیتشکه‌دا قسه‌ی ئه‌کرد، که‌چی چه‌زرتی مووسا له‌پاش هه‌شت سال هاته قسه‌کردن؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌نده پاراپه‌وه له‌خووتی خواجه‌ تۆزی زمانم په‌ره‌لاکه بۆ ئه‌وه خه‌لک له‌ قسه‌م تیبگه‌ن. به‌و نالی عه‌لیه تاخووتۆزی زمانی دایه. چۆن چه‌زرتی عیسا گه‌وره‌تر نییه؟»

خواجه‌شه‌له‌مۆ ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو. ئه‌مجا رووی کرده ئالتون ئه‌فه‌ندی وتی: «هه‌ی زۆله! تو ئه‌وه‌نده زیره‌کی بۆچی مووسلمان نابی؟»

ئالتون ئه‌فه‌ندی وتی: «ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وی مووسلمان ئه‌بم». خواجه‌شه‌له‌مۆ وتی: وه‌للا خوا ئه‌یه‌وی، به‌لام شه‌یتان نایه‌لێ. ئالتون ئه‌فه‌ندی وتی: «که‌واته خواجه‌شه‌له‌مۆی گوێره‌که من شوێن ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وم که به‌هه‌یتره.»

- مه‌لا ماری کۆکی و مه‌لا حه‌مه‌مینی وه‌لاش له‌دیواخانێ قه‌ره‌نیاغای مامشا دانیشتیون سه‌ریان خستبووه بنا گوێی یه‌ک، له‌به‌ر خۆیان هه‌وه قسه‌یان ئه‌کرد. قه‌ره‌نیاغای وتی: ها مه‌لاینه ئه‌وه درۆو ده‌له‌سه‌ی چی هه‌لته‌به‌ستن؟ خه‌یرا مه‌لا ماری ئه‌لێ: «قوربان ناوی جه‌نابت به‌خه‌یر و چاکه‌ دینین.»

- مستەفا نەریمان گێرایەووە وتی:

ئەو کابراجافە کە حەمەپاشای جافی کوشت، رۆژیک تەفەنگیک ئەگرێ بەدەستەو، حەمەپاشا بە تەنھا لەختیووە تەکەمی خۆیا دانیشتبوو. کابرا ئەچیتە ژوورەووە بۆی، حەمەپاشا کە چاوی بێ ئەکەوێ بەو جۆرە ئەلێ: «دەوێت باوک! باوکت وەگالۆکەووە نەهاتووتە ژوورەووە ئێستە تۆ وە تەفەنگەووە دیت؟» [کابراش ئەلێ]: «پاشا! باوکم باوکی نەکوژیاگە، من باوکم کوژیاگە». ئەمە ئەلێ و تەقەمی لێی هەلئەستینی و ئەیکوژی.

- حەمەدی وەسمان هەبوو ریی کەوتبوووە ئەو خوارە، لێیان پرسی خەلکی کویت؟ وتی: «هیشتا ژنم نەهیناوە».

- لەو ولاتی خۆشناوەتییە لەگوندی «هەناروی» مەلاوێس ناویک هەندێ پەنیریان بۆ بردبوو. فەقیهەکانی پەنیرەکەیان خواردبوو، لە هەر کامیانی ئەپرسی ئەبیوت من نەمخواردوو. پەنیر سەری تیاچوو. ئەمجا بەمەلایان وت وا پەنیرە کە نەماو کەسیش نازانی کێ خواردوو؟ مەلاش وتی: «ئاو ئەزانی پەنیری مەلا کێ خواردوو؟».

- «میران» ی کۆری دوکتۆرسەلاح میرانی تەمەنی لە شەش سالانا بوو. لە هەولێر بەدوو میل ئەچووین بۆ هەوارگەمی پیرمەم. من هانی ژنەکانم داو خستمنە ترومبیلەکەمی دوکتۆر سەلاحووەو ئەو لێخوری. من و هەندێ کەسیش لە ترومبیلەکەمی لای منا بووین. میران لەگەڵ من بوو، هەرکە هاتم سوار بووم ئەوەندە توورە بوو بووم لەژنەکان وتم: «هەر کەس لەگەڵ ژنا بێ لە جەهەنەم دایە». ئەوەندەم زانی میران بەبێ وەستان وتی: «کەواتە باوکم ئێستە لە جەهەنەمدایە؟»

- ئەم قەسەمی خوارەووە من بەناوی مفتی زەهاویەووە بیستوومە، هەر چەندە هەندیکیش ئەلێن هی ئیمامی ئەبوحنەیفەیه:

جاریک مفتی زەهاوی لەبەغدا ئەچیتە لای سەرتاش بۆ سەر تاشین، مفتی ریشی قەلەم ئەکرد و دانامەیکەمی زیادی تی کەوتبوو. سەرتاشە کە ئەو مووھەسیانە کە کەوتبوونە ریشی مفتییەووە یەکەیکە هەلیئەکەندن. مفتی وتی: ئەووە بۆچی هەلیانئەکیشی؟ وتی: قوریان ئەگەر هەلیانئەکیشم زیاد ناکەن مفتی وتی: «کەواتە رەشەکان هەلکیشە».

- مفتی زه‌هاوی له‌به‌غدا هه‌موو دهم سنگ و به‌رۆکی به‌ده‌ره‌وه بووه. جارێک کابرایه‌ک پیتی ئه‌لیت قوربان پیاویکی زانای وه‌کوو تو که له‌گه‌ل والی و هه‌موو جوړه پیاوی گه‌وره‌دا دانه‌نیشی جوان نییه بۆت که وا سنگ و به‌رۆکت به‌و جوړه به‌ده‌ره‌وه بی. ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر عه‌بیم هه‌ر ئه‌وه‌بی، ئه‌وا ئه‌وه‌شم شارده‌وه». ده‌ست ئه‌با که‌واو کراسه‌که‌ی ئه‌داته‌وه به‌سه‌ر سنگیا.

پووداوه‌کانی رابوردوو

- پێش ئه‌وه شه‌ری جیهانی دووهم بێته پێشه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌سالانی ۱۹۳۲-۱۹۳۹ به‌تاییه‌تی سالانی ۱۹۳۴-۱۹۳۷ خانه‌قای مه‌حوی له‌سلیمانی به‌هۆی ته‌ری و چه‌شه جوانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دی مه‌حویه‌وه شویتیک بوو له‌و شویتانه که ناوو نیشانی کۆنی رابواردنی سلیمانی پیشان ئه‌دا.

مه‌لانه‌سه‌د چه‌وشه‌ی خانه‌قای به‌گول و گولزارو چه‌وزو قه‌سره‌وه کردبوو به‌به‌هسته بچکۆله‌یه‌ک. که‌ئه‌که‌وته شه‌وانی جمعه‌و سی شه‌نبه ئه‌ربابی زه‌وق و ئه‌ربابی ده‌نگ له‌ویدا کۆ ئه‌بونه‌وه. سه‌ماوه‌ری هه‌شت ته‌رخان تی ئه‌خراو قۆریه‌ی عه‌جه‌می ئه‌خرايه‌ سه‌ر. له‌هوجره وه‌یا له‌به‌ر هه‌یوانا، کورپو کال و فه‌قی دانه‌نیشتن به‌گۆینده‌یی و به‌فنجانین و به‌قه‌سه‌ی خۆش راپانثبوارد. له‌که‌رکووکه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالدو مه‌لاقادری قه‌ره‌حه‌سه‌نی گه‌لی جار ئه‌هاتن بۆ ئه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالد به‌ده‌نگه مه‌لانکه‌یه‌که‌یان ئه‌و به‌زمه ئه‌وه‌نده‌یتر بگه‌یه‌نن به‌ئاسمان. ده‌نگی گۆینده‌کان و بۆنی گوله‌کان تو بلیت له‌ئاسمانی خانه‌قای مه‌حویدا وه‌یا له‌گیانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دا هه‌ر له‌هاتوچوودا بن و رابواردنی پێشووی سلیمانیان بێننه‌وه بیر؟

- پۆژی ۱۹۵۶/۹/۹ بوو سه‌عات پینجی پاش نیوه‌پۆ له‌گه‌ل حه‌سه‌ن به‌گی مه‌حمووپاشای جافدا پێکه‌وه له‌هه‌له‌بجه ده‌رچووین. پووبه‌پووی خورمال بۆ چاو پێکه‌وتن و سه‌یر کردنی مزگه‌وته کۆنه‌کانی ئه‌و شویته میژووویه. ئۆتۆمۆبیل، ئۆتۆمبیله‌که‌ی حه‌سه‌ن به‌گ بوو، مه‌حموو لیتی ئه‌خوورپی. ترمبیله‌که‌ رادیۆی تیاوو، قه‌وانی «سی گا» ی سه‌یدعه‌لی ئه‌سفهری

کوردستانی لە ئیستگەیی بەغداددا ئەو کاتە خرابووە سەر. رادیو کرابووە گوێمان لە دەنگە بەسۆزە کەیی سەیی عەسکەر بوو کە ئەیوت:

هەر وەک پێشەنگی سەر قافلەیی عەجەم
سەحەر نەسەحرای نەجەف بۆ جەم
بەو ھۆیەوێ حەسەن بەگ ئەمەیی خوارەوہیی بۆ گێژامەوہ وتی:

ئەوای سالی ۱۹۲۶، لە گەل ئەحمەد بەگی وەسمان پاشادا - کە ئەو سەردەمە ھەردوو کمان جۆشی گەنجایە تیمان بوو - لە ھەلەبجە شەویکی دەمەو پایز لە ژوورە بچکۆلە تاییبە تێکەیی مالی ئەحمەد بەگای دانیشتبووین. ئەحمەد بەگ پیاویکی ھەبوو حەمەعەلی ناو بوو، بە حەمەعەلی وت کە نەیلەن ئەو شەو کەس بیت بۆ لای، بەو نیازە کە ئیمە ئەو شەو بەزمیکی تاجرانە بگێژین. ئەحمەد بەگ بە دەستی خۆیی ھەموو جۆرە خواردنەوہ و مەزەییەکی نامادە کردو بە راستی ئەو کە بوو بە بەزمی تاجرانە، بە لکۆو بوو بە بەزمیکی شاھانەیی دوور لە ھەموو دلتەنگیە ک.

سەر و پێک نرا بە سەرەوہ و نەنرا حەمەعەلی لە ناکاو کردی بە ژوورا وتی ئەوای سەیدیک ھات نازانم چی بکەم؟ ئەو قسە کەیی ھەر لە دەما بوو کتۆپر یەکیکی تر کردی بە ژوورا، کە سەرمان بەرز کردەوہ زەلامیکی بالا بەر زمان بەرچاو کەوت. باوہ شی میزەرەیی سەوزی بە سەرەوہیە، عەبایەکی رەشی ماوہ تی بە شانەوہیە، ریشیکی رەشی پری قەلە مکرای پیوہیە، وتی: «سەلام علیکم» و بە بێ قسە دانیشت. حەسەن بەگ وتی بە راستی ئیمەش لەو سەر و دیمەنە بە تەواوی شلەژاین و لە شەرمانا بە پەلە پەل کەوتینە شاردنەوہیی قاپە عەرەق و پێک و مەزەو ھەلساینە سەر بێ و لە بەری راست بووینەوہ. کە سەید دانیشت زمانی ھەلەپتایەوہ وتی: «ئاغە گەل بەندە سەیی ئەسکەری کوردستانیم. فەرموو دانیشن». کە ئەمەیی وت تۆزێ روومان کرایەوہ دانیشتین و بە خیراتمان کرد. ئەویش تێگەیشتبوو کە ئیمە خەریکی چین. لە پاش تۆزیک وتی: «ئاغە گەل بەزمی خۆتان تیک مەدەن، بەندە بیج ئەربابم. ئەو ئەسپاو گەلە دەرکەن».

ئیمەش دلێک رازی و دلێک نارازی شتومە کە کان کە شاردبووماننەوہ ھینامانەوہ مەیدان، بەلام ھەر شەرمان ئەکرد و دەستمان بۆ نەئە برد. ئەمجا وتی: پێکیک بۆ منیچ تیکەن. ئیمە ھەم پیمان خۆشبوو ھەم پرکیشیمان نەئە کرد. ئەحمەد بەگ سێ پێکی تیکردو یە کە مینی دایە دەست ئەوو ئیمەش ھەر یە کە یە کێکمان گرت بە دەستەوہ. سەیی عەسکەر پێکی وەرگرت و ھەستایە سەر پێ. پێکە کەیی نزیکیی پێکی ئەحمەد بەگ کردەوہ دای لە

پتکه‌کهای ته‌قوی لی هه‌ستان و وتی: «به‌سلامه‌تی سه‌ری ئیوه» و نای به‌سه‌روهه و دانیشه‌وه. سه‌یرمان کرد راسته زۆر ئه‌رباب بوو، ئه‌و له‌ئیمه‌ گه‌لی وه‌ستا تر بوو. توژی مات بوو پاشان وتی: «ئاغه‌ پتکیکی تر بۆ ئه‌م ئاغه‌ی خۆتانه‌ تیکه‌وه». پتکی‌تری بۆ کردوو دایه‌، ئه‌ویشی نابه‌سه‌روهه. سه‌یرمانکرد ورده‌ورده‌ رنگی سوور هه‌لگه‌راو ده‌ستیکی به‌رز کرده‌وه. توژی میزه‌که‌ی لار کرده‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی کرد به‌وتن. پاش ماوه‌یه‌ک که گه‌رم بوو دایه‌ چریکه‌و ده‌نگی بۆ به‌رز کرده‌وه. له‌گه‌ل حه‌نجه‌ره‌که‌یا شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌کان که‌وتنه‌ شه‌ک و شوک. ئه‌وه‌نده‌مان زانی خپ شووشه‌ هه‌موو که‌وتنه‌ خواره‌وه، جامی په‌نجه‌ره‌ خپه‌ی کرد. که‌چاک سه‌یرمان کرد هه‌ر چی ئه‌هلی هه‌له‌بجه‌یه‌ به‌ده‌وری ژووره‌که‌دا کۆ بونه‌ته‌وه له‌و نه‌وایه‌ سه‌رسام ماون. ئه‌وی راستی بی ئیمه‌ش هه‌یج ئیختیاریکمان تیا نه‌ماو ئه‌توانم بلیم که‌وتین.

- تشرینی دووه‌می ۱۹۳۰ یه‌، له‌گه‌ل فه‌قی برایمی دۆلاویدا له‌پشده‌ری ئه‌و دیوو ریمان که‌وته «نوره‌دین». ده‌مه‌ده‌می زه‌رده‌په‌ری خوراواوو، رووبه‌رووی دیواخانه‌که‌ی «هه‌باسی مه‌حموواغا» بووینه‌وه، وتیان هه‌باساغا له‌راوه. زۆی پئی نه‌چوو نزیکه‌ی ده‌پانزه‌ زه‌لام له‌ گرده‌که‌وه به‌ره‌و به‌رزایی به‌ردیواخانه‌که‌ بوونه‌وه، هه‌موو به‌ پینان هاتن. پیاویکی چوار شانیه‌ی به‌خۆوه‌بووی دارپژراوی له‌به‌ر به‌نوی به‌کورته‌بالا ئه‌هاته‌ به‌رچاو، رانکو چۆخه‌یه‌کی عاده‌تی له‌ به‌رابوو شه‌که‌ری جه‌مامه‌دانه‌یه‌کی ریشووداری به‌ده‌ستووری پشده‌ر به‌سه‌روهه‌ بوو، پشتینیکی سئی چوار قه‌دی له‌پشتابوو، خه‌نجه‌ریکی پیاکردبوو، پینج تیریکی ئیرانی نابوو به‌نهره‌ی شانیه‌وه، رووبه‌رووی ئیمه‌ هات. چاک و چۆنی له‌گه‌ل کردین؛ زۆر ساده‌ بوو وتی با بچین بۆ دیواخان.

ئیمه‌ش هه‌ر چاوه‌رپئی هه‌باساغان ئه‌کرد که‌ بیته‌وه. تۆمه‌ز ئه‌مه‌ ئه‌م پیاوه‌ هه‌باساغا بوو که‌ پشده‌ری ئه‌و دیو له‌به‌ر هه‌باسی مه‌حموواغا نوره‌دین پشتی ئه‌له‌رزا. وا دیاربوو ئه‌م پیاوه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ ساده‌ بوو، ئه‌گه‌ینا له‌راستیدا وانه‌بوو، دیواخان و ده‌سه‌لاتی له‌ هه‌موو ئه‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. به‌یانی مالاواییمان له‌و ده‌سه‌لاته‌و دیواخانه‌و له‌ نوره‌دین کردو به‌رپئ که‌وتین.

هه‌ر له‌و سه‌فه‌رده‌ها هاتینه «گاپیلوه‌ن» ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو چوینه‌ مزگه‌وته‌که‌. دنیا ساردبوو ئاگر له‌ بوخاری مزگه‌وته‌که‌دا کرابوووه‌ چوینه‌ به‌ر ئاگره‌که‌. مزگه‌وته‌که‌ پر بوو هه‌ر که‌سه‌ له‌ ناشی لپی ئه‌کرد. ئه‌وه‌نده‌مان زانی کتوپر کش و ماتیه‌ک هات به‌سه‌ر

خەلکە کەدا. ئیمە لە ئاشن خۆمان ھەر نەکە وتین. من پرسیم ئەوە بۆج وا خەریکە بێ دەنگ بون؟ یەکی وتی: ئەوە حاجیە باساغا ھات؛ واتە ھەباسی سەلیماغا. ئەو جینگای تاییەتی خۆی ھەبوو کە ئەھات بۆ مزگەوت لەسەفی یەکەما لە پەشت ئیمامەوہ دائەنیشت.

من ھەندئ وشە لەو ولاتی پشدرە فیر بوو بووم وەکوو «چاپلوس، عەجەم، بێ پروا و ھتد». ئەو سەردەمە زیتە لەو قسەکانم زیاد لە ئەندازە ی تەمەن و ری و شویتە کەم بوو. لەگۆی ناگردانە کە قسەم ئەکردو ئەمدا بە یەکا، ئەو ئەندەم زانی خەلکە کە درنیان داو پیاویکی بەدیمەنی ریش تۆبی ماش و برنج، کورتەک و شەرۆالیکی ماوتی زەردی عەجەمی لەبەرا بوو، پشیتینیکی چەند قەفی چیت، پینچیکی چیتی پشدرەیانە ی بەسەرەوہ بوو، تزییحیکی بەدەستەوہ بو «سبحان اللہ» ی ئەکرد ھات لە تەنیشتمەوہ دانیشت. تۆمەز ئەمە حاجیە باساغایە دەنگی قسەکانی من گۆبی زرنگاندۆتەوہ ھاتووہ بۆ ھال و ھەوال؛ منیش نازانم. دەستی کرد بە قسە کردن لەگەلما وتی: ئی! کاکە قەفی دەنگ و باسی عەجەمەکان چییە؟ منیش وتم: «چاپلوسن». ئەو ئەندەتر تامازرۆ بوو بۆ قسە. ئەو بە نیازیکی ئەپرسی و منیش ھەروا بەسادی و لام ئەدایەوہ. ئیتر نازانم ھیچ کەلکیکی لیم وەرگت یان نە؟ ئەو ئەندە ئەزانم ئەو سەردەمە پشدری ئەم دیو لەگەل عەجەمەکانا ریک نەبوون، ئیتر بانگی شتیوان درا، قامەت کرا، وا بزەنم حاجی شیخ موحسن ئیمام بوو نوژی شتیوان کرا. حاجیە باساغا وتی با بچینەوہ بۆ دیواخان. کە چوینەوہ دیواخان، دام و دەزگایەکی زۆر سەیرم ھاتە بەرچاوا، لەکتیبە ئەفسانەکانا باسی دیواخانی وردە پاشاکانم خویندبووہوہ، ئەو دیواخانە ئەفسانە ی لئی کردم بە راستی. ئەو شەوہ لەوئ بووین و بەیان ی مالاواییمان کردو بەری کەوتین.

ھەر لەو سەفەرەدا ھاتینە سوورە قەلات مالی «رەشە ی ئەولاغا» لەئاغای میراو دەلی پۆشتەو بەرداخ ی وەکوو رەشە ی ئەولاغام کەم دیبوو. ھەر لەخۆی ئەھات ئەو کورتەک و شەرۆالی ماوتە، پشیتینیکی شالی عەجەم لەپشتا، خەنجەری دەستک ماھی بەکەمەرەوہ، تزییحی کارەبا بە مستوہ کە یەوہ، ئەم چیتە جوانە ریشوودارە بەسەرەوہ، قوندەرە ی شبرەو لەپیدا، لەدیواخانە کە لەسەر دۆشەک دانیشتبوو. پیاوان و خزمەتکاریش لەو لاوہ ھەموو بەتفەنگەوہ و ھستا بوون.

لەگەل ھەندئ لەپیاوہ کانی قسەیان لە رەوہ ئەسپە کەوہ ئەکرد. تەمەنی ئەو سەردەمە لە دەوری سی سالیکا ئەبوو، خۆی زۆر بەشۆخ و شەنگی رانەگرت. قسە ی ئەوہ یان لێوہ ئەکرد کە کچە دۆمیکی تا ئەو پەر جوان و نازدار لە «کیلی» ھە یە دەلی لێچووہ ئە یەوئ مارە ی بکا،

به‌لام له‌بەر به‌گژاده‌ی میراوده‌لی و له‌بەر تاننوتی خه‌لک ناتوانی پیتی به‌جهرگی خویا بنی بو
ئەو ئیشه.

«کاکه‌مین»ی براگه‌وره‌ی - که‌ته‌مه‌نی له‌ده‌وره‌ی شه‌ست سالا ئه‌بوو - ئەو به‌پینچه‌وانه‌ی
ره‌شه‌ی ئەولاغا ئەوه‌نده گوی به‌جلوبه‌رگ نه‌ئه‌دا. هه‌موو کۆششی له‌سه‌ر ئەده‌بیات و
ئه‌شعاری شاعران بوو. تا ئەو سه‌رده‌مه‌ من که‌م که‌سم دیوو که‌وه‌کوو «کاکه‌مین» شاره‌زای
غه‌زه‌لیاتی حافزی شیرازی بێ؛ به‌راستی چاکی ئه‌زانی. ئیسته‌ش شکله‌که‌ی له‌بەر چاومه
که‌چۆن به‌یه‌ک چاوه‌وه‌ شاره‌زای ئەو هه‌موو ئەده‌بیاته‌ بوو. ئەو سه‌رده‌مه‌ مه‌لامه‌مه‌دی
چوو‌رستانی له‌وی مه‌لابوو.

شه‌ویکیشمان له‌وی رابواردو رووبه‌رووی شاری سلیمانی بووینه‌وه. گه‌لنی پاش نوێزی
خه‌وتنان بو به‌قه‌یوان و ئەزمه‌را سه‌رکه‌وتین. نم نهمی باران ئه‌باری. که‌سه‌رکه‌وتین دیمه‌نی
شاری سلیمانی ده‌رکه‌وت، گلۆپه‌ی کاره‌با له‌ناو شارا جریوه‌ی ئه‌هات. یه‌که‌م شتیکی جوانم
چاوپیکه‌وتبێ تا ئەو سه‌رده‌مه‌ دیمه‌نی ئەو شاره‌بوو له‌و شه‌وه‌ تاریکه‌دا که‌ئەو گلۆپانه
جریوه‌یان ئه‌هات. ئیسته‌ش هه‌ر ئەو دیمه‌نه‌ له‌گۆشه‌ی په‌ره‌کانی دلما به‌جوانی ماونه‌ته‌وه؛
چونکه‌ له‌ژیانما ئەوه سه‌ره‌تای دیمه‌نیکی جوان بوو له‌و بابه‌ته‌وه که‌من بیینم.

رۆژان رۆژی له‌دوایه؛ له‌سالی ۱۹۴۵ دا ئەو ره‌شه‌ی ئەولاغایه‌ که‌من به‌و شوخ و شه‌نگیه
چاوم پیتی که‌وتبوو، له‌به‌غدا چاوم پیتی که‌وته‌وه، زۆر شه‌ره‌بار بوو. ئەو جلوبه‌رگه‌ جوانانه
هه‌موو گۆرابوونه‌وه به‌رانبه‌ر و چۆخه‌ییکی شه‌رو جووتی که‌وشی دراو، جامه‌دانه‌یه‌کی چلکن
به‌سه‌ره‌وه، به‌راستی گریانم هات. جگه‌ له‌مه‌ ئەو دام و ده‌زگا و دیوه‌خانانه که‌ئەو سه‌رده‌مه‌ له
پشه‌ه‌را چاوم پیکه‌وت، زه‌مان هه‌رینی و خاوه‌ن دیواخانیسه‌ به‌ده‌ربه‌ده‌ری که‌وته‌ گۆشه‌ی
شاران و گوندان. ئیسته‌ نه‌خۆیان مان و نه‌ ناوو نیشان و نه‌ دیواخان. زه‌مان له‌گه‌ل که‌سدا نییه
نابێ پشته‌ی بێ به‌ستری.

- سالی ۱۹۴۲ رۆژی شه‌شی مانگی ئاغستۆزی ئەو سالیه‌یه. دیاره‌ ئەو سالانه‌ من
خه‌ریکی کاروبارو نووسینی گۆفاری گه‌لاویژ بووم که‌ له‌به‌غدا ده‌رئه‌چوو. شه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی
جیهانی دووه‌میش له‌سالی ۱۹۳۹ دا هه‌لگیرسابوو؛ دنیا هه‌موو بوو بوو به‌ئاژاوه.

ئینگلیزه‌کان ئیسته‌گه‌یه‌کی کوردیان بو پڕۆیاگه‌نده‌ی خۆیان له‌ «یافا» دانابوو. له‌عیراقا
عه‌بدوللاگۆران، ره‌زمی قه‌زازو ره‌فیع چالاکیان ناردبوو بو یافا که‌کارو باری ئەو ئیسته‌گه‌یه
هه‌لسووړین؛ به‌راستی ئیسته‌گه‌ش له‌و رۆژانه‌دا گه‌هی ئه‌هات.

من لەبەر کاروباری گەلاوێژ لەو رۆژی شەشی مانگەدا چووم بۆ «مدیریە ی دەعیایە ی عامە» کە ئەو سەردەمە ئەو مدیریە یەش هەر لەوەزارەتی داخلیە بوو. «محمد باشقە» لەوێ بوو؛ واتە لەمدیریە. پیاوانی محەمەد باشقەم لەو رۆژانەدا بەسەر گەلاوێژەووە لەبیر ناچیتەووە. من کە لە یێ پلێکانەکان سەرکەوتم، ئەوەندەم زانی لەو لاوە «ئەدمۆنس» هاتە خوارەووە. مستر ئەدمۆنس موستەشاری وەزارەتی داخلیە بوو لەلایەن ئینگلیزەووە، وەخۆیشی ئینگلیز بوو. هەر کە هاتەخوارەووە لووت و بزووت تووشی یەک بووین. ئەیناسیم، چاک و چۆنیەکی گەرمی لەگەڵ کردم و وتی ئەووە بۆ کوێ ئەچی؟ وتم ئەچم بۆ لای محەمەد باشقە لەدعایە. وتی کەواتە منیش ئەگەر پێمەووە شوینەکە ی خۆم و ئەم چوونەم ناکەم. کە لەوێ دەرچوویت ئەبێ بیت بۆ لای من ئەمەوێ تۆزی پێکەووە دانیشین و قاوہ کیش ئەخۆینەووە. وتم باشە، ئەگەر زوو لەئێشەکەم بوومەووە دێم. ئەدمۆنسیش وەکوو من و تۆ کوردی ئەزانی، چ بەقسەکردن و چ بەنووسین.

هەر دوو کمان بەقالدرمە کەدا سەرکەوتین؛ ئەو بەلای چەپا گەرایەووە بۆ شوینەکە ی خۆی و من بەلای راستا چووم بۆ دعایە بۆ لای محەمەد باشقە. تۆزی زیادم پێچوو لەوێ ئەوەندەم زانی یەکیەک کردی بەژووراو وتی مستر ئەدمۆنس چاوہر پیت ئەکا. ئیتر هەستام و چووم بۆ لای ئەو. ئەو کەسەش کە هات دیار بوو کە سکر تێرەکە ی بوو.

هەر کە چوومە ژوورەووە ئەدمۆنس هەستاو هات بەپیشواز مەووە. زۆر بەگەرم و گوپی دەستی کرد بەقسەکردن و لەزەنگە کەیدا. کابرای سکر تێر هاتە ژوورەووە ئەدمۆنس پیتی وت چاو قاوہمان بۆ بینن و کەسیش ئیتر نەیتە ژوورەووە. دوو بەدوو ماینەووە. پاشان وتی: مامۆستا! ئەوا ئیمە لە یافا ئیستگە یە کمان بەزمانی کوردی بۆ ئیوہ دانا. دیارە ئەم ئیستگە یە خزمە تێکی چاک ئەکا بەزمانی کوردی؛ بەتایبەتی ئەو کەسانەش کە لە سەڕین ئیمە بروامان پێیانە کە خزمە تێکی باش ئەکەن بەزمانە کەتان. ماوہ یە کە ئەمەوێ چاو م پیت بەکووی لەم رۆووە پرسیار ێکت ئێیکەم، ئەوا ئیستە باش بوو ریکەوت. لەو کاتەدا دوو قاوہیان بۆ هێناین و پیاوہ کە چووەووە دەرەووە.

وتم فەرموو. وتی: پرسیارە کە ئەبێ بەدوو پرسیار. یە کەم بێر و باوہری کورده کان چیبە بەرانبەر بەم ئیستگە یە کە ئیمە دامانناوہ؟ دووم بێر و باوہری خۆت چیبە لەم رۆووەوہ؟
وتم: مستر ئەدمۆنس بەلامەووە زۆر سەیرە ئەم پرسیارە کە تۆ لەمنی ئەکە ی؟ من چیم تا ولامی تۆ بدەمەووە؟

وتی وا مه‌لی؛ تو گو‌فاریکی وه کوو گه‌لاویرت له‌به‌رده‌ستا‌یه. به‌حوکمی روژنامه‌چیتی هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل هه‌موو جو‌ره که‌سیکا نه‌که‌ی به‌تاییه‌تی خوینده‌وارانی کورد. که‌م که‌س هه‌یه وه‌کوو خاوه‌ن کو‌فارو روژنامه‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لکا هه‌بیت.

وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لیئه‌که‌م ئەم پرسیاره‌له‌یه‌کیکی تری بکه. وتی: هه‌ر له‌تۆی ئەکه‌م، چونکه‌که‌م که‌س هه‌یه به‌ئه‌ندازه‌ی تو له‌گه‌ل خه‌لکا بیت. وتم تکا نه‌که‌م وازم لی‌بینه. وتی نابئ. وتم: مسترئه‌دمؤنس، خه‌لکی چی؟ ئەم خه‌لکه‌که‌ تو ئە‌یانینی دوو به‌شن: به‌شیکیان هه‌ر له‌هیچ تیناگه‌ن ته‌نها له‌کارو باری تاییه‌تی خو‌یان نه‌بی، له‌«ساحب» به‌ولاهه‌یچتر نازانن؛ به‌شه‌که‌ی تریشیان که‌دینه‌لای یه‌کیکی وه‌کوو جه‌نابت ئە‌لین «ساحب» که‌چونه‌ده‌روهه‌جنتوتان ئە‌ده‌نی.

فلانی هه‌رکه‌ئه‌وه‌م وت ره‌نگیکی هیناو بردی. ئەو روومه‌ته‌گه‌ش و سووره‌ی وه‌کوو لیموی زه‌رد هه‌لگه‌راو هه‌تا به‌ینیک قسه‌ی هه‌ر پی نه‌کرا. راستی منیش له‌قسه‌کانم توژی په‌شیمان بوومه‌وه، له‌دلی خو‌ما وتم چیمکرد به‌خۆم.

پاشان هاته‌وه‌قسه‌و وتی: باشه‌باوه‌ری خو‌تم پی‌بلی: وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لی ئەکه‌م له‌خۆم گه‌ری. وتی نابئ هه‌ر ئە‌بی بی‌لیت. به‌ته‌واوی شیرزه‌ی کردم. وتم مسترئه‌دمؤنس راستی باوه‌ری من ئە‌وه‌یه: تا ئیشتان هه‌یه ئەم ئیستگه‌یه ئیش ئە‌کا، که‌ئیشتان نه‌ما ئیستگه‌که‌ش نامینی. وتی مامؤستا چون شتی وا ئە‌بی؟ وتم وه‌للا ئە‌مه‌باوه‌ری منه‌و تویش زۆرم لی ئە‌که‌ی بو قسه‌کردن. به‌لام ئە‌وا هه‌ستیش ئە‌که‌م که‌گه‌رم و گو‌ریه‌که‌ی نه‌ماوه‌و له‌دلا زۆر پره.

زه‌مان هینای و بردی، له‌مایسی ۱۹۴۵ دا شه‌ر دوایی هات. دوای ئە‌وه ئیستگه‌ی کوردی یافا که‌وته‌کزیوون. زۆری پی نه‌چوو گو‌ران هاته‌وه، پاش به‌ینیکی تر ره‌مزی قه‌زایش هاته‌وه. دوا چۆر ره‌فیق چالاک گه‌رایه‌وه‌و ئیستگه‌به‌ته‌واوی سه‌ری تیاچوو.

عه‌بدوللا به‌گ که‌هه‌ر هاته‌وه‌که‌وته‌ده‌رده‌ل کردن که‌چون هه‌ر له‌گه‌ل دوایی هاتنی شه‌ریان بلاو کرده‌وه ئیتر له‌گه‌ل ئە‌وانیسا که‌وته‌لووت و پوت.

ریکه‌وت زۆر سه‌یره! له‌پاش چه‌ند سال و له‌پاش دوایی هاتنی جه‌نگ و له‌پاش نه‌مانی ئیستگه‌ی کوردی یافا، روژیکی تر هه‌ر له‌داخلیه‌وه هه‌ر له‌هه‌مان شوینی سه‌رقالدرمه‌دا تووشی ئە‌دمؤنس بوومه‌وه. من ده‌ست پیشکه‌ریم کرد، له‌پاش چاک و چۆنی ده‌ستم بو ریشه‌بی ریشه‌که‌م بردو وتم: «ها مسترئه‌دمؤنس چیمان وت؟» وتی: «ئێ بی قه‌زابی مامؤستا

ئەمە سیاسەتە». منیش وتم بەلێ ئاخر منیش ئەموت سیاسەتە. ئیتر لەیهک جیا بووینەو، ئەو سەرەو خوا و من سەرەو ژوور بووینەو.

- سالی ۱۹۳۴هـ راباردنی سلیمانی جوړیکی تر بوو. حەمدی ئەفەنی چایچی -خاوەنی قەوانی ئای ئای- پریاریدا پەردە پلاویک لەمالهوه دروست بکاو بۆ نیوه رۆژی ئەو رۆژه - که رۆژی سێ شەنبە بوو- بەیئیتە مزگەوتی حاجی مەلارەسوول بۆ ئەو دەستە دۆست و برادەرانی که بانگی کردبوون بیخۆن. دەستەکش بریتی بون له:

مەلامستەفای حاجی مەلارەسوول، وەستا ئەورەحمانی کهبایچی، وەستا ئەحمەدی حاجی سەیفوللا، خالد ئەفەنی، دەرویش ئەحمەدی چایچی، حاجی مەلعارفی بستۆ، وەستا سالحی چایچی، حاجی عەزیزی تووتنچی، مەلاحەسەنی شاتری، دیارە منیش بەشویئیانەو. نوێری نیوهرۆ کرا. حەمدی ئەفەنی ماله کهیان نزیک بوو لەمزگەوتەکهوه، دوو سێ جار هاتوچووی مالهوهی کردو هەر جار که ئەهاتەووه رهنگی زیاتر تیک ئەچوو. حەمدی ئەفەنی خۆی لەخۆیا توورە بوو لەو هاتوچووهشدا ئەوئەندەیتەر ناگری گرتبوو. لەئیمە وایه پەردە پلاوه که ریک نەکهوتوووه لەشەرمەزاریدا توورە بووه. ئیمە هەموو هەستمان پیکرد. مامۆستا مەلامستەفا هاته قەسو و تی:

حەمدیه فەنی! هیچ توورەیی و شەرمەزاری ناوی، ئیمە هەموو براین و خیزانی مالیکی، خۆ غەریب نیت. دوور نییه له مالهوه ئیشیان هەبووبی بۆیان ریک نەکهوتیبی نان دروستکەن، ئیستە ئەنیرینه بازار له کهبابە نایابه کهی وەستا ئەورەحمانمان بۆ دینن و نان ئەخۆین. ئیتر بۆچی خۆت سەغلەت ئەکهی؟

حەمدیه فەنی ئیتر خۆی نەگرت. وتی مەلامستەفا ئەوه تو ئەلێ چی؟ نانی چی و شتی چی؟ من ئەوا سال و عەدیام و زەمانە ئیمەرۆ هەوئەسم هەستاوه لەو قەحەبابەیی ژنم، هەر که ئەچمەوه بەپەله سەیر ئەکهەم سێ چوار دیلەقۆر لەژووره کهدان. ئەیهههه ژووریکی تر ئەو خراپتر. ماله کهمان ئیمەرۆ بووه بە نیرگەله کهی سەی ئەحمەدی بابەرەسوولەوه. نازانم ئەم هەموو ژنه چیه ئیمەرۆ روویان کردووته مالی ئیمه؟ منیش بەخیر ئەبی بۆ خۆم سەبر بکهەم تا سالیکی تر ئەم وەختە.

لەپاشا پەردە پلاویان هینا، بەلام چ پەردە پلاویک؟ پەردە پلاویکی شیرداخی، بەرۆنی زەنگ و برنجی بسکان و دەست و پەنجەیی ئەجەخان لێ نرابی، ئەبێ چ پەردە پلاویک بوو بێ؟ ئای حەو جار سلاو له رۆنه زەنگه کهی ئەو رۆژه.

نهم باسه تا ۱۹۳۹ قسهت بۆ ئەکەم چونکه لهو میژووهدا ئیتر من ئاگام لئ براو که وتمه به‌غدا.

- رابعه خان هه‌بوو له‌سلیمانی مالیان له‌گه‌ره‌کی ئەسحابه‌سیی بوو. نانه‌وا بوو له‌بازار. که ئەلیم نانه‌وا بوو نه‌وه‌ک وه‌کوو ئەو ژنانه که له‌مالانا نانه‌وا‌ییان ئەکرد، به‌لکوو نانه‌وا بوو وه‌کوو پیاوان. نانه‌واخانه‌که‌ی له‌خوار دوکانه‌که‌ی مه‌لاعه‌لی سه‌حاف و به‌ته‌نیشت دوکانه‌که‌ی حه‌مه‌ی شازه‌مانه‌وه‌ بوو له‌بازاری ماست فرۆشه‌کان.

کولتیره بازار ئەو سه‌رده‌مه‌ هه‌ر دوو کولتیره‌ی به‌سی پوول بوو. ئەگه‌ر به‌کئ کولتیره‌به‌کی بویستایه‌ به‌دوو پوول بوو.

نهم رابعه‌خانه - که به‌رابعه‌ سنه‌یی به‌ناو بانگ بوو - شیره‌ ژنیک بوو له‌ژنانی سلیمانی. به‌یانی له‌مال ده‌رئه‌چوو کراس و که‌وايه‌کی ژنانه‌ی دریزی له‌برا بوو، له‌سه‌ر کراسه‌که‌وه‌ پشتینی هه‌بوو، مشکیه‌کی ئەکرد به‌چارۆکه‌وه‌ ئه‌یدا به‌ناو شانیا، سه‌رو پینچیکه‌ی ژنانه‌ی سلیمانیه‌ی ته‌به‌سته‌وه‌. جگه‌ره‌یه‌کی قامیشی ئەنا به‌لا لیه‌وه‌وه‌ به‌و جوړه‌ ئەچوو بۆ دووکان. که ئەچوو دۆشه‌کیکی بچووکیان بۆ دانا‌بوو، هه‌ویرکه‌رو نانه‌وا هه‌موو شتیکیان حازر کردوه، ئەوانه‌ش هه‌موو پیاو بون، نهم ئیشی خۆی هه‌ر ئەوه‌ بوو پاره‌ی وه‌رئه‌گرت.

به‌مجۆره‌ تا ئیواره‌ ئەمایه‌وه‌. پاش عه‌سر که نان ته‌واو ئەبوو دانه‌نیشت له‌گه‌ل پیاوه‌ به‌رده‌سته‌کانا حسابی ئەکردو باری به‌یانی پیتی ئەوتن و ئەگه‌رپایه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌. معامله‌ی هه‌بوو له‌گه‌ل ئەهلی ده‌ره‌وه‌دا؛ گه‌نمی لئ ئەکپین و ئەیکرده‌ عه‌ماره‌وه‌. ئەو پیاوو نانه‌واو به‌رده‌ستانه‌ بلیم نازانم وه‌کوو چی لئی ئەترسان؛ هه‌موویشی به‌رۆژانه‌ رایگرتبوون.

له‌ گه‌رانه‌کانیا عه‌باو شتی به‌سه‌روه‌ نه‌بوو. مه‌به‌ست له‌مه‌ ئەوه‌یه‌ ژنیکه‌ی وا سه‌ربه‌ستی به‌بئ عه‌باو په‌چه‌ له‌ناو شاری سلیمانیدا و ئیشی پیاوان بکا ئەمه‌ نه‌بوو. تازه‌ کچانی قوتابخانه‌ په‌یدا بووبون ئەوانیش ئەبایه‌ به‌په‌چه‌وه‌ عه‌باوه‌ بونایه‌ ژنیک ئیشی پیاوان بکا ئەمه‌ هه‌ر نه‌بوو.

- هه‌تا سالی ۱۹۴۸ هه‌ندئ ئیش و کار هه‌بوو ئەمانه‌ هه‌ر تاییه‌تی بون به‌جوله‌که‌وه‌؛ وه‌کوو خومه‌خانه‌گه‌ری، زیرنگه‌ری. مووسلمانه‌کان نه‌ئه‌بوا ئەمجۆره‌ ئیشانه‌یان بکرایه‌؛ چونکه‌ زۆر زۆر شووره‌یی بوو. له‌ولاتی ئەرده‌لانا ته‌نانه‌ت بازارگانی، واته‌ چیت و کوتال فرۆشتن، پاره‌گۆرینه‌وه‌ - واته‌ «سه‌رافی» - هه‌ر ئەبوا جوله‌که‌ بیکرایه‌. دوکتۆری و

حەكیمی بۆ مووسلمانەكان عەیب بوو. بۆ ئاغەوات و بەگزا دەرهوێ شارەكان «فەرمانبەری» (مۆزەف) ئەگەر بیانکردایە حەپایان لە هەموو عالەما ئەچوو. لەگوندەكانا مالە جوولەكە هەبوو. ئەم جوولەكانە ئیشی گرانى لادییان نەئەکرد، چەند پریاسكەیهكى داودەرمان و دەرزی و دەزوو خەنەو و سەمە -كە هەموو تاباری كەریك نەئەبوو- سەرمایهی ژانیان بوون. لە ئاغەو مسكینی گوندەكە باشترو پوخته تر رایانئەبوارد.

- شیخ مارفی سەلمەخان كە بەشیخ مارفی «قازانقایە» بەناوبانگ بوو، پیاویكى هەتا بلیت نان بەدو دل فراوان بوو. جووری رابواردنی ژیانى لەشاهانە ئەچوو. یەكێ لەجووری ژیانەكەى ئەو هەبوو زۆر حەزى لە پاوه بەراز ئەكرد. لەبەر ئەو بە دایمی سى چل سەگى بەچەشەى راوی هەبوو، كە لەبەر خزمەتكردى ئەم سەگانە چەند مالى بەخیزانەو بەخێو ئەكرد. رۆژێك لەگەل دەستەیهك لە خزمەكانى و لەخزمەتكارەكانى ئەچێ بۆ پاو. روو ئەكەنە ئەو بنارى «تەنگیسەر»ە، لەناو پارچە مەرەزەیهكا «مالۆس»ێك هەلئەستین. لەلایەكەو تەنگیچى و لەلایەكەو گەلەسەگ دەورى مالۆس ئەدەن.

لەناو مەرەزەكەدا دارىكى بچكۆلى تیدا ئەبێ، «گۆخل»ەكە لەبن دارەكەدا ئەبێ. مالۆس روو ئەكاتە دارەكە. كابرای گۆخل لەترسا بەدارەكە هەلئەزنى و بە هەر جوور بى خۆى پێوہ راگیر ئەكا. دارەكەش ئەوئەندە بێ تینە لەوانەیه كابرەكە بیزوئەوہ دارەكە بشكىت بۆ نەگبەتى ئەو مالۆسەش دیت لەبن دارەكەدا ماتەئەكا.

كە مالۆس ئەچیتە ئەوئ شیخ مارف لەولاوہ بانگ ئەكا ئەلئ: «هۆ كابرأ بەمەر قەدى شیخ سمایلى والیانى بكۆكى، وەیا بیزوئەوہ تەنگیكت پێوہ ئەنیم و ئەتكۆژم. هیچ مەكە تا چاریكى ئەم مالۆسە ئەكەین».

كابرأ بەجاری هەناوى دائەكەوئ: ئەگەر ئەبزوئەوہ لەولاوہ بەتەنگ ئەيكۆژن؛ ئەگەر نابزوئەوہ لەم لاوہ بەرازەكە سەیری ئەكاو ئەیهوئ بە شفرە دارەكە لەبن بێنئ.

بە هەر جوور بوو بەراز لەبن دارەكە ئەرەتینن و لەدوا بیدا ئەيكۆژن. ئەمجا شیخ مارف كابرأ بانگ ئەكا و لئى ئەپرسى راستم پێ بلى، بەلام راست هیچ درۆ مەكە. بەمەر قەدى شیخ سمایلى ولیانى ئەگەر راست قسە بكەى چیت بوئ ئەتەمى. لەو وەختەى كەمن بەو جوورە بانگم كردى چیت وت؟ ئەوئیش ئەلئ: «وہ لئأ شیخ ئەوئ راستى بى و تم خوايە تو منت خستە بەینى دوو بەرازەوہ: ئەگەر ئەبزوئەوہ ئەو بەرازە ئەمكۆژئ؛ ئەگەر نابزوئەوہ ئەم بەراز ئەمخوآ. جا خوايە كە یفى خۆتە ئیستە توئیش ئەمكۆژى و نامكۆژى كە یفى خۆتە؟»

ئەلنی: شیخ مارف قاقا دەست ئەکا بە پینکەنین. جاری هەر لەو شوینەدا چی لەبەرا ئەبین بەکەواو سەلتەو پالتوو چەفتەو پشتینەووە بۆی دانه‌کەنی و ئەیداتی، که ئەچیتەووە بۆ ماله‌ووە دووسەد قەران تریشی خەلات ئەکا.

- کارەساتی دەوران زۆر سەیرە، بۆیە قسە، قسە‌ی لێ ئەبیتەووە.

«خەلپەزە»ی هەمەوێن پیاویکی دیارو بەدیمەنی هەموو ولاتیکی بوو؛ لەو سەردەمەدا لە «مەیدان» و «هۆرین شیخان» دانه‌نیشت. دنیای تەماع بەینی ئەوو حەمەپاشای جافی تیکدا بوو.

پۆژیک خەلپەزە لەبەینی کۆرە کۆرە‌ی هەمەوێنا دانه‌نیشی و ئەلنی: ئەبێ ئەو حەمەپاشای جافە بگرم و بیهینم سەری ببرم، ئەو سەرو کەللە‌یە بەریشە زەلە‌کە‌یەووە هەلواسم بەژێر سکی ماینە‌کە‌ما.

ئەم قسە‌ی خەلپەزە‌یە هاوار ئەپەرێ تا ئەگاتە کویستانی «بەس» و «مەولاناوا» لەولاتی «بانە» -کەشوین هەواری حەمەپاشا ئەبێ. قسە‌کە ئەگاتەووە بەحەمەپاشا حەمەپاشاش ئەلنی: هەروەها ئادە‌ی جاف بەچوارسەد سواری جافەووە ئاوزه‌نگی تەقین، هەواری ئەو سەلە‌ی مەولاناوا لەخۆ‌ی حەرام ئەکا و دیت بۆ ولاتی «مەیدان». لەبەرە‌بە‌یانی شەویکی تاریکا ئەدا بەسەر بەرە‌ی خەلپەزە‌دا. چارە‌نووس لەچارە‌ی خەلپەزە‌ی ناوداری هەمەوێندی نووسیوو کە بکەوێتە دەست حەمەپاشای جاف.

حەمەپاشا ئەبگرێ و سەری ئەبەرێ. جاری لەشە‌کە‌ی دینی هەلیئە‌دە‌ی و پەری ئەکا لە بارووت و پیکە‌ووە ئەنووسینیئەووە ئاگری پینو ئەنی، بارووت ئەتە‌قیتەووە هەر پەرزۆ‌له گۆشتیکی ئەبا بەلا‌یکدا. سەرە‌کە‌شی دینی هەلیئاوسی بەژێر سکی ئەسپە‌کە‌یاو بەو جۆرە بەرەو دوا ئەگەریتەووە بۆ هەوارگە‌ی کویستانی مەولاناوا ئەلنی: خەلپەزە ئاوا سەری من هەلاوێسی بەژێر سکی ماینە‌کە‌تا؟

- لە ۱۹۰۸ دا خۆت ئەیزانی ئیمپراتۆرییەتی عوسمانی لەئاخر و ئۆخری پیریدا بوو. ئەو پۆژە‌ی سولتان عەبدو‌لحەمید وای ئەویست کەشیخ سەعیدی کۆری سەیدمە‌حە‌مە‌دی کۆری کاکە‌حە‌مە‌د لەولاتی سلیمانی بنیری بۆ ئەستە‌مۆل؛ بەلام دەستە‌ی بەرە‌ی کاکە‌حە‌مە‌د زۆر بوو، حوکومەتی ئەو پۆژە هەروا بەو سانایی پیتی ئەکرا شیخ سەعید بنیری بۆ ئەستە‌مۆل. ریکە‌وتیش وابوو هەر لەو سەردە‌مانە‌دا حوکومەتی سلیمانی -کە عەبدو‌لحە‌میدبوو- ناردبووی بەشوین مە‌حمووپاشای کۆری حەمەپاشای جافدا. مە‌حمووپاشا بە‌نزی‌کە‌ی سێسەد

سوارەو ە دىت بۇ سەلىمانى . ئەم ھاتەنى ئەم بەم سوارانەو ە وای بردبوو ە دلى خەلکەو ە کە گوايە بۇ ئەو ە ھاتوو ە يارمەتى ھو کومەت بدا بۇ ناردنى شەيخ سەعید بۇ ئەستەمول . لەگەل ئەو ە شا وانەبوو .

ھو کومەت شەيخ سەعیدی ناردو شەيخ سەعید لە مووسل کوژراو دەنگ وا بلاو بوو ەو ە کە ھو کومەت دەستى لە کوژرانى شەيخ سەعیدا ھەيە .

شەيخ مەھموودى کوڤى شەيخ سەعید - کە لەگەل باوکيا ئەبى - لە مووسل لە پاشا کوژرانى باوکى خۆى ئەگەيە نىتەو ە ولاتى سەلىمانى . وە کوو شىڤى برسى لىدى بۇ تۆلە سەندەو ە وى باوکى ؛ چ لە ھو کومەت ، چ لە و کە سانە کە بوون بە ھۆى کوژرانى باوکى لە شارى سەلىمانى و ولاتى سەلىمانىدا . دەستەيە کى زۆرى بۇ ئەم نامانجە پىکەو ە ناو ە .

دىسان لەم و ە ختە شا ھو کومەت ئە نىر يتەو ە بە شوين مەھموو پاشاى جافا کە يىت بۇ سەلىمانى . مەھموو پاشا بە شە شەسەد ھەوسەد سواری جافەو ە دىت بۇ سەلىمانى . کوڤە کوڤە وى جاف کە ئەزانن مەھموو پاشا بۇ سەلىمانى ئە چى و لەو سەردە مانە شا لووت و پووتى ھو کومەت لەگەل مەھموو پاشادا تۆزى باش نىيەو لە لايە کى تریشەو ە شەيخ مەھموو دىش لە و يىو ە شەيخ مەھموو دىش بە قەسەى خەلک وا چوو ە تە دلەيەو ە کە جارى پىشوو ئەگەر مەھموو پاشا نە ھاتايە بۇ سەلىمانى ، شەيخ سەعیدی باوکى نە ئە نىرا بۇ ئەستەمول و لە مووسل بکوژرى ، لە بەر ئەمە لە کوشتنى شەيخ سەعیدا مەھموو پاشا ھاو بە شە ؛ کە واتە ئەبى تۆلەى لى بکاتەو ە .

ئەم دوو دەنگوباسە لە ناو شوڤرە سواری دەستەى مەھموو پاشادا بلاو بوو ەو ە . ئەم دەستەيە ھەتا لە سەلىمانى نزىکتر ئەبوونەو ە ژمارەيان کە متر ئەبوو ەو ە . لە ھەر قوناغىکا بە شەيکيان خۆيان ئەدزىو ە تا گە يىشتنە ناو شارى سەلىمانى لە شە شەسەد ھەوسەد شوڤرە سواری جاف ، مايەو ە «شەست» کەس . ئەوانەش لە پىشتمالەى مەھموو پاشا خۆى بوون .

مەھموو پاشا بەم شەست سوارەو ە دىتە ناو شارى سەلىمانى و ئە چىتە مالى «ئەو ە ھماناغا» . لە پاشا ھەسانەو ە بە خۆى و بە پياو ە کانىو ە ئە چى بۇ «سەرا» کە ئەو سەردەمە لە شوينى دەبوو ە کە بوو .

لەولاو ە شەيخ مەھموو کە ئەبىت وا مەھموو پاشا ھاتووتە سەلىمانى و مەھموو پاشاش گۆيا دەستى لە کوشتنى شەيخ سەعیدا ھەبوو ە بە خۆى و بە لە شکر يکى کۆکە کەو ە روو ئەکاتە ناوشار بۇ کوشتنى مەھموو پاشا . لەو و ە ختەدا کە مەھموو پاشا ئە چى بۇ سەرا ديارە ئەزانن چۆن کارە ساتىک ئەبى ، پياو ە کانى خۆى ھەموو فېشەک ئەخەنە بەر تەنگ و تەنگ ئەگرن

به‌ده‌سته‌وه و ده‌ست نه‌خه‌نه سهر تیسکه. مه‌حموو پاشا نه‌خه‌نه ناوه‌راستی خویان و به‌و جوړه‌پولیس که مه‌حموو خدری کوری خله‌په‌زه نه‌بئ پیاوه‌کانیشی هه‌موو له‌ده‌روهه رانه‌وه‌ستن مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌دوو به‌دوو له‌ژووړپکا نه‌مینه‌وه.

له‌واوه‌شیخ مه‌حموو که نه‌بیته وا مه‌حموو پاشا چوو‌ته سهراره نه‌که‌ویته سهر نه‌وه که په‌لاماری سهر ابداء سهر ا بگریته. به‌هله‌داوان نه‌م خه‌به‌ره دینن بۆ مه‌حموو خدری مودیری پولیس. مه‌حموو خدر لایه‌نی مه‌عمووریه‌تی له‌بیر نه‌چیتنه‌وه و ده‌ماری عه‌شهره‌تی نه‌بیزوینتی، نه‌لی: «عه‌شهره‌ت پشتی عه‌شهره‌ت نادا به‌زه‌ویدا ئاده‌ی پولیس». فرمان نه‌کاته سهر پولیس که بچن سهر سهر اکه بگرن، مه‌فره‌زی پولیس به‌تفه‌نگه‌وه هه‌موو که‌لین و قوژبنی سهر بانی سهر ا نه‌گرن و پیاوه‌کای مه‌حموو پاشاش ده‌ورو به‌ری ده‌رکی سهر اکی نه‌ته‌نن و سهر ا قایم نه‌بیته.

له‌م وه‌خته‌دا ریش سپیانی سلیمانی به‌قورعانیکه‌وه نه‌چن سهری ری به‌شیخ مه‌حموو نه‌گرن و نه‌لین بیکه‌به‌خاتری نه‌م قورعانه‌بگه‌ریوه. سهر ا قایم کراوه‌وه له‌هیچ و پوچ نه‌بئ خوین له‌ش بیا. مه‌به‌به‌هۆی رزانی خوینی بی گوناخان و با سلیمانی تیک نه‌چئ. شیخ مه‌حموو که به‌قورعانه‌وه نه‌چن به‌پیریوه، له‌به‌ر قورعانه‌که نه‌گه‌رپته‌وه و واز له‌فیکره‌که‌ی خوی دینی.

له‌م لاوه - که‌سه‌لیره‌دایه - له‌جۆشی نه‌و شله‌ژانده‌ا که‌وا مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌دوو به‌دوو له‌ژووړه‌که‌دا دانیشتون، مه‌حموو خدر روو نه‌کاته مه‌حموو پاشا و پیتی نه‌لی: «نه‌ری مه‌حموو پاشا نه‌و وه‌خته که‌حه‌مه‌پاشای باوکتیان کوشت عومرت چند بوو». مه‌به‌ستی نه‌وه بووه که‌به‌م قسه‌یه نه‌یه‌وی تانوو تیک له‌مه‌حموو پاشا بده‌و دلی بریندار بکا. مه‌حموو پاشاش نه‌لی: جه‌نابی مه‌حموو خدر له‌و وه‌خته‌دا که‌حه‌مه‌پاشای باوکم کوژرا عومرم ۳۲ سال بوو؛ به‌لام له‌و وه‌خته‌دا که‌هر حه‌مه‌پاشای باوکم خله‌په‌زه‌ی باوکتی کوشت عومرم بیست سال بوو.

مه‌حموو خدر ئیتر نایه‌ته‌زمان و پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری شیخ که‌ناوشار توژی ئارام نه‌بیته‌وه، مه‌حموو پاشا هه‌لته‌ستی و دپته‌وه بۆ مالی نه‌وره‌حماناغا.

- «تامووراغا» هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مندی به‌ده‌سته‌لات و خاوه‌نی مه‌رو شوانکاره‌بوو. له‌هه‌ولیر دانه‌نیشته‌ت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی گران بوو بوو. گه‌لی ولاتان گه‌رابوو، دوکتوره‌کان هه‌ر نه‌وه‌بان بۆ ده‌رکه‌وتبوو که‌نه‌مه‌ریخۆله‌ی پیچی خواردوو. له‌به‌ر نه‌وه‌ش که‌عومری

سەرکەوتوووه تاقەتی ئەوەی ئەماوە کە «عەمەلیات» بکری. دوکتۆری مووسل و بەغداو شام هەر لەسەر ئەمە بوون بەلکوو هی لەندەنیش لەبەر ئەمە تامووراغا پۆژ بەرپۆژ هەر لەکوئی ئەداو هەر بەرەو پیری مردن ئەچوو، ئیتر دەستیان لیشت و چاوەرپی ئەوەیان ئەکرد ها ئیستە، ها سەعاتیکی تر بمری.

ئەم لەم حالەدا بوو، شوانکارەهی هەبوو. پۆژیک یەکنی لەو شوانکارانە -کەناوی مستو بوو- هاتبوو پۆنی هینابوو، سەیری کرد مالی تامووراغا لەشین و شەپۆردان. ئەپرسی ئەمە چییە؟ ئەلین، تامووراغا لەحالی خۆیابەتی و هەموو دوکتۆرەکان و توویانە ریخۆلەهی پیتی خواردووو لەبەر عومر گەورەیی نائوان دەستی لێدەن. ئەلنی: ئا بمبەن حەز ئەکەم منیش چاوم پی بکەوی. ئەیبەن ئەویش سەیری ئەکا. لەپاش ئەو دەست ئەنی بەسکی تامووراغادا ئەلنی: بەلنی راستە ریخۆلەهی پیتی خواردووو، بەلام من ئیستە چاکی ئەکەمەوه، بەمەرجیک هەر شتیک ئەلیم بۆم بینن و قەشەش نەکەن. ئەلین: باشە. ئەلنی: سێ هەلماتی شووشەو قووتویک پۆنی زەیتەم بۆ بینن، وە هەر ئیستەش گونکیکی هەویر لەسەر ساج بکەن بە کولێرەیهکی گەرم و بۆم حازر کەن. هەلماتەکان و قووتووە پۆن زەیتەکی بۆ دینن. تامووراغاش هیچ هیزی ئەماوە و تەنانەت قەشەهی ئەماوە.

کابرا دەمی تامووراغا ئەکاتەوه، یەکەیه کە هەلماتەکان ئەخاتە گەرۆوی. بە پەنجە ئەیخاتە خوارووه پۆن زەیتەکی ئەکا بەشوتیا. کەس و کاری تامووراغا ئەیانەوی دەستی بگرن، ئەلین ئەو لەو حالەدایە تو بەتەواوی خنکانت. ئەلنی: من نەموت نابێ قەشە بکەن. هەندیکتر لەکەس و کارەکی ئەلین: خۆ ئەو مردوو واز لەم پیاو شوانە بینن ئەگەر چاک بوووه ئەوا چاک بوووتەوه؛ ئەگەینا خۆ ئەو هەر مردوو.

کابرای شوانە هەرکە هەلمات و پۆن زەیتەکە ئاوا لێ ئەکا ئەلنی خیرا کولێرە گەرمەکەشم بۆ بینن. کولێرەهی سەرساج بۆ لائەبەن و بۆی دینن. کولێرەهی گەرمی سوور ئەنیتە سەر سکی تامووراغا بەسەرسکیا ئەیگپری؛ ئەوەندەهی ئەگپری تا کولێرە وردەورده سارد ئەبیتەوه. ئەویش هەر بەدەست دەستی پیا دینن. سەیر ئەکەن تامووراغا چاوە ئەکاتەوه زۆری پی ناچی کەمە کەمە زمانی گۆ ئەکاو ئەلنی: بمبەنە سەر ئاودەست. کورپو خزم و کەس و کار لەخوشیا وەختە پەر دەرکەن. هەلیئەگرن و ئەیبەنە سەر ئاودەست. شوانەکەش لەگەلنی ئەچن. تامووراغا دائەنیشی و پاش هەلسانی شوانەکە لەناو پیساییهکی هەلماتەکان هەلئەگرتەوه. واخزمەکانیشی هەموو چاویان لێیه، تامووراغا ئەمجا بەپینی خۆی ئەگەرتەوه بۆ سەرجیگای خۆی.

له پاش تۆزئ داوای نان ئەکا ئەلئ: برسیمه. شوانه ئەلئ: شۆربایه‌کی تهری بۆبکهن، شۆربای ئەده‌نئ ئەبخوا، دیسان داوا ئەکاته‌وه، شوانه ئەلئ شۆربای بده‌نئ. له‌و ماوه‌یه‌دا جاریکیکه‌ش ئەچینه‌سه‌ر ئاوده‌ست. شوانه دوو پۆژ له‌وئ ئەمینینه‌وه تا تامووراغا به‌ته‌واوی ئەکه‌ویتنه‌ خواردن و ئەلئ: هه‌موو شتیکی ئیتر بده‌نئ. له‌راستیدا تامووراغا به‌ته‌واوی ساغ ئەبیتنه‌وه و هیج عه‌له‌می تیا نامینئ.

ئه‌مجا له‌کابرای شوانه ئەپرسن ئەمه‌چییه‌و تۆ چۆنی تئ ئەگه‌ی؟ ئەلئ: من وای ئەزانم ئەمه‌ریخۆله‌ی پیچی خواردووه ئەبئ شتیکی سافی قوورس هه‌بئ به‌و شوینه‌دا و به‌ناو ریخۆله‌که‌دا بروا بۆ ئەوه پال به‌شوینه‌ پیچ خواردووه‌که‌وه‌بئئ، ئەو شته‌ش به‌عه‌قلئ من هه‌ر هه‌لماتی شووشه‌بئ؛ چونکه‌هه‌ر ئەوه‌ساف و قوورسه‌. پۆن زه‌یته‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه‌ له‌گه‌ل هه‌لماته‌که‌دا بروا ناو ریخۆله‌که‌ لووستر بکاو ریگا بکاته‌وه‌ بۆ رۆیشتنی هه‌لماته‌که‌. کولیره‌گه‌رمه‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه‌ که‌گه‌رمایی بگا به‌پۆن زه‌یته‌که‌ نه‌وه‌ستی؛ چونکه‌ پۆن زه‌یت به‌گه‌رمایی زیاتر ئەکه‌ویتنه‌ جووله‌. ئەمانه‌هه‌ر یه‌که‌ ئیشی خۆیان کرد، هه‌تا له‌ولاوه‌ ئەوه‌ بوو هه‌لماته‌کان ده‌رچونه‌وه‌ پیچی ریخۆله‌که‌ راست بووه‌وه‌هاته‌سه‌ر دۆخی خۆی.

تامووراغا ئەوا چاک بووه‌وه‌ ئەمجا رووی کرده‌ مستوی شوانکاره‌ وتئ: هه‌رچی خپرو بیری ئەمسالی ئەو مینگه‌له‌ مه‌رە‌ی من هه‌یه‌ سا هه‌زارسه‌ره‌ یان که‌متره‌ هه‌موو بۆ تۆ. جگه‌ له‌مه‌ دیسان خه‌لاتیکی تریان کردو گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای مه‌رو مینگه‌لی خۆی.

- له‌فیلی ده‌رۆزه:

سالتی ۱۹۲۹ بوو ریم که‌وته‌ شاری «بانه‌». دنیا پاش عه‌سرو ده‌مه‌ده‌می ئیواره‌ بوو. له‌ گۆره‌پانی زیندروه‌کانا خه‌لکیکی زۆر پاره‌وستابوون به‌ده‌وره‌. زۆریی خه‌لکه‌که‌ سه‌رنجی پاكیشام چووم. که‌چووم سه‌یر ئەکه‌م له‌ناوه‌راستی خه‌لکه‌که‌دا ده‌رویشتیکی که‌له‌هور چاروکه‌یه‌کی سپی پاخستووه، سندوقیکی به‌ئه‌ندازه‌ی هه‌زار پینشه‌یه‌کی له‌ته‌نیشته‌وه‌ داناوه‌ خۆیشی پاره‌وستاو، سه‌ری سندوقه‌که‌ دادراوه‌ته‌وه، ده‌ست بۆ سندوقه‌که‌ پائه‌کیشی و به‌زمانیکی پاراو که‌ گری نایه‌ته‌ به‌ری ئەلئ: «خه‌لکینه‌! ئەزانن ئەم سندوقه‌ چی تیدایه‌؟ ئەم سندوقه‌ ئەژده‌هایه‌کی تیدایه‌ شاخی ده‌رکردووه، تووکی به‌سه‌ر زه‌ویدا ئەکشی، چاوه‌کانی بریسکه‌یان دئ، له‌شی له‌هه‌زار ره‌نگ ئەدره‌وشینه‌وه، گولیکی پیروبی له‌ناسمان شینتر، گولیکی سه‌وزه‌ له‌قه‌رسیلی به‌هار سه‌وزتر، گولیکی سووره‌ له‌گوله‌باخی پادشاهان سوورتر، گولیکی زه‌رده‌ له‌کاره‌بای یه‌مانی زه‌ردتر. ئەوی نه‌بیینی له‌دنیا‌دا هیچی نه‌دیوه،

ئەوی بیبینی ھەموو دنیای دیوہ. ناوبانگی ئەم مارە کە ئەژدەھایە گەیشتۆتە چین و ژاپۆن، گەیشتۆتە ولاتی ئەلمان و فرەنگستان. پارە داخەنە سەر ئەم چارۆکەییە، چاوتان بکەوی بەم موجزەییە».

خەلکیش ھەر زیاد ئەکاو دەقیقە بە دەقیقە نامەزرۆی ئەوەن کە چاویان پینکەوئ، وەکوو بارانی بەھار پارە ئەبارئ بەسەر چارۆکەدا ئەویش ھەر جارە بەقسەکانی زیاتر ھانی خەلکە کە ئەدا بۆ ئەم چاوی پینکەوتنە. جار جاریش سەیریکی پارەیی ناو چارۆکە ئەکا ئەلنی ھیشتا ماویە بگا بەقیمەتی چاوی پینکەوتنی ئەو ئەژدەھایە. ئەو عالەمەش ھەر وەختە رۆحیان دەرچی. ھەتا دیت ھەر خەلکی تریشیان پتوہ ئەنووسی؛ چونکە لەماوەی ئەو سەعاتەدا لە ھەموو شارە کەدا دەنگی داپەوہ کەشتیکی وا ھاتووہ، بەرەبەرە ئەھاتن بۆ چاوی پینکەوتنی.

کابرای دەرویش ئەمجا کەوتە ژماردنی پارەو ئەبیوت: ئەوەندە تەمەن، وەیا ئەوەندە قەرائی ماوە بگا بەو ئەندازەییە کە مەن ئەیلیم. خەلکە کەش ئەوەندە بە تاسە بوون ھی و ھەبوو دوو جارو سێ جار پارەیی فری ئەدا بۆ ئەو لەو نامەزرۆییە رزگاری بیی و چاوی بە ئەژدەھا بکەوئ. قەسەکانی کابراش ئەوەندە کاریگەر و مینشکی خەلکە کەیی بەجۆری شلەژاند بوو یەکنی نەبوو بیڕ لەوہ بکاتەوہ کە ئەژدەھایەکی وا چۆن لەسندوو قیکی وا بچووکا جیگای ئەبیتەوہ.

کابرا بەمجۆرە قسانە ھەر ھانی خەلکی ئەدا ھەتا دنیا بوو بەپاش نوژی شیوان و تۆزی تاریکایی داھات. خەلکە کەش ئەوەندە وەرەز بوون ھی و ابوو ئەجولابۆ ئەوہ بچی پەلاماری بەدا بەلام ھیتەر دەستی ئەگرت.

کابرا کەزانی بەتەواوی دەستی خۆی وەشانوو دنیا تاریک بوو، وە لەوانەشە ئەگەر زیاتر بکیشی لێدان ئەخوا، ھینای چارۆکە کەیی کۆکردەوہ. توورە کە یەکی دەرکرد ھەموو پارە کەیی رزاندە ناویەوہ، لولیدا و خستییە باخەلیەوہ، چارۆکە کەیی بەست بەسەریا. ھەر دوو چاکی لێ بەلادا کرد، سندوو قە کەیی ھینایە پیتشەوہ. دەستی کرد بە «یاھوو، یامەنھوو، پیری ھەمەدان و سولتان ئیسحاق، شای مەولاناوا و شاسواری مایدەشت، کلاو زیرینی کرماشان و تاجداری خۆراسان، گومەزی پەندەھارو مەزارگەیی بوخارا، ھوو مەدەد یا عەلی!»

ئەمانەیی وت و دەستی برد سەری سندوو قی لادا توولە سوچە ماریکی دەرگەردو گرتی بەدەستیەوہ. خەلکە کە کە ئەمەیان دی، ھی خوین گەرمیان تیا ھەبوو پەلاماریان دا، ھی تریش ھەبوو ئەبیوت وازی لێ بینن ئەم باوہ حیزە. کابراش سندوو قە کەیی خیر! دایە بن ھەنگلی و توولە مارە کەیی گرت بەدەستیەوہ، پیتەکی ھەبوو چواری تری بۆ قەرز کرد، دپنی

دا به‌خه‌لکه‌که. دنیاش به‌ته‌واوی تاریک بوو، بوی دهرچووو خوی دهر باز کردو کس نه‌یزانی بۆ کوی چوو.

- له‌کوردستانی ئیرانا به‌تایبه‌تی تا دواپی هاتنی جه‌نگی گه‌وره‌ی به‌که‌م (۱۹۱۴-۱۹۱۸) دهرامه‌تی میری له‌ولاتا به‌و جۆره‌ بوو که ههر به‌گ وه‌یا ناغا وه‌یا خانیک که‌وا خاوه‌ن گوند و دیهات بوون دوا‌ی ئه‌وه که حاسلات هه‌له‌گیرا ئه‌و مالکه ئه‌چووئه ئه‌و شاره که‌گونده‌کانی ئه‌و که سهر به‌ ویسون له‌گه‌ل حوکومه‌تی ئه‌و شاره‌دا -که‌سه‌ر به‌شا بوو- ریته‌که‌وت سالی ئه‌وه‌نده پوول بدا به‌میری. ئه‌مه‌ی یی ئه‌وترا «مالیات». ئه‌مجا ئه‌و مالکه بیجگه له‌حقی ملکانه‌ی خوی ئه‌و پاره له‌مسکینه‌کان کۆ ئه‌کرده‌وه و ئه‌یدا به‌حوکومه‌ت. ئیتر دهرامه‌تی حوکومه‌ت له‌م سووچه‌وه بریه‌تی بوو له‌وه.

وه‌کوو دهر ئه‌که‌وی ئه‌م ره‌وشته‌ هی سه‌رده‌می کۆنی حوکومه‌تانی فارس بوو مابووه‌وه، وه‌یا هی سه‌رده‌می سه‌ده‌ی چواره‌می هیجری بوو به‌چاو حوکوماتی ئیسلامیه‌وه.

- «فه‌قی قادری ره‌باتی» پیاویکی پیاوانه‌و قسه‌زان و به‌ده‌سه‌لات بوو. له‌وه‌ختی خویا به‌که‌ پیاوی «شیخ مه‌حمودی» حه‌فید بوو. وتی: له‌ هیچ شتیک ناته‌واویم نه‌بوو: له‌مال، له‌ولاخی چاک، له‌ئه‌ولاد. له‌گه‌ل شیخ مه‌حمودا چووین بۆ که‌رکووک و میوانی «سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا» بووین. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پیاو نه‌بوو له‌ولاتی که‌رکووکدا ناوی هه‌بێ ته‌نها سه‌ید ئه‌حمه‌دخانه‌قا نه‌بێ. ته‌نها مه‌عموره‌کانی حوکومه‌ت به‌یانیان پێش چووئه دایه‌ره‌یان و ئیواران له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یا نا تا نه‌چونایه‌ دیوه‌خانی سه‌ید ئه‌حمه‌دو قاوه‌یان نه‌خواردایه‌ته‌وه نه‌ئه‌چووئه سه‌ر ئیش و لای مالی خۆیان. که‌چووین چه‌ند رۆژیک له‌لای سه‌ید بووین.

رۆژیک سه‌ید پیتی وتم: «فه‌قی قادر ئه‌ته‌وی ده‌وله‌مه‌ندیکی ته‌واو بیت و بی ئه‌قل بی. یا ئه‌ته‌وی پیاویکی ژيرو داناو لات بیت؟»

منیش ئه‌وا دیاره له‌سامانی دنیا له‌سه‌ر هیچ په‌کم نه‌که‌وتووئه نایه‌ت به‌دلما که‌ئه‌م سامانه‌ی من هه‌مه له‌ده‌ستم بێته‌وه. وتم وه‌للا جه‌نابی سه‌ید ئه‌وه‌ی دووه‌م ئه‌وی. فه‌رمووی ئه‌وا بۆم مۆرکردی.

دنیا په‌رده‌یه‌کی تری به‌سه‌ر هات؛ رۆژ نه‌هات رۆژیک تری به‌دوادا هات. ده‌وری شیخ مه‌حمود نه‌ما، منیش ورده‌ورده‌ رووم کرده‌کزی. ژن مرد، مالم له‌ده‌ست بوه‌وه، و لاخی

کەحێلە ھەمووی تیاچوو، ئەولاد دنیای باوکیان بەجێھێشت، ھێچم بەدەستەوہ نەما؛ ھەر مامەوہ خۆم و خۆم.

ئەم ماوەیە بیست و دووسالێ پێچوو. لەدوای بیست و دووسالە رێم کەوتەوہ کەرکووک. لەسەر تیلەمە کاغەزێک نووسیم بۆ سەید ئەحمەد: «جەنابی سەید ئەوہی یەکەمم ئەوی». ئەویش لەپشتیەوہ نووسیەوہ: «فەقێ قادر تازە مۆرکرا. ھەر ئەوہی دووہە». سەید ئەحمەد لەپاش بیست و دوو سال تینگەھێشت کەوختی خۆی من چیم وتووہ و ئەو چی وتووہ.

- ھەر فەقێ قادری رەباتی گێرایەوہ وتی:

میرزای تاییەتی «وەسمان پاشا»ی جاف بووم؛ ھەس و نیەسی لەدەست منابوو، مەحرەمی مال بووم وەکوو یەکنی لەخێزانی ئەو مالا.

جوانی خانمی وەسمان پاشا لە ھەموو ئەو ولاتەدا ناوی دەرکردبوو. میژوہ رەشکە لەسای گەردەنیا دیاربوو، نەبخۆی نەبکەدی ھەر تەماشای ئەو بالا نەمامەو گۆنا ئالەمی بکەدی. بەراستی خوا یەکنی لەو شیرین نەمامانە کە دروستی کردبوو خانمی وەسمان پاشا بوو. ئەمە لەباری جوانی و نازداریدا، لەباری سالاریشا ھەر تەنھا مەگەر لەدەست خانمی وەسمان پاشا بەتایە کە فەرمانرەوایی و عەشرەتداری ھەموو تۆبی جافی بکردایە تا ئەچووہ سنەو سلێمانی و بانەو شاقەلا.

وتی چەند سال بوو لەدلما بوو بوو بەگرێ کە جارێک من خانم چاویێ بکەوتایە لەو کاتەدا کە لەخەو ھەلئەستا. چونکە وا چوو بووہ دلمەوہ کە ئەو جوانیەمی خانم ھەییەتی ھی داو دەرمانە. دەمیەک بوو لەو باوەرەدا بووم، شوین ھەلئیکا ئەگەرەم. کتۆپر رۆژێک بۆم ھەلکەوت سەر لەبەیانمی بوو، ھێشتا خانم لەخەو ھەلئەستا بوو بەبیانوی ھێنانی قەلەم و کاغەزێک لە ژوورە کەدا کە خانمی لێی نوستیوو چوو مە ژوورە کەوہ. منیش مەحرەم بووم ئەمتوانی ھات و چۆی کەم.

ھەرکە سەرم کرد بەژوورە کەدا خانم گۆشەمی کولەمی سەر تەختە کەمی لاداو لەناو جینگاکەمی ھەستاو زەرەخەنە یەک گرتی.

بەلام ھەستانیکی وا ھەر وەک مانگ لە کەل بێتە دەرەوہ ئاوا بوو. بەراستی خانم لە جۆشی نیوہرۆو سەریارەدا چۆن چاوی پێکەوتبوو، لەو کاتەشا کە لەناو جینگای بەیانئەدا لەناکاو ھەستا ھەر واپوو.

توزی له زه‌ده‌خه‌نه‌که‌ی ته‌ریق بوومه‌وه. وتی: فه‌قی قادر! نه‌زانم بوچی هاتوی؟ وتم: بوچی هاتووم خانم؟ وتی: بو نه‌وه له‌م وه‌خته‌دا هاتوی که‌من بیینی بزانی نه‌و جوانیه‌که‌من همه‌مه‌ له‌وه‌خته‌کانی تر هی داو ده‌رمانه‌ یا هه‌ر هی خۆمه؟ فه‌قی قادر! من داو ده‌رمان ناکه‌م، خوا دوو به‌هه‌ری جوانی و مالی پین داوم. به‌داو ده‌رمان و به‌پیسکه‌یی کفرانی نه‌و دوو به‌هه‌ریه‌ ناکه‌م.

وتم: خانم چۆنت زانی که‌من بو نه‌وه هاتووم؟ وتی: «به‌وه‌دا زانیم هه‌ر که‌سه‌رت کرد به‌ژووره‌که‌دا له‌پیشا سه‌یری منت کرد نه‌مجا چاوت برد به‌لای قه‌له‌م و کاغه‌زه‌که‌وه».

به‌راستی ئیتر ئیمانم به‌وه‌ش هینا که‌زه‌کاو زیره‌کی خانمی وه‌سمان پاشا کردبووی به‌و خانمه‌که‌ ده‌سته‌جله‌وی نه‌و هه‌موو عه‌شره‌ته‌که‌ی گرتبوه‌ده‌ست.

پاشان وتم: وه‌للا نه‌وی راستی بی خانم، راست نه‌که‌ی بو نه‌وه هاتبووم. خۆ هیچ لۆمه‌یه‌کم ناکه‌ی؟ وتی کورم! تو کورپی ئیمه‌ی، نه‌گه‌ر ئیمه‌ تو‌مان به‌کورپی خۆمان دانه‌نابین تو‌وا به‌و جووره‌سه‌ربه‌ست نابی له‌هه‌موو ژوورو به‌ری نه‌م سه‌رایه‌دا.

- «ئه‌شهره‌فاغای ره‌باتی» پیاویکی به‌ناوبانگ و دیاری بوو. له‌سه‌رده‌می تورکه‌کانا حوکومه‌تی نه‌سته‌موول نه‌کاته‌سه‌ر والی مووسل که‌بیگرن و به‌ده‌ستی به‌سته‌بینیرن بو نه‌سته‌موول؛ چونکه‌ئاوی له‌حوکومه‌تی نه‌سته‌موول له‌ولاتی سه‌نگاودا لیل کردووه. والی نه‌م نه‌کاته‌سه‌ر قائمقامی که‌رکووک که‌بچی بیگرن.

قائمقام به‌خۆی و دووسه‌د ئیستر سواره‌وه له‌ناکاو نه‌دا به‌سه‌ر «ره‌بات» داو نه‌چیته‌مالی نه‌شهره‌فاغا خۆی له‌مال نابین. ده‌می نیوه‌رۆ نه‌بین. «شه‌مه‌سخانی» کچی کاکل ئاغا فارساغا خیزانی نه‌شهره‌فاغا نه‌بین. نانی نیوه‌رۆ نه‌نیریتته‌دیوه‌خان. دووسه‌د سینی، هه‌ر سینییه‌ک بریانییه‌کی له‌سه‌ره. له‌ماوه‌یه‌کی زوودا نه‌م نانه‌به‌م جووره‌حازر نه‌بین.

چنان نه‌خورئ. پاشان قائمقام سه‌ریک نه‌خاته‌به‌ر خۆی و نه‌لن: «سوار، سوار بن، زۆر حه‌یفه‌خانه‌دانی وا که‌ژی وای تیدا هه‌بێ کویر بیته‌وه. من بو گرتنی نه‌شهره‌فاغا هاتبووم، به‌لام شازنی شه‌مه‌سخان نه‌یه‌یشت که‌نه‌م خانه‌دانه‌کویر بیته‌وه». ئیتر لێ نه‌دا نه‌روا ولامی والی نه‌داته‌وه که‌هه‌ر شتییک له‌ولاتی سه‌نگاو پرویدا له‌نه‌ستوی من بێ.

ولامی بین ولام

- کابرایەک لە کەرکووک هەتیویکی تاو دابوو، شوینی دەست نەکەوت. سەیری کرد دەرگایەک کراوەتەووە دالانکی لێیە. لە گەل هەتیووە چوونە ئەوێ. کابرای خاوەن مال لە دەنگی هەتیووە بە ناگا هات و هات سەیری کرد شتیکی وایە. وتی: چۆن ئەبێ لەو دالانی حەوشە ی مناشتی وا بکری؟ هەر درێژە ی دا بەقسە ی و نەبیربەووە. وا دیاربوو هەتیووە لەمە تووربە بوو و پیتی ناخۆش بوو وتی: «مردووت مرئ! چییە نایبیریتەووە؟ تۆیش وەرە لەناو دالانی ئێمە دا ئەوێ نەبە دەردیت».

- شیخ قادری سیامەنسور بە شیخ حەیبی تالەبانی ئەلێ - کە هەردووکیان خزم بوون: بیستوومە هەر کەس هەتیویک وا لێکا لە رۆژی قیامەتا هەتیووە کە سواری سەر شانی ئەبێ. شیخ حەیبیش ئەلێ: «بەخوا شیخ قادرا! هەموو کەسێکم پێ هەلنەگیری بەلام تۆم پێ هەلناگری».

- کاک مەسعوود مەحمەد گێرایەووە وتی:

ئەوا لە بەغدا لە جیگایەکی دانیشتووین، کتوێر لە وکاتەدا عەبدولرەحمان نوورجان هات و قسە ی لە گەران بە ترمبیل کرا لەناو شاردا. عەبدولرەحمان وتی: وەللا بابم من ئەم دوو لاقانەم مانگی چوار دینارم بۆ دەگیریتەووە. عەبدولسەمەد حاجی مەحمەد هەلیدایە وتی: «ئەگەر دوو لاقی کەت ببوایە مانگی هەشت دینارت لۆ دەگەرایەووە».

- دیسان هەر ئەو بۆی گێرایەووە وتی:

هەر لە بەغدا لە جیگایەکی زۆر جەنجال دەرچووین، دەستە یەک لە دزەبێه کانیس هەر لەو شوێنە دەرچون و روویان کردە ئێمە: وتیان: بەکوو لەوی قەرەبالغە ی! سەگ ساحبی خۆی نانا سیتەووە. خیرا سەمەد وتی: «ئە ی کوو ئێووە ئێمە تان ناسیەووە؟»

- حەسەن بەگی عەلی بەگی جاف بۆی گێرایەووە وتی: لەخزمەتی سەید ئەحمەدی خانەقادا دانیشتووین. شیخ عەلانەدینی بیارە هەموو دەم سکی ژانی ئەکردو «ووەتەبا» (فەتق) یشی هەبوو. سەید فەرمووی ئەو سک ژان کردنی رەنگ بێ زیاتری لەبەر وەتەباکە

بئ. وتی: منیش وتم ئاخۆ جه‌نابی سه‌ید ئهو وه‌ته‌بابه‌ له‌ کام لای بیت؟ ئه‌ویش وتی:
«چووزانم چه‌سه‌ن به‌گ خۆ ده‌ستم به‌گونیه‌وه‌ نییه‌».

- پیاویک هه‌بوو له‌ «سنه‌» مه‌لولوی ناوبوو؛ نه‌خۆش ئه‌که‌وئ ئه‌چیتته‌ لای چه‌کیم برایم.
چه‌کیم برایم پسوله‌ی بۆ ئه‌نووسئ بۆ لای سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆش بۆ ده‌رمان. مه‌ولوو
ئه‌چی ده‌رمانه‌که‌ ئه‌کړئ به‌لام ناخوا. پاشان ئه‌چیتته‌وه‌ بۆ لای چه‌کیم برایم و ئه‌لئ چاک
نه‌بوومه‌ته‌وه‌. ئه‌ویش ئه‌لئ: ده‌رمانه‌که‌ت خوارد؟ ئه‌لئ نه‌.. ئه‌لئ سه‌ندیشت؟ ئه‌لئ: به‌لئ.
ئه‌لئ: ئه‌ی بۆچ نه‌تخوارد؟ ئه‌لئ: «چه‌کیم برایم تۆ پوولت خه‌رج کردگه‌ تا بووگی به‌م
چه‌کیمه‌، ئه‌شئ زنه‌گانی بکه‌ی. ئاغه‌ی سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆشیش پوولی سه‌رف کردگه‌
تا بووگه‌ به‌و ده‌وا فرۆشه‌ ئه‌ویچ ئه‌شئ زنه‌گانی بکات. منیچ پوولم داگه‌ به‌ ده‌واکه‌و
نه‌مخواردگه‌ گه‌ره‌که‌م به‌یتیم و زنه‌گانی بکه‌م».

- ئه‌حه‌ی سه‌رزله‌ هه‌بوو (هه‌ر له‌راسته‌یشدا سه‌ری زله‌ بوو) ئه‌چیتته‌ بازاری کلاو فرۆشه‌کان
له‌ سلیمانی و ئه‌چیتته‌ به‌ر دوکانی کابرایه‌ک له‌ویدا کلاویکی به‌ئه‌ندازه‌ی سه‌ری خۆی به‌ هه‌ر
جۆر بئ ده‌ست ئه‌که‌وئ، به‌لام له‌نرخه‌که‌یا له‌گه‌ل کابرای دوکانداردا رئ ناکه‌ون. کابرا پیتی
ئه‌لئ: برام مه‌رۆ کلاویکی وا زلت له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «برام راست
ئه‌که‌ی به‌لام تۆیش به‌مه‌رئ، چونکه‌ پیاویکی تری وا سه‌رزله‌ له‌م بازاره‌دا ده‌ست
ناکه‌وئ».

- له‌ سلیمانی ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغاو میرزامارف زۆرتتر پیکه‌وه‌ ئه‌گه‌ران. رۆژیک
ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغاو حاجیاغا له‌ دوکانه‌که‌ی چه‌مه‌سه‌عیدی خه‌یات پیکه‌وه‌ دانیشتون،
میرزا مارف به‌ته‌نیا به‌به‌ر دوکانه‌که‌دا تی ئه‌په‌رئ. حاجیاغا ئه‌لئ: «له‌جسنتی هه‌ر دووکتان
بم!» ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغا هه‌له‌ئداتی خیرا ئه‌لئ: «له‌جسنتی هه‌ر سیکیان به‌رم!» حاجیاغا
ئه‌لئ: سییه‌مه‌که‌ کێیه‌؟ ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغا ئه‌لئ: «دوو مه‌که‌م پئ بلی تا سییه‌مه‌که‌ت پئ
بلیتم».

- مه‌لاسماییلی کانیسکان وه‌عه‌زی ئه‌دا ئه‌یوت: هه‌ر که‌س سواری هه‌تیویک بوو بئ ئه‌بئ
له‌ رۆژی قیامه‌تا ئهو کابرایه‌ هه‌تیوه‌که‌ بخاته‌ سه‌رشانی و له‌و ده‌شتی مه‌حه‌شه‌ره‌دا بیگیپئ.

- ئیسحاقه جوو هه‌بوو له‌سلیمانی، رۆژیکێ مانگی ره‌مه‌زان له‌ نیوه‌رۆدا نه‌چی بۆ لای عزه‌تی فاته‌ له‌ ماله‌وه‌ سه‌یر ئه‌کا عزه‌ت نان و که‌باب ئه‌خوا. ئه‌ویش به‌بێ قسه‌ داننه‌نیشی و له‌ گه‌لیا ده‌ست ئه‌کا به‌نان و که‌باب خواردن. عزه‌ت ئه‌لێ: گۆشتی ئه‌م که‌بابه‌ مووسلمان سه‌ری بریوه‌ تو چۆن لێی ئه‌خۆی؟ ئیسحاقیش ئه‌لێ: «عزه‌ت ئه‌فه‌ندی له‌جوویشا جووی وه‌کوو من هه‌یه‌؛ وه‌کوو له‌ مووسلمانا مووسلمانی وه‌کوو جه‌نابیشت هه‌یه‌».

- له‌به‌غدا به‌ «دانا»ی کورم وت با بچین باولیک ئه‌کرم و تو بیهینه‌وه‌ بۆمال. زۆر گه‌وره‌ بوو خۆیشم لێی په‌شیمان بوومه‌وه‌. له‌ پاشا وتم دانا ئه‌مه‌ چی لێکه‌ین؟ وتی: «بابه‌! چی لێ بکه‌ین؟ من بخه‌ره‌ ناویه‌وه‌ خۆت هه‌لیبگره‌ تا ئه‌چینه‌وه‌ بۆماله‌وه‌».

- مه‌لاجه‌میلی رۆژبه‌یانی ئه‌میر گێرایه‌وه‌ وتی:

له‌تاران له‌کتیبه‌خانه‌یه‌ک له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتیبوو میزیک له‌به‌ر ده‌میا بوو. عه‌ینه‌کیکی کردبووه‌ چاوی. عه‌ینه‌که‌که‌ هاتبووه‌ سه‌ر لووتی، کتیبیکێ به‌ده‌سته‌وه‌ بوو خۆی خستبوو به‌ شتا سه‌یری کتیبه‌که‌ی ئه‌کرد. به‌رانبه‌ر به‌و له‌و به‌ری میزه‌که‌وه‌ دووکیج دانیشتیبوون. ئه‌وانیش کتیبیان ئه‌خوینده‌وه‌. یه‌کێ له‌ که‌چه‌کان ئه‌و دیمه‌نه‌ی مه‌لاجه‌میلی پێی سه‌یر نه‌بێ به‌و عه‌ینه‌که‌و به‌و دانیشتنه‌ی، ئه‌لێ: مامۆستا ئه‌وه‌ بۆچ عه‌ینه‌که‌که‌ت هاتووه‌ته‌ سه‌رلووتت و واشت ئه‌خوینتیه‌وه‌؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: «کچم ئه‌وه‌ به‌عه‌ینه‌که‌که‌ سه‌یری کتیبه‌که‌ ئه‌که‌م و به‌بێ عه‌ینه‌که‌که‌ش سه‌یری ئێوه‌ ئه‌که‌م».

- به‌ر به‌ره‌کانی و یه‌ک نه‌ویستنی شیخ ره‌زای تاله‌بانی و شوکری فه‌زلی له‌سه‌رده‌می خۆیا ده‌نگی دا‌بووه‌وه‌. رۆژیک شیخ ره‌زا ئه‌یه‌وی پلاریکی ته‌نگه‌به‌ر بگرێته‌ شوکری فه‌زلی ئه‌لێ: «میرزا شوکری! به‌راستی باوو باپیرو نه‌ژادی تو بوون به‌نه‌نگ و عار به‌سه‌ر تووه‌».

شوگری فه‌زلیش ئه‌لێ: «به‌راستی شیخ ره‌زا تۆش بووی به‌عه‌یب و عار به‌سه‌ر نه‌ژاد و باوو باپیرته‌وه‌». شیخ ره‌زا ئیتر هه‌چی پێ ناوتری.

- خاله‌هاشم هه‌بوو له‌سلیمانی له‌گه‌ل شیخ بابه‌عه‌لیدا سه‌رو سه‌ودایه‌کیان هه‌بوو. خاله‌هاشم به‌قال بوو، به‌شهو و به‌رۆژ خه‌ریک بوو؛ هه‌یج پشووێ نه‌ئه‌دا. رۆژیک له‌سه‌ر چه‌وزی مزگه‌وته‌که‌ تری ئه‌شۆرده‌وه‌. شیخ بابه‌عه‌لی لێی پرسێ هاشم ئه‌وه‌ چی ئه‌که‌ی؟

هاشمیش زۆر وەرەس بووبوو، وتی قوربان چووزانم ئەمە پەنجاسالە ئیش ئەکەم ئەم مەشکە رەشە ئەیخوا ھەر تیر ناخواو و زیاتر داوام لێ ئەکا (مەبەستی بە مەشکەرەش سک بوو).

شیخ بابەعەلیش وتی: «جا وەرە تۆش تۆلە لێ بکەرەو؛ بینە ماوەیەک تۆ ئیش مەکە با ئەو کاربکاو ئەمجا تۆ بیخۆ».

- پیاویک ھەبوو قادری ناو بوو؛ رۆژیک ئەچیتە لای کوێخا ھەوێزی شاخەپیسکە - کەخمیشی بوو- ئەلێ کوێخا تا ئیستە ئەوەتە دوو ژنیشم ھیناوە کەچی ھیچ منالیکم نابێ، نازانم چی بکەم؟ ئەویش: ئەلێ: «ئەمجا بچۆ ژنیکی ئاوس بینە».

- کورپیک لەو سەرە تەماع ئەکا لەنەنکیکی خۆی (دایکی باوکی) و ئەچیتە سکی، لەو کاتەدا باوکی دێ بەسەرا. کە ئەوە ئەبینی ھاوار ئەکا ھەی ھەتیوہ زۆلە ئەوە چی ئەکە؟ کورپەش بەدەم ئیشەوہ لایەکی لێ ئەکاتەوہو ئەلێ: «باوہ تۆ ئەمە چل سالە دایکی من ئەگیت ھیچ دەنگ ناکەم، من جاریک دایکی تۆم گا کردت بەم ھەرایە».

- مەلاعوسمانی کورپی مەلاسالحی کۆزەپانکە رۆژیک لەژووری دەرسا - پۆلی شەشی سانەوہی - قوتابێک لێی ئەپرسی: مامۆستا مارە بەجاش چۆن ئەکری؟ ئەویش بەبێ وەستان ئەلێ: «بچو لەدایکت پیرسە».

- سەی محەمەدی «ھوویە» پیاویکی لەخوا ترس و خەلوەت نشین بوو. چلەخانەیکە ھەبوو، جار جار ئەچوو لەوێ چلەئەکیشا. جاریک ئەچیتە ئەو چلەخانەیکە بۆ چلەکیشان، پیرەژنیکی لە ئاواپییەکەدا ھەموو جار ئەچوو کونیک لەچلەخانەکەدا بوو سەری ئەنا بەکونەکەوہ ئەبوت: سەیی گیان! ھیچت ناوێ بۆت بینم؟ ئەویش ئەبوت نامەوێ. چەند جاریک ئەم پیرەژنە ئەم ھاتوچوہی کرد، لە ئاخرا سەی محەمەد وتی: بەلێ ئەمەوێ. پیرەژنە پیتی خۆش بوو، وتی: چیت ئەوێ بەقوریانت بوونە؟ وتی: «ئەمەوێ دوو بەردو نەختی قورم بۆ بینێ ئەم کونە بگرم با ئیتیر ئەوەندە تۆ نەبەیتە سەرم».

- حاجی ھەمەینی سیساوا گێنرایەوہ وتی:

مەلامەجید هەبوو لە سیساوا پیرەژنیکیش لەوئ بوو باجی مەیرەمی ناو بوو. رۆژیک باجی مەیرەم سەری رێ بە مەلامەجید ئەگرێ، پیتی ئەلێ: مامۆستا! ئەو قورە که خوا ئادەمی لێی دروست کرد کای تیدا هەبوو یان نە؟ مەلامەجیدیش تۆزێ ئەقلەکه‌ی تەواو نەبوو، هەر دەست بۆ ناو لنگی باجی مەیرەم درێژ ئەکاو ئەلێ: «پیرەژنە ئەگەر کای تیدا بوایە ئەو قەلشە چی ئەکرد لەویدا؟»

- مەولەوی تافی گەنجی ئەبێ [ئەروا] بۆ ئەو بەری سیروان. پیاویکی قەواله‌یی پشته‌که‌وایه‌کی ئەداتێ. ژنی پیاوه‌که‌ش ئاسەرەکه‌ی ئەداتێ، ئەیکا بەکه‌واو لەبەری ئەکا. رۆژیک کورێ کابرای قەواله‌یی تووشی مەولەوی ئەبێ، دەست ئەدا لەکه‌واکه‌ی و ئەلێ: «ئەمەوئ یه‌کیک له‌مه‌ بکه‌م». مەولەویش ئەلێ: «لەپشته‌که‌ی که‌ هی باوکتە، یا لەبەرەکه‌ی که‌ هی دایکتە؟»

- شیخ عارفی تالەبانی وتی ئەورە حمان قەرگه‌یی بۆی گێرامه‌وه‌ وتی:

ئەوا رۆژیک سەیرم کرد دوو منال لە سلیمانی لە مەیدانه‌که‌ وه‌کوو شه‌رە دەنوکیان بێ و بوو. بەلایانه‌وه‌ راوه‌ستام سەیرم کردن، یه‌کیکیان دەسته‌به‌رەبه‌ک کولێرە ی بەسەر سەرەوه‌ بوو ئەیفروشت. ئەویکه‌یان تۆزی ئەم دیوو ئەو دیوی کردو وتی: ئەمه‌ که‌ی نانه‌؟ مه‌گەر که‌ری کورێ که‌ر بیکرێ. کورە ی خاوه‌ن نان به‌بێ وه‌ستان هاته‌ قسه‌و وتی: «پاست ئەکه‌ی ئێسته‌ باوکت دوو هۆقه‌ی لێ کریم».

- له‌ سەرده‌می «محمدابن رسول» دا یه‌کیک له‌ «مبشر» ه‌گه‌وره‌کانی ئەوروپا له‌ژیر ناوی بازرگانیدا ریتی ئەکه‌وێته‌ سابلاخ؛ بەلام له‌ پالیا خه‌ریکی پروپاگانده‌ ئەبێ بۆ ئاینی گاوری. ئەچێته‌ لای ئیبن ره‌سول (واته‌ ره‌سولی زه‌کی) ئەلێ: «مەلا ئایا خوا ئەتوانی ئەم شاره‌ له‌ناو هیلکه‌ی فیرنه‌ گوله‌یه‌کدا پیشان بدا به‌بێ ئەوه‌ هیچی لیکه‌م کاته‌وه‌؟»

مەلا ئەلێ: بەلێ زیاتریش ئەکا. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «نایینی چاوی تۆ له‌ هیلکه‌ی فیرنه‌گوله‌ بچووکتريشه‌ که‌چی ئەم هه‌موو کیوو ده‌شت و دارو ده‌وه‌نه‌ی تیدا به‌بێ ئەوه‌ هیج جیاییک له‌گه‌وره‌و بچووکیدا له‌به‌ینی ئەوان و ئەسله‌که‌دا هه‌بێ؟»

گەنجی درەخشان

- مەلاعومەری چۆمەزەردە لە گێراپەووە وتی:

مام وەسمانی سەیلەک بۆی گێرامەووە وتی گرانپەکەوی پێشووە ئەوی پێی بلێن زادی خودای دەست ناکەوئ بەتەواوی دنیا قات و قەرە. وراتی دزەیی هیچی لئ نییە. هەندۆی قەرۆش و مەتالیکمان هەدیە لەمالەووە بە وەزن گران و قەبە، بەلام بەقیمەت سووکە. بەدایکی مندارانم گۆت لۆم بیئە ئەچم بزائەم لەو وراتی کۆیە دەستی ئێکیکی پێ ناپرم بەرکۆو شتیکی لئ بستینم ئەم زستانەوی پێو بەرینە سەر. لوی هینا پر بەدەستەسپریک ئەبوو قورس بوو بەرام نرخیەکی هیچ نەبوو.

پارەم خستە باخەرم و چووم لۆ وراتی کۆیە. «چێرو گۆلک» یکم پێی کپی و هەندیکیشی مایەووە خستەمە باخەرم. چێرو گۆلکم وەپێش خۆم داو گەرامەووە تا کەوتە ناو دزەبیان. گەیشتمە نزیککی گوندی «قازی خان» شەوم بەسەردا هات و دنیاڵ زستانە؛ باران وەکوو کوندەوی سەر بەرەوژیر دیتە خوارەووە. هیندەش ساردە تەف هەردەوی بەئاسماناندا ئەیبەستی، هیشکایی بیت و لە لەشمانەمایە. دەستی دزەبیەش میوان داناکەن، خۆ قازیخانە لە هەموو خراپتر.

چارم نەما پوووم کردە گوندی ئەچم لۆ هەر ماری بەخۆم و بەچێرەکەووە دەرم دەکەن، هەم خۆم و هەم چێرو گۆلکەکە وەختە بمرین لەسەرمانا. لەگوندەکەدا مار نەما نەچم تەنیا ماری «مەلا» نەبی؛ کەس داینەکردم. ئەمجا بەناچاری بەخۆم و بەچێرەووە پوووم کردە ماری مەلا. هیندەم زانی مەلاژن دەرپەری و دەستیکی گرت بەم لای دەرگاکەووە دەستیکی بەو لاو، وتی کابرا بگەرپووە جێمان نییە. منیش ئیتر دەره تانم نەمایە، چێروگۆلکم بەدار گرت و دامەپێش و گۆیم بەژنە نەداو دەستم کرد بەجینیودان و هەر ئەریم گوو بەگۆری، ئەوا هەر پوووە پێشیشەووە ئەرۆم وەکوو ئەو کەژنە لە گەر منی نەبی.

وتی کابرا ئەو جینیو بەکئی ئەدەوی؟ وتم بەو گۆر بەگۆرە کە منی تووشی ئەم حەزبەتە کرد. لای وابوو مەلا لەدنیا قاتە تەنھا مەلای قازی خانە نەبی. ژنە توژی شل بوووە وتی: لۆ، چ بوو؟ وتم ئەو کابرا لە وراتی کۆیە مردیە ئەم چێروگۆلکەوی کردیە بە ئیسقات لۆ مەلای قازی خانە لای وایە مەلا لە دنیا پراپە بەم باران و قیامەتە منی تووشی ئەم حەزبەتە کردیە. ژنە کە گۆی لەم قسەبوو وتی دەبابم تۆ لۆ دەنگ ناکەوی؟ بەر دەرکەکەوی بەردا و وتی

فەرموو، ئاخەر تو بەزەبیت بەخۆتا نایەتەووە ئەم بەستەزمانانەت لۆج وا تووشی ئەم باران و سەرمایه کردییە؟

خیرا چیرۆگۆلکی دایەپیش و کردنیە تەویله‌ووە. مافووریکیشی لۆ من راخست، ئاگری کردەووە، چوو کەوێ و سەلتەبەکی تری مەلا هەبوو لەگەڵ کراس و دەریی، وتی جەلەکانت بگۆرە با ئەوانە ی خۆت هیشک کەمەووە. لەو لاشەووە کاو دەسکاوی هەویرو جۆ ئەبا لۆ چیرۆگۆلکە کە چونکە بە هی خۆیانی ئەزانی. مەلاش لە مار نییە هیشتا لەمزگەفت نەها تووتەووە. مەنجەریشی خستە سەر ئاگر لۆ شیوی.

پاش ئەمانە زۆری پێ نەچوو مەلاش هاتەووە. مەلاژن مەلای تینگەپاند کە ئەو خوا لیخۆشبوو کە ی کۆبە چیرۆگۆلکی بەئیسقات ناردیە لۆمان. مەلا بەم قسەبە برۆای نەکرد بەرام پیاویکی ئەرباب و خۆش بوو، وتم مەلا پیاوەتیت ببێ خۆم دامەزراندییە لیم تیک مەدە. مەلا دەستی کرد بەپیکەنین وتی جا بەیانی کوو رزگار ئەکە ی؟ وتم عسابی بەیانی لەسەر خۆم. بەرام مەلاش لە مەلاژن ئەترسا. مەلاژن لەبەر ئەووە کە چیرۆگۆلک بە هی خۆیان ئەزانی ئەوا هەر ئەچی بۆ لایان و ئاوو ئالیکیان لۆ دەبات.

ئەو شەووەمان رۆژ کردەووە بەیانی مەلاژن دیسان شیوی لێ نایەووە و شیومان خوارد. پاش ئەمە رووم کردە مەلاژن وتم مەلاژن ئەتو ئەرکت زۆرە با مامۆستا ژنیکی تر بینی ئەم خزمەتی تو ئەکاوە ئەم خزمەتی ماره کەش ئەکا. هەر ئەمەم وت مەلاژن گوتی: ئەووە چ دەریی، چ دەریی؟ مەلاش لەلاوە گوتی بابم واز ببینە من پارەم کوا؟ هەر خیرا دەستم کرد بەباخەرما ئەو قروش و مەتالیکەکان - کە مابونەووە لەبەر ئەووە لەناو دەستەسەر کە دا بوون بەچا و زۆری ئەنواند بەرام هەموویت بخستایەتە سەریەک سێ مەجیدی نەدەبون - دەرم هینا و فریم دایە بەردەستی مەلا وتم ئەووە پارە.

مەلاژن کە ئەمە ی دی بەتەواوی شیت بوو، پەلاماری دامی دەستە سەر پارە کە ی هەلگرت و خستیه‌ووە باخەلمەووە. خیرا چوو چیرۆگۆلکە کە ی دەرکرد کردنیە دەره‌ووە هات وتی هەستە سەگی سەگباب گوو بەگۆری خۆت و ئەو گۆرەش کە ئەم چیرۆگۆلکە ی ناردیە لۆ ئیمە. هەستە ئەووە خۆت و ئەووە چیرۆگۆلکت. بەو شیخ کە ماره یەک سەحاتی تر لەم ماره دانانیشیت.

ئێتر منیش هەستام خوا حافیژیم لە مامۆستا کردو چیرۆگۆلکی خۆم دایە پیش و هاتەووە. مەلاش بەدزیه‌ووە پێدەکەنی.

- میرزا مەرف بۆی گێرامەووە وتی:

لەسەر دەمی مەحموو پاشادا مەلایەکی پەری نوورانی لە هەلەبجە بوو، ئەم مەلایە تەلەقیشی چاک ئەکردهووە. خۆت ئەیزانی سێ تەلەقە کە بکەوێ بەجاش نەبێ چاک ناییتەووە. ئەم مەلایەش لەبەر ئەوە ئیشی موسلمانان پەکی نەکەوێ و شەرعیشت پێگا بەدا پیاویکی خەلکی ئەو سەرشیووە هەبوو «عەبە»ی ناو بوو، پراگیری کردبوو بۆ ئەوە ئەگەر جارێک تەلەقیکیان هێنایە لای و بەجاشیش نەبێ چاک ناییتەووە، «عەبە» بێی بەجاش و نکاح دروست بێیتەووە. عەبەیش بەو پارەیه کە لە جاشیەووە دەستی ئەکەوت ئەژیاو ئەوا ئەو و تیریش هەیه ئیتر بەرەحەتی بۆ خۆی قاچی پراکیشا بوو.

دیسان لە گەل ئەمەشا کە شەرع پێگای داو، وەکوو خۆت ئەیزانی نەکا برای جاش پیتی خۆشە بە ئاشکرا ئەم جاشییە بکاو وەنەکا برای تەلەق کە و تەویش ئەیهوێ ئەو ناو بەکەوێتە شویتنی کە پیتی بلێن تەلەقی ژنەکی بەمارە بەجاش چاک کردۆتەووە، بەکورتی ئەمە بۆ هەر دوو لایان عەبە.

پیاویک هەبوو «حەمەدی بارام»یان پیتی ئەوت. پیاویکی کەلەپیاوو ناسراو بوو، هاتبوو بە سەریا سێ تەلەقی خواردبوو. هەر چەندە ئەم لاو ئەولای کرد تەلەق چاک نەبوو، وەتیان باوکم بەخوا بەمارە بەجاش نەبێ چاک ناییتەووە. حەمەوتی: من ئیشی وا چۆن ئەکەم؟ مەگەر پەرووی خۆم رەشکەم و ولاتی هەلەبجە بەجێ بێلم. و تیان برا ئەمە شەرع رێگەی داو، تۆ لەم ژنەت سێ چوار منالی وردت هەیه، بۆ مالی خۆت کاول و منالەکانت دەربەدەر ئەکەم؟ وتی مالم کاول ئەبێ و منالم دەربەدەر ئەبێ قیروسیا من ئەم پەرۆوە نادروم بەسەر شانی خۆما.

هەر چەند لەگەلی خەریک بون کەلکی نەبوو. ئینجا خزمان چۆنە بن دەستی ژنەکەیهووە کە لەبەر ئەوە مالهەکی لێ تیک نەچێ و منالەکانی دەربەدەر نەبن بێتێ میرد بکا بە «عەبە» و پاشان تەلەقی بەداو پاش عەبە، حەمە ماری بکاتەووە. بەلام ئەم ئیشە نابێ حەمە پیتی بزانی. ژنەو خزمەکانی چون بۆ لای «مەلامۆن» کارەساتەکانیان تینگەیانندو پێیان وت: کە ئەم قەسە بەلاو نەکاتەووە لەئاخرا کە ماری کردەووە لە حەمە، پیتی بلێت شەرع رێگەی داو کە ماری بکاتەووە. لەناو خەلکیشا و تیان مەلامۆن ماری ژنەکی کردۆتەووە لە حەمە ئیتر کەس قەسە ناکا. ئەلێن ديارە مەلامۆن پێگایەکی شەرعی بەبێ ماری بەجاش دیووەتەووە.

ژنە ماری کرا لە عەبە، لەگەل ماری کردنا دە مەجیدی خۆیشی وەرگرت و چوو بەرەدە. پاشان تەلەقی دا. «عەدە»ی ئەمیش بەسەرچوو، مەلامۆن ناردی بەشوین حەمەدا کە

«قیل» یکم بۆ دۆزیوه تهوه ژنه که‌ی خۆی لئی ماره ئه که مه‌وه. همه‌ش ئه‌مه‌ی زۆر پئی خۆش بوو، چووو ژنی لئی ماره کرایه‌وه به‌لام هیچ به‌کاره‌سات نازانی. له‌ناو خه‌لکیشا بلاو بۆ ته‌وه که همه‌سێ ته‌لاقه‌ی خواردوه و هیچ مه‌لایه‌ک بۆی چاک ناکریته‌وه، که‌چی ئیسته‌وا همه‌ ژنه‌که‌ی هیناوه‌ته‌وه. لیبیان ئه‌پرسی چۆن هیناوه‌ته‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌یوت مه‌لامۆن فتوای بۆ ده‌رکردووم و ئه‌و بۆی چاک کردوومه‌ته‌وه. ئه‌و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی خۆی سوور بوو وه به‌راستی‌شی ئه‌زانای که مه‌لامۆن «قیل» ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا خۆی زۆر هه‌له‌کیشا که ژنه‌که‌ی به‌پئی ماره به‌جاش هیناوه‌ته‌وه.

له‌ئاخرا پیبیان وت مردووت مرئ! تۆ له‌کۆی نووستوی؟ ژنه‌که‌تیبان به‌ماره به‌جاش بۆ هیناویته‌وه و جاشه‌که‌ش «عه‌به» بووه. ئه‌م باس و خواسه هه‌موو که‌س پیبی زانیوه ته‌نها خۆت نه‌بێ. وتی: کوره نابێ شتی وا؟ وتیبان به‌رئ وه‌للا راست وایه. همه‌ ده‌ستیکی که‌وته پینشو ده‌ستیکی که‌وته پاش. تازه چیبیکاو ئیش له‌ئیش ترازاوه، ئه‌گه‌ر بار ئه‌کا بۆی ناکرئ، ئه‌گه‌ر ئه‌مینیته‌وه به‌چ روویه‌که‌وه له‌ولاتی هه‌له‌بجه به‌مینیته‌وه. که‌وته سه‌ر ئه‌وه که تۆله‌ی خۆی به‌ستینیته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م فیکره‌دا بوو له‌ئه‌نجاما هاته سه‌ر ئه‌وه که‌خۆی بکا به‌ژنیکی سێ ته‌لاق دراوو ماره بکرئ له‌عه‌به. هینای ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌لای چوارکه‌س له‌خزمه‌کانی خۆی درکان و ته‌میشی کردن که که‌س به‌م ئیشه نه‌زانئ.

هه‌ستا جلی ژنانه‌ی له‌به‌ر کردو ریش و سمیلی خۆی لووس لووس تاشی و چار شیبویکی دا به‌سه‌ریاو ده‌نگی خۆی گۆرئ. یه‌کن له‌و پیاوانه که‌قسه‌ی له‌گه‌لیان کردبوو، کردی به‌میردی خۆی و پینش خۆیدا چوون بۆ لای مه‌لامۆن. کابرا وتی ئه‌مه ژنه‌وه سێ ته‌لاقه‌م خواردوه و ئه‌بێ چاریکمان بکه‌ی؟ منالدارین با سه‌رمان لئی تیک نه‌چئ. مه‌لامۆن وتی: باوکم هیچ چاریک نییه مه‌گه‌ر «تخلیل» نه‌بێ. کابرا وتی قوربان ته‌خلیل چیه‌؟. وتی: باوکم ته‌خلیل ئه‌وه‌یه که ئه‌م ژنه‌ی تۆ ئه‌بێ له‌یه‌کینیکه‌ ماره بکرئ و پاشان ته‌لاقی بدار ئه‌مجا تۆ بیهینیته‌وه. کابرا وتی جا مامۆستا ئه‌مه ماره به‌جاشی پئی ئه‌لین من چۆن شتی وا ئه‌که‌م؟ مه‌لامۆن وتی: ده‌سا باوکم به‌خوا له‌مه زیاتر ریگا نییه.

کابرا تۆزئ خۆی باداو ده‌ستی کرد به‌منجر کردن، له‌پاشا رووی کرده ژنه درۆزنه‌که‌ی و وتی تۆ چئ ئه‌لتی؟ ژنه‌ش به‌نهرمیکه‌وه وتی: که‌یفی خۆته. ئه‌مجا پیاوه وتی: باشه مامۆستا به‌لام که‌س پئی نه‌زانئ. مامۆستاش وتی: من پیاویک له‌لای خۆم هه‌یه هه‌ر ئه‌م ئیشه شه‌رعیانه ئه‌کاو که‌سیش نازانی.

ئەمجا كەوتە ئىوارى «عەبە» يان هینا ژنەى لى ماره كردد دە مەجیدیشیان دایە، هاتە دەرهوہ هەر ئەو شەوہ پەردە دروست كرا. ژنە چووہ ژوورەوہ پاش بەینىك «عەبە» یش چوو بۆ لای. عەبە دەربى و مەرىپى داکەندو خۆى ساز كرددو چوو بەلای ژنەوہ.

لەناكاو ژنە چارشىو بەسەرى كۆنە حەمە، چارشىوى فرى دا و بەخۆى و بەحەیتە بۆرىوہ پەرىە كۆلى عەبە. عەبە بە تەواوى حەپەساو دەستى كردد بە هاوار كردد بۆ خاترى خوا بەمگەنى ئەمە ژن نىبە دەعبایە سوارم بووہ. حەمەش بەهیزەو كەلەپیاوہ جوولەى لى برىوہ، دەرگاش لە ژوورەوہ داخراوہ، تا خەلك فریا كەوتن ئەم بوو بەزاوا. وتى: كەرانباوگاو ئاوا حەقت لى ئەكەمەوہ، ئەمجا بەحەمەى راستەقینەو كىرى گواوىوہ لەپەردە هاتە دەرهوہو خۆى پىشانى خەلكەكە ئەدا.

- حاجى مەحمووى ياروہىسى جاف ھەبوو كە لە ھۆزى ياروہىسى و لەسەردەمى مەحموو پاشادا بوو. ئەم حاجى مەحمووہ پىاوئىكى دەولەمەندو بەمەرو مالات بوو، گەلى كەسى لەبەر دەستا بوو كە كرددبونى بەشوانكارەو مالاتى ئەدانى بۆ كوستان. ھەر چەندە لە گەلىان ئەكەوتە حەساو كردد بەجۆرى خۆيان پىشان ئەدا كە زۆر فەقیرۆكەو گىلوكەن بەلام بۆ مال خواردنەكەى ئەم زۆر وریاو زت و زىندوو بون؛ ئەمىش ھىچ چارى نەئەما پىتى ئەوتن: «ھەى بۆ خۆتان ئاقلانەو بۆ من كەرانە».

- لەو سەرە پىاوئىك ھەبوو «سەمسام» ى ناوبوو. ئەم سەمسامە ناوبانگى پالەوانى و نازایەتى بە ھەموو ولاتا بلاو بوو بوەوہ. پىاوئىكى تر ھەبوو «قەیتەران» ى ناوبوو، ئەمىش ھەر بەمجۆرە ناوبانگى پالەوانى ھەبوو. رۆژىك قەیتەران ئەچى بۆ لای سەمسام پىتى ئەلى من ئەمە قەبوول ناکەم كە من خۆم بەیەكە پالەوان ئەزانم و كەچى تۆیش ناوبانگى پالەوانى دەرنەكەى؟ یا من یا تۆ. ئىستە من بۆ ئەوہ ھاتووم پىكەوہ لە كۆرىكى گەورەدا زۆران بگرین یا من تۆ ئەدەم بەعەرزا یا تۆ من ئەدەى بەعەرزا، ئەو وەختە پالەوانى بۆ یەككىمان ساغ ئەبیتەوہ ئەگەینا من ئەمەى ئىستا قەبوول ناکەم.

سەمسامىش ئەلى ئىستا بەخىر بى قسەكەت باشە؛ بەلام تۆ لە رىگاوە ھاتووى ئىستە دانىشەو پشووہەك بەدو نانئىك بخۆ پاشان چۆن ئەلىى وا ئەكەین. قەیتەران دانەنىش و پاش حەسانەوہ سەمسام پىتى ئەلى: برام ئىستە كۆرۆ خەلكى بى ناوى وەرە تۆ پەنجەيەك بخەرە دەمى من و منىش پەنجەيەك ئەخەمە دەمى تۆ ھەر دووكمان پەنجەى یەكترى

ئه‌گه‌زین کاممان زووتر هاوارمان لئ به‌رز بووه‌وه و وتمان «ئای» ئه‌وه ئه‌و که سه‌مان به‌زیوه‌و ئه‌و بترمان پاله‌واتره.

به‌گه‌زینی په‌نجه‌ی یه‌کتر له‌وانه‌بوو په‌نجه‌یان بقرتی له‌ناکاو قه‌ینه‌رانی وتی: «ئای» ئیتر په‌نجه‌ی یه‌کتریان به‌رداو سه‌مسام به‌پاله‌واتر ده‌رچوو. به‌لان سه‌مسام وتی: «برای خۆم قه‌ینه‌ران به‌راستی من گه‌یشتبووه‌ تینم له‌سه‌ر زارمه‌وه بوو که بلیم ئای که چی تو وتت، هه‌ر ئه‌و کاته تو نه‌تووتایه‌ من ئه‌م وت.»

- سالیکی تازه ترموبیل داهاتبوو پیاویک له «سنه» کارگه‌یه‌کی ترموبیل خانه‌ی دانا بوو تا بیست شاگردیک له‌ویدا ئیشیان ده‌کرد. پتویستی به‌هیتیش هه‌بوو، به‌لام ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت.

رۆژیک کابرایه‌کی چه‌ولی سمیل بابر به‌ به‌ر کارگه‌دا تیه‌ری که‌چاوی به‌وانه‌که‌وت چووه‌ ژووره‌وه سه‌لامیکی کردو هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا وتی: ناشوکی نه‌بی وه‌ستایان قه‌دریان نه‌ماوه. وه‌ستای خاوه‌ن کارگه‌ که ئه‌م قسه‌یه‌ی بیست زانی که ئه‌م پیاوه‌ کسمیکی هه‌بووه‌و لئی قه‌وماوه. خیرا وتی: کورسیه‌کیان بۆ هینا کابرای داناو چای بۆ بانگ کردو ماریفه‌تیکێ زۆری له‌گه‌ل نواندو له‌دلی خۆیا وتی: وا دیاره ئه‌م پیاوه‌ ئه‌هلی ئه‌م سه‌نعه‌ته‌یه‌و خوا ناردوو به‌ با لیره ئیش بکا. رووی تیکردو وتی: وا بزانه‌ جه‌نایشتان وه‌ستان؟

کابرا دیسان هه‌ناسه‌یه‌کی تری هه‌لکیشا وتی: «ئه‌ری به‌خوا منیش به‌لای خۆمه‌وه وه‌ستا بووم». وتی: ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بی بفرموو بزانه‌ وه‌ستای چی بوون؟ ووتی: «چارووب به‌ند». وه‌ستای خاوه‌ن کارگه‌ ئه‌م کسمه‌ی نه‌بیستبوو وتی: قوربان چارووب به‌ند چی وه‌ معنای چیه‌؟ ووتی: «قوربان یانی گه‌سک به‌ست. من وه‌ستای گه‌سک به‌ستن بووم». کابرا وتی: راسته‌ وه‌ستا قیمه‌تی نه‌ماوه‌ په‌لی گرتو کردیه‌ ده‌ره‌وه‌.

- حاجی برایماغای عه‌نبار نه‌خۆش ئه‌که‌وی ئه‌نیری بۆ سابلاخ حه‌کیمی بۆ بینن. حه‌کیم عه‌زرایه‌ک له‌ سابلاخ ئه‌بی ئه‌وی بۆ دینن. عه‌زرا دپته‌ دیوه‌خان خزمه‌تکاره‌ که ئه‌چپته‌ لای ئاغه‌ ئه‌لی: قوربان حه‌کیم عه‌زرا هاتوو هه‌یه‌وی بیته‌ خزمه‌تتان. ئاغه‌ش ئه‌لی: «رۆله به‌خوا ئیمپرو ئه‌مه‌وی که‌سم چاو بین نه‌که‌وی ناساغم، بچو پیتی بلئی ئاغه‌م ئیمپرو نه‌خۆشه له‌جیدا که‌وتوو ناتوانی بتبینن.»

- لەقسەى گۆى ناگردانى كوردانهى ئەلى:

مەلىك هەيه خواردنى هەر گووه، رۆژىك فېكر ئەكاتەوه ئەلى: ئەوه بۆج من هەر گوو بخۆم؟ ئەوه قازە، ئەوه بازە، ئەوه بولبولى خۆش ئاوازه گوشت و گوول و شەلمە باخى ئەخۆن با منىش بچم وەكوو ئەوان بکەم و وەكوو ئەوان بخۆم.
ماوهىەك ئەروا و ئەگەرى هېچى دەست ناکەوى لەبرسا لاکەى دى و لەوانەيه ها ئىستا ها تۆزىكى تر؛ بە ناچارى با ئەداتەوه سەر گوو خواردنەكە، جا هەر دەنووكى لى ئەدا و سەر بەرز ئەكاتەوه ئەلى: «يارەبى شوكر، ئەگەر ئەمەش نەبوايه من چىم بگردايە؟»

- جارىك دوو كابرأى كورد لەو كوردهوارىه شەوىك ئەچن بۆ دزى ماله جوولەكەيهك.
كە ئەچنە ژوورەكەوه سەر ئەكەن جوولەكە چاوى ئەروانى پىنى ئەلىن: باوه حىزه ئەوه بەخەبەرى؟ ئەوىش ئەلى: نەوہللا قوربان بەسەرى ئىوہ نووستوم، ئەوه تافىفەكەمان هەر واىە چاواقین.

- لە دى «بەسەن» يەكن لە ئاغەشەرەكانى ئەوى جووتيارىكى هەبوو، هەموو رۆژى ئەجوو بىانوىەكى بى ئەگرت دەستى ئەكرد بەجنىو پىندان و بەلىدانى. رۆژىك جووتيارەكە لىكى دايەوه وتى: ئەمە حال نىە منى تىدام. لەدلى خۆيا دايە ئەگەر جارىكىكە ئاغەكە قسەى بى بلى ئەم دەست بكا بەلىدانى و هېچ سەرى لى نەكاتەوه. بەرىكەوت رۆژى دواىى لەسەر جووت بوو دىسان ئاغە هات و دەستى كەرد بە بۆلەبۆل و جنىودان. جووتيارم جووتياربوو هەر جووتەكەى بەرەللا كەرد و ئاغەى دايە بەر نەقىزە. هاوارى ئاغە ئەگەيشتە ئاسمان، ئەوهندەى لىدا هەتا بەتەواوى پەل و پۆى لى براو نوزەى تيا نەما.

ئىوارە جووتيار جووتەكەى بەرداو بەرەو مال بوەوه، ناو چەوانى گەرز كەرد دەستى كەرد بە بۆلەبۆل، ئاغەزەكەى لىنى پرسى بۆچى وا حىدزى؟ ئەوىش وتى: ئاغەم بى قەزا بى هەموو رۆژى دىت لىم ئەداو ئەمكوژى، بەتايىبەتى ئىمرو بەنەقىزە ئەوهندەى لى داوم هەموو لەشى شكاندووم. ژنەكە دلى پى ئەسووتى و ئەچى بەپىر مىردەكەيهوه پىنى ئەلى: ئەوه بۆچى تۆ ئەوهندە خرابى هەموو رۆژى ئەچى لەم رەنجەرە هەزارە ئەدەى و ئىمرو بەنەقىزە هەموو لەشت شكاندووه؟

كابرأش لەتاو ژانى لەشى ئاگأى لەخۆ نىە بەلام بىزى نايە بلى ئەو منى كووشتووه، ئەلى: «هەلبەت ئىشى چاك نەكا منىش لى ئەدەم».

- وهختی خۆی که ئینگلیز تازه هاتوونه ولاتهوه کاپیتانیک له سلیمانی له گهل موختاری گهره که که دا ناسیاوی پهیدا نه کا. ئینجا کابرای موختار بهرقایی مالی کاپیتانی گرتبوو ههر کس بهاتایه بۆ دیدهنی شتیکی به تیل لی وهرئهگرت و ئهو وهخته ئه چوووه لای کاپیتان ئیزنی بۆ وهرئهگرت که بجینه ژوورهوه.

ئاخری کاپیتان پینی زانی که ئهم کابرایه بۆ خه لک پروتیهوه کردن هات و چووی ئه کا وتی: ئه گهر هات ده‌ری کهن. ههرچهند خزمه‌تکاره کان پتییان وت باوکه ئیتر مه‌یه کاپیتان پینی ناخۆشه ئهو به‌گویی نه‌ئه کردن و ههر ئه‌چوو.

پروژیک له‌ده‌رگا چوووه ژوورهوه کاپیتان دهستی دایه دار حه‌یزه‌رانیک ئه‌وه‌نده‌ی له‌ سه‌رو گویلاکی دا هه‌تا هیلاک بوو، وه به‌شقی له‌ده‌رگا که کردیه ده‌روه. ئینجا هه‌ندی کس که موختاریان ئه‌ناسی و له‌به‌ر ده‌رگا بوون بۆ ئه‌وه که نه‌زانن تیی هه‌لداوه پینه‌که‌نی و کلاوو جامانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو ئه‌یته‌کان و ئه‌یوت: «ئهم کاپیتانه‌ پیاوی چاکه‌ چهند یاری و گالته‌ی پینخۆشه».

- میجهرسون حاکمی سیاسی ئینگلیز بوو له‌ سلیمانی. خۆت ئه‌زانی ئینگلیزه‌کان خزمه‌تی سه‌گ زۆر نه‌که‌ن. میجهرسون سه‌گینکی هه‌بوو پیاوینکیشی لایبوو «عه‌به‌سه‌گ کوژ» یان پینی ئه‌وت. ئهم عه‌به‌یه خزمه‌تی سه‌گه‌که‌ی میجهر سۆنی زۆر ئه‌کرد. ئه‌یه‌ینا به‌سابون و لفکه‌ ئه‌یشۆردو شانه‌ی ئه‌کرد؛ جیگای بۆ رانه‌خست و به‌ده‌ستی خۆی چیشته و گوشتی ئه‌کرد به‌ده‌مه‌وه. میجهرسون چهند جاریک پینی وت: عه‌به‌! تو واز له‌م سه‌گه‌ بینه‌ چونکه‌ ئیوه موسلمانن، به‌لای ئیوه‌وه سه‌گ گلاوه جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌مه‌ ههر پینچه‌وانه‌ی عاده‌تی ئهم ولاته‌یه. ههرچهند ئهو وای پینی ئه‌وت: ئهم زیاتر خزمه‌تی ئه‌کردو به‌نیازی خۆی به‌م ئیشه‌ی زیاتر خۆی ئه‌برده‌ پیشه‌وه. له‌ئاخرا ئیتر پروژیک میجهرسون له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: «عه‌به‌ واز له‌سه‌گه‌ که بینه‌ به‌خوا بجینه‌ قنگی سه‌گه‌ که شه‌وه نابی به‌ئینگلیز».

- پیاوینکی دراوستیمان هه‌بوو مودیری قه‌ره‌داغ بوو. له‌سه‌ر شکاتی خه‌لکه‌ که ده‌ستیان له‌ئیش کیشا بووه هینابویانه‌ سلیمانی؛ ئه‌ویش بۆ ئهو ماوه‌یه که ئه‌مه‌ینته‌وه کاره‌که‌ریکی له‌ گهل خۆی هینابوو بۆ ئه‌وه چیشته و نانی بۆ بکا. مودیر کورپینکی هه‌بوو له‌مه‌کتبه‌ب ئه‌یخویند. له‌ حه‌وشه‌ که‌دا سه‌کو‌یه‌ک هه‌بوو، مودیر دنیا هاوین بوو له‌سه‌ر سه‌کو‌که

نه نووست. کاره که ره که شی له لای خوئی نهواند. په یزه یه ک له سه ربانی موبه که دانرابوو یه کیکیش له سه ربانی موبه که وه بو سه ربانی گوره دانرابوو. کوره که به شه و له سه ربانه به رزه که نه نووست.

شهویک کوره هله نهستی دپته خواره وه نه چپته جیگای کاره که ره که، نهویش هاوار نه کا ناغه نه وه کوره که ت هاتوته سه رم. ناغش پیاویکی زور دیندارو له خوا ترس بوو، له گهل هله نهستی ده ست نه داته داریک و بوی دئی ته ماشا نه کا نه وه کوره سه ری کردوته سه ر سه رینی کچه تیوه که برخه برخه خوی له خو خستوه. باوکی نهیداته بهر دارو پای نه په رپتنی نه لئی: «حدرامزاده ئیشت چیه هاتویته ئیره؟» کوره سویند نه خوا نه لئی: بابه به ده م خه وه وه هاتووم. باوکی نه لئی: مردووت مرئ! تو قسه یه ک بکه باوه رت پین بکری. له دوو سه ربانه وه به دوو په یزه دا به ده م خه وه وه هاتویته خواره وه ناخر چلون نه که وتی و ملت نه شکا؟

- علیه تور که هه بوو له سلیمانی وتی:

به چه ته به تی ریم که وته سیوه یل چومه دپه ک بووم به میوانی پیره ژنیک. زورخرمه تی کردم؛ تاچه مریشکیکی هه بوو بوی سه ر به ریم و ده ر خواردی دام. له پاشا که لیمدا رویشتم زور شه رمه زاری بووم، وتم: «دایه تو خوت نه زانی من چه تم هیچ پاره و پولیکم نیه بتده می، له توله ی تم چاکیه ندا له گهل ت کردوم هه ر نه وه نده نه توانم مه گه ر سوارت بم». نهویش وتی: «ده چاکه به قوربانی حه مریت بم! پاره بی حه مریت دریز بی و خوا حه فوت بکا».

- ژنیک به ورگی زلیه وه له سه ر گویسه بانه یه ک به بی ده رپنی پاره وستابوو، وا دیار بوو سکی پر بوو. ده روزه که ریک به ویدا تپه پری و سه ری به رز کرده وه جه نگلستانیکی له شوپته دواپراوه که ی نا فره ته که به رچاو که وت، وتی: خانم! چوار پاره م بدی عه رزت نه که م تم سکه ت کوره یا کچ. خانم چوار پاره که ی دایه و کابرا وتی: خانم سکه که ت کوره. ژنه وتی: به چیدا نه یزانی؟ وتی: «به و جوړه که تو له و سه ره وه پاره وستا بووی من قه فی سمپله کانیم لیره وه چاو پیکه وت».

- کابرایه کی «داربه روله» یی باری شووتی هینابوو بو سلیمانی بیفروشی. کابرایه کی شاری له قه راخ شار تووشی بوو لپی پرسی: تو خوا برا ریگای «ویلدهر» کامه یه؟ کابرای

خاوه‌ن شووتی ووتی: «باره‌کم شووتییه». ئه‌ویش وتی: من ریگای ویلده‌رت لا ئه‌پرسم. کابرا وتی: «برا! باره، گه‌وره‌شی تیا‌یه و بچووکیشی تیا‌یه».

کابرای شاری وتی: هه‌ی هه‌ی! دۆشاو به‌گونت، من چی پی ئه‌لیم و ئه‌و چی ئه‌لنی؟ وتی برا! بچووکه‌کان یه‌کئی به‌قهرائیک گه‌وره‌کان یه‌کئی به‌دوو قهران. کابرا ئیتر وازی لی هینا.

- ئه‌و بۆی ناردم:

عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌بوو له‌سلیمانی کارگه‌چی بوو. ئهم عه‌به‌یه‌ خوشکیکی هه‌بوو «فاتهی ته‌له‌مشکیان» پی ئه‌وت. فاته‌ به‌واتهی واته‌بیژانی سلیمانی شه‌وگه‌ردی ئه‌کرد. عه‌به‌ له‌مه‌ زۆر تووره‌ ببوو. له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال دانیشتیوین مه‌لانه‌وره‌حمانیکی سه‌قزی هه‌بوو له‌وئ له‌ خزمه‌ت شیخ با‌به‌عه‌لیدا ئه‌یخویند. دانیشتیوین، عه‌به‌ هاته‌ سه‌رچۆک و سه‌ری په‌نجه‌ی ئاراسته‌ی مه‌لانه‌وره‌حمان کردو له‌تووره‌بییدا که‌فی ئه‌چه‌ران‌دو وتی: «فاتهی ته‌له‌مشک نانت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک ئاوت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک جیگات نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک بۆچی گان ئه‌ده‌ی؟ بۆچ حه‌یای من و خۆیشت ئه‌به‌ی فاتهی ته‌له‌مشک؟

له‌وانه‌بوو په‌نجه‌کانی بچی به‌چاوی مه‌لانه‌وره‌حمانا. مه‌لانه‌وره‌حمانی هه‌زاریش که‌سه‌یری کرد و له‌م ئیشه‌دا بوو به‌که‌سی دووم و بوو به‌فاتهی ته‌له‌مشک هه‌ر وا‌قی و پرماو تف له‌ ده‌میا وشک بوو هیچ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد. عه‌به‌ش هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌که‌وت و لای و ابوو نه‌بای هاتوووه‌ نه‌بۆران.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گێرایه‌وه‌ وتی:

مامه‌شیخ مسته‌فام - شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب - هاته‌ مزگه‌وتی ئیمه‌. عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌ستا قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی کرده‌وه‌ جگه‌ره‌یه‌کی دا به‌مام شیخ مسته‌فام و بۆشی داگیرساند. به‌لای جگه‌ره‌کیشه‌وه‌ که‌ جگه‌ره‌ی گۆری پی ئه‌کۆکی، مامه‌شیخ مسته‌فام ده‌ستی کرد به‌کۆکه‌و وتی: عه‌به‌ جگه‌ره‌که‌ت تونده‌. عه‌به‌ش هیچ سئ و دووی لی نه‌کرد وتی: «قوربان جگه‌ره‌که‌م نیره‌که‌ر ئه‌ترینتی». ئه‌مه‌ی هه‌ر ئه‌وته‌وه‌، ناچار مامه‌شیخ مسته‌فام هیچ ده‌نگی نه‌کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی وتی: «باشه‌، باشه‌عه‌به‌».

- فه‌قی محهمه‌دی هه‌مه‌وه‌ند مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو. ددان تازه‌ داها‌تیبوو، تا‌قه‌ دانیکی دروست کردبوو خسته‌بوویه‌ ده‌می.

ئەم فەقەن مەھمەدە بەناوی مودیر یەووە وە یا عەشایر یەووە ئەچن بۆ «تەکیە» ی قەرە داغ میوانی نووری شیخ بابە عەلی ئەبێن؛ کە شەئێخ نووریش بە شەئێکی لە عەشایریدا ھەبوو. شەئێخ نووری پیاویکی ئەبێن فەقەن مەھمەدی ناو ئەبێن.

لە کاتی نیووە ڕۆدا سینی نان دائەنرێ. فەقەن مەھمەدی ھەمەوھەند بە دانەکانیەووە نانی بۆ ناخوڕن، دانەکانی دەر دینن و لەسەر سینیە کە داڤئەنن. پاش نان خواردن لە پیری ئەچیتەووە ھەلبیگریتەووە، فەقەن مەھمەدی پیاوی شەئێخ نووری سینیە کە ھەلئەگرێ، ئەوی لەسەری ماوہ خزمەتکار ئەیخواو ئیسقان و خەوش و خالە کە ئەرێژینیتە سەر نوێلکە کە سەگەلی لێ کۆ ئەبیتەووە. چیماوہ ئەوانیش ئەووە ئەخۆن. فەقەن مەھمەدی پیاوی شەئێخ نووریش نازانی لەسەر ئەم سینیە ددان ھەبە، وە بە لکوو خەلکی ئەو ولاتە ئەمە ھەر نازانن کە ددان دروست کردنەووە ھەر داھاتووە.

لە پاش ماوہ بەک فەقەن مەھمەدی ھەمەوھەند ددانەکانی ئەکەوێتە فیکری ئەلن: شەئێخ نووری ددانەکانم لەسەر سینیە کە بوو چن لێھات؟ شەئێخ نووریش فەقەن مەھمەدی پیاوی بانگ ئەکاو ئەلن: کوا ددانەکانی فەقەن مەھمەد؟ سینیە کەت چی لێکرد؟ ئەوان بە شەئێخ نووریان ئەوت کاکە نووری. ئەلن: وە لالا کاکە نووری سینیە کەم رشتە بەر سەگ. فەقەن مەھمەدی ھەمەوھەندیش ھەر ئەلن: کوا ددانە کەم؟ شەئێخ نووریش نازانی چی بلن. لە ئاخرا چار نامینن ئەلن: «وە لالا فەقەن مەھمەد ددانە کانت کرایە بەر سەگ و سەگ خواردی». ئەلن: کئی وای کرد؟ ئەلن فەقەن مەھمەدی پیاوی من. ئەلن: «دەسا کورە گووہ گۆر باوک ھەری ناوی فەقەن مەھمەدە». شەئێخ نووری ئەلن: «ئاخر توو خۆیش فەقەن مەھمەدە ناوہ». ئەلن: «کورە گووہ گۆر باوک خۆیشم! ھەر فەقەن مەھمەدە باوہ حیزە کە ی توو بەر کەوئ من قیروسیا».

- مەلاحەبیبی مەلاوہ یسە ھەبوو لە ولاتی کەرکوو کەوہ ھاتبوو بۆ سلیمانی بۆ خویندن. سالیئش ۱۹۳۴ بوو. ئەو لە خانەقای مەحوی و من لە مزگەوتی حاجی مەلارە سوول لە خزمەتی مەلامستە فادا ئەم خویند. دۆستایە تیمان ھەبوو، عەسریک ھات بۆ لام، ئەم مەلاحەبیبە «شەل» بوو. لە قەدیوانی بەر ھەبیوانە کە شەئێکی نووسی بۆ یادگارو ناوی خۆی لە ژیرا نووسی «حیب لنگ» لەسەر شێوہ ئیملا ی کۆن.

وتم مەلاحەبیب: «لنگ» یانی چی؟ وتی: «شەل». وتم جا خۆ خەلک بە جۆریکی تری ئەخویننەووە. وتی بەچی ئەخویننەووە. وتم بە «لنگ» (لونگ) ئەخویننەووە.

وتی «لونگ» یانی چی؟ وتم یه‌عنی «په‌شته‌مال». نه‌ویش هینای له‌ژیر «لنگ» ه‌که‌دا نووسی «شل» به‌لام له‌بهر نه‌وه خه‌ته‌که‌ی جوان نه‌بوو «شل» ه‌که‌ی وه‌کوو «شر» نووسی. وتم جا ئیسته خراپتر؛ ئیسته خه‌لک «شل» ه‌که‌به «شر» نه‌خویننه‌وه؛ واته په‌شته‌ماله‌که نه‌وه‌نده دراهه به‌بهر خه‌لکه‌وه شرو وږ بووه به‌سهر یه‌کا.

نه‌مجا توژی راما، قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه هه‌رچی هه‌بوو نه‌بوو هه‌مووی کوژانده‌وه وتی: «خه‌لکی سلیمانی پتوه له نه‌گا‌وراو پیاو نه‌گین، به‌لام له‌چاره‌ی خوتان و ولاتاندا». له‌پاش به‌یینیک ئیتر چوووه‌وه بۆ که‌رکوک.

- ژنیک هه‌بوو له «سنه» فه‌رخی خانمی ناو‌بوو. ئیسی فه‌رخی خانم نه‌وه بوو نه‌چوو پیاویکی نه‌شاره‌زای نه‌دو‌زیه‌وه میردی پین نه‌کرد، له‌پاش دوو سنی شه‌و ته‌لاقی خۆی لئ نه‌سند به‌ماره‌یی و حق و حقوقه‌وه. به‌و ماره‌یی و شته نه‌ژیا تا ته‌واو نه‌بوو نه‌مجا نه‌چوو یه‌کینکی تری نه‌بینیه‌وه. به‌مجۆره ته‌غاره‌ی ته‌واو کردبوو.

جاریک «سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن» یکی سه‌قزی نه‌چیتته نه‌وی، فه‌رخی خانم خۆی تی هه‌له‌سووی و خۆی لئ ماره نه‌کا. له‌پاش دوو شه‌و بیانوی پین نه‌گری و نه‌لئ نه‌بن ته‌لاقم بده‌ی. دنپاش شه‌و و مانگه‌شه‌و بوو، له‌سهر عاده‌تی کورده‌واری کوږو کال له‌سهر سه‌ره‌نویلیک له‌بهر مانگه‌شه‌وه که‌دا دانیشتبون. نه‌وانیش نه‌یانزانی له‌کارو باری فه‌رخی خانم، بوو بوون وه‌کوو ده‌لال بۆی بۆ ته‌لاق دانه‌که. فه‌رخی خانمیش به‌و شه‌وه له‌بهر چاو نه‌وانه‌وه پیتی له‌سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن کردبوو به‌ نه‌و شه‌وکه ته‌لاقی بده‌ا. کوږو کالیش نه‌یانوت: «ناسه‌ی حه‌مه‌سه‌ن فه‌رخی خانم ژنیک خاس نیه، هه‌ر ڤۆژی به‌بهر یه‌کینکه‌وه‌س ته‌لاقی ده‌ با ڤروا». نه‌مه‌ش فه‌رخی خانم خۆی فیزی کردبوون. سه‌ی حه‌مه‌سه‌نیش ته‌لاقی نه‌ده‌ا. له‌نه‌نجاما هاته سهر نه‌وه له‌پاش نه‌وه که نه‌وان زۆر روویان لینا وتی: «باوه ئیمشه‌و وازم لئ بیترن سۆزی وه‌بان چاو ته‌لاقی نه‌ده‌م».

- لۆتی ره‌حیم هه‌بوو له «سنه» عه‌نته‌ریکی هه‌بوو. ڤۆژیک، جاف که‌نه‌چون بۆ کویستان خورمایان له‌گه‌ل خۆیان نه‌برد. له‌سنه له‌ عه‌نته‌ره‌که کۆنه‌بنه‌وه‌وه چه‌ند ده‌نکی خورما نه‌ده‌ن به‌ عه‌نته‌ره‌که. عه‌نته‌ر ده‌ستی برد ده‌نکی له‌خورماکانی دوو سنی جار کرد به‌قنگی خۆیاو ده‌ری هینایه‌وه نه‌مجا نه‌وانی تری خوارد.

یەکیک لەلوتی رهحیمی پرسى ئەوه ئەم عەنتەرە بۆج وا ئەکا؟ وتى: ئەوه ئەم بەسەزمانە جارىک هەلووژەمان داىو خواردى، ناوکی هەلووژەکە لەقنگیا گىرى خواردو دەرناهات، زۆرى نقان کەلکی نەبوو وەختەبوو بمرى لەئاخرا بە هەزار فرت و فیل بەجەر بادەر دەرمان هیتا. عەنتەرەکە زۆر تووشى عەزىبەت و ئازار بوو. ئیستە لەو وەختەوه هەر شتیکی بدریتى لە پیتشا ئەیکا بەقنگى خویا بزانی دەرديتەوه یان نە؛ ئەو وەختە ئەیخوا.

- هەر ئەم لوتى رهحیمە مەیمونە بچکۆلەیه کیشى هەبوو ئەیدایە بن دەستى و ئەچوو ماله ئەعیانەکانى سنە بۆ ئەوه شتى بدەنى. لەبەر ئەوه کەزۆر زۆر ئەچوو ئەوانیش لىنى وەرەس ئەبوون. ئەمجا ئەچوو ئەندەررون خانمگەرىش هەر گوپیان نە ئەدايه. ئەمیش سەرى مەیمونەکەى لەبن دەستیهوه دەر ئەخست، مەیمون ددانىکی رىچ ئەکردهوه لەخانم، خانم لەتاو گیانى خوی و لەترسا بانگی ئەکرد: «ئەرى کارەکەرگەل کى لىنەس شتىک بدا بەو سەگ باوکە با پروا گوڤى گوم کا».

- ئەم قەسەیه تۆ بیکە بەنمونه بۆ گەلنى داستان. ئەم چەند قەسەیه «حسەین عەبدوللا» لەقەلادزەوه ناردوووه بۆ رشتەو ئەلنى:

جاریک لەگوندی «شیتى» کچىک گوايه لەگەل پۆلیسیک دەستى تیکەلاو کردوهو زکی پر بووه، لەبەر ئەمە کەس و کارەکەى ئەیانەوئى بیکوژن. لىرەدا داىکی کچە ئەلنى: «بالی گەرىن تا منالهکەى دەبن ئەگەر قۆبچەو ماشەللای پتووه بوو وەکوو مام پۆلیس ئەوه لەوییه ئەنا لەئى خۆنەو لىنى کۆل دەدەین».

- جارىک قائمقامى قەلادزە بۆ پەيجۆرى نوختەى پۆلیس ئەچى بۆ گوندى «شیتى»، خەلکی گوندى لەگەل کویخادا دین بەپیریهوه. کویخا روو ئەکاتە قائمقام و پتتى ئەلنى: «دە بەر حمريت دەمرم ئینشەللا سالتىکی دى تەپیه پاش چاوش».

- کابرایەکی ئەو بەرکینوه کورپىکی ئەبن ئەیهوئى ژنى بۆ بىنى، دراوسىکیان ئەبن ئەچى بۆ داخوآزى کچەکە. ئەم پیاووش هىچ شک نابا لە «گا» یەک زیاتر. باوکی کچە داواى گایەکەى لى ئەکا ئەگەینا کچەکەى نادا بەکۆرەکەى. کابراش ئەلنى: «برام من لەمالى دنیا هەر ئەو گایە شک ئەبەم، ئەگەر بیدەم بەتو چى بکەم؟»

کورِه له‌سه‌ر کولانجه‌ی سه‌ربانه‌که‌وه گویی گرتبوو، به‌باوکه‌که‌ی ئەلنی: بابە گابازووی بده‌ری به‌خوا بایی گاکه ئەپترینم. کچەش که‌له‌وئ دانیشتبوو سه‌ری به‌رز کرده‌وه و پووی کرده کورِه‌که‌و وتی: «ت‌رحیو! برۆ گوو بکه‌م به‌ریشی باوکتا، ئەی بۆ ئەو ساله کورپی عه‌مه‌دی وه‌تمانئ له‌کویتستان سوارم بوو هیچ نه‌شی تراندم؟»

- هه‌ر له‌و به‌رکیوه کابرایه‌ک ژنیک دینئ به‌لام هیچی لئ ناکا تا چەند رۆژیک. رۆژیک به‌یانی زوو ژنه‌که ئەچئ بۆ کانی سه‌یر ئەکا چەند ژنیک مه‌له ئەکه‌ن، ئەویش لیان ئەپرسئ ئەوه بۆچ ئیوه هه‌مووتان هه‌ر مه‌له ئەکه‌ن؟ ئەوانیش تیی ئەگه‌یه‌نن که‌له‌به‌ر چی و بۆچییه ئەم مه‌له کردنه‌یان.

که‌ئه‌چیته‌ ماله‌وه بۆ مه‌رده‌که‌ی ئەگنریته‌وه‌و پینی ئەلنی ئەبئ تۆش وابکه‌ی. پیاوه ئەلنی: «من پتوهم نییه». ئەلنی: بکه‌ه. ئەلنی: پارهم نییه. ژنه ئەلنی: کابرا تارانیه‌کان ته‌وقه‌سه‌رمته ئەده‌می بچۆ بکه‌ه یاخۆ بخوازه. کابرا تارانیه‌کان وه‌رئه‌گرئ و بۆ سه‌به‌ی شه‌وئ کینرو گونی نیشانی ژنه‌که‌ی ئەدا. ئەلنی: ها ئەمه‌م کرپوه. ژنه ده‌ستیکئی لئ ئەداو ئەلنی: باشه، ئەی ئەو دوو گوله‌نگه بۆچییه وا هیناوته؟ ئەلنی: وه‌للا ئافره‌ت ئەوانه بۆ جوانی هیناومن. ژنه ئەلنی: «جا پیاوه‌که! پیاوی هه‌ژار و بی پارهو پوول جوانی بۆ چییه؟ بریا ئەوانه، یان بخرانایه سه‌ر درێژی وه یا پانی ئەوه‌ی که‌خۆت پینی ئەلئیت کئیر».

- ئایه‌تی گۆپال.

دەشی گوت رینگام گوندیکی دووره	بۆکاروان ئەچوو مه‌لامه‌خمووره
بۆ تو زۆر باشه له‌سه‌گ ده‌ترسی	ژنه‌که‌ی وتی: ئایه‌ته‌لکوورسی
گوتی عافره‌تی به‌سم بدوینه	ئه‌گه‌ر بۆت هاتن بۆیان بخوینه
له‌قورعان ناگا چاری هه‌ر داره	کسوکی لادئ نه‌خوینده‌واره
گه‌ر تیشم نه‌گه‌ن ده‌میان ده‌شکینم	سووره‌ی گۆپالیان له‌سه‌ر ده‌خوینم

- کابرایه‌ک له‌و ولاتی «بانه» یه‌ که‌وته سه‌رو سه‌ودای ژن هینان، به‌لام ئەبویست ئەم ژنه که ئەیه‌ئنی کچ بی؛ کچیشی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت. له‌ئه‌نجاما ئافره‌تیکئی بۆ هه‌لدا وتیان ئافره‌تیکئی زۆر به‌سه‌رو به‌رو ئیش لئ هاتووه. ئەوه‌نده هه‌یه چەند مه‌ردیکئی کردووه. وتی: چەند مه‌ردی کردووه؟ وتیان به‌خوا ته‌غاری ته‌واو کردووه. وتی: ئایا له‌م مه‌ردانه هیچ

«مەلا» و «جۆلا»یان تیدا هەبوو؟ وتیان: نە. وتی: دەسا هەر کچەو من بەئاواتی خۆم گەیشتم.

- زینکی تورکمان لەگەڵ میردەکەیا ئەچن بۆ گوێ ئەو رووبارە مەلە بکەن، ژنەکە ئەچیتە ناو ئاوو کەو کتوپر قرزالیکی لەناو ئاوو کەدا قەپ ئەکا بەدوا پراوێ کەیا. ژنە هاواری لێ بەرز ئەبیتتەو.

ئەو دەنگەش بلاوێ ئەگەر قرزالی قەپی کرد بەشتیکا فووی لێ بکری بەرەلای ئەکا. میردەکەیا ئەچن فوو ئەکا بەقرزالی کەدا، قرزالی بەسەرەکەیا تری لیبوی کابراش ئەگری و لەگەڵ دواپراوێ ئافرەتە کەدا جووتی ئەکا. کابراش لەگەڵ ئەو دا هەر لەفوو کردن ناکەوێ. لەو کاتەدا ئافرەتە کە لەتاوانا بابەکی لێ ئەبیتتەو ئەیدا بەلووتی کابرا دا. کابرا ئەلی: «هەیا هەیا تۆ فوو نەکەران، فووتەن گەنیایان، با هەروا بماناین کەر لەبەغدا مەزەران».

- کابرایەکی موکریانی برە عەلەشیشینکی دابوو بەرو گەیشتە ئەو دەشتی شارەزووڕە. کابرایەکی شارەزووڕی لە کابرایەکی دراوسی ئەپرسی. کە عەلەیا ناو ئەبی. ئەلی: هۆ! عەلە عەلە! ئەو سوورە مل درێژە پیسانەچین؟ ئەویش ئەلی: ئێژن عەلەشیشن. ئەلی: عەلەشیش چییە؟ ئابرا تۆ دەنگ، قنگیان هەس؟ ئەلی: «برا هەس هەسی و هەس نیسی و هەس وە دوانیا قنگیکیان هەس».

- کابرایەکی لەو دەشتی دزەییە لە کابرایەکی دوورە دەست ئەپرسی ئەلی: برا بارانتان؟ ئەویش ئەلی: «بەلەیا ئیمەیا دایەو خەلکی بەگونان».

- لەو سەنگاوێ پیاویکی شیخ قادری گوللەنەبر ژن دینتت. لە سبەینیدا ئەچن دەست شیخ ماچ ئەکا. شیخ سەیر ئەکا کابرا رەنگی تۆزی هەلبزێرکاوێ ئەلی: سمە! لام وایە ژنەکەت ناشیرینە؟ سمەش ئەلی: «یا شیخ شەرەت وێ لەرووتا ئیزی گاگتە».

- کابرایەکی لەو بەر کێوێ فیر بووبوو پراوێ چۆلەکەیا ئەکرد. هەر چۆلەکەیا کە ئەگرت سەری هەلئە کەندو ئەیخستە سەبەتە کەیاوێ تا پڕ ئەبوو ئەبیتتەو ئەیانخوارد. سال دوانزە مانگەیا خوا ئەمە ئیشی بوو.

پۆژیک هات به‌سه‌ریا وتی با بچم پرسى مه‌لا بکەم بزەنم ئەمە کەمەن سەرى ئەم چۆله‌کانە هەلئە کەنم حەلالە یا حەرامە؟ مه‌لا یەک له‌گۆندە کە یانا هەبوو چوو سەبە تە یە چۆله‌کەى بۆ برده‌ ماله‌وه‌ و خۆيشى چوو بۆ مزگەوت و پیتی وت: مامۆستا من ئیشم ئەوه‌ یە راوه‌ چۆله‌کە ئەکەم و زۆرتەر به‌وه‌ ئەژێم، به‌لام سەرى نابێم هەر ملی هەلئە کەنم ئایا ئەمە حەلالە یا حەرامە؟

مامۆستا وتی: باوکم شتی وا حەرامە، چۆن ئەبێ ملی هەلکێشی؟ ئەبێ سەرى بێ. پاشان کابرا وتی: دەسا بەخوا مامۆستا سەبە تە یە کیشم بۆ ئیوه‌ برده‌ ماله‌وه‌ بۆتان. مامۆستا تۆزى راماو پاشان وتی: «ئا تۆ دەنگ! له‌و وه‌ختەدا کە سەریان هەلئە کەنى ئەلین: «جری وری، یا وری جری؟» مەبەستى ئەوه‌بوو کابرا هەر کامیان بلێ حەلالە. وتی: بەخوا مامۆستا ئەلین: «جری وری» وتی کەواتە حەلالە.

- کابرایەکی خۆشناو کەریکی هەبوو لێى ون بوو بوو گەلێ بەشوینیا گەرا نەیدۆزیه‌وه‌. ئەمجا له‌پال بەردیکا دەستی کرد بە هەلپەڕین و بەدەمیشیه‌وه‌ گۆرانى وتن. یەک دوو کەس له‌وانە کە ئەو لێى پرسیبوون بۆ کەرەکەى، هاتن بەسەریا و لێیان پرسى ئەمە چیه‌؟ یەکى کەرى لێ ون بێى وا ئەکا؟ وتی: «خارینه‌! ئەنگۆ نایزان، من ما واده‌کەم لۆ ئەوه‌ی کەرەکیکم له‌بنە تاشیکا بەچاوه‌ خۆ بێنى کە من چ بەتەنگیه‌وه‌ نیمە ئەمجا لۆ خۆى بێتەوه‌ لۆ ماری».

- وا ئەگێر ئەوه‌ کە:

له‌زەمانى سوله‌يمانى پێغه‌مبەردا شەرىک روويدا پياوان چون بۆ ئەو شەره‌ سەرنە کەوتن، پاشان سوله‌يمانى پێغه‌مبەر ژنانى ناردو ئەوان شەره‌ کەيان برده‌وه‌. سوله‌يمان پیتی فەرمان چیتان ئەوى له‌تۆله‌ی ئەم نازايە تیه‌دا تا بتانده‌مى؟ ئەوانیش وتیان هه‌چمان ناوى ئەوه‌ نەبێ کە له‌باتى ئەوه‌ هەر پياویک دەژنى هەیه‌ هەر ژنى: دەپياوى هەبێ.

سوله‌يمانى پێغه‌مبەر فەرمانى ئەمە نابیت و خوا وای نەکردوو. ژنان هاتتەوه‌وه‌ کەوتتە سەر ئەوه‌ کە لەم رووه‌وه‌ قاقەزىک بنووسن بۆ خوا. قاقەزىان نووسى و دایان بە قەله‌رەش بۆيان بەرى، قەله‌رەش قاقەزى گرت بەدەنووکەوه‌وه‌ بردى.

له‌و وه‌ختەوه‌ ئیتر هەر چى قەله‌رەش بەناسمانه‌وه‌ دەر ئەکەوى و ئەقەرىنى ژنان ئەلین: «خیر خیر»؛ واتە ئەبێ خەبەرىکی خیر و خۆشى قاقەزه‌ کەت هه‌تايه‌تتەوه‌.

- کابرایه کی یوسوجانی هه بوو پیاویکی زور له خوا ترس و هه موو وهختی له لای مه لاه له کۆری فه قینانا رایته بوارد، گه لئ شت لئیانه وه فیر بوو بوو. جاریک له «وارماوا» مه لاکه سه یر نه کا ئه م کابرایه ته زیتیحیکی به دهسته وه یه ئه لئ: «نه سبحان الله، نه سبحان الله» مه لاه لئ ته پرسئ ئه لئ ئه رئ ئه وه تو ئه لئ چی؟. خو ئه مه کفره تو ئه یلئیت. ئه ویش ئه لئ: «به خوا مامؤستا من نه زرم کردگه چوار ته زیتیح «سبحان الله» بکه م که چی له دواییدا سه یرم کرد پینج ته زیتیحم کردگه، ئیسته ته زیتیح که ی تری ئه سینمه وه با هه ر چواره که ی بو ئه و وئ».

- عه شره تی «ئیناحی» له و به ری «سیروان» وه خستبوویان. «نه ورؤلی» ش له م به ری سیروانه وه. مردویک له ئیناحیه کان مردبوو. نه ورؤلیگه ل ئه چن بو پرسه، که نه گه نه سه سه سیروان سه یر نه که ن سیروان هاتووه و ناتوانن لئ بدنه. یه کئ له نه ورؤلیه کان له م به ر ئاوه که وه بانگ نه کا: «هؤ! مارف، مارف، هؤ!» مارف خاوه نی پرسه ی ئیناحیه کان بوو ئه ویش هه ر له ناو ده واره که وه له ناو پرسه که دا ئه لئ: «هؤ به لئ. هؤ به لئ». ئه لئ: ئا، بی. ئه ویش دیته سه سه سیروان ئه لئ: ها، برا ئیژی چی؟ ئه میش ئه لئ: «برا ئیمه هاتگین بو پرسه، ئه و چاوت لئیه سیروان هاتگه نایه لی بدین [له ئاو]، ئه و هه ر لیره وه فاتیحه».

هه موو ده ست به رز نه که نه وه فاتحه که ئه خوینن، ئه مجا هه ر یه که به شوین خویانا ئه گه رینه وه.

- کابرایه ک هه بوو له گوندی «ته ره مار» پیره کچیکی هه بوو له به ر ئه وه که نه یدا بوو به شوو هه ر مابوو وه. رۆژیک کچه ده ست ئه دا به سه ر وانیکه که یاو ئه لئ: «به خته! هه لنه ستی کوپو کالت تی به ر ئه دم». له و کاته دا که ئه م قسه یه ئه کا باوکی له پشتیوه ئه بی و ئه م پئی نازانئ گویی له قسه که ی ئه بی، ئه لئ: ئه گه ر چاریکی نه که م ئه م چه تیوه ئا برؤم ئه بات. کچه دایک و براشی هه بوو.

کابرای باوکه چوو بۆمزه گوت. که خه لک کۆ بوونه وه وتی به خوا کچی قه یره له مالا بوون گوناحه ئه مه وئ کچه که م بده م به شوو. ئه م قسه یه ی بو پیاویکی دراوستیان ئه کرد که له مزگه وتا له ته نیشتیوه دانیشتبوو. گوایه قسه که ته نیا هه ر بو ئه و ئه کا به لام وای ئه کرد که خه لکی تریش گویان لئ بی. کوپه پیریکیش گویی له قسه کان بوو ئه ویش ده میک بوو به ته ما بوو ژن بیئنی به لام ژنی ده ست نه ئه که وت، سه ریکی قوت کرده وه و چوو هه بن

ده‌ستیه‌وه. لاله‌مه‌سه‌نیش قسه‌که‌ی هەر نه‌بری پاشان کوره‌که وتی: لاله‌مه‌سه‌ن نه‌گەر تو بته‌وئ کچه‌که‌ت بده‌ی به‌شوو له‌منت چاکتر ده‌ست ناکه‌وئ بیده به‌من. لاله‌مه‌سه‌نیش وتی باشه کورم وهره بۆ ماله‌وه. پاره‌وشته چی یئویسته بیهینه وادیاره خوا نه‌سیبی خستۆنه ته‌یه‌ک.

شه‌وئ کوره له‌گه‌ل دوو سئ پیاو ماقوولی ناواییدا چون بۆ مالی لاله‌مه‌سه‌ن. گف‌ت و قسه‌ی خۆیان پرانده‌وهو له‌سه‌ر سه‌دقه‌ران ریککه‌وتن. کوره سه‌دقه‌رانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا دای بده‌ست برای کچه‌که‌وهو ئه‌ویش که‌وته ژماردنی.

کچه له‌ولاوه نیسکینه‌ی لئ ئه‌نا له‌خوشیا پیتی به‌عهرز نه‌ئه‌که‌وت، له‌و کاته‌دا پرسنی له‌نیسکینه‌که هه‌لپه‌زایه‌وهو که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستیا ده‌ستی سووتا. وتی: «ده‌ستمت سووتان ریامه ناوتا». بابه‌که‌ی گویی لیبوو وتی: «چیشه‌که‌ت پیس کرد به‌رم به‌قنگتا». دایکه‌که‌ی ئاگری تیه‌ر بوو وتی: «قنگی کچه‌که‌مت درێ ریام به‌ریشتا». براکه‌ی وتی: «حسابی پاره‌که‌تان لئ تیکدام گووم کرد بده‌می گشتانا».

کوره‌ی زاوا هه‌ستایه سه‌ر پیتی ده‌ستی کرد به‌هه‌لپه‌رکئ و سووردان و وتی: «هەر له ئیسته‌شایی که‌رانه‌و ده‌ست به‌ملانه‌و گوو له‌ده‌مانه».

- له‌و ولاتی ئالانه له‌گوندی «گرویس» بیوه‌ژنیکێ ته‌رپیری مێخه‌ک له‌مل هه‌بوو «باجی هامینه» یان پیتی ئه‌وت. پارچه‌ شکارته‌یه‌کی ماشی هه‌بوو وه‌ختی دروینه‌ی هاتبوو بده‌ستیه‌وه دامابوو؛ سه‌پانیکێ وای ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی بدرویته‌وه.

رۆژیک خۆیدا له‌ده‌ق و چاوه‌کانی پر له‌کل کردو لاگیره‌و که‌مه‌ره‌ی مێخه‌که‌که‌ی خسته‌ملی. کور و کال له‌به‌ر مزگه‌وتا دانیشتبون چوو به‌لایانه‌وه، به‌تیلایی چاویک سه‌یری کردن به‌زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه رووی تیکردن و وتی: له‌منتان نه‌که‌وئ! چون ئیوه دلتان بر‌وایی ئه‌دا ئه‌و ماشه‌ی من هه‌روا بمینیتته‌وه؟ تیلی چاوه‌که‌شی ئه‌کیشا به‌سه‌ریانا.

کور و کال هەر یه‌که له‌عاستی خۆیان ده‌ستیاندا به‌سنگیانا که سه‌بینی به‌هه‌ره‌وه‌ز بۆی بدوورنه‌وه. ئه‌و تیلایی چاوه‌ کاری کرده هه‌موویان. هەر که له‌ناقاری خۆی خۆی به‌نیشانه‌ی ئه‌و تیلایی چاوه‌ ئه‌زانی.

باجی هامینه‌ش ئه‌زانئ و ده‌ستی خۆی وه‌شاندوه به‌لام ماشی سه‌گباب به‌رۆژیک نادووریته‌وه. که‌وته به‌یانی یه‌که‌یه‌که‌ چوو به‌لای کورگه‌له‌وه هه‌ریه‌که هیمایه‌کی بۆ ئه‌کردو

توورە کە یە سێویشی لە باخە لیا شاردبوو وە سێوێکی ئەدایە و ئەبوت ئەمە بخەرە باخەلت بۆ ئەو یادگاری من بێ لە لای تو.

کۆرگەل چوون نیشتن بە پیرە ماشەو، جار جار باجی هەمینه لە دوورەو قریو یەکی ئەکردو ئەبوت: «هە ی بە قوربانی کۆری سێو لە باخەل بم».

هەر کەس لە وائەش لای وابوو تەنھا ئەو سێوی لە باخە لایە و ئەم «بە قوربان» ه بۆ ئەو. بینان پێو نە کە و تە نیوەرۆ تە قەیان لەو سەری پەلە ماشەو هەلساوە و هەموویان دووریەو. بەمجۆرە باجی هەمینه دەستی خۆی وەشانندو کۆرگەلێش دەست لە گونان بەرەو ژێر تر بۆی دەرچون».

بہرگی حدوتہم

۲۶۸۰ ی / ۱۹۸۰ م / ۱۴۰۰ھ

1990

1991

پیشه‌کی^۷

من له‌سالی ۱۹۵۷ه‌وه له بلاو کردنه‌وه و چاپکردنی رشته‌ی مرواری دام. له‌و ماوه‌یه‌دا تا ئیسته، ئه‌مه به‌رگی هه‌وته‌میه‌تی. ئه‌و شتانه که له‌ناو کورددا هه‌بوون و بلاو بوونه‌ته‌وه، من کۆم کردوونه‌ته‌وه و خستوومه‌ته‌ نیوانی دوو به‌رگنی به‌رگه‌کانی رشته‌ی مروارییه‌وه. وه‌ئهو شتانه‌ش که من و تومن هی خۆم نین و من نه‌موتون؛ به‌لکوو کورده‌که خۆی و توونی و هه‌ر کورد بۆی ناردووم، که‌چی وه‌ختی واش بووه بیستوومه و توویه: ئه‌و فلانه شته‌که له‌رشته‌ی مرواریدا هه‌یه له‌ فلانه‌کتییی عه‌ره‌بی وه‌یا فارسیدا هه‌یه؛ من ئینکاری ئه‌مه ناکه‌م. ره‌نگی هه‌بی به‌لام وه‌کوو ئه‌وان ئه‌وه بوو که زمانی بلاو کردنه‌وه‌یان هه‌بووه له‌ ئیمه‌یان وه‌رگرتووه و به‌ناو خۆیانه‌وه بلاویان کردوته‌وه. من ئه‌مه ئیسته قه‌بوول ناکه‌م شتی خۆمه‌و به‌زمانی خۆم بلاوی ئه‌که‌مه‌وه له‌مه زیاتر باجدان خوا هه‌لناگرت.

هه‌ندی ناو له‌رشته‌ی مرواریدا دیت، ره‌خنه‌گر له‌ ئه‌ده‌ب ئه‌و ناوانه ئه‌کا به‌گولده‌سته‌ی ده‌ستی بۆ ره‌خنه‌گرتن. دیسان من ئه‌مه‌ش هه‌ر قه‌بوول ناکه‌م؛ چونکه من چۆنم بیستووه و چۆن بۆیان گێراومه‌ته‌وه، وه‌یا بۆیان ناردووم و به‌ناوی کتیوه ناردوویانه به‌و ته‌رحه بلاوی ئه‌که‌مه‌وه؛ ده‌ست له‌ئهمانه‌ت ناده‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا من به‌لامه‌وه وایه ئه‌و ناوانه که ئه‌و جۆره قسه‌کردوویانه، وه‌یا نوانده‌وه، به‌لای من و به‌لای هه‌موو ئه‌ده‌ب په‌روه‌ریکه‌وه بلیمه‌تی ئه‌وانه ده‌رئه‌خا؛ [ئه‌وه‌ک] پایه‌که‌م کردنه‌وه‌یان.

۷- چونکه نووسه‌ر باسی بزر بوونی فولکلوری کوردی له‌ نێو زمانه‌ دراوسێکانی زمانی کوردیدا به‌ ته‌سه‌لی لیک داوه‌ته‌وه. لێره‌دا به‌ پتوێستمان نه‌زانی دوویاتی که‌پنه‌وه. و.

بۆ وینه یه کینکی وه کوو شیخ ره زای تاله بانی هۆنهریک بووه وه کوو هۆنهره کانی تر؛ که چی لهو ریچه که یه یه ئه ودا و لهو ئیلهامه یه ئه ودا نه هیچ هۆنهریکی تر ئه یگاتن، وه نه من و تۆیش ئه توانین ئه و فیکرانه یه ئه و ده ریبریون، ده ریان بپرین. ئه مه لیره دا بلیمه تی شیخ ره زا ده رکه وت نه وه ک پایه نزمی. ناوه کانی رشته ی مرواریش چه شنی سه مه ریان هه یه. مه جۆلی خامه و مه لا سمایلی کانیسکان و عه زیز به گ و سه د های ناویره به لای منه وه بلیمه ت بوون؛ ئه گه ینا بۆج من نازانم وه کوو ئه وان بلیتم؟ نه ته وه کانی تر له هه موو شتیکی خۆیانه وه بۆ قسه لیه کردن دریخیان نه کردوه، منیش نایکه م. ئه گه ر ئیسته نرخی ئه وانه زانری میژووی سبه ی و دوو سبه ی نرخیان ئه زانی.

دوور نییه هه ندی شت له رشته ی مرواریدا هه بی به چاو هه ندیکه وه بلین ئه وه چیه وا چاپ ئه کری؟ من به لامه وه له رووی ئه ده بیکی پان و فراوانه وه چاپکردنی ئه وانه پتویستتره؛ چونکه ئه وانه نازوخه یه کی هه مه ره نگی بۆ دواپۆژ.

خالۆ بچۆ کتیبی بینگانه کان بخوینه وه بزانه چه یان کردوه و چییان نووسیوه؟ هه ر ئه و نووسینه ی ئه وان بووه بۆ ئه و شتانه که میژوویه کی گه وری بۆ دروستکردوون.

عه لانه دین سه جادی

۱۹۷۹/۱۰/۱

شەکرۆای دەماخ

- بارام بەگی ئەحمەد بەگی ریشین و شیخ عەلی شیخ کەریم ئەچنەبەغداو ئەچنە لۆقەنتە. کابرای بۆی دیت ئەلئ: چی ئەخۆن؟ بارام بەگ ئەلئ: من برنج و شیخ مەحشی روو ئەکاتە شیخ عەلی ئەلئ: «انتهم شیخ مەحشی؟» ئەلئ: «نا انا شیخ عەلی».

- ماری سەمینی شاتری هەبوو لەو شارەزورە رەشمالی هەلدابوو. سەی حەبیبیکی کاشتەریش هەبوو ئەبێ بە میوانی ئەم ماریە. ماری لیتی ئەپرسی: ئەری برا خالەسەیی! پیغەمبەر - رۆحم بەقوروانی وی! - لە دەوارا دائەنیشت یا لەخانگا؟ ئەویش ئەلئ: دیارە لە خانگا بوو. ئەلئ: «دەسا هەلسەپرۆ دەویت باوک نانیکت نادەمی. وەو سەی ساقە من تا ئیستە وام زانیگە لە دەوارا بووگە».

- سەدیققادری بۆی گێرامەو و تی:

پیش ئەو بەچم بۆ عروسیات و بێم بە پاشا، لەو پیدەرە کاروباریکی میری ئەو سەردەمەم بەدەست بوو. کابرایەک ئەسیتیک و تەفەنگیک و سەد لیرەو دوو ژنی هەبوو؛ یەکنی پیر و یەکنی جوان. پیرەکیان هاتەلام شکاتی لەمێزەکەیی کرد کە باش لە گەلیا ناجوولیتەو؛ منیش ناردم مێزەکیان هینا و پیم وت: بۆچ لە گەل ئەم ژنەتا ری ناکەوی؟ کابرا هەر دانی بیا نەئەنا و منیش هەر درێژەم ئەدایە. لە ئەنجاما کابرا وەرەس بوو و تی: «پیاوئەفەندی هەر شتیکم هەیه ئەتەمی تو شەویک بەچۆرە لای ئەم ژنەم جا بزانه ئەو وەختە نالیت گووم خوارد».

- کابرایەکی خۆشناو ئەچی بۆ حەج و ئەگەرپیتەو، لینی ئەپرسن حەج و مالی خوا کوو بوو؟ ئەلئ: «خودا لە ماری نەبوو پیغەمبەریش حەمری دابوو بۆ تو، منیش لۆ خۆم هەر وا گەرامەو ج دەستیم ماچ مەکن».

- لەکۆیەو مەولود حسین ناردی بۆ رشتەیی مرواری گێرایەو و تی: لەو ولاتە پیاویک سێ کچی قەیرەیی هەبوو، بەلام لە ئەقلا ساوا بوون. سەرباری ئەمەش لە قسە کردنیشا وەکوو «تور» و بوون؛ بەتایبەتی نەیانئەزانی «کاف» بلین ئەیانکرد بە «ت».

روژیک له‌گوندیکی تره‌وه داخوازیکه‌ران چوون بۆ خوازینی یه‌کینکیان. دایکه‌که‌یان دهستی کرد به‌ناموژگاری کردنیان وتی: که‌ئو ماله‌هاتن بۆ خوتان به‌ئاقلا نه‌دانشن و هیچ ده‌نگ مه‌که‌ن؛ به‌لکوو ئه‌مه‌ه‌خوایه‌ده‌رویه‌کتان لئ بکاته‌وه. ئه‌وانیش وتیان باشه.

مالی داخوازیکه‌ر هاتن و هه‌موو خیزان پیکه‌وه‌دانشتن و کچه‌کانیش به‌ریز له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌دانشتن. کوتوپر له‌وکاته‌دا مشکیک ده‌رکه‌وت. کچه‌گه‌وره‌که‌وتی: ئای ئه‌وه‌مشیتیت. ناوجیه‌که‌وتی: «ئای وه‌للا چووه‌تونه‌ته‌وه». بووچکه‌له‌که‌وتی: ده‌سا وه‌للا هه‌ر خۆم چاتم ترد ده‌نگم نه‌ترد و میردی خۆم ترد.

- مه‌لا سالحیکی میانیه‌ی هه‌بوو گتپه‌یه‌وه‌وتی: سالیک زوو بۆ مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان چووم بۆ ناو جاف، له‌و گه‌رمیانه‌بووم به‌مه‌لای خیلکی ته‌رخانی و له‌مال کوپخا سماییلی عه‌زه‌ی شه‌ریفدا بووم. به‌شه‌و خه‌لکه‌که‌له‌وئ کۆ ئه‌بوونه‌وه، منیش هه‌دیسم بۆ ئه‌خویندنه‌وه. شه‌ویک دانیشتبووین پیاویک له‌خه‌له‌که‌دا هه‌بوو ماری سه‌مینیان پئی ئه‌وت، له‌پاش هه‌دیسه‌که‌ئم قسه‌یه‌ی گتپه‌یه‌وه‌وتی:

ئه‌وا نه‌خۆشم له‌ژیر ده‌واره‌که‌ی خۆمانا که‌وتگم خزم و عه‌شهرت گشتیان لیم کۆ بووگنه‌سه‌وه؛ منیش له‌حالی خۆمام. فره‌ی پئی نه‌چوو ته‌وه‌زه‌لیم به‌رچاو که‌وت. فره‌ترسیام وتم بوی و نه‌وئ ئه‌مه‌ئزرایله. جو برائیل دهستی گرتگه‌هاوردگیه‌بۆ لای من. به‌خوا هه‌رکه‌وامزانی نه‌مکرده‌نامه‌ردی ته‌کانم دا وه‌خۆم هه‌لسیاوم وه‌بئی ده‌نگی خۆم باریک کرده‌وه، وه‌ته‌نیشته‌مه‌جه‌و پیزه‌ی میمه‌که‌زاگما وه‌دزیه‌وه‌له‌گۆشه‌یه‌کی ده‌واره‌که‌وه‌هاتمه‌ده‌روه. ئه‌وه‌نده‌م زانی بوو وه‌قیژ و واژ له‌ژیر ده‌واره‌که‌وه، تومه‌س ئه‌مه‌ئزراییل که‌منی ده‌ست نه‌که‌وت خۆی پلکاند وه‌ره‌مه‌زانی هه‌سه‌نییاوه‌ریه‌سه‌وه. ره‌مه‌زانی هه‌ر فره‌قه‌وی و قۆل وو خۆی پمان وه‌ملیا هه‌ر چه‌نده‌چه‌ی کرد و فره‌ی کرد و ده‌می نوقاند ئاخیری گیانی له‌قنگیه‌وه‌ده‌رهاورد. منیش له‌لاوه‌ده‌ر چووم و وه‌کوو پیاو تری ئزرایلم وپئی.

ئیت خیل که‌وته‌شین و شه‌پۆر وه‌خه‌یالی خویان بۆ من ئه‌گریان، منیش کردم وه‌ده‌وارا وتم: عه‌شهرت ئه‌وا من ماگم و تری ئزرایلم وپینگه، نازانم ره‌مه‌زانه‌بیفه‌ره‌-گویی توی لئ نه‌واری!- بۆچی خۆی داوه‌ده‌سه‌وه؟ خۆ هه‌ر باهویکی چواری وه‌کوو منی ئه‌وپه‌وه.

- كاپرايەكى «بانى خىلان»ى چوو بوو بۆ حەج و لەو لاوۋەچوو بۆ مەدېنە بۆ زىيارەتى يېغەمبەر. حاجى مستەفا پاشا ئەيوت كاپرا رووى كىردى بۆ مەرقەدە كەمۇ ئەيوت: «ھەي خالەھەمەي شىخ ئەولا! -بىم و دەورتا!- ئەزانى لەو وەختەو ە كە كۆچى خىرت كىردگە چ عەزىيە تىكى ئەو حەشاماتە ئەدەي؟ ئاخىر ئەمە شوپتە تۆ تىييا مردگى؟ با لە جىگايەكى وەكوو بالاتتەران چاوت بىيى وەيەكا و جىگايەكى وات بدۆزىيە تەو و سەرت تىيا بىيايە تەو».

- مەھمەدى مەلا كەرىم گىرايەو و تى:

جارىك شىخ سەئىدى مەسۇي ئەچىتە يىنجووين و ئەچىتە چاخانەيەك. رادىو تازە كەمۇ تىو و يىنجوئەو لەو كاتەدا رادىو قورئان ئەخوتى و كە تەواي ئەكا ئەلى: «لدىق اللە العظىم». خەلكە كە ھەموو ھەلئەستتە سەر پى. ھەستانى ئەوان و چوونە ژوررەو ەي شىخ سەئىد يەك ئەگرى؛ ئەم و اتىئەگا كە ئەوانە لەبەر ئەم ھەستاون. بە ھەر دوو دەست ئىشارە ئەكا و بەزىمانىش ئەلى: «رەھمەتتان لى بىن ھەر كەس لە شوپتى خۆي دانىشىتەو، زەھمەت مەكىش».

- كاپرايەك لەدى «ئاوكورتى» ھەبوو ھەمەي عەولاي ناو بوو. تۆزى دەولەمەند بوو، ئەو سالە سەپانىكى راگرتبوو. خەلكى ئەو دەوررەبەرى «گىزە» و «موان» ھەبوو، بەلام ھەتا بلىت كاپرايەكى كەلەرەق و تەمەل بوو.

شەويك لەگەل ھەمەي عەولاي ئاغايا پىكەو دانىشتىبوون. ھەمە زۆرى تىنو بوو پى وت: ئا كورم بچۆ تۆزى ئاوم بۆ يىنە. كاپراش وتى: «لالەھەمە من ئەبى جارى بچم بۆ سەر گۆزە كەمۇ جارىك بىمەو. جارىك كۆچەلەكە بەرمەو دىسان بىمەو؛ ئەمە چوار جار. نەو ئەلا خۆت ھەستە سووك و بارىك خىرا بچۆ ئا و بخۆرەو و ەروە». لەپاش ماو ەيەك دىسان ھەمە پى ئەلى: ئا كورم سەرىك بكىشە دەروە بزانە ئەبارى؟ ئەو ىش ئەلى: «لالە من بۆ بچم؟ ئىستە پشیلەكە دىتە ژوررەو؛ ئەگەر تەر بوو ئەو ديارە ئەبارى».

- مىرزا ئەھمەدى فەتاحى حاجى ھامد ھەبوو لە سولەيمانى. مەلا رەئوفى سەعاتچى بۆي گىرامەو و تى: ناوى خۆي نابو «پاشاوات زادە». ئەيوت من يەكەم شاعرى ولاتى بابان و ئەردەلانم. مستەفا مەلا غەفوورىش ھەبوو لە ھەلەبجە. ئەم مىرزا ئەھمەدە شەرى بەمستەفادا ئەوت؛ ئەمە يەكىنەكە لە شەرەكانى:

ته پاله له گهل چینی به سهر رفه دانان مچه کورده به
تهینال به باری قوریا بو ئیمه به جی مان نه مانه به
تهینال شوینیکه له بهینی چه مچه مال و سوله یمانیدا. لایه کی بازیانه، لایه کی سوورداشه،
لایه کی شی قهره داغه. مه بهستی به تهینال به باری قوریا، قهره داغ بوو.

- فهرا میرزا حاکمی سنه ئه بئ. پیاویک هه بوو ناوی ئه ولئ بوو، ئه چینه لای و پنی ئه لئ:
«له خانه دانی خانه دانگهل، له شانشین شازاده گهل، چل چرای چل چراگهل، هاوزاوای
مشیرگهل، تۆسکه ی ئه میرگهل، سهردانیشتی جینگه گهل، فهرامیرزاگهل، زه مانگهل پشتی تی
کردگین. نه مالگهل ما نه منالگهل له دوای ئه وه که تو خاوهن ته لاق له باخچه مانا بوو
ئیسه فرمانم که فتگه به که ریکی خواهیشکی نیره کهر. پام نیاگه به جهرگی خوما وام چاو
پیکه فتگه له خهوما دارووی دهردم لای ئیوه گهله؛ دهرمانی ئه کهن بهو که ره شه له».

فهرامیرزا که گوئ له مه ئه بئ به لایه وه سهیر ئه بئ، دهستی ناچیته کیسه ی خوی
میراخوره که ی خوی بانگ ئه کا پیتی ئه لئ: بچۆ له بازارا بزانه ههر که سه که چه له
ههواسییه کی^۸ لئ بسینه. ههر که سه «جه مشیر» ی ناوه ههواسییه کی لئ بسینه، ههر که سه
زورنا ژهنه ههواسییه کی لئ بسینه، هه موو بده بهم پیاوه با بیدا به که ریک بو خوی.

میراخور ئه چینه بازار زور ئه گه رئ که سی وای دهست ناکه وئ له ئاخرا کابرایه کی بهر
چاو ئه که وئ به سهرو پیچه که یا بو ی دهر ئه که وئ که ئه مه که چه له. یه خه ی کابرا ئه گری و
ئه لئ بیته ههواسییه ک. کابرا سهری سهر ئه مینئ ئه لئ ههواسی چی؟ ئه لئ: به ئه مری
فهرامیرزا ههر که سه که چه ل بئ ئه بئ ههواسییه ک بدا. ئه لئ: من که چه ل نیم و خوی
رائه پسکینئ. میراخور په لاماری ئه دا و دهستی له سهری ئه که وئ. ئه مجا کابرا به ته وای
تووره ئه بئ و ئه لئ: کوره من جه مشیرم، جه مشیر. ئه گه ر نه تزانیوه، بیزانه. تو چۆن ئه توانی
ههواسی له من بستینئ؟ میراخور ئه لئ: ئای جه مشیری شی؟ که واته بیته دوو ههواسی. کابرا
ئیمان له سهریا نامینئ ئه لئ: کوره چاو بکه نه وه من زورنا ژهنه ههر ئیسته بهم زورنایه حه یا و
ئابرووتان ئه بهم؛ له م شاره وه دهست ئه با زورنایه ک له ژیر که وای بهر پشتینه که یا ئه بئ دهری

۸- ههواسی چوار شای ئیرانی بووه. ئه سه که ی عهباسییه، پاره ی سهردهمی شاعه باسی گه و ره بووه. پاره که خوی نه ما بوو
ناوه که ی مابوو که دوو سه ناری وه یا چوار شای بوو؛ شایش قهرانیک بوو.

دینى ئەیهوى بیبا بۆ دەمى و فووی تیا بکا میراخوڤ ئەیگرى و یتى ئەلى: ئای زورنا ژەنیشی؟ کهواتە بینەسى هەواسی.

بەمجۆره میراخوڤ سى هەواسی پەیدا کرد و بردیەوه بۆ فەرامیرزا. ئیتر نازانم دای بە ئەولئى یان نە ئەوه لە عیلمى خوادایە.

- شیخ مستەفای شیخ نەجیبى قەرەداغى و شیخ عەلى قەرەداغى هەبوون هەر دوو کیان خزمى یەک بوون. شیخ عەلى لە سولهیمانى قازى و شیخ مستەفا لە قەرەداغ بوون؛ هەردووکیان ریگای نەکردیان گرتبوو: شیخ مستەفا ئەوى خوا حەزى پى نەکردایە نەیتەکرد، شیخ عەلى ئەوى خوا حەزى پى بکردایە ئەو ئەوهى نەئەکرد.

شیخ عەلى نەخۆش ئەکەوى. شیخ مستەفا لە قەرەداغەوه دیت بۆ چاو پیکهوتن و دیدەنى. لە لای ئەبى تا پاش عەسر لەوانە ئەبى نوێژەکەى عەسر پروا هەلئەستى جوبەکەى رائەخاو نوێژەکەى بکا، شیخ عەلى لئى ئەپرسى ئەوه چى ئەکەى؟ ئەلى: نوێژ ئەکەم. ئەلى: نوێژى چى شیخ تەکات لى ئەکەم ئەم بدعەتە لە مالهەکەى منا دامەمەزرتە.

- عەلى کلاشى هەبوو لەو شارەزوورە، کوریکى هەبوو عەولای ناو بوو چوو بووه درەوه بۆ خویندنى فەقیهەتى. جا عەلى کلاشى باوکى هەموو پاش نوێژانئیک دوغای بۆ ئەکرد ئەبوت: «خوایە ئاگات لەعەولى کورم ویت، ئەگەر نایناسى کولەپالئیکى لەبەراییە، تاکى لە کلاشەکانى بەنەکەى پسپاگە، ئاغا بانویهکى بۆرکاری بەستگە وەسەرپهوه. لە سولهیمانى لەمزگەوتى شیخ سەلام ئەخوینى. حوجرەکەیان وا وەلای راستى مزگەوتەکەوه، نانى فەقیهەکان گشت وەدەست ئەوه، تا ئەو نەیهزى کەسیان رایەیان ناکەوى نان بخۆن.

- سەید سەعدەدین هەبوو وتى:

چووم بۆ ناو جاف بۆ مەلایهتى. چوومەخێلئیکى وەرەشاتریهوه و چوومەمالى کویخا سەفەر. کویخا لئى پرسیم برا چى ئەخوینى؟ وتم: عوامل. وتى: برا عوامل یانى چى؟ وتم: یانى گاجووت لەپاش بەینى دەستئیکى بە ریشیا هینا و وتى: خاسەشوکر خاسەشوکر. خەلکەکه وتیان برا ئەوه یانى چیبه؟ وتى: «براگەل ئەم مەلایه فرە خاسە یەکى ئەگەر هۆقەیه نانى خوارد توئ نەختى ئەقلئى بوئ ئەمە مانای وایه ئەم مەلایه کار خویندگە،

گیسکی خویندگه، بزنی خویندگه، مینی خویندگه، که‌ری خویندگه، گه‌یشتگه‌سه گاجووت هر تهنیا ماین و وشتری ماگه».

- «میمکه پانی باشکی» ئافره‌تیککی زۆر به‌سهر و بدرو خاوه‌نی مه‌رو مال‌تیککی زۆر بوو. شیخ نووری پینج ئه‌نگوست به‌خۆی و ویشه‌که‌کانیه‌وه له‌و ده‌ستی بناری کفریه‌ ئه‌بن به‌میوانی. ئه‌ویش گال ئه‌دا بامیه‌و ته‌ماته‌یه‌کی زۆر دینن و ئه‌یخه‌نه‌سه‌ر ئاگر. له‌ گه‌ل میوانه‌کانیشا هر چیتغیکیان به‌ینه؛ خۆت ئه‌زانی بامیه‌گه‌رمیانیش زل و ناکلو کاره. میمکه خۆی سه‌ر کاری بامیه‌که‌ئه‌کا. مناله‌ ورده‌له‌ی کوره‌زا و کچه‌زاکانی ده‌وره‌ی لی ئه‌ده‌ن و هر داوای لی ئه‌که‌ن بۆیان تیکا. ئه‌ویش شه‌به‌چه‌پوک ئه‌مالی به‌سه‌ریانا و ئه‌لی: قخه‌یه. منالان هر وازی لی نایه‌نن ئه‌ویش تووره‌ئیه‌ی و ئه‌لی: «رۆله‌ بچن وه‌و لاوه‌ بامیه‌بیکه‌ی وه‌قنگی نیره‌که‌ریشا ئه‌ی هه‌سوئ هیشتا پی نه‌گه‌یشتگه‌و نه‌کولیاگه. خۆ ئیوه‌ له‌ شیخی تاینگ خراوترتان وه‌سه‌ر هاتگه، ده‌لاچن برۆن».

- شیخ ره‌زا جاریک له‌مالی مه‌حموو پاشای جاف ئه‌بی له‌کانی چه‌قل ئه‌چی بۆ سه‌ر سیروان بۆ مه‌له‌کردن. ژن و بووک و کچی بیاویکی «پشت ماله» له‌سه‌ر رووباره‌که‌ جلیان ئه‌شت، به‌لام ئه‌مانه‌ش قوشمه‌ بوون. شیخ ره‌زاش خۆت ئه‌یزانی چاوی کز بوو. ژنه‌که‌ ده‌ست ئه‌خاته‌ سه‌ر بلامانیکه‌ی خۆی ئه‌لی: شیخ ره‌زا ئه‌وه‌ چیه‌؟ شیخ ره‌زاش ئه‌لی: ئه‌وه‌ کانی پانه. پاشان کچه‌که‌ رووی تی ئه‌کا و ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر هینه‌که‌ی ئه‌لی: تو خوا یا شیخ ئه‌مه‌چیه‌؟ یا شیخ ئه‌لی: ئه‌وه‌ مێرگه‌جوانه. ئه‌مجا ئه‌میش ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر هه‌یه‌که‌ی خۆی و ئه‌لی: ده‌ی کچینه‌ ئه‌مه‌چیه‌؟ ئه‌لین: نازانین. ئه‌لی: «بۆچی نازانن؟ ئه‌مه‌ جوانووی جوانه‌ له‌ مێرگه‌جوان له‌وه‌رانم له‌کانی پان ئاوم دال ه‌ته‌ویلخانه‌ به‌ستمه‌وه».

- عیله‌ سه‌ره‌وژوور بوو بووه‌وه‌ بۆ کویستان. له‌ دوو هۆبه‌ دوو کابرا هه‌بوون؛ یه‌کیکیان «ئه‌لی وه‌یس» وو یه‌کیکیان «مراوه‌یس» ی ناو بوو. ئه‌ویان کوریک و ئه‌میان کچیککی هه‌بوو. ئه‌لی وه‌یس به‌ته‌ما بوو کچه‌که‌ی مراوه‌یس بیتی بۆ کوره‌که‌ی.

پیکه‌وه‌ ئه‌م دووه‌ ئه‌چن بۆ بانه‌و ئه‌گه‌رینه‌وه، ئه‌گه‌نه‌وه‌ سه‌ر دوو رییانه‌که‌و له‌ویوه‌ هه‌رکه‌ لا ئه‌دا و ئه‌چیته‌وه‌ بۆ هۆبه‌که‌ی خۆی. که‌ لیک دوور ئه‌که‌ونه‌وه‌ ئه‌لی وه‌یس که‌وته‌وه‌ بیری که‌ خوازیینی کچه‌که‌ی نه‌کرد بۆ کوره‌که‌ی. ئه‌کاته‌ سه‌ر گه‌ردیک و بانگ ئه‌کا ئه‌لی: «ئه‌ری

بیتفەر لەبیرم نەوو کچە کەت داواکەم بۆ کۆرە کەم؛ ئیستە ئیتری چی؟» مراوە یسپیش ئەلنی: «وا دام وادام». ئەمجا ئەلنی وەیس بە دەستیکێ دەستە کە ی تری خۆی ئەگرێ و ماچی ئەکا بە جۆری کە شەققە ی ماچە کە ی بگاتە لای مراوە یس.

ئەلنی وەیس دیتە وە ماله وە بە کۆرە کە ی ئەلنی: کۆرە بیتفەرە نەگریسە هەلسە بچۆ بۆ مالی دەزگیرانت، کچە کە ی مراوە یس بۆ خوازوینی کردگیت. ئەویش ئەلنی: بەین چتی سوور چۆن ئەجم. باوکی ئەلنی: بیتفەر بۆم هاوردگی راست بوو ئەو وەختە کە چوو بوو بۆ بانە دوو گەز چیتیس وری بۆ هینابوو. دایکی نافە کە کە ی هەلدینێ و پارچە یە ک لەو چیتە ئەدرووی بە شوین نافە کە کە یدا. ئەمجارە کۆرە هەلئەستی ملی مەریک ئەگرێ و ئەروا.

لەر یگادا شە کە ت ئەبێ لە بنە بەردیکدا سەر ئەنیتە وە تۆزیک ئەنووی. لەو کاتە دا شوانیک سەیری ناو لنگی ئەکا دلێ لە چیتە سوورە کە ئەچی ئەلنی: وە کە لام ئەمە بۆ کیسە تووتن فرە خاسە. بەین چرپە دیت نافە کە کە ی هەلدینێ و ئەبیا.

کۆرە پاشان خە بەری ئەبیتە وە و بە خۆی نازانی هەر بە و جۆرە ئەچی بۆ مالی دەزگیرانە کە ی و ئەگاتە سەر بەرزاییە کا و دا ئەنیشێ، چاوی بە دەزگیرانی ئەکە وێ؛ سوورە ی سەر قیتە ی راست ئەبیتە وە. دەزگیرانی پێ ئەلنی: کۆرە بیتفەر! سوورە ت بشارە وە. کۆرە ش ئەلنی: ها ها ئەمە نیوگەزی، دوو گەزی لە ماله وە یە. ئاخری کچە کە پینی ئەلنی: کۆرە بیتفەر گەل و گونت بشارە وە.

دایکی کچە بەم کارە ساتە ئەزانی، سەیر ئەکا کۆرە زۆر بەر بادە ئەلنی: کۆرە بچۆرە وە دایکت بنیرە. کۆرە ئەچیتە وە و دایکی ئەنیرێ. دایکی کچە پینی ئەلنی: کۆرە کە ت زۆر بێ ئەقلە، کارە ساتە کە ی بۆ ئەگیریتە وە. ئەویش ئەلنی: ئەو مە گەر ترو توخمی ئەو باو کە کەرە کە ی نییە؟ من ئەم کوزەم بۆ ساف ئەکرد کە چی ئیوارە ئەو کە ئەهاتە وە فلق ئەیکرد بە قنگیا. ئەویش هەر لەو باو کە یە.

باش ئەمانە کچە ئەگوێژنە وە بۆ کۆرە و کۆرە ئەچیتە لای. لە وەختی چوونە لادا سەر ئەکا بە یانی باوکی کچە لە کچە کە ئەپرسێ کە کۆرە کە بوو بە زاوا؟ کچە ش ئەلنی: نە. ئەمجا بە کۆرە کە ی ئەلنی: بۆچ زاوا نە بویت. کۆرە ش هەر لە شەویوێ حەیتە ی سەر سووری خۆی گرتوو بە دەستە وە ئەلنی: «چۆن ئەوگم وە زاوا؟ ئە ی ئەمە گووی تۆ یە وە سەر کیرمە وە».

- بارام بەگی ئەحمەد بەگ بۆی گیرامە وە وتی:

چوومه‌شاری سنه کوریک‌ی دۆستم هه‌بوو پنی وتم له لای ئیوه یاپراخی چاک لی نه‌نین، تو وه‌سفی بکه با یاپراخیکی وه‌کوو لای ئیوه له مالی ئیمه لی بنین و بیخۆین. وتی منیش ئەوی زانیم پیم وت. روژی ناردی به شویتما چووین بو مال‌هوه یاپراخه‌که‌یان لی نابوو خواردمان و ئەم قسه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی بو گئیرامه‌وه ئیتر نازانم زهره‌ری من بوو یا هی ئەو؟ وتی:

لهو سهره دوو کابرا هه‌بوون دراوسێ بوون. یه‌کیکیان زۆر هه‌زار بوو ئه‌و‌یت‌ریشیان زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو. هه‌زاره‌ که ژنیک‌ی هه‌تا بلنی جوانی هه‌بوو، کابرا ی ده‌وله‌مه‌ند بۆی سووتا بوو. به‌لام هه‌یج هه‌لنیک ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی.

کابرا ی هه‌زار جووته‌گایه‌کی هه‌بوو، روژیک یه‌کن له گایه‌کانی ئه‌مری و به‌ته‌واوی په‌کی ئه‌که‌وی. به‌هه‌ناسه‌ساردی لپی دانیش‌ت. کابرا ی ده‌وله‌مه‌ندی دراوسێ بیستی و هات بو لای پنی وت برام ئەوه چیت لی قه‌وماوه وا به‌و جووره‌کزیت؟ وتی: برا چیم لی بقه‌ومی؟ به‌و جووته‌گایه‌ مال و منالم به‌خێو ئه‌کرد، ئیسته‌ یه‌کیکیان مردن ئەوا به‌ته‌واوی په‌کم که‌وت. کابرا ی ده‌وله‌مه‌ند هه‌یج ده‌نگی نه‌کرد و چوو ده‌ره‌وه. هه‌رکه رویش‌ت لنگه‌گایه‌کی نایابی نارد بو کابرا. کابرا زۆری پتخۆش بوو دایه‌ پال لنگه‌که‌ی خۆی جووتی که‌وته‌وه‌گه‌ر.

روژی دوا‌یی هاته‌وه بو لای و وتی گایه‌کم بو ناردیت وه‌رت‌گرت؟ وتی وه‌رم‌گرت خوا له‌ برایه‌تی که‌مت نه‌کاو مالت ئاوا بی! بوویت به‌ هۆی مانه‌وه‌ی خۆم و مال و منالم. وتی برا ئەوه چ قسه‌یه‌که تو ئه‌یکه‌یت؟ ئیمه‌ دراوسێن هه‌ج ئیشیکت هه‌بی به‌سه‌ر سه‌رم. ئیتر ئەم گایه‌ بوو به‌ هۆی ده‌رگا کردنه‌وه بو هاتو‌چوو کردنی کابرا بو مالی ئەم پیاوه‌ دراوسێیه‌ هه‌زاره‌ روژ به‌ روژ کابرا ی ده‌وله‌مه‌ند زیاتر ماریفه‌تی نه‌نواند.

روژیک کابرا ی هه‌زار پنی وت برام تو ئەوه‌نده چاک‌ی له‌ گه‌ل من ئەکه‌ی ئاخ‌ر تویش با جارێ ئیشیکت بکه‌ویته‌ من به‌لکوو منیش بتوانم توژی جه‌زای ئەو چاکیانه‌ت بده‌مه‌وه. کابرا وتی: من هه‌یج ئیشیکم نییه‌ یه‌ک ئیش نه‌بین. وتی: ئەی له‌منت نه‌که‌وی بیلی. وتی: ئاخ‌ر له‌ رووم هه‌لنایه. وتی: بوچ له‌ رووت هه‌لنایه؟ من براتم بیلی. وتی: که‌واته‌ چی بی له‌ تو نه‌ینی بی؟ من ئەم هه‌موو مال و سامانه‌م هه‌یه، به‌لام نازانم بچمه‌لای ژن. وتی چون نازانی بچیته‌ لای ژن؟ وتی: به‌کوردی نازانم گان بکه‌م. وتی: جا ئەوه‌ چیه‌؟ ئەی له‌منت نه‌که‌وی چوونه‌ لای ژن ئاوا و ئاوا ئه‌بین. هه‌ر چه‌نده له‌ گه‌لی خه‌ریک بوو بۆی تی نه‌گه‌یه‌نرا هه‌ر وتی نازانم. وتی: ئەگه‌ر ئەته‌وی فیر بسم ئەبی خۆت چون ئەکه‌ی به‌و جووره‌منیش فیر که‌یت.

کابرا ھەر چەندی کرد بۆی تیننەگەینرا ئەمجا ناچار چوو لە زۆری و وتی:
ئافرەت خۆت ئەیزانی ئەم پیاوێ چاکە یەکی زۆری لە گەل ئیمە کردو ئیستەش ئیشیکی ھەیه
ئەلێ نازانم بچمە لە زۆر. منیش ھەر چەند پێی ئەلیم، زۆر کەرە فیر نابێ. بۆ ئەو جەزای
پیاوێ تەبەکی بەدینەو تۆ فیری کە. ژنە وتی: پیاوێ کە شتی وا چۆن ئەبێ؟ وتی: ئافرەت
ئاخر ئەم پیاوێ پیاوێ تەبەکی زۆری لە سەرمانە، من ھەر مەبەستم ئەو یە فیر بێ.

کابرا بە ھەر جۆر بوو ژنە کە خۆی رازی کردو ئەمجا چوو بە پیاوێ کە وت بچۆ بە
ژنە کەم فیرت کا. کابرا چوو ئیشی خۆی تەواو کرد و ھاتەو. کابرا بۆ فیری وت: فیر
بوویت؟ وتی: «خو تۆ خۆش کا و رەوردە فیر ئەبم».

- پیاوێک ھەبوو لە شەقلاوا چەرچی بوو، دوکانیکی گرتبوو تیا یا دانیشتبوو، دەفتەرە
شەریکی ھەبوو شتی بە ھەر کەس ئەدا لەو دەفتەرەدا بە خەتێکی شەرەپشیلە ئەینووسی.
رۆژیک سەیری دەفتەرە کۆنە کە کرد تەماشای کرد ئەوا ھۆمەر ناویکی تیا نووسراو
ھەندێ پارە لە لایە. کەوتەو بێر کە ئەمە کام ھۆمەر و ئەم لەمێزە ئەم پارە یە لە لایەو چەند
جاریش داوای کردۆتەو ھەر نەیداو تەو. خەنجەرە کە ھەلئە کیشی و نوو کە کە لە سەر
ناو کەدا ئەنێ و ئەلێ: تۆ ئەو پارە یا مادە؟ دەبێ نایدەم تا نوو کە دایکت بگێم دە ئازای
بێ نایدەم.

- دوکتۆر عیزەدەین مستەفا بۆی گێرامەو وتی:

مەلا عەلی حاجی ئەحمەدە لالە ھەبوو لە سولەیمانی درواسی ئیمە بوو، کەوتبوو سالیو
خۆی ئەگە یانە نەو. بیستبوو ئەگەر یە کێ کە دوا ئایەتی سوورەتی تەو بە بخوینت ئەو
رۆژە کە خویندوو یەتی نامریت. جا نە وەکوو رۆژیک لە بیری بچیتەو ھەر لە بەیانییەو تە
شەوێ کە ئەنووست لە دانیشتا و لە باسیک شت کە پێنکی بیوایە ئایە تە کە و قسە کە بە
یە کەو پچر پچر تەواو ئەکرد. زۆر جار نیو پەوان کە ئەچوو وە بۆ مالهو ژنە کە لە مالهو
نەبوو یا لە مالی ئیمەو یا لە مالی دراوستیە کێ تر ئەبوو، بەمجۆرە ئایە تە کە ئەخویند:

«لقد جائکم» ئەو سەگابە «رسول» بەم نیو پەوێ «من انفسکم» لە کوئیە؟ «عزیز علیە»
ئاخر نالی «ما عنتم» ئەم پیاوێ من «حیس علیکم» ماندوو برسییەو «بالمومنین» ئاخر
خەلکینە «رئوف رحیم» پێم نالین جەمیلە لە کوئیە؟

- مەلا برامی دۆلاوی بۆی گێرامەو وتی:

سالتیک چووم بۆ ئەو گەرمیانه بۆ مەلایەتی رەمەزان لە خێلیکی تەرخانیدا. بەقسە‌ی شیخ قادری کەرپەنە بووم بە مەلایان. رەمەزان بەسەر چوو و جەژن هات. لە رۆژی عەرەفەدا خۆت ئەیزانی هەموو کەس ئەکەویتە خۆی بۆ سەر و ریش تاشین و جل و بەرگ گۆرین. لە دیوێخانە‌کە‌ی مالی کویخا رۆستەما - کە دەواریکی گەورەبوو - خێل کۆ بوەوه. دەرویش ماریفیک هەبوو چەقو هەسانە‌کە‌ی هینا هەر کەسە سەر و ریشی خۆی ئەخوساند دەرویش ئەیتاشی.

خالۆ ماریفیکی تر هەبوو سەر هاتەسەر سەر تاشینی ئەو. ئەویش سەر و ریشی خووساندو هات لە بەردەمی دەرویش ماریف سەر تاشا دانیشت. ماریف سەرە‌کە‌ی تاشی و هاتەسەر ریشی وتی: خالۆ ماریف ریشە‌کە‌ت بتاشم یا قەلەمی کەم؟ ژنی ئەم خالۆ ماریفەش لەو دیوی چینگە‌کە‌وه بوو گۆی لە قسە‌کە‌ی دەرویش ماریف بوو تا خالۆ ماریف هات قسە‌بکا ژنە‌کە‌ی سەری لە چینگە‌کە‌وه هینایە ئەم دیو و وتی: ئەوه تو ئیژی چی؟ گووی تیکە گشتی بتاشە. خۆ مامۆسا نییە قەلەمی ئە‌کە‌ی.

- مەلا ئەورە‌حماتیکی سەقزی هەبوو وتی:

لەو دەشتی سەمگاوه لە تەنیشت درۆزنەوه خێلیکی جاف خستیووی، چوومه ئەوئ سەیرم کرد شین و شە‌پۆرە. پیاویک لە خێلە‌کە‌دا عەزە‌ی قادریان پیتی ئەوت نە‌خۆش کەوتبوو لە گیانە‌لادا بوو. هەموو خێلە‌کە‌ بە‌داخه‌وه بوون بۆی. ژنانیش کۆریان بە‌ستیوو بە‌سەریه‌وه ئە‌گریان هەر یە‌کە‌ بە‌جۆری باسی چاکە‌ی عەزە‌یان ئە‌کرد. خوشکیکی هەبوو فاتە‌ی ناو بوو، فاتە‌زۆر بە‌ کول ئە‌گریا بۆ براکە‌ی. ژنە‌کانی‌تریش هەر دلایان ئە‌دایه‌وه و ئە‌یانوت خوا رە‌حمی زۆرە ئیشە‌للا شفا‌ی بۆ دیت و لەم نە‌خۆشییە هە‌لئە‌ستیتە‌وه. فاتە‌ش وتی: «خزمینە! من خۆم قیروسیا ئە‌حە‌ی می‌ردم لەو رۆژە‌وه ئە‌م برامە نە‌خۆش کە‌وتگە وە‌کوو کە‌ری جاشکی تۆ‌پیی هەر لووشکە لووشکیه‌سی وە‌شە‌و و وەرۆژ ئارامی نییە وە‌کوو پارگینتی دوا‌ی دە‌وار ئاو وە‌چاویا تیتە‌خواره‌وه. دە‌سا خوا‌یە لە‌بەر دلی ئە‌و می‌ردە‌م رە‌حمی وە‌م برامە بکە‌یت و لەم گلاراوه‌‌بە‌خە‌لسی».

- شیخ محە‌مە‌دی شیخ جە‌لال گێ‌رایه‌وه وتی: ئە‌وا ترمی‌لیکم هە‌یه لە شاره‌زوروه‌وه دیمه‌وه بۆ سوله‌یمانی. حە‌وت هە‌شت کە‌سم سواری ترمی‌له‌کە‌ کردوو بە‌کری ئە‌یان‌هینم بۆ شار. یە‌کیک لە‌وانه کابرایه‌کی خە‌لکی «ئاوایی مستە‌فا» بوو لە‌تە‌نیشت منە‌وه دانیشتیوو

کەوتبوو ناو گۆمی خەیاڵەوه، مەرەقی نەئەکرد. گەیشتینە سەر ژوورەکە «قەرگە» ویستم گێتری ترمبیلەکە بگۆرم، کە دەستم برد لە باتی گێرە کە دەعبای کابرام هات بە دەستەوه ئەویش وەکوو گێرە کە رەق بوو. توند گرتم و خستمەجوولە کابرا لە ناکاو هاواری لێ بەرز بوو وەتی: «کۆرە دەوێت باوک کێرم بەرەلا کە پسام».

دانیشتوو کانی تر هەموو واقیان وەرما، منیش زانیم چ باسە ئەو هەر هاوار ئەکا و منیش نەلیم: کۆری باوە حیزە بیفەرە! هەلمەبلۆقیرەوه ترمبیلەکە وەرئەگەرێ هەموومان ئەمرین. ئەوانە دیواوە کە دانیشتبوون ئەوانیش لەقسەکە ی من کەوتنە ترسەوه بە چەپۆک بەر بوونە کابرا. ئەویش هاواری ئەکرد: «کۆرەسەگباوکینە! ترومبیل وەرگەرانی چی؟ من کێرم پسایا ئەم بیفەرە خوا نەناسە کێرو گونی لەبەن دەرھاوردەم».

- قادر حەممەمین لە شاقلاوا ناردوو یە ئەلی:

جاریک دوو کابرا لە شەقلاوا لەسەر تخبوب ئەبن بەشەریان. لە ئەنجاما ئەچنەلای میر بۆ ئەوهی ناو بژیوانیان بکا. یەکیکیان روو ئەکاتە میرو ئەلی: «میران ئەو کابرایە گەرێ تی ئاراندىمە، ئەتۆ بەو ئەقرەى خۆت شەرعمان بکە تخبوبە کەمان تۆ دیاری کە. میران ئەتۆ چیرە بێنە کۆرسکیش دەتۆدا بێ چ گوو بخۆی چ کۆرسکات بخۆی هەر یەکە من دەریم هی منەو ئەو دەرێ هی منە. دە ئەتۆ داریکمان دەناودا بنێ با لەم شەکر خواردنە بکەوین».

- لەسیساوہ پیاویک هەبوو وەسمان و ژنیکی هەبوو گۆستانی ناو بوو. شەوی دانیشتبوون گۆستان وتی: پیاو کە ماشەللا لە شەرع قسەى لە هەموو شتیکەوه کردیە. ئیمرو کە چووم بۆ ئاوی و هاتمەوه گویم لێ بوو مەلا وەعزى دەدا دەیفەرموو هەر کەس بە شەوی هەنیان - حەیب نەبن - بکاتن، قەسریک لە بەحەشتی دروست دەکاتن. بەخودای پیاو کە ئەو شەو هەینیە دەبێ قەسریکم بۆ دروست بکەى. وەسمان خێرا قەسریکی بۆ دروست کرد. گۆستان وتی: دەبۆ خۆیشت دەبێ قەسریک دروست بکەى. وەسمان قەسریکی بۆ خۆیشت دروست کرد. پاش تۆزیک ژنە وتی: بەخودای پیاو کە دەبێ لۆ دایکیشت قەسریک دروست بکەى، هەقی بەسەر منەوه زۆرە! ئەگەر ئەو نەبا یە من تۆم کوو دەست دەکەوت. وەسمان وتی: «ژنە کە ئەوه خۆت و ئەوه وەستای قەسران چی لێ دەکەى لێی بکە. ئیتەر بەگۆی من ناکا ئەگەر ئەتۆش درت بەداکم دەسووتی بەخێرا بابت واز لە کۆرەکەى بێنە».

- لهو سهره کورپیک دایکیکي پیری هه‌بوو هەر به‌ته‌واوی په‌کی که‌وتبوو، هه‌موو دانه‌کانی که‌وتبوون؛ چاوی کز بوو بوو، برۆی هاتبووه‌وه به‌سهر چاویا. کوره‌که‌ش کاروانچیه‌تی نه‌کرد هەر چنده‌ نه‌چوو بو کاروان و نه‌هاته‌وه دایکه‌که‌ی یتیی نه‌وت: کوره‌که‌م ده‌نگ و باس چیه؟ نه‌ویش نه‌یوت: دایه‌هیچ نییه. پیریژنه‌ به‌م ده‌نگوباسی چیه، ده‌نگوباسی چیه کوره‌ی به‌ته‌واوی وه‌ره‌ز کردبوو.

کوره‌که‌ هاوړپیکي هه‌بوو چوو بو‌ی گتیرایه‌وه وتی: فلانی دایکم حه‌یشی پنی تال کردووم ناویرم سهر بکه‌مه‌وه‌به‌ماله‌که‌دا. هەر که‌ نه‌چم نه‌لنی: کورم ده‌نگوباس چیه؟ منیش نه‌لیم هیچ نییه؛ به‌لام نه‌و هەر واز نایه‌نی. کوره‌ی هاوړی وتی: کوره‌ من نه‌زانم نه‌وه بوچ نه‌پرسی نه‌وه میردی نه‌وی؛ دایکی منیش وا بوو. کوره‌ وتی: شتی وا چۆن نه‌بین؟ نه‌و سهری له‌لیوی گۆره‌وه نه‌له‌رزئ میردی چی؟ وتی نه‌وه‌یه یتت نه‌لیم وتی نه‌مجاره‌که‌ چوو‌ته‌وه‌وه‌ لینی پرسیت ده‌نگوباس چیه بلنی: «دایه‌ نازانم نه‌لین فه‌رمانیک ده‌رچووه‌ نه‌بین هەر کورپیکي گهنج ژنیکي پیر بینیت، به‌لام نه‌بین نه‌و ژنه‌ ده‌ دانه‌گوێز به‌ ددان بشکینن. نه‌مه‌ی پنی بلنی و یتیر کارت نه‌بین».

کوره‌ چوو‌وه‌وه‌ بو‌ مال‌وه‌وه‌ دایکی وه‌کوو جارار لینی پرسی کورم ده‌نگ و باس چیه؟ نه‌ویش وه‌کوو کوره‌که‌ی هاوړی پنی وتبوو پنی وت. دایکه‌ وه‌کوو گولاو برشینی به‌سهر دلیا به‌و جوړه‌ گه‌شایه‌وه‌ وتی: ده‌کورم بچۆ ده‌گوێزم بو‌ بینه‌ بزانه‌ چۆنت بو‌ نه‌شکینم. کوره‌ چوو ده‌گوێزی کرده‌ مستیه‌وه‌وه‌ خۆی چوو بو‌ کاروان.

له‌ پاش پانزه‌ روژیک گه‌رپایه‌وه‌وه‌ چوو به‌لای دایکيه‌وه‌وتی: دایه‌ چیت کردووه‌ له‌ گهل گوێزه‌کانا؟ وتی: کورم یه‌کینکیان له‌ ده‌ممايه‌وه‌ نه‌یملکینم نویشی نه‌وه‌ته‌ له‌ مستمایه‌.

- مه‌لا‌عه‌لی قوچه‌بلباسی گتیرایه‌وه‌ وتی:

کورپیکي خارۆزام هه‌بوو دایکیکي پیری هه‌بوو. چووینه‌ نه‌وی هەر بانگی داکه‌که‌ی نه‌کرد نه‌ویش نه‌ده‌هات. کوره‌ تووره‌ بوو وتی: ده‌وه‌ره‌ پیریژنه‌ قولتره‌. نه‌مجا‌هات و به‌کوره‌که‌ی وت: «کورم بینم برئ قورتره‌، به‌لام مه‌ری پیریژنه‌».

- له‌و بناری ده‌شته‌تاله‌ له‌ دیتیک پیاویک هه‌بوو سو‌فی برایمی ناو بوو عه‌مری خوای کرد. له‌ پاش شتن و کفن و شته‌ هه‌لیان گرت بییه‌ن بو‌ سهر قه‌بران. ژن و منالی سو‌فی برایمیش که‌وته‌ته‌ ته‌ک خه‌لکه‌که‌وه‌ چوون بو‌ سهر قه‌بران. ژنه‌که‌ی سو‌فی برایم ژنیکي جوانکه‌له‌وه‌ بازارپی بوو.

زوری بی ناچی به‌رده‌کان گهرماییمان نه‌گاتنی ههر یه‌که‌یان له‌عاستی خو‌یان نه‌که‌ونه جووله‌و ده‌ست نه‌که‌ن به‌رویشتن. مه‌نجه‌له‌شیریش نه‌رزی به‌و ناوه‌دا به‌سه‌ر ناگره‌که‌دا. میمه‌کفاته‌هاواری لی به‌رز نه‌بیتنه‌وه‌و نه‌لی: کوره‌عیل بین‌وه‌پویه‌سه‌یری نه‌م مۆجزه‌یه‌که‌ن؟ سی کوچکه‌ی ناگردانه‌کم که‌وتگنسه‌ه‌ری و رویشتن‌ها نه‌وه‌سه‌ه‌روویان کرده‌که‌زه‌که‌.

خه‌لکه‌که‌نه‌م بانگه‌وازه‌یان به‌لاوه‌سه‌یر نه‌بین به‌ه‌له‌داوان کۆ نه‌بنه‌وه‌ نه‌لین: کچکه‌نه‌وه‌تۆ ئیزی چی کوچک‌چۆن نه‌پروا؟ نه‌ویش به‌سه‌ری ده‌ستی به‌جه‌بۆ به‌رده‌کان دریز نه‌کا و نه‌لی: نه‌وه‌نییه‌داگیانه‌سه‌که‌زه‌که‌. نه‌وانیش ته‌ماشاشا نه‌که‌ن له‌کیسه‌ل به‌و لاره‌هیچی‌تریان به‌رچاو‌ناکه‌وی. نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوا کوچک؟ نه‌لی: نه‌ی نه‌وه‌نییه‌نه‌پرون؟ ئیزی‌چاوتان‌کویر‌بووگه‌! نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوچک‌لیتی‌نه‌واری‌خۆ‌نه‌وانه‌کیسه‌لن‌تۆ‌هاوردگتن. نه‌ویش‌نه‌لی: ده‌سا‌وه‌وه‌سه‌ی‌ساقه‌خرو‌ساف‌و‌به‌و‌وون‌وام‌زانی‌کوچکن.

تومەز‌نه‌مه‌کیسه‌ل‌بوون‌و‌میمه‌پانی‌به‌به‌ردی‌زانبون.

- حاجی مه‌لا سه‌لامی مامۆستا مه‌لا حسینی په‌سه‌که‌ندی بۆ گێرامه‌وه‌وتی:

نه‌وا حاجی نه‌حمه‌دی کپنوو له‌گه‌ل حاجی شیخ نه‌مینی خالدا نه‌چن بۆ حه‌ج و نه‌گه‌رپینه‌وه‌. نه‌و سه‌رده‌مه‌به‌کاروانی‌ولاخ‌نه‌چوون‌بۆ‌حەج. ریگای‌کاروان‌له‌گه‌رانه‌وه‌دا ده‌شتی «سه‌نگاو» بوو، هۆبه‌ی‌جاف‌نه‌و‌ده‌شته‌ی‌داگیر‌کردوو‌ه‌کاروانه‌که‌ی‌نه‌مانیش‌له‌لایه‌که‌وه‌بارگه‌نه‌خەن‌و‌شه‌و‌نه‌میننه‌وه‌. ناوو‌ناوبانگی‌شیخایه‌تی‌و‌پیاو‌چاکی‌حاجی‌شیخ‌نه‌مین‌له‌و‌ناوه‌دا‌بلاو‌بوو‌بووه‌وه‌.

ژنه‌کو‌یخا‌جافینک‌منالینکی‌بوو‌نه‌خۆش‌که‌وتبوو‌به‌ناو‌بانگی‌حاجی‌شیخ‌نه‌میننه‌وه‌هاتبوو‌بۆ‌نه‌وه‌که‌شیخ‌دوعای‌به‌سه‌را‌بخوینتی‌و‌چاک‌بیتنه‌وه‌. که‌نه‌گاته‌جی‌حاجیه‌کانی‌تر‌نه‌حه‌ی‌کپنوو‌به‌ژنه‌که‌پیشان‌نه‌ده‌ن‌و‌پنی‌نه‌لین: نه‌وه‌حاجی‌شیخ‌نه‌میننه‌. ژنه‌نه‌چی‌ته‌ماشاشا‌نه‌کا‌نه‌حه‌ی‌کپنوو‌به‌حاجی‌شیخ‌نه‌مین‌به‌و‌ناسراو‌پیاویکی‌موباره‌کی‌چه‌ند‌ته‌له‌موویه‌کی‌دریزی‌سپی‌له‌چه‌ناگه‌ده‌ره‌اتوو‌ته‌زینحیتی‌به‌ده‌سته‌وه‌له‌سه‌ر‌به‌رمال‌رووه‌و‌قیبله‌دانیشه‌توو‌ه‌. سه‌ری‌داخسته‌وه‌چاوه‌کانی‌ناوه‌به‌یه‌کا‌و‌له‌مووراقه‌به‌دایه‌. مناله‌که‌ی‌فری‌نه‌داته‌باوه‌شی‌و‌نه‌لی: «یا‌شیخ!‌بیکه‌وه‌خاتری‌نه‌و‌که‌سه‌که‌نه‌و‌ده‌م‌و‌نه‌فه‌سه‌ی‌بی‌داگیت‌دوعایینک‌بخوینه‌وه‌سه‌ر‌نه‌م‌مناله‌ما‌با‌خاس‌بویتنه‌وه‌».

نه‌حه‌ی‌کپنوو‌چاو‌به‌رز‌نه‌کاته‌وه‌سه‌یریکی‌مناله‌که‌نه‌کا،‌نه‌مجا‌چاوی‌قیچ‌نه‌کاته‌وه‌و‌چاوی‌تیی‌نه‌پری‌ده‌می‌بۆ‌لار‌نه‌کاته‌وه‌دانی‌لیی‌ریچ‌نه‌کاته‌وه‌ته‌که‌ته‌ک‌نه‌خا‌به‌و‌چه‌ند

تەلەمووه ریشەى كە هەییووە پاش ئەمانە پرمەیدەك ئەكا بەسەر منالەكەدا. منال كەچاوی بەو سەر و سەكوته ئەكەوئ و گوئ لەو پرمەپرمە ئەبئ ئەداتە زێرەى گریان و ئەچیتە تاسەو. ژنە هەر هەلئەستئ پەلامارى منالەكە ئەدا و ئەیرفینیتەووە ئەلئ: «بێرا منالەكەم هەى گووى دارو بەردت لئ وارئ و گوو وەریشى باوك ئەو كەسە تۆى وەئیمە نیشان دا. تۆ غەزەوى خواى كەى شىخى دواوراوى؟ خو منالەكەت كوشت هەى گوو وەریش باوكت بو خوۆت و شىخەتیت».

- ئەحمەدى عەزیزاغا مەرىشكەتكیان ئەبئ تاقە هیلكەیدەك ئەكا و ئەكەوئتەكر، بەم لادا ئەروا و بەو لادا ئەروا هەر قرتەقرت و گارەگار ئەكا. وەرەز بە مالهەكە هەلئەگرئ. ئەحمەداغا ئیتر لەوەزیا نامینئ هەلئەستئ ئەیگرئ هیلكەیدەك دینئ ئەیخاتەناو توورەكەیدەك و ئەيكاتە ملی مەرىشكەكەو پئئ ئەلئ: «دەبرۆ سەگباب! ئەووە خوۆت و ئەووە هیلكەكەت وازمان لئ بێتە لەمە زیاتر ئیتر پیمان هەلئەگیرئ».

- دوكتۆر كاوس قەفتان بۆى گێرامەووە وتئ:

لەم سالانەى دوایبەدا تازە «جل شۆر» (غەسالە) كەوتبوو سولەیمانیەووە. نامقى میرزا توفیق لەوئ ئەو جۆرە شتانەى ئەفرۆشت. روژێك كەابرايەكى خەلكى ئەو شارەزوورى كۆنە هاتەبەر دوكانەكەو سەیرىكى ناو دوكانەكەى كرد و چوو بەلای جل شۆرەو هات بەسەر و گویلاكى جل شۆرەكەدا كەوا جل ئەشواو وا پاكى ئەكاتەووە وا بئ ئەركە. كابرا وتئ: برا ئەمە بايى چەندە؟ نامیق وت: بايى شەست دینارە. كابرا نەختىكى تر چاوى بە جلشۆرەكەدا گێرا و سەیرىكى تری ئەم لاو ئەو لای كرد دەستىكى دا لەدەسكەكەى، گۆتى: برا ئەگەر قەسەیدەك بێژم خوۆ لیم ناگرئ؟ نامیق وتئ: برا بوچ لیت ئەگرم؟ چئ ئەلئى بلئ ئەمە مەمەلەیه. وتئ: «برا ئەمەى كەتۆ ئیژئ شەرع شەرمى بو نیهە گان ئەدا؟» نامیق هەروا چوو تاسەووە وتئ: برا ئەووە تۆ ئەلئ چئ؟ ئەمەئاسنگە، گانئ چئ و شتى چئ. كابرا وتئ: «دەبرا برۆ بەردى تۆى لئئ نەواری من كە شەست دینار بەدەم ئەیدەم وەژنێك هەم جلم بو ئەشوا و هەم گانیشم ئەداتئ».

- لەو سەرە دوو كەابراى كورد چەند گەبارىك ئەدەنە پینش و ئەچن بو هەوارگەبەكى تر. دنیاش وا رەمەزان ئەبئ بەلای ئاوايىكا تئ ئەپەرن. سەیر ئەكەن وا بە سەر بانێك نوێژ

ئەکرئ. یەکن لەم دوو کەسەش نوێژکەر ئەبن، بە ھاوڕێکە‌ی ئەلئ: تۆ لای گابارەکان راوهستە تا من دوو رکات نوێژ ئەکەم و دیمەوێ ئەوجا ئەرۆین.

کابرا ئەچن و وا دیارە تووشی ئەبن بە تووشی تەراویحەو، تا ئیستەش شتی وای نەدیوێ. ھاوڕێکە‌ی بانگی لئ ئەکا: کورە بێ وەرپوێ درەنگە. ئەمیش هەر لەسەر بانەو بانگ ئەکا ئەلئ: «بەرا گابارەکان بوو و برۆ وا دیارە ئیشە کە بوو وە رەقە بەری لە بەینی من و ئەو کاورای سەر چەرمگدا؛ یا ئەو سە ئەو من ئەدا وە زەویدا یا ئەو سە من گووی تۆی لئ ئەوارتم و ئەیدەم وە زەویدا».

- دوو پیاو هەبوون لەسولەیمانی مەلا عەلی حاجی ئەحمەد و مەلا مەحموودی حاجی مەرف. ئەمانە هەر لەمناڵیەو رەفیع بوون، بەلام هەر دووکیان کەر بوون وەیا بلین: گویان گران بوو. رۆژی مەلا عەلی پەشتەمال و شتە ئەداتە بن دەست خۆی و ئەچن بۆ حەمام. مەلا مەحموودی دۆستی تووشی ئەبن پنی ئەلئ: ئەو ئەچی بۆ حەمام؟ ئەلئ: «نەوێلا ئەچم بۆ حەمام». مەلا مەحموودیش ئەلئ: «وێلا وامزانی ئەچی بۆ حەمام، دەبرۆ خوات لەگەل!»

- حەسەن بەگی جاف بۆی گێژامەو و تی:

حەمە‌ی ئەلی وەیس «بەجە» هەبوو لە هۆزی عەمەلە بوو لەناو جافا. ئەمە سەرەتا شوان بوو پاشان دەولەمەند بوو و چوو بوو بۆ حەج. بەو لاو بەسەر لوبنان و بەیرووتدا گەرابوو وە. وتی: لئیم پرسی حاجی لوبنان خۆشە؟ وتی: میرم لەوێ خۆشتر هەر نەوگە. وتی وتم ئا بۆم باس کە. وتی: میرم نێرکە پیازی هەس هەر یەکە وەقەد بالیک. وتی بالیشی بۆ درێژ کرد. وتم ئی. وتی: ئاوی ساردی وای هەس کورپکی وەکوو تۆ لەشی پیس بوئ ناتوانئ مەلە‌ی تیا بکا. وتم ئی. وتی: ئی...

- شیخ عومەر گێژایەو و تی:

دەرۆش عەلی هەبوو لەدەککە‌ی ئەولقادر بەگ هیچی نەئەزانی، بەلام خۆی کردبوو بە مردوو شۆرو بانگۆژ. پنی ئەلئ: تۆ نازانی مردوو بشۆیت بۆج لە خۆتەو خۆت کردوو بە

مردوو شۆر؟ ئەویش ئەلئ: «چۆن نازانم وەللا قنگی ئەدرم، تا ئیستە قنگی پینج مردووم دپووه».

- حەمە کەریم گێراپەوه وتی:

لەو بناری خۆشناوه کابرایەکی زرتەبۆز کچیکی منال کاری مارە کردبوو؛ بۆ شەوئ کە دەچیتە لای کچە، کچەنازاریکی زۆری ئەگاتئ و خۆی راناگرئ ھاوار ئەکا: وەئ مامە! کابرا ئەلئ: کەسی مامی! کچە ئەلئ: زۆر دەیه شئ. کابرا ئەلئ: دەری بینم؟ ئەلئ: «نا». ئەلئ: ئەدی زیاتر بیبەم؟ ئەلئ: «نا». کابرا ئەلئ: «دەسا کێژم نەدەر یکیشم و نەراپیشی کەم ئەدی خۆ لە کتیری خۆم خۆش نابم».

- مەلا عارف لە خانەقی بۆی گێراپەوه وتی:

زوو زوو پیاویکی پیر پیر هەبوو لە خانەقی «دۆسە»ی ناو بوو. ئەم دۆسە یە هەر لە منالیهوه زەمان هینابووی بەسەریا بوو بوو بە «کاکەیی». پاشان کوپ و شتی هەبوو یە کئ لە کورەکانی «نووری» ناو بوو. ئەم نووریە منال بوو سەردەمی شیخایەتی و زەرگ وەشانندن لە باوا بوو خەلیفە یە ک هاتە خانەقی و کۆری زکری دابەست. نووری چووە ناویان و پێوه بوو بوو بەدەروئ و گوئیان کون کرد و وەکوو دەرویشەکانی تر فیری «های و هوو»ی بوو. دنیا رەمەزان بوو خەلک لە سەر بان ئەنووستن، هەلسان بۆ «پارشوو» و بوو بەتەق و هۆری کەوچک و مەنجەلی چیشت. نووریش لەم تەقە تەقە خەبەری بوووە دەستی کرد بە نووکە نووک وتی: بەرۆژوو ئەبیم. باوکی دوو سئ چە پۆکی کیشا بەسەریا و پئ وت: بخەفە بخەفە. کەلکی نەبوو. نووری ناگری رۆژو هەلنگرتبوو خەوی لە وانیش حەرام کرد ناچار دۆسە بەدایکە کەئ وت: «هەستەنان و چایە ک رای ئەئ دالک حیزە بەکە». ئەمجا لەبەر خۆیەوه هەر ئەبوت: «من لە کوو هوو هوو لە کوو؟ من لە کوو رۆزە لە کوو؟ دەسا داود هەقم لە خوا بەسەنی رای ئەئ کەتتە».

- شیخ محەمەدی شیخ جەلال بۆی گێراپەوه وتی:

لەمزگە و تەکەئ ئیمە پیاویک هەبوو گەلئ دەردی سەری رووی تئێ کردبوو. هەموو پاش نوێژیک ئەپاراپەوه لە خوا کە چاک کاتەوه. جارێکیان نوێژی عیشا بوو لەپاش نوێژە کە لە کاتی دوعا کردنا دەستی بەرز کردەوه وتی: خویە گورچیلە کەم چاک کەیتەوه، سپلە کە کەم

چاک که‌یته‌وه، ژانی پشته‌که چاک که‌یته‌وه، پراسووه‌کانم ژان ئه‌که‌ن چاکیان که‌یته‌وه...
 ئیتر به‌مجۆره زۆری پتوه رویشت، ده‌دوانزه ئازاری هه‌لدا. حاجی محهمه‌دی عه‌نبر له
 ته‌نیشتییه‌وه بوو بۆی هه‌لنه‌گیرا لای ئینی کرده‌وه و پیتی وت: «مردووت مرئ! بۆچ خوا
 پینه‌چییه ئه‌م هه‌موو شویتانه‌ی تو پینه‌بکا؟ تا ئه‌مانه بکا دیتنی ده‌دوانزه زه‌لامی ریکوپینک
 دروست ئه‌کا و ئیتر چی داوه به‌ سهر ئه‌م جووت به‌قیه‌و چوار پینه‌یه‌وه».

- پیاویک هه‌بوو له «سن گرتکان» مامه‌حه‌مه‌دی ناو بوو. چاوی نه‌یه‌بینی لئ یان پرسى
 مامه‌حه‌مه‌د چاوه‌کانت چۆن؟ وتی: «من خۆم هه‌یج نه‌وینم وه‌لئ فاته‌ئوشی زه‌رده‌که‌ی».
 فاته‌ژنی بوو.

- هه‌زار گه‌یراه‌وه وتی:

له‌ سه‌قز تازه داموده‌زگای دانسازى داها‌تبوو. روژیک حه‌مه‌عه‌لی به‌گی خوڤ خوڤه
 ها‌تبوو بۆ سه‌قز. حاجی فه‌تاحی سه‌قزی بانگه‌یشتنی نانی نیوه‌رۆ بۆ کردبوو. حه‌مه‌عه‌لی به‌گ
 که‌ ئه‌چن تا‌قمه‌دانیکى تازه‌ی دروست کردبوو. له‌ شویته‌که‌ی خۆی ددانه‌کانی شه‌وئ که
 خستبووه ناو لیوانه‌ ئاوه‌که‌وه به‌یانی له‌ بیری چوو بوو بیخاته‌وه ده‌می له‌سه‌ر سفره‌ی نان
 خواردن په‌کی ئه‌که‌وئ و ئه‌لئ: وه‌للا هه‌یچم بۆ ناخوڤ ددانه‌کانم له‌بیر چوووه.
 پیاویکی تریش هه‌ر له‌وئ ئه‌به‌ی ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا خره‌خر ده‌سته ددانیک ده‌ردیتنی و
 ئه‌یداتنی ئه‌لئ: بیخه‌ره ده‌مت ئابزانه‌ چۆنه؟ حه‌مه‌عه‌لی به‌گ وه‌ری ئه‌گرئ و ئه‌بخاته‌ده‌می
 ئه‌لئ گه‌وره‌یه. کابرا ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا تا‌قمیکى تری بۆ ده‌ردیتنی ئه‌لئ: ئا بزانه‌ ئه‌مانه
 چۆن. ئه‌ویش تا‌قی ئه‌کاته‌وه ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ش بچووکن ناچی به‌ده‌مما. کابرا
 ئه‌مجاره‌ش ده‌ست ئه‌با تا‌قمیکى تر ده‌ردیتنی و ئه‌یداتنی ئه‌لئ: ئه‌مانه‌ش تا‌قی که‌وه.
 حه‌مه‌عه‌لی به‌گ ئه‌وانه‌ ئه‌خاته‌ده‌می ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ زۆر چاکن و پر به‌ده‌ممن. پاشان له
 کابرا ئه‌پرسی ئه‌لئ: برا تو چیت؟ وا دیاره‌دانسازیت. کابراش ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا قوربان من
 مردوو شووم».

- شیخ مارف قه‌ره‌داغی گه‌یراه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌ هه‌له‌بجه «سه‌عه‌چه‌قیگه» یان بی ئه‌وت. له‌ پاشا خوا دا‌یدو ده‌وله‌مه‌ند
 بوو حه‌جی کرد و له‌ ئاخری عومریه‌وه کچیکیشی هه‌ینا چهند شه‌ویکی پینچوو-بلامانی- هه‌ر

نەبوو بەزاوا. لەپاش بەنیتیک لێیان پرسی خالەسەعە گەیشتووتە کوی؟ وتی: «برا لە سایە ی قەوم و عەشرەتەو سەرەکە ی چەقینگە».

- مەولوو هەبوو لە سنە سەر دەمی گەنجایەتی بە ئەلواتی و هەرزەییەتی رابواردبوو کۆی لە هیچ خراپە و داوین پیسیەک نەکردبوو. لە ئەنجاما بە تانوت لێدانی ئەم و ئەو هینایانە سەر ئەو کە ژن بینیت. چوو کچی بیوژنیکی ماره کرد. بیوژنی خەسووات دەستی کرد بە نامۆزگاری کردنی و پێ و ت کورم! ئومید ئەکەم ئیتر سەر دەمی هەرزەگەریت بە سەر بچیت و جارێکیکە توخنی ئیشی ناشایست نەکەوێ. مەولوویش وتی: «نامۆزن ئەو زاوایەتیە ی من لە گەل ئەم کچە ی تۆدا ناخر خراپە کاریم بێت».

- مەلا سالحی میانەیی لەجیشانە مار پیو هەدابوو؛ حالی زۆر شر بوو، خستبوویانە ناو جۆلانەو رایانئەژەند بۆ ئەو مەشک بەسەریا تێ نەپەری. دەر دەکە ی رۆژ بەرۆژ گرانتر ئەبوو هینایان بۆ سولەیمانی بۆ لای دوکتۆر. دوکتۆریش ئەو وەختە دوکتۆر مەلک بوو. دوکتۆر گەلی بە داو دەرمان لە گەلیا خەریک بوو کە لکی نەبوو. لە ئەنجاما پێ ی وت: باوکم ماره کە کوشندەیه، ئەگەر ئەتەوێ چاک ببیتەو ئەبێ پیالەیه شەراب بخۆیتەو. مەلا سالح وتی: شتی وا ناکەم. دوکتۆر مەلک وتی: بۆچی. مەلا سالح وتی: ئەترسم بچمە جەحەنەم. شیخ بابە عەلی تەکیەیی لەوێ بوو وتی: «مردووت مرئ ئەگەر نەشی خۆیتەو هەر ئەچیتە جەحەنەم؛ کەواتە بە قەسە ی پیاو کە بکە با ئیستە لەم دەر دە رزگارت بێ تا سبەینی خوا گەورەیه».

- لەو سەر هەپیرێژنیکی پۆپ سپی لەبەر دەرگای ئەشکە و تیکا بوو کە کە ی سیالیکی بۆ راکستبوو ساوهریان کردبوو. ساوهرە کە ی لەو لاو لەسەر جامیک بۆ هەلخستبوو، بیتشکە ی منالە کە ی لە لایەو دانابوو خەرەکیکیشی بە هەندێ بەتکەو خستبوو بەر دەم. لە ناو گلیتەیه کە هەندێ قاوە تیشی بۆ دانابوو. بوو کە خۆی چوو بوو بۆ مازوو کردن. پیرێژنەش کە لپە کە لپی بوو هیچ ددانی لە دەما نەبوو.

ئەمجا پیرێژنە بە دەستی راستی خەرەکی ئەرست، بە قاچی بیتشکە ی پائەژەند بە دەستی چەپی پاسە چۆلە کە ی ئەکرد. لە ساوهرە کە لە بەینا پەتکی ئەدا بە دەم خەرکە کەو، جار

جاریش گوئی قاوتی هله‌نگرت ئه‌یبرد بۆ ده‌می، به‌لام له‌بهر ئه‌وه که له‌بهر لووتی ئه‌شکه‌وته‌دا بوو بایه‌که نه‌یه‌هیشته‌هیچی بچیتته‌ده‌می.

کورپکی قوشمه‌ش له‌پال داریکا وه‌ستا بوو سه‌یری کاره‌ساتی پیریژنه‌ی نه‌کرد. پیریژنه‌ پینزانی لای وا بوو بۆ ئه‌و راوه‌ستاوه‌ ئه‌مجا به‌ چاویش ده‌ستی کرد به‌چاو برکێ کردن له‌گه‌ل ئه‌ویشا. کورپه‌ ئیجگار له‌قاوت خوارده‌که‌ی سه‌ری سه‌رما‌بوو چونکه‌ هیچی نه‌ئه‌چوو ده‌می. لینی نزیک بووه‌وه‌ وتی: تازه‌شه‌مامه‌ ئه‌وه‌ چی ئه‌خوی؟ پیریژنه‌ش جوابی دایه‌وه‌ وتی: «گیانی تازه‌شه‌مامه‌ تا ئه‌م بایه‌ له‌م کونه‌وه‌ بی هیج».

- له‌و بناری کولیا‌یییه‌ دوو کارای ده‌هۆل کوت بی‌ بازاری رووی تینکردبوون، بۆ زه‌ماوه‌نی بۆ شتیک ئه‌گه‌ران به‌ لادیکانا، هیج نه‌بوو. به‌لادییه‌کا تیه‌ه‌رین سه‌ریان کرد په‌له‌پیا‌زکی باش هه‌یه‌، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ خۆ ئیش نییه‌ با پیا‌ز بدزین. که‌ چوونه‌ ئاوا‌ییه‌که‌ خوا زه‌ماوه‌نیکیشی ریکخست، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر پیا‌ز دزینه‌که‌ی خۆیان هه‌ر جه‌خت بوون؛ یه‌کێکیان رووی کرده‌ په‌له‌پیا‌زه‌که‌و یه‌کێکیشیان چوو بۆ هه‌لسوورانی شاییه‌که‌. که‌وته‌ ده‌هۆل لیدان و شایی گه‌رم بوو، ئه‌وه‌ی که‌ بۆ پیا‌ز دزینه‌که‌ چوو بوو سه‌یری کرد هه‌لناکه‌نرین. قوزاخه‌که‌ له‌ زه‌ویه‌که‌دا ئه‌مینته‌وه‌ بانگی کرد له‌ هاو‌رپه‌که‌ی وتی:

قوزاخ سه‌خته‌وه‌ده‌ر نه‌تن   هه‌ر چه‌ن توام وه‌که‌لک نه‌تن
 ئه‌میتیش به‌ده‌م ده‌هۆل لیدانه‌وه‌ به‌مجۆره‌ جوابی دایه‌وه‌:
 بچۆ جووه‌ ئاو به‌رده‌تن   سه‌ره‌که‌ی نه‌رموت بنه‌که‌ی ده‌رتن
 چه‌له‌له‌وه‌ له‌له‌له‌وه‌   دویته‌ل کورهل که‌فته‌ ئه‌و

- مه‌لا سه‌لاح گێرا‌یه‌وه‌ وتی:

له‌و گه‌رمیا‌نه‌ پیا‌ویک چوو له‌ی مه‌لا وتی: قوربان خه‌ویکم دیگه‌ خوا وه‌خیری بگێری ئیژم بۆت بگێر مه‌وه‌ بزانه‌م تو چی لینی ئیژی؟ مه‌لاش وتی: «رۆله‌! جعل الله‌ بالخیر! ئاده‌ی بیلێ بزانه‌م چیه‌؟» وتی: مامۆستا ئه‌وا له‌ خه‌وما مانگایه‌، پارته‌یه‌، مینه‌، بزنه‌، گویره‌که‌یه‌، گشتی له‌و ده‌شته‌دا رمیاگن وه‌سه‌ر یه‌کا ئه‌له‌ورین.

مامۆستاش وتی: «برا خه‌وه‌که‌ت زۆر چاکه‌ ئه‌وه‌ په‌شه‌ولاخه‌».

- لاله‌سه‌رحه‌دی روغزایی جاریک عه‌شره‌تی کۆ کرده‌وه‌ خه‌وی بۆی گێرانه‌وه‌ وتی:

عەشرەت وایمەشو لەخەوما وای ئەزانم مردگم، دوو بۆرە ی چلکنە ی بیفەرە ئەتوت هورچن هاتن وەلامەو. بە هەقلی خۆم تێگە یشتە مەپنەمووکە وون، پیا ن و تە مەپنەمووکە؛ یانی خوای تۆ کێیە؟ منیش فرە توورە ووم دەسێکم وەریشە چەرموگە کە ما هاورد و تەم: «ئێو هە ییچ شەرم لەم ریشە ناکەن وای وای ئێژن؟» هەر ئەو نەم زانی دوو قۆلیان هەوو کردیان وە چوار و وە کوو جنۆکە راوی ناون، وەرەو دوا وە دۆلە کە ووونەو وەرەو وەرەو یشتن.

- شیخ محەمەد ئەمینی کاردۆخی گێرایەو و تە ی:

ئەو لەعزیز هەبوو لە تەو یلە کلاشی ئە کرد. مەلا حەسە نیک ی دزلی هەبوو ئە چیتە لای ئە لێ جووتی کلاش بۆ بکە شعریکت بێ ئە لیم ئە گەر ژنان هاتنە لات بۆ کلاشە کە یان بەو جوورە جوابیان بەرەو، ئە لێ باشە. ئە لێ: بلی: بە فیدای نازت بێ وە گشت کە سمەو ئە نینە لنگو و تۆن ها وە دە سمەو

- حەمە نووری گێرایەو و تە ی:

ئەوا لە کە لار بووین تەو یلە یە ک هەبوو مەنجە لە شکاو شتی تیدا فری درا بوو. لە گەل ئەو دا ما کەر و رەشە و لا خیشی تیدا بوو. و تە شو ی ک ریم کە و تە تەو یلە بە لام خە یالی هە ییچ لە خۆم نە کە ی، دنیا ش تاریکە. سە ی ر ئە کە م وای حەسە ن - شەرەت و ئ لە رووتا - نیش توو بە بەر ما کەر ی کە وە. و تە م حەسە ن ئەو چ ی ئە کە ی؟ حەسە ن کە لە نا کاو ئەو دە نگی گوی لێ بوو را چە نی. هەر ئەو نە دە فریا کە و ت دانەو یە وە دە ستی کرد بە دە ستخشان بە سەر ئەرزە کە دا و تە ی: «بە خوا کاکە حەمە بۆ مەنجە ل ئە گەر یم».

- نووری عەلی ئەمین گێرایەو و تە ی:

وەستا حەمە سالحیک هەبوو لە پێنجوین کورتان دوور بوو. ئەم وەستا حەمە سالحە ئا فرە تیک ی جوان کە لە ی دراو ستیان هەبوو مرخی لێی خۆش کرد بوو. شو ی ک ئە چیتە سەر جیگا کە ی و دە ست ئە با بۆ سنگ و مە مکی. ئا فرە ت خە بەری ئە بی تە وەو ئە ی ناسی ئە لێ: کاکە حەمە سالح ئەو چ ی ئە کە ی؟ ئە لێ: وە لاا خوشکم ئەو کورتان یکم دوریو بە بۆ ئەو گو ی د ریزە ی کە لە تەو یلە کە مانایە دە ستم لیدا و تە م بزانم ریک و پیکە. ئا فرە تە ش ئە لێ: «کاکە حەمە سالح هە ییچ وە بزانی سنگ و بەرۆکی م کورتان خا نەو تەو یلە خا نە ی تۆ یە».

- بابه‌شینخ گنیرایه‌وه وتی:

لهو ولاتی هه‌ولیزه باوه له کاتی حه‌جا یه‌کینک حاجیان کۆ ئەکاتمه‌وه ئەیانبا بۆ حه‌ج و هه‌رکسه‌وه شتیکیان لێ ئەسه‌نی، بارانه‌ر به‌و ئیش کردنه‌که بۆیان ئەکا.
حاجی به‌کر هه‌بوو که ئەویش خه‌ریکی ئەو ئیشه‌بوو، رۆژییه‌کێ له‌ده‌لاله‌کانی تر دیت بۆ لای و پیتی ئەلێ: حاجی به‌کر تو هه‌موو حاجیه‌کانت راکیشاوه بۆ لای خۆت و نانی ئیمه‌ت بریوه. حاجی به‌کریش تا ئەو وه‌خته هه‌ر پانزه‌حاجی بۆ کۆ کرابوووه‌وه و ئەوانیش له‌ لای دانیشتبوون هه‌له‌داتنی ئەلێ: نانی ئیوه‌م چی بریوه؟ من هه‌م و پانزه‌حاجی حیز، ئیتر له‌ کوی هه‌مووم کۆ کردۆته‌وه؟

حاجیه‌کان که ئەمه‌ ئەبیستن ده‌ست ئەکه‌ن به‌جینو و قسه‌ و تن پیتی و لینی ئەپه‌ونه‌وه. هه‌ر چهند حاجی به‌کر هاوار ئەکا که مه‌به‌ستم هه‌یج نه‌بووه‌ که‌لکی ناگرێ، ئەو قسه‌یه‌ خۆی بوو به‌ بالا به‌سه‌ر خۆیه‌وه. له‌ئه‌نجاما وای لیهات که‌س رووی تێ نه‌ئه‌کرد و هه‌ولیزی به‌جیه‌شت.

- هه‌ر ئەو گنیرایه‌وه وتی:

سالنیک چووم بۆ ده‌روه‌وه بۆ ده‌رویش گرتن. له‌ گوندیکا له‌و بناری نزیکه‌ی هه‌رکییه‌ تووشی کورپکی گه‌نج بووم و تم ته‌وبه‌ بکه‌و بیه‌ به‌ ده‌رویش. وتی: قوربان من هه‌شتا ژنم نه‌هه‌یناوه‌و ته‌وبه‌م پێ راناگیرێ. و تم بران تو ته‌وبه‌ بکه‌ من بریارت ئەده‌مێ تا سالنیکه‌ ئەم وه‌خته ژنیش دینیت. وتی به‌ هه‌ر جور بوو رازیم کرد. ته‌وبه‌م دادا و بوو به‌ده‌رویش. له‌ به‌هاریا که هه‌شتا سالی به‌سه‌را نه‌سوورابوووه‌وه چوومه‌وه بۆ ئەوێ سه‌یرم کرد کوره‌که‌ جه‌زبه‌ گرتوویه‌تی و به‌ زکر کردن و هه‌یا هه‌موو هات بۆ لام پیم وت: ها هه‌شتا ژنت نه‌هه‌یناوه‌؟. وتی: «یا شیخ به‌قوربانتم بم! تو‌م بۆ خۆش بیت ژنم بۆ چیه‌؟»

- هه‌ر ئەو گنیرایه‌وه وتی:

دوو کابرای هه‌رکی دوژمنی یه‌ک بوون، به‌خوینی سه‌ری یه‌ک تینوو بوون. رۆژیک له‌ دیواخانی فه‌تاحا‌غای هه‌رکیدا به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه دانیشتبوون. ئەمانه‌ هه‌ردووکیان قه‌نده‌ کیش بوون، به‌لام یه‌کینکیان له‌و وه‌خته‌دا قه‌نده‌که‌ی پێ نه‌بوو به‌ری کرد به‌و لاوه ده‌ستی بۆ لای کابرای دوژمنی راکیشا و وتی: «کیسکی خۆ بده‌ به‌ من بلا قه‌نده‌کی چیکمێ له‌دلی منی‌شا لا هه‌ر له‌ دلی من بی.

- شەوكت بەگ گىتاپەوہ و تى:

ئىمسال كاپرايەكى كەمالەيى لاي ئىمەچوو بۇ حەج؛ كە ھاتەوہ لىم پىرسى حەجەكتە چۆن بوو و چ دوغايەكتە كرد لەوئى؟ و تى: شەوكتە وەگ فرەخۆشوو، لەوئى چوومەسەر قەورى پىنغەمبەر - رۇحم وە قوروانى وئ! - فەر و بەرەكتە تى لى ھەلئەسا. دەسم بەرز كەردەوہ وتم حەمدە رەسوولەللا لەو كوردهوارى لاي ئىمە ھىچ نەما پىاو بوو كوژيا، خانگ بوو سووتيا، مى بوو گشتى وە تالان بريا، بىئزە وە خوا با ئىتر ئەم كەتتە بەس وئ. حەمدە رەسوولەللا وەو قورعانەي تۆ لىت خويندگە! لەو رۆزەوہ تۆ مردگىت خوا ئىشىكى نە كەردگە لە ئىشى پىاوان بچى.

- ئەزانى كى بۆي گىتاپەوہ و تى:

مامۇستا مەلا سالحى گۆزەپانكە لە ھەولير فەقتىكى لا بوو ئەيەويست ئىجازە وەربگىرئ؛ ئەويش نەيئەدايە. فەقتەكە چوو بۆ لاي مەلا ئەبووبەكر كە ئەو بە مەلاي مامۇستا بلئ ئىجازەي بەداتئ. ئەويش چوو پىنى وت. مەلا سالح و تى: ئىجازەي نادەمى ئەمە زۆر كەرە. و تى كەرىتتەكەي چىيە؟ و تى: كورە ئەوہ رۆزىك نىزەكەرىكى بردووہ ئاوى بەدا پىنى ئەلئ: «يا اختى اكلى الما».

- شىخ فەتاح گىتاپەوہ و تى:

حاجى عدلى حاجى مېنەي روغزايى ھەبوو، سالىك باران ئىجگار زۆر بوو ئەويش مەر و مالا تىكى زۆرى ھەبوو. بارانكە ھەر خۆشى نەئە كەردەوہ، پىيانوت حاجى عدلى باران لەچى دايە؟ و تى: برا لە چى دايە؟ دەلەمىز بووہ.

- ھەر ئەو حاجى عدلىيە قران كەوتووہ ناو رانەكەي. شەك مەرپىكى نايابى ھەبوو زەنگۆلەي كەردبووہ مى، زۆرى خۆش ئەويست. ئەو شەك مەرەشى مرد جا رووى كەردبووہ ئاسمان ئەيوت:

شەكەسوورت بۇ كوشت؟ ئەمەش بۇ تۆ بزائم تىرت خوارد.

- دوکتور مار ف خهزنه دار گئیرایه وه وتی:

ژنیک میردی کردبوو، تازه بووک بوو روژیک نهچی بو کۆل بو جل شتن. شهرم نهکا به خهزوره کهی بلنی ده ریپکه تم بدهری تا بوّت بشۆم، بهم شیرانه روو له خه زووری نهکا و پینی نهلی:

باوکی نهو کهسهی کهوا من دهگی	دابکی نهو کهسهش که وا تو نهیگنی
پینم شهرمه ناوی ده ریپکهکته پینم	تو گورهی منی مهرگت نه پینم
داکه نه جۆرکی کئیر و گونه کهکته	بو کۆل نه چم له چۆمی سهر کهوت
بوّت نه شۆم به ئاو به نه سپۆنی جوان	بوّت نه هیتمه وه ده مه و نیوه پۆان

- کابرایه کی خوشناو نه چیت بو نهو گهرمیانه بو هه نار فرۆشتن. له گونده که نه چیت بهر مالی مالیک باره کهی دائه گرت و له هه یوانه که باره که دائه نیت. گویدرێه کهش ههر لهوی نه به ستیته وه، نه مجا له و لاوه ده ست نهکا به بانگهواز کردن. هه ی هه نار سهر به سهر به گه نم وهرن ده نا ده پۆم. ژنی ماله که چهند دانه یه ک هه نار نه دزیت، کابرا چاوی لی نه بیت به لام ده نگ ناکات. نه گهریته وه بو لای هه نار هه کان، له و کاته دا که ره کهی ده ست نهکا به لووشکه لووشک. کابرا نهلی: چهندم پین گوتوی نه گهر چووینه مالی خه لک ده نگ مه که و مه یه ره قسه. قهیدی چیه، هه ناری بر دووه، بر دوویه ئیتر نه م چهنه بازیه چیه؟ ژنه ی خانه خوی نه مه ی به لاوه زۆر سهر نه بین.

کابرای هه نار فرۆش نه چیته وه به و لاوه ده ست نه کاته وه به بانگه وار کردن. چاوی لی نه بین ژنه هه نار هه کان نه هی نیته وه له جینگای خوی دایانه نیته وه. دیسان کابرا دیته وه به لای هه نار هه کانه وه. که ره ی به سته زمان له برسانا ده ست نه کاته وه به لووشکه لووشک کردن که چاوی به خاوه نه کهی نه که ویته وه. کابراش نهلی: وه للا سه گباب ختوا ناخری تو حه یای من ده به ی. ده هینایه وه هینایه وه، ئیتر با بیرته وه. ژنه ههر زۆر زۆر به لایه وه سهر نه بیت. ئیواره میرده کهی له ئیش نه گهریته وه هه موو کاره ساته کهی بو نه گهریته وه که نه و که ره شتی وای کردووه و خاوه نه که شتی وای وتووه.

نه مجا میردی دیت به لای کابرای هه نار فرۆشه وه، پینی نهلی نه ری برام نه وه نه و که ره ت چون فیری نه و گفت و لفته بووه که وا شتت بو بگهریته وه؟ کابراش نهلی: برا نه وه له راستیدا کهر نییه، نه وه ژنه م. که نه چم بو کاروان دو عایه ک هه یه نه یخوینم به سهر یا نه بین به کهر. بارو شتی لی بار نه نیم، که گه رامه وه بو ماله وه نه بیته وه به ژن.

کابرای خانه خوی ئەلئ دەسا قوربانت بټ، من پیاویکی هه زارم، هیچ باره بهر و شتم نییه
دوعایه کی واش به سەر ژنه که ی منا بخوینه به لککو ئەویش وای لئ بیت که چووم بۆ ئیش
بار و شتی لئی بنیتم و توژی ئەرکم سووک بی.

کابراش ئەلئ: باشه له بهر ئەوه خزمه تان زۆر کردووم ئەم ئیشه تان له گه له ئەکه م. بهینه
من چیت بی ئەلیم وا بکه. ئەلئ بهینه بیچه مینه ره و هسەری بگه ره و چاو بنوقینه ئیتر کارت
نەب.

کابرا ژنه دینیت ئەیچه مینیت هه وه، سەری ئەگرئ و خۆیشی چاو ئەنوقینئ. کابرای
هه نارفرۆش له دواوه ده ره بی ژنه دائه که نئ و تئ بهر ئەبئ. له و کاته دا کابرا توژی چاو بهرز
ئەکاته وه سەیر ئەکا ئەم کابرایه بهر بووه ته ژنه که ی هاواری لئ بهرز ئەبیت هه وه ئەلئ:
سه گباب! ئەوه چی ئەکه ی؟ کابرا که ئەزانی ئیشه که ی شره له ترسانا به نیوه و نیوه چلی ده ری
ئەهینیت هه وه. ژنه هه ره به و جۆره روو ئەکاته مێرده که ی و ئەلئ:

«چیت کرد زۆری نه مابوو گویم درێژبئ، قوت بوو بوو، سەم خه ره بوو بوو، هه ره
ئەهه نده ی مابوو بانگم بکه ی بئتی کوو روو، کوو روو، چوش، چوش، بمبه ی بۆ ناشی، هه ی
پیاوی ناشی وشوو وشوو، چوو شوو، چوو شوو».

- مه لا سالحی کۆزه پانکه له مزگه وت له کۆرپکا وه عزی ئەدا ئەبوت: به هه شت له وانیه
ئەگه ره له ویدا یه کیک ئاره زووی مریشکیکی سووره وه کراو بکا به بی قسه مریشکه که ی له بهر
ده ما حازر ئەکرئ. مام وسوو نوژی ئەکرد گوئی لئ بوو. له نوژه که ی بووه وه وتی: «خۆ
مه لا سالح پیاویکی باش و ناقله، ئەم قسه نابه جینیانه چیه ئەیانکا».

- شیخ نووری شیخ ره شید گێرایه وه وتی:
رۆژیک دوو کهس خه لکی نودشه دین بۆ سوله یمانی. یه کتیکان به جئ ئەمینئ و
ئەویکه یان ئەگه ریت هه وه. لئ ئەپرسن زۆراو ره فیقت به ی چیش نه یامان؟ ئەلئ: «وه لالا ما
چۆن سوار و به لای خوایی بیه ن لوان په یو قه ره و چه مالی».
مه به سستی ئەوه یه که بلئ سوارئ. فرۆکه بوه و چوو بۆ چه مچه مال.

- کابرایه ک له و ده شتی دزه بییه به رجووتیکی هه بوو، له بهر ته مه لئ بۆی نه ئەدروایه وه.
گه نم له وانیه بوو به ته وای هه له وه ره ئ. ده رو دراوسی ناچار یان کرد به وه که بچئ بیدوریت هه وه.

روژیک چوو دهستی دایه له گه‌لی خه‌ریک بوو، چند روژیک به‌مجوره سه‌ری خسته‌سه‌ری.

روژیک یه‌کئ له دراوسیه‌کانی چوو له‌لای و پتوت له گه‌نمه‌که‌ت چیت ماوه؟ وتی: «ئو سه‌ری بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، لیره‌شه‌وه بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، کلکه‌مه‌قربه‌کی ده‌مینی بایی پازده روژانه».

- ره‌سه‌ی ئه‌ولاغا تا زه‌مان پشتی تینه‌کردبوو، له یه‌که‌پیاوانی میراوده‌لی بوو له‌سووره قه‌لات. «کیلی» دۆمه‌دی بوو له‌نزیک‌ی سووره‌قه‌لات. کچه‌ دۆمیک‌ی لی بوو «مینا» له‌و ناوه‌دا ناوی دابۆوه. ره‌شی ئاغا ئه‌یه‌ویست بیه‌تینی و پرکیشی نه‌ئه‌کرد. سه‌یرتر ئه‌وه بوو میناش بیستیویه‌وه، ئه‌ویش هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌م شعرانه‌ی به‌ ره‌شی ئاгада وتبوو:

داره‌به‌ل و به‌رده‌کۆز^۹ ره‌شید ئا‌غای سمیل بۆز

تۆ چیت داوه له‌کچی قۆز

ره‌شی ئا‌غاش به‌م جۆره‌وه‌لامی دابۆوه:

چی دی مه‌که گالو گۆره ره‌شید پیر نیبه هیتشا کۆره

چاو بقووچینه‌و لنگ هه‌لبه‌ره

- له‌دی «بله‌سه‌ن» کۆریک ژنی هیتا بوو. دراوسیکیان هه‌بوو ژن و پیاویکی پیر بوون. شه‌وی زاواو بووک هه‌ر قریه‌ی پتکه‌نینیان بوو. ژنه‌پیره‌که له‌درزی دیواره‌که‌پانه‌وه سه‌یری کرد بزانی ئه‌م پتکه‌نینه‌چییه. ته‌ماشای کرد وا کۆره‌که له‌سه‌ر گازی پشت راکشاهه ده‌عباکه‌ی خۆی کردوه به‌سنگ و راستی کردۆته‌وه. بووکه‌که‌چند دانه‌یه‌ک له‌هه‌لقه‌ی ملیوانکه‌که‌ی خۆی ده‌ره‌یناوه، یه‌که‌یه‌که‌به‌جۆریکی وه‌ستایانه‌روو به‌رووی ده‌عبای کۆره‌که فه‌رئ ئه‌دا ئه‌چئ به‌کیری کابرا‌دا؛ هه‌ر کامیکی نه‌چئ پیا ئه‌وه سه‌ری کرده‌وه، له‌و سه‌رکردنه پتکه‌نین ئه‌پانگرن.

ژنه‌ی پیریژن میرده‌که‌ی بانگ ئه‌کا و ئه‌لی وه‌ره سه‌یر بکه. پیاوه‌که ئه‌چینه [سه‌یر کردنیگه‌مه‌که]. ئه‌مجا [پیریژنه] ئه‌لی: با ئیمه‌ش گه‌مه‌یه‌کی وا بکه‌ین. پیاوه ئه‌لی: باشه،

بەلام ئیمە بە پینچەوانەى ئەوان بیکەین. ئەلئ: تۆ پالکەووە من شتت بو تۆ ئەهاوێزم. ئەلئ باشە.

ئەمجا ژنە لەسەر گازی پشت ئەکەوئ و پیاووە چەند گۆزیک هەل ئەگرئ، یەکە یەکە ئەیانهاوێزی بو ناو -بلامانی- ژنەکە. هەر کامیکى کەوتە ناویەووە ئەوا هیچ، ئەوی نەکەوت و سەری کرد لەمە دەست ئەکەن بە پیکەنین. بەم جۆرە ئەمانیش گەمەى خۆیان ئەکەن.

- لەو خۆشناوەتییە لە گوندی «هەر تەل» کابرایەک باوکی مردبوو، بووبوو بەشیوەن و شین و شەپۆر. نێرە کەریکیان هەبوو لەو کاتەدا ئەویش ئێرەقى کردبوو وەکوو سنگی لئ هاتبوو بەرزى ئەکردهووە شلپ ئەیدا بەسەر سینەى خۆیاو بەرى ئەدا یەووە. کابرای خاوەنى و باوک مردوو هەر راست بوووە بە خەنجەرێکەووە پەلامارى دا و خەنجەرى کرد بەورگی نێرە کەردا جەرگ و هەناوی خستە ئەو ناو و تئ: «دایەما خۆ بگێم! باووە مردیە بەوێ وام بو دەرى؟»

وتیان ئەووە بوچ ئەو کەرەت کوشت؟ وتئ: ما خۆ دەرى بابئ تۆ مردیە یا نەمردیە بە کێرمەووە. منیش دایەلئ دەگێم وای لئ دەکەم، چما وا دەرى بابئ من چما لەکێرى وئ کەمترە؟ ئەو دایەحیزە وا دەرى».

- شیخ جەمالئ ئەترووشئ بۆئ گێرامەووە وتئ:

لەو شارەزووورە لە وارماوا بووم. پیرێزنییک هاتەلام شکاتئ کرد کە هیزیرۆنى هەبوو دەرویش حەمەسەنى شاترى دزیووەتئ و نامداتەووە. وتئ منیش ناردم دەرویش حەسەنم هینا بە قسەى خۆش و بەلئدان نەچوووە ژیرئ؛ سوئندئ ئەخوارد وەکوو گەلای دار بەخوا و بە پیغەمبەر کە نەبیردوووە. پیاویک لەوئ بوو هات پئ وتم سوئندئ بدە بەسەى ساق راستیەکەت پئ ئەلئ. منیش هینام وتم: رووبکەرە سەى ساق بلئ بەو سەى ساقە من ئەو رۆنەم نەبردوووە. وتئ هەر ئەو نەندەم زانى وتئ: «دە ساق وربان من بردووومە» و چوو هیزە رۆنەکەى هیناوە.

پاشان پیم وت: تۆ ئەو هەموو سوئندەت بەخوا و بە پیغەمبەر خوارد بەدرۆ کەچئ کە هاتەسەر سەى ساق راستت وت، ئەمەچئ بوو؟ وتئ: «قوربان خواو دارودەستەى خوا لەپیاو ئەیگرن و ئەو نەندە توورە نابن، بەلام ئەو سەى ساقە بیغەرە دەس وەدەمئ سەگا ئەکا. لە راستئ ئەو ناوێرم».

- مه‌لا جه‌لالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ له‌سوله‌یمانی روژی تووره‌ی ئه‌لین: ئه‌م مه‌لا نه‌گریسانه‌ی سوله‌یمانی منیان کردوو به‌بنیشته‌خۆشه‌ی ژیر ددانیان و هه‌ر ئه‌لین: وایه‌و وایه‌و بیفیکره‌و شت نازانن؛ نازانم بۆج وا ئه‌که‌ن؟ له‌و وه‌خته‌دا روو ئه‌کاته‌ محهمه‌دی کوری ئه‌لین: ئا رو‌له‌ ئه‌و که‌وشانه‌م بۆ بیته‌. ئه‌ویش ئه‌لین: «بابه‌ وا له‌پیتته‌».

- له‌گوندی «باشته‌په‌» له‌نزیکي «پردی» عه‌بدولکه‌ریم زیدبه‌گی گێراپه‌وه‌ وتی:
دوو کابرا بوو به‌شه‌ریان، یه‌کیکیان به‌ویکه‌یانی وت: «دایکت بگیم». ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م جنیوه‌ی دا دایکی خۆی وه‌ستا بوو له‌ ناو شه‌ره‌که‌دا بوو. ئه‌ویکه‌یان -واته‌ جنیو پی دراوه‌که‌- وتی: «ده‌سا وه‌للا من بیترم نایه‌ دایکی تو بگیم». ئه‌مجا دایکه‌که‌ په‌لاماری به‌ردیکی داو شالای برد بۆ کابرا وتی: «سه‌گی سه‌گباب! تو کوو بیزت نایه‌ دایکی ئه‌و بگیت؟»

- خۆت ئه‌زانی جاف له‌ کاتی خۆیا گه‌رمیان و کویستانیان ئه‌کرد. کاتی که‌ ئه‌چوون بۆ کویستان ئه‌و ریبازه‌ که‌ ئه‌وانی پیا ئه‌چوون هه‌ر ده‌غل و دانیکی لێ بواپه‌ هه‌موویان له‌ناو ئه‌برد و به‌ لاشیانه‌وه‌ شتیکی وا نه‌بوو، لایان واپوو مالی گوران خواردن گوناحی له‌سه‌ر نییه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌لیکیان ده‌رویشی شیخ که‌ریمی که‌ریمه‌ بوون، شیخ که‌ریمی گه‌وره‌ واریی ئه‌که‌وت ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌گۆرانه‌کان بچواپه‌ته‌ لای مه‌لا شکاتی بکه‌رایه‌ مه‌لا ئه‌یتوانی کورده‌ی جاف بانگ بکا و پرس و جواپێکی لێ بکا. کورده‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ قه‌مته‌ری شیخی له‌ده‌ما بوو ئه‌چوو.

مه‌لا قادری مه‌لا عه‌لی هه‌بوو مه‌لای «مه‌ولاناوا» بوو، دوو شاخی گای هینابوو هه‌ر به‌ پیتسه‌که‌یه‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه‌ دایناپوو. کاتی که‌ یه‌کێ له‌گۆرانه‌کان ته‌هات شکاتی ئه‌کرد له‌ کوردیک مه‌لا ئه‌ینارد به‌شوین کورده‌که‌دا. کورده‌ش ئه‌گه‌ر ده‌رویشی شیخ بواپه‌ له‌ ترسی شیخ ئه‌چوو، مه‌لا شه‌رعی ئه‌کرد له‌به‌ینی ئه‌و و گۆرانه‌که‌دا. ئه‌چوو چونکه‌ هه‌ر کورده‌که‌ بوو زیانی به‌ ده‌غلی گۆرانه‌که‌ گه‌یاندبوو. بێ گومان ئه‌میش پێ رازی نه‌ئبوو. جا مه‌لا قادر هه‌ر خیرا ئه‌ینه‌وی له‌ شاخه‌کان و له‌سه‌ری خۆی توند ئه‌کرد رووی ئه‌کرده‌ کورده‌که‌ ئه‌یوت: «وه‌ره‌ شه‌ره‌قۆج بکه‌مین ئه‌گه‌ر من تووم به‌زان ئه‌وا شه‌رعه‌که‌م ته‌واوه‌، ئه‌گه‌ر تویش منت به‌زان به‌رێ خۆته‌وه‌ ئه‌چیت و هه‌یج ناده‌یت». کابرا که‌ چاوی به‌شاخ ئه‌که‌وت ئه‌یوت:

«مەلا تۆ قازىهكى خاست ھاوردگە گا بۆر درۆ ناکا. خوا بتکا بەساقەى شاخى گا بۆر و
كەرىمە سوورى كەسنەزان». ئەمجا زىانەكەى ئەبژارد.

- كابرەك ھەبوو «مامۆتك»ى ناو بوو، سى و شەش دەردى ھەبوو. رۆژىك ئەچىتە
سەر پىشاو ئەنقىنى كۆمى دەر ئەپەرى. ئەوھش دىتە سەر سى و شەش دەردەكە. ئەمجا كە
ئەوھى بىنى وتى:

بەخىر بى سوورە گولى ناو باخان بەسەر سەر و سەر چاوان

- ئەمىن چىتر ھەبوو لە سولەيمانى و رگ و گەدو گىپالەكەى ناوبانگى دەر كەردبوو،
ئەيانوت بە زەمى بەرخىكى بە برىانى ئەخوارد.

رۆژىك نىوەرۆ برسى ئەبى ئەچىتەوھ بۆ مالموھ. لە مالموھ خورما و رۆنجان كەردبوو بە
ئەندازەى سەرە قلىانتيكى بۆ ئەكەنە ناو دەورەك و بۆى دائەنن. ئەوئىش سەيرىكى ئەكا و
چاويكى پيا ئەخشىنى و زۆر تىرائەمىنى. پاشان ئەلى: ئا تۆ خوا لە و لاوھ جىگايەكم بۆ
راخەن و پەرۆيە كىشم بۆ بىتن، ناساغم. ئەلىن: تۆ ئىستە ھايتەتەوھ ھىچت نەبوو ئەمەچىيە؟
ئەلى: پىتان ئەلىم جىگاگەم بۆ راخەن و پەرۆكەشم بۆ بىتن. ئەلىن ئاخىر چىتە؟ ئەلى: «كۆر
رقيتەى كەردوھ، ئەمەوئ ئەم خورما و رۆنەى تى گرم و بەپەرۆكە بىبەستەم بەلكوو خىرا
چاك بىتەوھ. ئەوھى ئىوھ بۆتان دانام مەگەر ھەر واى لى بكم ئەگەينە بەشى ھىچى تر
ناكا».

- محەمدى مەلا كەرىم گىترەپەوھ وتى:

پياويكى قسەخۆش بۆى گىترەمەوھوتى بىوھ ژنىكى تەر پىر خافاتم ناو ھەبوو، فىر بوو بوو
بە مىرد كەردن. گەلى مىردى كەردبوو، جارىك لە گەل پياويكا -كە «حەمەرەش»ى ناو بوو-
وھسەرە ھايتبوھ سەر ئەو. رى ئەكەوئ مىردى پى بكا، بەلام بەمەرەجى كە ھەر شەوئ -
بلامانى- پىنجى لە گەل بكا. بەمجۆرە قەول و قەرار ئەبەستن ھەر يەكەم شەو حەمەرەش لە
باتى پىنج شەش ئەكا. جا بەيانى لە گەل مەلا بانگدانا خافاتم ئەچى بۆ سەر كانى ژنان و
چۆبى ئەكىشا و ئەم وىردەى ئەخويند:

گيانم حەمەرەش، چاوم حەمەرەش قەولى پىنجمان بوو بۆى كەردم بەشەش

- شیخ محمده شینه هه‌بوو بۆ حج ئه‌چوو. ژینکی هه‌بوو «گولباخ» ی ناو بوو، گولباخ پتی وت زوو وهره‌وه، ئاگات له‌دوای خۆت بێ، شیخ محمده‌دیش پتی وت:
من ئاگام له‌دوای خۆم ئه‌بێ، تۆیش ئاگات له‌به‌ری خۆت هه‌بێ.

- محمده‌د سدیق گتیرایه‌وه وتی:

فلانی له‌گه‌ل شینه‌خانی ژنیا هه‌تا بلیت ریک و پیک و ده‌ست له‌ملان بوون. فه‌تازی تازه‌داهات و هه‌ر رۆژه شتیک په‌یدا نه‌بوو. «که‌نتور» داهاات دنیا گۆرا. سه‌ره‌پای که‌نتوری گه‌رانی جووتولی په‌یدا بوو، ئه‌وه په‌یدا بوو که ژنان له‌مالا رۆژیکیان ته‌رخان کرد بۆ ئه‌وه ده‌سته‌خوشکان بێن بۆ لایان و رۆژه‌ش ناو بنین به‌قبول، نه‌ک قبولی. چونکه‌ قبول قبولی تیدا بوو به‌باقلاواو پسکت و گالگالی و ئه‌و شتانه‌ که‌باو بایرمان هه‌ر نه‌یانته‌زانی چین. جارێ سالی دوو کراس بوو، یه‌کێ زستانه‌و یه‌کێ هاوینه. ئیسته -خوا نه‌بیرئ- بوو به‌سالی هه‌یج نه‌بێ چوار ده‌سته جلی عه‌لمۆده. بێجگه‌ له‌ جله ته‌داره‌کیانه‌که‌ شینه‌خان بۆ هه‌ر قبولیک له‌ ماله‌که‌ی خۆیا بوایه‌ وه‌یا قبول له‌ مالیکی‌ ترا بوایه‌ له‌به‌ری ئه‌کرد.

که‌ دنیا ئه‌م هه‌موو گۆرانه‌ی به‌سه‌را هات نووکه‌نووک و بۆله‌پۆلی شینه‌خانی‌ش رۆژ به‌رۆژ زیاتری ئه‌کرد. ملی فلانی ئه‌گرت: به‌هێ خان ئه‌و قاته‌ی له‌به‌ر دایه‌شلیر خان کراسه‌که‌ی له‌ سیمکاری له‌نده‌نیه. حه‌فسه‌خان که‌واکه‌ی گروونیه، گولباتمانیه‌که‌ی وه‌ستای عه‌لمۆده‌ی تازه‌ داهااتوو دروویه‌تی. قاته‌که‌ی من مۆدیلی نه‌ماوه، به‌زیاد ئه‌بێ کریشه‌ی سه‌مفونیاش بووه به‌ قوماش من له‌به‌ری که‌م؟ جل و به‌رگم نییه‌ روت بێ له‌مهم باشتره‌.

فلانی‌ش به‌شه‌ره‌، له‌گه‌ل جم و جوولی رۆژدا ئه‌چێ به‌رپۆه پاش عه‌سری به‌شینه‌خانی وت: بابچین بۆ گه‌ران. شینه‌خان وتی: به‌زیاد نه‌بێ به‌چیمه‌وه بێم بۆ گه‌ران؟ بۆچی جلم هه‌یه‌له‌به‌ری که‌م؟ فلانی ئیتر وه‌کوو بلیت پێ هه‌لنه‌گیراو تۆزی تووره‌ بوو هه‌ستا چوو به‌لای که‌نتوره‌ تازه‌ داهااتوو که‌وه یه‌کێ له‌ده‌رگاکانی کرده‌وه ده‌ستی بۆ راکیشا و لای کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه وتی: ئه‌وه هه‌موو جلوه‌به‌رگ و قاتی نایاب نییه‌ هه‌لواسراون؟ ده‌رگای دووه‌می کرده‌وه هه‌روه‌ها وتی ئه‌مانه‌ هه‌موو قاتی عه‌لمۆده‌نین؟ ده‌رگای سێیه‌می کرده‌وه، کاک توفیق له‌ناویا بوو وتی مه‌رحه‌با کاک توفیق به‌خیر هاتی! رووی کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه ده‌ستی راکیشا بۆ لای کاک توفیق وتی: ئه‌وه‌ش کاک توفیق نییه‌؟ ئیتر چۆن ئه‌لێ هه‌یجم نییه‌.

کاک توفیق دۆست و میوانی شینهخان بوو؛ عەسر لەبەر ئەوێ که فلانی لەناکاو هاتبوو و هە شینهخان بەم دەم و دەستە شوینی دەست نەکەوتبوو بۆ کاک توفیق تیایا هەلیبگرن تەنھا چاوی سێیەمی کەنتۆرە کە نەبێ. خوا خرابتر نەدا!

- هێمن گێراپەو و تی:

فەقێهکی شیت هەبوو لەدەورووبەری سەردەشت پێیان ئەوت حەمەشیت. مەلایەکی باشیش هەبوو مەلا شیخ عەلی ناو بوو. رۆژیک شیتە بە مەلا شیخ عەلی ئەلێ: مامۆستا ئیمشەو خەویکی خراپم پێو دیت. ئەلێ: چی بوو؟ ئەلێ: لەخەوما پێنج شەش کەس لێ یان ئەدایت. مەلا شیخ عەلی ئەلێ: ئەو لەسەرت نەکردمەو؟ ئەویش ئەلێ: «سەگباب! جا ئەگەر لە سەرتم نەکردایە تەو بەشەق قنگیان ئەدریت».

- «قانع» لە حەمامیان لەدیواخانی مەحمووداغا ئەبێ. نیوێرۆ نانیکێ زۆر هاتەدیواخان، سەیر ئەکا مەحمووداغا خۆی بەتەنھا لەسەر سینییه کەو نانی وشکی ئەخوا. ئەپرسی ئەوێ بۆج نانی وشکی ئەخوا؟ ئەلێن: برین لە ریحۆلەیا هەیه لە گەل قورحەدا. قانع سەر بەرز ئەکاتەو بۆ ئاسمان و روو ئەکاتە خوا ئەلێ: «ئەوێ مال و سامانە بۆج نادەو بەمن بیخۆم کە بەرد ئەهەرم؟ بۆج ئەیدەو بە مەحمووداغا و قورحەشی ئەدەیتێ بۆ ئەوێ بۆت ئەخوا؟ کەواتە تۆ دەست بە مالی خۆتەو ئەگری و لەو لاشەو ئەلێن من بەخشەندەم».

- مەسعوود مەحمەد گێراپەو و تی:

مەلا ئەوێرە حەمانیکێ بانگبێژ هەبوو لە «کۆیە» دوو ژنی هەبوو. عاشقی ژنە گەورە کەو خۆی بوو. وای لێهات کە خۆی بکۆژێ. «مچەسووکە» هەبوو هەر لەکۆیە، زۆر توورپەو کەللەشەق بوو. مەلا ئەوێرە حەمان و تی چاک وایە بچمەلای ئەو بکۆژێ. چوو بۆ لای و دەستی کرد بەجنتیودان پتی. مچەسووکە بۆی راست بوو و هەو بە خەنجەرەو پەلاماری دا. مەلا ئەوێرە حەمان هەرکە چاوی بەخەنجەر کەوت هەلات و هاواری ئەکرد: «خەلکینە! بۆ خاتری خوا بیگرن پەشیمان بوومەوێ گوم خوارد».

- حاجی حەمەمینی سیساوا گێراپەو و تی:

همه‌داغای «سەر چیا» تۆزئ بزبو بوو. رۆژیک نه‌چیتته لای قائمقامی ره‌واندوز. نه‌ویش ده‌میکه له‌ راوی نه‌وه دایه که بیگری ئه‌وا به‌ئاسانی که‌وتوته‌به‌ر ده‌ستی. که‌ دانه‌نیشی قائمقامه‌که به‌تورکی ئه‌لئ: «توتن ویزنه». همه‌داغا هه‌ر راست نه‌بیتته‌وه خه‌نجر هه‌لنه‌کیشی و یه‌خه‌ی قائمقام توند نه‌گری. قائمقام ئه‌لئ: نه‌وه تو شیت بوویت؟ همه‌داغا ئه‌لئ: «گه‌لئ جار به‌وی توتنه‌ گیرایمه». قائمقام ناچار وازی لئ دینئ.

- شیخ عه‌لی گنیرایه‌وه وتی:

ژن و میردیک هه‌بوون سه‌رده‌می گه‌نجایه‌تیان پینکه‌وه رابواردبوو، که‌وتبوونه عاله‌میکه‌ی تروهه. شه‌ویک ژنه‌که به‌ پیاوه‌که ئه‌لئ: «پروا نه‌که‌ی ده‌عباکه‌ت باریک بوته‌وه». پیاوه‌ش ئه‌لئ: «وا نییه به‌لکوو بلامانیکه‌ی تو فراوان بوته‌وه».

- نه‌فراسیایی نه‌حمه‌د به‌گ گنیرایه‌وه وتی:

له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ شیخ مه‌حمود له‌ داریکه‌لی نه‌بی وتی یه‌کیک بۆی گنیرامه‌وه له‌ بیرم نیه‌ نیسته، که‌ یه‌کئ له‌ شیخه‌کانی سه‌ر زه‌ل نه‌چئ بۆ زیاره‌تی شیخ و نه‌گه‌رپته‌وه، زۆر دوور ناکه‌ویتته‌وه له‌ داریکه‌لی، شیخیش وا دیار بوو له‌ سه‌ربانه‌که‌وه به‌ ددورین سه‌یری نه‌و ناوه‌ی نه‌کرد. له‌ کاتی سه‌یر کردنا چاوی به‌ شیخه‌که‌ی سه‌ر زه‌ل نه‌که‌وئ به‌ریگادا نه‌رواو کوتوپر لا نه‌کاته‌وه بۆ پشتی خۆی. شیخ سواریک نه‌نئیری به‌شونیا نه‌بگیرنه‌وه. که‌ دیتته‌وه شیخ لئئ نه‌یرسی راستم یئ بلیئ له‌و شویتته‌ چۆله‌دا کوتوپر لات کرده‌وه ترت نه‌که‌ندبوو؟ کابرا ئه‌لئ: به‌رئ وه‌ لا یا شیخ راستیه‌که‌ی وابوو سه‌گباب خیتوه هات ناگام له‌ خۆم نه‌بوو. لا کردنه‌وه که‌شم هه‌ر ناگام له‌خۆم نه‌بوو وتم نه‌وه‌ک یه‌کیک له‌پشته‌وه بئ و حه‌یام بچئ. دیار بوو وا تو هه‌بوویت. خواره‌حم بکا! شیخ ده‌ستی کرد به‌پینکه‌نین و وتی: برۆ خوات له‌گه‌ل و خواره‌حمی کرد.

- له‌و سه‌ره‌ له‌ گوندی «نه‌ردان» ئافره‌تیکی ژیکه‌له‌ هه‌بوو له‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. گونده‌که‌شیان جووله‌که‌و موسلمانانی لئ بوو، به‌و هۆیه‌وه قه‌شه‌و مالووم و نه‌لاشی لئ بوو. خاتوو توفئ زۆر جوان بوو، قه‌شه‌و مالووم و مه‌لا هه‌ر یه‌که‌ له‌ عاستی خۆیان مرخیان لئ خوش کردبوو. خاتوو توفئ کاره‌ساتی بۆ میترده‌که‌ی گنیرایه‌وه، میترده‌که‌شی وتی: چ قه‌یدی هه‌یه‌ بروو دوا ژوانیان له‌گه‌ل به‌سته. له‌و گۆشه‌شه‌وه چالیک هه‌لنه‌که‌نین من نه‌چمه‌ناو

چالە کەو سەرە کەمی بە گەلاو شتە دائە پۆشین. ھەر کامیان ھاتن پینش ئەوہ بین بەلاتەوہ بلی ئەوہرە حمەتیه کەمی میردەمو ئەوہش قەبرە کە یەتی؛ بچۆ سەر بخەرە سەر چالە کە فاتحە یە کەمی بۆ بخوینەو بۆی بنیرە، چونکە حەقی بە سەر مەوہ یەو دیسان لە فاتحە کە ئیتر چاوی لیمان نایی. کە ئەمەت کرد ئەو وەختە ئیتر من چاریان ئەکەم.

خاتوو تۆفی ژوانی لە گەل جەماعەتا بەرو دوا بەست. لە پینش ھەموویان قەشە ھات. پین و ت ئەبێ بچیتە سەر ئەو قەبرە کە ھی رەحمەتیه کە یە فاتحە یە کەمی خۆمانە بخوینیت بۆ ئەوہ چاوی لینی نەبێ. قەشە چوو، سەری شۆر کردەوہو نە کردەوہ کابرا لە ژیرەوہ چەقۆی راکیشا و لووتی بری. قەشە ھەلات. بەشوین ئەو مالووم ھات، مالوومیش ھەر وہا. پاشان مەلا ھات ئەویش ھەر وہا.

لە دەر وہو یەکیان گرت و لیک ئاشکرا بوون. مەلا وتی: مالووم خوا بتگری بۆ دەنگت نەکرد کە لە گەرانەوہ تا چاوت بەمن کەوت؟ مالووم وتی: ئەی قەشە بۆ بە منی نەوت کە لە گەرانەوہ یا چاوی بەمن کەوت؟ مەلا وتی: بادیزە بە دەر خوونەبێ ھەموو شتیک وایە ئەلی: بۆ ھەر من بسووتیم؟

- لە حەنیفە خانمیان پرسی چەند میردەت کردووە؟ وتی:

«سیا و سیا و سێ لۆ لۆ، سیانیتیش مەحمو قایش، خواجە ی بی ریش، باوکی منالەکان ئەوانیتیش، دەستم لە ھەویرە ھەر ئەوہ نەدەم لەبیرە».

- ژنیک ھەبوو لەو سوور سوورە کچیکێ عازەبی زۆر بی ئەقلی ھەبوو؛ بەدەست یەوہ دامابوو. ھەر چەندە ئامۆژگاری ئەکرد ھەر وەکوو گوێزی بۆ بزمیرن وا بوو. رۆژیک دایکە کەمی دیسان دەستی کردەوہ بە ئامۆژگاری کردنی و کچەش ئەوا دۆش داماوہ ھیچ دەنگ ناکا. دایکە کەمی زۆری پین خۆش بوو وتی: شوکر وا کچە کەم گوئی بۆ قسەکانم راگرتووہو ئینشە لالا ئەم جارە قسەکان کاری تینکردووہو فیری سەرو بەریک ئەبیت. لەو کاتەدا کچە سەری بەرز کردەوہو وتی: «دایەتا تۆ ئامۆژگاری من کردی من سی و سێ خەرنگەزە لە قنگ کەرە کەوہ ژماردم».

- کابرایەک ژنیان بۆ ھینا ئەویش نە یئەزانی چون بچیتە لای و چی بکا. ماوہ یەک بەم جۆرە مایەوہ ھەر ھیچی بە ھیچ نەکرد. رۆژیک پیاویکی دراوسێیان پین و ت ئەری خولە ئەوہ بۆچ ھیچت دیار نییە؟ وتی برا بیژم چی نازانم ئەوہ چییەو کامەسە. وتی: من پینت

ئه‌لیم بچۆ به‌لایه‌وه ده‌ست بخه‌ره سه‌ر سه‌ری بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌لئ: سه‌ره. پاشان چاوی پاشان ده‌می تو ده‌ست ئه‌خه‌یته سه‌ر هه‌ر شوینیک ئه‌و ئه‌لئ ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌وخوار و به‌و جۆره هاتیه‌ته خواره‌وه ده‌ستت ئه‌که‌ویته سه‌ر شوینیک بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: نازانم، ئه‌وه بگه‌وه به‌ره‌لای مه‌که خۆیه‌تی.

ئه‌مجا که شه‌و داها‌ت کوره‌ه چوو به‌لای بوو‌که‌وه. وتی به‌ پیم. بوو‌که ده‌ستی برد توژی میوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم. گوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم هه‌ر شتیکی دایه وتی ئه‌وه نییه ئه‌مجا ده‌ستی خسته‌سه‌ر سه‌ری وتی ئه‌وه‌چییه؟ بوو‌که وتی سه‌ره. ده‌ستی گواسته‌وه بۆ سه‌ر چاوی وتی ئه‌وه‌چییه؟ وتی چاوه. به‌و جۆره هاته‌ خواره‌وه ده‌ستی که‌وته‌سه‌ر وانیکه‌که وتی ئه‌وه‌چییه؟ کچه وتی نازانم.

کوره‌ه کوره‌ه کو بوو ده‌ستی کرد به‌ه‌لگ‌لۆفینی شوینه و به‌نقورچک تیی‌به‌ر بوو وه‌کوو کویری ئه‌سپی له‌ مست که‌وتوو هه‌ر هه‌لینه‌گ‌لۆفی. کچه هاواری پیکه‌وت زیره‌ی ئه‌چوو به‌ ئاسمانا. له‌م هه‌رایه‌ خه‌لکو خوا کۆ بوونه‌وه‌و دایکی کوره‌ش هات. سه‌یریان کرد وا کوره‌ه به‌ هه‌ر دوو ده‌ست به‌ر بوته‌ناو لنگی کچه‌و هه‌ر وازی لئ نایه‌نئ، کچه‌ش هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکی کوره‌ه چوو له‌ دواوه‌ یه‌خه‌ی کوره‌ی گرت و ئه‌یه‌وئ بیکیشیه‌ته دواوه‌ کوره‌ه توند دوا به‌راوی کچه‌ی گرتوه‌ه به‌ره‌لای نا‌کا و کچه‌ش ئیتر شه‌رم و شته‌ نه‌ما هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکه‌ش هه‌ر کوره‌ه رانه‌کیشی و بۆی ناگه‌رینه‌وه‌ دواوه، ئه‌لئ: خوابتگرئ کچی خه‌لکیت کوشته به‌ره‌لای که. ئه‌ویش ئه‌لئ: «وه‌و شیخ که‌ریمه‌ دۆزیگه‌سه‌وه‌ وازی لئ ناتیرم». به‌ هه‌ر جۆر بوو کوریان له‌کۆل کچه‌ کرده‌وه، به‌لام تا له‌کۆلیان کرده‌وه کچه‌ی به‌سته‌زمان نیوه‌مه‌رگ بوو. کوره‌ش هه‌ر ئه‌یوت: «ده‌ویت باو‌کینه‌! دۆزیگه‌سه‌وه‌ بۆچ نایه‌لن بووم وه‌زاوا؟ ده‌سا هه‌ر بووگم شیخ له‌پشتم وئ رۆحم وه‌قوروانی وئ».

- سالیکی زوو پشتیویه‌ک په‌یدا بوو له‌عیرا قدا هه‌موو ئیش هاتبووه‌ سه‌ر چه‌پله‌ لیدان. له‌

که‌رکووک هه‌مه‌مه‌و موزاهیره‌ بوو ئه‌یانوت:

که‌ریم که‌ریم للامام دیموقراتیه‌و سه‌لام

کورد‌ه‌کانیشیان تیکلاوی ئه‌و موزاهه‌ره‌یه‌که‌ردبوو نه‌یانه‌زانی وه‌کوو خه‌لکه‌که‌ی‌تر بلین

ئه‌یانوت:

که‌ریم که‌ریم للامام دوو مه‌تره‌ق و سئ زه‌لام

هه‌ر له‌و موزاهیره‌انه‌دا سووره‌کان ئه‌یانوت:

حزبە کەمان «لینینیە»؛ کوردەکان نەیانئەزانن بۆ ئێمە: «حزبە کەمان دینی نییە».

- پرسە یەک لە سولەیمانی ریکەوتبوو کامەرانی شاعر، رەئۆف مەعروفی گەلاویژ و محرم محەمەد ئەمین قسە ئەکەن بە یەک بۆ ئەوە پێکەوه بچن بۆ ئەو پرسە یە. لە رینگادا کامران و رەئۆف بە موحرەم ئەلین: برا کە چووینە ئەوێ تۆ فاتحە کە داخە. موحرەمیش گۆن گران ئەبێ سەریکیان بۆ دائەنوێنێ یەعنی باشە. کە ئەچنە ژووری پرسە کەوێ نە محرم دەنگ ئەکا و نە ئەوان. خەلکە کەش چاوەڕێ ئەوێ کە ئەمانە فاتحە دادەن؛ کەچی هیچ دەنگیش نییە. لە پاشا بە خێر هاتنیان ئەکەن بەلام لە پاشا چی؟ لە پاشا تەریق بوونەوێ یەکی زۆر.

پاشا هەستان کە دینە دەرەوێ موحرەم دەست ئەکا بە جێبو دان بە کامران و رەئۆف و پێیان ئەلێ: ئێوێ بە منتان نەوت کە تۆ دەنگ مەکە، ئێمە فاتحە دائەدەین؟ کەچی هیچ دەنگیشتان نەکرد و شەرمەزاریتان هێنا بە سەر منا. بەلام من سووچی خۆمە ئەگەر من پیاو بوومایە لە گەل ئێوێدا نە ئەگەر ام.

رشته‌ی مرواری

- سه‌عات چواری شهوی دوو شه‌نبه‌ی ۲۱ ته‌مووزی سالن ۱۹۶۹سنی که‌س له که‌شتیوانه‌کانی ئه‌مه‌ریکی چوونه سهر مانگ و قسه‌یان له‌گه‌ل دانیش‌توانی زه‌ویدا کرد. کویخا سما‌یلکی «عالایی» هه‌بوو له‌و ده‌شتی دزه‌یی هه‌ولیره ئه‌مه‌ی نه‌چووه دل‌ه‌وه وتی: «خزمه نایی نا، کوو غه‌یره‌دین ده‌چنه سهر مانگ و ده‌چنه‌روخی؟ مانگ نووری خودایه له زوور چوار ئاسمانانه. خوا کوو نووری موباره‌کی خۆی به‌م کافر و زه‌ندیقانه بیس ئه‌کا؟ ئه‌وی باوه‌ریشی پتیا ن هه‌بیت به‌حه‌شتی به‌چاوی نابین. ئه‌وه هه‌موو فرت و فیله ئه‌م فه‌رمه‌سۆنانه دایان‌نایته‌وه بو وه‌رگێترانی خه‌ریکی. ئای هاوارم ماری ویرانم! کوو دینه‌که‌مان زه‌عیف بووه؟ کافرستانی رابووه، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا به‌گه‌وره‌یی و مه‌رحمه‌تی خۆی چاوی لیمان بی ئه‌گه‌ینا چمان لۆ نه‌مایته‌وه.

- شیخ قادری شیخ عه‌بدولرحمان به‌گۆزه ئه‌دا له سهری شیخ ره‌زا سهری ئه‌شکینتی. ئه‌ویش ئه‌چیته‌لای شیخ عه‌لی برای ئه‌لن:

کاکه! شیخ قاده‌ر بۆزه سهری شکاندم به‌گۆزه.

- منالان یاری ئه‌که‌ن ئه‌لین:

هه‌رکه نه‌یه بو یاری دایکی ئه‌به‌ین به‌دیاری

بو شیخه‌که‌ی جه‌باری

دیسان منالان که شه‌ره‌گه‌ره‌ک ئه‌که‌ن ئه‌لین:

منالانی گه‌ره‌ک سهر په‌ری خه‌ره‌ک

وه‌رنه‌ده‌ری بو شه‌ره‌گه‌ره‌ک

دیسان ئه‌لین:

منالی ده‌ری وه‌رنه‌ده‌ری پاشا کوژرا به‌خه‌نجه‌ری

- منالان که چاوشارکئی ئه‌که‌ن ئه‌لین:

قه‌لایه‌ک قه‌لا دوو خواجه‌خۆت بگه‌ره‌ده‌رچوو

- جامبازەکانی سولەیمانی کە کەرە گەریک ئەبرایە مەزاتخانە کە بۆ فرۆشتن، بەم جۆرە باسیان ئەکرد، لەباش ئەوە کە دەستیکیان ئەمالی بەسەر پشتیا ئەیانوت:

یا رۆحی بازار و تەزینچی بازار!

ئەمە کەر نییە، ماینی مەحنە کە چوار نالە ئەکا، لەگەڵ بادا سەما ئەکا. کەری میسری لە بەری هەلدی، خۆی ناگریته وە تا قۆریه شکاو. بەوری بەیان حەدی چیبە، لەرووی ئەما ناوی نییە. بار هەلگرە بەقەد کینۆیک و رده رەوتی هەر وەک دیویک. ئالیکی ئەو تویکە لە شووتی، بەقتیاتە وە کوو لۆتی. کەفەل پانە، سمت خرە، لولاق بەرزە، مل ئەستورە، پشتی نانوی، تۆ چیت بوئ ئەو وای ئەوئ.

کۆرە ئەم کەرە کەر نییە لە دەستی خۆتی مەدە. گۆئ درێژە، کلک درێژە، لموز بەرزە، ناو چاو پانە، چوار کاکیلە هەیه، دوو لەسەرە وە دوو لەخوارە وە، وەرە سەیری کە بۆنی دەمی کە سمل و سێپەرە و لەناو دەمی. تا کوو نەیبینی نازانی چیبە، بەسێ و دوو تارانێ مەزات بەسی سێ تارانێ لەسەر تۆیە بەسی و چوار تارانێ دەبرۆ خیری لئ بیینی.

کابرا: بەخودای مامۆستا بەگۆرە بابم! ئەمە بە دەرس نەخوینێ لەبەر ناکرێ.

مامۆستا: بەخودای برام بە گۆرە کاکم بە دەرسیش بخوینێ هەر لەبەر ناکرێ.

- کابرایەکی «نەمەل»ی ئەکە ویتە ناوچە «کۆیە» و ئەچیتە ناو شار شتوومە ک بکری. لە هەندی لە شیوە قسە کردنی کۆیە سەری سەر ئەمینێ هەر لەبەر خۆیە و ئەلی:

کەوتوومە تە ناو کۆیە بەفرو فیز	مانگایان لئ کردووم بەچیز
خاکە نازیان لئ کردووم بەبیز	ساجیان لئ کردوومە بەسیر

ئەمە شار بوو من کەوتە ناوی وە کوو کویر

- «عەزە وە یلیسە» هەبوو خەلکی سولەیمانی و لەسەر دەمی تورکە کانا زەقتیە بوو. کە ئەهاتە وەختی قسە کردن، قسەکانی گەلێ زلتەر بون لەو کە زەقتیە بوو. کە بیاناردایە بۆ شوینیکیش ناوکی ئەکەوت. جا ئەم عەزە وە یلیسە یە ئەیوت:

ئەمە چیبە؟ حوکومەت ئەمانیری بۆ دەوری کۆلیتان و مۆلیتان تەمە مانە و سیکسپان بەلاکەل و جانبیزار، رۆژمان ئەکەنە شەوی تار، نامانیری بۆ مەسەکانی سالحی فەیزە و بۆ دۆلاشی ئەمینی ئەلی وەیس و بۆ تەپە کەلی شیخ. راستیە و دەشتی پان کەسێ نییە بلئ کوان

گیزه‌ی تفه‌نگی میشو له هه‌وه‌وی سواری کێچو له یه نه‌چه ته‌یه و نه‌ده‌نگی پیت ناچیتته ناوزه‌نگی ئیش و کارمان هه‌ر خواردنه له‌و ماوه‌یه هه‌ر نووسته.

- قادر حه‌مه‌مین له شه‌قلاوا ناردی وتی:

پیاویک چیرۆک بیژ هه‌بوو له شه‌قلاوا ناوی «عه‌ول» و خه‌لکی سوله‌یمانی بوو، که چیرۆکی ئه‌گتیراه‌وه و حه‌قایه‌تی ئه‌خوینده‌وه ئه‌گه‌ر باس باسی دل‌داری و عه‌شق بوایه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد به‌سه‌ره‌تای حه‌قایه‌ته‌که‌ی و ئه‌بوت:

یادی به‌یادی ته‌ختی مرادی خواردنی کاردی به‌ئاوی ساردی

خه‌وی لبادی ئاوی له‌دیمکی سێبه‌ری بن که‌پکی ماچ کردن له‌کچی خه‌لکی

به‌مه‌لای گه‌رمیانی به‌فه‌قن کویستانی کیری جوئی به‌قونی دیانی

ئهو یار له‌ئسته‌وی ئهو مامۆستایه‌ی که‌من لیم زانی

ئهمجا ئاغه‌م بگه‌رابایی هه‌کشای داکشای، شوخ و شه‌نگی، نه‌رم و نۆلی، خر و خۆلی، به‌لوتفی شیرین، به‌زمانی شه‌کرین دايم قه‌ندی له‌لیوی ده‌باری.

ئینجا ئاغه‌م مه‌پرسه! چ ناسک سه‌نه‌میک بوو؟ خوڤ به‌ده‌میک بوو؟ هه‌نار مژیک بوو؟ چاوی ده‌توت پیا له‌یه، که‌پووی ده‌توت قه‌له‌مه، ددانی ده‌توت سه‌ده‌فه، چه‌ناکه‌ی ده‌توت گۆیه، گه‌ردنی ده‌توت بلوری سی نهره‌یه ده‌یسی، سینه‌ی ده‌توت قاقه‌زی سه‌مه‌ره‌ندیه، دوو لیمۆی لئ نه‌سب کرایه، یه‌کیان تامی شه‌کری لئ دئ یه‌کیان تامی هه‌نگوینی.

ئهو جا ئاغه‌م ده‌سته‌کی به‌سنگی ده‌نا لاقی پئ کرد ده‌سته‌ی دوعاکه‌ری به‌یانی هه‌ر چه‌نده هه‌ر گێری کردو وه‌رگێری کرد کونه‌که‌ی نه‌دۆزیه‌وه. ئینجا ده‌ستی ده‌چه‌که‌جه‌یه‌کی راکرد دووربێتیکی هه‌شت ته‌رخانی هیناده‌ری دایه پیتش چاوی دووری نۆری نزیکي نۆری چون ده‌ره‌زیکي له‌شووشه‌ی دابن به‌و میساله ده‌ره‌زی ئینجا دوپی له‌یاقوتی گیر کرد یاقوتی لئ به‌که‌رتک کرد. روبراری ماوه‌رانی وه‌گومه‌ته‌نگی کرد دوو به‌وه‌ی، یه‌کئ به‌وه‌که‌ی خۆی.

خۆ ئه‌گه‌ر حه‌قایه‌ت داستانی پاله‌وانی و شه‌رو شوڤر بوایه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد

به‌سه‌ره‌تا:

ئهو رۆسته‌می داستانه، ئهو پاله‌وانی زه‌مانه، گورزی هه‌لسووراند و دایه‌ینا له‌گه‌ل ئه‌ستیرانی جووت ئه‌کرد. پرژی ئاگری لیبی ده‌باری که‌ لیبی دا، خستی. جووته چۆکیکی ئه‌وتوی له‌ده‌فه‌ی سنگی دا، یه‌کئ ئهو توی لیبی به‌ردا گاسنی ته‌وریزی پنی سوور بکریته‌وه.

- جاریک مه‌لا سالحی حه‌ریق و مه‌لا نه‌حمه‌دی لاسوور پینکه‌وه ره‌فییق نه‌بن. مه‌لا نه‌حمه‌د هه‌ندی هه‌نجیری بئ نه‌بن له مه‌لا سالحی نه‌شاریته‌وه و به‌شی نادا. نزیکه‌ی سالیکی به‌سه‌ر نه‌مه‌دا تی نه‌په‌رئ. رۆژیک له «مه‌رخوز» له مه‌دره‌سه‌ی فه‌قییه‌کانا هه‌موو پینکه‌وه دائه‌نیشن. یه‌کیک له فه‌قییکان ته‌فسیریکی «بیجاوی» دینئ و قسه له سووره‌ی «والتین» ه‌وه نه‌که‌ن. مه‌لا سالح بیجاویه‌که وه نه‌گرئ سووره‌ته‌که نه‌خوینئ و نه‌لی: «والزیتون و طور سینین». مه‌لا نه‌حمه‌د نه‌لی: که‌ی وایه‌بابه. سووره‌ته‌که نه‌لی: والتین و الزیتون و طور سینین. مه‌لا سالح نه‌لی: «ئاخر نه‌وه بوو پار تو «تین» ه‌که‌ت نه‌شارده‌وه».

تین، هه‌نجیره.

- له‌و ولاتی «مامش» ه‌گوله‌خانم هه‌بوو. گوله له‌گه‌ل کولدا له‌سه‌ر نازکی و جوانی خۆیان هه‌ر له‌شه‌ردا بوون. له هه‌موو مه‌نگور و مامشدا ته‌نها گوله‌خانم هه‌بوو، گوله‌ی نه‌دیب و شاعر و زیره‌ک و شازن هه‌ر نه‌و بوو.

نه‌م گوله‌خانمه‌ میردیکه‌ی هه‌بوو، میرده به‌هۆی هات و چوو کردنی بۆ ته‌وریز و مه‌وریز فی‌ری هه‌ندی به‌د عه‌مه‌لی بوو بوو. جاریک له‌گه‌رانه‌وه‌ی له ته‌وریزدا هه‌تیویکی جوانکه‌له‌ی ته‌وریزی به‌دیاری بۆ خۆی دینیته‌وه. گوله‌خانم له‌سه‌ر نه‌مه‌گه‌لئ سه‌رزه‌نشتی نه‌که‌هیچ که‌لک ناگرئ. جاریک گوله‌خانم نه‌چیته‌ ژووره‌وه سه‌یر نه‌که‌ جه‌نابی میردی له‌گه‌ل هه‌تیوه‌که‌دا نووستوه. نه‌میش بۆ تانه‌و ته‌شه‌ر نه‌م هۆنراوه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ نه‌نووسی له‌ژوور سه‌ریه‌وه دایته‌نئ و خۆی نه‌پروا نه‌نووسی:

نه‌و کوربه‌جوانه‌ی که‌ روومه‌ت گوله‌ بنوم له‌ژیریا و بلیم نه‌ی دله
 بلئ به‌میرزا به‌شی که‌ین نیری کونی دوا‌ی بۆ نه‌و بۆ من بئ کیری

- مه‌لا سالحی حه‌ریق کتیبی «گلنبوی» له‌مه‌لا عه‌زیز مفتی سوله‌یمانی وه‌رگرتبوو. هه‌رچه‌نده مه‌لا عه‌زیز داوا‌ی نه‌کرده‌وه نه‌و هه‌ر نه‌یته‌دایه‌وه. له نه‌نجاما حه‌ریق به‌زمانی مه‌لا نه‌سروللای باوکیه‌وه نه‌م دوو به‌پته‌ی دانا و وتی:

بابی کوریکه‌ی بوو چ کور؟ نه‌ربابی مه‌عنه‌وی نه‌یوت له‌رووی نه‌سیحه‌ته‌وه دائما

به‌وی

وه‌ک جه‌رده بئ ده‌رۆله له‌ عومری منت که‌وی نه‌یده‌یته‌وه به‌مفتی نه‌فه‌ندی گه‌لنبه‌وی

- همه‌چاو زاق هه‌بوو له سوله‌یمانی له‌مه‌یدانی ماست فرۆشه‌کال «په‌تاته» ی
ئه‌فرۆشت. که‌بانگی بۆ ئه‌کرد ئه‌یوت:

«ئامۆزای هیلکه‌په‌تاته‌ی کولیو، خالۆزای چه‌نهر په‌تاته‌ی کولیو، هیلکه‌ی مانگا
حه‌لب په‌تاته‌ی کولیو، نه‌جیب زاده‌ی ئهرز په‌تاته‌ی کولیو، حه‌لوای بی ددان په‌تاته‌ی
کولیو».

- شیخ عه‌بدولرهمانی جانه‌وه‌ره ئه‌چی بۆ سه‌فه‌ر به‌ریگادا ئه‌روا کابرایه‌کی به‌راز
خۆری قه‌لخانی خۆی و دوو ژن تووشی ئه‌بن. کابرا سه‌ری ریی به‌ شیخ عه‌بدولرهمانی
ئه‌گرئ و پیتی ئه‌لئ: یا شیخ! ئه‌مانه هه‌ر دووکیان ژنی منن، منالمان نییه. کاغه‌زمان بۆ
بنووسه بۆ سه‌ر مه‌رقه‌دی مه‌لا مسته‌فای بیسارانئ بۆ منال. شیخ عه‌بدولرهمانی ئه‌م دوو
شهره‌یان بۆ ئه‌نووسئ و ئه‌یداته ده‌ست کابرا و ئه‌لئ بیخه‌ره قسنه‌که‌یه‌وه:

بیساران ماوا شیخی به‌حر و به‌ر   ئاما وه‌یانه‌ت یه‌کانه‌و دوو ده‌ر^۱
جه‌ده‌وریانه‌ت مه‌کران هۆله   پیتشان که‌ره‌م که‌ جووتئ یار کۆله

کابرا و ژنه‌کانئ ئه‌رۆن و کاغه‌زه‌که ئه‌خه‌نه قسنه‌که‌وه. له پاش دوو سنی سال شیخ
عه‌بدولرهمانی ریی ئه‌که‌وته ئه‌و ماله قه‌لخانیه. کابرای قه‌لخانی خزمه‌تیکئ زۆری ئه‌کا و
دوو کورپی منال دینئ و له‌به‌ر ده‌میا دایاته‌نئ ئه‌لئ: بم وه‌ساقه‌ت! ئه‌م دوو کورپه ئه‌نجامئ
نووشه‌که‌ئ تو بوو که‌بۆ قسنه‌که‌ئ بیسارانئ نووسیو.

- ئه‌م هۆنراوه‌ئ «مه‌وله‌وی» لیک به‌ده‌ره‌وه:

من هه‌ر تو‌م هه‌نی نه‌واچی تو‌م بۆ   تو‌م بۆ چه‌نی عام نیام چه‌نی تو

* * *

ده‌م بۆری دوو باز وه‌تورکی تیلکی   من ده‌رچووم له‌ملک تو بووی وه‌ملکی
باز: واته‌بازگ. تیکلی: ریوی. ملکی: کاره‌که‌ری مالی سلیمان به‌گی همه‌به‌گی
همه‌پاشای جاف و ناوی به‌سووک ده‌رچوو بوو.

- ئەم ھۆنراوە ھی کویخا جافینکی سەر بەحەمە پاشای جافە بۆ میرەو ھیس ناویکی نووسیووە کە ئەویش سەر بەحەمە پاشا بوو؛ بەلام لێ ھەلگە پرابوو ھە.

- ئەم پارچە ھۆنراوەی خوارووە ھی ھونەرینکی کورد «مەلا غەفوری سلاخی»^{۱۱}یە، نیووی یەکەمی توورەبوون ئەدا، لەنیووی دووھمیا ئەیھینیتتەو ھەوا ناستی ئەکاتەو. من لەژێر ناوی «خەشم و فیان»و ھەیا خوسپ و ھەسپدا ئەیکەم بە پارچە یەکی ئەدەبی لەسامانی زمانی کوردی:

تایزیم تیت ئەبرم خاوەنی جوانی و دەسەلات
چاوی ئاوات و ھیوا ئەی گۆلی سەر تۆبی ولات
داده مرکن گۆلی دل تاویکی لێ خەم چ دەبی؟
بەسەری نووکی زمانم لەبنی پەنجە ی پات
روژی ھەلکەوتە دەسا بی دلەکەم تیت راکەم
بە ترومبیلی فیداکاری بەرەو کۆری خەبات
یاری شیرین دەوەرە تا زوو لیت نەچوو
تەمەنی جوانی بژین پینکەو ھەتا کەمی بە تەمات؟
گیانەکەم خۆ تۆ ھەزار جاری تەرت داو ھە بە من
قەولی بی کردووە ھەر وشکە تریتم بە ھیوات
کەنگی بۆم دادەکەنی خۆمت بەسەردا کیشم
کەوشەکەت ماچ کەم و سەر دانیمەو بەر پیت کزومات
لیت نەچی رەنگە لەبەر تەنگی، دەبا بۆت تەرکەم
دەستە نەرم و شلەکەت بازنە نازاری ئەدات
توند و تیژی بەسە بۆم تیکە ھەتا لێی رادەم
بە سمیل گەسکی دەم ئەم تۆزە لەسەر شانی کەوات
تۆ لەسەر ئەم رقە بیت تیک دەچەقین لەپرا
من پیت درکی مژۆل و تۆ لەدل تیری نیگات

هدر نه‌بین تا قه‌یه‌کینکم ده‌یی با خۆم نه‌کوژم
 له‌و هه‌موو ده‌سره‌که‌پیتی ده‌سپری ده‌م لیتیوی نه‌بات
 بیتله‌خاوی که‌مه‌وه بۆچ ره‌قه‌وا که‌لله‌سه‌رت؟
 باری لیتوم به‌تکه‌ی ئاره‌قه‌که‌ی سه‌رگونات
 باش و پیش هدر یه‌که بۆ من که‌مه‌به‌ستم چوونه
 زه‌رده‌لیمۆت بخه‌مه ده‌ستمه‌وه یا پرچی سیات
 هدر له‌لای تۆیه‌ئهو‌ی من ده‌مه‌وی تیتی کیشم
 خۆلی به‌ر پیتته‌له‌چاوم که‌وئی رووناکی ئه‌کات
 هه‌زه‌ده‌که‌ی جارێ بژیم بۆم وه‌ره پیش تا تیتی نیم
 ده‌م له‌نیوانی مه‌م و سینه‌وه خۆم ئاوی حه‌یات

نایه‌لم پیشی وه‌ره پیشی ده‌با بۆت تیخه‌م
 ئه‌و دوو ئه‌نگوستیله‌ی ئالتوونه له‌قامکت به‌خه‌لات
 ده‌وه‌ره‌گیان و قه‌وه‌ت تاوئ ئه‌مه‌م بگره‌به‌ده‌ست
 نه‌زمی ده‌ستم به‌سه‌ری په‌نجه‌نه‌خۆشم که‌له‌لات
 من که‌خۆم ناوه‌ته‌پیناوت ئه‌تۆش بۆم فش که
 قۆلی راستت بخه‌مه باسکم و ده‌چین له‌ولات
 با بکه‌م تۆبه‌له‌سه‌ر ده‌ست و ئیتر دایه‌یلیم
 ریشی بۆزم بیمه‌سالکی به‌ر کۆشک و سه‌رات
 هدر وتم کوانی؟ بلی هانتی دلم مه‌شکینه
 حافزم موسته‌حه‌قم چاو له‌ده‌سی تۆم هه‌موو کات
 جوانی تۆی دا له‌مه‌حه‌ک ناچه‌زی من بۆم ده‌رکه‌وت
 ئه‌وی جوانان هه‌موو لایانه‌به‌ته‌نیا هه‌یه‌لات
 لیت ئه‌به‌م جارێ به‌بێ ده‌نگ نه‌چی بیکه‌یه‌قاو
 ناوی هاوکاری له‌گه‌ل شو‌رشه‌که‌ی دیموکرات

- ئه‌م داستانه‌جیگای ولامی بین ولامه، به‌لام له‌مه‌عنادا به‌راستی رشته‌ی مروارییه:

مه‌ولانا خالدی شاره‌زووری له لای شاعه‌بدوللای دهله‌وی له‌سه‌فه‌ری هندوستان نه‌گه‌رپته‌وه بو ولاتی کوردستان هۆنراوه‌بینکی فارسی خۆی هه‌یه که ئەلێ:

خالدا گرنیستی دیوانه‌و سحرانورد تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندهار
 ئەم هۆنراوه‌به‌رگۆی ماهشهرف خانمی کوردستانی ئەکه‌وێ. ئەو ماهشهرف خانمه‌ که به
 مستوره‌ به‌ناوبانگه‌. له‌ به‌ر ئەم هۆنراوه‌ دائه‌من ئاره‌زووی ئەوه‌ ئەکا که به‌ خزمه‌تی مه‌ولانا
 بگات. جوانی مستوره‌ش به‌ناو بانگ بووه‌.

مه‌ولانا له‌ گه‌رانه‌وه‌که‌یا رێ ئەکه‌وێته‌ سنه‌. ده‌نگ بلاو ئەبیتته‌وه‌ له‌ناو شارا که‌مه‌ولانا
 خالد هاتوو. مستوره‌ش ئەیه‌وێ ئەو ئاواته‌ی بێته‌ دی که‌ مه‌ولانا ببینی. یه‌که‌مجار کوتوپر
 رۆژیک مه‌ستوره‌ له‌ناو کۆلانا تووشی مه‌ولانا ئەبیت ده‌ست ئەکا به‌سه‌یر کردنی مه‌ولانا
 هه‌ر له‌ ته‌وقه‌سه‌ریه‌وه‌ تا که‌ له‌مووستی یێ. مه‌ولانا نایناسی له‌و هه‌موو سه‌یر کردنه‌ شه‌رم
 ئەیگرێ؛ چونکه‌ گۆشه‌ی چاوی لێ ئەبێ که‌ وا ئەو به‌و جۆره‌ سه‌یری ئەکاو چاوی لێ
 ناتروو کینێ ئەلێ:

ئافره‌ت چاو داخه‌وه‌ سه‌یری زه‌وی بکه‌.

مستوره‌ ئەلێ:

من له‌ هه‌واو تو له‌ ئاده‌م ده‌رچووین. هه‌وا ئەبێ سه‌یری ئاده‌م بکا، منیش سه‌یری تو
 ئەکه‌م. ئاده‌م له‌خاک دروست بوو ئەبێ سه‌یری خاک بکا که‌واته‌ تو چاو داخه‌و سه‌یری
 زه‌وی بکه‌.

مه‌ولانا له‌و ولامه‌ زۆر سه‌ری سه‌رئهمینێ و پاشان ئەیناسی و پاش ئەوه‌ مه‌ستوره‌ ئەبێ
 به‌جیگای «توبه‌»ی مه‌ولانا خالد و مه‌ولانا ئەبێ به‌شێخی مه‌ستوره‌.

- بۆله‌که‌چیک ئەچن بۆ رانه‌بیره‌. بایزی کانه‌بی چاوی پتیا‌ن که‌وت و پاشان گێراه‌وه‌ بو
 دۆسته‌کانی به‌مجۆره‌ وه‌سفێ کردن وتی:

وه‌کوو کارمازی به‌هاری هه‌ر له‌ره‌یان لێوه‌ده‌هات.

- باپیرا‌غای پشه‌ری تووتنی هه‌بوو. سالح قه‌فتان ئەندامی لێژنه‌ بوو، چوو بوون بو
 پشه‌ر بو فه‌حس. باپیرا‌غا زۆری خزمه‌ت کردن به‌و نیازه‌ که‌ تووته‌که‌ی بو بکا به‌ش‌تیک
 زۆر باش. پاشان سالح قه‌فتان بو‌ی کرد به‌ ده‌ره‌جه‌ی دووهم. باپیرا‌غا هه‌ناسه‌یه‌کی
 هه‌لکیشاو وتی: «به‌کوو وه‌للا ئەفه‌ندی له‌پاشین نا».

- فەقی محەمەد هەمەوێند زۆر وەرەز بوو لە هەندێ کردەوێ مەحموودی کۆری. هەلگیرت بردیە لای مەلا حەسەنی قازی شکاتی کرد وتی: جەنابی قازی ئەم کۆرەم زۆر بێ دلیم ئەکا. وتی چۆن؟ وتی: قوربان عەرەق ئەخواتەوێ نوێزیش ناکا. مەحموو وتی: قوربان جەنابی قازی هەر چەندە بێ عەدەبیشە، باوکم بەلام قسەکی وانییە. فەقی محەمەد وتی: جەنابی قازی ئەم کۆرە هەر وا لاسارە قەت بوو نوێز بەبێ خۆیندنی قورعان؟ مەحموو وتی: قوربان قورعان ئەخوینم و شتیسی لێ وەرئەگرم. مەلا حەسەن وتی: نادە شتیکم بۆ بلێ با گویم لێ بێ ئەمجا مەحموو وتی:

شەرابی ئال و حۆری چاو بەلەک   پریەتی بەهەشت بەجۆگەو لەک لەک
بۆ تام و سەیرانی دل بەئاواتە   ئەم قسە ی بەندە فتوای باواتە

فەقی محەمەدی باوکی وتی: قوربان ئەم نەگبەتە دوینێ چوو قورعانەکی مەلا مستەفای حاجی مەلا رەسوولی دزیوێ ئەم شتانە لێوێ فیر بوو. مەلا حەسەنیش وتی: سا بەخوا منیش شتیکی ترم لە قورعان وەرگرتوێ با تەواویکم بۆی: جەزای پیاوی چاک ئەو حۆریانەن   مەستی بادە ی مە ی ئەو ساق سیمانەن
برۆن برۆن قورعان ئەزانن و عەمەلیشی بێ ناکەن بەلام لە چارەتان دا.

- «امین السادات» هەبوو لەسەیدەکانی «باینجۆ» و سنە بوو. زەمان هینا بووی بەسەریا هەژار کەوتبوو. خۆیشی بەتەواوی تەرکی دنیای کردبوو کەوتبوو خانەقای بیارە. چوێ کانیشی نەما بوون. پیاویکی گەردە پیاو و کورتەبالا بوو قسەنەستەق و بەداندانە قسە ی ئەکرد.

رۆژیک جافرسان ئەچیتە بیارە لە لای شیخ عەلانی دین دانیشتیبوو ئەمینوساداتیش لە گۆشە یەکی حەوشە کەدا دانیشتیبوو، چەند کەسیکی لێ کۆ بوو بوونەو قسە ی بۆ ئەکردن؛ خەلکە کەش حەزیان ئەکرد گۆی لە قسە ی بگرن.

جافرسانیش لەدوورەوێ گۆی لە قسەکانی ئەبوو، وا دیار بوو قسەکانی تۆزی لەشی جافرسانی ئەخوراند. رووی کردە شیخ عەلانی دین وتی: شیخ عەلانی دین ئەم سل و سوالکەرانی چین کە کەوتوونەتە ئەم خانەقایە؟ کەس نازانی ئەسل و فەسلیان چییەو کۆری کین خۆیان کردووە بە پیاوماقوول. مەبەستیسی ئەمینوسادات بوو.

لەو کاتەدا بانگی نیوەرۆ بوو، بانگی گەیش گەیشته «اشهد ان محمد رسول الله». ئەمینوساداتیش گۆی لەقسەکانی جافرسان بوو هەستا داردەستەکی دەستی هەلگرت و هات بەلای جافرسانەووەتی:

«ئاغە جافرسان ئا ئەو لەو بانگەدا هەیه باوای من بوو یا هین تو؟ ئیمەگەل بێ ئیل و فەسل نین، ئیوگەل کەس نازانی لەکوینەو هاتگن بە کەلەگایی سواری ئەم ولاتە بووگن. ئیمە هەزار سالە لەم ولاتەین و کوردیچین. وەلێ ئیو بەبێ فەسلی هاتگن و کوردیچ نین. خانەقayı بیارەجینگای نەجیبزادەگەلە جینگای بێ ئەسل و فەسلگەل نییە. بەم دارە ئەو دەم و لەوسەت وردبکەم! ناوی بزانی چۆن قسە ئەکە؟»

جافرسان هەرۆا لە شوینەکی خۆیا تەریق بوو، بەلام نەبخستەخۆی گوایه لەبەر شیخ عەلانیەدین و خانەقayı بیارە دەنگ ناکا.

- گەلباغیەکان وەختی خۆی تالان و ریگریان ئەکرد. ترسیان چوو بوو دلی خەلکەو. دنیا ئاسایشی نەبوو، هەرکە بوو خۆی بوو لەبەر ئەو بیکارەو مێ کارەش ئەچوون ریگریان ئەکرد. بەلام گەلباغیەکان ترسیکی وایان بردبوو دلی خەلکەو هەرکەسە ریگری بکردایە عالەمەکە هەموو بە گەلباغیان ئەزانی و زوو خۆیان ئەدا بەدەستەو.

رۆژیک ژن و پیاویکی «مارنج»ی رییان ئەکویتە ئەو ولاتە، دەستەیهکی ریگر بەناوی گەلباغیەو رییان بێ ئەگرن. کابرا تەفەنگیکی بێ ئەبێ تەفەنگیکیان تی ئەگری. ریگرەکان هەندێ دوور ئەکوونەو ریگرە بەرەلا ئەکەن، پاشان ئەگەرینەو. کابرا تەفەنگیکی تریان تی ئەگری فیشەک دەر ناچن. لەو زیاتریش فیشەکی بێ نییە، ریگرەکان ئەزانن فیشەکی بێ نەماو گەمارۆیان ئەدەن. ژن و پیاو لەیەک داتەبرن، ژنە ئەگرن و پیاو کە هەلدیت. بە ژنە ئەلین: رووتەو بە چیت پتیه داینی و برۆ. ژنە ئەلین:

من یەک تاکە ئەشرەفیم^{۱۲} پتیه، ئەو تاکە ئەشرەفیه کە لەلام. پیاو کەم هەموو ئەشرەفیهکانی منی خستۆتە گیرفانی، ئەوا لە دەستان چوو. حەز ئەکەن ناو و نیشانیشتان ئەدەمێ کە لە گیرفانی لای راستیایە.

تومس ئەمە وەختی خۆی کە لە مال دەرچوونە چەند فیشەکیک لەمەلا بوو ژنە
 ھەلیگرتبوو خستووێتە گێرفانی لای راستی مێردە کە یەوێ.

جەردەکان کە ئەمە ئەزانن ھەرا ئەکەن بەشوین کابرا. لێ دوور ئەبن، ئەو ھەرا ئەکەن
 ئەمان ھەرا ئەکەن. لێی نزیک ئەکەوێتەو بە جۆریکی وا کە دەنگیان ئەیگاتی بانگی لێ ئەکەن
 کابرا ئەو ئەشرەفیانە کە لە گێرفانی راستایە داینی و خۆت برۆ؛ ئەوا ژنە کەشت بەرەلا
 ئەکەین، ژنی خۆیشت بەرەو.

کابرا لەم قسە یە زۆر سەری سەر ئەمینی ئەشرەفی چی و شتی چی؟ کە ی ئەم ئەشرەفی
 پێتە؟ جەردەکان لێی نزیک ئەکەوێتەو ھەر ھاواریش ئەکەن وەکوو بلێت کابرا خۆیشتی
 ئەکەوێتە شکوێ. دەست ئەکا بە گێرفانیا ھەر بە دەم راکردنەو، کە چی فیشەک دێ
 بە دەستێتەو. فیشەک دەردینێ ئەیخاتە سەر تەفەنگ لا ئەکاتەو تەفەنگیان تێ ئەگرێ.
 رێگرەکان ئەسەلمینەو تەفەنگێکی تریان تێ ئەگرێ ئەلێ: راوەستن لەو لاشەو ئەکە ی دیت
 تەفەنگی ستیەمیان تێ ئەگرێ، ئەلێ دەست بەرزەو ئەکەن و رووتەوێن. لولە ی تەفەنگە کە بیان
 تێ ئەگرێ و دەستی لە کارایە. ژنە دیت ئەلێ جارێ بێنن ئەشرەفیە کە ی خۆم، پاش ئەو
 لووس و باریک چیان پێ ئەبێ لێان وەر ئەگرێ و ئەلێ برۆن. بانگ ئەکەن لە کابرا ئەلێ
 برۆین؟ ئەلێ: برۆن. پیاو دیت ناوچەوانی ژنە کە ی خۆی ماچ ئەکا ئەمانیش ئێتەر بە ی
 ترسی ئەرۆن.

- مەلا ماری کۆکی لەسابلاخ و لە ولاتی موکریان ژبانی بە ناسۆری بەسەر برد.
 لەسەردەمی دواییدا یە کە ھۆنەری موکریان بوو؛ بەلام رۆژگار رۆژبەرۆژ زیاتر پشتی تێ
 ھەل ئەکرد. سەرەتای دەروازە ی ناسۆری بێ پایانی کوشتنی کورە گەنجە کە ی «مەلا عەلی»
 بوو. ئەم کورە لەسەردەمی پاشایەتی رەزاشادا ولاتی موکریانی شلە ژاندبوو، ئاگریکی
 قودرەت بوو پەیدا بوو بوو. مەلا عەلی رێو ئە یە ک بوو، بەلام چارەنووس ھینای بەسەریا
 کەوتە کەز و شاخ و پیاو کوشتن.

ئاغەواتی موکریان و حوکومەتی ئەو ولاتە ی رەزاشای ئەو دەمە بە راستی لە ترسی مەلا
 عەلی خەویان لێ ئە ئەکەوت. بەجۆری سامی پەیدا کردبوو منالی لە بێشکەدا کە ئە یانوت
 مەلا عەلی ھات ژیر ئە بوو و لە ئەنجاما مەلا عەلی کوزرا. ئەم کوزرانە ی ئەو بوو
 بە کردنەو ی یە کەم قایی مەینەت و گریان و زاری بۆ مەلا ماری کۆکی. بەرە بەرە ھەتا
 ئەھات مەلا ماری بەلای پیریەو ئەرۆیشت و بەلای جیا بوونەو لە دۆستانی دیرینە یەو

نەرۆیشت. گریان و زاری هەر زیادی نەکرد، چاوی رووناک لەبەر گریان تەکانی ئەدا بۆ لای ناینبایی.

خەلکوخوا ئامۆزگارییان نەکرد کە بەم گریانە چاوی خۆیشت دائەنی، بەلکوو داشت ناو؛ ئیتر واز بێنە. با ئەو چوار رۆژە ژیانە کە ماوتە بە رووناکی دنیا ببینی. ئەویش لە وەرما بەم دوو هۆنراوە جوابی دانەو:

ژیان ئەولاد، ژیان ئەحباب، ژیان ئەییامی جوانی بوو

نەما ئەولاد، نەما ئەحباب، نەما رۆژانی رابردوو

چ دی ئیتر دەبینم من بە ئەو چاوەی کە جاران بوو

نەمینی با ئەو هەش رەبی کە ئەو دەستەمی لە دەس دەرچوو

- ئەحمەد عەزیزاغا بۆی گێرامەو و تی:

رۆژیک ئەوا لە جادە کەمی مەلکەندەبەو سەرەو خوار ئەبووینەو بۆ بەر دەرکی سەراو دوکانە کەمی حەمەسەعی خەیات. کورپکی جوانکە لە پێشمانەو بوو لەبەر خۆبەو ئەم شعرەمی ئەخویندەو:

لەدەشتی میحنەتا من کەوتبووم ئیمشەو بەبێ هۆشی

خوا تاکەمی بەبێ گۆشی خوا تاکەمی بەبێ نۆشی

قوتبەدین هەلیدایدەوتی:

دەک بەملی شکاو ئەستۆی وردم، ئەو من لە کوی بووم ئیمە شەو؟

- حاجی ئەحمەد هەبوو لە سولەیمانی؛ کەلکی نییە تا نەلین ئەحەرەش کەس نایناسن. ئەم حاجی ئەحمەدە پیاویکی نەخویندەوار و قسەنەستەق بوو؛ قسەکانی بە دانسقه ئەشیان. یەکی لە قسەکانی ئەو یە:

ئەیهینا بە باوەری خۆی پیاوی نەکرد بە چوار بەشەو ئەبوت:

هەیه پیاوی کورپی پیاو، هەیه پیاوی کورپی سەگە، هەیه سەگی کورپی پیاو، هەیه سەگی کورپی سەگە.

لەزمانی کوردیدا گەلێ جار پیاو ژنیش نەگریتهو؛ ئەم وشەیه بەرانبەر بە ئینسانە.

- هەتا پارە سەری لە عالم تیکنەدا بوو، مەلاکان کە دائەنیشتن کۆری ئەدەبی ئەوان دەنگی دا بوو.

جاریک له سنه شیخ تیمامی خه‌تیبی مزگه‌وتی «دارالاحسان» زیافه‌تیک‌ی نان خواردن ئەکا بۆ شیخ حەبیبە‌للای کاشتەری و مە‌لا محەمدی ئەویە‌ه‌نگی. لە‌پاش دانیشتن نان دیت؛ نانیک‌ی باش. لە‌سەری نانه‌که‌دا ماسییه‌کیش دانه‌نین. لە‌کاتی دانانی نانه‌که‌دا شیخ حەبیبە‌للای مە‌لا محەمد چاویان لێ ئەبێ ماسییه‌کی گە‌وره‌تر لە‌ناو سینییه‌کا «ئەولئ» پیاوی شیخ تیمام ئەیه‌وی بیهێنێ بۆ ژووری نانخوارنه‌که، که‌چی ناهێنێ و ئە‌یگێرتە‌وه. ئیتر نه‌هێتانه‌که‌ی لە‌به‌رجی بووه، ئە‌وه ئە‌ولئ خۆی ئە‌یزانی.

ده‌ست ئە‌که‌ن به‌نان خواردن و سەر دیتە سەر ماسی. شیخ حەبیب‌وللا به‌ مە‌لا محەمد ئە‌لئ: «فالبر لحکم ربک ولا تکن کلا‌حب الحوت». ئە‌ری ئاغای مە‌لا محەمد به‌راست ئە‌و کارە‌ساتی یونسی پیغه‌مبەر و ماسییه‌ چۆن بووه؟ ئە‌ویش ئە‌لئ: ئاغە‌ی شیخ حەبیب‌وللا ئە‌و کارە‌ساتە‌ له‌ کتیبی ته‌فسیردا هە‌یه، له‌ گە‌ل ئە‌وه‌شا با هەر لە‌م ماسییه‌ بیرسین باشتره. سەر ئە‌با به‌ لای ماسییه‌که‌وه، گوێ ئە‌نئ به‌‌لای ده‌مییه‌وه و پاشان سەر به‌رز ئە‌کاته‌وه ئە‌لئ: «ئاغە‌ی شیخ حەبیب‌وللا لیم پرسی وتی: ئە‌و زه‌مانه‌ من بچووک بووم وه‌لئ ماسییه‌کی گە‌وره‌تر هە‌س که‌ ئە‌ولئ بردی‌وه، له‌و به‌رسه‌ ئە‌و گشت خه‌وه‌ریکی لا هە‌س و پیت ئە‌یزیت. شیخ تیمام و ئە‌وان ده‌ست ئە‌که‌ن به‌‌پیکه‌نین و ئە‌لئ ئە‌ولئ ئە‌مه‌چی بوو گێرات.

- مە‌حموو پاشا جاریک زۆری برسی ئە‌بێ، دویتە‌ی به‌‌دۆ‌کولیوه‌وه بۆ دینن ئە‌یخوا. لە‌به‌ر ئە‌وه زۆری برسی ئە‌بێ زۆری لێ ئە‌خوا و به‌‌لایه‌وه به‌‌له‌زه‌ت ئە‌بێ. پیاویکی ئە‌بێ قادری سانه‌حمە‌دی برای حمە‌دی ناو ئە‌بێ به‌‌لایه‌وه راوه‌ستاوه، مە‌حموو پاشا به‌‌ده‌م خوارنه‌که‌وه هەر باسی خۆشی دویتە‌به‌‌دۆ‌کولیوه‌وه ئە‌کات. قادریش بۆی دانه‌نیشی و ئە‌لئ: «میرم دویتە‌ وه‌‌دۆ‌کولیوه‌وه که‌سی نه‌یخوا قە‌دری نازانی، مە‌گەر میریکی وه‌‌کوو تۆ بزانی خوا چ تحامیکی دروست کرد‌گه. ئە‌و سئ پە‌ری مینگە‌لی ملی پاشا که‌ ئە‌چیتە‌ سەر «ئاویسه» و ئاو ئە‌خواته‌وه‌وه شیر ئە‌دا و کاویژ ئە‌کا ئیزی شه‌راوه‌ هوری به‌‌هه‌شته‌ ئە‌یکه‌ن وه‌‌ماس و دوابی وه‌‌دۆ، گه‌نمی قە‌نه‌هاری ولات ئە‌کولینن و له‌ته‌کیا گرتکی ئە‌که‌ن وه‌‌کوو گولە‌ریواسی کویستانی لێ تی. که‌ وشک ئە‌وتە‌وه‌ ئیزی تۆ‌په‌له‌ نه‌واتی شاری سنه‌س. به‌‌که‌شکه‌ زۆرده‌که‌ی مالی میمه‌که‌ ه‌امینه‌ی ئە‌کریت وه‌ر، که‌ ئە‌ینی وه‌‌سه‌ره‌وه وه‌‌قه‌وره‌که‌ی حمە‌پاشا وه‌‌بێ دگا فرته‌ ئە‌کاته‌ ناو ه‌وورگه‌وه وه‌‌دوعای «بالاتهران» وئ. ئە‌وئ وه‌‌خواردنی گشت میرپاشایه‌ک، نه‌ تۆ‌لترمه‌ بۆی ئە‌ویسنه‌ نە‌فرینی.

قە‌ند و نه‌وات و دارچینی

دۆ‌کولیوی شای سەر سینی

ئیزی بەهەشت ناردگیهسی   هەتا بیخۆی هەر هەمی برسی

مەحموو پاشا وا دیار بوو زۆری لێ خواردبوو تەبیتتی پێ تیکچوو بوو، وتی: وەللا کۆری سانەحمەد لام وایە دوینەو دەو کۆلیووە و نەوئ شتیکی فرەخاس وئ. کۆری سانەحمەدیش ئەلێ: «مێرم ئەو دوینە بێفەرە هیشتا نەتکولاندگە ئیزی کوچکی هەوارەلیژەهە بانی خیلانە، کە دگانی پیا ئەنی وەکوو جۆی ژیر دگانی کەر قەرمە لیووەدیت. خۆ ئەبێخەپتەسەر سێ کوچکە ئەوئ وەهەویری ماله دۆمەکانی سەه ساق. ئەو گەنمە قەنەهاریه جوانەهە دەشتی گەرمیانە ئەکەپتە ناوی ئەیماشیتەووە ئەیماسیتێ وەکوو کزنە رهشە خوا نەناسەکەهە مەریوانی لێ تێ. کەوچکی لێ دائەگری لەبەر بلێسەهە غەزەوی تیا ناویسن، ئیزی باو کە کوشتەبیه کەن خوا بکاوەنەسبوی دوزمنیشن نەوئ پاشا. ئەویش ناوی خۆی نیاگە خواردن دەهە بێفەر دۆکۆلیووە دوینە.

دۆ کۆلیووە ترشەپیسەکە   هەر دۆ خەواس لەکیسەکە

خۆی لێ کردگین وەپیاو ماقوول   ئیزی تەر سەو لەبانی توول

مەحموو پاشا ئەلێ: خوابتگرتی قادر تو هەر ئیستە نەهاتی بەسەر و بالای دوینەو دەو کۆلیووەو مەدحت ئەکرد؟ ئیستە ئەمەچی بوو هاتی وەسەر و گویلاکیا و دەستت کرد وەزەم کردنی؟ ئەویش ئەلێ: «مێرم مەن پیاوی تو م پیاوی دوینەو دەو کۆلیووەو نەم، توئ شتی بێژم کە تو پیت خۆش وئ نەک دوینەو دەو کۆلیووەو».

- لە کۆریکی بەزمی تاجراندەدا کەسەر خۆشانی بادەهە شەراب دنیاپەکی تریان دروست کردبوو، شەرابی ئەرغەوانی و کۆری نەخجەوانی دلی دلدارای ئەهینایە سەمای سولەیمانی. نەونەهالیکی باغی جوانی بە دەسپۆکی ئاوریشمی غەمزەهە غەزەلخوانی ئەهات و ئەچوو سەمای ئەکردو هەلئەچوو، سمتی خەری لە گو ئەچوو، مزاح ئامیز ئەخۆلایەو دلی دلدار ئەکولایەو. یەکیک لە کۆرە کەدا دیار بوو مەیلی نە لەشەراب بوو نە بە رەباب بوو، بەلکۆو چاوی لەو سمتەخەرەبوو هۆشی لەلای ئەو خرتەبوو. کۆرە کە هەستی کرد و لایەکی بۆ کردەو و تێ:

چاوت نەبێ لەم کونە دەوادیت و دەسوورێ   ئاشیکە بەخوینی دلی سەبیاده گەپانی

- لەسالی ۱۹۲۷-۱۹۲۸ دا شیخ مەحمودی حەفید لەدێ «پیران» بوو. کچیک لەدێ «دۆلەسوور» بوو لەنزیکی پینجۆپنەو. کچە مینای ناو بوو؛ مینا راست بوو کە شووشە بوو.

هەر له دێ دۆله‌سوور جینگایه‌ک هه‌یه‌ کانی گه‌رمی به‌رمالانی پیتی ئه‌لین. شیخ ئه‌یویست له‌و ته‌مه‌نی ۴۶-۴۷ ساله‌یه‌دا مینای ره‌نگ مینا ره‌نگ به‌یتنی. میناش له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ته‌مه‌نی «۱۸» سالانا بوو.

مه‌لا کاکه‌حه‌مه‌بیلور ناردی ئه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست ئه‌م دوو شعره‌ی خواره‌وه‌ی نارد بۆ شیخ مه‌حموود. شیخ ئیتر وازی له‌فیکره‌که‌ی هینا:

زه‌رفی مینا شاهی من مه‌زرووفی ئه‌لماسی ئه‌وی

هەر وه‌کوو ماکینه‌ده‌رزى تیز و ره‌ققاسی ئه‌وی

قه‌تعی رینگه‌ی دۆله‌سوور و کانی گه‌رمی به‌رمالان

غیره‌تی چابوک سواری قه‌ومی بلباسی ئه‌وی

- قسه له‌ شت گرانیه‌وه‌ نه‌کرا، «بێخود»ی شاعر وتی باوکه‌م کۆشتی ئه‌مێن چیتر روژی شه‌نبه‌ بۆ منالان له‌ هه‌موو شت گرانه‌وه‌.

- یه‌کیک له‌دۆستان ئه‌مه‌ی لای خواره‌وه‌ی بۆ گێڕامه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا ده‌شتیکه‌ له‌ ولاتی سایه‌نقه‌لا، شه‌ونمی به‌هار رازاندوویه‌ته‌وه‌ گول و گولزاره‌ ره‌یحانه‌و وه‌نه‌وشه‌ ده‌ستیان له‌ ملی یه‌ک ئالاندووه‌. خه‌رمانه‌ی گول و خه‌رمانه‌ی مانگ چاوشارکی ئه‌که‌ن له‌و به‌هه‌شته‌دا و له‌و ده‌شته‌دا. تاقه‌گۆرپکی لێه‌وا دیار بوو دلی دلدارانی ئه‌کولانده‌وه‌؛ دلی ئه‌کولانده‌وه‌ به‌چی؟ به‌خامۆشیه‌که‌ی. به‌خامۆشی ئه‌و که‌سه‌ که‌ له‌ دوو تویدا سه‌ری ناوه‌ته‌وه‌و دلی کردۆته‌وه‌ بۆ نه‌وای نازداران و بۆ ده‌نگی خه‌رمانان. وتی: له‌سه‌ر ئه‌و گۆره‌ په‌ریه‌ک بوو باوه‌شی پیا کردبوو وه‌کوو بارانی به‌هار فرمیتسک به‌چاویا ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌و وه‌کوو کۆتری یا هوو ئه‌یلاوانده‌وه‌؛ نه‌ک دلی هەر ئه‌و که‌سه‌ که‌ له‌ گۆره‌که‌دا بوو، به‌لکوو دلی به‌ردیشی ئه‌توانده‌وه‌.

چووم به‌لایه‌وه‌ هه‌ستم بۆ راگرت وه‌کوو ئه‌و هه‌سته‌ی که‌بۆ سه‌روش رانه‌گێڕی. چۆن ده‌نگی به‌سۆز له‌ که‌مان و پیاوێ به‌سۆزه‌وه‌ ئه‌زرنگیته‌وه‌، ئه‌ویش له‌گۆیدا ئه‌له‌ریته‌وه‌. وتم ئه‌ی په‌ری بۆچ وا ئه‌گری؟ ئه‌ی دلبریندار بۆچ ئه‌وه‌نده‌یتر دلی ده‌روونی ئه‌و خاکه‌ بریندار ئه‌که‌ی؟ راجه‌نی، دلمی ته‌نی. سه‌یرم کرد روومه‌تی ئه‌و له‌ناو قزه‌ شه‌وه‌یه‌که‌یدا ده‌رکه‌وت. ناتوانم بلیتم مانگی چوارده‌ بوو له‌ناو په‌له‌ هه‌وره‌ ره‌شه‌کانی ئاسماندا که‌ سه‌ری ئه‌هینایه‌ده‌ره‌وه‌؛ چونکه‌ ئه‌و مرواری فرمیتسک له‌ ناو دوو چاویا که‌ ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌

بەرۆومەتیا برقمە زێوینی لە بریقەى گولای ناو شووشەى بەر هەتاوی ئەکرد. مانگی ناو بەلە هەوری ئاسمان ئەوهی تێدا نەبوو.

وتم ئەو کولەت ئەگەر بۆ دوستانە لەجینگای ئەو نیشان بگرە لەم دوستانە کە دەستی لەبەر دەستانە، بەهاری جوانی لە خەزانی پیری داوا مەکە. تەمەن کە رابورد کەمەندی خەیاڵ ناهێنیتەوه. پرمەى گریان بکە بە دەنگی شادی، ئاوازی زاری بکە بەنەواى گۆرانی. لە باخچیکى ترا ببه بە گۆلى بولبولیکى تر. بەلام وه کوو شه کر له لیواری یاقووت و سەدەف بیاری:

من و ئەم گولەى کەوتۆتە ناو خاک	بۆ من دلێک بوو نەبیوو لەکەس باک
منیش گولێک بووم لەدنیای ئەودا	هەر وا بە هەوار لەرۆژ و شەودا
ئەگەر سەرسام بەدەشت و دەردا	بۆی دانام رۆحی لەگۆرپی تەنگدا
من ئەو گۆل و بولبول بوین لەباخ	جاری ئەو گۆل بوو بەوینەى چراخ
جاری بولبول بوو لەدەورانی من	ئەبخویند بەبالای نەونەمامی من
من جاری مۆم بووم ئەو پەراوانەبوو	جاری ئەو مۆمی من پەراوانەبوو
ئێستە خاک کەوتەبەینی من و ئەو	دنیای رووناکی لێ کردم بەشەو
حەیفە ئەو بالای کە دیومە لەلام	جینگای بگریته و بیگانەیه کی خام
بەخورەى فرمیسک ئەم خاکە ئەدرم	ئەچمە لایەوه گشت ئاوات ئەبرم
سەر بەرزەو ناکەم تا ئەچمە پالی	گولەچن ئەکەم لەخەت و خالی

وتی: بێ دەنگ بوو. کە چوومە سەرۆه ختیەوه گیانی سپاردبوو. چووم چەند ژن و بیایوێکم هینا. ژنەکان شتیان و بیایوێکان لەتەنیشت گۆرەکەى ترەوه گۆرپیکیشیان بۆ ئەو هەلکەند ئەسپەردەى خاکمان کردن لەویدا بەبێ جیا بوونەوه بە ئەبەدى دەستیان کردە ملی یەک.

- ئەزانی ئەم هۆنراوەى مەولەویە چەند مەعنا هەیە؟

دیدەم رێژاوێن روخسارم زەر دەن جەدووری یاران پیرانم کەردەن
پیش هەموو شتیەک بزاندەکە «رێژاو، زەر دە، یاران، پیران» ناوی شویتن.

- شیخ محەممەدى گولانی لە مزگەوتى قامیشەکان بوو لەسولەیمانی. مزگەوتەکە تۆزى دەستکاری ئەویست. ئەو سەر دەمە مزگەوتەکان ئەهلی گەرەک هەموو ئەرکەکان ئەخستە سەرشان. ویستیان پاره کو بکەنەوه بۆ ئەو تەعمیراتە، بیایوێکی پیری دەولەمەند هەبوو لە

گه‌ره که که‌دا «مچه‌دیزه» بیان پئی ئەوت. شیخ محەمەد و دەستە که روویان نا لەمەلا سمایلی کانیسکان که بچیتتە لای مچه‌دیزه داوای شتیکی لئ بکا بۆ ئەو و ئەویش بەشدار بئی لەچاک کردنەوێی مزگوتە که‌دا.

وا دیاره ئەو مچه‌یه‌ش بەرگدوور بوو. مەلا سمایل وتی: ناچم؛ بۆ لای هەر که‌ستیکی ترم ئەنیرن ئەچم، بەلام بۆ لای مچه‌ناچم. وتیان بۆچ ناچی؟ وتی: کورە ئەیناسم هیچی لەدەست ناییتەو. وتیان وا نییه، بۆ ئەم جۆره شتانه زۆر دل و دەروونی باشە. وتی: «کورە ئەو ئەو ئەلین چی؟ وە لالا ئەگەر مچه‌پەر بەرۆژیک دەرزێ هەبێ، یە عقوبی پینگەمبەر هەموو پینگەمبەرە کان بکا بە تکاکار، مەلایە که‌تە کان هەموو پینتی بیانکا بە که‌فیل بۆ ئەو دەرزیه‌کی بداتی بە ئەمانەت بۆ دوورنەوێی کراسە که‌ی یۆسفی کوری که زولە یخا لە داوای دریبووی نایداتی؛ ئیستە چۆن پاره ئەدا بە من که مزگوتی قامیشە کانی پیتی چاک بکریتەو؟ بەخوا نارۆم ئەگەر هەزار هاوار بکەن».

- حەسەن بە گی جاف ئەبوت:

یە کئی لە کۆرێ سەر خۆشانا دا بنیسی و ئەو نەخواتەو، وە کوو زیندویک وایە لەناو مردوان دا بێ؛ لە مەزە که‌یان ئەخوا گالتە بە ئەقلیان ئەکا.

- ئاغا یەکی شەرەفەبیانی کار که‌ریکیان لەمالا ئەبیت. روژیک ئەم کارە کەرە نان بۆ ئاغا دینیت، کە لە شیریکی سوورە و کراو بە سەر برنجە که‌و ئەبێ، بەلام نە سەرە که‌ی لە گەلایە نە قاچە کانی.

ئاغا سا یا لەبەر رەزیلی ئەبێ یا لەبەر زمانپاروای ئەلی: کوا سەر و قاچە کانی؟ ئەلی: ئاغا فریم دان. ئەلی: قاچە کانی بۆ تو بەلام سەری چۆن فری ئەدە؟ ئەگەر سەر نەبێ لاشە هیچ نییه، سەر ئەو سەرە یە که لەشکر بەو وە رانەو ستن. سەر بۆ کە لە شیر وە کوو شایە بۆ کە لەمیر. ئەو سەرە ی که تو بە هیچی ئەزانی، جیگای بیڕکردنەوێ عاشقان و ناوداران و پالەوانانە. سەر لە سەرەو یە بۆ یە وا هەموو دەم لەبەر ئەو یە. خۆ سەری کە لە شیر هەر قسە ی لێو ناکرێ. ئەو دەنگە و ئاوازیە کە لەو دەر ئەچێ مال بە ئاگا دینێ، دز ئەرە تینێ، نوژی بەیانی ئەهینێ، دەنگی عەرش ئەجوولینێ، چاوت لئ نییه لە چاوی که ئەو ئەکەن بەوینە بۆ شەرابی بئی وینە. ئەو چاوە جوانە ی که ئەیترو کینێ وە ک ئەستیرە یە ک که ئەجریوتینێ کە سنی گورچیلە ی بیتە دەردەو ژان خواردنی میتشکی ئەو هۆی دینێ دەرمان.

خرپەى ددان لەبەر خرىنچكەى سەرى ئەلىنى رىواسە لە تۆ دوو دەرى. دەهەستە بچۆ بىنە دەست وەسكنا مەهینە، دنیا كەسەرى كەلەشیر و چاوى كەلەشیر و مېشكى كەلەشیری تیدا نەبى وەكوو ئەو سەرايەى كە شەرابى حەقىقى بیری حەقىقى و ترىاقى عىراقى تیدا نەبى. بە بال برۆ وەكوو دال برۆ خەمى بخۆ خۆت لىنى مەخۆ بۆم بىنە زوو، ئەتدەم بەشوو تەنكە مالت ئەبى، دەردت نابى، كورپ ئەبى، كچت نابى.

كارەكەرەكەش وتى:

بەلى ئاغە دونیا بەداخە بۆ ئەو كەلەشیرە كە فەرمووى، راستە سەر سەرهییری عاشقان و ناوى ناوداران و جەرگى پالەوانان لە دلایا نەك لەسەرايە. دەنگى كەلەشیر هەبى و نەبى رۆژ هەر ئەبیتەو، دەنگى منال بۆ مال گەلێك بەتین ترە بۆ رەتانی دز و بۆ هەژانى دەنگى مەلایەكى عەرش، چاوى وەختى و پینەى كە وریا بى كە لىكى نا بەلى: چاوى جوانە، بەلام وەختى جوانە كە كىردى سەمى نەگاتى. كە كىردى گەبىشتى لەباتى جوانى فرمىسكى تیا قەتیز ئەبى. رەوايە بۆ گورچیلەى ك ئەو مېشكە برۆا كە هەزار ئاواتى تیدایە؟

ئاغەم خرىنچكەسەرى ددان ئەرژىنى، رىواسى دەرى بۆ كەوى دەرى با ئەو بى هینى بۆ ناو دوو دەرى. شەرابى حەقىقى و بىر ترىاقى عىراقى لەدوونیا سەروچاوى مېشكى تەنگى كەلەشیردا جى نابیتەو.

خۆزگەى بەدوینى ئەو كەلەشیرە ناچوولى ئیمرۆ كەوتوو لیرە

ئاغەم بەبال ئەرۆم، وەك دال ئەرۆم، ئەمدەى بەشوو، ئەمكەى رەدوو، كورپ ئەبى، كچم نابى، كەبىفى تۆبە با هەر وا بى. ئەو جوانەمەرگى چاوى نووستوو لاشەكەى لیرە ئەوا كەوتوو. سەر لە شارى خامۆشان كەوتوو لە ناو بىن هۆشان.

نەسەر هەبەو نەقاچى رەش نەرەنگ هەبەندەنگى خوش

ئاغەوتى: ئەترسم فریت دا بیتەو ناو سەك. كارەكەرەكەش وتى:

ئەو سەكە كەوا ئەوەى تیا نەبى یا خوا هەر نەبى یا خوا هەر نەبى

- زىنىكى خەلكى شاربازىر منالێكى هەبوو ئەیدا بەدەستا و هەلى ئەپەراند بەدەمىهەو

بیتەكەنى و ئەمانەى لای خوارەوەى هەلشەدا و ئەبوت:

مالى باوكت ئاوايە نەرى چاوم ئاوايە

نايدەم بەمەلكى دنیا ئەم كۆرپەيەم بەتەنيا

گەرەى ئەكەم بەدەستم ئەيكەم بەمايەى دەستم

که‌س نه‌توانی بیروانی	نه‌یکه‌م به‌پاله‌وانی
شه‌وقی لی‌مان به‌ردایه	له‌جوانیدا چرایه
دلی به‌خوی ده‌مینی	یوسف که‌ بی‌ بیبیتی
وه‌ک نه‌ستیره دیارن	نه‌و کچانه‌ی له‌شارن
بوی دینن گول به‌به‌سته	هه‌را نه‌که‌ن به‌ده‌سته
که‌دینه‌وه‌له‌لادی	پولی کچانی لادی
که‌بوی دینن به‌کوشه	نه‌و نیرگس و وه‌نه‌وشه
وه‌ک ئاوی مه‌ندی ده‌ریا	نه‌بیاریتن به‌سه‌ریا
نه‌میان نه‌لئی به‌منه	نه‌ویان نه‌لئی هی‌ منه
بوی شیت نه‌بن به‌توره	نه‌مانه‌گشت به‌مجوره
هم کوربه‌ هم برامه	نه‌م کوربه‌یهم نه‌مامه
چاوی به‌دی لی‌ دوور که‌ی	خوایه‌ عومری دریزکه‌ی

پیری و جوانی

- کورپیکی لاوی شوخ و شه‌نگ که‌ تازه پینی نابووه به‌هاری جوانی، له‌ گه‌ل پیاویکی پیری نوورانی که‌ له‌ خه‌زانی پیریدا سه‌ره‌تاتکی بوو، بۆ نه‌وپه‌ری نه‌و خه‌زانه‌که‌وتته وتوویره. کوره‌که‌ هات به‌بالای خوی و جوانیدا وتی:

بابه‌ رۆزانی جوانی، نه‌و رۆزه‌ که‌ ئیسته‌ منی تیدام، به‌هاریکه‌ که‌ هه‌ر ده‌ماریک له‌ وازیکی و هه‌ر ره‌گیتیک له‌ سازیک لی‌ نه‌دا. نه‌و رۆزانه‌ی که‌ به‌سه‌ر منا دیت له‌به‌ر نه‌و هیزی جوانیهم نه‌له‌ لافاوی به‌خور نه‌په‌رنگیمه‌وه‌ وه‌ نه‌ له‌ توفی سه‌رمای به‌گور نه‌سله‌میچه‌وه‌. شه‌وانی نه‌و جوانیبه‌ رۆزانی کامه‌رانیبه‌. به‌رۆژ له‌ گه‌ل گوله‌نداماندا ژوان نه‌گرم به‌شه‌و له‌گه‌ل دلداراندا ده‌ست له‌ ملان نه‌یم. به‌لووته‌ لاوه‌ نه‌چم به‌لایانه‌وه‌، نه‌وان به‌ غه‌مزه‌ و نازی مه‌ستانه‌وه‌ دین به‌لامه‌وه‌.

ترس وه‌کوو هه‌ره‌س لیم نه‌ترسی و نایه‌به‌لامه‌وه‌. په‌لاماری درپندان نه‌ده‌م له‌وه‌خت و ناوه‌ختا بال نه‌گرمه‌وه‌بۆ نه‌هیشتنی نه‌و شتانه‌ که‌ ئاوی روون له‌ژیانی بوون لیل نه‌که‌ن. نه‌گه‌ر خه‌م وه‌کوو ته‌م بیت به‌سه‌رما به‌دلی خوشم و به‌ هه‌ناسه‌ی گه‌رم نه‌و خه‌م و ته‌مه‌ وه‌کوو به‌فری به‌ر ره‌هیله‌ی به‌هار نه‌توینه‌وه‌.

به دلما نایهت بیر کردنه وه له ناسۆی گوزه ران. شهو سهر نه که مه سهر بهرد، بهرۆز نه گهریم له شاخ و له ههرد. بۆنی گول نه که له باخ و گولزار، به نه شه نه دهم له ناوی رووبار، نه خۆمه وه ناو له کانی دیارو شیر به ره و رووم بیت وه کوو پیر به هیزی جوانیم نه و شیرو پیره وه کوو موو له شیر ده رکهم به و جوړه ده ریان نه که م. سه نگه ر نه دپرتیم، له نگه ر نه پرخینم، ئالا نه هه ژیتیم، دوژمن نه ترستیم. نه ترسم له شهوی زستانه، نه باکم به تهوی پیرانه.

له م دهوری گه نجیما به ره نجی شان گه نجی دره خشان له رۆزی رووناکی نه هینمه وه دهست. پیاوه تی به سهر وه نه که م، مهردایه تی پین نه نوینم، شهوی ئاههنگی پین نه سپیرم، هیچ به دلما نایه که نه مه خه و نه بینم. نه مه قسه ی پیرانه که نه لین: رۆزی جوانی ریگی ره وان، به هینمی دیت و به گورجی ده وان.

نه وه نه فسانه ی رابردوانه که نه لین: جوانی هه تاوی بن دیوارانه، نان نه و نانه ئیمرۆ له خوانه. جوان روومه تی نه بین به هیلانه ی نیگای نازداران. چاوی نه بین به جیگای دیمه نی گولزاران، دلی نه بین به باخچه ی به هه شتی دلداران.

نه وه ی پینی نه لین خه م و په ژاره	به لای جوانه وه گشت ناوی پاره
هه ر چاوی برپه ناو چاوی دۆستی	هوما ی ئاره زووی که وه ته سهر بهستی
خۆی وا نه بینن که شیر و پلنگه	خاوه نی هه موو نه سبابی جهنگه
سامانی دنیا رووبه رووی که بیت	خۆی لی لانه دا هه ر یاری پین بیت
دنیا رۆژیکه نه ویش جوانی	خوا نه کابروا تو وا نه زانی

نه و گوچانه ی تو خۆتی پین نه گرته وه، من مامزی سارای پین نه هینمه وه. نه نه زانم پین خهوی چیه، نه نه زانم برسیه تی بو کینه. نه گهریم به باغا گوله و چن نه که م. نه یگره م به دهستم، نه بیه م بو دۆستم، بۆنی پیه و بکا به بینن دریز، که من سهیری که م نه بیه گیز و ویز. به لام نه و گیزیه دونیا به که که پهرده ی قیامت نه دپرو ناوی حیات له کینوی قافه وه دینت. نه مجا باوکی پیر دینه قسه و نه لی:

رۆله م راسته رۆزانی جوانی خواتیکه و له دیوه خانیکه خوانی نیازه له دیوه خانی پین نیازه. به لام نه و رۆزه وه کوو ناوی پار هیچ نابین دیار. پیری ئاخه سه رمایه ی ژبانه، وامه زانه سه رمایه ی کی پین سه رمایه یه؛ کالایه کی گران به هایه که له تهونی رهنگاو رهنگی دنیا دروست بووه. له شیره ی هه موو گولیتی مژیوه، له رهنگی هه موو گولیتی برپوه. ئاوه نیا که ی تا قی کردنه وه یه، به ره که ی پالاوته ی هه موو کارساتیکه. له بوته ی ساردی و گهرمی دنیا دا قال بوته وه، له ئاوازی هه موو سازیک گوی پر بوته وه. خۆی بووه به و جاخیک که هه موو

جۆره نانیکی له‌سه‌ره. کئی چی ئاره‌زوو بکا له‌وه‌ی ئه‌داتنی. په‌نده‌کانی ئه‌و ریگای رووناکه بو ریبازی جوانان. بی‌ری کانیاویکه که به‌سه‌دها جوگه‌ی لی هه‌لگی‌راوه. داستانی زه‌مان و کاره‌ساتی ده‌وران هه‌موو له‌و رووی داوه. ئه‌وه‌ی پیر له‌خشتی گلا ئه‌بیینی جوان له‌ناو ئاوینه‌شا به‌ته‌واوی نابیینی. رابه‌ری پادشاهان، ئاوێژی ره‌والان، خه‌م ره‌وینی ناو مالان، ئاسوئ بی‌ری چاو کالان ئه‌و پیره‌یه که ره‌نگ ئه‌رێژی، خه‌ت ئه‌کیشی. له‌روژی شه‌را فه‌رمانداره، که‌مانداره، دل‌بیداره. فیکری ئه‌و خه‌نده‌ق ئه‌رمینی، دوژمن ئه‌ترسینی، ئاو سه‌ره‌و ژوور ئه‌با، تاو به‌پشوو ئه‌با.

رۆله! به‌لی پیر مووی سپیه، به‌لام هه‌ر رۆسته‌مه‌و له‌زال ئه‌بن. به‌لی کافره به‌لای روومه‌ت گولانه‌وه، به‌لام ئیسلامه به‌لای رۆشن دلانه‌وه. نه‌تیسته‌وه‌ئو نازداره که ئه‌لی:

ناچم به‌لای جوانه‌وه	خۆی لا ئه‌دا له‌بانه‌وه
ئه‌چی به‌لای میوانه‌وه	خۆم ئه‌خه‌مه‌لای پیران
له‌دل ئه‌وا ئه‌بم جوان	قه‌در زانه هه‌ر زه‌مان

پیر ره‌نجی به‌گه‌نجه؛ گه‌نجی خه‌زنه‌یه. ده‌ستی تیری له‌سه‌ر سکی ماندووه. هه‌ورازی بریوه، نشیوی به‌جی هیشته‌وه. که دانامه‌ی داخست باری هه‌سانه‌وه‌ی خه‌ست. له‌دیوه‌خانا له سه‌ره‌وه به‌لای پادشاهان له به‌ره‌وه‌یه عومری هه‌موو گه‌وره، رازی هه‌موو جه‌وره، مه‌لی وه‌قار به‌سه‌ریه‌وه له‌نگه‌ر ئه‌خا به‌ده‌وره‌یه‌وه.

رۆله! به‌لی پیاوی بازووی بی هیزه، به‌لام به‌بیر و هۆش به‌هیزه. فیکری مووری و ره‌ش له شه‌وی تاریکا ئه‌دوژیته‌وه. ئاوینه‌ی خه‌یالی مرواری بنی ده‌ریا ئه‌بیینیته‌وه. په‌لکه زیرینه‌ی ئیواران ئه‌به‌ستنی به‌گزنگی هه‌تاوی به‌یانیه‌وه. ئه‌زانێ دور و زومرووتی جوانی که له کۆشیا بووت، که‌وت با چاوی وقاریشی بپه‌رته سه‌ر ئه‌رز، به‌لام زانایه به‌وه که شتیک که‌وت تازه نایه‌ته‌وه ده‌ست. بۆیه سه‌یری ئه‌رز ئه‌کا بۆ ئه‌وه زه‌ویه شه‌رمی لی بکا.

شه‌رمه‌بو جوان پی بنیته‌سه‌ر ئه‌رز	چونکه‌تیایه‌تی سه‌د هه‌زار سه‌ر به‌رز
پۆلی چاوکالان ده‌سته‌ی نازداران	بازووی پاله‌وان رمه‌ی شاسواران
بی ده‌نگ له‌ویدان به‌کش و ماتی	سه‌ریان ناوه‌ته‌و له‌به‌ر نه‌هاتی

کوڤم! ئه‌و لاوه‌ی که‌وا پیر ئه‌بن ئه‌و ئه‌رزهی وتم هه‌ر بۆی شیت ئه‌بن، ئه‌م دله گه‌رمه بۆی [...]. ئه‌ویش به‌شه‌رمه، هه‌ر یه‌که بۆ یه‌ک دله‌که‌ی گه‌رمه. سپی به‌رگی مه‌لایه‌که، له‌و به‌رگه که‌وتوته سه‌ر ئه‌و که‌سه که مه‌لایه‌که رووی تی ئه‌کا، هیزی جوانی بی‌زی پیره. زه‌مانی جوانی ریبازه‌بو پیری، هه‌رکه به‌مینی ئه‌بن بی‌ینی. به‌پاچ و بیلی تیی نه‌که‌وی تا له

رۆژی پیریدا تێنە کەوێ. لە جوانیدا وامەزانه هەموو رۆژی هەر وایە ئەبێ بزانی کە رۆژان رۆژی لەدوایە.

پیری ئەم دنیا گەر مالی هەبێ
هەزاران گەنجی لەدەرمان ئەبێ
ئەو گەنجە کەوا بێبەهرە ی ماله
لە هەر دوو بارا دەستی بەتالە
تۆ ئەبێ بە من من نابمەو بە تۆ
دەستی چاککاری بەرمەدەو برۆ

- ئەوە چ سۆزیکە کە وینە ی تەمی دەماوەند لەو دلە بە کولەو ئەدا بەیەکاو لە دوورەو
بۆ ئەکەوینتە گەمە. خالی سەر گۆنای یاری هیچ شتێکی تر نییە بێچوینێ. بەو تەنیا ئاگری
زەرەدەشتی نەبێ کە لە ئاتەشگای سەر دیارانەو بەلێسە ئەدا و ئەلێ:
خالی وا وەبان گۆنای پیروژەو
وێک شەم ئەسووزی وە نەکەرۆژەو

- زۆراب ئاغا لە کوردی تورکیا و ولاتی جزیره بوو؛ ۲۲۰ سال زیا. سالی ۱۹۷۷ عەمری
خوای کرد. بنەمالە یەکی پێکەووە نا لە ۱۸۰ کەس؛ ئەمانە هەموو کوپ و کوپەزا و کچ و
کچەزا و کەساتی تری بنەمالە کە بوون.
بیر و هۆشی زۆر تەواو بوو؛ خۆی بۆ خۆی مێژووی ئەو ۲۲۰ سالە بوو، هەر لە زەمانی
ناپلێونەو ئەیهینا تا سەلاتینی عوسمانی.

- ئەزانی لە سالی ۱۹۳۹، وە تا سالی ۱۹۷۹ - واتە ماوەی ئەم چل سالە - تەنیا ۳۶ رۆژ
شەر نەبوو. کە ئەلێم نەبوو، واتە لەنیوانی حوکومەتەکانا؛ ئەگەینا لە نیوانی بەرەو تاقفەکانا
ئەو زۆر بوو، بەلکوو لەنیوانی تاکە تاکە ی خەلکا.
۲,۰۳۶,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ئەوەندە شەر قەوماوە؛ واتە چرکە یەک شەپکی
تێدا بوو. لەم حسابەدا هەریەک تاقە کەسێکی ئادەمیزادە ئەگرین بە دەستەو، واتە یەکی
لەگەل یەکی تر لەسەر توپکەلە شووتی شەپکی کردووە. لە دوا ی ئەو هەر ئەو کەسە لە
گەل یەکی تر وە یا لەگەل کەسە ی پێشوو لەسەر مورویک شەپکی کردووە. دوا ی ئەو
یەکی تر لە گەل یەکی کەدا لەسەر سەلکێ چەوننەر شەپکی کردووە، هەر وا پێتو برۆ.
من قسە لەووە ناکەم کە دوو کەس وە یا سەد کەس لە یەک کاتا لەسەر دوو شت وە یا
سەد شت شەپیان کردووە. ئەگەر ئەو بێننە ناووە ئەو ئەبێ حسابی ئەو بەکەین کە ئەم
رووناکی رۆژە ی ئێمە ی داگرتوو تەنیا نیو ی رووناکیە کە یە؛ نە...

جنگانه‌وه تاریک بووه و نه‌وان بهر نه‌و نه‌و نیوه‌یه‌یان گرتووه. جا ئیتر قسه له شه‌ری گیانله‌به‌ره‌کانی تره‌وه مه‌که.

- پیاویکی کوردی جاف سالتیک ئه‌چی بۆ حه‌ج، له‌ته‌وا‌فا له‌ناو نه‌و حه‌شامه‌ته‌دا رانه‌وه‌ستی و ته‌واف نه‌کا. سه‌یر نه‌کا نه‌وان شتیکی ئه‌لین ئه‌م هیچی لینی تینا‌گاو نازانی وه‌کوو نه‌وانیش بلن. به‌هه‌ر پاله‌به‌ستۆیک ببی خۆی له‌قوفلی که‌عبه‌نزیکی نه‌خاته‌وه‌و ده‌ستی پیوه‌ئه‌گری و ئه‌لن: بینایی چاوان جاریکی لیره‌یت و جاریکی دواوان. وا له‌و ریگه‌ دووره‌وه‌هاتگم بۆ خزمه‌ت ده‌ستم گرتگه‌ وه‌و قوفله‌ سووره‌ی به‌رده‌مت. ئه‌مانه‌ داویانه‌ وه‌یه‌کا که‌س نازانی چی ئیژن. من وه‌و جووری نه‌وان نازانم بیژم. تو‌ی تو‌هه‌ر یه‌ک زوان بزانی؟ تو‌ که‌ باشکی و روغزایی و ته‌رخانیت دروستکردوی، تو‌ی زوانی نه‌وانیش بزانی. وه‌و زوانه‌ی خۆم ئیژم:

تو‌ی لیم خۆش وی. باوک و دایکم و وه‌ته‌ک پیزه‌ی کاره‌که‌رت چاویان له‌ده‌می منه‌، منیش چاوم له‌ده‌می تو‌س. ده‌م و نفوسیکمان بۆ بخه‌ره‌ کار له‌و رۆژه‌دا که‌ ئیژن رۆژی حه‌له‌ولایه‌، چاویکت لیمانه‌و وی. دنیا وه‌شه‌قی قیامت نه‌روا. ئیسته‌ سنی په‌ره‌ی به‌هاری شاره‌زوور ئاوه‌نیا بووگه‌سه‌وه‌و سه‌ری داوه‌ وه‌یه‌کا. کوپه‌کوپه‌له‌و بناری بیسانسووره‌ ده‌واریان هه‌لداگه‌و میگه‌ل له‌ ده‌وریا خزمه‌خرمیسی. تو‌ خوا زوو پالمان پیوه‌نی با بیانگرمه‌وه‌، چه‌ن رۆژیکی تر بار نه‌که‌ن نه‌چه‌ن بۆ کوستان، هیچ نه‌وی با له‌ کلکه‌ی شلیتر و ناو خوانا فریایان که‌وم.

نه‌و رۆژه‌که‌وه‌زوانی خۆت فه‌رمووت وه‌ ئیسرافیل فوو وه‌شاخه‌که‌یا بکا تیمه‌وه‌ بۆ خزمه‌ت؛ نه‌گه‌ر له‌ دواوان نه‌تگرم خۆ لیره‌هه‌ر نه‌تگرم.

گوناحی من فه‌رس، وه‌لن عه‌فوی تو‌ فره‌فره‌تره‌. یه‌کنی پیاو وی نه‌گه‌ر داوای شتیکی لینی بکه‌ن ده‌س وه‌روویه‌وه‌ نین، من له‌و ریگه‌ دووره‌، وه‌پشت نه‌و غه‌زه‌وه‌ی خواوه‌ که‌ پینی ئیژن و شتره‌هاتگم، داوای دوو شتت لینی نه‌که‌م:

یه‌کنی نه‌وانه‌ی که‌ وتم له‌ گه‌ل هۆزی مراوه‌یسه‌ش وه‌خۆمه‌وه‌ عافوومان بکه‌یت. یه‌کنی تو‌ی ده‌س بگری وه‌بالمه‌وه‌ وه‌بێ مزه‌په‌ته‌ی برۆمه‌وه‌ بۆ ناو عیقل. بێ کوپه‌ ئیسه‌ چاوه‌ له‌درگان ئیتره‌مالاوا وی.

(منیش نه‌لیم: نرخ‌ی گه‌وه‌هر گه‌وه‌هری نه‌یزانی).

خالەمەحمووی ھەمەئە سەمینی وردەشائەری ھەبوو پیاویکی پیری بەسالا چوو بوو. داستانیکی راز و نیازی باوکی و خوا ھەبوو بەتەواوی لەبەری بوو. وتی: منیش ئاگری بیستنی ئەو داستانە ھەلیگرتەم چووم بۆ لای بەلکوو بۆم بگێریتەو. ھەرچەند کەم ئەبگێرێتەو بەلام لەبەر ئەو تۆزێ خاتری ئەویستەم دەستی ئەنا وەرپوومەو و بۆی گێرێتەو وتی:

باوکم خوا بێخاتە ناو خەزینەئە رہەمەتەئە خۆبەو! لەزەمانی ھەمەپاشادا گشت جارێ لە ژێر دەوار و بەر دەوارا ئەیفەرموو: بێنایی چاوان! نازانم بێژم تۆ چیت؟ ئەو ئەزانم ئەھا ھا ئەوێ کە تا چاوە بێرێتەکا لەو درێژێ ئاسمانە تۆ گشتت دروست کردگە. ھەر بێرۆ، ھەر بێرۆ، ھەر ناوڕێتەو. پیاو وا ئەزانێ ئەو بەرێتەو، کەچی ھەر لە ھەولێتەو. ئەگەر من دوو بەلم ھەوێ و بێرۆم وەو ئاسمانەدا بەلەکانم شل ئەون و وا ئەزانم چووگم، کەچی ئاسمان ھەر دوورتر ئەوێتەو، گەر مە ھەسوونێکم بەرچاوە کەوێ کەچی ھێچ دیار نییە. کەواتە تۆ ئاسمانت وەبێ ھەسوون راگرتگە.

ئەو ئەستێرانە ئێژی چرای نیوہشەون وەک کولمێخی دەروازەئە بازارەکەئە شار کوتیاگن وەو ئاسمانەدا کە ئێژی پێرۆزەئە. تۆ دەست وە گشت شتیکەو ئەژەنیت، کەچی تۆیش دیار نیت. رزقی مار و میروو ئەدەئە لە پشت پەردەئە غەبوو، کەچی ئەگەر من بێمە ئەو پشت پەردەئە تۆ لە ویش نیت. تۆ دەریا گەورەکان وە «زریوار» یشەو ھەندێ جار ئەیانکەئە وە یەخ، ھەندێ جار ئەیانکەئە وە ئاوی رووت، کەچی ئەو گشت گیاندارانە لە ناویانا ھەر ھەلئەقونینەو. بەشی گشتیان ت داگە، نایەلی کەسیان وەبێ رزق سەر بنیتەو. من ئەو گیانەئە لە بەرمایە تۆ دانتیاگە لە گەل ئەو دا کە وەمنەو، من نازانم چیبە. دەست ئەدەم وە دەوارەو ھەلئە ئەدەم ئێژی رۆستەم، کەچی نازانم ئەو زۆرە چیبە کە تێمدا یەو دەوارەو ھەلئەدەم.

ئەو دەشتی «مێرگەپانە» لەو خەتێ بەھار -خوا نەبوو- پریەسی لە ھەلالەو بەبیوون، ھەر گولێ وەرەنگێ رەنگ ئەداتەو، گشتی تۆ دروست کردگە. من وەم فرەزانێ خۆمەو ھەرم تیا سەر ماگە، نازانم چیبە یەک تۆمە پەرەئە گولەکەئە پەلێکی سوورە، پەلێکی کەوہس، خەتێکی زەرەوامە، تۆ لەگشتیا ھەیت، کەچی وەچاویش ناوینریت.

ئاوہکەئە سەرۆی سوبحاناغا ئێژی ھەزار چاوی قرژانگەو کۆ بووگەسەو بووگە وەو گۆمە کە -خوا نەبوو- گشت مینگەلی جاف ئاوی لێ بەخواتەو ھەر پێوہ دیار نییە، تۆ زیادێ ئەکەئە کەچی تۆیش دیار نیت. جۆگە ئاوہکەئە کە لە بەری ھەلئەگێرێ لەدوورەو

گەنجی درەخشان

- پیاویک هەبوو لە ئاکرێ پسمام عیسۆیان پیتی ئەوت. کەوتبوو سەڵاوو؛ لەوانەبوو پەکن بکەوێ. ژنیکی هەبوو -خاتوو زین- ئەم لەو خرابتری بەسەر هاتبوو. لەگەڵ ئەوەش بەتەواوی زال بوو بوو بەسەر مام عیسۆدا. ئەم بیوتایە پیاز ئەو ئەیوت: سیر.

میشکیکی زۆر قەلەویان هەبوو پسمام عیسۆ مرخی لیتی خۆشکردبوو. هەر چەند بەهاتایەتە سەر ئەو کە بیوتایە خاتوو زین با سەری بپین، خاتوو زین بەداریک راوی ئەنا؛ راوی پسمام عیسۆ. پسمام عیسۆیش هەر وەختەبوو سوێ بیتهو.

ئەم پسمام عیسۆیە ئامۆزایەکی هەبوو ئەویش وەکوو ئەم چووبو سەڵاوو. رۆژیک چوو لە پیتی وت: پسمام راستی من وەختە دلم دەرچن بۆ گوشتی میشک. میشکیکی قەلەومان هەیه هەر چەند ئەکەم خاتوو زین نایەلی سەری بپین و منیش هەر ئەو نییە کە سویم بیتهو. ئەویش هەندێ راما و پاشان وتی: تۆ بچۆ خۆت ئالۆز بکە. ئەویش دیت سەر ئەخاتەسەرت. هیچی پیتی مەلی. لەپاش ئەو کە زۆر لەگەڵتا خەریک ئەبێ ئەمجا بلی راستی وای نیکە کەم شکاوه. ئەمە بلی و ئیتر لیتی گەری.

پسمام عیسۆ ئەچیتەو مالهوو دەست ئەکا بەعاجزی و خۆ بادان و هاوار و نالەکردن. خاتوو زین دیت بە لایەو ئەلی ئەو چیتە؟ ئەمیش دەنگ ناکا و هەر هاوار ئەکا خاتوو زین بێ تاقت ئەبێ ئەلی: پیاو کە بۆ دەنگ ناکە؟ ئاخر قسە بکە بزەنم چیتە. ئەلی: خاتوو زین لە قسەنایەو ناگوتری. خاتوو زین تۆزێ شیرگرت ئەبێ و زیاتر سەر ئەخاتەسەری. پسمام عیسۆ ئەلی: خاتوو زین واز بیته تازە ئیتر من ژیانم بۆ چییە؟ ئەلی: ئەیهەرۆ بۆچی؟ ئەلی: خاتوو زین ئەوی راستی بێ دەعباکەم شکاوه. تازە ئیتر مردنم باشتره.

خاتوو زین ئاگر ئەکەوێتە کەولی و ئەلی بەقوربانت بێم! تۆ نەخۆشیت دەردت بکەوێ لەمن بچمەلای کێ تا داو دەرمانتیکت بۆ دروست بکا؟ ئەلی: خاتوو زین تازە هیچ داو دەرمان نەماوه. خاتوو زین ناگری جگەر هەلیئەگری و ئەچن بۆ لای مامی پسمام عیسۆ پیتی ئەلی لە دەورت گەری! عیسۆ نەخۆشە بزەنە نووشتەیه شتیکی بۆ ناکە. ئەلی نەخۆشە کە چییە؟ خاتوو زین لە رووی هەلنایە بیلیت لە ئەنجاما لەبەر ناگری جگەر هەر پیتی ئەلیت. ئەویش ئەلی: ئەمە ئاسانە من لەکتیبا دیومە ئەگەر یەکن توشی دەردی کێر شکان بوو، بە رووی میشکیکی قەلەو چەور بکری جیگای خۆی ئەگریتهو. جا ئەگەر ئەتوانی میشکیکی وای بۆ پەیدا کەیت چاری دیت، ئەگەینا تازە لە دەست دەرچوو.

خاتوو زین ئەلنی: مریشکینکی زۆر قەلەو مان هەیه هەر ئیستە ئەچم بۆی سەر ئەبرم. ئەویش ئەلنی: ئاوەکەشی لەگەڵ برنجدا بۆ دروست بکە. ئەلنی چۆن نایکەم.

خاتوو زین خەخل هەرا ئەکاتەووە بۆ ماله‌ووە خیرا مریشکەکە سەر ئەبەری و رۆنەکە ی ئەگرێ و گورج ئەچی دەرپینکە بە پسمام عیسۆ دانه‌کەنێ و ئەکەوێتە مشت و مال کردنی خەنجەرەکە ی. بەتەبیتەت شکاوی نامینێ و سەر بەرز ئەکاتەووە ئەکەوێتە نزگەرەکردن. خاتوو زین ئەلنی: ئۆ یارەبێ رزگار بێ پسمام بۆ دەرمانی نواندت. بەلام عیسۆ تۆ پیاویکی خراب بوویت شتی وات لێ قەوما بوو بۆ زوو دەنگت نەئەکرد؟ دەههسته ئەووە ئاوەکەشم بە برنجەووە بۆ لێ ناویت بیخۆ. جاریکی تر وریا بەو ئاگاداری خۆت بە باتووش نەبیتەووە. پسمام عیسۆ ئیتر بەئاواتی خۆی گەیشت.

- مامۆستا مەلا سالحی کۆزەپانکە لە هەولێر وە کوو شیخ بابەعلی تەکیەیی لەسولەیمانی لە مەلایەتی و لە قسەخۆشی و لەتەمەن درێژیدا شانیا نەدا لە شانییەک.

لە سەر دەمی مەلا ئەفەندی هەولێردا بۆ ئەو فەقییانە کە لە خزمەتی ئەودا لەمزگەوتەکە ی ئەو ئەیانخویند، هەر یەکە مانگێ دوازە رۆپییە لەکیسە ی خۆی بۆ بریبوونەووە. سامانی مەلا ئەفەندیش وە کوو مەلایەتیەکە ی هەر بەناو بانگ بوو.

جاریک مەلا حەمەمین ناویکی خۆشناوی لەگوندی هەر تەلەووە دێ بۆ هەولێر بۆ ئەووە لەخزمەتی مەلا ئەفەندییدا بخوینێ و مانگێ دوازە رۆپییەش وەر بگرێ. دامەزران لەلای مەلا ئەفەندی زۆر بە گران ئەکەوت؛ چونکە تا شوینی یەکیک خالی نەبوا یە، یەکیکی تر لەجیگای دانه‌ئەمەزرا. ئەم مەلا حەمەمینەش ماوە یەکی زۆر بەمەووە خەریک بوو شوینەکە ی دەست نەدەکەوت. رۆژیک لەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە دەردەدل ئەکا کە لە میژە خەریکە لای مەلا ئەفەندی دامەزری و کەچی هەر دانه‌مەزراووە. مەلا سالحیش ئەلنی:

ئەری بابم تۆ لە هەر تەل لۆ دەبزوویت؟ دەرزە کەت لەو ی هەیه، هیچ نەبێ مانگێ بابی دوازە رۆپییەش هەر کەران دەگینێ؛ ئیتر جگە لە نانه‌کەت.

- کابرایەک ئەچیتەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە ئەلنی:

قوربان بەدەست نوێژیک چەند نوێژ دەکری؟ ئەلنی: زۆر. ئەلنی: نوێژی سوننە تانیسی پێ دەکری؟ ئەلنی: بەلێ. ئەلنی: هی قەزایانیش. ئەلنی: بەلێ. کابرا هەر زۆری لەسەر ئەروا مەلا سالح لە ئاخرا ئەلنی: «دەبرۆ مردیت مرئ! بەدەست نوێژیک سەد کەرانی پێی بگئی».

- دوو کابرا کیشەیهک لە بەینیانارووەدا یەکیکیان داوای هەندێ پارەیی قەرزی لەویکەیان ئەکا. ئەویش ئەلێ: لام نییە. ئەنجامیان ئەگاتە شەرع کردن و ئەچنەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە. مەلا بەکابرای داواکەر ئەلێ: شایەتت هەیه؟ ئەلێ: نەو، لایلا. بەکابرای داوا لێ کراو ئەلێ: سویند ئەخۆی کە ئەم پارەبەت لەلا نییە؟ ئەلێ: بەلێ. ئەمجا بەکابرای داواکەر ئەلێ سویندی ئەدە؟ ئەلێ: بەلێ بچیت دەست نوێژ بشواو بیت سویندم بۆ بخوا. کابرای داوا لێکراو ئەلێ دەستتۆژم هەیه و ئیستە قورعانی بۆ ئەخۆم.

کابرای داواکەر ئەلێ هەر ئەبێ دەستتۆژ بشوا. مەلاش ئەلێ: باوکم ئەوا ئەلێ دەست نوێژم هەیه، ئیتر دەست نوێژی چی بشواتەوه؟ کابرای داواکەر ئەلێ: نابێ تا لەبەر چاومەوه دەستتۆژ نەشوا قایل نابم. ئیتر مەلا سالح ئەگاتە تینی و ئەلێ: مردیت مری! لۆ هیریت. ئەوا ئەچی لەبەر چاوتەوه دەستتۆژ ئەشواو پاشان دەست ئەخاتە سەر کیری و لۆت دەنێری. ئیتر تۆ ئەمە چییە گرتووتە سەر زمان هەر ئەری ئەبێ لەبەر چاومەوه دەستتۆژ بشوا.

- کابرایەک هەبوو توتکیان پینی ئەوت. سەریکی زۆر بچووکی هەبوو ئەتوت گۆژە. رۆژیک کابرایەکی تر بەبەرە لەبێ دەستیکێ سەری گرت و سووکە سووریکێ پینداو وتی ئەم سەرە بچووکی چییە؟ توتک وتی: وەللا خۆم وام پینخۆش بوو.

- مەحموو بەگی رەزا بەگی جاف گێرایەوه وتی: کابرایەکی کەمالەیی دەرویشی شیخ عەبدولکەریم ئەوی - رۆحم وەفیای وی. رۆژیک کابرا ئەچی بۆ خزمەتی شیخ و دەستی ماچ ئەکا. شیخ لەو کاتەدا تۆزێ توورە ئەبێ لەبەر هەندێ پەژارەیی تایبەتی خۆی کە لە دلایا ئەبێ. بە دەرویشە کە ئەلێ: برۆ لاچۆ دەستم ماچ مەکە، من شیخ نییم. دەرویش تۆزێ لێی مۆر ئەبیتەوه و پینی ئەلێ: گووت خوارد دەسا وەللا شیخیت.

- شیخ محەمەدی شیخ جەلال گێرامەوه وتی: محەمەرەشید هەبوو پۆلیس بوو، بەدەوریە ئەچیتە دیی فیکەدەرە لە قەرەداغ. لەوی ئەچیتە مالیکیک. پیاو لەمال نابێ، ژنەکە هەر خێرا هەلنەستی نان و چاوشتە جێ بەجێ ئەکا. خۆت

نه‌زانی داری دوا بر او ی قهره داغ تهره، هه‌لنابی. ژنه ههر فووی لی نه‌کا و همه‌ره شه‌یدیش به‌به‌رگی پۆلیسه‌وه دانیشتووه. ژنه نه‌وه‌نده فوو نه‌کا - بلامانی - یه‌کیکی پیا دیتنی. مناله‌که‌ی خوی له تهنیشتییه‌وه نه‌بئی به‌چه‌پۆک به‌ر نه‌بیته‌سه‌ر و گوپلاکی منالی به‌سته‌زمان، نه‌لی: باوانت شیوی! حه‌یای عینسان نه‌به‌ی. به‌م ئیشه‌ی له همه‌ره شه‌ید نه‌شاریته‌وه.

باش نه‌وه که‌نان و چا پی نه‌گا و همه‌ره شه‌ید نان نه‌خوا هه‌لنه‌ستی به‌روا لاق به‌رز نه‌کاته‌وه تریکی ناقولا نه‌که‌نی و نه‌ویش به‌ر نه‌بیته‌سه‌ر و پۆته‌لاکی مناله‌وه ده‌ست نه‌کا به‌ لیدانی و نه‌لی: مردووت مرئ حه‌یای پیا و نه‌به‌ی. ژنه‌که نه‌لی: باو کم بۆچ له مناله‌که‌م نه‌ده‌ی؟ نه‌مه له باتی پیاوه‌تیمان که تیر نان و چات خوار دووه ئاوا جه‌زمان نه‌ده‌یته‌وه که له مناله‌که‌مان نه‌ده‌یت. همه‌ره شه‌یدیش نه‌لی:

به‌خوا دایکم من وامزانی هه‌ر که له‌م ماله‌دا به‌تری نه‌بئی له‌م مناله‌ بدا.

- شیخ مارفینکی زلزله‌یی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی نووشته‌وه شته‌ی نه‌کرد بۆ نه‌خۆش. نافر ته‌یک هه‌بوو نه‌ویش پوو ره‌به‌باتی ناو بوو. کوپریکی جه‌حیلی هه‌بوو زۆری خۆش نه‌ویست. نه‌م کوپه‌ تایی پی هاتبوو دایکی تووشی گه‌لنی هات و چووی لای شیخ و مه‌لا بوو بوو پیته‌وه. له‌ ناخر جارا ری نه‌که‌ویته‌ لای شیخ مارفیش پتی نه‌لی: به‌قوربانته‌م کوپه‌ که‌م تابه‌کی قورسی لی هاتوووه نه‌بئی نووشته‌یه‌کم بۆ بکه‌ی بۆی. نه‌ویش نووشته‌یه‌کی به‌دلی بۆ نه‌کا و بۆی قه‌د نه‌کا و نه‌یداتی، پتی نه‌لی:

پوو ری نه‌بات! نه‌مه‌له‌ناو ئاودا بیشه‌وه‌وه ئاوه‌که‌ی به‌ده‌ری بیخواته‌وه؛ به‌لام هه‌ر بۆ زیاده‌به‌رشت دوو سئ سه‌لواتیش به‌ده‌ری بیخوا به‌ هیمه‌تی شینخان چاک نه‌بیته‌وه.

- کوپریکی ته‌ویله‌یی هه‌بوو به‌عه‌سکه‌ری ری نه‌که‌ویته‌ نه‌و ولاتی عه‌ره‌به‌ستانه‌ و پاشان نه‌گه‌ر پیته‌وه‌ بۆ ولات. رۆژیک له‌ چاخانه‌که‌ی ته‌ویله‌ له‌ناو کوپه‌ و کالا کلاوه‌که‌ی لار دانه‌نی و قاج نه‌خاته‌ سهر قاج و به‌فیزیکه‌وه دانه‌نیشی. له‌و کاته‌دا دوو کوپه‌ میوانی دین نه‌ویش بانگ نه‌کا له‌چایچییه‌که‌ ناست زا بینه‌ست چا. نه‌مه‌ش بۆیه به‌م جووره نه‌لی: بۆ نه‌وه‌پیشانی هاو‌ریکان و دانیشتووی چاخانه‌که‌ی بدا که‌عه‌ره‌بی چاک نه‌زانی. کابرای چایچی شه‌ش چا دینیت سئ چای بۆ نه‌وان دانه‌نیت و سیانی نه‌میته‌وه. کوپه‌ عه‌سکه‌ری ته‌ویله‌یی واقی وری نه‌مینی به‌ر نه‌نیته‌ بنا گوئی یه‌کن له‌ هاو‌ریکانیه‌وه‌وه نه‌لی:

بۆچی سته‌ سئ نییه‌؟

- له‌ب‌غدادا گۆرانی بیژیکی به‌ناوبانگ هه‌بوو محهمه‌د گه‌بانجیان پیتی ئه‌وت. له‌راستیدا ئه‌م پیاوه‌ خواهنی مه‌قاماتی عیراق و کۆن بوو بوو تیا‌یا. له‌ به‌ر پایه‌شناسی ئه‌م پیاوه‌ حوکومه‌تی به‌غدای سالی ۱۹۶۹ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌ ته‌له‌فزیۆنی به‌غدادا بۆ کرد. هه‌رچه‌ی هونه‌رمندی گۆرانی و مه‌قامات هه‌بوو کۆی کرده‌وه‌و هه‌ر به‌که‌ له‌ مانه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ده‌سه‌لات به‌گۆرانی به‌ بالای گه‌بانجیدا هه‌لیان ئه‌دا وه‌ ئه‌م گۆرانی و ئاهه‌نگه‌ درا بوو به‌ئیتسگه‌ی رادیۆش. دپاره‌ ئه‌مانه‌ هه‌مووجار روویان ئه‌کرده‌ محهمه‌د که‌ ئه‌ویش خۆی له‌ کۆره‌که‌دا دانیشتبوو به‌شعر و گۆرانی ئه‌یانوت یا محهمه‌د.

مام پیرداود لای منیش له‌ نیوه‌ی عومری به‌ملاوه‌ له‌ به‌غدا رایواردبوو، به‌لام به‌که‌ تاچه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی فیر نه‌بووبوو. هه‌ر کاتی که‌گۆرانی بیژه‌کان ئه‌یانوت یا محهمه‌د ئه‌م ئه‌یوت: «للی الله‌ علیه‌ وسلم». نه‌یه‌زانی دنیا چ‌ باسه‌، وا‌ تی‌ ئه‌گه‌یشت ئه‌مه‌ مه‌ولوودییه‌و به‌بالای بیغه‌مبه‌ر ئه‌لین و ئه‌و دینن.

- شیخ محهمه‌دی شیه‌ جه‌لال گنیرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لالیک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی پیاویکی له‌خوا ترس و دلپاک بوو. رۆژیک له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا و ئه‌لن:

خوا بۆیه‌ موسای ناو نایه‌ موسا چونکه‌ موسای ناو بوو؛ وه‌بۆیه‌ فیرعه‌ونیشی ناو نایه‌ فیرعه‌ون چونکه‌ فیرعه‌ونی ناو بوو. ده‌سا خوایه‌ بۆ خاتری ئه‌م فرعه‌ونه‌ له‌ ئیمه‌و له‌موساش خۆش بیی. ئه‌ویتیشی بۆ سه‌بینه‌ی.

- دیسان گنیرایه‌وه‌وتی:

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌دا مامه‌شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب سه‌ر ئه‌خاته‌سه‌ر ئه‌و حاجی مه‌لا جه‌لاله‌ له‌ لایه‌ن چوار ئیمامه‌که‌وه‌. له‌ ئه‌نجاما حاجی مه‌لا ئه‌لن: ئه‌م موجته‌هیدانه‌ هاوچه‌رخ نه‌بوون ئه‌ویش پیتی ئه‌لن: چۆن؟ ئه‌لن:

ئیمامی شافعی له‌محرابدا نوژی ئه‌کرد ئیمامی حه‌نه‌فی چوو تووتکه‌سه‌گینکی له‌حه‌وزه‌که‌ هه‌لکیشا و فری دایه‌ کۆشی شافعیه‌وه‌. ئه‌ویش هه‌ستا به‌ر بووه‌ جنیودان به‌ئیمامی حه‌نه‌فی و له‌یه‌که‌ هه‌لدان په‌یدا بوو جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ هاوچه‌رخ نین.

- هه‌ر ئه‌و گنیرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لایک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی روژیک باسی زه‌کاتی لی ئه‌پرسن که چۆنه‌و چۆن نییه؟ ئه‌ویش ئه‌لی: من ئه‌وه‌نده‌ی لی ئه‌زانم که خواوه‌نته‌عالا ناوی شه‌عوور دیتنی له قورعانا ئه‌وه مه‌به‌ستی جۆیه.

- به‌خوا با نه‌بی به‌گزی منیش جاریک له‌لای شیخ محمه‌دی قزلجی له‌و حاجی مه‌لا جه‌لاله‌م پرسى که مه‌لاکانی سوله‌یمانی چۆنن و چۆن نین و چۆن رائه‌بویرن؟ وتی: «فلانی ده‌نگ مه‌که زۆر خراب و ناجسنن». وتم بۆجی؟ وتی: کوره هه‌موو ئیش و کار و تا‌عه‌تیکیان ها‌تۆته‌سه‌ر گالته‌کردن به‌من.

ئه‌مه‌ش که‌من ئه‌یگنیزمه‌وه له‌ روژی ۱۹۵۷/۵/۲۴ دا‌بوو له‌ مه‌دره‌سه‌ی نائله‌خاتوون له‌به‌غدا.

- ئه‌حمه‌دی حاجی سال‌حی قاسم گنیزایه‌وه وتی:

ئه‌وا له‌سه‌رده‌می خۆیا مالمان له‌و لای خانه‌سووتاوه‌وه‌یه له‌ سوله‌یمانی. گه‌نجایه‌تی منالیمه‌ رقم له‌ عه‌تای حاجی کاکه‌حمه‌دی شالی هه‌لگرتوه؛ نایه‌لم به‌ته‌قه‌ی تهنه‌نگا به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا بپروا. هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رئه‌که‌وت ئه‌که‌وته‌مه شویتنی ده‌ست له‌سه‌ر شان به‌جنتیوو به‌ به‌رد تییگرتن کونه‌مشکم لیتی کردبوو به‌عه‌ماره‌ت. خوا هه‌قه ئه‌ویش که چاوی به‌من ئه‌که‌وت شوین نه‌بوو خۆی تیا بگریته‌وه؛ هه‌ر چوار هه‌نگاوی ئه‌کرد به‌ هه‌نگاوێک و بۆی ده‌رئه‌چوو.

ئه‌گه‌ر جاریک بیانناردایه‌ بۆ خان و بازار و هیا خۆی ئیشی به‌بازار بپوایه، ئه‌بوایه له‌ ریگایه‌کی زۆر دووره‌وه هه‌موو کۆلانه‌کانی بپریایه، ئه‌و وه‌خته‌بچوایه بۆ بازار؛ ئه‌مه‌ش هه‌موو له‌ترسی من.

ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌م زالیه‌ی من و ترسه‌ی ئه‌و درێژه‌ی کینشا؛ چ یارای ئه‌وه‌ی هه‌بوو به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا تیه‌په‌ی. وتی ئه‌وا روژیک سه‌یرم کرد عه‌تا له‌سه‌ر کۆلانه‌که‌وه ده‌رکه‌وت. هه‌ر له‌ دووره‌وه بۆی چووم و ده‌ستم کرد به‌جنتودان پیتی که چۆن توانیوته سه‌ر بکه‌ی به‌م کۆلانه‌دا؟ وتی سه‌یرم کرد ئه‌و عه‌تایه که جاران چاوی به‌من بکه‌وتایه شوین نه‌بوو خۆی تیا بگریته‌وه هه‌یچ گویی نه‌دامن هه‌ر هات. من له‌مه زۆر تووره بووم ده‌ستم کرد به‌قه‌سه‌ی وتنی و وتم ئه‌وه به‌ره‌و رووم دیت؟ سه‌یرم کرد ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌جنتودان به‌من و هه‌ر دیته پینشیشه‌وه. من که‌ئه‌مه‌م دئ هه‌ندئ له‌گیف بوونه‌وه‌که‌ی خۆم که‌م کرده‌وه و له‌شوینه‌که‌ی خۆم وه‌ستام. نه‌خیر ئه‌و هه‌ر دیته پینشه‌وه هه‌یچ گویم نادانئ. وتی: من یه‌ک دوو هه‌نگاو

كشامهوه دواوه، ئهوه ههر ناوهستی و دیت؛ ئهوا جیتیویش ئه‌دا. خۆ منیش له جیتیودان نه‌که‌وتوم.

دانه‌ویمه‌وه بۆ به‌ردیک و به‌ردیکم تییگرت ئه‌ویش دانه‌ویه‌وه بۆ به‌رد و به‌ردیکی گرتە من. من یه‌ک دوو هه‌نگاوی تر كشامه‌وه دواوه. ئه‌وه ههر دیت و جیتیو ئه‌دا و به‌ردم بۆ ئه‌هاوێژێ، سه‌یرم کرد بۆن و به‌رامه‌ ئه‌نجامیکی چاک نادا به‌ده‌سته‌وه، به‌خوا پشتم تییکرد و ئه‌مجا من که‌وتمه‌ هه‌لاتن. گۆشه‌یه‌کی چاوم پینویه‌یه سه‌یر ئه‌که‌م که‌وتوته‌سه‌رم ها ئیسته‌ به‌مگری، ها توژیکیکه، به‌ ههر جۆر بوو سه‌رم کرده‌وه به‌ مالی خۆماناو ده‌رگا که‌م داخست.

گویم لێ بوو وتی: بۆم راوه‌سته هه‌ی وا وات لێ بکه‌م؛ من ئه‌گه‌ر به‌مزانیا به‌ تۆ ئه‌وه‌نده حیزه‌ له‌یت ئه‌مه‌دوو ساله‌ به‌مجۆره‌ خۆم تووشی ئه‌م عه‌زیه‌ت و ده‌ردی سه‌ری و کۆلانه‌و کۆلانه‌ ئه‌کرد؟

- له‌و بناری «ده‌شته‌تال» هه‌ پیاویک هه‌بوو سۆفی پیروتی ناو بوو؛ جۆلایی ئه‌کرد. میوانتیکیان هات، ئه‌ویش له‌سه‌ر پێ چالکه‌ بوو. دنیا زستانه‌، ئاگر کراوه‌ته‌وه. کابرای میوان له‌م به‌ری ئاگر دانه‌که‌وه دانیشتووه‌و خیزانه‌که‌ی سۆفی پیروتییش له‌و به‌ره‌وه.

ژنه‌که‌ ده‌رینه‌که‌ی درابوو دواپراوه‌که‌ی به‌ ده‌ره‌وه بوو. سۆفی پیروتی چاوی لێ بوو. له‌ناو پێچاله‌که‌دا مه‌کووکه‌که‌ی ئه‌هینا و ئه‌برد ئه‌یوت:

هه‌پووش مه‌پووش ئه‌و کونه‌داپووش

ژنه‌ ههر تی نه‌ئه‌گه‌یشت. به‌ ناچاری سۆفی پیروتی ههر به‌ده‌م مه‌کووک کوتانه‌وه خیرا سه‌ره‌ بزوویتیکی له‌ئاگره‌که‌ ده‌ره‌ینا و هاویشتی بۆ ژنه‌که‌ی. سه‌ر بزووت بۆ نه‌چێ بکه‌وی له‌ دواپراوه‌که‌. ژنه‌ له‌ تاوانا و له‌به‌ر ئه‌و ناکاو به‌، هه‌لبه‌لۆقایه‌وه‌و له‌ عه‌ززه‌ تانا -بلامانی- یه‌کیکی پیا هینا. جا سۆفی پیروتی مه‌کووکه‌که‌ی ههر ئه‌هینا و ئه‌برد و ئه‌یوت:

هه‌ته‌ر مه‌ته‌ر ئه‌م له‌و به‌ته‌ر.

- دوکتۆر عیزه‌دین گێراهه‌وه وتی:

ره‌ئۆفی سه‌عه‌ی فه‌تاح بۆی گێراهه‌وه وتی: ئه‌وا له‌ به‌سه‌ره‌م؛ دنیا گه‌رمه‌ به‌ نیوه‌په‌رۆان ئه‌گه‌ریمه‌وه بۆ میوانخانه‌که‌م، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه که‌ که‌س نه‌بوو قسه‌ی له‌گه‌لا بکه‌م، له‌م رووه‌وه توژی بێ تاقت بووم. روژیك سه‌یرم کرد و کابرایه‌کی هه‌ورامی له‌و ناوه‌داخه‌ریکی حه‌مالی و شته‌یه، ئه‌ویش به‌ نیوه‌په‌رۆان په‌نا دیواریک هه‌بوو ئه‌چوو له‌وی

ئه‌حه‌سایه‌وه. به‌زه‌بیم پیا هاته‌وه بانگم کرده لای خۆم پیم وت برام هه‌موو روژی به‌نیوه‌پوان وه‌ره‌لای من نیوه‌پوژهی خۆت بکه. لهم سینه‌ری ژووری ئوتیلهدا به‌سه‌تیوه. ئاوی سارد بخۆره‌وه. که دنیا بوو به‌عه‌سر و فینک داهاات بچۆ به‌لای کاسی خۆته‌وه. کابرا ئه‌مه‌ی زۆر پینخۆش بوو.

هه‌موو روژی له‌قرچه‌ی گهرمای نیوه‌پوژدا ئه‌هات. من چۆنم پینی وتبوو به‌و جۆره رایئه‌بوارد. منیش وه‌خته‌که‌م له‌گه‌لا به‌قسه‌کردن رانه‌بوارد. روژیک زۆر گهرما‌بوو من ده‌ستم کرد به‌ده‌رده‌دل کردن که ئه‌م گهرمایه‌ چیه؟ ئه‌ویش وتی:

قوربان ئه‌وه ئه‌م گهرمایه‌ هی ئه‌وه‌یه که وه‌ختی خۆی خواوه‌نته‌عالا ویستی جه‌حه‌نم لیره‌ دروست بکا- لهم شاره- هینای له‌ پینشا توونه‌که‌ی دروست کرد له‌پاشا ئه‌ولیاکان و شیخی سراجه‌دین لپی کۆ بوونه‌وه، عه‌رزبان کرد بینایی چاوان تو لیره‌جه‌حه‌نم دروست ئه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ عه‌ره‌به‌کان تیک و مه‌کانی بدن و به‌جاری ویرانی بکه‌ن. بینه‌ بیگوتیره‌وه بو شوینیکی تر.

ئه‌ویش که‌ئه‌مه‌ی گوئ لیبوو له‌ ترسا به‌خۆی و که‌ره‌سته‌ی جه‌حه‌نمه‌که‌یه‌وه هه‌لات. به‌لام توونه‌که‌ی له‌ به‌ر شپه‌زه‌یی لپی به‌جی ما. جا ئیسته‌ ئه‌م گهرمایه‌ خی ئه‌وه‌یه.

وتی له‌پاش چهند روژیک کابرا پینی وتم قوربان من بۆچی هه‌موو روژی بیم بۆ ئیره؟ بۆم حساب بکه روژی چوار فه‌یسه‌لی هه‌فته‌وه هه‌فته‌دیم پاره‌ی هه‌موو هه‌فته‌که‌م بده‌ری ئیتر بۆچ هه‌موو روژی بیم ئه‌چم بۆ خۆم کاسیه‌ک ئه‌که‌م.

وتی به‌راستی بیرو باوه‌ری کابرام به‌لاوه‌ سه‌یر بوو. وتم: برا بۆچی تو چی ئه‌که‌ی بۆ من؟ هیچ وانه‌زانی گوتی هه‌ورامانم بۆ ئه‌زمیری؟ من وتم با له‌و به‌ر هه‌تاوه‌ نه‌مینیتته‌وه؛ که‌واته‌ خوات له‌گه‌ل.

- له‌و ولاتی موکریانه‌ پیاویکی جۆلا هه‌بوو مام وه‌یسی ناو بوو. ئه‌م مام وه‌یسه‌ گه‌لنی جاری وا هه‌بوو له‌ به‌نه‌مه‌ره‌زی خۆی -واته‌ به‌ن له‌ خۆی- رانک و چۆخه‌ی بۆ خه‌لک ئه‌کرد و پیاوی ئه‌فرۆشت. پیاویکی تریش هه‌بوو مام حه‌یده‌ری ناو بوو بزنه‌ مه‌ره‌زی چاکی هه‌بوو. ژنیکیش هه‌ر له‌ ولاته‌که‌دا بوو پوره‌ئه‌سه‌مه‌ریان پنی ئه‌وت. ته‌شی ریسی ئه‌کرد؛ به‌لام ته‌شی ریسی چاک بوو. مام حه‌یده‌ر عومری هه‌شتا سال بوو، پوره‌ئه‌سه‌مه‌ر نه‌وه‌د، مام وه‌یسیش ته‌نگی به‌سه‌د هه‌لچینیوو.

هەر لەویدا ھەمەد بابە کریک ھەبوو دەولەمەند و خاوەن جووت و گا بوو. ھەموو سالی سەپانی رائەگرت. لەو ولاتەدا ھەکوو نان ئەدەن بە سەپان بەرگیشی ئەدەنی. ئەم ھەمەد بابکرە سەپانیکی راگرت. بریار ئەو ھەبوو رانک و چۆخەشی بۆ بکا، بەلام ھەر بۆی نەکرد و ھەر ئەبیوت: با مام ھەیدەر مەرەزەچاکە کەمی بپریتەو ھە ئێدەم بە پوورەئەسمەر جوان بیرسی، ئەو ھەختە مام ھەیس بەدل بۆت بکا بەررانک و چۆخە. ھەر بەم جۆرە سەپانە کەمی لە بەھارەو ھەختە پایز و لە پایزەو ھە ئێخستە بەھار. لە ئەنجاما سەپان ھەرەز بوو وتی:

مەرەز مەرەزی مام ھەیدەر بێ
تەشی ریسە کەمی پوورەئەسمەر بێ

جۆلاکەمی مام ھەیس سەر قنگ عەنتەربێ
ئەم رانک و چۆخە قەت تەواو نابێ

- کابرایەکی خۆشناو گۆندریژیک بار ئەکا لە تری و ئەبیاتە مەخمور بۆ فرۆشتن. تری ئەگۆریتەو ھەگەنم و بار دائەگرت بۆ گەرانەو ھە. گەنمە کە گران و قورس ئەبێ کەرە کە نایوانی؛ لەبەر ئەو کەر لەشویتی خۆی ناجوولنی. کابرا زۆری دا لەم کەرە بەستە زمانە. ئەوانیش دین تیر و پر ئەدەن لە کابرا. ھەندئ لەباری کەرە کەم ئەکەنەو ھە ئێدەن بە کۆلی کابرا خۆیا ئەلین دە ئێستە بۆ خۆت پرۆ ملت بشکینە. کەر کە بارە کەمی تۆزی سزک ئەبیتەو ھەئێتر ئەروا. جا کابرا کە لە گوندە کە دەرچوو سەری نابوو بەنا گویی کەرە کەو ھە پیتی ئەوت:

ھەنووکە چ دەریت؟ ما لێرەش خزموو ھەنە؟

- کابرایەکی شارەزوری تەلاقی ئەکەوی و ئەکەوینە شوین تەلاقە کەمی بۆ چاک کردنەوی. مەلا مەحموو گێرایەو ھە وتی:

ئەم کابرایە ئەچیتە سولەیمانی ئەچیتە لای مەلاعەبدوللای چورستانی و پیتی ئەلی:

قوربان تەلاقیکی پیسم خواردگەو لە رووم ھەلنا یە بیگێر مەو ھە. ئەویش ئەلی: باوکم بیلی بزائم چیت وتوو؟ ئەلی: ئاخەر قوربان لە رووم ھەلنا یە بیگێر مەو ھە.

ئەویش ئەلی: باوکم لە شەرعا شەرمی بۆ نییە، بیگێر مەو ھە بزائم چیت وتوو بەلکوو چاریکی بکەین. کابراش ھەندئ سەر دائەخاو پاشان ئەلی:

و ھەللا قوربان وتم ھەژنە کەم تەلاقت کەوتوو ھەر مەلایە کیش خاسی کاتەو ھە بکەم ھە قوزی دایکی ھەو ھە.

مه‌لاعه‌بدوللاش سوڤی ئه‌بێ، ئه‌م جووره‌قسانه‌ی قه‌ت گوئی لی نه‌بووه، به‌ته‌وسیتکه‌وه سه‌یریکی کابرا ئه‌کاوه‌ده‌سه‌ستی ئیشاره‌ی بو ئه‌کا و ئه‌لی هه‌سته‌برۆ هه‌سته.

کابرا دیته‌ده‌روه‌له‌خه‌لکوخوا ئه‌پرسی ئه‌لی: به‌لکوو مه‌لایه‌کم پیشان ده‌ن ته‌لاقه‌که‌م خاس کاته‌وه. خه‌لک مه‌لاعه‌ولای بیژوی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی پیشان ئه‌ده‌ن. ئه‌م مه‌لاعه‌ولایه‌له‌و رۆژه‌وه‌که‌هاتۆته‌دنیاوه‌تا ئه‌و ته‌مه‌نی هه‌شتا و پینج سا لیه‌وه‌کوو شیخ ئه‌مینی بیژوی هه‌ر سوڤی و هه‌ر دووره‌به‌ریز له‌دنیا بووه.

ئه‌چیته‌خزمه‌تی و ئه‌لی: قوربان ته‌لاقه‌کی پیسم خواردگه، بریا گووم بخواردایه‌و ته‌لاقی وام نه‌خواردایه. چوومه‌خزمه‌تی ئه‌و مه‌لایه‌ده‌ری کردم، ئیسته‌جه‌ناوتیان پیشان داگم. هاتگم جا تۆیش که‌یفی خۆته. له‌رووشم هه‌لنایه‌بیگێرمه‌وه. ئه‌ویش وه‌کوو چورستانی ئه‌لی: بابم ده‌بیلی ده‌شه‌رعی شه‌ریفدا چ شه‌رمی تیندا نییه.

کابرا ئه‌لی: قوروان وتم وه‌ژنه‌که‌م ته‌لاقت که‌وتووی و هه‌ر مه‌لایه‌کیش خاسی کاته‌وه بکه‌م وه‌قوزی دایکیه‌وه. مه‌لاعه‌ولا به‌ته‌واوی ناگری تی به‌ر ئه‌بێ ئه‌لی: بابم من ته‌لاق و وانیک چاک ناکه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر چاکم بکه‌ردایه‌ته‌وه‌چاکم ئه‌کرده‌وه. ئه‌و جا من له‌قوزی دایه‌لی تۆم ئه‌برد و له‌قوونی باپیشته. ده‌هه‌سته‌برۆ ده‌به‌نگ.

- شیخ مه‌حمودی مه‌لیک له‌ده‌وره‌ی سوله‌یمانی بوو. شه‌ری له‌گه‌ل ئینگلیزو حوکومه‌تی عێراقدا ئه‌کرد. گه‌لی له‌زابته‌کوره‌کانی له‌گه‌لا بوو؛ یه‌کیک له‌وانه‌عیززه‌ت تۆچی بوو. سه‌ر ده‌میک له‌بناری ته‌لان و جاسه‌نه‌بوون.

شیخ ئه‌میری دابوو هه‌موو شه‌ویکی جومه‌ه زکر بکه‌ن. ئه‌و عاله‌مه‌ئه‌بوایه‌بچوونایه‌کۆری ئه‌و زکره‌وه. زابته‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌خه‌لکی تر نزیکتر بوون به‌شیخه‌وه، ئه‌وان به‌و لاتره‌وه ئه‌بوایه‌له‌زکره‌که‌بوونایه. له‌مانه‌ش زۆریان هه‌بوو که‌به‌روایان به‌م زکر و هه‌را و هۆریایه نه‌بوو، به‌لام زۆری شیخ مه‌حمود راپیچی دابوون. زکره‌که‌ش زیاتر له‌سه‌ر وشه‌ی «الله» ئه‌برایه‌وه. ئه‌بوایه‌پینج ته‌زییح الله بکرایه. عیزه‌ت تۆچیش توشی ئه‌م زکره‌بوو بوو به‌لام زکر کوجا مه‌رحه‌با.

چه‌ند شه‌ویک به‌مجۆره‌تیبه‌ری و عیزه‌ت له‌وه‌زیا نه‌ما. شه‌ویک له‌کۆره‌که‌دا بانگی کرد یا شیخ! شیخ مه‌حمودیش وتی به‌لی. عیزه‌ت وتی هیج. تۆزیکتری پێ چوو دیسان بانگی کرد یا شیخ! ئه‌ویش ئه‌یوت به‌لی. ئه‌م ئه‌یوت هیج. به‌مجۆره‌ عیزه‌ت تا چوار جار

بانگی ئەکرد یا شیخ. شیخ توورە بوو وتی: سەگی سەگ جسن بۆچ من گالتهچی تۆم هەر بانگم ئەکەیت و پاشان ئەلینی هیچ؟ عیزەت وتی:

«قوربان! تۆ بە چوار جار بانگ کردن وا توورە بوویت و بەو جۆرە دەستت کرد بە ناگر کردنەوه. ئەی خوا ئیمە پینجسەد جار بانگی بکەین و هەر بلین "الله الله" ئاخر نالی سەگی سەگباپنە چیتان لیم ئەوی وا لەسەر یەک لە سەر یەک وەکوو جیکەنە بانگم ئەکەن و هیچ ئیشیکیشان نییه؟»

شیخ مەحمود وتی ئەی بە لەحنەت بێ بۆ خۆت و بۆ قسەت. بڕۆ نەگبەت ئیتیر جاریکیکە مەیەرە کۆرپی ئەم زکرەوه. عیزەت بەم جۆرە خۆی لەدەست زکر کردن رزگار کرد.

- دوکتۆر ئەمین گێرایەوه وتی:

سابری تەپەجنە هەبوو، پیاویکی پیری قسەخۆش بوو. زۆر بە ژیاڵەکەیی لە پۆلیسیدا بەسەر بردبوو. کە لە پۆلیسی دەرچوو بوو بە تەواوی قسەیی خۆش کردبوو وتی:

ئەوا لە بەرزنجەم لەبەر دەرگای مودیرام. مودیریش رەشپەفەنی بوو. ژنیکی جوانکەلە (خوا هەقەزۆر جوان بوو) پەلی مێردەکەیی راکیشابوو هاتن بۆ لای مودیر، ئەیهویست تەلاقی خۆی لێ بستینی. وا دیار بوو پینشووتر چوو بوون بۆ لای مەلا. کابرا ژنەکەیی تەلاق نەئەدا و دیارە مەلاش بۆی تەلاق نادا. ناچاری هینا بووی بۆ لای مودیر.

مودیر بە پیاوێکەیی وت: کابرا تۆ ئەم ژنەیی خۆت تەلاق ئەدەیی؟ کابراش وتی: قوربان تەلاقی نادەم. خۆ بەزۆر پێم تەلاق نادەن. رووی کردە ژنەکە وتی: ئافەرەت وا ئەلێ تەلاقی نادەم. ژنە توورە بوو رووی کردە مێردەکەیی و وتی: «دەم گەناوێ سیسەلە! قوزی خۆمەو نایدەم وەتۆ ئەو قوزەسەگە». سابری وتی: چومە لایەوه پێم وت: بەقوربانی ئەو قوزەبەم وتی ژنەکە وتی: خوا عافوت کا.

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێرایەوه وتی پوورم بۆی گێرامەوه وتی:

ئەوا رۆژیک لە مالهوه هەموو دانیشتووین دەرگای حەو شەکە کرابووه. ئەوه نەدەمان زانی پیاویک بە هەلەداوان کردی بەدەرگا کەدا و هاتە حەوشەوه. بە برسکاوی پرسی ئەری پینشاوێکە لە کوییه؟ ئیمەش وا تینگەیشتین کە ئەم کابرایە تەنگاوه و مالهکەیی بە مزگەوت زانیوه، ئاودەستە کەمان پینشان دا خیرا سەری کرد بە ئاودەستە کەدا. ئەوا ئیمەش چاومان لێیه

دهستی برد به‌سەری په‌نجه‌یه‌کی تۆزۆی پیسایی دەر هینا خستیه‌سەر په‌رۆیه‌ک و هاته‌ده‌ره‌وه وتی مالتان ئاوابی و رووی کرده‌قایی چه‌وشه‌بۆ رۆیشتن. ئیمه‌ش ئه‌مه‌مان زۆر به‌لاوه سه‌یر بوو لیتمان پرسی: خاله‌ تۆ ئه‌مه‌چیت کرد و بۆج وات کرد؟

وتی: «برا بیژم چی؟ نه‌خۆشم چوومه‌لای ئه‌و چه‌کیمه‌ی دراوسیتان، موغایه‌نه‌ی کردم وتی بچۆ تۆزۆی له‌ پیساییه‌که‌ت پیرا تا ته‌حلیلی بکه‌م. منیش بیژم چی گووم نایه‌ هاتم به‌ په‌له ئه‌مه‌ی بۆ ئه‌بهم بزاتم دواچار چی ئیژی؟»

وتی: ئیمه‌ش و تمان ده‌یجا باوکم ئه‌مه‌چۆن ئه‌بی؟ ئه‌و داوای هی خۆتی کرده‌وه. ئه‌ویش وتی: برا ئه‌مه‌ئیه‌ ئیژن چی؟ گوو هەر گووه‌ هی من وئ و هی یه‌کیکی تر وئ بۆ ئه‌و هەر خاسه‌. ئه‌مه‌ی وت به‌فرکان له‌ده‌ر گا ده‌رچوو به‌نیازی خۆی بۆ لای دوکتۆر.

له‌و ده‌شتی دزه‌بییه‌ کابرایه‌ک په‌له‌ سیلیکی هه‌بوو چوار پینج کار پینی فیر بوو بوون ئه‌چوون ئه‌یانخوارد. کابرا هەر ده‌ری‌ئه‌کردن و ئه‌وان هەر ئه‌هاتنه‌وه. یه‌کئ له‌کاره‌کان په‌لپک بوو سه‌ری سپی بوو کابرا گه‌یشته‌ تینی راوی نان و کاره‌په‌له‌که‌ی گرت به‌دار هاته‌ ویزه‌ی و وتی: «هه‌ی سه‌گی سه‌گبابی له‌سه‌ی بوو! ئه‌وه‌ئه‌وان سه‌ریان ره‌شه‌و له‌ هیج تی ناگه‌ن خۆ تۆ سه‌رت سپیه‌. ئاخ‌ر نابئ تۆزۆی شه‌رم له‌و مووه‌ سپیه‌ی سه‌رت بکه‌ی؟ ئه‌وا چه‌ند جاره‌ من ده‌رتان ده‌که‌م. له‌باتی ئه‌وه‌ تۆ پینان بریت ده‌حه‌بیه‌ ئیتر بانه‌چینه‌وه، که‌چی خۆت پینشیان ده‌که‌وی و ده‌بانه‌نیتیه‌وه. ده‌برۆ بیخۆ لۆ خۆت.

- ره‌شید جه‌وده‌ت جارێک له‌و ولاتی به‌سه‌ره‌یه‌شه‌ویک له‌گه‌ل خانمیکه‌ی ئه‌و ناوه‌دا ئه‌بی، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌وه‌ ده‌ستیک ئه‌دا له‌سکی خۆی و ئه‌لئ: شووفی هرا بگنی. خانم پینی ئه‌لئ: مه‌لئ هرا بگنی بلئ هره‌ بگنی. ئه‌ویش ئه‌لئ: بۆچی وا بلیم؟ ئه‌لئ: چونکه‌ بگن مۆنسه‌. ئه‌میش هیج ده‌نگ ناکا. پاش ماوه‌یه‌که‌ی تر هەر به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌وه‌ ده‌ستی ئه‌خاته‌ سه‌ر مه‌وزعی کاری خانم: هره‌ فرج. خانم ئه‌لئ: مه‌لئ هره‌ فرج بلئ هرا فرج. ئه‌لئ: بۆچی؟ ئه‌لئ: چونکه‌ فرج موزه‌که‌ره‌. ئیتر له‌ وه‌زیا نامینئ ئه‌لئ: هه‌ی سه‌گی سه‌گبابی دیله‌سه‌گ! ئه‌و قوزه‌ پیسه‌ی تۆ که‌تا ئیسته‌جوار هه‌زار کیری خواردوو ئیر بی و ئه‌م سه‌که‌ی من به‌م پاک و پوختیه‌ می بی. ئه‌مه‌ تا ئیسته‌ نه‌بووه‌ و نه‌بیستراوه‌. هه‌سته‌ بچۆ به‌و لاوه‌ له‌لام له‌ خۆت و له‌زمانیشت دا.

بە کراغای گەورک عەمری خوای کردبوو. کورپیکی هەبوو کورە کە یان لە جیتیگای دانا بوو. ئەم کورە زۆر جرت و فرت و هیچ بوو. شیت نەبوو بەلام وە کوو شیت و بوو. خزمەتکاریکی باوکی هەبوو کە پیاویکی زۆر ژیر و دانا بوو، هەموو جار ئامۆزگاری کورە کەمی ئەکرد کە وا جرت و فرت نەبێ و تۆزێ گران و سەنگین بێ بۆ ئەو خەلکە کە شەرمی لێ بکەن و شوین ناگردان کویر نەبێتەو. لە دوایی هەموو شتیکی کورە هاتە قسە و وتی:

بابەلێ بابەلێ! بە خودای لووتە ی ئەحمەد شوخی^{۱۳} بیهستی بە گونەمەو تازە گران و سەنگین نابم.

- ژینیک هەبوو لە قەشان شیت بوو بوو، خەلکی پێیان ئەوت کێرمان بە قوزت. ئەویش ئەیوت: جا تۆلە بابینە قوزم بە کێرتان.

- جاریک لە هەولێر منالە ئاغاکان کابرایەکی کرمانج - کە سماییلی ناو بوو - ئەبێن عەرەقی ئەدەنی. شەویک سەرخۆش ئەبێ، ئەمجا ئەچنەو لە قەلاتی ئەو شەو ئەنۆن. بەیانی کابرا کە هەلئەستی تینوی ئەبێ سەیر ئەکا شەربەیهک لەسەر بانە کە دانراو. دانیشتوو کانی قەلات هەر لە ئیوارەو شەربەئاو لەسەر ئەو بانە بەرزانه دانهنن تا بەیانی ئەبێ بەتەرزه. سمایل شەربەئاو کە ئەنێ بەسەرەو تەماشای ئەکا تا ئەو وەختە ئاوی سارد و بەلەزەتی وای نەخواردۆتەو ئەلێ:

ئای لەقونیتان بێم هەولێرییان! هەنووکە زانییم کە لۆچی حەرەقتان دەخۆنەو.

- شیخ عەبدولرەحمان گێزاییه وە وتی:

مەلا سالحی کۆزەپانکە و مەلا سماییلی دیبەگە و چەند کەسیکی تر - کە یەکیک لەوانە مام عەزیز بوو - رۆژیک لە دیبەگە بەناو کۆلانیکا ئەرۆن. بەلای دیواریکا تی ئەپەرن دیوارە کە زۆر بەرز نابێ؛ بەحال سەریان لەو دیوی دیوارە کە دیار ئەبێ. دیوارە کەش دیواری حەوشەیهک ئەبێ. منالیک لەو دیوی دیوارە کەو هەرئەگرێ و دایکە کە ی بۆی ژیر

ناکرپته‌وه، مام عزیز سهر به‌سهر دیواره‌که‌دا شۆر نه‌کاته‌وه و به‌دایکی مناله‌که نه‌لئ: دایکم نه‌و منالت بۆ نه‌وه‌نده نه‌گری هه‌لبه‌ت بسم‌اللهی لئ نه‌کراوه.

ژنه‌ش چاوی له‌مه‌لا سالح و نه‌وان نه‌بوو وتی: برام بسم‌اللهی چی لئ نه‌کراوه؟ منداله‌کانی ماموستا مه‌لا سمایل اعوزوبالله‌شیان لئ کراوه، که‌چی هه‌ر ده‌ست به‌ده‌می سه‌یدا نه‌که‌ن.

- له‌سوله‌یمانی له‌گه‌ره‌کی هۆلئ، سالح ناغا هه‌بوو. مزگه‌وتی گه‌ره‌که که‌تیکچوو بوو خه‌لکی گه‌ره‌که‌که نه‌یانویست چاکی که‌نه‌وه. نه‌چنه‌لای سالح ناغا یینی نه‌لئین: نه‌مانه‌وئ مزگه‌وته‌که تیک‌بده‌ین و چاکی که‌ینه‌وه، جه‌نایبشت نه‌گه‌ر به‌شی خوتی تیخه‌ی زۆر خیرت نه‌گا. نه‌ویش نه‌لئ:

من بۆ تیکدانه‌که‌ی چیتان نه‌وئ نه‌تانه‌مئ، به‌لام بۆ چاک کردنه‌وه‌که‌ی یه‌ک پوول ناده‌م.

- حه‌سەن نه‌فه‌ندی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی هه‌موو جار له‌دوعای پاش نوژی جه‌ماعه‌تا نه‌یوت: بیجگه‌ له‌و ده‌دوانزه‌که‌سه‌ی که‌خۆم نه‌یانزانم فاتحه‌ بۆ پۆحیانه‌تی هه‌موو موسلمانان بیت.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

مه‌لا جه‌لالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ رۆژیک له‌بازار مریشکیکی زیندوو نه‌کری نه‌یخاته ژیر جوبه‌که‌ی و نه‌ییانه‌وه بۆ ماله‌وه. له‌ماله‌وه له‌بیری نه‌چی مریشکه‌که‌دانی، دانه‌نیشی و هه‌ر به‌جوبه‌که‌یه‌وه‌خۆی نه‌خا به‌لادا و نه‌که‌وئ به‌سهر مریشکه‌که‌دا. مریشک ده‌ست نه‌کا به‌قیژ و هۆر. مه‌لا جه‌لال نه‌ترسی و هه‌لته‌ستی و پانه‌کا نه‌لئ:

خه‌لکینه‌ بمگه‌نی ده‌عبایه‌ک له‌ژیر جوبه‌که‌مایه‌ خه‌ریکه‌ بمخوا.

- ئالتوون نه‌فه‌ندی هه‌بوو له‌وسله‌یمانی، لیبان پرسی ئالتوون نه‌فه‌ندی «و ما و الورد و الشجره‌ بده‌»؛ مه‌عنای چیه‌؟ نه‌ویش نه‌لئ: نه‌و کۆتره‌ی له‌سهر بده‌به‌الی لئ په‌یدا نه‌بئ و پاشان نه‌فرئ.

- شیخ به شیر نه ترووشی بوی گپرامه وه وتی:

لهو ولاته ناغا شره زوره. کابرایه کی بیژ، به ناویانگی ناغایه که وه نه چیت و شهوی نه بین به میتوانی بو نه وه شتیکی بداتی. له گوی ناگردان دانه نیشن و حهیرانیکی بو نه لی. ناغا نه لی: مه پریکی بده نی. نه مجا خه زیمیک نه لی. ناغا نه لی: گایه کی بده نی.

به مجوره هه ره نهو گورانیه ک نه لی و ناغاش هه ره بوی زیاد نه کا. هه تا به یانی روزه نه بیته وه. کابرا به یانی ئیتر نه یه وی پروا سه یر نه کا هیچ دیار نییه. نه چینیته لای ناغا نه لی: نه مه وی بچم بو لایه کی تر خه لاته که م بده ری با بروم. نه لی: خه لاتی چی؟ نه لی: نه وانهی که شه وی فهرمووت. ناغاش نه لی: تو چاکت وت و منیش چاکم وت. کابرا به هه ناسه ساردی ئیتر لی نه دا نه روا.

- فهقی محهمه دی نانهوا هه بوو له پیاهه نانهوای خانه قای بیاره بوو. له ده مه ده می پیریدا شیخ علائه دینی بیاره ژنیکی بیوه ژنی بو هینا بوو.

له هاوینانا فهقی محهمه ده نه چوه سه ر ناوه که ی شیخ مووسا بو مه له کرد و وسل ده رکردن. که خوی نه ژند به ناوه که دا نه یوت: یاره بی به قوربانت بم شیخ علائه دین خوا عافوت بکا. زستانان که نه چوو مه له بکا کاتی که خوی له ناوه که هه لئه کیشا ناوی سارد و سه خته نه یوت: نیه تمه گووم خوارد. خوابتگری شیخ علائه دین بو په نی بیت دام.

- کابرایه ک لهو ولاتی دزه بیایه تیه ژنیکی هه بوو هه ره له گه ل هه ر شتیکی نه بوو کابرا به ژنه که ی نهوت بیلیم. ژنهش له بهر بیلیم بیلیمی میرده که ی زور نه سله میه وه له وانه بوو پاشه لیشی وا دیار بوو پیس بوو. نه یوت: ببی و نه بی نه بی به شتیکی زانیسی بویه واهه موو جار وا نه لی.

ئاخری وای لی هات کوناوه جهرگ بوو. رژیکی له وه زیا نه ما وتی: ده بیلی بزانه نه مه چیه هه ره نه لیت بیلیم؟ کابرا نه مجا وتی: ده سا وه للا نه یلیم نه منت بمرم. نه مجا ژنه وتی: ده ک به زیاد نه بی نه مه بوو بو نه مه چه ند ساله منت پیوه کوشتوه نه مری نامری جارو جهه نه م.

- تازه پاقلواو ماقلاوا داهاتبوو کابرایه کی جافی کوچهری جاریک له مالی مه حموو پاشادا خواردبووی زوری به لایه وه به له زهت بوو.

نم کابرایه نه‌چی بۆ سوله‌یمانی سه‌یر نه‌کا وا له‌دوکانیک نه‌وه‌ی له‌ دیواخانه‌که‌ی محموو پاشادا خواردوو‌یه هه‌یه‌و کابرایه‌کیش وشک له‌ ناو دوکانه‌که به‌ سه‌ریه‌وه راوه‌ستاوه. نه‌میش له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه هه‌ر نه‌وه‌ستی. سه‌یر نه‌کا کابرای ناو دوکان هیچ جووله‌ ناکا، نه‌چیته‌ پیتسه‌وه بۆ. دوو په‌نجه‌ روو به‌رووی هه‌ر دوو چاوی نه‌کاته‌وه. کابرا سه‌ری نه‌کیشیته‌وه دواوه نه‌لی: نه‌وه بۆچ وانه‌که‌ی؟ نه‌لی: برا نه‌وه بۆچی چاوت نه‌وینی؟ نه‌لی: بۆچ نابینی. نه‌لی: نه‌گه‌ر نه‌وینی نه‌وه بۆچی تیر و پری لی ناخۆی؟

- پنی کوربه‌کی جاف له‌عیل به‌جی مابوو، له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌یانا بۆ گه‌رمیان له‌شار باژیر له‌و بناری شووکی و باراوه‌دا ده‌وار هه‌لنه‌ده‌ن. تری پنی گه‌یشتوو ه‌ماله‌که‌ مرخ له‌ ره‌زیک خۆش نه‌که‌ن. شه‌ویک نه‌چن چی به‌ ره‌زه‌که‌وه‌یه لی نه‌که‌نه‌وه‌و نه‌یه‌تین بۆ نه‌وه سه‌بینی بیخه‌نه‌سه‌ر پشتی گایه‌ک و بچن به‌ ری خۆیانه‌وه.

له‌ ده‌مه‌وه‌تاوکه‌وتنا خاوه‌ن ره‌ز نه‌چیته‌سه‌ر ره‌ز ته‌ماشاش نه‌کا یه‌ک هه‌یشه‌ترئ چییه‌ پتوه‌ نه‌ماوه. ده‌نگی ده‌رو دراوسی نه‌کا نه‌لی: غه‌واره له‌م شوینه‌دا نییه‌ ته‌نها نه‌و ماله‌ جافه‌ ته‌ریده‌یه نه‌بج که‌یه‌ک دوو رۆژه‌ لیره‌دا خستوو‌یانه. نه‌م ئیشه‌ ئیشی نه‌وانه. ده‌ی بابچین. هه‌ر یه‌که‌ په‌لاماری تیلایه‌ک نه‌ده‌ن و هه‌یرش نه‌به‌نه‌ سه‌ر ماله‌که‌. مالیش که‌سیان له‌ عه‌شهره‌ت لانییه‌. سه‌یر نه‌که‌ن نه‌و حه‌شاماته‌ که‌ هات ئیسته‌ هه‌ر به‌خواردن نه‌یانخۆن. چاریان نامینی دینن به‌ په‌له‌ باره‌ترئ به‌ددریژی دایه‌نین مه‌وجیک نه‌ده‌ن به‌سه‌ریا و نه‌که‌ونه‌ شین و شه‌پۆر به‌ده‌وریا و نه‌لین:

تورش و شیرینه‌برا رۆ	مزر و شیرینه‌ برا رۆ
خاوه‌ن نه‌وینه‌برا رۆ	دۆشاو ره‌نگینه‌برا رۆ
باسوق سنجاقه‌برا رۆ	ده‌رمانی قورگه‌برا رۆ
جیگای حه‌و برای تو برارۆ	ده‌نگت ده‌رنایه‌برا رۆ
وا ده‌وریان داگین برارۆ	شان هه‌لته‌کینه‌برا رۆ
بۆچی و ماتنی برارۆ	کاسه‌ی نه‌باتی برا رۆ

ده‌سته‌ی تیلاو به‌ده‌ست که‌دین و نه‌زانن وا نه‌مانه‌کوستیان که‌وتوووه‌ مردوو‌یان لی مردوو‌ه به‌ شوینه‌که‌ی خۆیانا نه‌گه‌رپینه‌وه، نه‌لین دزی ئیمه‌ نه‌مانه‌نین. پاش چوونی نه‌وان نه‌مانیش بار نه‌که‌ن و نه‌رۆن و هۆره‌تریش به‌بی قره‌له‌گه‌ل خۆیان نه‌به‌ن.

- حاجی مستەفای پاشایامملکی لە نەخۆشی مردنیا لەخەستەخانەى مەجیدیه بوو
لەبەغدا. رۆژیک دەست ئەکا بەگریان و خورخوڕ ئاو دپتەخوارەووە بەچاویا. پیتی ئەلین:
پاشا خوا شفات ئەداو دەرئەجی بۆچ وا بئی تاقتی ئەکەى؟ ئەووەوانییه هەرکە نەخۆش
بکەوئ بمرئ. ئەویش ئەلئ:

ئەووە ئیووە ئەلین چی؟ من بۆ ئەووە ناگریم کە ئەمرم؛ ئەمرم بەگونی بارگیرتانەووە. بۆ ئەووە
ئەگریم تا ئەو وەختە من، من بووم، ئەم ناسک و نازدارانە لە کوی بوون؟ ئیستە کە من هیچم
پێنەماوە چۆن ئەم فریشتانە وەکوو پەپوولە بە دەورما ئەسوورپێنەووە! من بۆ ئەمە ئەگریم.
(مەبەستی سیستەرەکان بوو).

- حەمەى باجیاشى هەبوو تەلاقى خواردبوو سى بەسى کە جگەرە نەکیشتى. چەند
سالتیکی پێچوو بوو بەم جۆرە مابوووە. هەر وەختەبوو رۆحى دەرچى بۆ جگەرە. لەبەر
تەلاقەکەى نەیتەتوانى جگەرە بکیشى.

رۆژیک لە ناکاو خەبەریان بۆ هینا کە ژنەکەت مرد. ئەویش کە ئەم خەبەرەى بیست
بەبى ئیختیار هەر هەستا و دەستی کرد بەسەما کردن و ئەبوت: ئۆخەى ئۆخەى جگەرەم
بەنى، کارى خۆلایە جگەرەم بەنى. حەمەى ئایشى جگەرە بکیشە بۆ سویندت خوارد
جگەرە بکیشە. ئەو گووێ خوارت نەبخۆیتەووە لە بەهەشتیشا نەیکەیتەووە.

- لەو کوردەوارییە باووە کە نوێزى جەژن کرا خەلکەکە ئەچن بۆ مالان بۆ جەژنەپیرۆزە.
لە گوندی «شوئ» لەو ولاتی بانەیه پاش ئەووە جەماعەت نوێزى جەژن ئەکەن، مەلاکەیان
پێشیان ئەکەوئ و ئەچن بۆ مالهکان بۆ جەژنەپیرۆزە. کە ئەچنە هەر مالتیکش شتیک هەر
ئەخۆن، هى واشیان تیدا ئەبى هیچ ناخوا. بەلام مەلا بەلایەووە «سوننەتە» لە هەموو مالهکان
شت بخوا. وای لئ دئ ئیتر ناتوانئ بە پێیان برۆا. کەریکی بۆ دینن سواری کەرە ئەبیت و
پیش خەلکەکە ئەکەوئ. ئەمەجا وای لئ دئ ئیتر ناتوانى داشبەزئ. هەر بەسەر
گویدرێزەکەووە پیرۆزبایى ئەکا. شتیکیان کە هینا هەر بەسەر کەرەکەووە پاروویەکی لئ ئەخوا
و ئەلئ بەزیادی کەن.

لە ئاخرا مالی پیرۆزنىک ئەمینئ ئەچن بۆ ئەویش، بەبى دابەزین لەبەر دەرگاکی پیرۆزبایى
ئەکا و ئەروا. جەماعەتیش بەشوینیەووەن. لەوەش ئەکەوئ هەر لەسەر کەرەکە شت بخوا.
پیرۆزە دیت بەردەمى ئەگرئ و ئەلئ: بەقوربانت بىم! شیرەوامان هەیه ئەبئ بۆ پیرۆزى
پاروویەک هەر بخۆیت. مەلاش ئەلئ:

سەری کەرە کە بگێر نەو، شیرەوا سووکە.

- خالە پەجەب هەبوو لە سولەیمانی بەشەو درەنگ ئەچوو هەو بە مالهووە. قاپی
 حەوشە کە یان هەر دوو دیواری ئەم لاو ئەو لای کە وتبوو. ئەو لەویو نە ئەچوو زوورەو
 تەق و هۆر ئەیدا لە قاپی بەو درەنگ وەختە مال و منالی هەلئەساند بێن قاپی بۆ بکە نەو.
 دایکی شەویک پینی ئەلی: هەتیو تۆ بۆ بەو دیوارە روخواوە دا نایە تە زوورەو کە حوشتری
 بەبارە تەنگزەو پیا دیت؟ ئەم تەق و هۆرەت لە چییە؟ هەموو شەوی بەم نیو هەشەو ئەیمە
 هەلئەستینی و خەوت لی حەرام کردوین. ئەویش ئەلی:
 دایە وس! دەنگ مەکە! من بۆیە لیرەو دیمەو بە دز و نەزانی ئەیمە دەرگامان نییە. ئەگەر
 لەولاو بەیمە زوورەو ئەویش فێر ئەبی لەویو دیت هەر شتی کمان هەیه ئەیدزی.

- گورگ لەو کوردەوارییە زۆر هەبوو زیانیکی زۆری بە مالات ئەگەیاندا. جا مەلای گوند
 ئەیهینا بە چەقۆیەک دەمی گورگی ئەبەست. ئەویش بەو جۆرە کە چەقۆیەکی ئەگرت بە
 دەستەو چەند ئایەت و دوغایەکی ئەخویند بەسەر چەقۆکەدا، فووی لی ئەکرد و پینکیەو ی
 ئەنووساند و ئەیدایە و دەست ئەو کەسە کە بۆی هینا بوو ئەیوت: بییەو لە مالهووە داینی تا
 ئەو چەقۆ نە کێرێتەو دەمی گورگە کە بەرە لا نابێ.
 مەلا فەتاحی گرتک هەبوو رۆژی پیرۆز نیک چەقۆیەکی لی وەر ئەگرت و بەمجۆرە ی
 خوارەو دەمی گورگی بۆ ئەبەستی.
 والشمس و فحاه، هەشت تۆ چین ها ها و لایخاف عقباها ها دایکم بگرە دە عباها
 گورگە نە کە ی بزناها بیگری و بیکە ی قوتاها.

- لە گوندی «گرددەسۆر» لەولاتی هەولێر باو و بوو کە میتوان روویان ئەکرده ئەوی یەکی
 لە خەلکی گوندە کە بەسەرەنانی بۆ ئەو میتوانە دروست ئەکرد.
 رۆژی ک دەستە یەک لە گوندیکی ترەو لە گەل کوێخادا بە میتوانی چوونە گرددەسۆر. ئەو
 رۆژە مەلای گوندی وتی ئیمرو تۆبە ی منەو ئەبێن من نانیان بۆ دروست کەم. چوو مالهووە
 رایسپارد. ئەهلی گرددەسۆریش وا پشته سوور بوون کە مەلا نان دروست ئەکا.
 ئیوارە نوێزی شتیوان کرا لە مزگەوت میتوان هەموو بە مەلا فەتاحەو چوونەو بە مالهووە.
 مەلا کە ئەجێتە زوورەو سەیر ئەکا مەلاژن هیچی نە کردووە. مەلا فەتاح دیتەو دەرهو

لاقیکی ئەخاتە ئەم لای قاپیە کەو لاقیکی ئەخاتە ئەو لای ئەلی: کویخا چاریکی خۆتان بکەن مەلا ژن هیچی نەکردوو.

- شیخ ئەحمەدی نەقشبەندی بۆی گیرامەو و تی:

لەو ولاتی بالە کایەتیه لە گوندی «بیتواتە» مام تەها هەبوو هەر خەریکی نیش و کاری لادئ بوو؛ وە کوو رەز و باخ و جووت و گا. ژنیکی هەبوو ئەویش خەریکی تووتن و مەر دۆشین و نان و هەویر بوو. هەموو عومریان بەم جۆرە پینکەو رابواردبوو.

رۆژیک مام تەها سەیری کرد وا ژنە کە ی باریکی بارکردوو بە هەچە هەچە کە و تۆتە شویتنی. لینی پرسى ئافرەت ئەو بۆ کوئ ئەچی؟ و تی: وە لالا پیاو کە ئەچم بۆ سەر ئەو قسنەو ئەم بارەشی بەدیاری بۆ ئەبەم بە لکوو دوام بۆ بکا لە لای خوا کە بمکا بە پیاو. من ئەم عەزیزە تە ی بەسەر شانمەو یە بۆم هەلناگیرئ. مام تەها تۆزئ پاما و تی:

ئافرەت واز بێنە لە کەلی شەیتان وەرە خوارەو. ژن بی و پیاو بی من تازە پیت فیر بوم هەر ئەتگیم.

- فەقئ محەمەدی هەمەو ئەند لە سەردەمی ئینگلیزەکانا بوو بوو بە مودیری ناحیە ی بازیان. رۆژیک عەولای سیتە بەسەر هەبوو، لەسەر ئیشیک هینابوویان بۆ لای فەقئ محەمەد. ئەویش حوکمی ئەدا بە حەو رۆژ حەپس. عەولا ئەلی: وە لالا فەقئ محەمەد حەپس نابم. ئەلی: چۆن حەپس نابی؟ مەحکەمە حوکمی کردوو بەسەر تا. ئەلی: هەزار مەحکەمە حوکمی کردبێ بەسەر ما حەپس نابم. فەقئ محەمەدیش ئەلی:

بچۆ دەرەو حەپس ئەبی، حەپس نابی چاوت دەر ئەهات خۆ بۆ من حەپس نابی. عەولا دیتە دەرەو لولوس و باریک ئەروا بەرئ خۆیەو.

- شیخ عومەر گیرایەو و تی:

برایم بەگی سەرو قامیش هەبوو رۆژیک بە ژنە کە ی ئەلی: گانیکم بەرئ بۆ هەر دوو کمان باشە.

ژنە ئەلی: بۆ تۆ باشە، چونکە خۆت رەحەت ئەکە ی. بەلام بۆ من هیچ باش نییە چونکە عەبیەو حەپس هەردوو کمان ئەچن.

برایم به‌گ‌ئه‌لئ: بۆچی عه‌یه‌ه؟ ژنه‌ ئه‌لئ: ئه‌ی چۆن حه‌یامان ئه‌چئ! ئه‌لئ: که‌واته‌ هه‌یج. من نه‌مزانی عه‌یه‌ه چۆن گووی وا ئه‌خۆم که‌حه‌یای خۆم و خۆت به‌رم.

- محمه‌ئه‌مین عوسمان گه‌تپرایه‌وه‌ وتی:

له‌و سه‌ره‌ ژنیک هه‌بوو به‌ هه‌رجۆر بوو مێرده‌ پیره‌که‌ی خۆی هه‌تایه‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ گه‌مه‌و گالته‌یه‌ک به‌کن. کردیان پاشان ژنه‌که‌ ئاوی بۆ گه‌رم کرد ئه‌مجا ئاویکی زۆر گه‌رمی کرد به‌سه‌را و کابرا خۆی رانه‌گرت تریکی که‌ند. ئه‌مجا جامئ ئاوی ساردی کرد به‌سه‌را ئه‌ویش زۆر سارد بوو به‌ویش تریکی که‌ند. ئه‌مجا ژنه‌ بۆ ئه‌وه‌ خۆی بشواته‌وه‌ وتی:

بئ قه‌زا بی سه‌گباب چیت لئ به‌کم؟ نه‌به‌رگه‌ی سه‌رما ئه‌گری و نه‌به‌رگه‌ی گه‌رما.

- «تازه‌خورماتوو» دیه‌که‌ له‌ته‌نیشته‌ که‌رکووکه‌وه‌. له‌زه‌مانی عوسمانیه‌کانا له‌سه‌رده‌می غه‌زا غه‌زاکه‌دا «یوزباشی» یه‌کی ئه‌چه‌تته‌ئهوئ به‌چه‌ند زه‌فته‌یه‌که‌وه‌ خه‌لکه‌که‌کو ئه‌کاته‌وه‌و پێیان ئه‌لئ:

ئه‌وا غه‌زایه‌و بۆ ئیسلامه‌؛ سولتان ئه‌مری فه‌رموو هه‌موو موسلمانیک بچیت بۆ غه‌زا پێشی کافره‌کان بگه‌رت و هه‌موویان سه‌ر به‌رن. ئه‌مه‌ بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئیسلام گه‌وره‌ترین شته‌و هه‌ر که‌سه‌ش له‌ روژی قیامه‌تا تۆله‌ی چاکه‌ی خۆی وه‌نه‌گرینه‌وه‌.

خه‌لکه‌که‌ هه‌موویان گوئیان له‌م قسه‌یه‌ بوو، سئ چوارئ له‌ ریش سپیه‌کانیان وتیان:

جه‌نابی یوزباشی ده‌رفه‌تمان بده‌رئ، سبه‌ینئ ولامت ئه‌ده‌ینه‌وه‌. یوزباشی وتی: باشه‌.

له‌سبه‌ینیدا ریش سپی و ده‌مراسته‌کان هه‌موو ته‌گه‌بیریان کرده‌یه‌ک و چوونه‌وه‌ بۆ لای یوزباشی و وتیان:

جه‌نابی یۆز باشی خۆت ئه‌زانی ئیسته‌ وه‌ختی حاسلات و کاسبی و ده‌غل و دان هه‌لگرتنه‌، ئیمه‌بۆمان رئ ناکه‌وئ بئین و بچین بۆ ئه‌و ولاتی کافرانه‌. به‌شی خۆمانمان بۆ بنزین، ئیمه‌ خۆمان لیره‌ به‌ ئامن و زامن سه‌ریان ئه‌به‌رین و بۆ متمانه‌ش چه‌ند که‌سه‌مان به‌ر ئه‌که‌وئ بۆ سه‌ر به‌رن، ئه‌وه‌نده‌ که‌لله‌ سه‌ر ئه‌نیرینه‌وه‌ بۆ جه‌نابی سولتان.

- ئیمه‌ له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رده‌مه‌کۆر و کال بووین، عومه‌ر یاسین هه‌بوو سه‌رتاش بوو له‌به‌غدا. دوکانه‌که‌ی له‌جاده‌ی ره‌شه‌ید بوو له‌ نزیکه‌ی مزگه‌وتی حه‌یده‌رخانه‌وه‌. «سیمۆن» ی ره‌حمه‌تیش له‌و به‌ر بوو.

ئەو سەردەمە پاسە تەختەکان لەسەر جادەى رەشید ئیشى دەکرد. لە «باب الشرحی» وە ئەهات بۆ کازمەین ئەچوو. یەکن لە جیگاگان کەتایا ئەوەستا زیاتر بەر دوکانەکەى عومەر بوو. لەوئ ئەوەستا و بانگی ئەکرد «کازم کازم» کریش بەچوار یوول بوو؛ وەیا بلیین بە عانەیک بوو.

ئیمەى کوروکال دانیشتبووین لە دوکانەکەى وەستا عومەر، پیاویکی خەلکی ئەو شارەزورە «مارف» ی ناو بوو بە هۆى بورهانی حامد بەگەوه ئەویش لەوئ بوو. لەو لاوه پاس، یەک بەشوین یەکا دیت و هەر یەکە بۆ خۆى بانگ ئەکا «کازم کازم». ئەوەندەمان زانی مارف راپەرى و چوو یەقەى یەکن لەشاگردى ئۆتۆمۆبیلچیهکانى گرت و بەکوردى دەستى کرد بەجینودان پیتی و وتی:

ئاخر ئەوه شیخولقادر - رۆحم وەقوروانى وئ! - بۆج گووى کردگە وەخۆیا؟ ئاخر ئەم کازم کازمە بوو وەچى وا تۆ هەر وەکوو زیقاو لە داگتە وەیهکا وەکازم کازم ئەو ناوەت هەراس کردگە؟

کابرای شاگردیش واقى ورم، نازانى ئەم چى ئەلئى. پاشان ئیمە چووین کابرامان هینایەوه و پیمان وت: باوکم ئەوان ریگاکیان وایە بۆ کازمەین ئەچن. ئەبى هەر بانگی ئەوئ بکەن. لەولاوه کە گەرانهوه ئیتر هەر بانگی شیخ عەبدولقادر ئەکەن. وتی: سا چوو زانم خۆ شیخولقادر - رۆحم وەقوروانى وئ! - لە باوەژن نەوگە.

- لەو سەرە کانى ژنان هەبوو. ژنان مەلەیان لئى ئەکرد. کابرایەکی «حەمەبۆر» ناو چوو بۆ سەرکانیەکە. ژنەکان رووت بوون، ئەویش لە ناکاو چوو بەسەریانا. ژنەکان شلەژان و کەوتەپەلە. حەمەبۆر هەر بە نیازی بینینی ئەوان چوو بوو خۆى کردبوو بەکویر. بە تەقەتەقى گۆچان چوو پێشیان. ژنەکان وتیان خۆ ئەوه کویره.

یەکیکیان بە رووتى هاتەبەردەمى حەمەبۆر و ویستی تاقى بکاتەوه: دەستى خستەسەر سەرى خۆى و وتى ئەوه ئەبینى؟ حەمەبۆر وتى نە. دەستى خستە سەرچاوى وتى ئەمە ئەبینى؟ وتى: نە. دەستى خستە سەر مەمكى وتى ئەوه ئەبینى؟ وتى: نە. دەستى خستەسەر ناوکی وتى ئەوه ئەبینى؟ وتى: نە. ئەمجا دەستى خستەسەر دوابراوه کە وتى: ئەوه ئەبینى؟ وتى: «جا ئەگەر ئەوه نەبینم کەواتە کویری دنیاو قیامەتم».

رووداوه‌کانی رابردوو

- سالی ۱۹۵۶ رۆژی ۱۰/۸ ی ئه‌و ساله بوو من له مزگه‌وته شه‌ره‌که‌م بووم له‌به‌غدا. ده‌مه‌ده‌می نیوه‌رۆ بوو. ده‌وره‌ی مزگه‌وته‌که‌ پێ بوو له‌خه‌لک. ئه‌وه‌نده‌م زانی شیخ مه‌حموودی حه‌فید به‌ پێی‌یلکه‌کانا سه‌رکه‌وت و سه‌ری کرد به‌ژووره‌که‌ی منا. ئه‌و شیخ مه‌حمووده که وه‌ختی خۆی ئه‌توت شه‌یره، لاواز و باریک بووبوو. هه‌ر ئه‌و نه‌خۆشه‌ی بوو که‌له‌و ساله‌دا به‌ هۆیه‌وه‌ کۆچی دوایی کرد.

هه‌رمه‌ن و ئه‌و بووین له‌ژووره‌که‌دا. حه‌وشه‌و ده‌وری مزگه‌وت پێ بووبوو له‌خه‌لک؛ چونکه‌ شیخ مه‌حموود هاتۆته‌ ئه‌وی و ئه‌یانه‌وی چاویان پێ بکه‌وی.

ورده‌ورده‌ ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن و به‌ده‌رده‌دل کردن. فرمیسک به‌سه‌ر گۆناکانیا هاته‌ خواره‌وه‌ وتی: زاڤته‌کان و زۆرت‌ر له‌وانه‌ی که له‌گه‌لما بوون، هه‌موو خیانه‌تیان له‌گه‌ل کردم. فرمیسکیش به‌سه‌ر گۆنایا هه‌ر دیته‌خواره‌وه‌. له‌ گه‌رمه‌ی ئه‌و قسه‌کردنه‌یا ئه‌وه‌نده‌م زانی له‌گه‌ل ئه‌و بێ‌هه‌تیه‌شیا هه‌ستا و ناچه‌وانی ماچ کردم و وتی: رۆله‌ هومیدم به‌که‌س نه‌ماوه‌ به‌تۆ نه‌بێ. وتم: یا شیخ! ئه‌وه‌ چی ئه‌فه‌رمووی؟ من چیم، چ که‌سم چ پشت و عه‌شه‌ره‌تیکم هه‌یه؟ وتی: رۆله‌ تۆ قه‌لمت به‌ده‌سته‌وه‌یه، قه‌لم له‌شیر به‌په‌شته‌ره. ئه‌مه‌ی وت و هه‌ستا. وتم: یا شیخ! وه‌ختی نوێ هاتوه، نوێ ناکه‌ی لیره؟ وتی: به‌ری‌وه‌للا. ئیتر چوینه‌ خواره‌وه‌ نوێزمان کرد و ئه‌و رۆیشت؛ به‌لام له‌ به‌ر زۆری خه‌لک که‌ بۆ چاوپێکه‌وتنی شیخ مه‌حموود هاتبوون، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌رباز بوو.

- سالی ۱۹۳۴ بوو له‌و بناری چه‌قز و قایکه‌نده‌ خه‌لیکی سمایل عوزه‌یری خه‌ستبوویان. دنیا ره‌مه‌زان و زستان بوو. من ئه‌و ره‌مه‌زانه‌ له‌ مالی ده‌رویش سمایل بووم. له‌خه‌له‌که‌ جووته‌ گه‌مالیکی ناقولایان هه‌بوو نه‌مه‌ویرا ده‌ر چم ئه‌گه‌ر یه‌کیکم له‌گه‌ل نه‌بوایه؛ تا له‌گه‌ل سه‌گه‌کانا بووین به‌ده‌سته‌بیرا و ئه‌وان منیان ناسی، ئیتر من له‌وی نه‌مام. به‌شه‌و له‌دیواخانه‌که‌ی ده‌رویش سمایلا دا‌نه‌نیشتین. کورپوکال کۆ ئه‌بوونه‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاشیک لیمان ئه‌کرد.

کورپیکی خزمیان هه‌بوو ناوی عه‌له‌ بوو. ته‌مه‌نی له‌به‌ینی بیست و پینج تا بیست و هه‌شت سال ئه‌بوو. بالا به‌رزی باریکه‌له‌ی موو زه‌رد. که‌وا و سه‌له‌ته‌ی له‌به‌را بوو، جامه‌دانه‌یه‌کی لool دابوو به‌ده‌ور سه‌ریه‌وه‌، په‌شتینیکی باریکی به‌ستبوو. کیسه‌ تووتینیکی چیتی دریزی

کردبوو بە لای پشتینە کە یا. قسە ی شەوانی کۆر بەشی زۆری هەر هی ئەو بوو. باسی دزی خۆی ئەکرد. ژنانیش لەو دیوی دیواخانە کە وە دانیشتیبون. وتی:

شەویەک ئەوا بارانە و ڕەشە شەو. چووم بۆ دزی بۆ دەوری بازیان. چوومە ئاواپی درگەزینە و سەگەل لێم کۆ بوونە وەو کردیان بەحەو پو لوور. هەندێ نانم لەگەل خۆم برد بوو بۆیان، جار جار کەرته نانیتکم بۆ فری ئەدان. ئەپلکان بە نانە کە وە من هەندیک پێش ئەکەوتم، هەتا خۆم کوتایە پال دیواریک. سەگەل دیسان لێم کۆ بوونە وە. دنیا پاش نیو شەو هینام بە چوار چەنگۆلە دەستم کرد بەرۆشتن بۆ دیواری ئەو دیوی خانووە کە. قاچیکم کرد بە کلک بۆ خۆم.

کە گەیشته ئێرە دەستی برد کیسە تووتنە کە ی لە لاقەدی کردە وە پەرە یەکی بەرماخە وەو تووتنی کرد بەسەرا و ئەیمالی بەسەر پەنجە گەورە یا بۆ ئەو توند بیی. جگەرە ی پەر کرد. کوانووە کە ناگری تیدا بوو نای بە ناگرە کە وە. جگەرە داگیرسا و نای بە لێویە وە، دەستیکی برد تۆزی کلا و جامە دانە کە ی لار کردە وە بزه یەکی کرد و تێهە لچوو وە.

کە چوومە پال دیوارە کە بولسکم لەگەل خۆم بردبوو دەستم کرد بە کەندنە وە ی دیوارە کە لەسەر خۆم. (ژنان لەو دیووە و پیاوان لەم دیووە کش و مات هەموو لەشیان بوو بەگۆی بۆ قسەکانی عەلە) و رده و رده کونم کرده دیوارە کە چوومە ژوورە وە. دوو بەرانی دابەستە ی لێ بوو دامنە پێش خۆم و هاتمە دەرە وە. (بزه یەکی تری بۆ کرد) سەگەل شوینم کە و تە وە، نانم بۆ هەلگرتبوون جار نا جار کەرته نانیتکم بۆ فری ئەدان تا لە ئاواپی دەرچووم. پیرە بەرانیگەلم هینایە وە بۆ ماله وە. نەختی لە خوربە کە یانم هەلپاچی، شاخە کانیانم بەمۆرە سان تۆزی تەنک کردە وە، لە پاش چەند رۆژی کاوارایە ک هەبوو لەسولە یمانی عەلی برزوویان پێ ئەوت بیستبووی من دابەستم لایە، ناردی پێم فرۆشتن وە پەنجار روپیە. حساوی روپیە هەر ماوو. ئەمە دزی لەو سەردە مە دا بە ئازایەتی و پیاووەتی ئەزانرا؛ ئێستە دزی بوو بە عیبە. دیارە هەر رۆژی شتیکی لە باو دایە.

- غەفووری حاجی سەعی نانهوا لە سولە یمانی ناردی بۆ رشتە کە لەم ولاتی کورده واریە گەلنی پیاوی بەنان و خوان و بەخشنە هەبوو و تی:

باوکم بۆی گێرامە وە ئەویش لە دەم باوکی خۆیە وە گێرایە تە وە و تی: بەو بەری ماله کە ی خۆمانە وە ئەو دالانە ئەبینی. ئەو مالی برایم پاشایە کە بە برایمی خویله بەناو بانگە. ئەم برایم پاشایە ناوی بە دلنەرمی دەر کردبوو. زۆر ئاقل و لەسەر خۆ بوو. ئازاری بە کەس

نه‌ئ‌گه‌ی‌اند، هەر هه‌ژاره‌لی قه‌وماویک بچ‌وایه‌ته‌ماله‌که‌ی دلی نه‌ئ‌شکاند و به‌دلی خۆی رازی نه‌کرد.

رۆژی برابم پاشا له‌مال هاته‌ده‌روه‌ به‌ره‌و ژوور بووه‌وه. چ‌ند خزمه‌تکار و ده‌ست و پتوه‌ندیکی له‌گه‌لا بوو. تووشی دوو کویر بوو ئه‌وان چ‌اویان نه‌بوو؛ له‌بهر خۆیا‌نه‌وه‌ قسه‌یان نه‌کرد. یه‌کیکیان وتی: ئه‌م کافره‌ی کاکه‌یه‌ تو بلتی شتی‌کمان بداتی؟ ئه‌وتیریشیان وتی: مه‌لعوونه‌ی کافره‌ ئه‌لین: دلی باشه؛ باوه‌ر ناکه‌م به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

برابم پاشا گویی له‌م قسانه‌ بوو، تیگه‌یشت که‌به‌و ئه‌لین. بیده‌نگ به‌ده‌ست و پتوه‌نده‌کانی وت بگه‌رینه‌وه. له‌پیش کویره‌کانا گه‌یشتنه‌وه‌ ماله‌وه. به‌خزمه‌تچیه‌که‌ی وت له‌بهر ده‌رگا‌که‌ راوه‌سته‌ که‌کویره‌کان هاتن بیان‌هینه‌ ژووره‌وه. که‌کویره‌کان هاتن ده‌ستی گرتن و بردنیه‌دیواخان بۆ لای برابم پاشا. برابم پاشا به‌خیراتیکی گه‌رم و گوری کردن و وتی ئه‌مریکتان هه‌یه؟

وتیان پاشام! خوا راوه‌ستاوت کات! کویرین هاتوین خه‌رجیه‌کمان بده‌یتی، دوعای خیرت بۆ ئه‌که‌ین خوا موه‌فه‌قت بکات. پاشا وتی: ئه‌وه له‌ریگادا چیتان ئه‌وت بۆم بگه‌رینه‌وه‌ بی‌به‌شتان ناکه‌م. وتیان پاشا چیمان ئه‌وت. هەر دوعای خیرمان بۆ نه‌کردی. پاشا وتی: من ئه‌مانه‌ نازانم قسه‌یه‌کتان کردووه‌ ئه‌بی بۆم بگه‌رینه‌وه؛ به‌راستی بۆم بگه‌رینه‌وه. هه‌یج درۆ و ده‌له‌سه‌ی تیدا مه‌که‌ن. ئه‌وانیش ناچار بوون وتیان پاشا بۆت ئه‌گه‌رینه‌وه، به‌لام با دیواخانه‌که‌ت چۆل بین. وتی: من ئه‌مه‌وی تا دیواخان چۆل نه‌بووه‌ بۆم بگه‌رینه‌وه. با ئه‌م مه‌جلسه‌ش گوینان لی بی. حافزه‌کان سه‌یریان کرد عیلاج نییه‌ وتیان یه‌کیکمان وتمان: ئه‌م کافره‌ی کاکه‌یه‌ تو بلتی شتی‌کمان بداتی؟ ئه‌ویکه‌شمان وتی: مه‌لعوونه‌ کافره‌ ئه‌لین دلی باشه، باوه‌ر ناکه‌م به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

پاشا وتی: من هەر ئه‌مه‌م ئه‌وی. ئیسته‌ ئیوه‌چیتان ئه‌وی؟ وتیان پاشا که‌ ئیش وای لیهات یه‌کنی باری چه‌لتوو‌کمان بده‌ری. پاشا بانگی کرد یه‌کنی سێ بار چه‌لتوو‌ک و سێ هۆقه‌رۆنیان دانئ و وتی بۆشیان به‌رنه‌ماله‌وه. هەر یه‌که‌ ده‌مه‌جیدی دانی.

- سلیمانی حه‌مه‌جانی روغزایی له‌بنه‌ماله‌ی به‌گزه‌دی جاف نه‌بوو، به‌لکوو له‌ کوپخا‌کانی جاف بوو. به‌لام ده‌مار و پیاوه‌تیه‌که‌ی شانی دابوو له‌ شانی هه‌موو به‌گزه‌دی یه‌کی ئه‌و سه‌رده‌مه‌.

ئەوێ من بېنېم لە ۱۹۲۸دا لە کویستانی بناری بانە دەواریکی دوانزە هەستوونی هەلدا بوو. رەوهماین و مالاتی بەدەرەووە بوو. دوو کۆری جوانکەلە ی هەبوو تازەبێ ئەگە یشتن، هێشتا خەتیان نەدابوو. یەکیکیان حەمەسیدیقی ناو بوو. هەر یەکە سێ تیریکی ئێرانیان بەدەستەووەبوو؛ هەر یەکە ماینیکی بە رەختیان هەبوو سواری ئەبوون.

ئەو رۆژە خەبەریان هێنا کە مەتحتەتی برای خێزانەکە ی لەگەرمیان کۆژراوێ. بوو بەقیامەت و شین و شەپۆر؛ هەرچی هۆبە ی جاف هەبوو لەو ولاتە کۆ بوونەو.

سلیمان خان چەند گوندیکی وەکوو قارەوا، دەرەشێخان و ماسێری لەو ولاتە کۆریوو هاتوو چووی گەرمیانی کەمتر ئەکردهو. بە زستانان ئەچوووە خانووی گوندو بە هاوینان ئەچوووە دەرەووە. پیاویکی هەتا بلیت تەپۆش و قسە ی دانەدانە ی ئەکرد. هیچ خۆتندەواری نەبوو، قسەرەوا بوو لەو ولاتەدا.

ئەم کارەساتە ی دواوەخۆم بیستبووم، وەحەسەن بەگی جافیش بۆی گێرامەووەتی: رەزاشا تازە بووبوو بەشای ئێران. هەج بەگزادەو ئاغەواتی ئەو ولاتی کوردەواریبە هەبوو کۆی کردبوونەو بۆ ئەو قسەیان لەگەل بکاو رووی دلێان لە پاش ئەحمەدشا بکاتەخۆی. هەموو بەگزادەو ئاغەوات بە ئەو پەری ریک و پێکیهوە خۆیان ریکخستبوو و ئەو تەدارەک و جلۆبەرگە ی کە شایانی دیدەنی رەزاشا بێ لەبەریان کردووە. سلیمان خانیش یەکیکە لەوانە. بەگزادەو پیاوی گەورە ی ئەو ولاتە لە دەشتیکی پاندا رێزیان بەستوو. رەزاشا بە بەردەمیانا ئەرواوا چاک و چۆنیان لەگەلا ئەکا.

رەزاشا هەندێ ئەشرەفی زیرینی بەناوی خۆیهو دەرشتو. ئەشرەفیەکان وان لەناو سینیهکی زیودا. یاوەرەکە ی بەسەر دەستیەووەیو بە شوینیەو. رەزاشا ئەگاتە بەردەمی هەر ئاغەیک دەست ئەبا یەکنی لەو ئەشرەفیانە هەلئەگرن و ئەیدا بەئاغەکە. لێرەدا مەبەست ئەوێه کە لوتفی شاهانە یە بەرانبەر بەو سەرۆکانە؛ ئەوێه کە ئەشرەفیەکە.

ئەگاتەبەردەمی سلیمان خان کە ئەویش لە سەرەکەدا راوێستاو. رەزاشا دەست ئەبا ئەشرەفیەک هەلئەگرن، سلیمان خانیش دەستی راگرتو ئەیهوئ بێخاتە ناو دەستیەو، ئەشرەفی دانەکەوێتە سەر ئەرز و ناکەوێتە ناو دەستی سلیمان خانەو. رەزاشا چاوەرپێ ئەو ئەکا کە سلیمان خان دانەوێتەو ئەشرەفیەکە هەلگرتەو. سلیمان خان بیزی نایەنی دانەوێتەو. ئەوا نزیکە ی دووسەد بەگزادەش لەو ناوێدا ریزیان بەستوو. رەزاشا تۆزی رانەوێتە سەر ئەکا سلیمان خان ئەشرەفیەکە هەلناگرتەو. ئەویش ئەکەوێتە تەقەو دەست ئەبا ئەشرەفیەکی تر هەلئەگرن و ئەیخانە دەستی سلیمان خانەو لەسەر ئیشی

خوی ئه‌رواو ده‌ست ئه‌کاته‌وه به‌گه‌ران به‌بهرده‌می ریزه‌که‌دا. عالمه‌که‌ش هه‌موو چاویان له‌مه‌یه.

له‌پاشا له‌سلیمان خانیان پرسی بۆچ دانه‌ن‌ه‌وینه‌وه، مهرحه‌مه‌تی شاهانه هه‌ل‌گه‌ریته‌وه که ره‌زا شایش له‌بهر ده‌متا وه‌ستا بوو؟ وتی: نه‌فسی خۆم فره‌وه به‌رزتر ئه‌زانم له‌وه‌که دانه‌ومه‌وه بۆ مهرحه‌مه‌تی شاهانه.

سلیمان خان پیاویکی نه‌خوینده‌وار بوو. به‌لام له‌قسه‌کردنا جووره‌گوزارشتیکی سه‌یر سه‌یری هه‌بوو. حه‌سه‌ن به‌گ وتی: سه‌عی به‌گی قه‌دریه‌گی باده‌لان گه‌یراه‌یه‌وه که ئه‌مه‌چهند دانه‌یه‌که له‌قسه‌کانی سلیمان خان:

له‌بۆته‌ی ئه‌یجمالدا سه‌ده‌ده‌لباب کریاگه‌.

ئا کوره‌کاورا وه‌عه‌زمه‌وه.

قول رووت له‌سه‌ردا، زره‌له‌زیردا.

ده‌ک خوا بوئ وه‌خوای ئه‌مانه‌.

رشته‌ی ئه‌یختیار مه‌ده‌وه‌ده‌س که‌سه‌وه‌.

هه‌یمه‌فه‌ریکه‌قوێخای شلیر نین.

یا مه‌رقه‌ده‌که‌ی کاکه‌حه‌مه‌د.

ئاها برا که‌س له‌فه‌ره‌زیکدا سدق و سیاقه‌تی بوئ.

لاله‌برۆ، غارده‌ده‌قه‌یدی مال مه‌وه، کاورا بیده‌وه‌هر خه‌لاس وی.

چه‌رخ فه‌له‌ک بنالینئ گه‌ره‌ک سه‌وز و سوور له‌سه‌ری ده‌ره‌جیت مانگت ئه‌که‌م.

- ئه‌وره‌حمانا‌غای ئه‌حمه‌د ئا‌غا له‌سوله‌یمانی پیاویکی خاوه‌ن ملک و دیهات بوو، له‌زۆرتر گونده‌کانیا له‌بهر ئه‌وه‌ئاوو به‌راویان زۆر بوو، مه‌رزه‌ئه‌کرا. سالیکی برنجیکی زۆر زۆری بۆ هات. پێش ئه‌وه‌برنج بێته‌به‌ره‌م هه‌مووی فرۆشت. فرۆشته‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌بوو به‌قسه؛ قسه‌ی دا که‌فرۆشتنی، ئه‌گه‌ینا پاره‌ی وه‌رنه‌گرتبوو.

برنج لووتی به‌رز کرده‌وه‌وه‌سه‌ر که‌وت. رۆژ به‌رۆژ هه‌ر گراتر ئه‌بوو. ئه‌و ساله‌جگه‌له‌برنجه‌که‌ی ئه‌وه‌هه‌ج مه‌رزه‌وه‌برنجیک له‌ولاتی سوله‌یمانی هه‌بوو هه‌مووی نه‌هاتی رووی تیکرد. عه‌لاف و برنجک هه‌موو روویان کرده‌ئه‌وره‌حمانا‌غا بۆ کرین. ئه‌ویش هه‌ر ئه‌یوت برنج فرۆشتوه؛ برنج سی قات و چوار قات سه‌رکه‌وت.

ئەمجا لە ولاتی كەركووك و موسلەوہ ئەھاتن بۆ لای. ئەویش ھەر ئەیوت بىرنجىم فرۆشتووہ. تىجارەكان لایان وا بوو كە ئەورە حماناغا بۆیە بىرنجەكەیان ناداتى بەتەمای زیاترە. ئەچوون تىكاكاریان ئەھینا كە بىرنجەكەیان پى بفرۆشى. ئەوانیش ئەیانوت بەكىت فرۆشتووہ تا بچىن لەوى بکړین. ئەویش نەيشەوت. بىرنجىش رۆژبەرۆژ لەسەر كەوتتە، ئەیانوت ئاغا فرۆشتووہ فرۆشتووہ، ئىستە بىرنج تا شەش قات سەر كەوتوہ، وە ھىشتا نەشتاوہ بە كرىارەكە، پارەشەت ھەر وەرنەگرتووہ، ئەمە شەش قات پارەى بىرنج شتىك بدە بەكابراى كرىار زۆر مەمنوونىشت ئەبى. خۆ ئەو ھىشتا پوولىكى نەداوہ بە تۆ. وە بىرنجىش ھىشتا نەھاتتوہ بەرھەم تا تۆ بلىت شتىكى تىدايە.

بىرنجكړى ھەموو لایەك بەتەواوى ئەورە حماناغایان وەرەز كردو ھىشيان پى تال كرد. لەئاخرا وتى: ئەوہ ئىوہ ئەلین چى؟ من بىرنجىم فرۆشتووہ، خۆ شەرەفم نەفرۆشتووہ. ھەمووم داوہ بە مەلا ھەسەنى عەلاف بچن لەوى بکړن.

- حاجى مەلا سالىكى ھەوليرى ھەبوو پىاوىكى دەولەمەند و بەدەسەلات بوو. رۆژىك لە كۆلانىكا روپىيەكى لى ون ئەبى زۆر بۆى ئەگەرئى نايدۆزىتەوہ. ھەوت ھەشت منال كۆ ئەكاتەوہ پىيان ئەلئى بگەرین بۆ ئەو روپىيە، ھەر كەس دىوہ دوو روپىيە ئەدەمى. منالان ئەگەرین يەكئىكیان ئەبىنئىتەوہ، ئەيداتەوہ بەحاجى مەلا سالىح. ئەویش لىنى وەرئەگړى و ئەبخاتە باخەلى، دەست ئەبا دوو روپىيە ئەدا بەمنالەكەو لىك جىيا ئەبنەوہ. لىيان پرسى حاجى مەلا تۆ ئەمە چى بوو كردت، دوو روپىيەت دا بەرووپىيەك؟ وتى:

من مەبەستم روپىيەكە نەبوو، بەلام تا من ماوم ھەر جار بگەيشتمايە ئەو شوپنە بە دلما ئەھات كەمن روپىيەكەم لەو شوپنەدا ون كردووہ؛ چاوىكم بۆ ئەگىرا. ئىستە خۆم لەوہ رزگار كرد.

- لەسەردەمى خۆيا رابواردنى مانگى رەمەزان لە سولەيمانى جۆرە رابواردنىك بوو. رادىق و ئەم لاو ئەولا ھىچ نەبوو. يەكئىك لەو رابواردنە ئەوہ بوو لەسالانى ۱۹۳۰ بەدواوہ تا رادىق داھات.

مەلا مستەفای حاجى مەلا رەسوول لە مزگەوتەكەى خۆيا (مزگەوتى باشچاوەش) لەپاش ئەوہكە ھەر كەسە لە مالى خۆيا بەربانگى ئەكردەوہ، ئەھات بۆ مزگەوت. نوپىرى تەراوىچ بە جەماعەت ئەكرا، لەھوجرەكەدا سەماوەر تى ئەخرا و خەلك ئەچوونە ئەوى

دائەنیشتن. له دەرەوێ گەرەکیش هەر ئەهاتن. مەلا مستەفا دەستی ئەکرد بەخویندەوێ «فتوحاتی شام» رستەرستە عەرەبێهەکی ئەخویندەوێ هەر خێرا ئەیکرد بەکوردی؛ تام و لەزەتێکی تری ئەدایە.

هەر کەسیک شەویک بەهاتایە ئیتر دلی ئەهات بەجێ بێلێ. کە ئەگەیشته شوینی شەرو سەرکەوتنی ئەسحابێهەک دەنگی «هەمی باوکم هەمی مالم» لەخەلکەوێ بەرز ئەبووێهە. هەر لەبەینی ماوێهە کدا ئەوێستا پشووێهەکی ئەدا و ئەبوت: عەولخالق چا تیکە. شەکر و چاش خەلکەکە ئەیانھێنا. ئەگەر هەر شەوێ نەبواێ مەلامستەفا خۆی ئەینارد ئەیانھێنا. بڕایم خان ئەو سەردەمە هەرەتی بوو، کە ئەهات دائەنیشت، ئەبوت ئا بچن دەکەللەشەکر و هۆقەیه چا بێنن. بەم جۆرە رایانئەبوارد هەتا پارشێو. کە سەلای پارشێو ئەکرا هەرکەسە ئەچووێهە بۆ مالی خۆی.

مەلا توفیقی عەتار مالهەکیان لە تەنیشتی مزگەوتەکەوێ بوو. ئەویش لەمالهەکی خۆیا ئەم کۆرەیی پێکەوێ ئەنا. ژووێهەکان هەموو پێر ئەبوون، چایهەکی بۆ دائەنا، بەین بەینیش چا ئەگێرا بەعالمەکەدا. مەسرفە شەکر و چا و جگەرە هەمووی لەسەر خۆی بوو. ئەویش هەر فتوحاتی واقدی ئەخویندەوێ. جارجاریش غەزای بەدر و حونەینی ئەخویندەوێ. ئەو تا پارشێو دانەئەنشیت؛ بەحسابی ئیمڕۆ ئەبوو بەسەعات دەو یانزە دوایی پێ ئەهێناو خەلکەکە هەلئەستان. ئەوی هەوێسی بواوێهە خەوی ئەهاتایە کە لەوێ هەلئەستا ئەچووێ کۆرەکی مەلا مستەفاوێ؛ چونکە ئەو گەرم بوو تا پارشێو.

- شیخ محەمەد ئەمینی میرانی بۆی گێرامەوێ وتی:

«ناوێ کار»^{۱۴} یک لەسنەبوو حەمالی ناو بوو. ئەو حەمالیێهە هەموو جار «گا» بەکی خستۆتە ناو ناوێهەکی بە پەیزەبێسی چل پلەکانەدا سەری خستوێ بۆ ئەوێ دووھەم سەربان. ئەم ئیشەکی کە ئەکرد لەدوای تەواو بوون و لێ بوونەوێ بوو لە سواغی سەر بانەکە. ئەو جۆرەخانوانە هێ ئەعیان و پیاوێهەگەرەکانی سنە بوو.

۱۴- ناوێهەفریکی درێژکارەو قوولە لە تەختەدروستکاروێ. بێهەکی تەخت و تەسکترە، هەتا دیت بەلای لیواری سەرەوێ فراوانتر ئەبێتەوێ. لێاد و لۆکە کۆتراوێ دراواوێ بە بێهەکیەوێ. بێهەکی وەنەبێ قوول بێ وەکوو دۆلکە بەلکوو دریز و بانە (واتە: مستطیل). ئەو کەسەش کە ئەم ناوێهە هەلئەگرێ بێ ئەلین: ناوێهەکار.

که لینی نه‌بوونه‌وه گای نه‌برده‌سه‌ر بان نه‌وانیش خه‌لاتیان نه‌کرد. نه‌مجا هه‌ر به‌شوینه‌که‌ی خویا گایه‌که‌ی نه‌خسته‌ناو ناوه‌که‌ی و نه‌به‌ینایه‌وه خواره‌وه. نه‌و ناخر رۆژه که نه‌م نیشه نه‌بوو هه‌موو عالمی سنه نه‌چوون بۆ سه‌یری نه‌و دیمه‌نه.

جاریک یه‌کئی له‌شازاده‌کانی ئیران نه‌چیتنه‌سنه؛ دوور نییه‌ فه‌رامیرزا بووبیت. نه‌م باسه‌ی بۆ نه‌گێر نه‌وه که پیاویک لێره‌دا هه‌یه‌ گا نه‌باته‌ سه‌ربان. نه‌نیری به‌شوینیا نه‌به‌ینن پیتی نه‌لی: تو شتی وا نه‌که‌ی؟ نه‌لی: به‌لی. نه‌لی: بیینم. نه‌ویش ناوه‌که‌ی دینی له‌ گه‌ل گاکه‌یا نه‌یخاته ناویه‌وه سه‌ری نه‌خا بۆ سه‌ربانی ده‌رمال. شازاده نه‌مه‌ی به‌لاوه سه‌یر نه‌بێ، خه‌لاتیکی باشی نه‌کاو پیتی نه‌لی: پیم بلێ تو چۆن نه‌مه‌نه‌که‌ی؟

نه‌لی: شاهم نه‌م گایه‌که‌ تو به‌م گه‌وره‌یه‌ نه‌بیینی، گویره‌که‌یه‌کی بچووک بوو. نه‌و رۆژه که له‌ دایک بوو خسته‌ ناو نه‌م ناویه‌ برده‌ سه‌ربان و هینامه‌خواره‌وه. له‌و رۆژه‌وه هه‌تا ئیسته‌ بووه به‌م گایه‌ هه‌موو رۆژیک رۆژ بوارم نه‌کردوه بر دوومه‌ته‌ سه‌ربان و هینامه‌ته‌وه خواره‌وه. یه‌که‌م رۆژ که نه‌مه‌گویره‌که‌ بوو چۆن بووه هه‌ستم به‌قورسایی نه‌کردوووه ئیسته‌ش هه‌ر وامه‌.

شازاده ئافه‌رینیکی ته‌واوی نه‌کا و نه‌لی: چاک کردن له‌ زۆر کردنه‌.

- حسابی بکه‌ له‌ ۱۹۴۰ هه‌تا ۱۹۵۰، که سالی کۆچی حاجی توفیقی پیره‌مێرد بوو، هه‌موو سالی من له‌ ۲۲ی ئاغستۆسه‌وه له‌ به‌غدا ده‌رئه‌چووم رووه کورده‌واری بۆ ناخری نه‌یلوول نه‌گه‌رامه‌وه.

له‌و گه‌شته‌ما شوینی هه‌ره‌زۆرم سوله‌یمانی بوو. که نه‌چوومه‌وه سوله‌یمانی نه‌وه له‌ لای پیره‌مێرد بووم. قسه‌ لێره‌دا که رابواردنی نه‌و وه‌خته‌ی سوله‌یمانی چۆن بوو.

پیره‌مێرد ماله‌که‌ی له‌ ته‌نیشته‌ مه‌کینه‌ی کاره‌با کۆنه‌که‌وه بوو، به‌لای مزگه‌وتی هه‌مزاغاهه‌. چاپخانه‌که‌ش هه‌ر له‌و ماله‌دا بوو. لای زووروی به‌ره‌یوان که‌له‌گی بوو لای خواری مه‌وبه‌ق و زووری تر بوو. خه‌لیل قوبولی و بامیه‌که‌ی بۆ دروست نه‌کردین. لای راست زووری چاپخانه‌که‌ بوو. عه‌لی و نه‌حمه‌د خه‌ریکی چاپخانه‌که‌ بوون. لای چه‌پ باغچه‌بوو. حه‌وزه‌که‌ش له‌ناوه‌راستی حه‌وشه‌که‌دا بوو.

به‌ شه‌وان نه‌ربابی زه‌وق و نه‌ده‌ب کۆ نه‌بوونه‌وه، واتنی نه‌گه‌یشته‌ زیاتری له‌به‌ر من بوو. پیره‌مێرد شووتی نه‌خسته‌ناو حه‌وزه‌که‌وه به‌چوار ده‌وری حه‌وزه‌که‌دا میوه‌ی تری و هه‌نجیرو

هه‌لۆزه‌ی دانه‌نا. گله‌وی کاره‌باش به‌سه‌ریه‌وه دیمه‌نیکی تری هه‌بوو. ده‌نگی مه‌کینه‌ی کاره‌باکەش له ده‌نگی چه‌قنه‌ی ئاش ئه‌چوو.

ئه‌ریاب کۆ ئه‌بوونه‌وه: جه‌میل ئه‌فهن‌دی، جه‌لال ئه‌فهن‌دی، سه‌ی فه‌تحو‌للا، حاجی مسته‌فا، ره‌مزی ئه‌فهن‌دی، مه‌لا ماره‌ف، ئه‌مانه‌ بێجگه‌ له جه‌لال ئه‌فهن‌دی خه‌ریکی یاری ئه‌بوون. ئه‌و په‌ری یاریه‌که‌ش تا دینار و نیویک بوو. ئه‌وانه‌ کۆریک بوون.

له‌م لاوه‌ له‌بەر به‌ر هه‌یوانه‌که‌ کۆری ئه‌ده‌ب و شعر بوو. جه‌لال ئه‌فهن‌دی زۆر جار مه‌لا مه‌حموودی بێخۆد، مه‌لا مسته‌فای سه‌فه‌وت، نه‌جمه‌دین مه‌لا، هه‌ندئ جار شیخ مه‌مه‌دی خال به‌خۆی و براکانی و ده‌سته‌ی خۆیه‌وه ئه‌هاتن. فایق هۆشیار که‌ئو سه‌رده‌مه‌ له‌ حقوق بوو به‌ هاوینان ئه‌هاته‌وه. منیش له‌ناو ئه‌م ده‌سته‌یه‌دا بووم. نووری عه‌لی ئه‌جزاچیش هه‌ر ئه‌هات؛ ئه‌و زیاتر له‌ قسه‌کانی ره‌زابه‌گی بۆ ئه‌گێرامه‌وه.

کۆریکی تر له‌و لاوه‌ له‌ مه‌لا ئه‌حمه‌د دیلان و حمه‌می به‌کر و هه‌ندئ جاریش ره‌شۆل به‌ده‌نگه‌ مه‌لانکه‌یه‌که‌یان و به‌نه‌وای «ئای ئای» نه‌وه‌ک دانیشتوه‌وه‌کان، به‌لکوو دارو گوله‌کانیشیان ئه‌خسته‌ جووله‌. پیره‌مێردیش خۆی به‌سه‌ر ئه‌م کۆرانه‌دا ئه‌سوورایه‌وه؛ له‌گه‌ل هه‌موویانا هاوبه‌شی ئه‌کرد ته‌نیا له‌گه‌ل گوینده‌کانا نه‌بن، چونکه‌ ده‌نگی خۆش نه‌بوو. ره‌مزی ئه‌فهن‌دیش گه‌لی جار یاریه‌که‌ی به‌جێ ئه‌هیشته‌ و له‌گه‌ل ئه‌ریابه‌کانیا تیکه‌لاوی کۆر ئه‌بوون و چه‌ند به‌ده‌می خۆش بوو که‌ ئه‌یوت: «خاله‌ ناوی ناوم سلطان الشعرا». مه‌به‌ستی به‌ خاله‌ پیره‌مێرد بوو. خه‌لیلیش به‌ین به‌ین چای ئه‌هینا و میوه‌ی دانه‌نا.

وه‌ختی وا ئه‌بوو خاله‌ ئه‌یدۆران؛ چونکه‌ یاری ئه‌نه‌زانی. دۆرانه‌که‌ش وه‌کوو وتم ئه‌و په‌ری دینار و نیویک بوو. هه‌له‌ئه‌ستا به‌گۆچانه‌که‌ی ده‌ری ئه‌کردن ئه‌یوت: ته‌ماشای که‌ دین شووتی و میوه‌که‌شم ئه‌خۆن و پاره‌که‌شم لێ ئه‌به‌نه‌وه. بۆ سه‌به‌ی شه‌وئ ئه‌و ده‌سته‌یه‌ نه‌هاته‌وه، نه‌هاته‌وه‌یان له‌بەر خۆعه‌زیز کردنیان بوو؛ نه‌وه‌ک له‌بەر ده‌رکردنه‌که‌. چونکه‌ ئه‌یانزانی ده‌رکردنه‌که‌ هه‌یج قه‌یمه‌تی نییه‌. ئه‌مجا بۆ روژی دوا‌یتر خاله‌ به‌ ته‌له‌فون و به‌خۆی ناشتی ئه‌کردنه‌وه‌و ئه‌یه‌تانه‌وه‌. منیش ئه‌موت خاله‌ بۆچ بانگیان ئه‌که‌یته‌وه؟ ئه‌یوت با جه‌میل فیری مالان نه‌بیت.

به‌مجۆرانه‌ ئه‌م کۆرانه‌ رایانه‌ته‌بوارد. تا شه‌و دره‌نگ ئه‌بوو ئه‌مجا بلاوه‌یان لێ ئه‌کرد. ئه‌ماینه‌وه‌ من و ئه‌و. دانه‌نیشته‌ داستانی کۆن و قسه‌ی رابوردووی بۆ ئه‌گێرامه‌وه‌ تا من خه‌وم ئه‌هات. پاش ئه‌وه‌ ئه‌چوو ده‌ستتۆزیکی ئه‌شۆرد. هه‌ندئ قورئانی ئه‌خویند. دوو رکات

نويژى ئەكرد دواى ئەو ھەخەرىكى نووسىنى سەر مەقالەو نووسىنى پەندى پىشپىيان بەشەر بۆ رۆژنامەكەى ژىن [ئەبوو].

ئەمەنمۇنەيەك بوو لەرابوردنى ئەو ساي سولەيمانى.

- ئەوا ئىنگلىز ئىحتىلالى عىراقى كەردوھ. مېجەرسۆن لەسولەيمانى تۆز ئەكا. زەبەرو زەنگىكى وا ئەنۆيتى ھەر نەبىتەوھ. فەرمانى دەركەردوھ كە بە ھەر شوپىتىكا ئەو بېروا ئەبىن خەلكەكە ھەموو راوھستىن و نەپۆن تا ئەو ئەپروا. ئەگەر بەناو بازارا تىپەپى ئەبىن دوكاندارەكان بەرزەبىن ھەموو راوھستىن.

مەلا عەلى مەلكەندى ھەموو رۆژى لە مالىھوھ ئەھات. دوكانەكەى لەخوار مزگەوتەكەى ناو بازارەوھ بوو، ئەچوو لەوئى دائەنىشت مۆرى ھەلئەكەند.

رۆژىك مېجەرسۆن ئەيەوئى بېچى بۆ ناو بازار، لەسەرا دەرتەچىت و راست سەرەو خوار ئەبىتەوھ بۆ ناوھراستى بازارەكە. بەبەر ھەر دوكانىكا ئەپروا خاوەن دوكان بەرزەبىن راست ئەبىتەوھ. بەو جۆرە ئەپروا تا ئەگاتەبەر دوكانەكەى مەلاعەلى. سەپر ئەكا مەلا عەلى قورئانىك لەو لايەوھو مۆرىكىش بەدەستىەوھە ھەلئەكەنى؛ نە ھەستاو ھەنەسەرىشى لەسەر مۆرەكە بەرز ئەكاتەوھ.

مېجەرسۆن لەمەزۆر توورپە ئەبىن، گۆئى ناداتى ئەپروا سەرەو خوار. لەو لاوھ ئەگەپىتەوھ، تەماشائەكە مەلاعەلى ھەر لەبەرى ھەلئەسنى. ئەچى لەبەر دوكانەكەيا راتەوھستى ئەوئىش سەر بەرز ناكاتەوھ. بە توورپەبىيەكەوھ ئەلئى: مەلاعەلى ئەوھ بۆچ ھەلئەسنى؟ مەلاعەلى سەر لەسەر مۆرەكە بەرز ئەكاتەوھ تەماشائەكە ئەمە مېجەرسۆنە. ئەلئى: بۆچ ھەستىم؟ ئەلئى: نامناسنى؟ ئەلئى: بۆچ ناتناسم مېجەرسۆنىت. ئەلئى: فەرمانەكەى منت نەبىستەوھ؟ ئەلئى: بەلئى بىستەوھ. ئەلئى: كەواتەبۆچ ھەلئەسنى؟ ئەلئى: ئەم قورئانەى ئىمە ئەفەرەمۆئى: «لا يتخر المومنون الكافرين اولياء من دون المومنين».

مېجەرسۆن زۆل و شەپتان ئەبىن ئەلئى: مەلا عەلى تۆ ئەو ئايەتە بۆ من ئەخوئىتەوھ ئەى سەپرى ئەو ئايەتە بۆ ناكەى كە ئەلئى: «قل اللهم مالك الملك توتى الملك من تشاء و تنزع الملك ممن تشاء و تعز من تشاء و تزل من تشاء».

مەلا عەلى وا ھەر دانىشتوھو ھەلئەسنى ئەلئى: بەلئى ئاگام لەوھش ھەيە، بەلام تۆ و غەپرى تۆيش ئەبىن ئاگاتان لەو ئايەتەش ھەبى كە ئەفەرەمۆئى:

«وابتغ فيما اتاك الله الدار الاخره و لا تنس نسيبك من الدنيا و احسن كما احسن الله اليك و لا تبغ الفساد في الارث ان الله لا يحب المفسدين».

میجهرسون هەر چاوه‌ری ئه‌وه‌یه که مه‌لاعه‌لی له‌به‌ری هه‌ستی. حاجیاغا ئه‌و سه‌رده‌مه مودیری پۆلیس ئه‌بی له‌سوله‌یمان، که ئه‌چینه‌وه ئه‌نیز ئه‌به‌شوین حاجیاغادا ئه‌لی: بچۆ مه‌لاعه‌لیم بۆ بینه. مودیری پۆلیس دیت و مه‌لاعه‌لی هه‌لته‌گر، له‌ریگادا پتی ئه‌لی: من کار به‌ده‌ستیتکم له‌به‌ر ده‌ست ئه‌م حاکمه‌دا ئه‌بی بێم و فه‌رمانه‌که‌ی جی‌به‌جی بکه‌م، تۆیش خه‌لکی ولاته‌که‌می و پیاویکی پیر و موخته‌ره‌می، تکات لێ ئه‌که‌م نه‌ختی به‌نه‌رم و نیانی له‌گه‌لیا بجوولێوه‌و ره‌وشتی چا و پتکه‌وتنت له‌به‌رچا و بی. میجهرسون پیاویکه‌ کۆ له‌هیچ ناکاته‌وه‌و ئیسته‌ حاکمی ئه‌م ولاته‌یه. بێ ئیحه‌رامیه‌کت له‌گه‌ل بکا ئیمه‌ هه‌موو به‌مه‌ دلبریندار ئه‌بین و هیچیشمان له‌ده‌ست نایه‌.

مه‌لاعه‌لی ئه‌با و له‌لای مسته‌فا به‌هجه‌ت دایه‌نی- که ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌و سه‌کرته‌ری نووسینی میجهرسون بوو- خۆی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه ئه‌لی: جه‌نابی میجهرسون مه‌لاعه‌لی حازره. ئه‌لی: با بینه‌ ژووره‌وه. ئه‌و ده‌رئه‌چی و مه‌لاعه‌لی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه. مودیری پۆلیس و سه‌کرته‌ر و کار به‌ده‌ستانی تر له‌په‌نجه‌ره‌وه بێ، له‌ هه‌ر کویکه‌وه بێ سه‌یر ئه‌که‌ن بزانی چێ روو ئه‌دا.

که مه‌لاعه‌لی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه میجهرسون له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌لته‌ستی و دی به‌ پیره‌وه دایه‌نی و خۆی له‌لای خواروویه‌وه دانه‌نیشی. ئه‌نیز چا و قاوه‌و شته‌دین و ئه‌که‌ویته‌ قسه‌کردن له‌گه‌لیا، وه‌کوو ئه‌و کاره‌ساته‌ی بازار هه‌ر رووی نه‌دای. له‌پاش قسه‌و ماریفه‌تیکی زۆر ئه‌لی:

مه‌لاعه‌لی تۆ پیاویکی له‌ باری گوزه‌رانه‌وه زۆر ته‌واو نیت. ئیمه‌ش ئه‌مانه‌وی پیاویکی زانی وه‌کوو تۆ ئه‌م ولاته‌ که‌لکی لێ وه‌رگر. ئیسته‌ئه‌وا من داته‌نیم به‌مامۆستای مه‌که‌تب مانگی به‌ ۲۵۰ روپیه. تۆیش بۆ خۆت نه‌ختی ئه‌بووژیه‌وه‌و باری ژیان و گوزه‌رانت چاک ئه‌بین.

مه‌لاعه‌لی ئه‌لی: جه‌نابی میجهر سوپاستان ئه‌که‌م من گوزه‌رانم هه‌یه. میجهرسون ئه‌لی: ره‌نگ بێ به‌که‌می بزانی سێ سه‌د روپیه بێ. مه‌لاعه‌لی ئه‌لی: جه‌نابی میجهرسون خوا ئه‌فه‌رمووی: «فابتغوا عند الرزق و اعبدوه و اشکروکه» دیسان ئه‌فه‌رمووی: «ان الله هو الرزاق ذو القوه‌المتین».

جەنابی مێجەرسۆن من لەمزگەوتەکەى مەلکەندى نوێژ ئەکەم، هەموو روژی دیمە دوکانەکەم مۆر هەلشەکەنم، ئەوا خوا بەو رزقى داوم و پێو بەرپێو ئەچم؛ لەو زیاترم ناوی. وه «من يتوکل علی الله فهو حسبه».

مێجەرسۆن گەلێکی لەگەلا خەریک ئەبێ بێ کەلک ئەبێ. لەپاشا ئەلێ: مەلاعەلی ئەوە من تاقیم کردیتەووە بەو دینەى که من هەمەو تۆ هەتە قەبوولت بکر دایە ئەموت: ئەوی خراب و ناشایستەیه لە گەلیان بکر دیتایە تا ئەیانبر دێووە دوکانەکەى خۆت. بۆم دەرکەوت لەم ولاتەدا هەر مەلاعەلی مەلکەندى هەیه. وەلە ئیستە بەدواووە تۆ هەر ئیش و کاریکت ئەبێ بە هەر دایەرەیک بەبێ گیر و گرفتى هەموو ئیشیکت بۆ پروینن.

ئەلێ: جەنابی مێجەر هیچ ئیشیکم بە هیچ دایەرەیک نییه؛ ئیشم بەتەنیا دوکانەکەى خۆم هەپەو مزگەوتەکەى مەلکەندى.

باش ئەم قسانە هەلشەستیت و مێجەرسۆن بەرێ ئەکا تا لە ژوورەکەى دەرئەچى و زۆر نەوازشیشى لەگەل ئەکا.

لەراستیدا مەلاعەلی لەو سەردەمەدا لە باری گوزەرانیووە زۆر پەریشان بوو؛ بەلام ئەو تەووەکول و برۆایە وای لێ کرد لەپاشا بوو بەدەولەمەندیکى باش و چەند حەجى کرد و لەئەو پەرى خۆشگوزەرانى ئەو سەردەمەدا رایشەبوارد.

هەندیک لەم بەسەرھاتی مەلاعەلییە خەسرەواغای حاجیاغا بۆی گێرامەووە.

- نەسەرت خانمی سەقزی سەرەتا هاوسەرى عەبدوللابەگى مسباح بوو. ئەو نەسەرت خانمە کە لە هەموو ئەو ولاتەدا بەیەکەم نازدار و کلۆلار ناوبانگى دەرکردبوو. لەگەل مسباحدا رێ نەکەوتن، دواى ئەو میردیک و دوو و سەرە هاتەسەر سەیفەدین خانى سەقز. سەیفەدین خان کەوتەسەر ئەووە کە بیهێنى، هەر لەو سەردەمانەدا برازایەکی عەلیاغای گەورک - کە ئەم عەلیاغایەش کۆنەمێردى نەسەرت خانم بوو - ئەویش هەر کەوتە سەر ئەووە کە نەسەرت خانم بیهێنیت. ئەو کۆرە بەراستى جوان و چاک و شوخ و شەنگ بوو؛ تازەپێ نابوو بەھارى گەنجى. ھەرەتى ھەرزەکارى بوو؛ وەکوو گوزارشتیکى کوردی ھەیه ئەلێ: خوشكى خۆى ئاشقى ئەبوو. سەیفەدین خان تۆزى چوو بوووە سەلەووە لە چاوە ئەودا هیچ نەبوو.

ریکەوت شتى سەیر دینتە پێشەووە. لەو وەختەدا کە سەیفەدین ئەچى بۆ خوازبێنى نەسەرت خانم، کۆرەکەى برازای عەلیاغاش ھەر ئەچى بۆ ئەو نیازە. ئەو بەجلوبەرگ و

تهداره‌کی سه‌قزی و ئەم بە شه‌روال و مراخانی و پشتینی په‌شمی ده‌ستووری گهورکیه‌وه له مالی نه‌سره‌ت خانم کۆ ئەبنه‌وه. سه‌یفه‌دین خان هه‌ست ئەکا که ئەو کورپه‌ ته‌داره‌که بۆچی هاتوه، وه‌ئەگەر بیته‌سه‌ر جوانی و ته‌مه‌نیش ئەو کورپه‌ له جوانی و له ته‌مه‌نیشا له‌می ئەباته‌وه. وه‌ئەزانی که نه‌سه‌ره‌ت خانمیش ئەکه‌و‌یته‌شوین ئەو جووره‌شتانه. ئەلئ: ئەگەر نه‌که‌ومه خۆم ئیشم له‌ده‌ست چوه.

هه‌ردووکیان دوو به‌دوو له ژووره‌که‌ی مالی نه‌سه‌ره‌ت خانمدا دانیشتون. ژووریکێ تریش به‌ته‌نیشته‌ت ئەو ژووره‌وه ئەبێ. که ده‌رگایان به‌سه‌ر یه‌که‌وه ئەبێ. نه‌سه‌ره‌ت خانمیش هه‌ستی به‌وه کردوه که ئەم دووه‌ له‌دلا به‌ته‌مای ئەون و گوايه به‌ جووریکێ نادیار بۆ خوازینی ئەو هاتون. سه‌یفه‌دین خان چاره‌پڕی ئەوه ئەکا که نه‌سه‌ره‌ت خانم ری بکه‌و‌یته‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌ت ئەمانه‌وه بۆ ئەوه‌سه‌ری هه‌ندی قسه‌ دا‌به‌زرینی. نه‌سه‌ره‌ت خانم به‌ئیش پڕی ئەکه‌و‌یته‌ ئەو ژووره‌ سه‌یفه‌دین خان چاوی لێیه‌ ئیتر به‌سه‌ریا ناروا. خیرا روو ئەکاته کورپه‌که‌و ئەلئ:

به‌راستی ئەم شه‌روال و مراخانی و شه‌ده‌یه‌ شتیکی نایابه‌و موباره‌کت بئ! جوانیکێ وه‌کوو تو هه‌ر ئەبێ شتی وا له‌به‌ر کا. ئەتوانم بلێم جوانی و شه‌وه‌که‌تی تۆبه‌وا ئەم جلوه‌ به‌رگه‌ی جوان کردوه.

نه‌سه‌ره‌ت خانم گوی له‌م قسه‌یه‌ ئەبێ هه‌رچه‌نده به‌ئیش هاتبوو بۆ ئەو ژووره‌، به‌لام ئیستیکی بۆ ئەکا و گوی رانه‌گرێ بۆ قسه‌که‌. سه‌یفه‌دین خانیش ئەزانی وا ئەو له‌وی خۆی دا‌گرتوه له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی ئەروا ئەلئ:

شه‌وه‌که‌تی وا و جلوه‌به‌رگی وا ئەبێ سه‌ر و سواریه‌کی چاکیشی هه‌بێ. کورپه‌ش ئەلئ: خان ئەوه تو لوتفته هه‌یه، هه‌رچه‌نده عه‌یبیشه‌خۆم بیلیم به‌لام له‌سایه‌ی سه‌ری تۆوه ئەتوانم بلێم له‌ هه‌موو گهورکدا رهنگ بێ سواریکی تر وه‌کوو من نه‌بێ. له‌نیشان شکاندنیشا مه‌ل به‌ هه‌واوه ئەخه‌مه خواره‌وه. سه‌یفه‌دین خانیش ئەلئ: ئەله‌مه‌دولیل! زۆرم پینخۆش بوو که ناسراویم له‌ گه‌ل جوان چاک و سواریچاکیکێ وه‌کوو تۆدا پیداکرد. ئەوا نه‌سه‌ره‌ت خانمیش له‌و دیوه‌وه هه‌روا گوی لێیه‌. سه‌یفه‌دین تی هه‌له‌ه‌چیته‌وه ئەلئ: ئاغه‌واتی گهورک ده‌وله‌مه‌ندن و له‌ هه‌چ شتیکا ناته‌واویان نییه‌، به‌لام ئاخ هه‌رچه‌نده خۆ ئەوه‌ش پیاوه‌تییه‌ له‌رووی مال و مالداریه‌وه به‌ره‌لایه‌کیان هه‌یه‌و هه‌چ گوی ناده‌نی. خۆ منیش هه‌ر وامه‌، به‌لام دیسان هه‌ر پیم ناخۆشه‌. نازانم تۆ له‌و رووه‌وه چۆنیت؟ کورپه‌ش ئەلئ: ده‌سا وه‌للا من وانیم پوول به‌پوول و شاییه‌شایی حساب ئەکه‌م و نایه‌لم له‌و مالهدا ده‌نکی گه‌نم به‌خۆرايه

بڕوا. زەرەدەخەنەیه کی بۆ ئەکا و ئەلێ: خان ئەمی لەم روووه جەنابت چۆنیت؟ ئەویش ئەلێ:

پێم وتی منیش هەر وه کوو گهورک بەرەلام؛ لەو مالەیی خۆما بەبار قەند و چای و برنج و روون و کووتال ئەخەمە بەر دەستیان و ئاگام لە هیچ نییە مەگەر ئەوەندە نەبێ پێم ئەلێن زەخیرە نەماوه، ئەنێرم ئەوەندە پتر دینن و ئەیخەنە بەر دەستیان. تەنانهت بۆ ئیش و کاری مەلکداریش هەر هەمووی ئەدەمە دەست کابانی مال و ئەو بەسەر رائهگات. من تاقەتی ئەو حساب و وردە کاریانەم نییە.

نەسرەت خانم گوی لە هەموو ئەم قسانە بوو و ئەنەشی زانی کە نیازی ئەم دوو هەردووکیان خوازینی ئەوه. لەدلا وتی: من میترد بە یەکیک ئەکەم کە حسابم لەگەڵ نەکات. نە یەکیک بیت کە لەسەر هەموو شتیکی ورد و درشت لەگەڵما حسابم بکۆلێتەوه. بڕیاری خۆی لەسەر ئەوه دا کە میترد بەسە یفەدین خان بکا، نەک بەو کورە. قەدەر هێنای لە ئاخرا میتردی بەسە یفەدین خان کرد و کوریشی لینی بوو. سە یفەدین خانیش بەو تەونە کە نایهوه بۆ کورە کە بوو بەخواوەنی نەسرەت خانم.

- لەسالی ۱۹۴۶ بەدواوه «مدرسه شرافت» ی ئێرانی هەبوو لە بەغدا لە بەری کەرخ لە «بیت النواب» بەسەر رووباری دجلەدا ئەپروانی. پاشان ئەو مدرسه یە هاتە بەری «رسافه» شارە رهشید حەیدەر خانە. کتیبخانە یەکی چاکیان هەبوو من ئەو سەر دەمانە لەگەڵ گۆفاری گەلاوێژ خەریک بووم. جگە لە مەش گەلالەیی میترووی ئەدەبی کوردیم دانابوو. لەو میترووی پێشوو بەدواوه هاتوو چووی کتیبخانەیی ئەو مدرسه یەم ئەکرد بۆ سەیر کردنی سەرچاوه، هەم بۆ میترووی ئەدەبی کوردی، هەم جار جاریش بۆ گەلاوێژ. بەو پۆنەوه ناسراویم لەگەڵ دەستەو دایەرەیی مامۆستاکانا پەیدا کردبوو.

ئاقای موحەمەد عەلی خوانساری موفەتشی هەموو مدرسه کانی ئێرانی لە عێراق گەلێ جار لەو مدرسه یی شرافتە یە کمان ئەگرت و قسەمان ئەکرد. جارێک قسەمان سەری کیشا بەلای کوردو زمان و ئەدەبی کوردەوه، هەلێدایهوتی:

کورد و فارس یەک رەگەز و نەتەوهن. وتم بەلێ وایهوه هەر دووکیان لە ریشە زمانەکانی تارین. وتی: زیاده لەمە ئەمانە هەر دووکیان بران و لە ئێرانا هیچ جیا یهک لە بەنیانا نییە.

وتم: وه کوو جەنابت ئەلێت لەوێ هیچ جیا یهک نییە، بەلام ئێمە ی کورد ئەوا لە عێراقدا گۆفار و روژنامەمان هەیهو بەزمانی خۆمان لە قوتابخانەکانا ئەخوینن و بەزمانی خۆمان

کتیب دانه‌نین. وتی: به‌لئی، به‌لام له ئیرانا له‌بەر ئه‌وه که بران ئه‌و جیا‌یه له به‌ینانا نییه؛ هم‌وو به‌زمانی فارسی ئه‌خوینن. وتم: باشه برا، به‌لام ئه‌م برایه‌تیه هه‌ر ئه‌بی به‌لای فارسیدا به‌روا؟ بۆچ ئه‌بی تو‌زیکیشی به‌لای برا به‌جوو که‌دا نه‌روا. خۆ بران با له‌ناوچه‌کانی کورددا تو‌زی به‌کوردی به‌خوینن و که‌مه‌کتیکیش له‌ناوچه‌کانی تریا به‌تو‌زیک له‌م زمانی براییه بزانی و به‌خوینن. له هم‌وو ولاتی کورده‌واری ئیراندا ئه‌گه‌ر یه‌ک تاقه قوتابخانه هه‌بوو که به‌زمانی کوردی به‌خوینن ئه‌و وه‌خته من هم‌وو حه‌قیکت ئه‌ده‌می. ئه‌گه‌ینا برای چی و که‌ی برایه‌تی وا ئه‌بی؟ وا دیاره‌برایه‌تیه‌که‌ی کوردو فارس له‌ئیرانا وه‌کوو مال به‌شکردنی دوو برا که‌یه‌وتی: ئه‌وه‌چی بوو؟ وتم: ئه‌گه‌ر برا بو‌ینایه، تو‌زیک له‌زمانی ئه‌م برایه‌ی خۆتان ئه‌زانن. بۆ ئه‌وه ئه‌و کاره‌ساته له‌گو‌فاری گه‌لاوێژ به‌خویننه‌وه که گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه ئه‌و دوایی به‌قسه هینا و ئیتر منیش له‌سه‌ری نه‌رۆیشتم.

- مه‌لا ئه‌مینی جه‌فهار هه‌بوو له سوله‌یمانی تا شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌میش هه‌ر ما‌بوو. که‌واو سه‌له‌ته‌ی له‌به‌را بوو. جامه‌دانه‌ی ئه‌به‌ست به‌سه‌روهه، هه‌ندئێ جاریش می‌زه‌ره‌ی سپی. کتیبی جه‌فره‌که‌ی له‌باخه‌لا بوو دا‌یشه‌نا به‌ناو شارا ئه‌گه‌را. زۆر خه‌لک ئه‌چوون بۆ لای جه‌فریان یی ئه‌گرته‌وه.

جه‌فر زانیاریه‌که‌ که‌ ده‌نگوباسی له‌مه‌و دوا ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه. ئه‌م زانیاریه‌ زانیاری ئه‌ستیره‌ژمێر نییه؛ عیلمی «ره‌مل» یش نییه. ره‌مل ئه‌وه‌یه که‌ کابرای «ره‌ممال» هه‌ندئێ «لم» ئه‌کاته ناو ده‌وریکه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌چن رملی بۆ به‌گریته‌وه کابرا له‌که‌ له‌ناو ده‌وریه‌که‌دا پان ئه‌کاته‌وه‌سافی ئه‌کا. به‌یه‌نجه‌ چه‌ند خه‌تیکی پیادیتنی و پینچه‌لیوو چینکی تیدا ئه‌کاو پاشان به‌کابرا ئه‌لئ: ئیشه‌که‌ی تو‌ ئاوایه‌و ئاوایه. ئه‌م ره‌مل گرتنه‌وه‌یه وه‌نه‌بی شتیکی به‌بناغه‌ بیت، به‌لکوو کابرای «ره‌مال» به‌ئاره‌زووی خۆی قسه‌نه‌کاو بۆ خه‌لک هه‌لخه‌له‌تاندنه. به‌م ناوه‌وه نانیکی پیوه‌ئه‌خوا. به‌لام جه‌فر وانیه، بناغه‌ی هه‌یه به‌لکوو عیلمه. مه‌لا ئه‌مینی جافار که‌ کتیبه‌که‌ی ئه‌گرته‌وه به‌رده‌مۆره‌که‌ی ئه‌هینا. ئه‌م به‌رده‌مۆره‌یه شه‌ش پالووی هه‌بوو له‌ویندی قالدیه‌سابو‌نینکا؛ به‌لام به‌جووک بوو. تو‌زی له‌ نوکی گه‌وره‌تر. له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه حه‌رفیک نووسرا‌بوو. هه‌ر جاره که‌ هه‌لیئه‌دا ئه‌و حه‌رفه‌ی که‌ ئه‌هینایه قه‌له‌میکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو کاغه‌زی له‌ به‌رده‌ما بوو، حه‌رفه‌که‌ی ئه‌نووسی. ئه‌مجا هه‌لیئه‌دا‌یه‌وه حه‌رفیکی تری ئه‌هینا وه‌یا هه‌ر حه‌رفی پینشووی ئه‌هینایه‌وه. ئه‌ویشی له‌پال ئه‌ویترا ئه‌نووسی تا بیست جار ئه‌م ئیشه‌ی ئه‌کرد پاشان حه‌رفه‌کانی لێک ئه‌دا تا وشه‌ی لێ دروست ئه‌بوو ئه‌م

وشانه‌ی به‌دیرپکی تر نه‌نووسی. دوا‌ی نه‌مه نه‌و که‌لماتانه که‌سن حه‌رفی یو‌نایه‌و مه‌عنا‌یه‌کی بدایه نه‌گر له که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی حه‌رفیکی بخرایه‌ته‌سه‌ر مه‌عناکه نه‌بوو به‌شتیکی تر. که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشت نه‌وا حه‌رفیکی لپی که‌م بو‌ه‌وه له که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی نه‌وه به‌لای چه‌په‌وه‌حهرفی بو نه‌هینا‌و نه‌یخسته سه‌ری تا نه‌بوو به که‌لمه‌مه‌یه‌کی مه‌عنادار. له‌سه‌ر نه‌م جو‌ره‌ش دیرپکی تری دروست نه‌کرد. به‌م تا‌وتوه که نه‌یکرد پینج شه‌ش دیر دروست نه‌بوو؛ پاشان کتیبه‌که‌ی نه‌کرده‌وه سه‌یری نه‌و وشه‌و دیرانه‌ی نه‌کردو سه‌یری کتیبه‌که‌ی نه‌کرد. کتیبه‌که نه‌یوت: نه‌گر فلانه وشه له گه‌ل فلانه وشه‌دا بوو وه‌یا چند وشه‌ی نا‌وا و نا‌وا که‌وتبو‌ونه پال یه‌ک، مه‌عناکه‌ی نه‌وه‌یه نه‌و ئیشه نه‌وه‌یه‌و نا‌وایه. له راستیدا نه‌و ئیش و مه‌رامه نادیاره هر شتیک ببوایه روونی نه‌کرده‌وه‌و وه‌کوو هیلکه‌ی پاک کرا‌و نه‌یدا به‌ده‌سته‌وه. مه‌لا نه‌مینیش ئیتر مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌وت به‌کابرا. له‌نه‌نجاما نه‌و ئیشه وه‌کوو جعفره‌که‌ی وتبوی هر وا نه‌هاته‌پیشه‌وه. بو نه‌م جعفره نه‌توانری بوتری مه‌لانمه‌مین یه‌که‌مین که‌س بوو له‌سه‌رده‌می خو‌یا و له‌چه‌رخ‌ی خو‌یا.

- جاران له‌و کورده‌واریه - نه‌وه‌ک جاران به‌لکوو ئیسته‌ش - یه‌ک‌یک که‌ ژنی نه‌هینا نه‌نه‌بوو به‌زا‌وا نه‌یانوت نه‌مه «به‌ستراوه». کابرا نه‌که‌وته گه‌ران بو‌لای شیخ و مه‌لا بو‌ نوشته‌کردن و چاری نه‌م ده‌رده‌ی که به‌لکوو بکریته‌وه.

«عاسه‌بیجه‌رینه» هه‌بوو له‌سوله‌یمانی که ئیشی هر نه‌وه‌بوو به‌ستراوی نه‌کرده‌وه. کابرای به‌ستراو که له هیج لایه‌ک هیچی بو نه‌ئه‌کرا به‌نا‌ویانگه‌ی عاسه‌بیجه‌رینه نه‌هات بو‌ سوله‌یمانی و نه‌چوو بو‌لای نه‌یوت: میمکه‌عاسه‌! بیکه وه‌خاتری خوا چاریکمان بکه. میمکه‌عاسه‌ش خو‌ ته‌نگ نه‌کرده‌وه نه‌یوت: برۆن با‌وکم بو‌ وازم لئ نایه‌نن. به‌ هۆی جه‌زره‌به‌ی جنۆکه‌و شه‌یتانی ئیوه‌وه نه‌وه‌ته هر ئیسقانه‌که‌م ما‌وه. کابرا که‌ گوی له‌مه نه‌بوو نه‌وه‌نده‌یتر شیرگیرتر نه‌بوو ده‌ستی نه‌پینچان به‌دا‌ویتیا نه‌یوت: بیکه به‌خاتری نه‌و خوا‌یه که نه‌و به‌هره‌یه دا‌وه وه‌تو نه‌گر چارمان نه‌که‌ی. عاسه‌ش نه‌یوت: بلیم چی باشه با نه‌م چاره‌ش بو ئیوه بین.

عاسه دوو ژووری له‌ خانوه‌که‌یا هه‌بوو، کابراش که نه‌هات به‌ خو‌ی و ژنه‌که‌یه‌وه نه‌هات. نه‌مجا میمکه‌عاسه له یه‌ک‌یک له ژووره‌کانی جامن ناوی روونی نه‌هینا چارۆکه‌یه‌کی نه‌هینا نه‌یدا به‌سه‌ر جامه‌ئاوه‌که‌دا، داریکی نه‌دایه ژیر چارۆکه‌که. چارۆکه وه‌کوو چادری لئ نه‌هات به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه. نه‌مجا کابرای به‌ستروو ژنه‌که‌ی نه‌هینا تو‌زی نزیک له‌ ئاوه‌که‌وه

دایه‌نان خوی ئەچووہ ئەو لای چارۆکه‌کەوہ بە‌جۆری دانه‌نیش‌ت کە چارۆکه‌کە بە‌کووتە‌بە‌ینی ئەو و ژن و پیاوہ‌کە. مە‌قە‌لە‌یە‌کی نا‌گ‌ریشی لەو لای خۆ‌یە‌وہ دانه‌نا قانگی ئە‌کرد بە‌سە‌را کۆ‌تو هە‌قە‌لمی‌ک و تۆ‌زی کاغە‌زە‌ش‌رە‌شی لە‌تە‌نیش‌ت خۆ‌یە‌وہ دا ئە‌نا.

لە‌پشت چادەرە‌کە‌وہ دە‌می ئە‌دا بە‌یە‌کا هە‌ندئ شتی وە‌کوو: «جۆ‌لوو، تە‌پیوو جادوو، گالی‌ک بی‌نە‌وہ بزانی». کابرا و ژنە‌کە ئە‌و‌نە‌دە‌بان ئە‌زانی شلپە‌شلپ و جروو‌کە‌جروو‌کی‌ک لە‌ناو جامە‌ ئاوە‌کە‌وہ پە‌یدا ئە‌بوو. ئە‌مجا با‌جی عاسم هەر لە‌پشت پە‌ردە‌کە‌وہ رووی ئە‌کردە جروو‌کە‌کە‌و ئە‌یوت:

قسە‌بە‌کە‌ کئ ئە‌حە‌ی بە‌ستوہ؟ ئە‌گەر کابرا ناوی ئە‌حە‌ بوایە ئە‌گەر شتی‌کی تری ناو بوایە بە‌ناوہ‌کە‌ی خۆ‌یە‌وہ ئە‌یوت. جروو‌کە‌و شلپە‌کە‌ کز ئە‌بوو ئیتر دە‌نگی نە‌ئە‌هات. با‌جی عاسم توورە‌ ئە‌بوو ئە‌یوت: مە‌لعوون قسە‌ بە‌کە‌ لە‌ منی مە‌شارنە‌وہ شلپە‌و جروو‌کە‌ ئە‌کە‌وتنە‌وہ دە‌نگ. ئە‌میش ئە‌یوت: ئئ کام چال؟ کە‌ی؟ ئە‌وا جروو‌کە‌ش هەر جروو‌کە‌ی دیت و ئاوہ‌کە‌ش هەر شلپە‌شلپ ئە‌کا. ئە‌یوت: «بۆ‌م بی‌ن». ئە‌یوت: چۆ‌ن ناتوان؟ ئە‌یوت: ری‌گا دوورە‌ یا نزیکە‌، چال قوولە‌ یا قوول نییە‌، من ئە‌مانە‌ نازانم. ئە‌بئ هەر ئیستە‌ بۆ‌م بی‌ن. ئە‌مجا ئە‌یوت: ئە‌و مە‌لعوونە‌ ناوی چی و کورپی کئ بوو؟ جروو‌کە‌ کە‌ تۆ‌زی دە‌نگی نزم ئە‌بۆ‌و ئە‌یوت: ها تۆ‌لپە‌ی کورپی گۆ‌لپە‌؟ ئە‌یوت ئە‌ی چی؟ ها شلخە‌ی کورپی ملخە‌ چیرە‌یە‌کی لە‌قە‌لم و کاغە‌زە‌کە‌وہ ئە‌هینا و ئە‌یخستە‌ناو مە‌قە‌لیە‌ ئاگرە‌کە‌و ئە‌مە‌ گوا‌یە ناوی شلخە‌ی کورپی ملخە‌ی نووسی و سووتان‌دی.

لە‌و وە‌ختە‌دا کە‌ کاغە‌زە‌کە‌ی ئە‌خستە‌ سەر مە‌قە‌لە‌یە‌کە‌وہ با‌جی عاسم خویشی دە‌نگی لێ‌وہ ئە‌هات و ئە‌کە‌وت و ئە‌کە‌وت بە‌لادا. کە‌ ئە‌مە‌ لە‌بەر دە‌ستی جنۆ‌کە‌ بی‌هۆ‌ش بوو. کور و ژنە‌ گویان لە‌ ئە‌م هە‌موو کارە‌ساتە‌یە‌.

جروو‌کە‌و شلپە‌ ئیتر بئ دە‌نگ ئە‌بوو با‌جی عاسم ئە‌هاتە‌وہ هۆ‌ش. چە‌ند تالە‌موو وە‌یا چە‌قۆ‌یە‌کی بی‌شتر حازر کردوہ هە‌لئە‌ستا ئە‌هاتە‌وہ بۆ‌ لای کور و ژنە‌کە ئە‌یوت:

کورم شلخە‌ی کورپی ملخە‌ کە‌ لە‌ خێ‌وہ‌کانی کئوی قافن لە‌ وە‌ختی مارە‌ب‌رینتانا وە‌یا ئە‌یوت لە‌ نیوہ‌شە‌وی دوا‌ی مارە‌ب‌رینتانا تۆ‌ی بە‌ستوہ‌و فووی کردوہ بە‌م مووانە‌دا و کردوونی بە‌گ‌رئ کویرە‌وہ خستوونیە‌ چالی مە‌غریبە‌وہ بۆ‌ یە‌کی‌کی تر. ئە‌یوت ئە‌فسوونی خۆ‌یندوہ بە‌م چە‌قوہ‌دا و دە‌می ناوہ‌تە‌یە‌ک خستوویە‌تە‌چالی جابولقاوہ.

من ئە‌و خێ‌وانە‌م بانگ کرد نکه‌ لە‌ناو ئاوہ‌کە‌دا بوون تیم خورپی نکه‌ بچن بە‌ینن هینایان ئە‌مە‌ مووہ‌کانە‌ کراونە‌تە‌وہ. ئە‌وہ چە‌قۆ‌یە‌کە‌یە‌ کراوہ‌تە‌وہ ناوی ئە‌وشە‌لخە‌ مە‌لعوونە‌شم نووسی

خستمه سهر ئاگره که و سووتاندم. که نه مسووتان عه شره تی شه لخره هه موو ده وریان لی دام من دوعای نه بوو دوجانهم له بهر بوو خویتدم؛ نه گهینا نه یانکوشتم. به لام له بهر نه وه که نه ونده ناشیرین بوون بیهوش که وتم. هه موو نه و عزیزه ت و ئازارانیه بویه من هه روا چلو چیه که م ماوه. دههستن بچنه نه و زووره بهی ترس ئیشی خوتان بکن.

کابرا پهلی ژنه که نه گری و نه چنه زووره که دلی به هیزه؛ چونکه گوی له هه موو شت بووه و کراوه ته وه. شاپلیته نه که ویتته کارو رووباری ماوه ران نه رژی. سه رباری نه و دیارییه که ینشتر هیناویانه بۆ باجی عاسم، هه ندی یاره ی تریشی به دهه ستخوشانه بۆ دانه نین. مالاوایی نه کن له گه ل هه لگرتنی په رۆی بوو کیتنی نه چنه وه بۆ ماله وه.

نووسینی نه م باسه ته نیا بۆ ده رکه وتنی «عاسه بیجه رپته» بوو. دوور نییه هه ندی که س بلین: مچی حه بی کشمیش و عاسه بیجه رپته بۆچی نه بی بنوسرین؟ منیش نه لیم نه گه ر ئیمه تا ئیسته له هه موو رۆیه که وه شتمان بۆ بنوسرایه، نه ده به که مان زۆر زۆر ده وه له مه ند نه بوو نه گه ر ئیسته نه رخی نه مانه نه زانری رۆژیک نه بی نه رخیان زۆر چاک نه زانری.

بۆ میژوو

- جهمال عارف بۆی گیرامه وه وتی:

سالی ۱۹۳۲ له سوله یمانی به ناوی مه ولوو دییه وه کۆ بوونه وه یه ک له مزگه وتی گه وره دا کرا و هه ندی قسه و باسی نه یینی له و کۆ بوونه وه یه دا له گه ل چه ند که سینکا کرا. شیخ مه حموود کاغه زیکی بۆ شیخ نه حمه دی بارزانی و هه ندی له سه روک عه شره ته کانی ولاتی بادینان نووسی که نه وان له و ولاته وه شیخیش له ولاتی نه م لا قول بکن به قولی یه کاو به هه موویانه وه بچن به گز حوکومه تی نه و وه خته دا بۆ وه رگرتنی حه قی کورد. وتی: نه م کاغه زه درا به من که من بچم بیگه نیم و ولام بینمه وه. وتی: رۆیشتم به بی ده نگی و چاوم به گه لی له و ره ئیس عه شره تانه که وت و کاغه زم دانی.

ماجد مسته فا نه و وه خته قائمقام بوو له نامیدی، به ناوی هاوولاتی و زابتی و دۆستایه تیه وه بووم به میوانی نه و. ین وتم جهمال چۆن هاتووی بۆ نه م ولاته؟ وتم بۆ گه ران و بۆ دیده نی تو. یه ک دوو رۆژی تری پینچوو دیسان لی پرسیمه وه چۆن هاتووی بۆ نه م ولاته؟ منیش هه ر به و جوړه ولامم دایه وه وه مانه وه شم نه و چه ند رۆژه له وی بۆ نه وه بوو که ره ئیس عه شره ته کان هه موو پینان وتم ئیمه له گه ل نه م بزوو ته وه یه داین. پاش چه ند رۆژیک وه ره وه جوابی کاغه زه که شت نه ده یه وه، بییه وه بۆ شیخ مه حموود.

وتی ئەوەندەم زانی ماجد دەستی برد یەكە یەكە ئەو كاغەزانی كە من هینا بووم بۆ سەرۆکی عەشرە تەكان و زۆر بە نەینیش ئیشە كەم گرتبوو دەر بهینا و خستیهەر دەستم. وتی: هەر وا لە شوینە كە ی خۆم وشك بووم. بە شوین ئەو دەستی برد كاغەزێکی تری دەر هینا كە لە لایەن «موتەسەرفی» موسڵەو نیراوە تەسەر ئەو كە بەو ناووە قائمقام بـمگـرئ بە بالەستی بمئیرئ بۆ موسل و لەو یۆه بمئیرن بۆ بەغدا.

وتی كە ئەمەم دی هەر بە جارئ وشك بووم. وشك بوونەووە كەم لە ترسی گرتنە كە نەبوو، لەوە بوو كە من ئەم ئیشەم زۆر بە نەینیش گرتو، كە چی بە مجۆرە بلاو بوە تەو. وتی: ماجد پئ و تم جەمال ئەگەر تۆ راست ئەكە ی وەرەو ئەوا ئیستە من پیاوی حوكومەتم، لەم دەقیقە یە زیاتر نییە تەنگ ئەكە مە شانم، ئەوا ئارارات دیارە پیکەووە ئەچین و ئەدیەنە شاخ. چیمان پئ بـكـرئ ئەیکە یین. خەلكی تریش لەوئ هە یە لە گەل ئەوان دەست ئەكە یین بە ئیش كردن. تۆ هاتوو بیت بۆ لای ئەمانە؛ ئەمانە هەموو درۆ ئەكەن، هەموویان لە ژیرەووە لە گەل حوكومەتن. یەكە یەكە ئەو كاغەزە نەینیانە كە تۆ هیناوتە بۆ ئەوان، هەموویان هیناوە بۆ من. بەو شەووە نەوستان خەبەری ئەم هاتنە تیان گە یاندۆتە بە موتەسەرفی موسل. ئەویش بە فەرمانێکی رەسمی كردوو یە تە سەر من كە بتگرم و بە بالەستە یی بتئیرم. ئەمە یە حالی ئەم سەرۆكانە. بەبئ چرپە بەو شوینە دا كە هاتویت هەر بەو شوینە دا بگەر یۆه و خەبەرە كە بەرەو بۆ شیخ؛ منیش ناتگرم ئەگەر سە ریشم تیدا چوو. وتی: هەندئ پارە ی دامئ خۆ ی لە گەلم هات تا قەراخی شارە كە بەبئ ئەو پۆلیس بزانی رەوانە ی كردم خستیمە سەر لاریگە یەك و وتی لیرەووە پرۆ. وتی تا لە سنووری ئامیدی دەرچوووم هەر بە لاریگا و بە ترسەووە ئەهاتم. بەو جۆرە گە یشتەووە ولاتی سولە یمانی و چوو مەووە بۆ لای شیخ و كارە ساتە كەم تیگە یاند.

- شیخ بورهان

شیخ بورهان گوندیکە لە ولاتی موکریان. شیخێکی لئ بوو بە ناوی شیخی بورهانەووە ناوی دەر کردووە. ناوی ئەسلیە كە ی «یوسف» و لە قەبئ شەمسە دین بوو. سەر دەمی ژبانی سە دە ی نۆز دە هەم بوو. شیخی بورهان یە كینك بوو لە شیخە پایە بەرزە كانی سەر بە بنە ماله ی شیخانئ تەو یلە لە كۆرئ ئاگردانی مەولانا خالدئ نە قشە ندی.

پایە ی شیخی بورهان شیخی راستە قینە بوو. خۆ ی پیاویكئ دەو لە مەندی بە راستئ دەو لە مەند بوو. دەو لە تەكە ی لە كۆششی خۆ ی و لە میراتی باوو باپیریەووە بۆ ماووە تەووە. چاوی لە دە ستئ خەلك نەبوو؛ نانی داو بە خەلك، نانی كە سی وەر نە گرتوو.

له مالى تايبه تى خۆى ۳۰ مانگا، پىنج جووته گا و ده ئىستىرى تەرخان كەردووه بۆ خانەقا. گاوان و جووتيار و داركيشى بۆ راگرتون. شىبرى ئەم مانگايانە بۆ ماست و دۆى ئاوهن و روهنى مريدانى خانەقا، بەرهمى جووته كانيش بۆ خانەقا. ئىستىره كانيش هەموو رۆى تىروان بۆ دار و سووتەمەنى خانەقا.

ئەو عالەمە لە دوور و نزىكەوه هاتون نان و شۆربا و هەموو شت حازر بووه. چەند لەوئى ماپىتنەوه بەزكر و فيكرهوه رايانبواردوه. ئەگەر مريدە كانيش شتيان هيتايى، پياوى تايه تى هەبووه لىي وەرگرتون، هەر لە خانەقادا عەمار هەبووه براو ته ئەوئ و دەرخواردى مريدان دراوه بەبئ ئەوه تىكەلاو بەمالى شىخ كرابئ.

رابووردنى خۆيشى وا بوو گویدرژىكى هەبوو هەموو رۆژ سواری بووه چوووه بۆ سەر رەزو زهوى و زارى خۆى. خۆى بە دەستى خۆى بژارى رەزى كەردووه، بىلكارى كەردوه. بە دەستى خۆى گەنى وەشاندووه، ئاوى داوه و دروبە تىهوه، شەن و باى كەردوه. بردوويه تە ئاش و هارپويه تى. لەوه لە مالەوه نانى بۆ دروستكراوه وەكوو بلىت دائما لە رىازەت و چەوسانەوى نەفسدا بووه. زۆرتر خواردنى لەوه نان و شۆربايە بووه كە خۆى بە دەستى خۆى هيتاويه تە دەست. ميوه ئەخوارد، ئەوئيش هەر لەوه كە خۆى بە دەستى خۆى لە رەزە كانا ئەهيتايە ئەنجام. هەموو دەم دەرزی و دەزووى پى بوو، جەلەكانى خۆى پى ئەدوورپهوه. بە هيچ جۆر ئەركى نە ئەخستە سەر كەس. لە كۆرپى مراقبەى سۆفیه كانا ئەچوو سەرى ئەنا بە سنگيانەوه مراقبەى ئەكردن. هەموو سالىكيش چلەى ئەكيشا. ئەمەبوو شىخى بورهان.

- هەتا جەنگى يەكەمى جيهانىش (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) لەو كورده وارييه زۆر جار جەماعەتى مزگەوت سەپريان ئەكرد يەكئ لە ئەهلى جەماعەت ديار نييه، وەيا لە گوزەرى بازار تەماشايان ئەكرد يەكئ لە دراوسى دوكانەكان ديار نييه و دوكانەكەى داخراوه، ئەچوون بەسەر وەختيهوه بزانن بۆچى ديار نييه. كە ئەچوونە مالەكەوه خەبەريان ئەپرسى ئەيووت ئەوى راستى بئ هەريەك كراس و دەرپئ وەيا يەك كەوام هەيه، چلكن بوو شۆرديان هيچى تر نەبوو لەبەرى بكەم؛ لە مالەوه دانىشتم تا وشك ئەپىتنەوه بيكەمە بەرم و بيمە دەرهوه.

- شاره‌زوور جوغرافی زانه‌کانی پیشوو وتوویانه له کلکه‌شاخه‌کانی هه‌ورامانه‌وه ده‌ست بێ ئه‌کات تا ولاتی که‌رکووک. به‌لام له‌م ئاخه‌رده‌ا شاره‌زوور له‌ناو کورددا وا ناسرا که له‌بناری هه‌له‌بجه‌وه تا سوله‌یمانی شاره‌زووره.

جا ئه‌م شاره‌زووره که ئه‌گه‌شیته سوله‌یمانی هه‌تا سالانی ۱۹۲۵گیاو قامیشه‌لانیکی بوو سوار له‌ ناویا ون ئه‌بوو. سه‌رده‌می هه‌ره پیشووی نه‌ به‌لام له‌ میژوو‌ه‌کانی دواییدا له‌بهر ئه‌وه ریبازی جاف بوو بۆ شلیتر و ناو خوان ئاوه‌دانی زۆر که‌م بوو. له‌م لایه‌وه عه‌ریه‌ت و بیستانسوور هه‌بوو عه‌ریه‌ته‌که‌ش له‌ دوو‌پشکه‌ناقولاکانی مه‌گه‌ر ئه‌هله‌که‌ی خۆی نه‌بێ که‌سی تر نه‌ئیه‌ویرا شه‌وی تیا رۆژ کاته‌وه. دوو‌پشکی عه‌ریه‌ت بیدایه‌ به‌ هه‌ر که‌سیکه‌وه ئه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر خۆی پیس بکه‌ردایه‌ رزگاری ئه‌بوو ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه ئه‌یکوشت.

- هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌ی بیستمه‌و به‌لکوو تا جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م سه‌نه‌ یه‌کنی بوو له‌ شاره‌ به‌ناو بانگه‌کانی کوردستان که به‌ پیشه‌سازی ده‌ستی، گوێ هونه‌ری بردبووه‌و هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌وئ ئه‌هاتن له‌ داری گوێز قوتو جگه‌ره، سینی و قه‌له‌مدان و کاسه‌یان دروست ئه‌کرد، به‌نه‌خش و نیگاری نایاب ئه‌یان‌زانه‌وه. زیاتر هونه‌رمه‌ندیه‌که‌ له‌ بۆیه‌کاریه‌که‌یا بوو. ئه‌و ره‌نگ و بۆیه‌یه‌ به‌ جۆری ئه‌کرا که‌ چوونه‌وه‌ی نه‌بوو. ئه‌م ئه‌وزارانه‌ که ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ ئه‌یان‌کرد ئه‌برایه‌ ولاتانی ده‌ره‌وه‌و ئاوروو‌یا. عه‌نتیکه‌سینه‌کان ئه‌یان‌کړی، پیاوانی ده‌وله‌مندی هۆگری عه‌نتیکه‌، به‌پاره‌یه‌کی زۆر وه‌ریان ئه‌گرت؛ نه‌ک بۆ به‌کار هێنان به‌لکوو بۆ ئه‌وه که له‌ناو جامخانه‌و له‌سه‌ر میزی دیواخان دایینین بۆ سه‌یر کردن و ته‌ماشایه‌ کردنی میوان و هاتوو‌چوو‌که‌رانی.

تافگه‌ی ئیلاخ

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی:

عیل سه‌ره‌و ژوور ئه‌چوو بۆ کویستان، منیش ئه‌چووم بۆ «کفری». پیاویکی جاف هه‌بوو «ره‌وه‌»ی ناو بوو، له‌ریگادا تووشم بوو؛ ئه‌ویش هه‌ر بۆ کفری ئه‌چوو. وتی: مه‌لا حه‌سه‌ن تو خویته‌ هه‌س؟ وتی: سابه‌خوا براکه‌من نیمه‌، منیش هه‌ر تیم بۆ مالی خانه‌خوێکه‌ی تو. وتم: باشه‌.

خواه! تو نه‌زانی ناو شاری سوله‌یمانی که باران نه‌باری نه‌بئ به چ قور و چلپاویک؟
 ئیمه‌ش که کویره‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ین له‌ناو قورو چلپاوی کۆلانه‌کانا حالمان حالی
 سه‌گه‌و هه‌ر ته‌پ و کوتمانه. جا تو هیچ گوئی مه‌ده به‌فلته‌فلتی نه‌مانه، بیکه‌به‌خاتری
 گه‌وره‌یی خۆت و خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ده‌رگای ئاسمان بیه‌سته‌و مه‌یله‌لا تنۆکی باران
 بینه‌خواره‌وه. حالی ئیمه‌به‌ته‌واوی شر نه‌بئ و نه‌و وه‌خته‌خۆت نه‌زانی چیت بئ نه‌که‌م.

- کتیبیک هه‌یه «جمع الجوامع» ی پنی نه‌لین. ئەم کتیبه‌ باوی هه‌بووه له‌ناو فه‌قیه‌کانا
 نه‌یانخویند. حاشیه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەم کتیبه‌وه هه‌یه «بنانی» پنی نه‌لین. خاوه‌نی ئەم به‌نانه‌ هه‌ر
 وه‌خت زۆر تیگی‌راینی ده‌ستی کردووه به‌سویند خواردن ویستوو به‌سویند قسه‌که‌ی خۆی
 به‌سه‌پینن به‌سه‌ر خه‌لکا.

شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی له‌سوله‌یمانی ده‌رزی ئەم کتیبه‌ی به‌فه‌قییان نه‌وته‌وه، هه‌ر کاتی
 که نه‌گه‌یشته‌ سه‌ر سوینده‌کانی به‌ننانی پشتینه‌که‌ی لئ نه‌کرده‌وه، پالی لئ نه‌دایه‌وه و نه‌ویت:
 ئیش که گه‌یشته‌ سویند ئیتر نه‌وا من په‌کم که‌وت. ده‌ستی نه‌خسته‌سه‌ر ده‌می و نه‌یوت:
 «ئم».

- کابرایه‌کی «ته‌رخانی» له‌و کویستانه «خوئی» یان نه‌ما بوو «گا» شیان له‌ماله‌وه نه‌بوو.
 که‌ریکی دایه‌ پێش خۆی چوو بۆ خوئیلین. گویدریژی بار کرد و له‌واوه گه‌رایه‌وه. شه‌وی
 به‌سه‌را هات کردی به‌باران، خویکه‌ هه‌مووی توایه‌وه. کایرا باران سه‌ری لئ تیکدا گورگ
 هات که‌ره‌که‌شی خوارد؛ پاشان کردیه‌ برووسکه. جا ئیتر کابرا نه‌یوت:
 «ئه‌ی گووت لئ نه‌واری! بارانه‌که‌ خویکه‌می تونده‌وه، که‌ره‌که‌م گورگ خواردی
 ئیسته‌خه‌ریکه‌ چرا هه‌له‌کا ئیژی خویشم که‌ره‌گه. ئه‌ی برا بۆ واز نایری هیچ وه‌زانی باوکت
 کوشنگه».

- شیخ حسینی قه‌ره‌داغی هه‌بوو بۆی گێرامه‌وه وتی:

ئه‌وه ئه‌مه‌وی بچمه‌وه بۆ ماله‌وه، تووشی دروشکه‌یه‌ک بووم. به‌درووشکه‌چیه‌که‌م وت به
 چهند سواری نه‌که‌ی؟ وتی به‌دوو روپیه. وتم پیاوی چاک به‌زه‌لامیک به‌روپیه‌یه‌ک سواری
 نه‌کرئ، ئیسته‌چۆن نه‌لینی دوو روپیه؟ وتی ناخر تو زۆر زلی له‌دوو زه‌لامیش زلتی. وتم
 ئه‌مه‌ قسه‌نییه‌ تو نه‌یکه‌ی هه‌ر وه‌کوو خه‌لکی تر دوو ده‌ستم هه‌یه‌و دوو قاچم هه‌یه‌و دوو چاو

و دوو گوی، ئیتر چیم زیاتره له خەلک؟ وتی: بە هەر جۆر بوو له گەل ئەوهش که خەلکی تری بە روپهک سوار ئەکرد بە روپه و نیوی ری که وتین. هاتم سوار بم وتی: «نەکهی بچۆ له پستی عەرا به کانهوه بسوورپوه و وەر به دزی ئەسپه کانهوه خۆت بکوتره ناو دروشکه کهوه؛ ئەگهینا ئەسپه کان چاویان پیت بکهوی بە دوو زه لامت تی ئەگن نایه لن».

- حاجی دەرویش هه بوو بۆ گێرامه وه وتی:

سالیک له خیلکی که مالمی بووم. خیلکه گاوانیان نه بوو خەلکه که خویان به نۆبه هەر رۆزی به کیکیان ئەچوونه لای گاله که. وتی کابرایه کی بی کورە ی بیر هه بوو رۆزیک نۆبه کهوته نۆره ی ئەوه وه. گاگه لی دایه پیش و چوو بۆ له وه. ئەگه نه شوینی له وه رگاگه ل خه ریکی له ور ئەبی و ئەمیش بۆ رانه کشن خه وی لی ناکه وی، هه تا وه که ی تۆزی گه رم ئەبی کابرایه کی ئەکه ویته نزگه ره. مرخ له جاشوله یه ک خۆش ئەکا بۆ ناگیر. ماکه ری دایکی جاشکه که ئەداته به ر. ئیواره گاگه ل دینیتته وه، ماکه ره که به خۆی و جاشکه که یه وه روو ئەکاته وه مالی خاوه نی. که ئەگه نه نزیکی مال، جاشه که به ده وری دایکه که یا هه لئه په ری و جووته ی ئەوه شان دو غار غارانی ئەکرد. وتی گویم لی بوو کابرا رووی کرده مالی خاوه نکه ر و وتی:

جاشکه که تان ئەزانی ئیمرۆ زه ماوه نی دایکی بوو، بۆیه وا که وتگه خۆشی خۆشی و جه مباره.

- له مزگه وتیک له به غدا وه یا بلین له مزگه وته که ی لای خۆم، ئەوا نویری نیوه رۆیه خه ریکی ده ستوویژ شتن بووم. دوو زه لامی کوردی ئەو بناری کفریه هاتن بۆ نویر. به کیکیان ریشی سپی و ئەوه یکه یان له ده وری سی سالانیکا نه بوو. ئەمی سی ساله که زۆر ته نگه تاو بوو مه سینه یه کی هه لگرت و چوو ه سه ر ئاو ده سه ته که و ریش سپیه که له ده ره وه وه ستا بوو. کابرا که هاته ده ره وه ریش سپیه که پیتی وت بۆچی مه سینه که ت نه هیتایه ده ره وه؟ ئەویش وتی: ئەوه نده ی ئاو تیا به ئەگه ر هه ر میز بکه ی به سه ته. مامه ی ریش سپی هه ر وا له سه ر خۆی وتی: «ئاخر ئەترسم گوویشم وه ریشه وه بوئ». ئەویش وتی: کوره قیروسیا ئەگه ر وه ریشی شته وه بوئ هه ر به سه ته».

- شیخ محهمه دی شیخ جه لال گێرایه وه وتی:

شیخ محمدهدیک هه‌بوو له‌ته‌کیه‌ی لای ئیمه (ته‌کیه‌ی قه‌رده‌داغ) پینان ئه‌وت شیخ محمدهده‌جنۆکه. ئه‌م شیخ محمدهده نووشته‌و شتی ئه‌کرد. پارچه‌ زه‌ویه‌کی هه‌بوو له‌گه‌ل پیریژنیکا هاوسنور بوون. به‌ درێژایی زه‌ویه‌که به‌ردیان دانا‌بوو به‌به‌ینا بۆ ئه‌وه‌ زه‌وی هه‌ر دوو لایان دیار بێ.

ئه‌مجا ئه‌م شیخ محمدهده‌جنۆکه‌یه هه‌موو رۆژی ئه‌چوو سه‌ر به‌ردی سنوره‌که قورعانیکی هه‌بوو له‌گه‌ل خۆی ئه‌بیرد ئه‌یگرت به‌به‌ر چاویه‌وه‌و به‌ده‌م گه‌رانه‌وه‌قورعانی ئه‌خویند، له‌ ژیریشه‌وه‌ به‌پین پیتی ئه‌دا له‌ به‌ردی سنوره‌که‌و ئه‌بخشانه‌ ناو زه‌وی پیریژنه‌که‌وه‌. به‌م جووره‌ گه‌لێ له‌ زه‌وی ئه‌و پیریژنه‌ی خستبووه سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی خۆی؛ به‌لام ئه‌م شیخ محمدهده له‌ نه‌نجاما به‌ نه‌خۆشی سیل مرد و دنیا و زه‌ویه‌که‌ی به‌جیته‌شت.

- کابرایه‌کی «مامیزه‌ک»ی جاریک له‌ مانگی موحه‌رمدا ئه‌چیته کرماشان. ئه‌م مامیزه‌کیانه سوننی مه‌زه‌بن. له‌کرماشان به‌زۆر راپیچی ئه‌ده‌ن و ئه‌یخه‌نه‌ناو ده‌سته‌ی سینه‌زه‌نه‌کانه‌وه‌. ئه‌ویش چارناچار ده‌ست ئه‌کا به‌سنگ کوتان و به‌ لایه‌وه‌ وا ئه‌بێ ئه‌م سنگ کوتانه‌و دوژمنایه‌تییه بۆ عومه‌ره. جا به‌ده‌م سنگ کوتانه‌که‌یه‌وه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌وت:

یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کووره یا ئۆمه‌ر
ئه‌ی ده‌سته‌ی من له‌سه‌ر سینه	تۆ مه‌وشه ئه‌ی کاره‌کینه
جه‌رگم سووتایه یا ئۆمه‌ر	ئه‌رات وه‌داخه یا ئۆمه‌ر
هه‌له‌ق مه‌له‌ق ئه‌وشم وه‌تۆ	وه‌ زوور ئه‌وشن بۆشینم وه‌تۆ
یانه‌ رای من گوو خواردنه	سه‌یه‌ل وه‌ئاسمان خسته
یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کوره‌یا ئۆمه‌ر

- له‌و خۆشناوه‌تییه پیاویک هه‌بوو «هه‌مزۆکه»یان پیتی ئه‌وت. ئه‌م هه‌مزۆکه‌یه چوو بوو بۆ کاروان بۆ ئه‌و ده‌ستی دزه‌بییه بۆ ترێ فرۆشتن. تریکه‌ی نه‌ئه‌فرۆشرا، له‌ گه‌رانه‌وه‌ زۆر دواکه‌وتبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ی به‌کاروانچی ترا خه‌به‌ری بۆ ئه‌نیرێ که‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ ترێ ئه‌فرۆشی نافروشی قیروسیا مال بێ خاوه‌نه‌ با له‌مه‌ زیاتر دوا نه‌که‌وێ.

هه‌مزۆکه ئاگری جگه‌ر و ئاگری گزه‌ر هه‌له‌یه‌گرێ ترێ به‌جی دیلی و سواری نیره‌که‌ره‌که‌ی ئه‌بێ و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌و به‌تاو ئه‌روا. له‌ ریگادا هه‌ر جاره به‌ هه‌ر دوو پیتی ئه‌مالن به‌ژیر سکی نیره‌که‌را بۆ ئه‌وه‌ خیرا بروا. جارجار پینی ئه‌که‌وێ له‌شتیکی ره‌پی ره‌قی درێژ به‌

لایەوه سەیر ئەبێ، لای وا ئەبێ سەری قەیاسە کە یە شەر بوە تەوہ دەست ئەبا ھەلیگری تەوہ و بیەستیتەوہ، کەچی کیری رہبی نیرە کەری دێ بە دەستەوہ. ئەمەش ئەوا لە نزیکێ ئاوابی و مالەوہ روو ئەدا.

ھەمزۆکە توورە ئەبێ و دائە بەزی و دیتە ویزە ی کەری بەستە زمان، ئەلێ: «دایکت دەگێم ما بە شویتی تو بانا ناردیە یا من وا بەم جوورە ئیرەقت کردییە؟ چما ھەمزۆکەیت و لو لای سەمەنی دەچیەوہ. من ھەمزۆکەم تۆچ رایەت دەکەوی دەستی لو سەمەنی درێژ کە ی؟ چما داکوو ناگێم ئەوی من گۆتم تۆ بیریت». سەمەنی ژنی ھەمزۆکە بوو.

- لەو خێلە کورپیک ھەبوو «گۆلە» و کچیکیش ھەبوو «سۆسە» یان ناو بوو. گۆلە و سۆسە ھەردووکیان لەو بەری رووباری «کارێز» ی لای سەقزە لای ران ئەبن. گۆلە لەم بەر ئاوە کەوہ و سۆسە لەو بەرەوہ شەوی مەر تیری خواردەوہ و مۆلی بەستوہ، دنیاش مانگە شەوہ و فینکە. سۆسەش بە لای رانە کەوہ لە سەر گازی پشت رائە کشی و خەوی لی ئەکەوی. خەویشی ئەو نەندە گران ئەبێ ھەر شتیکی لینی بکەن بە ناگا نایەت.

گۆلە لەو بەرەوہ کە سەیر ئەکا وا سۆسە بازاری خستۆتە ئەو دەشتە و مانگە شەو لینی داوہ ئەو نەندە یتر بە یاتە بوو تەوہ ئاگری دەروون ھەلینە گری، ئەکا تە ئەم بەر ئاوە کەوہ خۆی ئەدا بە سۆسە دا. بەلام سۆسە ھیچ خەبەری ناییتەوہ. ئەو ئیشی خۆی تەواو ئەکا و ئەگەر پیتەوہ بۆ جیگای خۆی. بە یانی کە سۆسە ھەلنەستی سەیر ئەکا ناو گەلی شلە قاوہ، زۆر سەری سەر ئەمینی. بانگ ئەکا ھۆ ھۆ گۆلە ی شوانی ئەو وەری ئاوە کە! ئیمشە و تۆ نە تکر دگەسە ئەم وەری ئاوە کە؟ گۆلەش ئەلێ: نا نا سۆسە. ئەلێ: ئیمشە و تۆ منت نە گاگە؟ ئەلێ: نا نا ئەو تۆ ئیزی چی؟ گۆلەش بۆیە وا ئەلێ چونکە بیرێ تازە ئەبیتەوہ.

سۆسە ئەلێ ئە ی کوچکت لینی نەواری ناو گەلی من بۆچی شلتییاگە؟ گۆلە ئەلێ ئەوہ ئاونگ لینی داگە. سۆسە ئەلێ: ئە ی چە پکی لە مووہ کە بۆچی چووگەوہ ناوا. ئەلێ: ئەوہ می پەری مالی لالەت پیتی پیا نیاگە. ئەمجا سۆسە ئەلێ: ئوخە ی خوا کەس نە یگاگم، می پەری مالی لالەم پیتی پیا نیاگم.

ئەم راز و نیازە ی نیوانی ھەر دوو لاشیان ھەر لەم بەر و لەو بەری ئاوە کە ئەبێ.

- خورشید ئەفەندی رواندزی ھەبوو حاکم بوو لە کەرکووک. روژیەک کابرایەکی زرتەبۆز ئافرەتێک خراب ئەکا. ئیش ئاشکرا ئەبێ کەس و کاری ئافرەت شکات ئەکەن.

کابرا و ژنه‌که دیننه مه‌حکمه‌مه. خورشید ئه‌فهن‌دی له ژنه‌که ئه‌پرسی ئه‌م کابرایه کوو هاته‌لات و کوو رازی بوویت؟ ژنه‌ش ئه‌لئ: قوربان جه‌نابی خورشید ئه‌فهن‌دی! هیج ئاگام لئ نه‌بوو نازانم چۆن شتی وا بووه. کابرا وا به‌و لاهه راوه‌ستاوه، به‌لام کابرا کابرا نییه له‌نده هوورپکه. خورشید ئه‌فهن‌دی هه‌لده‌ستی کورسی به‌جئ دیلئ دار عه‌ساکه‌ی هه‌له‌گرئ ئه‌ینئ به‌سه‌ر سنگی کابراوه‌و روو ئه‌کاته ژنه‌که‌و ئه‌لئ:

ه‌دی قه‌حه‌بی ماکه‌را! ئانه‌م کسووک بابه‌ که‌ر بگئ سه‌قه‌تی ده‌کا هه‌نووکا تو کو ئه‌لئیی ئاگام لئ نه‌بووه؟ به‌مجۆره مه‌حکمه‌میان ئه‌کا.

- مه‌لا ناسح له‌ که‌رکووک - به‌ره‌حمه‌ت بی - له‌ نوێی به‌یانیا نا زۆر درێزه‌ی ئه‌دا به‌ نوێه‌که. به‌یانیه‌ک خۆی پیش نوێژ ئه‌کا و سووره‌ی «البقره» له‌ نوێه‌که‌دا ئه‌خوینئ. کابرایه‌کی کونه‌کۆتری به‌ خه‌لوز فرۆشتن چوو بوو بۆ که‌رکووک. ئه‌و به‌یانیه‌ له‌ پشت سه‌ری مه‌لا ناسحه‌وه نوێژ ئه‌کا ئه‌یه‌وئ زوو لئ بینه‌وه‌و به‌رواته‌وه. مه‌لا ناسحیش هه‌ر له‌نوێژ نایینه‌وه. کابرا ته‌نگه‌تاوه ئه‌بئ نوێزه‌که ئه‌برئ و ده‌نگی به‌رز بانگ ئه‌کا ئه‌لئ: «مه‌لا گوو به‌ریشی باوک ئه‌و که‌سه له‌ پشت سه‌ر تووه نوێژ ئه‌کا وه‌خوا بیبرئ ئه‌م نوێزه‌ش که‌ تو ئه‌یکه‌ی». ئه‌مه ئه‌لئ و ئه‌کا به‌پێلاوه‌کانیا لئیی ئه‌دا ئه‌روا.

- جه‌میل ئاغای حه‌وێزی له‌ کۆیه‌ پیاویکی به‌نان و خوان و دیواخان گێر بوو. هێشتا ئه‌م پاکه‌ت و ماکه‌ته‌ دانه‌هاتبوو، باو هه‌ر باوی جگه‌ره‌ی قامیش بوو. جه‌میل ئاغاش دوو جۆره جگه‌ره‌ی له‌ باخه‌لا بوو، جوړیکی تووتنی بینه‌مه‌ بوو، ئه‌و هه‌ر بۆ خۆی بوو؛ جۆره‌که‌ی تری تووتنی کۆیه‌ بوو. که‌ میوانیک ئه‌هات ده‌ستی ئه‌برد له‌ تووتنه‌که‌ی کۆیه‌ جگه‌ره‌یه‌کی ئه‌دایه‌و له‌ پینه‌مه‌که‌ش جگه‌ره‌یه‌کی بۆ خۆی ده‌رئه‌هینا. خه‌لکیش وایان ئه‌زانی هه‌ر دوو تووتنه‌که‌ی هه‌ر یه‌که، به‌لام له‌ ئاخرا هه‌ستیان پئ کردبوو که‌ ئه‌مه‌ واییه‌.

روژیک له‌دیوه‌خان دانه‌نیشن و له‌سه‌ر عاده‌تی جاران جگه‌ره‌ ده‌رینئ بۆ میوان و جگه‌ره‌یه‌کیش له‌ بینه‌مه‌که‌ بۆ خۆی ده‌ردینئ. قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی که‌و توبوه‌ سه‌ر گۆی مه‌مکی. له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌ینینه‌وه به‌یه‌کا به‌ر مه‌مکی ئه‌که‌وئ زۆر عه‌زیه‌تی ئه‌دا. له‌ تاوانا ناو چاو دینینه‌وه یه‌ک. هه‌مه‌ی خۆمان له‌وئ ئه‌بئ هه‌ستی پئیی ئه‌کا که‌ چ باسه ئه‌لئ: «ئاغا جگه‌ره‌یه‌کمان به‌ه‌رئ و خۆت به‌و ده‌رده‌ مه‌به، جگه‌ره‌یه‌ک ئه‌وه‌ی ناوئ که‌ پیاو خه‌ریک ئه‌و فرت و فیله‌ بیت بۆی و مه‌مکی خۆی بۆی بریندار بکا».

جەمیل ناغاش ئەلنی: ھەمزە مردووت مرئ! جارئ وەختئ ئەو قسانە نییە. ھەمزەش ئەلنی: ئاخەر نالیم.

- مەلا پیرۆت لەدئ بیواتە بوو، شەوئ لە گەل مەلاژنا ئەکەونە گەمەو گالتە. کەخۆت ئەزانئ داخوازئ ژنیش ھەر دوایئ نایە، شستیکئ بۆ جئبەجئ ئەکەئ دوو شتئ تری دینتەسەر. بە تاییەتی جا لەو وەختەدا مەلا ژن ھەر داوای کراس و کەواو چارۆکەئ ئەکرد. مەلا پیرۆت ھیچئ بۆ نەمایەووە ئەو نەبئ دەستی برد میتزەرەکەئ لە تەنیشت مەلا ژنەووە دانا وتئ: مەلا ژن بیکە بەخاتری ئەم میتزەرەئە وازم لئ بێنەو لەمە زیاتر سەرم لئ تیکمەدە.

- خورشە تازە میتردئ کردبوو بەحمەووەیس. یەکتیشیان زۆر خۆش ئەویست. ورشە ھیشتا جلی بووکینئ لەبەر دانەکەندبوو مردن لە ریگای ھەموو کەسێکایە، حمەووەیس مرد. خورشە ھەموو ئیوارانیک ئەچوووە سەر گۆرەکەئ و تیرو پر بۆئ ئەگریا.

ئیوارەکیان چوو بۆ سەر زیارەتان لەجۆشئ گریانا بوو، کورپیکئ گەنجیش ھات لەو بەرئ قەبرەکەووە دانیشت و لەو بەکۆلتەر دەستی کرد بەگریان. پاش لئ بوونەووە خورشە بەکۆرەکەئ وت: خوا سواوت بنوسئ براکەم. کورپەش چاوی سڤیووەو تئ تۆ خوا خوشکم ئەوەچیت بوو؟ خورشە وتئ: وەللا براکەم میتردم بوو. وتئ زۆرت خۆش دەویست؟ وتئ بئ یەک نەمانتەکرا وائیتستا خاک لیکئ جیا کردینەووە. ئیتەر خورشە نەپیرسی لە کۆرەکە کە تۆ چی ئەم بوویت وایەو جۆرە بەکۆل بۆئ ئەگریا. ئەمجا کورپە وتئ: دەسا خوشکم بیکە بەخاتری ئەو خۆشەویستە جوانەمەرگت ئەگەر لەو شوینەدا یەکتیکم نەدەیتئ؟ خورشەم خورشەبوو ھەر گوئئ لەمەبوو ھەستا لووس و باریک بۆئ پان بوووەو وتئ: وای سۆیندم ئەدەئ بەگۆرئ حمەووەیسئ جوانەمەرگ ناتوانم دلئ بشکینم وەرە پیتشەووە. ئیتەر کار لەکار ترازا.

- مەلاعەلئ قووچەبەلباسئ کتیبیک لەبەر دەستیا بوو وتم ئەوەچیئە؟ وتئ: «قلل الانبیا» یە. وتم کتیبیکئ باشە بۆ وەعز کردن. وتئ: بەلئ کتیبی چاکە بەلام خەلکەکەزۆر سەگ بوون برۆای پئ ناکەن.

- حاجئ غەفووری مەلا لەر ماینەگەرپیکئ ھەبوو زۆرئ ئەپرەتان. ھەموو جار لەناو خەلکیشا بۆ ئەووە خۆئ پیشاندا کە ماینئ ھەئە زۆرئ باس ئەکرد. رۆزیک ئەکەوئیتەشوین

که‌رویشکیک هەر چه‌نده ئەکا بۆی ناگیریت، لەپاشا لێیان پرسى حاجى غەفوور ئەوه بۆچ
 که‌رویشکه‌کت بۆ نه‌گیرا؟ ئەویش بۆ ئەوه مایه‌که نه‌شکێتی وتی:
 برا ئەوى به‌سه‌ر ئەو مایه‌ی منا هاتوو به‌سه‌ر حه‌سه‌ن و حوسێندا نه‌هاتوو.

- حاجى برايماغای عه‌نبار جارێک حاجى له‌قله‌قیكى له‌سه‌ر بانه‌که‌ی خۆیان به‌ر چاو
 ئەکه‌وى توورە ئه‌بێ و ئەلێ: ئەوه‌قه‌حبه‌بابه‌ی رانک له‌پێهه‌ کێهه‌ چووه‌ ته‌ ئەو سه‌ربانه‌؟
 تۆمه‌س ئەمه‌حاجى له‌قله‌قه‌ به‌ زه‌لام تێگه‌یشتوو.

- کابرایه‌کی خه‌لکی ئەو گریزه‌و مووانه‌ ئەچێته‌ خزمه‌تی کاکه‌حه‌مه‌ی شیخ تۆبه‌بکا.
 دنیاش چله‌ی زستان ئه‌بێ، هەر به‌رۆکی کاکه‌حه‌مه‌د ئەگرێ و وازی لێ نایه‌نی له‌ئه‌نجاما
 سه‌ر ئیواره‌یه‌ک کاکه‌حه‌مه‌د پێی ئەلێ: بچۆره‌ئه‌وه‌ حه‌وزه‌وه‌. کابراش ئەچێته‌ حه‌وزه‌که‌وه‌و
 تابه‌یانی تیايا ئەمێنێته‌وه‌. به‌یانی کاکه‌حه‌مه‌د به‌ویدا تێ ئەپه‌رێ کابرا له‌ناو حه‌وزه‌که‌وه‌ بانگی
 ئەکا ئەلێ: قوربان خووسیاگم؟ شیخیش ئەفه‌رمووی خووسیاگی وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌.
 پاشان له‌کابرا ئەپرسن مردووت مرئ چۆن شه‌وی له‌و حه‌وزه‌دا سه‌رما نه‌یکوشتی؟
 ئەویش ئەلێ: برا له‌دوووره‌وه‌ چاوم له‌ ئاگره‌که‌ی گله‌زه‌رده‌ بوو ته‌سکینیم بۆ ئەهات.

- کاک مه‌سه‌وود گێرايه‌وه‌وتی:

له‌و مه‌نگوورایه‌ تێهه‌ ناغایه‌ک دوو خزمه‌تکاری هه‌بوو، یه‌کیکیان نه‌خۆش که‌وت و
 له‌جێگه‌دا بوو. ناغا خزمه‌تکاره‌که‌ی تری له‌گه‌ل خۆی برد و چوو بۆ سه‌ردانی. ده‌ستی کرد
 به‌ دلنه‌وایی و دلدانه‌وه‌. خزمه‌تکاره‌که‌ش وتی: قوربان ئەترسم له‌م نه‌خۆشیه‌ راست
 نه‌بمه‌وه‌و بمرم؛ گه‌ردنم ئازادکه‌. ناغاش وتی تۆ کوپری چاک بوویت و هه‌یج خراپه‌یکت
 به‌رانبه‌ر به‌من نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. ئیشه‌للا ناشمري و هه‌لئه‌ستیته‌وه‌.
 خزمه‌تکاره‌که‌ش وتی قوربان ئەترسم هه‌لئه‌ستمه‌وه‌ هەر ئه‌بێ گه‌ردنم ئازا که‌ی. ناغاش
 وتی: ئاخ‌ر هه‌یج خراپه‌یه‌کت نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. خزمه‌تکاره‌ وتی راست
 ئەفه‌رمووی هه‌یج خراپه‌یکم نه‌بووه‌، به‌لام دوو جار ناغا ژنم گاهه‌ ئه‌بێ گه‌ردنم ئازاد که‌ی.
 که‌ئمه‌ی وت. ناغا زۆر تووربه‌بوو هه‌ستا به‌جێهێشت و هاته‌ ده‌ره‌وه‌، هەر قسه‌ی ئەکرد و
 جێنوی ئەدا. خزمه‌تکاره‌که‌ی تر که‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ بوو وتی:

خۆت عاجز مەكە ئەم كاپرايه كەرە وا قسە ئەكا. من تا ئیستە پەنجا جاریش ئاغازم
گاوه و هیچ قسەشم نەكردوو.

- حەمەسابلاخی بۆی گێرامهوه وتی:

حاجی میرزا رهحمەتی سابلأخی ئەو سەردهمه كه ترومبیل و شته نهبوو، قافلەى ئەو له
هه‌موو ولاتی سابلأخ و موكریانا مەنشور بوو. جاریک قافلە ئەچن بۆ تەوریز بارخانەبار
ئەكا و ئەگەرپیتەوهو ئەگەنە سەر چۆمەكەى سابلأخ. لەم لاوه هه‌موو خەلكی سابلأخ و
حاجی میرزا رهحمەت خۆیشی دەرئەچن بۆ سەیری قافلە. پیتەنگی قافلەكه لهو بەرى
ئاوهوه مان ئەكا و ناپەرپیتەوه؛ كه پیتەنگیش نەجولئى هه‌موو ئەوه‌ستى. هەر چەندە
قەتارچى هەیدەى لى ئەكا كەلكى نابى.

حاجی میرزا رهحمەت لەم بەره‌وه‌بانگ ئەكا: كورە ئەوهى كە جاران پیت و توه
ئەوهى بى بلى. قەتارچیش ئەلى: قوربان هه‌چم پى نهوتوه، هەر هەیدەبیم لى كەردوو.
ئەمیش بى ئەلپتەوه كورە چیت بى و توه ئەوهى بى بلىرەوه؛ ئەگەینه ئەبى ئەو عالەمه هەر
چاوه‌رئى بكەن. قەتارچى كه ئەزانى هه‌چ كەلك ناگرئى لى ئەوه‌ستپتەوه له پیتەنگ تى
ئەسره‌وینى و ئەلى: دەرپۆله‌قوزى داىكى خیتو بەرم.
پیتەنگ ئەپەرپیتەوهو هه‌موو عالەم بەمیرزا رهحمەتەوه دەست ئەكەن بە پیتەنبن.

- مەحمودى عدلى مراد گێرايه‌وه وتی:

لهو سەرەكاپرايهك هه‌بوو تووله‌په‌كى هه‌بوو. تووله‌تۆبى و كاپرا زۆر بەپەرۆش بوو بۆی؛
هه‌موو جار كه باسى ئەكرا ئەبوت: رهحمەتپه‌كه. مەلاكانى مەنگورپه كەردیانه سەرى و پینان
وت كاپرا ئەمه حەراره‌تو چۆن بۆ تووله‌سەگىكى تۆبىو وا ئەلپت؟ كاپرا وتى: مەلاینه!
رهحمەتى گەلى خەسلەتى چاكەى هه‌بوو. خپرو خپراتىكى زۆرى هه‌بوو، مالى میراتى
هه‌بوو تەنانەت لەكاتى سەرەمەرگیشدا وه‌سپه‌تى بۆ من كەرد كه سەد تەمەنیشى بۆ بكەم
بەئیسقات. مەلاكە كه ئەو ئەو قسەيه بۆ ئەكرد وتى: چۆن مەرحووم ئەو قسەشپه فەرمووه؟

- مەلایهك لەدەشتەتال هه‌بوو، هەر ئیشپك رووى ئەدا ئەو ئەبوت: خوا خراپتر نەدا.
رۆژپك هاتن بۆ لای مەلا وتیان پیاویكیان بەسەر فلانە ژنه وه‌گرتوه. وتى: خوا خراپتر

نەدا. وتیان کورە خراپتری چی؟ لەمەخراپتریش؟ وتی: کورە ئەوە ئیوێ ئەلێن چی؟ ئەگەر نیو سەعات لەمەو پیتشتەر بوایه پیاوێ که من ئەبووم.

- شیخ سەعیدی حاجی شیخ عەلی گێرایەوێ:

عەبلانی عەلاف هەبوو لەسولەیمانی بیوێژنیکی ماره کرد بوو. لەپاش بەینیک تەلاقێ دا. کابرایەکی تری عەلاف ماره‌ی کرد. لەپاش چەند مانگیکی ئەویش تەلاقێ دا. عەبلان ماره‌ی کردووە دیسان تەلاقێ دایەو، ئەوتر ماره‌ی کردووە. لەسەر ئەم ئاوو دانە شەش حەو جار ئەمیان تەلاقێ ئەدا گورج ئەوی تریان ماره‌ی ئەکردووە. بیوێژنی هەزار ئەتوت تۆپی جلیتینە ئەم هەلی ئەدا بۆ لای ئەو ئەووتریشیان تی هەلنەدایەو بۆ لای ئەم. لەئاخر جاریک لە بیوێژیان پرسی: باجی عاسم ئەم دوو میژدەت کامیان باشتەر بوون بۆت؟ وتی: بەخوا براکەم خێری خێر بێ لە هیچیانم نەدی، تەنها ئەو نەبێ ئەوان بەسەر منەوێ کاوێژیان ئەکرد.

- حەمە‌ی عەول هەبوو دوو ژنی هەبوو، هەر یەکە‌ی دهنکە مووروویەکی دابوونە دەست بێ ئەو‌ی هیچیان بە‌وی تریان بزائن. که پیتکە‌وێ دانه‌نیشتن لیان ئە‌پرسی کامیان ت خۆش ئە‌و‌ی؟ ئە‌یوت: «ئە‌و‌ه‌یانم خۆش ئە‌و‌ی که دهنکە‌موورووێ که‌م داو‌ه‌تی».

- کابرایە‌ک لە‌گوندی «شیتینە» هە‌بوو ناوی ره‌شه‌بوو. رۆژی‌ک ئیستریک ئە‌داتە‌پیش خۆیە‌وێ ئە‌چیت بۆ دار قیسپان بۆ قۆریه‌گیا و گاو شتی وا. باره‌قیسپ ئە‌برێ و پاشان هەر‌چە‌نده ئە‌کا نازانی باره‌کا لە‌ئیستره‌که‌ بنی، مه‌حتەل ئە‌بێ؛ پاشان دێ بی‌ریا که باره‌که‌ له‌ کۆلی خۆی بنی و خۆشی سواری ئیستره‌که‌ بیی. بە‌مجۆره‌ بار ریک ئە‌خا و بە‌ره‌و مال بە‌رێ ئە‌که‌وێ.

لەرێگادا دوو داری گه‌وره‌ له‌و بە‌ره‌و بە‌ری رینگاکه‌دا ئە‌بیت، ئە‌میش باری توند له‌خۆی شتە‌ک داوێ. دار قیسپه‌کانی کۆلی له‌ دوو داره‌ گه‌وره‌که‌ ئە‌گیرین. ئیستر به‌گور ئە‌روا کابرا بە‌هە‌لوسراوی له‌ویدا ئە‌می‌تیه‌وه. ئیستر به‌خالیه‌تی ئە‌چیته‌وه بۆ ماله‌وه.

خزمان که‌ته‌ماشای ئە‌مه‌ ئە‌که‌ ئە‌لین: شتی‌ک له‌ ره‌شه‌ قه‌وماوێ. دین به‌ هاواریه‌وه. که ئە‌گه‌نه ئە‌و شوینه‌سه‌یر ئە‌که‌ن ره‌شه‌ به‌و هه‌واوێ ره‌پ راوه‌ستاوێ. ئە‌لین: کورە ره‌شه ئە‌مه‌چییه‌؟ دایه‌گرن و ئە‌مجا ئە‌لی:

ئەو ئىستىزۆكە كەم بۇ بېئىن ھەر ئەبى ئىستەورگى بىدېرەم. مەن و تەم با بارە كە لەو نەنېم بۇ ئەو ە
 ەزىە تى نە گاتى ھېتەم لە خۆم نەو سوارى بووم؛ كە چى گە شىتەنە ئەم شوپنە ھەر چەندە
 كشووم كەرد، ھېچ گوىى نەدامى. ئەو بۇ خۆى چو ەو ە مەنى دا ەدەست ئەو دارانەو ە؛ ئاوا
 تۆلەى پىاوە تىم ئەداتەو ە؟

- مەلا ئەورە ھەمانى تائىشەى گىتەپەو ەوتى:

لەم ئاخەردا لەو دەشتى گەرمىانە لە خىلىكا ە ەزەم ئەدا. لە ە ەزە كەدا و تەم كىتەب ئە
 فەرمووى:

كاتى كە خواتنە ەالا كەردىە سەر ئىزرايىل كە گىانى خەلكى بكىشى و ئەو ئىشەى بەو
 سپارد ەزەرە تى ئىزرايىل و تى بىنابى چاوان! ئەم ئىشەب و مەن زۆر گرانەو لە ئاھو نرۇولەى
 ئەو ەالە مەچۆن دەر ئەچەم، كە نام بەسەر زمانى ەموو كە سىكە ە ەبىت؟ ئەم ئەر كە بە مەن
 ەلنەگىرئ. خواتنە ەالاش فەرمووى يا ئىزرايىل تۆ بچۆ ئىشى خۆت بكە كەس ناوى تۆ
 ناھىنئ. يە كىك ئەلئ: لەسەربان كەوتە خوارەو ە مرد؛ يە كىك ئەلئ لە ولاخ گلاو مرد. ەەر
 يە كە شتىكى بۇ ئەلئەن، كەس بەلەى تۆدا ناچىت و ناوت ناھىنئ. و تى ەاجى مەھمەدىكى
 شاترى ەبوو لەو ەزە كەدا دانىشتبوو ەلەدەپەو ەوتى:

ئەرى مەلا خوا ە قوروانى و م ئەو ە ختە لە بىرى نەبوو باسى ترومبىل و تەبارىش بكا؟
 چاوت ئىيە ەاجى مەلا شەرىقى سەعاتچى ئەو پىاوە نوورانىيەو مەلا ەلئ لەلەلان ئەو
 پىاوە دەم ە قورخانە چۆن ە ترومبىل و تەيارە روشتەن. ئەويان بە ترومبىل كەوت و ئەمىان
 لە تەيارە كەوتە خوارەو ە بەو جۆرە سەربان تىاچوو. دەسا مەلا ەەرچى ئىزىت بۇ خۆت
 ئىزىت گشتى ەەر ئەو ئىزرايىلە بىتفەرەس.

- قانەى شاعر گىتەپەو ەوتى:

ئەوا دەستە يە كىن چووين بۇ مالى شىخ ەولى سەركان و بووين بە مئوانى ئەوان و دامان
 نابوو كە ئىستە مەرىكەمان بۇ سەر ئەبەرى و مەنەلئ پلاو و گوشتەمان بۇ ئەخەنەسەر. كە
 چووين و دانىشتىن شىخ ەول خۆى بە خىراتتىكى زۆر گەرمى كەردىن و لەپاشا دەستى كەرد
 بە گىرانەو ەى راوى ئەو رۆزە پەمان. كەردى بەگالە كە چۆن كەروىشكىيان ەستەندو ەو
 كەوتوونە تە شوپنى. و تى: لەو لاو ە تانچىمان تىي بەردا و كەردەمان بە قىو ە لئى، لەم لاو ە

چهند زه لامیتک بهریان له کهرویشک بریهو دهستی بن راو کردیان به ههرا. ئەمجا له ناکاو و لهسەر خۆی بهری کرد بهو لاوهو وتی:

نامینه نا ترشاویک لی نئی بۆ ئەمانه.

دیسان تیی هه‌لچوووهو به‌گه‌ف و کورپوهو وتی: به‌خوا تانجیم تانجی بوو له په‌له‌که‌دا خۆی گه‌یانده به کهرویشک و گرتی. خیرا حه‌مه‌چوو له‌ده‌می وه‌رگرت و سه‌ری به‌ری به‌راستی راوی ئیمپرومان زۆر خۆش بوو.

ئەمجا قانع وتی: ئیمه‌ش ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه به‌ته‌مای چی بووین و که‌چی تووشی خواردنی چی هاتین؟

- له‌سه‌رده‌می شه‌ری شیخ مه‌حمودی مه‌لکدا له‌ ته‌لان و جاسه‌نه ته‌یاره بۆم بۆردمانی نه‌کرد، ده‌رویش ماریکی رۆغزایی هه‌بوو له‌ترسی ته‌یاره خۆی دا‌بووه‌پال که‌نده‌لانیکی. له‌ویدا هه‌ر ئەوه‌ی ئەوت: گروت لی واری ته‌ره‌شقه‌که خوای لینی وپه‌گمه‌وه تا ده‌میکم وه‌خوا بگا بیژم بۆج وا نه‌که‌یت؟

- با‌به‌کرا‌غای پشه‌ری گه‌یراپه‌وه وتی:

پیاویک ژنیکی هینا له‌و ولاتی سویسنایه‌تییه. ژنه مه‌رجه‌که‌ی ئەوه‌بوو که‌کابرا شه‌وی ده‌بکا. کابرا تا ماوه‌یه‌ک وابوو، پاشان هاته‌سه‌ر شه‌وی پینج و پاشان بوو به‌یه‌ک. دیاره ژنه به‌مه‌دا ناسکی چوو له‌ی مه‌لا شکاتی کرد، نه‌شینه‌ویست به‌ته‌واوی و به‌ئاشکرا بیلیت هه‌ر ئەوه‌نده‌ی وت وتی:

تا بوو وا بوو لار بوو وا بوو چبکه‌م، ئیسته له‌م گۆله به‌ په‌نجه‌شی له‌گه‌ل قسه‌کانا ئیشاره نه‌کرد.

ئەمجا مه‌لا له‌ پیاوه‌که‌ی پرسی تو ئه‌لی چی؟ ئەویش وتی:

تا بوو وا بوو لار بوو وا بوو چبکه‌م ئیسته له‌م دۆله.

ئەمیش دیسان به‌په‌نجه‌وه به‌ بال ئیشاره‌ی نه‌کرد کاره‌ساته‌که‌ش به‌مجۆره‌بوو.

ژنه له‌ گه‌ل وتی تا بوو وا بوو هه‌ر ده‌په‌نجه‌که‌ی راست کردۆته‌وهو رووی کردۆته مه‌لا یانی ده‌جار. که‌ وتی لار بوو وا بوو، پینج په‌نجه‌ی لا برد و پینجی هه‌یشه‌وهو تو‌زی لاریشی کرده‌وه یانی ده‌یه‌که هاته‌سه‌ر پینج و پینجه‌که‌ش ئەو هه‌یزه‌ی نییه؛ واته‌ ده‌عباکه‌ی شل بووهو ئەو هه‌یزه‌ی نه‌ماوه که‌ وتی چبکه‌م ئیسته له‌م کۆله هه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی راست کرده‌وه ئەویش

سەرى پەنجەي چەمانەو، وەكوو كۆلى لىن ھات؛ يانى ئىستە ھەر ھاتتەسەر يەكى
 يەكەكەش وانىكەكەي بەتەواوى لووتى داژەندوھو كۆل و كول بوو. من چى بىكەم لەوھ بە
 كەلكى من نايە. ئەمجا كابرەش وتى:

تا بوو وا بوو بەدەستى چەپى پەنجەگەرەو دۇشاومزەي گەياندەوھ يەك و وەكوو
 ھەلقەي لىن كەرد يانى لەكاتى خۇيا بلامانىكەي تەسك بوو، كە وتى لار بوو وا بوو ھەر دوو
 پەنجەگەرەي ھەر دوو دەستى نووسان بەيەكەوھ لە گەل ھەر دوو دۇشاومزەي ھەر دوو
 دەستى ئەوانىشى پىكەوھ نووسان و وەكوو ھەرەبەنى لىن ھات؛ واتەفلىق بووھ كە وتى
 چىكەم ئىستە لە دۆلە. پەنجەي دەستى چەپى خىستەسەر كەلەكەي خۇي و بەدەستى
 راستىشى ھاتوو چووى پيا ئەكەرد، يانى بلامانىكەي ئىستەببوھ بە شىو و دۆل ھىچ بەخۇي
 نازانى من چى بىكەم لەو دۆل و دۆليانە.

- لەو بەر كىوھ كابرەيەك ھىزەرۋىنىكى ھەبوو نۆ ھۆقە رۆنى تىدا بوو. رۆژىك
 چووھسەرى سەرى كەرد ھىچى تىدا نەماوھ. لەژنەكەي خۇي پرسى چى لىن ھاتووھ؟ ژنەش
 وتى با حسابت بۇ بىكەم. كابرە وتى: ئادەي. ژنەوتى:

ئەمەن يەك و ئەتۆ دوو   ئەوھ ھەشت و ئەوھ نۆ
 پياوھ وتى دلم بوو بەئاوینە.

بہرگی ہشتہم

۱۹۸۳ - ۲۶۸۳ م

پێشهکی

رۆژ و حەفته ئەروا مانگ و سال دیت. مانگ و سال ئەروا کارەساتی یەک بە شوین یەکدا دیت. من لە سالی ۱۹۵۷ هە دەستم دابە نەخشە «رشتهی مرواری» یەوه. لەم ماوه یەدا تا ئیستە حەوت بەرگی دەرچوو، ئەمە بەرگی هەشتەمیەتی که لە بەر دەستتایە. دیارە لە هەوه لهوه گەلی قەشەم لە سەریان خواردوو، بەلام بەرە که تدا کۆلم نەدا. لام وایە هەموو نیشیکی تازه سەرە تا خاوەنەکانیان که وتوو نەتە بەر پلاری پلارها و پێزان؛ ئەوانەتی که هیزی خۆراگرتیان نەبووه وازیان هیناوه و نیشە که یان پوو کاوه تەوه. ئەوانەشیان که خۆیان راگرتوو لە ئەنجاما گەیشتون بە ئارەزوو. ئەمە ئامۆزگارییە که بۆ ئەو که سانه که ئەیانەوی پایەدار بن لە نیشەکانیان.

لە سەر چوون و خۆراگرتن «بەر» ئەدا بە دەستەوه، ئەوانەتی که لە فرمانەکانیان سەر کهوتوون، فرمانەکانیان زانستی بووبن، یا پیشەسازی، وه یاسایی، بی گومان گەلی تەنگ و چەلەمەیان هاتو تە سەر ری. وەلن کۆلیان هەر نەداوه تا لە ئەنجاما گەیشتون بەو ئامانجەتی که هەیانبووه. من نالم بالۆنیکم بالداوه تەوه بە ئاسمانەوه هیناومە تەوه، ئەمە نالیم چونکه ئەو نیشە نیشی من نیە؛ «نان بۆ نانهوا و گوشت بۆ قەساب». بەلام ئەتوانم بلیم کتیییکی وەکوو «رشتهی مرواری» دینمە بەرهم که ئەو جۆره شتانه که لە پووری نەتەوایەتی منەو بە لامهوه وایە سوودی هەیه لە رووی ئەدەبهوه بۆ نەتەوه کهم؛ چونکه ئەدەب بناغەتی نەتەوه یە. لە هەموو نەتەوه یە کدا-چ کۆن چ تازه- دەستەیه کی تاییەتی خەریکی زیندوو کردنەوهی ئەم که لە پوورانە بوون و بەم شتانه لەم رووهوه ناوبانگی نەتەوه یان بلاو کردوو تەوه. ئەم جۆره شتانه میزووی بە سەرھاتی نەتەوه یە.

به‌لئی ئەمانه له روواله‌تا زاخاوی مێشکن؛ به‌لام هەر یه‌که ده‌رسیکیان تێدا هه‌یه و هەر یه‌که په‌ندیکی لێی وه‌رئه‌گیرئ! ئاخ خۆزگا چه‌رخئ له‌مه‌و پینشتر ئیمه‌ ئەم شتانه‌مان به‌ چاپکراوی ئەکه‌وته به‌ر ده‌ست، ئەو وه‌خته ئەمزانی که ئیسته‌ ج سامانیکی ئەده‌بییمان هه‌یه .

له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۵۷ه‌وه تا ئیستا ئاخۆ من چه‌ند دۆستم له‌ ده‌ست ده‌رچووینت؟ ئاخۆ چه‌ند له‌و دۆسته‌ دیرینه‌م- که سه‌رچاوه‌ی بوون به‌ به‌ره‌م هه‌ینانی رشته‌ی مرواری- له‌ ده‌ست ده‌رچووین و روویان کردووته‌وه بۆ مه‌زاری خاک و مینان به‌ داخی کۆچی خۆیانه‌وه هه‌یشتۆته‌وه؟ گومانی تێدا نییه‌ ئەو ریگایه‌ ئەوان گرتیان منیش ئەیگرم و منیش ئەچم بۆ دیده‌نیان. به‌ دیده‌نیه‌کی هه‌تا هه‌تایی؛ به‌لام تۆ خوا واز بینه‌ به‌لکوو یه‌ک دوو هه‌نگاوی‌تر بینم، ده‌نگی زه‌نگی کاروان ده‌نگ ئەداته‌وه؛ با هه‌موومان گویمان لئ بئ «زله‌ی زاپه‌له‌ی دوکانچه‌ی ده‌ماخ / ئەیداته‌وه دل ئەکا ئاخ و داخ». تاي حاجی محمه‌د عه‌به‌ر له‌ کویت؟ خه‌بیام به‌ زاته‌وه له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌م و شه‌شه‌می هه‌جریدا روو ئەکاته‌ خوا و ئەلئ: تۆ منت هه‌تایه‌ دنیاوه ئایا هه‌یج پرست به‌ من کرد؟ هاتم بۆ ئەم دنیا به‌ بئ ره‌زاهه‌ندی خۆم. شینخ سه‌لامی شاعیری ئیمه‌ دیوانه‌که‌ی ئەوی کرد به‌ کوردی و له‌ سالی ۱۹۹۱دا چاپکرا. له‌ سه‌ر ئەو شوینه‌ من قسه‌یه‌کم کردووه و توومه‌ وه‌کوو هاتنه‌که‌ پیاو به‌ ئاره‌زووی خۆی نه‌بووه؛ چوونکه‌ چوونه‌که‌ی ئەو به‌ ئاره‌زووی خۆی نییه‌. چونکه‌ هه‌ز ئەکا به‌ کپری و کویری و ئیفلجی بمینینه‌وه، هەر به‌و مه‌رجه له‌ دنیا ده‌رئه‌چیت. که‌چی پالی پێوه ئەنن و به‌ بئ خواستی خۆی له‌ دنیا ده‌ری ئەپه‌رینئ.

دۆسته‌کانی من پالیان پیانه‌وه نان و رویشتن، به‌و مه‌رقه‌ده‌ی کاکه‌مه‌ده پال به‌ منیشه‌وه ئەنن و ئەرۆم؛ تۆ خوا تا نه‌رویشتووم بازلیا و پلایویکی‌تر بکه‌م.

ئەو ساله‌ هه‌مه‌ی شازه‌مانی ره‌حه‌تی هه‌ندئ که‌وچکی هه‌له‌دنی هه‌تاپوو، له‌ بناری مێرگه‌پان بانگی ئەکرد: که‌وچکی هه‌له‌دەن ناوی قووله‌ و ده‌سکی پان، نه‌خشی هه‌یه وه‌ک خۆتان، بۆ ماستاوی سه‌ردی نیوه‌رۆان، ئەحه‌ی سابو و عه‌لی ماستاو ده‌نگ ئەکه‌ن به‌ یه‌ک بۆ پیا هه‌لدان. پینان ئەوت: تۆ لیره‌وه ئەم بانگه‌وازه‌ بۆ ئەکه‌ی؟ ئەیوت: با ده‌نگم بگاته‌ ناو شار و بین به‌ پیرمه‌وه. منیش ئەلیم رشته‌ی مرواری کۆرپه‌ی گوینی ئاگردانه، ئەگه‌ر تۆ ئەو نه‌دوینئ ئەو تۆ نادوینئ.

هه‌موو ئەده‌بییک له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کا و له‌ ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کدا چۆنیه‌تی پایه‌ی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ ده‌رئه‌خا. هه‌ندیک له‌و ئەده‌به‌ سه‌لیقه‌ی تاکه‌تاکه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ پیشان ئەدا، هه‌ندیکی گوزارشت له‌ رابواردنی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌ ئەداته‌وه. به‌ هەر دوو لایه‌نه‌وه پایه‌ی زیره‌کی و

زەوقی گشت نەتەووە که پیشان ئەدەن. نەتەووەکانی تر مایەیان زۆر بوووە بۆ دروستکردنی ئەدەبەکیان، ئەو مایەیه که ئەوان بوویانە کوردە که نەیبوو، لە گەل ئەوەشا زەوقەیی تاکەتاکەیی وەیا هەموویان لە جەم و جوولای لە دروستکردنی ئەدەبەکیان لە وایە که متر نەبوو لەوان. بۆیە وای ئەلیم چونکە نەتەووەکانی تر نیووەی سەرچاوەی ئەدەبەکیان لە حوکمەووە هەستارە. کورد ئەو حوکمەیی نەبوو، کەچی سەلیقە و زەوقی خۆی هەر بە زکماکی کۆگایەکی زیرینی ئەدەبی دروستکردوو.

بە ئەندازەیی توانا کە و تەمە سەر کۆ کردنەووەی ئەوانەو لە تۆی دووبەرگی رشتەیی مرواریدا خستمنە بەر دەستی تۆ؛ ئیتر تۆش کەیفی خۆتە. من بە تۆ و تۆ بە خوا. لە گەل ئەوەشا بۆ ئیستە که بخوینیتەووە ئەلین: بە ککوو لەوی حەلامەتەیی، ئەمانەیی کوو لۆ ڕی کە تینە. عەوولی عەزەیی کۆنەماسییش لە ولاتی سلیمانی وەسپیتکی رشتەیی مرواری ناردبوو ئەلین:

تاقانەیی ناو تاقانە دەستە گولی دیووەخانە

مووروی دەستی نازدارانە گولی دەستی عەدالانە

علاءالدین سجادی

۱۹۸۲/۱۲/۴

گه‌نجی دره‌خشان

- صالح قازی هه‌بوو گنڤراهوه وتی:

ئه‌وا زابتی لیوایم له هیندوستان له گهل زابتیکی زۆر گه‌وره‌ی سیخ - که هه‌ردوو کمان له له‌شکری ئینگلیزدا بووین - دۆستایه‌تیه‌کی ته‌واومان په‌یدا کرد. زابته سیخه‌که وتی تو من فیزی کوردی بکه منیش تو فیزی ئینگلیزی نه‌که‌م و هه‌ر یه‌کیش ده‌فته‌ریکمان هه‌بی بو نووسینه‌وه‌ی شته‌کان. وتم باشه.

ده‌ستمان کرد به فیر کردنی یه‌ک. به‌یارمان وابوو یه‌که‌مجار وشه و پاشان رسته، ئه‌و که‌لیماتی ئینگلیزی ساغی به من ئه‌وت ئه‌م نووسی، منیش که‌لیماتی کوردیم ئه‌وت ئه‌ویش ئه‌ینووسی. مه‌سه‌له‌ن من ئه‌موت به کوردی به نان ئه‌لین: پلوو، به ئاو ئه‌لین تلوو، ئه‌یانینووسی. به مه‌رحه‌با ئه‌لین گویت. به خیره‌هاتن ئه‌لین چکوو پکوو. به بچۆ بو بازار ئه‌لین گیپ لی پیت. به وه‌ره بو ئیره ئه‌لین: شه‌له‌ی پنه. ئه‌مانه‌ی هه‌موو ئه‌نووسی و وه‌کوو بولبوول له‌به‌ری کردبوون. شته‌کان ئینجگار زۆر بوون، ئه‌ویش هه‌مووی ره‌وان کردبوو، به‌لام له‌وه زۆر ئه‌ترسام که ئه‌گه‌ر جاریک شتیکم لی به‌رسیته‌وه من نازانم چیم وتوو. له‌وانه‌یه شتی تر بلیم و به درۆ بکه‌ومه‌وه، ئه‌وه‌نده هه‌بوو ئه‌و وای ره‌وان کردبوون هیچ که‌لکی نه‌ئه‌که‌وته ئه‌وه که لیم به‌رسیته‌وه.

به‌م جو‌ره تا نزیکه‌ی سنی مانگیک رویشتن، حه‌مه‌ی پووره نازی هه‌بوو، خه‌لکی سلیمانی بوو، ئه‌ویش عه‌سکه‌ری لیوا بوو، له فه‌وجیکی تر بوو؛ نه‌قل بوو بوو بو ئه‌و فه‌وجه‌ی لای ئیمه. روژیک زابته سیخه‌که تووشی ئه‌بی و ئه‌زانی کورده به‌و کوردیه که فیر بوو بوو له گهل حه‌مه‌دا ده‌ست ئه‌کا به قسه‌کردن. زۆر به گه‌رم و گوری تیی هه‌ل ئه‌چن، حه‌مه‌ش به لایه‌وه سه‌یر ئه‌بی. حه‌مه هیندی ئه‌زانی، پتی ئه‌لئ ئه‌وه تو چون قسه نه‌که‌ی؟ زابته‌که‌ش ئه‌لئ به کوردی. ئه‌لئ: باوکم ئه‌مه کوردی نییه. ئه‌لئ: ئه‌ی چیه‌؟ ئه‌لئ: نازانم. منیش وا له دووره‌وه چاوم لێیانه، ئاگام لی بوو گه‌لئ له گهل حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به هیچ ده‌رچوو. تیگه‌یشت هه‌ر شتیگ فیر بووه هه‌مووی قسه‌ی قۆره و هیچی نییه.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌لکیشا که‌وته ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هه‌ر هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رینئ به ئینگلیزی و به هیندی ئه‌دا به یه‌کا به شوینما ئه‌سوورپته‌وه به‌مکوژی. وتم به قورعان خوینی خۆم کرده ته‌شته‌وه، وا ئه‌ویش نزیکم بووه. هیچ چارم نه‌ما چوومه چادری میچه‌ره‌که‌و له پشت ئه‌وه‌وه خۆم شارده‌وه؛ ئه‌ویش چاوی لیم بوو که

رووم کردە ئەوئ. هات خۆی کرد بە ناو چادەرە کەدا. ئینگلیزەکان شلەژان و گرتیان، نازانن مەسەلەیش چیبە؟ پێیان وت: چیبە بۆ وا شیت بویت و ئەم شیرە رووتە چیبە بە دەستتەوه؟ ئەمجا بە ئینگلیزی وتی: ئەو سەگی سەگبایە ئەمە سێ مانگە گواپە منی فیری کوردی کردوو، بە دل و بە گیان هەمووم نووسیوە تەوه و لە بەرم کردوو، کەچی ئیستە وه کوو تیگە یشتەم هیچی بە سەر هیچەوه نییە. ئەبئ دوو سال خەریک بەم تا ئەوانەم لە بیر بجیتتەوه. ئەم قەحجە بابە بەم جۆرە منی کوشتوو، ئیستە هەر ئەبئ پارچە پارچە بەکم. وتی ئینگلیزەکان کە ئەمەیان دی هەموو دەستیان کرد بە پێکەنین و ساردیان کردەوه، میان هینا دەستم ماچ کرد و ئاشتیان کردینەوه؛ بەلام دواي ئەوه ئیتر هەر بە خێستەوه سەیری ئەکردم.

- ئەمەیان من خۆم بەروەوه بووم:

بەشیر مشیر لە وهختی هەرمینی خەیاتیه کە لە بەغدا لە هەرمینانە بوو. پیاوه گەورەکانی عەسکەری و مەدەنی هەموو لە لای ئەو جل و بەرگیان ئەدووری. زەمان هینای بە سەرا هیچ ئیش و کاری نەما، هەر مایەوه سەر دووکانە رووتە کە. دەرە دلی ئەم بئ ئیش و کاریە لە لای سالح قازی زۆر ئەکرد، ئەویش بە پێک خستبوویە سەر ئەوه کە ئیشیکێ باشی بۆ دۆزیوە تەوه. لە ئەنجام هاتە سەر ئەوه منیش لەوئ بووم پئ وت: هەشت کەر لەم کەرە سپیانە بکرە، هەموو روژی لە «باب الموعظم» وه تا «باب الشرجی» بە چەند کاروان خەلکی سوارکە و هات و چووین پئ بکە، ئەمە دەرەمەتیکێ باشت ئەداتی.

بە شەرتی ئۆتۆمۆبیلێش لە جادهی رەشیدا زۆر بوو، بەلام وهستا بەشیر برۆای بە قسە کە کرد. وتی ئاخر پارەم نییە بکرم. سالح قازی وتی: کەواتە ئیشیکێ باشتتر بۆ ئەدۆزمەوه. زۆر بە تانوو پۆی ئیشە کەدا چوو، بە تەواوی وهستا بەشیری خستە مەراقەوه، هەر ئەبوت دەپێم بلئ. ئەبوت: پێت ئەلیم. زۆر لە گەلی خەریک بوو پئ بلئ. لە ئەنجاما سالح لە سەر خۆ پئ وت: خەیاتێ بکە. بەشیر توورە بوو وتی: راست نەبیتتەوه بۆ ئیشی بۆت دۆزیمەوه، ئەئ ئیستەچی ئەکەم؟ سالح وتی: مردوت مرئ هەموو ئیشیک ئەکەئ هەر خەیاتێ نەبئ، کتیب ئەنووسی، نووسەر نیت؛ سیاسەت ئەکەئ، سیاسی نیت؛ خوتبە ئەدەئ، خەتیب نیت؛ فەلسەفە ئەنوئینی، فەیلەسووف نیت. ئەوا ئەلیم کاروانچیه تئ بکە ئەلئئ: پارەم نیە. تۆ خەیاتیت ئەبئ خەیاتێ خۆت بکەئ.

- به شیر مشیر هه‌بوو له به‌غدا، کورپیکی هه‌بوو له به‌غدا «شامل» ی ناو بوو؛ به‌لام که نه‌بیرد بۆ کورده‌واری ئه‌بوت «شاهۆ» ی ناوه. کچی به‌گلهریکی شه‌قلاوه‌ی بۆ ماره ئه‌کات. به‌گه شه‌قلاوه به‌شیر به‌تجاریکی گه‌وره‌ی به‌غدا ئه‌زانن، به‌شیریش به‌گه‌که‌ی شه‌قلاوه به‌بگی مالی میران ئه‌زانن. ئه‌مانه هه‌ر یه‌که به‌نیازیک ده‌ستخه‌پۆی ئه‌و یه‌که‌یان بوو بوون.

جاریکیان به‌شیر و کورپه‌که‌ی ئه‌چن بۆ شه‌قلاوه بۆ گواستنه‌وه‌ی کچه و ئه‌چنه مالی باوکی کچه. باوکه نه‌که‌وته په‌لپ و بیانوو و ریک ناکه‌ون. شاهۆیش دیار بوو کچه‌که‌ی بینیبوو تۆزی حه‌زی لئ کردبوو. به‌شیر پوو ئه‌کاته کورپه‌که‌ی ئه‌لئ: هه‌تیو هه‌سته با بچینه‌وه هه‌ر سئ ته‌لاقی ئه‌و کچه که‌وتبئ. کورپه‌که‌ش واقعی وپ ئه‌مینئ، ئه‌لئ بابه ته‌لاقی چی؟ ئه‌لئ: هه‌سته هه‌تیو با پروین ئه‌وا هه‌ر سئ ته‌لاقم دا، به‌م جۆره ئه‌گه‌په‌نه‌وه بۆ به‌غدا.

- سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو، به‌بئ په‌رده قسه‌ی ئه‌کرد. کاک مه‌سه‌عود محمه‌د بۆی گنپه‌اموه وتی:

ئه‌وا حافز قازی له جۆشی به‌رزی و ده‌ست رویشتنايه له به‌غدا و یه‌کیکه له شه‌خسیه‌ته ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌غدا. روژیک سه‌مه‌د به‌ به‌ر موغازه‌که‌ی حافز قازیدا تئ ئه‌په‌رئ ته‌ماشای ئه‌کا و حافز قازی له گه‌ل هه‌ندئ که‌سی تر له به‌ر موغازه‌که‌ی خۆیا راوه‌ستاه له سه‌ر جاده‌ی ره‌شید. سه‌مه‌د له ته‌نیشتیوه‌ خۆی ئه‌داته پال کۆله‌که‌یه‌ک و سه‌ری ده‌ردینئ، ناسراوی پیتشویشیان له گه‌ل حافزدا نییه به‌هه‌موو ده‌نگی خۆی بانگ ئه‌کا: گه‌واد! حافز لا ئه‌کاته‌وه. سه‌مه‌د ئه‌لئ: عه‌می موویاک؛ واته له گه‌ل تۆم نییه. حافزیش ده‌می ئه‌بئ به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه. ئیتر چی بلئ.

- هه‌ر ئه‌و گنپه‌ایه‌وه وتی:

ئه‌وا له تاقی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی ئوتیلی ترۆکادیرۆ له به‌غدا له بالکۆنه‌که‌دا دانیشتیوین و سه‌یری رووباری دجله ئه‌که‌ین، کاتیش ده‌مه و ئیواره‌یه، سه‌مه‌دمان له گه‌لایه.

ئوتیلی «لیدو» یش هه‌یه له ته‌نیشت ترۆکادیرۆوه‌یه، یه‌ک دوو شیخی عه‌ره‌ب ئه‌وانیش له بالکۆنی ئوتیله‌که‌ی خۆیان دانیشتوون و میزبان رازاندۆته‌وه. هه‌ر دوو بالکۆنه‌که‌ش زۆر نزیک به‌رامبه‌ر یه‌کن. هه‌ر وه‌کوو ئه‌وه وایه له یه‌ک مه‌جلس دانیشتین و بوو؛ چونکه ده‌نگی قسه‌کردنمان ئه‌گه‌یشه‌ یه‌ک.

ئەوئەندەمان زانی سەمەد بە دەنگی بەرز دەستی کرد بە جنیودان بە یەکنی لە عەرەبەکان. جنیو وەکوو گەلای دار بە بێ ئەوە بیشیناسن. کابراش هاتە جواب و وتی: کابرا تو شیتی و جنیو ئەدەیت؟ ئەم هەر لە جنیو دانی نەکەوت. وتمان کورە سەمەد خوا بتگری بۆ و ئەکەیی؟ کابرا ئیستە دیت و ئەتداتە بەر شەق. وتی: نایت من هەر سەیرانیکە دروستی ئەکەم. وتمان چۆن؟

وتی: ئەو پەری ئەوئەبە ئەوئەبە دەستبکا بە جنیودان بە من؛ چونکە ئیو و مەزانن ئیمە و نزیکین و بە ئاسانی ئەگا بە من، ئەبێ لە شوینەکەیی خۆی هەستی چل پەنجا پئی پلیکانە بیری تا ئەچیتە خوارەو، ئەمجا بیتە ئوتیلەکەیی ئیمە؛ چل پەنجا پئی پلیکانەیی تر بیری تا ئەگاتە من. کابرا تاقتی ئەمانەیی نییە، ئەوا وتمان ئەم هەموو قالدەرمانەیی بیری و هات، زانیم کە دەرکەوت من خۆم ون ئەکەم ئەو ئەوئەبە پتر توورە ئەبێ.

لە جنیودان بەو لاوێ هێچی تری بۆ نامینیتەو بە بۆ خۆی هەر جنیو بەدا. بەلام ئەشانم نایەت ئەگەر بیتیش تا ئەگاتە ئیو سارد ئەبیتەو.

- خدرەسوور هەبوو لە «کەلوی» ئەبوت: ئاغا شەرەیی بانە کە لێ ئەکەون ئەبێ بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا برۆ بەردەیی تیندا هەبە.

- کابرایەک هەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی کونەفلوسەیی خوشناو بوو. رۆژیک چوار بار تری دینی بۆ هەولیر. تریکە ئەفرۆشی و ئەگەر پتەو. سواری یەکنی لە گویدرێژەکان ئەبێ و سیکەیی تری ئەداتە پێش خۆی. لەو سەرۆژوورەکەیی لا پیرمادا سەیر ئەکا و سێ کەری لە پێشە. ئەلێ من کە هاتم بۆ هەولیر چوار بوون، ئیستە ما بوون بە سێ؟ داتەبەزی ئەیانزیمیریتەو سەیر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبەنەو بە سێ. ئەلێ: دەسا شەرت بێ دەسا هەولیری یان کەریکیان لێ دزیمە.

داتەبەزیتەو ئەیانزیمیریتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سێن. ئەلێ: یارەبی بە گوناحم لێ نەگری هەولیریان نەیانزیمیریتەو، ئەمە ئیشی ئەم پیرمەمەیی، پیر بوو ناتوانی بڕوا لۆ عەجان کەر لە من ئەدزی. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کەچی دزیش دەکا.

لەو سوار بوون و دابەزینە کابرایەکی ماوەرانی چاوی لێ ئەبێ، ئەچی بە لایەو پئی ئەلێ: ئەو لۆ وادەکەیی؟ ئەلێ: چسوانم کەرانم بریدیە لۆ هەولیر چوار بوون، کەچی هەنووکە دەمی چوارن و دەمی سێن. ئەلێ ئەی ئەوئەبە خۆت حیساب ناکەیی کە سواری

بووی؟ ئەلنی: دەک مارت بە قۆر نەگیری ئەوه کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم بریتی من کەینێ دەمرم، دیارە تۆ هەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوەرانی بە لایەوه زۆر سەیر ئەبێ ئەلنی: ئەو کەرە ی سواری بوویت هەر وەخت سێ تەر و نیوی کەند لەو هەوارەدا تۆ دەمریت. لێک جیا ئەبنەوه.

برایمۆکە زۆر ناپروا پیرە کەر تەریک ئەکەنێ. کابرا ئەلنی: ئەوا هەندیکێ چوو، تەریکی تەر و تەریکی تەر. ئەلنی: مایەوه سەر نیووەکە، زۆر ناپروا کەرەکە تەسیک ئەکەنێ، کابرا ئەلنی ئەوا تەواو من مردم. لە کەر دائەبەزێ و لەو ناوەدا لێ رانەکشێ و کەر بەو ناوەدا بلاو ئەبنەوه. لە لای ئیوارەدا کابرایەک بەویدا تێ ئەپەرێ، سەیر ئەکا و زەلامیک لەویدا کەوتوو. ئەچیتە سەری نووکه پێکی تێوه ئەژەنێ ئەلنی: کابرا بۆ لێرە کەوتوی؟ ئەلنی: لێمگەرێ من مردیم. ئەلنی: چۆن؟ ئەلنی: خدری زیندە بێ و تەم هەر وەخت کەرەکەت سێ تەر و نیوی کەند تۆ دەمری. هەنووکە ئەو کەندی و من مردم. بێی ئەلنی: هەستە هەمی کەرە، هەستە هیشتا ماوتە، هەلی ئەستینێ، کەرەکانی بۆ کۆ ئەکاتەوه و ئەلنی: برۆ لە ماله‌وه بمرە.

- لە سابلاخ مەلایەکی شەرەفکەندی هەبوو دەستی دوکتۆری هەبوو. رۆژیک کابرایەک ئەچیتە لای ئەلنی: ناغە ی حکیم مەلا! چاویکم نازانم چیبە حەرارە تیکێ زۆری تیکەوتوو، ئەنیلینێ وەکوو تەنوور. لە بەر ئەوه هەم وشک هەلگەرپاوه، هەم تەنگیش بۆتەوه. حکیم مەلاش ئەلنی: وەللا من ئەمانە هیچی لێ نازانم، بەلام ئەوەندە ئەزانم تۆ پیاویکی لە خوا ترسیت و دوعات قەبوولە، دوعا بکە ئەم دەردانە لە چاوی تۆ هەلگیریت و بیخاتە قوزی ژنی دوکتۆرەوه.

- کابرایەکی جافی تەرخانی سواری ماینیک ئەبێ و ئەچێ بۆ لای مەحموو پاشای جاف. کە ئەگاتە بەر دەواره کە دائەبەزێ و ماین پەرە ئەکا و هەلدیت. مەحموو پاشا ئەلنی: کورە کاورا ئەو ماینە بۆ هەلدیت؟ کابراش ئەلنی: پاشا بێژم چی؟ نەگۆتیبە، ئەوه چووم بۆ شار نالم کرد، کاورای نالوونی باوەحیز خاس نالی نەکردوووە عەزبەتی دا و ئیستە کە چاوی وە تۆ کەوت وایزانی ئەوه تۆیش نالوونەکە ی، وا پەرە ی کرد.

- کابرایەک «مایندۆلی» پیرە داکیکی هەبوو زۆر دەست بلاو بوو، بەلام کورە خۆی دەولەمەندیکی چاک بوو. دەرەدە دلی بوو لە دایکەکە ی ئەبوت: ئەمە مالی باوکمی هەموو لە ناو دا. وتیان کە تۆیش بمری ماله‌کە ی تۆیش بەو جۆرە لە ناو ئەدا. وتی: جا خۆ ئەو

نابیی بە میرانگری من. وتیان چۆن ئەی دایکت نییە؟ وتی: نەوہ لایلا باوکم لە پیش ئەوہ دا
بەری تەلاقێ داوہ.

- لە گوندیکی ئەو سەرە ژن و میردیک شەوی لە زوورەوہ راکشابوون، سەیریان کرد
بەکی لە سەر بانوہ لە کونا رۆژنەکوہ سەیری خوارەوہ ئەکا. ئەمان تێگەشتن کہ ئەمە دزە
هاتۆتە سەریان، چاوہ پیری ئەوہ ئەکات کہ ئەمانە بنوون. ئەمانە تەنانەت داریشیان لا نییە، بە
دەم قسەوہ ژنە بە پیاوہ کەمی وت: ئەری پیاوہ کە تۆ باوکت هیچی بۆ بە جی نەهێشتیت؟ خۆ
هیشتا کاسیبەکی وات نەکردوہ ئەم سەرەوہ و سامانەت چۆن وا پێکەوہنا؟ پیاوہ وتی:
وہ لایلا ژنە کە لە دزی. وتی چۆن؟ وتی: بە شەو ئەچووم بۆ دزی دەنگم نەئەکرد تا تۆزێ شەو
دەرنگ ئەبوو، مانگ ھەلئەھات. شەوقی مانگە کە لە کونا رۆژنەمی زوورەکانوہ ئەچووہ
خوارەوہ، ئەبوو بە کۆلە کە، دەستم پێوہ ئەگرت و ئەچوومە خوارەوہ. چی ھەبوو نەبوو کۆم
ئەکردوہ ئەمدا بە کۆلما. دیسان بە کۆلە کەمی مانگە کە دا سەر ئەکەوتمەوہ، ئیتر ئەمە ئیشم
بوو ھەتا ئەم سامانەم بەم جۆرە پێکەوہنا.

کابرای دزە لە سەر بانوہ گوئی لە قسەکانیان بوو؛ لە دلێ خۆیا وتی ئەمە فلیمیکی باش
و بێ عەزبەت و بێ ترسە. دەنگی نەکرد تا مانگە کە ھەلات، خۆی لە سەر کونا رۆژنە کە
لادا، شەوقی مانگە کە چووہ خوارەوہ، ئەویش دەستی پێوہ گرت کە بچیتە خوارەوہ. تریبەمی
ھات و کەوتە خوارەوہ. ئەستۆی ورد بوو؛ ئەمجا ژن و میرد ھەستان ھاتنە ویزەمی،
ئەوہندەمی تر شل و کوتیان کرد. کابراش ئەیوت: من کەوتنە خوارە کەم بەس نییە ئیوہش
ئەوہندەمی تر شل و کوتتان کردم. بە باشە لیکێ باشەوہ ئەگەر پیمەوہ داوہ.

- مەلا ئەورە حمانی پینجۆین، ئەو عالمە بە ناو بانگە بوو کە یەکیک لە فەقیکانی مەلا
حسینی پێسکەندی سلیمانی بوو. مەلا ئەورە حمان وەکوو ئەو عالمە بەرزە بوو، جار جار
شیریشی ئەوت. کابرایەکی یۆسۆجانی پەیدا بوو چکیکی خویندبوو، ئەیوت: ئەمە ھەر
ئێژن مەلا ئەورە حمانی مەلایە و شاعیر، کەمی وایە؟ من لەو مەلاتر و شاعرترم. وتیان ئەگەر
وایە تۆیش شتییک بلێ. وتی:

مەلا ئەورە حمان، مەلا ئەورە حمان

مەلا ئەورە حمانی پینجۆین

را زەرپەر سەر فولاد

نه هی نهرم شهو درآ
وتیان ته‌واو شاعیری له‌مه چاکتر چون نه‌بئ؟

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری گتیره‌وه وتی:

له مه‌سته‌کانی لای ئیمه پیاویکی موباره‌کی ریش سبی هه‌بوو، خزیمان بوو، لاله
حه‌مه‌مان بئ نه‌وت. رۆژیک له مزگه‌وته‌که‌دا لاله‌حه‌مه نوێزی نه‌کرد، خه‌لکه‌که‌ش له‌م لاوه
دانیشتیبوون و له به‌ین خۆيانا قسه‌یان هاته سهر لاله‌حه‌مه که پیاویکی له خوا ترس و
نوێز که‌ره. لاله‌حه‌مه‌ش نه‌وا گوێ لینه، ههر نوێزه‌که‌ی بپی و وتی: به رۆزویشم، ده‌لائل
الخیراتیش نه‌خوینم. وتی هه‌لچوه‌وه له نوێزه‌که.

- کابرایه‌کی «سوئقر»ی مانگی محرم بوو، شین و شه‌پۆر بۆ ئیمامی حوسه‌ین نه‌کرا، نه‌و
کابرایه له هه‌موو که‌س زیادتر له خۆی نه‌دا و ناوی عه‌لی و حوسینی نه‌هینا. پێیان وت: تو
عه‌لی نه‌ناسی؟ وتی: را نه‌ناسم. وتیان: چه‌نده‌م خه‌لیفه بوو؟ وتی: من یانه نه‌زانم، نه‌وه
نه‌زانم که ئیمام هوسه‌ین نه‌وی له‌و ده‌شت که‌روه‌لایه شه‌هید کرد.

- شیخ محه‌مه‌دی به‌رزنجی له مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا، له وه‌عه‌زه‌که‌یا وتی
کتیب نه‌فه‌رموی: ههر که‌سه رۆژی عه‌ره‌فه به رۆزوو بپی وه‌کوو نه‌وه وایه که سالتیک به
رۆزوو بوو بپی. نه‌حه‌ی جاو له کۆری وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو، ده‌نگی نه‌کرد تا رۆژی عه‌ره‌فه هات،
نه‌و رۆژه به رۆزوو بوو تا نیوه‌پۆ؛ پاشان شکاندی. پێیان وت: خاله حه‌مه‌د نه‌مه چون
نه‌بئ؟ وتی: من تا نیوه‌پۆ به رۆزوو بووم، به شه‌ش مانگ نه‌شی، له‌وه زیاترم ناوی.

- ههر نه‌م نه‌حه‌ی جاوه، سالتیک له رۆژی دووه‌می ره‌مه‌زانا وتی باش بوو ره‌مه‌زانمان
گرت و له کۆلمان بۆوه. وتیان چون شتی وا نه‌بئ، خاله حه‌مه‌د ئیمپرو دووی ره‌مه‌زانه؟
وتی: مردووتان مرئ ئیوه نایزانن، ئیمه سی که‌س له ده‌سته‌که‌ی خۆمان کۆ بوینه‌وه دوینئ
هه‌موومان به رۆزوو بووین. ره‌مه‌زانیش سی رۆژه، نه‌وه سی رۆژه‌که‌مان ته‌واو کرد.

- کابرایه‌کی نه‌و ناو «شوان»ه له قنگی شیخ و مه‌لادا گه‌وره بوو بوو، ناوی سوره‌ته‌کانی
قورئانی هه‌موو نه‌زانئ. شه‌ویک چه‌ند باری خه‌لووزی برد بوو بۆ که‌رکووک بۆ فرۆشتن.

ده‌مه‌و به‌یان نه‌گاته که‌رکوک. به‌ به‌ر مزگه‌وته‌که‌ی مه‌لا ناسح‌دا تی نه‌په‌ری، لا نه‌دا بو نویره‌ کردن. مه‌لا ناسح‌ خوی پیش نویره‌که‌ی نه‌کرد، سووره‌تی «البقره»ی له نویره‌که‌دا خویند، تالی بو‌ه‌وه‌ه‌تاو که‌وت و بازاری هه‌رمینی خه‌لووز فرۆشتن نه‌ما. پاش نویره‌ له مزگه‌وت ده‌رچوو، به‌ هه‌ر حال جوړکوو خه‌لووزه‌که‌ی فرۆشت و هه‌ندی ئیش و کاری ناو شاری هه‌بوو تا جی به‌ جی کرد روژ دره‌نگ بوو، فریانی گه‌رانه‌وه‌ نه‌که‌وت. وتی تازه‌ ناگه‌مه‌وه‌ مال، ئیمشه‌و له که‌رکوک نه‌مینمه‌وه‌ له‌و سه‌ره‌وه‌ زوو هه‌له‌ستم و نه‌روم. نه‌و شه‌وه‌ مایه‌وه‌، به‌یانی زوو ولاغی دایه‌ پیش و رویش. ریگه‌که‌ی هه‌ر به‌ به‌ر مزگه‌وته‌که‌ی مه‌لا ناسح‌دا بوو، وتی با یه‌کجار نویره‌که‌شم بکه‌م، مه‌لا ناسح‌ نه‌مجاره‌ سووره‌تی «الفیل»ی خویند. کابرا که‌ گویی له‌ الفیل بوو نویره‌ی بری و کردی به‌ پیلاره‌کانیا و بوی ده‌ره‌ری وتی: مه‌لا بوچی من نازانم «به‌قهر» به‌ معنای «گا»یه‌ و «فیل»یش فیله‌. دوینی سوهری گات خویند هه‌موو ئیشیکت له‌ ده‌ست ده‌رکردم، ئیمه‌ر فیل نه‌خوینی، فیل ده‌ نه‌ونده‌ی گا نه‌بی، تا بانگی خه‌وتتان ناگه‌مه‌وه‌ ماله‌وه‌. گوو به‌ ریشی باوک نه‌و که‌سه‌ له‌ پشت سه‌رته‌وه‌ نویره‌ نه‌کا.

- مه‌لا یوسفی ته‌نگیسه‌ر جاریک له‌ گه‌ل شیخ محمه‌دی گولانیدا له‌ سوله‌یمانی قسه‌یان نه‌گه‌ریته‌ یه‌ک. قسه‌که‌شی له‌ سه‌ر نه‌وه‌ نه‌بی که‌ شیخ محمه‌د له‌ باسی نه‌ته‌وایه‌تیه‌وه‌ قسه‌ نه‌کا و زور به‌ سوژ تی هه‌له‌چی. نه‌و سه‌رده‌مه‌ش باسی نه‌ته‌وایه‌تی له‌ ناو هه‌موو جیگه‌یه‌که‌دا نه‌ونده‌ باوی نه‌بوو. مه‌لا یوسف بی نه‌لی: کافر بویت و دان به‌وه‌دا بنی که‌ تو له‌ دین ده‌رچوویت. شیخ محمه‌دیش نه‌لی: مه‌لا یوسف دان به‌ کوفری خو‌ما نانیم، ته‌نیا بو نه‌وه‌ نه‌بی که‌ به‌ره‌ره‌کانی نه‌و که‌سانه‌ نه‌که‌م که‌ لایان وایه‌ که‌ خوا تو‌ی له‌ سه‌ر جواتترین سووره‌ت دروست کردوه‌ (لقد خلقنا الانسان فی احسن التقویم) نه‌مه‌ له‌ تو‌دا نه‌هاتوه‌ ته‌ دی. ره‌نگی به‌مه‌ کافر بيم.

- کابرایه‌کی «باوه‌جانی» چوو بوو بو حه‌ج، پاشان له‌ گه‌ل کاروانا چوو بو مه‌دینه‌. سه‌یری کرد و حاجیه‌کان هه‌موو له‌ ده‌وری باره‌گای پیغه‌مه‌ه‌را خیر و خیرات نه‌که‌ن؛ نه‌ویش هه‌رچیکی هینابوو بو حه‌ج هه‌مووی له‌ که‌عه‌دا بلاو کردبووه‌وه‌، هیچی پی نه‌مابوو بو مه‌دینه‌. نه‌مجاره‌ ده‌وری گومبه‌دی پیغه‌مه‌ه‌ر نه‌سوورایه‌وه‌ و نه‌یوت: لاله‌ حه‌مه‌ بيم وه‌ ساقه‌ت! نه‌و کاوراکانی کاوه‌ هیجیان پی نه‌هیشتم بو‌ت بيم، نه‌وه‌ له‌ ریگای تو‌دا هه‌ر ته‌لاقی خازه‌ی کاره‌که‌رتم دا. خازه‌ ژنی بوو.

- نه‌ه‌ی کړنوو هه‌بوو له‌سوله‌ی‌مانی، خانوویه‌کی هه‌بوو فروشتبووی؛ که‌چی هه‌موو جار هه‌ر نه‌چوو نه‌وی، نه‌وانیش ده‌ریان نه‌کرد. چه‌ند جاریک شتی وا رووی دا له‌ئاخرا وتی: من له‌م خانوه‌دا هاتوومه‌ته دونه‌اووه له‌بیرم ناچیته‌وه؛ خه‌ریک بوو له‌بیرم بچیته‌وه که‌چی دایکه ره‌حمه‌تیه‌که‌م هاته‌ه‌وم و پی‌وتم رۆله‌ه‌شیره‌که‌م به‌ه‌رامت بیت بی‌نه‌گر خانووه‌که‌مان به‌جی بیلت.

- دوو کابرای «سیان» نه‌بن به‌هاوړی و نه‌چن بو‌ه‌ولیر. له‌ریگادا هه‌روا ده‌ست نه‌که‌ن به‌ه‌سه‌کردن بو‌نه‌وه ریگاکه‌به‌ه‌سه‌بیرن. یه‌کیکیان نه‌لی: نیسته‌له‌م ریگایه‌دا کووپه‌له‌یه‌ک لی‌ره نه‌دو‌زینه‌وه به‌شی نه‌که‌ین له‌به‌ینی خو‌مانا. من به‌شه‌که‌ی خو‌م نه‌چم رانه‌مه‌ریکی پی‌نه‌کرم پی‌وه به‌ته‌واوی نه‌ه‌سه‌سیمه‌وه. نه‌ویکه‌شیان نه‌لی: ده‌سا من به‌به‌شه‌که‌ی خو‌م چه‌ند گورگیک په‌یدا نه‌که‌م بکه‌ونه ناو می‌گه‌له‌که‌ت بیانخون، توله‌باب کوو مه‌ر رانه‌گری؟ له‌سه‌ر نه‌مه‌نه‌بی به‌ه‌ریان و سه‌ر و گویلاکی یه‌ک نه‌نینه‌یه‌ک.

له‌وکاته‌دا سه‌یر نه‌که‌ن وا پیاوړکی ریش سبی له‌ریگای خو‌شناوانه‌ه‌سواری که‌ریک بووه و جه‌وه‌نه‌یه‌کی له‌به‌ر ده‌مایه‌ه‌ات. وتیان با‌نه‌و پیاوه‌ه‌رعمان بکات، بزانی‌ن کاممان له‌سه‌ر حه‌قین. که‌ر سواریان را‌گرت و کیسه‌که‌ی خو‌نیان بو‌گیرایه‌وه. نه‌ویش تووره‌بوو، هه‌ر ده‌ستی برد پشکی جه‌وه‌نه‌ی کرده‌وه دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به‌وناوه‌دا هه‌ل‌پشت و وتی: خودا خینم وه‌کی وی دۆشاوه‌ی له‌سه‌ر وی عه‌رده‌ی بریژی، ج بران هه‌قرتان نینه‌و شینن.

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی و مه‌لا عه‌ولای په‌سو‌ی کتیبی «خلاسه‌الحساب» له‌لای مه‌لا عوم‌ر نه‌فه‌ندی هه‌ولیر نه‌خو‌نیتته‌وه. باب‌عه‌لی به‌مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: من تا‌قه‌تی به‌ری، به‌ری و هه‌نوکه، هه‌نوکه‌ی مه‌لا عوم‌ر نه‌فه‌ندیم نیسه‌و لیتی تینا‌گم. بیمه‌وه نه‌چین له‌کۆری ده‌رسه‌که‌ دا‌نه‌نشین، تو‌به‌پوختی وه‌ری بگره‌و پاشان به‌منی ره‌وانکه.

مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: باب‌عه‌لی شتی وا چۆن نه‌بی؟ باب‌عه‌لی نه‌لی: به‌گویم نه‌که‌ی باشه‌به‌گویم ناکه‌ی به‌و دا‌ره‌سه‌ر و به‌چکت نه‌نیمه‌یه‌ک. ناچار مه‌لا عه‌ولا رازی نه‌بی. له‌پاش ته‌واو کردنی کتیبه‌که‌به‌جووته‌پنکه‌وه نه‌چن بو‌«بیاره» بو‌لای مه‌لا قادری بیاره. له‌بیاره مه‌لا نه‌بی ناوړکی خه‌لکی نه‌و باله‌کایه‌تیه‌ی لی نه‌بی، که‌نه‌ویش هه‌ر بو‌نه‌وه چوو‌ه که‌له‌لای مه‌لا قادر بخو‌تینی.

ئەم مەلا نەبیبە پیاویکی زیرەک و لە گەل زیرەکیەکیە شیا تۆزئ بئ ئەقلی هەبوو. هەر فەقیهەک بچوایە بۆ بیارە لە گەل ئەگەیشتە ئەوئ بە بئ ئەو چاوە بکاتەو هەمەلا نەبئ بە پرسیار لئێ کردن دایئەگرت و ئەیشلەژاند، وای لئ ئەکرد کە بە تەواوی بۆ لەو بە دوای چاوە ترستین ئەبوو.

بابەعەلی و مەلا عەولا، ناوی ئەم مەلا نەبیبەیان بیستبوو کەوایە. ئەگەنە نزیککی بیارە مەلا عەولا ئەلئ: بابەعەلی ئیستە ئیمە ئەچین و مەلا نەبئ بە پرسیار دامانەگرت، لەوانەبە نەیزانین، بە تەواوی حەيامان ئەچن. بابەعەلی ئەلئ: مەلا عەولا ئەمە لئ گەرئ بۆ من، من عیلاجی ئەکەم. ئەچن و ئەگەنە جئ. مەلا نەبئ و فەقئ کانی تر دبن بە پیشوازبانەو. خەلکئیکئ تری زۆر کۆ ئەبنەو. بابەعەلی بە بئ ئەو بئئئ مەلا نەبئ بئئە زمان ئەلئ: مەلا نەبئ پرسیاریکی فەرائز: «پیاویک مرد، ژنئک و کچئک و کەرئیکئ لە شوئن بە جئ ما؛ چۆن میراتە کەیان بۆ بەش ئەکەئ؟» مەلا نەبئ ئەلئ: ژنە کە هەشت یەک ئەبا، کچە کە نیوئ ماله کە ئەبا و ئەوئستئ، هەر چەندە فیکر ئەکاتەو هئچئ تری بۆ نایە، لە پاشا ئەلئ ئەو ئەوان دبارن، بەلام شەرعئ شەریف بۆ ئەم کەرە نایە تە خەپالم ئیستە کە چئ دانابئ. ئەم مەسەلەبە من نایزانم، دواجار سەیری ئەنوارئ مەزنی بۆ ئەکەم. ئیتر بپراي بپراي مەلا نەبئ نەبوئرا جارئیکئ تر لە عاستئ ئەوان بئئە زمان. بەلکۆو ئەو چاوە ترستینئ ئەوان بوو. ئەوانئش پاش ماوئەبەک خوئتدن لە بیارە ئەگەرئئەو بۆ هەولئتر، ئیجازە لە مەلا عومەر ئەفەندئ وەرئەگرن.

- شیخ رەزای تالەبانی بۆ شاعئری ناوی لە هەموو لایەک دەرکردبوو. گەلئ جار شاعئرانئ ئەو سەردەمە شیعریان داتەنا، بۆیان ئەبرد بۆ ئەو ئەو پەسەندئ لە سەر بنووسئ. ئەوئش ئەو شتانەئ کە بە دلئ نەبوایە یەک شەر دانا بوو بۆئ لە سەر ئەنووسئین؛ وەکوو لە گەل شاعئریکی قزلبجەش ئەمەئ کردبوو.

یەکنئک هەبوو لە کۆبە مەلا تەماتەیان بئ ئەوت. هەندئ شەرعئ دانابوو، بردبوو بۆ شیخ رەزا پەسەندئ بۆ لەسەر بنووسئ. کابراش ناوی شەرعئ نابوو «رەعد»؛ شەرعە کانئش ئەمانەبوون.

شاعری بلند هەر دوو ولایەت	خوا بتهئلی بۆ فەیزو کەرەمەت
یا خوا بە خیرئیت بۆ ولاتئ کۆبە	دایم بە خزمەتان وەک من بۆ تۆبە
تۆ شیخ رەزائت و تخلصئ من رەعد	با بیزانئ من شاعئریکی پڕ ئاوازم

ئیمه شاعیر بووین له باوک و باپیر   دوعا گۆی شعرین شاعری ئیعزازم
 ناومان له دونیا وهک ناوی تویه   زمانیک بوو بۆ دیدارت تاوات خوازم
 تهقدیمتان ئەکەم ئەم غەزەله جوانم   «تقریف»ی بفرموون بۆ سەرفرازیم
 ئومێدهوارم به لوتفی باری   بۆ من دایم مەعدەنی رازم
 ئەمە ئەینووسی و ئەینیری بۆ شیخ رەزا. شیخ رەزایش بەم شیعرە ی خوارەوه پەسەندی
 ئەکا و بۆی ئەنیریته‌وه.
 ئەی تەرت رەعد و تست رەشەبا   هکرا ارسکم جدا و اباء

- شیخ عبدالحمیدی ئەتروشی بۆی گێرامه‌وه وتی:

شیخ نوورمحمدی بریفکانی پیاویکی به دیمەن و ناودار بوو. که ئەهاته مووسل
 خانوویەکی سەر به خۆی هەبوو له‌وئ ئەبوو. پیاوه گەوره‌کانی مووسل هەموو ئەهاتن بۆ
 دیدەنی. دیوه‌خانی هەموو دەم گەرم بوو.
 مام ته‌هایه‌کی قسه‌خۆش هەبوو موختاری یه‌کنی له گونده‌کانی ئەترافی مووسل بوو.
 روژیک ئەویش دئ بۆ دیدەنی شیخ. ئەو دائەنیشی به‌ره‌به‌ره مووسلیه‌کانیش دین، هەر
 مووسلیه‌ک دیت شیخ بئ ئەلئ «فەوق». هەر فەوقیک ئەکرئ مام ته‌ها توژیک ئەخشیتە
 خوارەوه تا ئەکه‌وتنه لای دەرگا‌که. جاریکی شیخ چاک و چوونی له گەل ئەکا ئەلئ: مام
 ته‌ها چه‌فەنی؟ مام ته‌هایش ئەلئ: ئەزبه‌نی چه‌فەنم «فەوق»یکی تر بکه‌ی ئەز له دەریمه.
 شیخ نوور محمد دەست ئەکا به پیکه‌نین ئەلئ: مام ته‌ها ئەمانه به‌میفانی هاتینه ده‌بی
 بیانریزینین. مام ته‌هاش ئەلئ: ئەزبه‌نی وه‌کوو بزانی ئەز قوزلقورتم.

- مەلا حەسەنی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی: لاله ماریکی خزیمان هەبوو دەرۆیشی
 شیخی کرچنەش بوو. پیاویکی پیر بوو. من تازه خەتم دابوو، لاله ماری فرە شوین گەرا
 بوو: سەن و سوله‌یمانی و بانە چوو بوو. که خیل ئەچوو بۆ کویستان به‌ ته‌نیا به‌ گوشه‌ی
 هەورامانا ئەچوو بۆ مەریوان و شلیر و ناو خوان. وه‌کوو بلیت دیوانه‌یه‌کی هەبوو.
 ئەو سەردەمه‌ شارەزور و ه‌کوو ئیستا نه‌بوو، به‌ ده‌گمەن ماله جافی تیدا هەبوو. ئەو
 ده‌ستی شارەزور هەموو گز و گیا و قامیشه‌لان بوو. وتی من تازه بئ ئەگەیشتم، جاریک
 له گەل لاله ماریا چووین بۆ هەله‌بجه. ماموستا شیخ رەسول زۆر نه‌بوو، بوو بووه‌مه‌لای
 مزگه‌وتی پاشا، وه‌عزی ئەدا ئیمه‌ش چووینه وه‌عزه‌که‌یه‌وه. ئیسته‌ش له بیرمه‌ ماموستا شیخ

ره سوول له وه عزه که دا وتی: خواتنه عالا که ویستی نادهم دروست بکا، جبرائیلی نارد مستی خۆلی له «ده جنا» ی لای تایفه وه برد و به توژی له ئاوی تایف کردیان به قور و ناده می له و قوره دروست کرد. مه لا حه سن وتی: هه ره ئه وه ندهم زانی لاله مارف راست بووه وه و وتی: ئه ری مه لا ئه وه تو ئیژی چی؟ وه لای خۆته وه عومرت کردگه! بوچی نایزی بینایی چاوان جوره یلی نارد مشتت خۆلی له گوچکه ی سه ی ساق هه لگرت و قمی ئاوی له ئاوه جوانه که ی سه راوی سو بجاناغا بو برد؟ نه گه ره وه وهش رازی ناوی له کانیاوه که ی حه وش و بارانی بو برد وه ده سی موباره کی شیلای، دوا جار پفیککی پیا کرد باوکه نادهم دروست بوو. چیت داگه له م ده جاج و مه جاجه؟ تو خوا مه لا تا ئاوی سه راوی سو بجاناغا و حه وش و بارانی بو یسن، بینایی چاوان نه چی له ئاوه بیفه ره که ی ئه و خواره تیری؟ هیچ نه وی خۆ تو خویندگته تا ئه و خۆله مواره که ی سه ی ساق هه وی پیاوی هه قلی بو ی نه چی وه لای شتی تره وه؟ ته ماشاکه ئه م ده شتی شاره زوره خوا نه یوری ئیژی هۆری ماله گه وره س گول گول بوو گه سه وه، ئه و گشتی هی ئه و ئاوه جوانه س که وه سه ریا لرفه ئه کا، ته واشاکه ئه شوپه سواری ته رخانی و روغزایی و شاتریه که ئیژی مه لایکه ی سه ره عه رزن، نه گه ره هی ئه و ئا و خۆله نه ون چون کوره کوری وایان تیا هه ل نه که وی؟ بچوره ئه و ده شتی که ماجر و حه وش و بارانییه که به ره بو نی عه تر و عه ویر ئیژی به هه شت له وینه ی که وتگه سه خواره وه. که بینایی چاوان ئا و خۆلی وای له به ره ده سا هه وی چون ئیژی وه جوره یل بچو له و خواره وه ئا و خۆلم بو بیره؟ وه قه وره که ی حه مه پاشا خوا ویت و قسه ی وانا کا. ئه وه نازانم جورائیل دزی لی کردی. تو ویزی خوا ئه وه نده بی ئاگا وی بر وا ناکه م؛ با ئیش و کاریشی فره وی ئاگای له وه هه ره ئه وی. خۆ خه وی لی نه که وتگه جا مه لا ئه واپیت بیتزم وه و که ریمه سووره ی که س نه زانه جاریکی تر وه عزی و ا بده ی وهم گالۆکه سه ره و به چکت ئه نیمه یه ک.

- قاراغی قاره واپیاویکی هه بو «بایز» ی ناو بوو، ناردی بو شار هه ندی شتومه کی بو بکری، پینشی وت نه گه ر تانجینیکی ره سه نیشت به رچاو که وت، به هه ر پاره یه ک بووه به لکوو له خاوه نه که ی وه ربگری و بیهینی.

بایز چوو شته کانی هینا، به لام تانجینیکی وای به رچاو نه که وت گه راپه وه. قاراغا که زانی تانجی نه هیناوه زور تووره بوو. بایز وتی: ئاغا ئه م تووره یه ی پین ناوی، به لکوو من نازانم تانجی چۆنه! ئاغا وتی که س هه یه نه زانی تانجی چۆنه، تانجی گوپکانی دریزه، کلک و ناو

قهدی باریکه. بایز وتی: جا ئاغا ئەمه ئاسانه. من ئەچم ئیسته هەر له قاره‌وادا سه‌گیگ دینمه ئەم ماله. قسه‌ت ئەده‌مێ هەر به‌یه‌ک حه‌فته له برسانا گوینی شوێر بێته‌وه کلک و ناوقهدی وا باریک بێته‌وه به‌کونی سووژنه‌وه فرته بکات.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له سوله‌یمانی «عه‌لی یوزباشی» یان پێ ئه‌وت، خه‌لکی ئه‌و خواره و ته‌قاویت کرابوو. هاتبووه سوله‌یمانی ژنیکی هینابوو، له‌گه‌ره‌کی قه‌زازه‌کان دانیشتبوو. پیاویکی خوا هه‌قه به‌دینیش بوو. رۆژیک ئه‌چینه‌ی لای شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌ی ئه‌لی: یا شیخ من له‌و خواره له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی بووم، که هاتمه ئەم شاره بووم به‌شاعی؛ به‌لام هەر له‌سه‌ر دوو مه‌زه‌به‌ ده‌ستتوێژ ئه‌شۆم؛ ئیمرو نوێژی نیوه‌رۆم کرد هه‌ستم به‌ته‌رایه‌ک کرد له‌ناو ده‌ریکه‌ما په‌یدا بوو، له‌پاش نوێزه‌که که بۆنم کرد بۆنیکی پیسی لێ هات ئه‌وه چۆن ئه‌بێ؟ شیخ باه‌عه‌لیش ئه‌لی: خوا سه‌لامه‌تت کا نه‌وه‌ک له‌سه‌ر دوو مه‌زه‌به‌ به‌لکوو به‌هەر چوار مه‌زه‌به‌ تو‌گوت کردوه به‌خۆتا قاج و قۆلت بشۆ و نوێزه‌که‌ت بگێره‌وه.

- له‌و بناره کابرایه‌ک پێی ئه‌که‌وتته مالنیک (وه‌کوو بۆیان گێرامه‌وه له‌دی ته‌مووته). کابرایه‌کی میوان له‌و ماله دانیشتبوو نانیاں بۆ داناوو نانی ئه‌خوارد، خاوه‌ن ماله‌که‌ش له‌مال نه‌بوو. کابرای ریپوار سه‌لامی کرد و له‌و لاره دانیشت. کابرای میوان جوابی سه‌لامه‌که‌ی دایه‌وه ئیتر خۆلکی نه‌کرد بۆ نان خواردن و دیار بوو په‌کتریشیاں ئه‌ناسی. کابرای ریپوار وتی: که هاتم به‌سه‌ر مالی ئیوه‌دا تێ په‌ریم. کابرای تر وتی: پێگه‌که‌ت له‌ویوه بوو. وتی: ژنه‌که‌ت سکی پر بوو. وتی: خۆیشم ئه‌زانم. وتی: منالی هینا. کابرا وتی: ژنی سکی پر بێ ئه‌بێ منالی بێ. وتی: دوو کورپی هینا. وتی: خه‌سوویشم هه‌موو جار دوو دووی ئه‌هینا. وتی: په‌کیکیان مرد. وتی: دیاره ژنه‌که‌م نه‌یتوانیه شیر به‌هەر دووکیان بدا؛ شیرێ که‌م بوو. وتی: له‌پاش به‌نییک ئه‌ویتیشیاں مرد. وتی: که براکه‌ی مرد و دیاره ئه‌ویش له‌به‌ر جیا‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و لێ مردوه. وتی: زۆری پێ نه‌چوو دایکه‌که‌شیاں مرد. وتی: له‌تاو کورپه‌کانی سوێ بوه‌ته‌وه. وتی: و دیاره خواردنت به‌له‌زه‌ته. وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاخ‌ر منیش ئه‌بخۆم؛ وتی کابرا خه‌یال مه‌که تو‌بیت و ئەم هیلکه‌و رۆنه‌ ناچێژیت.

و مرد. وتی: بۆچی باشه‌ی کورم مرد؟ بۆچی مرد؟ وتی: ماله‌که‌تان رووخا کهوت به‌سه‌ریا بوو به‌ژیره‌وه و مرد.

ژنه‌ش له‌و لاره‌ گوی له‌م قسانه‌یه‌ هه‌ر چه‌نده‌ تی ناگا که‌ ئەم کابرایه‌ چی ئەلنی، به‌لام به‌ ره‌نگ هه‌لبزرکاوی می‌رده‌که‌یا ئەزانی خه‌به‌ری ناخۆشه‌. ئەو زۆری پینخۆش بوو. کابرای میوان هه‌ر هه‌ستا کردی به‌ که‌وشه‌کانیا و بۆی ده‌رچوو وتی: له‌ خراپی ئەم ژنه‌ت له‌وانه‌یه‌ ئەم ماله‌ش بروخیت با برۆم.

- جاران ئەمه‌ هه‌بوو دوو که‌س یا سنی که‌س له‌ ئەسه‌پیکا ئەه‌بون به‌ شه‌ریک، سا یا میراتی بوايه‌ یا کرین. له‌ «مایندۆل» دوو کابرا به‌ شه‌ریکی ماینیکیان کریبوو، رۆژیک یه‌کێ له‌ کابراکان به‌ دار هاته‌ وێزه‌ی ماینه‌که‌ زۆری لێ‌دا. ئەوێتر وتی: ئەوه‌ بۆ له‌و به‌سته‌ زمانه‌ ئەده‌ی؟ ئەمیش وتی: برا من له‌ به‌شه‌که‌ی خۆم داوه‌ تۆ هه‌قت چیه‌؟

- مه‌لا سمایل کانیسکان جارێک له‌ «ژیوه‌»ی لای پیره‌مه‌گروون وه‌عزی ئەدا ئەبوت: له‌ «بدایع‌الظهور» دا ئەفه‌رموی: هه‌ر که‌س ناوی ئاده‌م و حه‌وا بنوسی و له‌ مالا هه‌لیواسنی شه‌یتان روو ناکاته‌ ئەو ماله‌. مام سمایلکی زیویه‌ی هه‌بوو له‌ وه‌عه‌زه‌ که‌دا بوو، سه‌ریکی بادا و وتی: مه‌لا ئەوه‌ تۆ به‌ ریشی خۆت پێ ئەکه‌نی یا به‌ هی ئیمه‌؟ ئاده‌م و حه‌وا له‌ به‌هه‌شتدا له‌ گه‌ل خودا بستیک به‌ینیان بوو، شه‌یتان چوو هه‌لیفریواندن، ئیسته‌ چۆن کۆ له‌ ناوه‌که‌یان ئەکاته‌وه‌؟ تۆ قسه‌یه‌ک بکه‌ که‌ ئەقل بیگرێ. مه‌لا سمایل وتی: باوکم! من بلیم چی «بدایع‌الظهور» وا ئەفه‌رموی نه‌ من پاژنه‌ هه‌لکیشم و نه‌ تۆیش مشتوی هه‌مانه‌.

- جارێک ژنه‌ کوردیک رپی ئەکه‌وێته‌ سوله‌یمانی، تووشی ئەحه‌ی کرپوو ئەه‌ی لینی ئەه‌رسنی: ئەری لاله‌! بازاری نه‌وات فرۆشه‌کان له‌ کویس؟ ئەویش ئەلنی: خوشکم له‌ ژیره‌ ئاوه‌ل کراس و که‌واکه‌ی خۆتایه‌. ژنه‌ ئەلنی: ئەی گووی تۆی لێ نه‌واری! ده‌م و دگانی ئیتری چیغی شه‌ره‌ و دریاگه‌ وه‌ سه‌ر ده‌وارا. من ئیژم نه‌وات ئەو ئیتری که‌وات وا ئەزانی تاریه‌ره‌ و له‌ هۆز به‌ جی ماگم.

- حه‌مه‌عه‌لی مه‌لا محه‌مه‌د گێرایه‌وه‌ وتی:

لە مزگەوتە کەمی «بیتزوی» دوو قەبر ھەبە ئەلین ھی ئەسحابانە. رۆژیک کابرایەکی «بانالی»ی ئەچیتە بیتزوی و لە مزگەوتە کەدا لە گەل یەکیکی بیتزوی قەسیان ئەگێریتە یەک و دەست ئەکەن بە قەسو پلارگرتن لە یەک. بانالییە کە بە بیتزویە کە ئەلێ: ئیو ھەر مەگەر خەریکی نووکە نووک کردن بن، بزانی قەت لە شەریکا توانیتان دەرکەون؟ بیتزویە کەش دەست بۆ قەبرەکان ڕائە کیشی و ئەلێ: «ئیمە خەریکی نووکە نووکین؟ ئەو ئەو دوو شیرە کێیە لەوێ ڕاکیشاون و شەھیدی کردوون».

- کابرایەکی جاف سالتیک ئەچێ بۆ حەج. ئەو سەردەمە لە دەریادا پاپۆر و لە وشکانیا حوشتەر بوو. ئەویش ئەوانە یەحی نەدیو، چ لە پاپۆرە کەدا و چ لە سواری حوشتەرە کەدا زۆر تووشی عەزبەت بوو. جا ئەبوت: ئیمە نەم ھەموو عەزبەتمان کیشا و ئەچین بۆ مالی خوا، خوا لە مالمووە بوایە خاس بوو، ئەم جرت و فرتەمان بە ھیچ دەرئەچوایە. بڕواش ناکەم لە مالمووە بێ؛ چونکە تاقەتی ئەم گشت پەوێیە نێبە کە ئێژی ئەچن بۆ سەراوی سوبحاناغا ئاو ئەخۆنەو.

- ھەر حەمەدەلی گێرایەو و تی:

لە «قەشان» پارچە بەراویک ھەبە دانراو بۆ مەلا کە بیکا بە بیستان بۆ خۆی. بیستان ھاتۆتە بەرھەم و خەیار و ترۆزی و ھەموو شتیکی تێدایە. رۆژیک دەستە یەک ئەچن خەپاریکی زۆر ئەکەنەو و لە سەر کانیەک لە نزیک بیستانە کەووە دانەنیشن و دەست ئەکەن بە خواردنی. مەلا ئەچێ بە سەریانا ئەزانی ئەمە لە بیستانە کەمی ئەویان ھێناو.

مەلا حەسەن ھەبوو لە پێشا لە «ولاغلو» بوو، مالی باری کردبوو چوو بوو لە قەشان دانیشتبوو. مەلا ئەچیتە لای مەلا شکات ئەکا ئەلێ: ئەو دەستە یە ھاتوون بیستانە کە میان ڕنیو و ھەموویان خواردوو. مەلا حەسەنیش ئەلێ: مەلا ئەمانە تاوانیکی گەورەیان کردوو، شەرع ئەفەرمووئ ئەمانە بە رۆژ بیانبە لە بیستانە کەدا حەپسیان بکە بە شەویش بیانبە مالمووە نەو ک ھەرا بکەن ھەتا سێ چوار رۆژ پاش ئەو بیانبەنەو و منیش خۆت ئەزانی لە سەر سەفەرم تا ئەو وەختە ئەگەر تێمەو، کتیب چی فەرموو بەو جۆرە جەزایان ئەدەم.

مەلا ئەلێ: کەواتە مەلا حەسەن بەو جۆرە تو ئەلیت من ئەبێ دابەستە رابگرم. من ئەم شەرعە ناکەم و ھیچ ناوی با بچن بە ڕیی خۆیانەو. مەلا حەسەن ئەلێ: «باوکم نابێ،

نه‌گەر تو ئیسته به‌ره‌لایان بکه‌ی ئیتر فیر نه‌بن، دزی ره‌چا و نه‌کهن و تویش نه‌بی به‌هاوبه‌شی گوناحیان». مه‌لا خواخوای بوو رزگار بیی؛ که‌چی مه‌لا حسنه‌ن وازی نه‌ئه‌هینا، نه‌یوت: حوکه‌می شهرع نه‌بی جی به‌جی بکریت.

- سه‌ی زوبه‌یری تالشی هه‌بوو گه‌رایه‌وه وتی: له‌و لاجانه‌ بو «په‌سوئ» نه‌چووم بو خزمه‌تی مه‌لا عه‌بدوللای په‌سوئ بو خویندنی ریازیات. ریم که‌وته مالیک به‌میوانی، پیاوه‌که له‌ مال نه‌بوو، خه‌زانه‌که‌ی هات به‌ پیرمه‌وه رایه‌خی بو راخستم به‌ خه‌ره‌هاتتیکی گهرم و گوری کردم. هه‌ر خه‌زا مه‌نجه‌لی خسته‌سه‌ر ناگر. له‌و لاهه‌وه‌ جو‌شی دایه‌ پال بو‌چا، هه‌ر به‌ ده‌میشه‌وه به‌ خه‌راتم نه‌کا. نه‌وه‌نده‌ ماریفه‌تی له‌ گه‌ل نواندم خووم له‌ خووما ته‌ریق نه‌بوومه‌وه، زوری پینه‌چوو نایکی تیر و ته‌سه‌لی دروست کرد و چای پی گه‌باند.

له‌و کاته‌دا که‌ نه‌وه‌مه‌وو شه‌تیکی حازر کردوه‌ میترده‌که‌ی هاته‌وه. چاوی به‌و نان و خوانه‌ و به‌ من که‌وت ناوچاوی ته‌یکدا و پیه‌شی کرد. ناخه‌که‌ی خو‌ی بو‌رانه‌گیرا وتی: نه‌ری نافرته‌ هیچ وه‌ بزانی من دیواخانم داناوه‌ تو له‌ مالی باوکت نه‌مه‌ت هه‌ناوه‌ وانه‌م خوانه‌ت پازاندوه‌ته‌وه‌ بو‌ نه‌م کابرا گه‌ریده‌به‌؟ وتی: منیه‌ش نه‌وا وه‌خته‌ بچم به‌ عه‌رزه‌که‌دا.

ژنه‌ وتی: پیاوه‌که‌ تو بو‌چ وانه‌که‌ی؟ نه‌مه‌ مه‌لایه‌کی سه‌ر عه‌رزه، نه‌م ماله‌ هه‌ر چه‌نده‌ میوان رووی ته‌یکا خوا زیاتری نه‌کات؛ تو بو‌چی خوا وای لی کردووی؟ روویش نه‌کاته‌ من نه‌لی: کاکه‌ مه‌لا تو فه‌رو به‌ره‌که‌ت هه‌ناوه‌، بو‌ خه‌تری نه‌و قورعانه‌ که‌ خویندوه‌ته‌وه‌ نه‌گه‌ر دلگران بیی و نانی خو‌ت به‌ ته‌واوی نه‌خوی. وتی: به‌ هه‌ر جو‌ر بوو چه‌ند پاروویه‌کم خوارد و لیم دا رویشتم. ژنه‌ به‌ پیی کردم تا به‌ر قایی و هه‌ر دلی نه‌دامه‌وه، پیاوه‌ش هه‌ر بو‌له‌ی نه‌هات و له‌ شوینی خو‌ی نه‌جوولا.

وتی: چووم بو‌ په‌سوئ و له‌ باش چه‌ند مانگیگ گه‌رامه‌وه‌ بو‌ سابلخ. له‌م سه‌ریشه‌وه‌ ریم که‌وته‌ مالیک و لام دا. هه‌رکه‌ سه‌رم کرد به‌ ماله‌که‌دا پیاویک به‌ روویه‌کی خو‌ش و ده‌میکی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیه‌شوازی کردم و برده‌یه‌ ژوره‌وه‌، رایه‌خی بو‌ راخستم و وه‌کوو شه‌کر به‌ ده‌مه‌وه‌ نه‌توایه‌وه‌. گورج هه‌ستا ملی گه‌سیکی گرت دای به‌ عه‌رزا سه‌ری بری، گرووی و مه‌نجه‌لی هه‌نا خسته‌یه‌ ناویه‌وه‌ و نایه‌ سه‌ر ناگر و هه‌و جو‌شی خسته‌ پال بو‌چا. وتی: ژنیکه‌ش له‌و لاهه‌ دانیه‌شبوو هه‌ر پرته‌ و بو‌له‌ی لیه‌وه‌ نه‌هات. حه‌رام بی له‌ شوینی خو‌ی نه‌جوولا. که‌ سه‌یری نه‌کردم وه‌کوو سه‌یری به‌راز بکا و ابوو. کابرا به‌ هه‌ر جو‌ر بوو ژنه‌ی هه‌ستان برنج و رو‌نی پی هه‌نا و پیی خسته‌سه‌ر ناگر.

به لام پیاوه که خویشی هه ر خه ریکه، به دهست ئیش نه کا و به دهم قسه ی خویش له گه ل من نه کا. ژنهش له خوته و بۆله به و لاهه هیچی تری له دهست نایه، تا دهست نه با بۆ شتیک وه کوو بکیشن به ته و قه سه ریا وایه. وتی: منیش به مه زۆر عاجز بووم، به لام پروو خویشی پیاوه که و گفتم و لفتی گلی دابوومه وه.

به هه ر جوور بوو نان پیگه یشت و ژنه نانی تیکرد. به لالوو تیکه وه هینای داینا و گویم لئ بوو وتی: ها بیکه نه قوزلقورتان. من دیواخانم راگرتووه هه ر رۆژه نه رۆژیک به کیکم بۆ دینیت.

وتی به راستی زۆر دلیم ناره حهت بوو. له گه ل پیاوه که دا پیکه وه نان نه خوین وتم «سبحان الله». پیاوه وتی: مامۆستا گوئی مه ده ری نانی خۆت بخۆ، مال مالی منه، نه و سه عاته بئ زیندوو و نه به مه وه که له خزمهت زاتیک و وه کوو تۆدا دانیشم. وتم: برا سبحان- الله که م بۆ ژنه که ی تۆ نه بوو بۆ به سه رهاتیک بوو که له م سه فه ره دا چاوم پیکه وت.

وتی: تۆ خوا مامۆستا چی بووه؟ وتی: منیش به ته وای بۆم گپرایه وه که چه ند مانگئ له مه وه پینستر نه چووم بۆ په سوئ، له فلانه شوینا ریم که وته مالیک. ژن و میردیک لئ بوو ژنه که هه تا بلیت به رچاو تیر و شازن بوو، پیاوه که ی به پیچه وانیه نه و زۆر چرووک و به رچاو ته نگ بوو؛ که چی هاتمه ئیره به ره که سی نه وه م چاوم پیکه وت؛ پیاوه که تا نه و په ری پیاوه تی پیاو، ژنهش نازانم بلیم چی.

وتی: پیاوه که زه رده خه نه یه کی کرد و دهنگی نه کرد. وتم: تۆیش نه بئ له م زه رده خه نه یه خۆتم تی بگه یه نی. وتی: مامۆستا نه و ژنه ی که تۆ له ویدا چاوت بئ که وتوووه نه وه خوشکی منه. نه م ژنه ی منیش خوشکی میرده که ی نه وه.

- پیاویکی ده وله مه ند که به چرووکی ناوبانگی ده رکردبوو، رۆژیک پیاویکی ماقوول نه بئ به میوانی. خزمه تکاره که قاوه یان بۆ دینیت و فنجانیکیش بۆ ئاغه ی تی نه کا. ئاغه ی که نه یخوا ته وه بئی نه لئ: نه ری هه تیوا! نه مه چییه؟ نه م قاوه یه هه م زۆر تاله و هه م له به ر کۆنیش بۆگه نی کردوه. خزمه تکاره که نه بزړکی نازانی میوانه که هه ر دانیشتوه نه لئ: ئای به خوا ئاغه نه مزانی به خوا له بیرم نه بوو چووم له قاوه ی میوانه که بۆ جه ناییشتم تیکرد.

- له و ماله دوو سڼ منالیان هینابوو خه‌ته‌نه‌یان نه‌کردن، کچیک له‌وی بوو نه‌ویش ده‌ستی کرد به‌گریان و هاوار هاوار. وتیان تو بوج نه‌گری؟ خو تو خه‌ته‌نه‌ناکمن. وتی: ناخر بو منی تیژ نه‌کمن.

- کابرایه‌ک بوو «پیروټ» ناو خاوه‌نی مهر و مالات و سامانیکي زور بوو؛ به‌لام له‌به‌ر پیسکه‌یی خواردنی شه‌و و پروژی خوئی و منالانی بوو بوو به‌ساوهر. ژنه‌که‌ی هر چنده‌ نه‌پاراپاوه‌که‌ پیاوه‌که‌ خوا‌قه‌بوولی نییه‌ خووم و مناله‌کانم و شک‌ه‌لگه‌پراوین به‌ساوهر خواردن، خوا‌نه‌ییرئ ده‌وله‌تیکي زورت هه‌یه‌ با هیچ نه‌یی حه‌فته‌یه‌ک، جاریکیش برینجیکمان ده‌رخوارد ده‌ی، سویمان بووه.

پیاوه‌ وتی: دایکم ساوهر، باوکم ساوهر، نافرته‌ تو نه‌قلته‌ نییه، ساوهر ناوسئ، پیاو‌قه‌له‌و نه‌کا. له‌سه‌ر پیتشاو زوو ده‌ره‌نه‌چئ، خواردنی پیغه‌مه‌رانه، قه‌راوانه‌ی پری شوانانه، گه‌نمی به‌هاره‌ی کویستانه، به‌رداش خوئی له‌به‌ریا ناگرئ، ته‌شپی لاهه‌شی بوو نه‌گرته‌وه، له‌زستانا نازوخه‌ی ماله، له‌به‌ه‌ارا خواردنی مناله، له‌هاوینا ره‌نگی ئاله، له‌پایزا خیری خوایه، له‌هه‌ر چوار وه‌خت بومان مایه، جاریکي تر ناوی نایه، خوا‌یه‌که‌ و نه‌بووه‌ به‌دوو، بوو ساوهره‌ توئی دا به‌شوو.

نافرته‌تی هه‌ناسه‌سارد هیچی بوو نه‌مایه‌وه‌ نه‌وه‌ نه‌بئ که‌ بچته‌ لای مه‌لاکه‌ی دراوستیان ده‌رده‌دلی خوئی و مناله‌کانی له‌لا‌بکا. وتی: ماموستا چ‌بکه‌م؟ خووم و مناله‌کانم وه‌خته‌ سویمان بیته‌وه‌ بوو چیشتیکی برنج، میترده‌که‌شم نه‌و هه‌موو سامانه‌ی هه‌یه‌ ئیمه‌ی گرتوته‌ ساوهر. له‌ساوهر به‌و لاهه‌ نابئ شتیکی تر بخوین. له‌پئ خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م پروزه‌ په‌شه‌ پزگارمان ببئ.

مه‌لا زور دلی بئ سووتا وتی: خوشکم بچو به‌لکوو چهند ده‌نکه‌ حه‌بی سئوی توورش په‌یدا که‌ی له‌گه‌ل چهند هه‌ودایه‌کی جالجالوکه‌ پتکه‌وه‌ بیسووه‌وه‌ و بیده‌ له‌لووتیا ئیتر وازی لئ بیته‌ بوو من. ژنه‌ چوو به‌هه‌ر جور بوو چهند ناوکه‌ سئویکی په‌یدا کرد و له‌گه‌ل جالجالوکه‌دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لئ کرد. سه‌یری کرد میترده‌که‌ی له‌خوئی بووردوو و بئ هوش بوو. ژنه‌ شپه‌زه‌ بوو هات بوو لای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌بئ وازی لئ بیته‌ تا شه‌وئ.

شه‌وئ مه‌لا دوو فه‌قئ نازای هه‌بوو، وتی له‌گه‌لم وه‌رن. هه‌رسئیکیان چوون کابرایان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌به‌رداکنه‌ند. کفنیان کرد و بردیان بوو سه‌ر قه‌بران چالئیکیان بوو هه‌لکه‌ند و خستیانه‌ چاله‌که‌وه، مه‌لا نه‌وی پیویست بوو به‌فه‌قئکانی وت.

کابرا زۆری پئی نه چوو هاتهوه هۆش ته ماشای کرد ئەوا کفنی پیتوه پینچراوه له ناو قهبرایه. وتی: ئۆف رۆژه که بوو که لئی ئەترسام. یه کئی له فهقی کان چوووه لای سه ریهوه وتی:

چهند خوا؟ وتی: هەر یهک خوا.

چییه ناوت؟ قوربان پیرۆت.

چییه خواردن؟ نانی ههرزن.

شیوی مالت چییه به ناو؟ خوا نه پیری ساوهر به ناو.

نابی برنج لهوئ هه بئ؟ ساوهر هه بئ ئەو نابی بئ.

چی دی نابی بخۆن ئیوه؟

وتی: قوربان ساوهر بابە، ساوهر داکه،

ساوهر ئەبئ برنج نابی

ساوهر جینگای گشت پیتاکه.

فهقی کوته کینکی پیا مائی و وتی:

رۆژی رهشت ئاوا ئەبئ. هاتنه ویزه ی به کوتهک دایانگرت، مهلا. که ئەو به ئەنکیر

مه نکیری ئەزانی وتی: هەر کهس ساوهر بخوا له قهبرا کوتهک کاری ئەکری و دای قهبریش

ئهخریته جهه نه مهوه. هەر که سیش برنج و شتی خوش بخوا له قهبرا به باوه شینی رهحمهت

باوه شین ئەکری و له دای قهبریش ئەچینه بههه شتهوه. ده بگره بخۆ بۆ خۆت.

هاتنه ویزه ی دهستیان کردهوه به کوتهک کاری کردنی. ئەوهنده یان لیدا تا بیهۆش بوهوه،

ئهمجا هه لیانگرت و هیتایانهوه بۆ ماله که ی. کفنه که یان له بهر داکنه، جله کانیا ن کردهوه

بهری و لیتاندا رویشتن.

کابرا که کهوته به یانی هاتهوه هۆش. خۆی به زیندوو بینی، قهبر و ئەنکیر و مه نکیره که

نییه. گه لئ شوکری خوای کرد، هەر چنده هه موو له شیشی شکا بوو، به لام هەر خوی

رانهگرت، دهست به جئ چوو بۆ بازار له برنج و رۆن، له مێوه، له تۆقل و نه بات، له خواردنی

خۆش، هەرچی بوو له بازارا هه مووی کړی و دای به کۆلی چهند هه مالیکا و هاتنهوه بۆ

مالهوه. ژنه که ی که ئەمه ی چاو پیکهوت هه روا هه پاسا. قهت شتی وای نه دیووو. وتی

پیاوه که ئەمه چییه؟ وتی: ئافرهت دهنگ مه که من به چاوی خۆم چاوم پیکهوت، هەر که

ساوهر بخوا ئەبئ له گه ل ئەوا کوتهک بخوا، دای ئەوهش ئەبئ بچینه جهه نه مه؛ هەر

که سیش خواردنی خۆش بخوا جینگای خۆی و باو باپیری بههه شته. تا من ماوم ئیتر ساوهر

نايه بهم ماله‌دا، له خواردنی خوش بهو لاهه هيچي تر ناچيته سهر زماني ئەم منالانەم، جاريكيكه تۆبه له ساوه‌ر خواردن.

- حەمه بەگي حاجي ره‌سوول بەگ گه‌رايه‌وه وتي:

كابرايه‌ك هه‌بوو له‌و جافه‌تبييه «شانه‌زه‌ر»يان پي ئه‌وت. دۆستتيكي هه‌بوو له‌ ناو گۆرانه‌كانا زۆر زۆر هاتووچووي ئە‌كرد. پي ئه‌وت برا تۆ به‌ري جووت و گاكه‌ت به‌شت ناكا؛ من ده‌ستم ئە‌روا له‌ لاي مه‌حموويش، پي ئيژم بتكا وه‌ سه‌گه‌وان له‌ لاي خۆي. هه‌م ئە‌وي وه‌ ئيمه، هه‌م نايتيكي فره‌شت ده‌س ئە‌كه‌وي. به‌ بيانووي ئە‌م قسه‌ و ئيتير هه‌موو رۆژيكي له‌ مالي كابراي گۆرانه‌ بوو. ئيوارئ گالوكي خۆي هه‌له‌گرت و ئە‌چووه‌وه‌ بۆ مالي خۆي له‌ هۆبه‌كه‌يان، به‌ ياني ديسان ئە‌هاته‌وه‌. كابراي گۆرانيش له‌ به‌ر ئە‌وه‌ رۆژيان كولا بوو به‌ ده‌ست كورده‌كانه‌وه‌ له‌ به‌لئ به‌و لاهه‌ و له‌ نان بۆ دانان به‌و لاهه‌ هيچي تري بۆ نه‌مابوو.

ئە‌و ساڵه‌ له‌ سهر چوو، كه‌وته‌ پايژ عيئل گه‌رايه‌وه‌ بۆ گه‌رميان. كه‌وته‌ به‌هار ديسان عيئل سهره‌و ژوور بوه‌وه‌ بۆ كوستان. كابرا ناسراويكي تري هه‌بوو له‌و ده‌شتي شليزه‌ بيستبوي كه‌ نه‌خۆشه، هه‌ر به‌ ده‌م كۆچه‌وه‌ چوو سه‌ريكي لئ داو بۆ نيوه‌ رۆژه‌ له‌وي بوو. پاشان وتي: برا وا كۆچ رويشت، توي پرۆم پيا بگه‌م. ليزه‌ وه‌ سهر پيوه‌ هاتم سه‌ريكتان لئ ده‌م، ئيمه‌ ئە‌چين بۆ كوستان. ئە‌گه‌ر نه‌خۆشه‌كه‌تان مرد خۆتان خوش ون، رېگام دووره‌ ناتوانم له‌ كوستانه‌وه‌ بگه‌رېمه‌وه‌. ئە‌گه‌ر وه‌خه‌ير له‌و سهره‌وه‌ گه‌راينه‌وه‌ بۆ گه‌رميان لا ئە‌ده‌م و سهره‌خۆشيه‌كي تر تان لئ ئە‌كه‌م؛ ئيتير وه‌ دوعا.

كه‌ گه‌يشتنه‌ كوستان ده‌واريان دامه‌زراند و جي‌گير بوون، پاشان ده‌ستي كرده‌وه‌ به‌ هاتووچوو كردن بۆ مالي گۆرانه‌ي دۆستي. ئە‌مجاره‌ رۆژيكي به‌ كابراي گۆرانه‌ي وت: برا وه‌ پاشام وت بتكا وه‌ سه‌گه‌وان. ئە‌ويش فه‌رمووي خاسه، به‌لام با هه‌ر له‌ ئيسته‌وه‌ پيئ بېژم خاسه‌ وا بزانه‌ تۆ ويت وه‌ سه‌گه‌وان لاي پاشا. پاشا مرد تۆ ئيتير سه‌گه‌وانيه‌كه‌ت ناميني، ئە‌كه‌ويته‌وه‌ باره‌كه‌ي خۆت. من هه‌ر له‌ ئيسته‌وه‌ خه‌ريكي ئە‌وه‌م ئيشيكي ترت بۆ بدۆزمه‌وه‌. وه‌خه‌ير كه‌ عيئل گه‌رايه‌وه‌ بۆ گه‌رميان ئە‌و وه‌خته‌ خه‌وه‌رت بۆ ئە‌تيرم تويش بي بۆ ئە‌وي. تۆ بيت بۆ مالي ئيمه، ئيشه‌كه‌ت پي ئيژم و يه‌ك دوو رۆژ چاوت پيمان ئە‌كه‌وي و دواي ئە‌وه‌ ئە‌گه‌ر يته‌وه‌ بۆ كوستان. ئە‌گه‌ر ئە‌و وه‌خته‌ چه‌رچيش هات بۆ ئيزه‌ و موورگي بي‌وو تۆ خوا نه‌ختي موورگي كوستانيش بي‌رانه‌ بۆ ده‌زويكي ئە‌و كه‌نيشكه‌ بي‌فه‌ره‌ بچوكه‌ كه‌ هه‌ر داوا له‌

دایکی ئەکا. ئیتر ئەم قەسە یەش بوو بە پینخۆری ئەو سالەیان. کابرای گۆرانەش چاری نە ئەما هەر ئەبوت: خوا لە برابەرتی و هاوسەری کەمتان ئەکا.

- مەلا سالحی کۆزەپانکە لە لایەن حەجەووە وەعزی دانەدا کە هەر کەسە جارێک برۆا بۆ مالی خوا، خوا لە هەموو گوناحی خۆش ئەبێ. حەسەینی مەلا لە کۆری وەعزە کەدا بوو وتی: مامۆستا ئەگەر یەکیەک نەیبوو ئەبێ چی بکا؟ مەلا سالحیش وتی: کە نەیبوو هیچ، با هەر لۆ خۆی گوناحان بکا. وتی: ئەگەر خانوویەکی هەبوو خانووەکەمی بفرۆشی و پینووە بچێ بۆ حەج یا هەر گوناحان بکا؟ وتی: حەسەینی مەلا خۆ من کفرم نەکرد ئەو قەسە یەم کرد. دەبا بپفرۆشی و بچێ حەجی خۆی بکا. ئەمجا وتی:

تۆ خوا مەلا سالح! من بە تۆ دەڕێم، ئەوا کابرایە خانیکەمی فرۆشت و چوو لۆ عەجێ. ئەوا عەجێ کرد یا دیتەووە یا نایەتەووە. ئەگەر هاتەووە لە کۆی دانیشی؟ ئەگەر نەهاتەووە ئەبێ لە عەجێ لە ماری خودادا بێ، ئەو وەختە خودای لێ ناپرسی: ئەرئ هەمی کەر! تۆ چوویت خانی خۆت فرۆشتییە هاتووت لێرە لە بن ماری منا دانیشتی و منەتی من هەردەگری. دە هەستە هەر پو لۆ خۆت لۆ کۆی دەچی بچۆ. کە هاتەووە لێرەش خانی نەمایە، دەست لە گونانی بەرە و ژیرتر. ئەمە رێگایە تۆ لۆ ئەو غەریبەمی دانەنی؟ مەلا سالحیش وتی: حەسەینی مەلا من چوسوانم تۆ بوویتە معامی ئەو کابرایە دەبا نەچیت و ملی ورد بێ. هەر لۆ خۆی گوناحان بکا تا چاوی دەردیت وە بزانی عەج لۆ من دەکا؟

- کابرایەک دۆستیککی هەبوو، بەووە خۆی ئەبردە پینشەووە لە لایەووە کە ئەبوت من زۆر ئازام و باکم لە هیچ نییە. رۆژێک ئەم کابرایە لە دزیدا گیراو و خەستیانە ژیر شەکەنجە و دارکاری. داری وایان لێ ئەدا ئەگەر لە بەرازیان بدایە ئەیبوراند، کەچی ئەم ورتەلە دەنگی نەئەهاتە دەرەووە. لە پاشا یەکنی لێی پرسى ئەووە ئەو لێدانە ژانتی نەئەکرد؟ وتی: بەریووە لێلا لەوانە بوو [گیانم] دەربچیت. وتی: ئەمی بۆچ هاوارت نەئەکرد؟ وتی: ناگام لێ بوو دۆستەکم وەستا بوو سەیری ئەکرد، منیش هەموو جار بە لای ئەووەوە ئەموت ئازام و باکم لە هیچ نییە. لەو لێدانەما هیچ هاوارم نەئەکرد بۆ ئەووە وانهزانی کە من درۆم کردووەو بۆی دەرکەوئ کە من باکم لە هیچ نییە.

- له سوله‌یمانی لهو گه‌رپه‌کی سهرکاریزه پیاویک هه‌بوو مه‌حمووی ناو بوو. خوشکینکی هه‌بوو فاتمی ناو بوو. مه‌حموو منالینکی زۆری به‌ریشه‌وه بوو بوو، ههر له به‌یانیه‌وه بۆی ئه‌کیشان تا ئیواره باشاری نه‌ئەکرد. فاتمیش ههر خهریکی ئاوکیشان بوو بۆیان، زۆرتیش که مه‌حموو ئه‌چه‌وه شتی ئه‌برده‌وه تووشی فاتم ئه‌بوو ئه‌چوو بۆ ناو. رۆژینک له کاتی هاتووچوودا مه‌حموو له فاتم ئه‌پرسی چۆنی، ئه‌ویش ئه‌لێ: چۆنم له‌م ماله‌دا خوا له‌ من و تو به‌دبه‌ختری دروست نه‌کردوه؟ تو ههر خهریکی حه‌مالی و من ههر خهریکی ئاوکینشی.

- له‌ سنه له‌ مزگه‌وتی فارۆقیه له‌ سهرده‌می مه‌لا علیدا مجه‌ورینکی لێ بوو شهل بوو؛ ده‌ستینکی کۆچ بوو، چاویکی نه‌بوو، سهرینکی زیرگنی پتوه بوو. میرزا مه‌هدیه‌کی مونشی هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و خانه‌دان بوو. زه‌مان فیری تلیاک کیشانی کردبوو. له‌ رینگای تلیاکا هه‌موو مال و سامانه‌کی دۆراندبوو، جینگای نه‌ما بۆوه بۆ ستارگرتن ته‌نیا مزگه‌وتی فارۆقیه نه‌بێ. ئه‌گه‌ر به‌ سوالکردن، وه‌یا به‌ ره‌شه‌ دزی دوو قهرائینکی ده‌ست که‌وتایه‌ ئه‌یدا به‌ تلیاک. سوچینکی په‌نای دیتبووه‌وه له‌ حه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که ئه‌چوو له‌ویدا تلیاکه‌کی ئه‌کیشا.

له‌ پاش به‌یینیک مجه‌وره‌که‌ پێ زانی و ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ وتن پینی، که‌ تو چۆن له‌ حه‌وشی مزگه‌وتدا تلیاک ئه‌کیشی. میرزا مه‌هدیش له‌ به‌ر بێ‌ده‌ره‌تانی هه‌موو قسه‌یه‌کی لینی قه‌بوول ئه‌کرد. به‌لام مجه‌وره‌که‌ ههر له‌ تامیا نه‌هیششت و ههر ئه‌یوت تو له‌ مزگه‌وتا چۆن تلیاک ئه‌کیشی.

میرزا مه‌هدی ئیتر له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: ئاغی خادمی شهل کویری کۆچی که‌چه‌ل، خوا ئه‌وه‌ننه‌ میهره‌وانی نه‌کردگه‌ له‌ گه‌ل تو‌دا وا ئه‌وه‌ننه‌ تو له‌ سهری ئه‌که‌پته‌وه‌وه مزگه‌وته‌که‌ی بۆ ئه‌پاریزی، وازم لێ بێرا با به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه‌ه بته‌پته‌وه‌ه. چه‌س ئه‌یژی به‌ کراهه‌ گیریاگی بۆ ئه‌وه‌ له‌ سهر خوا بکه‌پته‌وه‌ه.

- له‌ سه‌فه‌ر به‌رلگه‌که‌دا ره‌ش‌بگیر بوو. زه‌فته‌یه‌ تووشی هه‌رکس ببوايه ئه‌یگرت به‌رگیان له‌ به‌ر ئه‌کرد و ئه‌یاننارد بۆ جه‌به‌هی شه‌ر. کابرایه‌کی شاره‌زووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جه‌به‌ه. له‌ رینگادا خۆی دزیبوه‌وه‌ه هه‌لاتبوو گه‌رابۆوه‌ه. پسانوت: بۆچ خۆت دزیبوه‌ته‌وه‌ه هاتویته‌وه‌ه. ئه‌مه‌ غه‌زایه‌ چۆن پشتی تیه‌له‌ئه‌که‌ی؟

وتی: برا شەری چی و غەزای چی، نە من ئەوان ئەناسم، نە ئەوانیش من ئەناسن. ئیتر ئەم دوژمنایەتییە لە کوێ کەوتۆتە بەینمان، تا من بچم دەست بەدەمە یەقەیان؟ شەڕیش بە کۆنە قین ئەکری، کۆنە قینیش نییە لە بەینمانا، کەواسە حوکومەت با ھەر بۆ خۆی بچری.

- حاجی عەزیزی شەری، خیزانەکی لە گەلیا ری ئەئەکەوت. ھەر پۆژە نە پۆژیک ئەچووە لای قازی شکاتی لێ ئەکرد. قازیش ئەینارد بە شوین حاجی عەزیزدا ئەیوت ئەمە چییە؟ حاجی عەزیزیش ئەیوت: بلیم چی قوربان لە باتی کراسیک دوو کراسی بۆ ئەکەم، لە باتی کەواپەک دوو کەواپ بۆ ئەکەم، خەلکی رەبە بەرنج ئەنیریتە مالهو، من دوو رەبە ئەنیرمەو، دراوسی نیو ھۆقە گۆشت ئەنیریتەو، من ھۆقە یەک ئەنیرمەو، ئیتر چی ئەوی؟ قازی وتی: باشە کەستیک نییە ریکتان بخاتەو بە ھەموو پۆژی بەر دەرگای مەحکەمە نەگرن؟ ئەویش وتی: قوربان جەنابی قازی ئەو کەسە یەکی ئەخستینەو مرد.

- مچە ی حەبێ کشمیش ھەبوو لە سولەیمانی نیرمووک بوو، کەواپ تاقە و سلتە ی ماوتی رەشی ئەکرد بە سەرا. پشیتینی پەشم و قۆندەری نایابی بە جیرە، قۆکە ی سەری ھەر ئەوئەندە رەش و جوان بوو کە شانە ی ئەکرد و ئەرژایە ناو شانە ی ئەتوت خەیاتە ی خاوە. ھەندێ جاریش ئەپھۆنیەو ئەیکردە بسک چەفتە و مشکێ رشیوو داری لوول ئەدا بە دەستووری ئەو سەردەمە ی سولەیمانی ئەیبەست بە سەرەو. سمیلەکی قەفی قەترانی ھەبوو لە وسمە ی ئەگرت، چاوی ئەرشت، ریشەکەشی ھەموو رۆژی لووس و پووس ئەتاشی، پیاو کە چاوی یخ ئەکەوت ئەیوت ئەمە پالەوانیکە لە پالەوانەکان. خۆ ئیجگار کە فەقیانەکانی ئەشەکاندەو بە لەنجە یە کەو، پیاو ئەیوت ئەمە خەرامانی چینە. ھاتووچووی دیواخانە ی پیاوان و ژنانی ئەکرد، دەنگیکێ ناسکی ژنانە ی ھەبوو، ئەتوت کچی چوارە سالە. کە ئەچووە ناو بازار و سەر دوکانەکان پیاوان لێی کۆئەبوونەو بە دەنگە ناسکەکی ئەیوت: «ئە یەرۆ لاچۆ بچۆ بەو لاو».

کە ئەچۆە ناو ژنان دەنگی خۆی ئەکرد بە وەکوو پیاو بەلام لێی ئەئەھات. ژنان ھەموو ئەیاناسی بە بێ پەردە ئەچووە ژوورەو، ھەموو ماله گەورەکان ئەگەرا. ژنان ئەیانویست گالته ی لە گەل بکەن لێی کۆئەبوونەو لە ئەوئەوئەو ئەو بە دەنگی وەکوو دەنگی پیاو ئەچووە مەیدانەو، بەلام لە بەر ئەو کە درۆ بوو ئەچووەو سەر دەنگە راستیەکی خۆی.

نه‌وانیش ده‌ریتکه‌یان دائه‌که‌ند. ئیتر به ته‌واوی نه‌که‌وته سهر قسه‌ی ژنانه. خوی نه‌یوت:
«کچی نه‌یهرق مه‌که لاقچ بچق به‌و لاهه».

ژنان و پیاوانی نه‌و سهرده‌مه‌ی سوله‌یمان‌ی بو ژیان و گوزه‌رانی هم‌وو یارمه‌تییان نه‌دا،
نه‌ویش به ژیان و رابواردنیکی پاک و پوخت رایته‌بوارد؛ چونکه له ناو ژنانا بونی پیاوی لی
ته‌هات و له ناو پیاوانیش بونی ژنانی لی ته‌هات، به‌م بونه‌وه نانی که‌وتبوهه رونه‌وه. وه‌با به
کوردی تر وه‌کوو مه‌سه‌له کوردیه‌که‌ی لی هاتبوو. نه‌مجا که‌ عمری خوی کرد نازانم باجی
مریمه‌ شوردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌میزد؛
چونکه خه‌لیلیش وه‌کوو مچه‌نیره‌مووک بوو. نه‌مه له مه‌لاکان پهرسه.

- جاران ههر به‌ینه نه‌ به‌ینیک یه‌کیک راست نه‌بووه‌وه یا داوای خوایی نه‌کرد یا داوای
پنغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کوو نه‌وه که‌ نه‌لی: جاریک له‌و خواره‌ کابرایه‌ک په‌یدا بوو داوای خوایی
کرد، گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه وتی نه‌مه چییه ههر رۆژی یه‌کیک سهر راست نه‌کاته‌وه
نه‌لی من خوا وه‌یا پنغه‌مبه‌رم؛ نه‌ی ئیمه‌چین؟ ئیمه‌ خوی سهر زه‌وین ئیتر نه‌مانه‌ی تر چین؟
رووی کرده‌ کابرا و پیی وت نازانم نه‌م هم‌مووه چییه؟ نه‌وه پاریش یه‌کی په‌یدا بوو داوای
پنغه‌مبه‌ری نه‌کرد وتم بیکوژن. کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ناگام له ناردنی نه‌و
نه‌بووه.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی‌تریش په‌یدا بوو داوای پنغه‌مبه‌ری نه‌کرد نه‌ویشیان گرت و بردیانه لای
خه‌لیفه. خه‌لیفه وتی: تو پنغه‌مبه‌ریت؟ وتی: به‌لی. وتی: موعجزه‌ت چییه؟ وتی:
موعجزه‌یه‌کی زور ناشکرام هه‌یه. خه‌لیفه دل‌ی راجه‌نی وتی چییه؟ وتی: نه‌وه‌یه که‌ نه‌زانم
چیتان له دلایه. وتی: چییه؟ وتی: نه‌وه‌یه که‌ هه‌مووتان ئیسته‌ نه‌لین من درو نه‌که‌م. خه‌لیفه
ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و به‌ره‌لای کرد.

جاریکی تر کابرایه‌کی تر داوای پنغه‌مبه‌ریه‌تی کرد گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه، خه‌لیفه
وتی: نه‌مه له برسا شیت بووه‌وه له چلکا هار بووه. بییه‌ن له ناشخانه‌ی باره‌گا بیگره‌ گوشت
و رۆن و بیبه‌نه‌ حه‌مام بیشوون و جلی پاک و پوختی له به‌ر که‌ن چاک نه‌بیته‌وه. بردیان
وه‌کوو خه‌لیفه وتی وایان لی کرد.

له پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه بانگی کرده‌وه پیی وت: ئیسته‌ش جبرئیل دیت به‌ لاته‌وه چیت
بو دینس؟ وتی: به‌لی. وتی چییه؟ وتی: نه‌لی شوینتیکی چاکت ده‌ست که‌وتوه هیچ

پێغه مەبەریک ھەرگیز ئەم خۆشی و ناز و نێعمەتەتی دەست نەکەوتوو؛ نەکەمی بە جەنی بێلێت. خەلیفە وتی: دە باشە بۆ خۆت ھەر بخۆ.

- ئەم شارە زوورەتی نیستە ئەوسا ھەمووی قامیشەلان و جقل بوو، زۆر کەم ئاوەدانێ تێدا ھەبوو؛ بە تاییەتی لە بەر ئەو کە رێبازی جاف بوو، ئاوەدانێ ھەلنەئەگرت. لە نزیکێ بیستانسور ھەو رەووباری ھەبوو لە «تەبی سەفا» وە بە سەر رەووبارەدا ئەھات بۆ بیستانسور. «مار» یک لە سەر ئەو رێگایەدا پەیدا بوو، رێگایەکی گرتبوو نەیتە ھێشت کەس بەو رێگایەدا ھاتووچوو بکا، تەنانت سوارێ ئەگتیرایەو ھەو. زیاتر لە دوو مانگ ئەو رێگایە بەردبۆو بەست. بە رێکەوت جاریک دوو کەسی نەشارەزا بە حالی ئەو مارە، بەو رێگایەدا نەرۆن. مارە کە لەو کاتەدا لە چەقی رێگاکەتی ئەوانا لە سەر رەووبارە کە ئاوەخوا تەو. ئەو دوو کەسە بۆیان رێ ئەکەوتی مارە کە ئەکوژن.

لە رۆژی دواییدا لە بیستانسور بلاو ئەیتتەو ھەو کە مارە کە کوژراو. پیاویک لە دیکەدا ھەبوو «مینی» ناو بوو، کور و کال سەریان ئەخستە سەری کە تۆ مارە کەت کوشتوو؟ ئەویش وتی: نە. ھەر وازیان لێ نەھینا، ئاخەر کەمی کابرا لە خۆی کەوتە شکو ھەو وتی: ئەو عالەمە ھەموویان ئەلێن تۆ کوشتوو تە، کەواتە رەنگبێ من کوشتبێت. وتی: بەلێ من کوشتوو مە.

ئەمجا مینیەیان ھەلگرت و چوون بۆ سەیری مار. مار مار نەبوو، ئەژدە ھایەک بوو. مینیە کە چاوی بە مار کەوت بوردەو ھەو لە ھۆش خۆی چوو. ماریش ئەوا تۆپیو ھەو. بە ھەر جۆر بوو مینیەیان ھینایەو ھۆش خۆی. ئەویش بوو بەو بە قسەتی خۆیەو ھەر ئەبوت من کوشتوو مە.

- دوو کتیب لە ناو فەقینا ناوی ھەبوو ئەخویرا، یەکیکیان «عوامل» یان پێ ئەوت؛ ئەوتیریان «جمع الجوامع». ئەو کەسە کە سەرەتا ئەچوو فەقیتی دەستی ئەکرد بە عوامل و ئەو ھەو ئەخویند. ئەو ھەو کە لە فەقیتی ئەبوو ھەو ھەموو عیلمەکانی ئەخویند دەستی ئەکرد بە جمع الجوامع. مەعنای وایە ئەم دوو کتیبە تەقربەن ئەم سەر و ئەو سەری خویندنی فەقیتەتی. شیخ عەلی بەرۆ ھەبوو لە سولەیمانێ، مەلایەکی وا نەبوو، شیخ بابە عەلی تەکیەیی ھەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی عوامل و جمع الجوامع وەکوو یەک ئەزانێ. شیخ عەلی ئەمەدی پێخۆش بوو؛ یەعنی چۆن عواملی بە لاو ئەسانە بۆ زانینە کەمی، جمع الجوامعیشی بە لاو ئەوایە و بە باشی ئەزانێ، لە گەل ئەو ھەسا مەبەستی شیخ بابە عەلی ئەو نەبوو. مەبەستی ئەو

بوو که چۆن عوامل بهو ئاسانیه نایزانی جمع‌الجوامعیش هه‌روه‌ها نازانی. له نه‌زانینیا نا هه‌روه‌کوو یه‌ک وایه.

- شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی زیاتر له هه‌شتا سال عومری کردبوو، یه‌کیک بوو له عالمه هه‌ره‌گه‌وره‌کانی سوله‌یمانی. له بن ده‌ست ئه‌مه‌شه‌وه له نوکته و قسه‌ی نه‌سته‌قدا هه‌ر یه‌کیک بوو له نوکته بیژه‌کانی سوله‌یمانی.

جاریکیان وتی: ئیوه وا ئه‌زانن که من پیر بووم و گوپی زه‌مانی جوانیم نه‌ماوه. وتیان چۆن یاشیخ؟ وتی: ئیمه له ته‌کیه له ته‌نیشت ماله‌که‌مانه‌وه به‌ردیکی گه‌وره هه‌بوو، ئه‌و سه‌رده‌مه که منال بووم ده‌ستم دایه بۆم نه‌ه‌جولا. که بووم به‌گنج و هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری هه‌ر ده‌ستم دایه بۆم نه‌جولا. ئیسته که ئیوه ئه‌لین پیر بووم هه‌ر ده‌ستی ئه‌ده‌می، که‌چی دیسان بۆم ناجوولی. که واته ده‌وری منالی و گه‌نجی و پیریم وه‌کوو یه‌ک وایه و هیچ فه‌رقی نه‌کردوه.

- شیخ ره‌زای تاله‌بانی له گه‌ل وه‌سمان پاشای جافدا سه‌رو سه‌ودای هه‌بوو. هه‌موو جار هاتوچووی ئه‌کرد. هه‌روه‌ها له گه‌ل خانمی وه‌سمان پاشاشا ئه‌و ناسراویدی هه‌بوو. رۆژیک شیخ ره‌زا به وه‌سمان پاشا ئه‌لئ: پاشا تو ئه‌رکیکی زۆری عه‌شیره‌تی جافت به سه‌ره‌وه‌یه، ئه‌م عه‌شیره‌ته گه‌وره‌یه ئیداره‌ی ئه‌وئ، ئه‌م دیواخان و ده‌واری دوانزه هه‌ستووینییه ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وئ. تو خۆت که‌نار گرتوو، خانم ئیداره‌ی عه‌شیره‌ته که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌رو کاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه زیاد له تا‌قه‌ت، خواش قه‌بوولی نییه. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره له‌م کورده‌واریه، ئه‌توانی ژنیکی تر له یه‌کیک له‌و خانه‌دانانه بی‌نییت ئه‌و سه‌رو کاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو بی‌ته‌وه بۆ عه‌شیره‌تداریه‌که‌و ئیداره‌ی ئه‌م توپی جافه. شیخ به‌م جوړه دلی وه‌سمان پاشا کریمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه ئه‌گاته‌وه به خانم. خانم له شیخ ره‌زا تووره ئه‌بیته و ئه‌نیری ئه‌یه‌نین. پتی ئه‌لئ: شیخ ره‌زا تو چۆن قسه‌ی وات له لای پاشا کردوو؟ گوایه من که عادل به‌م و له بنه‌ماله گه‌وره‌کانی سه‌نه به‌م وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شیره‌تداریم پی ئه‌کرئ، ئیداره‌ی دیواخان و میوانداریم پی نا‌کرئ.

شیخ رەزا ئەلنی: خانم من قسەى وام نەکردوو و بە درۆ ئەمەیان بۆ هەلبەستوم. خانم ئەلنی: چۆن؟ لەوانەیه من ئەمەم لە ناو چا و پاشاشەوێ خویندۆتەو. شیخ رەزا ئەلنی: ئەمەى یی ناوی لە گەل پاشادا ڕوو بە ڕوومان بکەرەو ئەگەر من قسەى وام کردبوو ئەو وەختە تۆ هەقى گلهییت هەیه و ئەتوانی ئەوى لە دەستت دى بەرانبەر بە من بیکەى. خانم ئەلنی: باشە.

خانم بۆ سەبەینى کۆریکی سى قۆلى بۆ خۆى و شیخ رەزا و وەسمان پاشا ڕیک ئەخا و سى بە سى دائەنیشن. خانم ئەلنی: شیخ رەزا ئەو تۆ و ئەو وەسمان پاشا، فەرموو قسەکانى خۆت بگێرەو. ئەلنی: قسەى چى؟ ئەلنی: ئەو قسانە کە هانى پاشا ئەدهى ژنى تر یینى. ئەلنی: خانم ژنى تری چى؟ ئەو پاشا خۆى بە ڕووەو یه و ئەو تۆیش دانیشتوى، پاشا وەکوو لە ناوچاویا خویندبوو مەو لە بەر ئەو کە تۆ ئەرکیکی زۆرت بە سەرەو یه ژنیکی تر یینى ئەو خەریکی دیواخان و میوانداری بى، تۆیش سەرکاری عەشرەتە کە بکەى. منیش وتم پاشا شتى وا مەکە، هەوى لە بەینى یەکا ڕى ناکەون. ئەوى بە خانم ئەکرى بە کەسى تر ناکرى، ئەگەر ژنیکی تر دیتیت وەکوو تۆی مندالانت لى دى بە دەستیانەو؛ ئەو فریت ئەدا بۆ ئەو، ئەو بۆ ئەو. ئەگەر دوو ژنى تر دیتیت وەکوو مەنجەلى سى کوچکەى ناگردانت لى دى، هەر ئەبى دەستبەکەى بە کولان و جۆش دان بە سەریانەو و هێچیشت لە دەست نایە. ئەگەر سى ژنى تر دیتیت وەکوو چوار گوریسی دەوارت لى دیت، هەر یەکە بە لایەکا راتەکیشن و تۆیش لەو ناویدا پرزەت ئەبریت. خانم من ئەمەم و تۆ.

خانم ڕهنگیکى سوور و گەشى هەلینایەو و هەر لەو وەختەدا بانگی کرد خەلاتیکى باشیان بۆ شیخ رەزا هینا و وتى: لە ڕویش و کەشک و دویەش بارکەن با شیخ رەزا یینیریتەو بۆ منالەکانى، وتى: یا شیخ! هەموو جار هەر قسەى وا بکە. وتى: چۆنى ناکەم خانم. ئەمە لەم لاوێ خانم وا، لەو لاوێ وەسمان پاشا ڕهنگ لە ڕوویا پەرى وتى: خوا بتگرى شیخ رەزا تۆ کەى بەلای منەو وات وت؟ تۆ خۆت ڕزگار کرد و منت تووش کرد. شیخ رەزا وتى: وەسمان پاشا تۆ هێچت لە دەست ناییتەو هەموو شت هەر لایقى خانمە. بە خوا سا هەموو جار هەر قسەى واى بۆ ئەکەم جا تۆیش کەیفى خۆتە.

- سالى ۱۹۲۳ سەید عەبدولعەزیزى شیخولئیسلا مى سنه، سەرھەنگ ئەحمەد خانیکى حاکمى ئەو ولاتە دوورى ئەخاتەو و ئەینیرى بۆ هەمەدان. ئەگاتە «قروە» لەم لاوێ بۆى

تی‌ئه‌که‌ون ئه‌و دوور خستنه‌وه‌یه لا ئه‌بری و شیخولئیسلام ئه‌گه‌رپته‌وه سنه. مه‌لا فیزیوللایه‌ک هه‌بوو شاعر بوو، شعری بۆ پیاوه‌گه‌وره‌کان دانه‌نا شتیان ئه‌دایه.

به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخولئیسلام پارچه‌شعریکی فارسی سه‌رسه‌لامه‌تی شیخولئیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی دانه‌نی و ئه‌چنی له‌دیوه‌خانا بۆی ئه‌خوبنینه‌وه. مه‌فهوومی شعره‌کانی ئه‌وه ئه‌بن: له‌پاش سه‌رسه‌لامه‌تیت نه‌زرم کردووه له‌سه‌ر خۆم که‌تۆ قسه‌ی خۆشم له‌گه‌لا بکه‌یت و به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌شت زیافه‌تیک بکه‌ی بۆ ئه‌و عالمه‌و منیش بانگ که‌یت. ئاغه‌ی نیزامولئیسلام هه‌موو جار قسه‌ی خۆشم له‌گه‌ل ئه‌کات و ئه‌مدوینن، بۆ ئه‌وه‌شت نییه.

ئه‌مجا شیخولئیسلام ده‌ست ئه‌کا به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا ئه‌لی: مه‌لا فیزیوللا فره‌خاسی شوکر، ئه‌حوالتان چۆنه، ئه‌وه بۆچه‌سه‌رمان لئ ناده‌یت؟ من گجاری تۆم به‌دلا تیت، خۆشتم گه‌ره‌که‌حه‌ز ئه‌که‌م جار جار ده‌رکه‌فیت. مه‌لا فیزیالله‌ ئه‌لی: شا، شا ئه‌وه‌ی پوولی تی ناچنی ئه‌یکا، وه‌لئ ئه‌وه‌ی پوولی تی ئه‌چنی ناکه‌فیتنه‌قه‌ره‌ی.

شیخولئیسلام و دانیشتوانی مه‌جلس هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین. شیخولئیسلام ئه‌لی: نه‌زره‌که‌ی تریجت ئه‌که‌ین، هه‌ر له‌ویدا ئه‌مر ئه‌کا پاره‌یه‌کی باشی ئه‌ده‌نی. ده‌عه‌تیک گه‌وره‌ش ئه‌کا و مه‌لا فیزیوللاش ئه‌چینه‌ناویه‌وه ئه‌لی: «ئاغه‌ی شیخولئیسلام ئاوا ئه‌وی».

- پیاویک ئه‌چینه‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بیژوی ئه‌لی: مامۆستا به‌پۆژوو بووم چوومه‌وه بۆ ماله‌وه. مناله‌کان به‌روویان ئه‌برزانن، نه‌فسم بۆی چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم هه‌لگرت خواردم ئیسته‌چی بکه‌م؟ وتی: بابم پۆژیکی تر له‌باتی بگه‌روه. وتی منیش ئه‌وه‌م کرد، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان کرۆسکیان هینا بوو، دلم لئ چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خوارد. وتی: پۆژیکی تر له‌باتی ئه‌و پۆژه‌بگه‌روه. وتی: به‌لئ به‌پۆژوو بوومه‌وه، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان گیزی قه‌شانیان هینابوو، ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خوارد. مه‌لا عه‌بدوللا ئیتر ناگری گرت و وتی:

بابم من وا به‌باش ده‌زانم به‌پۆژوو نه‌بیت تا ده‌ستانت وه‌کوو که‌ران ده‌به‌ستنه‌وه ئه‌یخه‌نه ملت. هه‌ندی قوزلقورتیش ده‌که‌ن به‌مه‌میته‌وه، جا ئه‌و وه‌خته‌ی به‌پۆژوو به‌و چاوت ده‌ردیت.

- پیاویک له‌و سه‌ره‌تاریکه‌شه‌و بوو، ریبوار بوو ریگاکه‌ی لئ تیکچوو؛ سه‌ری لئ تیکچوو پاشان مانگ هه‌لاتبوو به‌مانگه‌شه‌و ریگاکه‌ی دۆزیه‌وه. ئه‌مجا رووی کرده

مانگەكە و وتی: نازانم چی بلیم؟ ئەگەر ئەلیم خوا نوورانیت کا، نورانیت. ئەگەر ئەلیم خوا جوانت کا، جوانیت. ئەگەر ئەلیم خوا عومرت دریزکا، عومرت دریزە. کەواتە هەر ئەو ئەلیم «ئەمی لە دەورت گەرپیم خەپلەمی ئاسمان».

- لە راویژی زمانی عەرەبیدا هەندئ شت هەبە نە نیرە، نە مێبە، نە نیرە مووکە؛ کەچی بە ناوی مێشەرە بیستراوہ. وە کوو «ارف، قوس، ارنب، نار» وە زۆر شتی تریش. ناچار بە مانەیان وتوہ «موئەنەسی سەماعی». ئەم جۆرە راویژە لە زمانی کوردیدا نیبە. بەلام پەحمەتیبە کە لەم پەوہە شتیکی ئەفەر موو، ئەیفەر موو، ئەو پیاوہی کە لە سەر قسەمی ژن بجوولیتەوہ و هەر بە قسەمی ئەو بکا، ئەوہ ئەو پیاوہ لە زمانی کوردیدا پیتی ئەلین: «موئەنەسی سەماعی». هەر وەها ژنیکیش کە سواری قسەمی خۆی بی و هیچ بە گوی مێردەکەمی نەکا، ئەوہ ئەو ژنەش لە زمانی کوردیدا پیتی ئەلین: «موزەکەری سەماعی».

- رەحمەتیبە کە فەرەنگیکی هەبوو، لەو فەرەنگەیا گەلی شتی باسکرد بوو، رشتەمی مرواری قەیدی چیبە با باسی هەندیکی بکا، خۆ قوفلی کەعبە کەچ نابن؛ ئەفەر مووی: قران النحسین: ئەوہیە کە دوو سەرخۆشی ریشدار ماچی یە کتر بکەن. عەرەبەدە: نوژیکە لە گۆری سەرخۆشانا بکری. پالەوان: ئاقلیکە لە ناو سەرخۆشانا دا بنیشی. بەرات: ئەوہیە کە لە وەختی سەرخۆشیدا وەعدەمی پیتی بدا، بەلام کە هاتەوہ هۆش خۆی نەیدا و پەشیمان بییتەوہ.

فزوولی: ئەو کەسەبە کە لای دامە و تاوڵە داننی و یەکتی لە دوو کەسە کە فیر ئەکا. زولقەرئەین: ئەوہیە کە دوو ژنی هەبن. مودەبیر: ئەو کەسەبە کە مەساریفی لە دەرامەتی زیاتر بی. ریش: تەزبیحی دەستی ئەو کەسانەبە کە ئەچنە دەرباری فیکرەوہ. روورەش: ئەو کەسەبە کە یە کەمجار تووشی یارەکەمی ئەبن و حدیتهکەمی لووت بەرز ناکاتەوہ.

مال وێران: ئەو کەسەبە کە ژنی دەستەمۆی لە مالا هەبن.

بازاری: وەستای جنیو.

هۆنەر: قسە دز.

موعجزه: ئەو کەسە پە کە لە لای دامە و شە ترەنج و شتە دائەنیشی راستیە کە ی ئەزانی نایلی.

ئەلته‌قاو لساکنین: دوو فەقین لە حوجرە یە کدا.

رەمەزان: بە هیوای بەهەشت چوونە ناو جەحەنمەوه.

سوین: پیتخۆری درۆ.

عەرزە فووت: ئەو کەسە یە شعری خۆی ئەخوینیتەوه سەری بۆ ئەلەقینی.

راست گۆ: دوزمنی هەموو کەس.

بەن گوناح: ئەو کەسە یە کە کەوتیبتە ژیر دەستی سەرتاشی ناشیەوه.

نادر: ژنیکە کە قسە ی بەرپی وجی بکا.

بەدبەخت: جوانیکە کە ژنی پیری هەبێ.

پنۆلەت: پیریکە کە ژنی جوانی هەبێ.

زەبانیه: سەرتاشی ریشدار.

زەقووم: ئەو پارە یە یە کە ئەیدەیتێ.

مەلا: عزرائیلی منالان.

دیق و دەرد: هاوپی خراب.

بەرگ دووری چاک ئەو بەرگ دوورە یە کە جەلە کە بە ئەندازە نەرویت.

تەوقی لەعنەت: ئەو زاوایە یە کە هەر لە مالا بیت.

زیرەکی تەواو: ئەو کەسە یە کە شعر بنووسیتەوه و بیخوینیتەوه و هیچی لێ تێ نەگا.

داماو: پیرە ژنیکە کە سێک بۆ ئیشیکێ خێر لای لێ نەکاتەوه.

نمایشگا: کۆپی سەرخۆشان.

خەناق: میوانی دایمی.

نووستن: زلیا و پلایوی هەزاران.

خرخال: ئەنگوستیلە ی بێ.

دوعای خێر: ئیحسانی هەرزان.

ژێرکراس: مەحرەمی دایمی.

ئومید: کە شکۆلی بێ نەوایان.

شەونم: فرمیسکی چاوی شەو.

مامان: دەرکەوانی دواپراوه کە.

چاۋ: دەروازەى دل.

حاجى لەقلەق: مالاۋايى زستان.

گۆرەوشار: بن دەستى پيرەژن.

بانگييز: جارچى خوا؛ دوژمنى خەو.

پشت مل پان: گيل. (وريا بە دەست نەبەى بۆ پشت مل خۆت).

له باخنی گولیک

- مەلا ھەمزە‌ی کورپی محەمەد، سەرەتا لە گوندی «دەمەرقوس» ھاتۆتە دنیاو. ئەم گوندە بەرقەزای شاخی حەکاری ولاتی «نۆدیز» و لە عەشرەتی خانی لە لوای «وان» لە ولاتی تورکیاوە.

ئەم پیاووە یەکیەک بوو لە زانا پایە بەرزەکانی ئەو ولاتە. ھەموو ولاتی کوردەواری بە سۆران و بۆتانەووە لەو سنوورانەدا گەراووە بۆ خویندن و لە گولی زانایی ھەر مزگەوت و ھەر عالمیک شیرەبەکی شیرینی وەرگرتوو. جگە لە پایە‌ی زانایی نائینەکە‌ی شارەزایەکی تەواوی ھەبە لە بارە‌ی کورد و عەشایری کوردەووە. لە شێوە‌ی سۆرانیدا بە پۆختی قەسە ئەکا و ئیمام و خەتیب و مودەررپسە لە یەکن لە مزگەوتە ئەھلیەکانی ناو شاری زاخۆ. دوو کورپی ھەبە. ئەم کاتە تەمەنی لە دەوری ھەشتا سالتیدا ئەبوو.

لە رۆژی ۱۹۷۳/۸/۳ لە ژیر خێووە تەکەدا لە حاجی ھۆمەران پینکەووە دانیشتبووین گەلنی سەر گوزەشتی رابوردووی بۆ گێرامەووە. یەکیەک لەوانە ئەم کارەساتە‌ی خواوە ھەبە کە بەرانبەر بە رەوەرپسە‌ی میژوو ریکەوتیکی سەرە. وتی:

لەو گوندی دەمەرقوسە بنەمالە یەک ھەبە بە میراتی بە تەمەندریژی ھاتوون. پیاویک ھەبە «میرخان» ی ناو، ژنیکی ھەبە «عەجە» ی ناو (نازانم ئیستە ماون یا نەماون، چونکە زۆر لە میژە من لەوێ دەرچووم). ئەمانە نەتەووە و بەرەبەکی زۆریان لێ کەوتۆتە؛ ئەتوانم بلیتم تەنیا ئەوان بوون بە گوندیکی سەر بەخۆ. عەجە دەستتوژیژی لە ۲۱ کەس لەوانە ناشکی. ئەو سەردەمە کە من چاوم پێیان کەوتبوو ھەموو مابوون ئەمانەش بەم جۆرە.

دوو یان باوک و باپیری میردەکە‌ی، دوو کورپی خۆی، چوار زاوا، دوویان میردی، دوو کچی میردەکە‌ی خۆی بوون کە لە ژنی تر بوو بوون. دووشیان کورپی زێ کورەکانی بوون، دووشیان یەکیکیان کورپی کورپەکە‌ی بوو، یەکیکیان کورپی کچەکە‌ی، شەش کورپ و خوشکەزای شیر، سێ لەمانە خۆی شیر دابوون، سێکە‌ی تریان ژنی پیتشووی میردەکە‌ی -میرخان- شیر دابوون کە ئەو ژنە و ئەم (واتە عەجە) خوشکی شیر یەک بوون. یەعنی پیاویک شیر دابوو بەمانە.

مەلا ھەمزە وتی: ئەمانە ھەموو مابوون و پیاو بوون تا ئەم شویتە ناگاداریەکە‌ی مەلا ھەمزە بوو. منیش بەم ھۆبەووە شتیکی میژوویم کەوتەووە بیر، ھەر چەندە ئاشناوەتی بە

كوردوهه نيبه، بهلام شتيكي ميژوويي و عاجباتيه بو زانباري بي كهلك نيبه. نهونده هديه من هي «عهجه»م به لاوه رووداويكي سهيرتره نهوهش نهويه كه:

«عاتكه» كچي يهزیدی كورپی مهعاويهی كورپی ئهبي سفیان دايكي يهزیدی كورپی عهبدولمهلكی كورپی مهروان بوو. له يهك كاتا حهرام بوو له يانزه كهس له خهليفهكاني ئومهوی كه ئهه يانزه كهسهی له ژيانیا چاو پین كهوت نهوانیش:

۱- يهزیدی باوكی ۲- موعاويهی بايیری ۳- مهروانی باوكی عهبدولمهلك (كه ئهه ژنی عهبدولمهلك بوو و مهروان ئهبي به خهزووری) ۴- وهليدی كورپی عهبدولمهلك ۵- سلیمانی كورپی عهبدولمهلك ۶- هوشامی كورپی عهبدولمهلك (كه ئهه سینه هههزای بوون) ۷- وهليدی كورپی يهزیدی كورپی خۆی (كه وهليد ئهبيتته كورهزای) ۸- يهزیدی كورپی وهليدی كورپی عهبدولمهلك ۹- ئيبراهيمی كورپی مهروانی كورپی وهليدی كورپی عهبدولمهلك (كه ئهه ئيبراهيمهش كورپی هههزای بوو) ۱۰- يهزیدی كورپی عهبدولمهلك (كه ئهه يهزیده كورپی خۆی بوو) ۱۱- موعاويهی برای خۆی كه ئهكاته موعاويهی كورپی ئهبي سفیان.

لهمهوه نهوه دهر ئهكهوئ كه عاتكه خهلافهتی دوانزه كهسی له ئومهوی ديوه. يهكيان كه عهبدولمهلك كورپی مهروانه، ميتردی خۆی بووهو نهوانيتر به هۆی نهسهب و ژن و ژنخوازيهوه لتي حهرام بوون و دهستتويژی لتيان نهشكاوه.

- ژنيك كچيكي ههبوو، ميتردی كرد. نهه شهوه كه بيگويژنهوه نهه قسانهی له گهل كرد وتی: كچم نهه مالهی كه چاوت تيايا پشكوت، كه به ناز له ناويا گهوره بوويت، كه به تيلي خۆشهويستنی باوك و دايك گهشكهت ئهكرد، نههوا ئيستنه به جي ديليت. ئهبي به هاوسهري كهسينك، دوور نيبه تا ئيستنا يهكترتان نهديبيت؛ هۆگريتان پيكهوه نهبوويت؛ ئهبي به به هاوسهري يهكيك كه پيكهوه رانههاتوون. ئهبي بي به كاره كهريك بۆی تا نهویش بي به خزمه تكاريك بوت. ئهچيته ماليك نه دهنگی باوكی تيدياه نه هي دايك، به پاريزهوه پتي تيا دانهنی. ههر ههنگاويكت سلهمانتهويهكه.

كچم نهگر بههوي لهه ژيانه تازهيه تدا بهرخوردار بيت، ئهه ئاموژگاريانهی من بكه به گوارهی گویت بو نهوه ههموو نهه ژيانه تازهيهت وهكوو گولي تازهی بههار گهش و تيراو بيت:

به قنیاات به، چیت هاته بهر دهست بئی رازی به، میردت هاته‌وه به روویکی خوْشه‌وه بچۆ به پیریه‌وه، نه‌گهر شتیکی هینایه‌وه و دای به دهسته‌وه -با کهمیش بی- وای لی وه‌ربگره و به جۆری له رووی ئه‌وا بیت خوْش بی که تو هه‌رگیز شتی وا خوْش و جوانت نه‌دیوه. با له مالی باوکیشتا ئه‌و شتهت زۆر دیبی، قسه‌ی له گوئی بگره و چه‌له‌حانی له گه‌ل مه‌که.

سه‌یری ئه‌و شوینه بکه که ئه‌و سه‌یری ئه‌کا، ئاگاداری ئه‌و شوینه به که ئه‌و بۆنی ئه‌کا؛ چونکه ئه‌و شوینه نه‌گهر بیس و پۆخل بوو تو ی له بهر چاو نه‌که‌وئ، نه‌گهر بۆنی ناخۆشی کرد لووتت پیا نایه‌نی، پیاو چه‌ز له شوینی پاک و خوْش ئه‌کا. ئاگاداری وه‌ختی خواردن و نووستنی به، له وه‌ختی خوْیا نانی بو دانی و له وه‌ختی خوْیا بیئینه؛ چونکه برسیتی نانی هاری به ده‌مه‌وه‌یه‌و بی خه‌وی ئاگری توورپیی و غه‌زه‌بی تیژ ئه‌کا.

ئاگاداری مالی به‌و ئاگاداری منالی به. که مالیت به خوْرای دۆراند خوْت بی مال نه‌بیت. که بی ئاگا بووی له منالی، وه‌قار و سه‌نگینی ئه‌و پیاوه نامینی؛ که هی ئه‌و نه‌ما تو سووک نه‌بیت. په‌روه‌ده‌ی منال به ده‌ست دایکه نه‌باوک. بی قسه‌یی مه‌که. نه‌هینیکی که هه‌بوو ئاشکرای مه‌که؛ چونکه نه‌گهر بی قسه‌یی بکه‌ی ئه‌وجا دلی لیت پر ئه‌بی. نه‌گهر نه‌هینیکی ئاشکرا بکه‌ی ئه‌مین مه‌به له‌وه که تو له‌ت لی نه‌کاته‌وه. خوْشی و ناخۆشی ئه‌و و خوْت هه‌ر دووکی کلله‌که‌ی له ده‌ست تو دایه.

پیاویکیشت نامۆزگاری کوره‌که‌ی ئه‌کرد پنی وت:

رۆله! که ویستت ژن بیئیت زوو به‌ینه با پیکه‌وه پیر ببن و منالیشتان بیی به سوار له دواتانه‌وه. تو پیر و ئه‌و جوان له ئاخ‌ر عومرا ری ناکه‌ون. خزم باشتره له بیگانه. هه‌موو جار قسه‌ی خوْشی له گه‌لا بکه. بیرو پای وه‌ربگره مه‌رجیش نییه به گوئی بکه‌ی. له به‌رچاوی خه‌لکه‌وه به ده‌می پیکه‌نین و به چاوی به‌رزه‌وه سه‌یری بکه.

ئه‌و ژنه‌ی که نه‌به‌ینی نه‌گهر له عومری شانزه تا بیست و چوار بوو زیاد له ئه‌ندازه مه‌چۆره لای؛ چونکه ره‌نگ بی تو له هه‌وه‌له‌وه برسی بیت ئاگات له خوْت نه‌بی، به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک تو وا نامینیت و بوْت تیر ناکری. ئه‌ویش به ئاوه‌دانیکی تر فیر بووه له‌وانه‌یه بوْت زه‌وت نه‌کری، ئیشی وا بکا ئابرووی هه‌ر دوو لاتان بره‌وا. هه‌ر جاره که شتیکی ئه‌بینی بۆی بیته‌و به روویه‌کی خوْشه‌وه بیده‌ری، بلنی ئه‌مه‌م بو تو و له‌به‌ر تو هیناوه.

- مه‌لا توفیقی عه‌تار نامۆزگاری چه‌مه‌ی کوری خوْی ئه‌کرد ئه‌یوت: رۆله! خواردن مه‌که به سه‌ر خواردنا، به رۆیشتنا که هیلاک بوویت دانیشه. به تیری مه‌چۆره چه‌مام.

مەچۆرە لاي پىرەژن. لە سەر تىرى مەچۆرە لاي ژن. ھىچ نەبىن ھەفتەيەك جارىك بە
 رشانەو مەدەي خۆت پاك بکەرەو. مېوھ تا نەگات مەبخۆ. باشوورمە زۆر مەخۆ. کە
 نىوھ رۆژەت کرد بە سەريا بخەو. کە شىوتکرد بە سەريا بگەرئى. کە نووستى بە سەر لاي
 چەپا بخەو. زياتر لە شو بە سەر لاي راستا مەخەو. تا برسیت نەبىن نان مەخۆ. کە ھىشتا
 دلت ئەبا دەست بگرەو. کە تىرت لە شتىک خوارد، شوين چاوت مەکەو کە پىت ئەلئى
 ئەوھشى ھەر لئى بخۆ؛ واتە چاوت دلئى لەو شتە ئەچئى. بە شو کە ويستت بنوى لە پىشا
 بچۆرە سەر ئاودەست ئىشت بەو چوونە ھەبىن يا نەبىن. شتى گەرم مەخۆ. ماست و ماستاو
 زۆر بە کەلکە بۆ لەش. دەستوور بۆ لەش «حوقنە» وەکوو ئاو وایە بۆ دار.

بۆ قازىھەکان

بەو پىرى شو کىلە ھەر کامىکتان نەيزانن لە قازىھەتتەن ئەخەم؛ جا ورياي خۆتان بن.
 دوو پياو ھەر يەکتىيان دايكى ئەوھیکەيانى ھىنا، وە ھەر يەكە لەو ژنانە کورپىکیان بوو،
 ئەم کورپانە ئەبىن بە چى يەك؟

بۆ مېژوو

- يەكەم کەس لە ولاتى سۆراندا کە ھۆنراوھى لە شىوھى ھەورامیەو ھەخستە ناو شىوھى
 موکرى «نالئى» بوو.
 - يەكەم کەس کە مەقاماتى کوردی خستە سەر قەوانى گرامافۆن سید عەلى ئەسغەرى
 کوردستانی و پاشان کاویساغای شەقلاوا و ھەمدیەفەنى چایچى بوو لە سولەيمانى.
 - يەكەم خانوویک کە لە سەر شىوى تازە دروست کرا لە سولەيمانى ئەو خانووە بوو کە
 ماوھەيەك کرا بە ئىدارەخانەى زانکۆى سولەيمانى. لە سالى ۱۹۳۵ دەستی پىنکرا. پاش ئەو
 مالى حاجى برايماغای خەفاف و مالى حاجى مەلاسەعیدی کەرکووکى زادەبوو. ئەمە
 پىنجگە لە سەراکە کە لە سەردەمى مێجەرپسۆندا دروستکراو نەخشەکەى لە گەل سەراى
 ھەولتیردا يەکتىک بوو.
 - يەكەم کەس -جگە لە مەعموورەکان- لە ئەھلى دا سەترەو پانتۆلى لەبەر کرد لە
 سولەيمانى توفیق قەزاز بوو.

- یه‌که‌م که‌س له ناو مه‌لاکانا له سوله‌ی‌مانی که فیهستی سووری به میزه‌روهه له سه‌ر نا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. ئەمه ئەهلی و مه‌لاکان ئەلیم ئەگه‌ینه حاجی مه‌لا سه‌عیدی مه‌بعوس پیشتر له سه‌ریا بوو.

- یه‌که‌م کتیبکی گه‌وره‌ی کوردی که چاپکرا و به جزوه‌به‌ندی فه‌نیه‌وه که‌وته بازار چاپی دووه‌می میژووی ئەده‌بی کوردی بوو که له سالی ۱۹۵۲دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م «گه‌شتیک» که به کوردی نووسرابی و چاپکرا بی گه‌شتیک له کوردستانی عه‌لاه‌دین سه‌جادی بوو که له سالی ۱۹۵۶دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م کتیب که له باره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی (نه‌قدی کوردی) به کوردی له چاپ ده‌رچوو بیت، کتیبی «نرخ شناسی» عه‌لاه‌دین سه‌جادی بووه که له سالی ۱۹۶۹ چاپکراوه. ئەمه پر و پاگنده نییه، عه‌لاه‌دین سه‌جادی پنیوستی به‌وه نییه به‌لام ئەمه بو میژووه.

- ته‌زییح: له سه‌رده‌می یه‌که‌می کۆچییه‌وه ته‌زییح له بی‌زتییه‌کانی رۆژه‌لاه‌توهه که‌وته ناو عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلام و پاشان هه‌موو ئیسلامه‌کانه‌وه. پیشتریش له هیندییه‌کانه‌وه که‌وتۆته ناو بی‌زه‌نتیه‌کانه‌وه که که‌وته ناو ئیسلامیسه‌وه، هه‌روا به بی نازی مایه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ده‌ی سته‌یه‌می کۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پاریزگار به‌کاریان ئەهینا. پاش ئەوه ورده‌ورده له هه‌موو ولاتانی ئیسلامیدا بلاو بووه.

ته‌زییحات به سه‌ره‌تای داهاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می پینغه‌مه‌ردا (د. خ) به ورده به‌رد (چه‌و) و ناوکی زه‌یتوون ئەکرا. که ته‌زییح بلاو بووه ئەم شوینی ئەوانی گرته‌وه. له کورده‌واری خانه‌فاکانی نه‌قشه‌ندی هه‌ر به‌و ورده به‌ردانه زکر ئەکه‌ن، به‌لام ته‌کیه‌کانی قادری ئەو به‌ردانه‌یان گۆریه‌ته‌وه به ته‌زییحی ده‌نک گه‌وره‌ی سه‌دویه‌ک دانه‌یی. له خانه‌فاکانا ئەو ورده به‌ردانه کۆمه‌ل کۆمه‌ل دانراون هه‌ر سو‌فینیک سه‌د دانه‌ی لینی دینیت و زکری خۆی بی ئەکا.

- کووره‌ی رۆژ: کووره‌ی رۆژ شتیکی خری وه‌کوو تو‌به به ناو خویا هه‌موو وه‌کوو پزیسکه‌ی ناگره. ئەم پزیسکانه به یه‌کا دین و ده‌چن و ئەته‌قینه‌وه. له هه‌ر ده‌قیقه‌یه‌کا گه‌لێ ملیار ته‌قینه‌وه له ناو ئەو کوره‌یه‌دا دروست ئەبی. له‌م پزیسکانه‌و له ته‌قینه‌وه‌ی ئەم پزیسکانه ئەو کووره‌ گه‌وره سووتینه‌ره په‌یدا بووه. خۆر ملیۆنی جار له زه‌وی گه‌وره‌تره، سیه‌سد هه‌زار جار له ئەرز قورستره.

ئەم کوورەییە درێژە کە لەم سەرەووە بۆ ئەو سەر - واتە قوترە کە - هەشت سەد و شەست و پینج هەزار میل دوورە. ئەو ئەستێرە هەرە بچووکانه کە ئێمە بە ئاستەم ئەیانینین ئەوانە زۆر لەو کوورەیی پۆزە گەورە ترن. تۆ ئەزانی ئەستێرە قوتب چەندە دوورە لە ئێمەو؟ ئەستێرە قوتب چوار سەد و شەست و پینج سال بە برینی تیشکی پۆز لە ئێمەو دوورە؛ واتە کاتی کە پووناکی لەم ئەستێرەووە سەر هەلئەدا بە ٤٦٥ سال ئەگا بە ئێمە بە مەرجیک لە هەر سانیه کەدا سەد و هەشتا و شەش هەزار مايل بپری، وە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ ئەو ئەستێرەییە دوو هەزار و پینج سەد جار زیاتر و بە هیزترە لە بلاو بوونەووە پەرە سەندنێ پووناکی کوورەیی پۆز.

- کورد بە سروشت رەنگی سووری خۆش ئەوی، پیرە میرد ئەلی:

من رەنگی سوورم بۆیە خۆش ئەوی   مژدەیی شەفەقی لێ دەر ئەکەوی

بەلام لە راستیدا شتیکی سروشتییە. کورد خۆشی هەستی پێ نەکردووە، ئەو ئەندە هەییە غەریزە کەیی ویستوو بەتی. ئەو هیزە کە هیزی بینینەو لەچاودایە، واتە ئەو هیزە کە شت ئەبینن، کاتی کە رووبەرۆوی تی ئەکا کە هەموو زەرەتە کەیی لە ئوینی خۆی ئەکشیتەو بە هەموویانەو روو ئەکەنە ئەو رەنگە سوورە. وە کوو بلیت رەنگە سوورە کە لە خۆیا کۆ بکاتەو بە پینچەوانەیی رەنگی رەش و رەنگە کانی تر ئەوان هیزی بینینی چاوە تەنگ ئەکەنەو، نایەلن ئەو نوورە بە تەواوی بگاتە ناخی رەنگە کە. جا ئەمەییە فەلسەفەیی ئەو کە کورد بە غەریزە رەنگی سووری خۆش ئەوی؛ ئەو غەریزەیی ئەمەیی دۆزیەو.

- کورد ئەلی:

پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن ناگاداری ئەکا. ئەم قەسەییە لە فەلسەفەییە کە قوولەووە هاتوووە. ئەبوا هەر وا بوا یە کەچی ئیستە پینچەوانە بۆتەووە. بە مەرقەدی کاکە حەمەد پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن بە قوریا ئەبا.

- سەرینی نەرم و رەق لە کاتی نووستندا کار ئەکاتە سەر خەو بینینی خۆش و ناخۆش. چونکە ژیر سەر کە رەق بوو دەماری سەر کرژ ئەبیتەووە و وردە دەمارە کانی سەر ئەوانیش توند ئەبنەووە. لەم ئیشە ئەو هەلمەیی کە لە ناو میتشکە کەدا پەبوە ئەندە بە هەست پۆشراوە کانهووە جموجوولە کەیی لە عەدەتی خۆیا نامینن، خەو بینینە کە بە شتیکی سامناک دەر ئەکەوی.

- نهم ناسامانه‌ی ئیمه وائزانی چاومان لئیوه کهچی چاویشمان لئی نییه، زور سهیره. هه‌ر تهنیا قسه‌یه‌کی کورت له ئه‌ستیره‌کانیه‌وه ئه‌که‌ین وائزانی هه‌زاران ئه‌ستیره‌ی تیدایه کهچی وائیه؛ به‌لکوو تهنگی به‌گه‌لئ ملیون هه‌لچنیوه. ئه‌گه‌ر وائزانی کهمی کردوه هه‌یج لئی رامه‌وه‌سته‌و بیژیره.

تیشکی روناکی له هه‌ر سانیه‌یه‌کدا ۱۸۶ هه‌زار مایل ئه‌برئ و تیشکی مانگ به‌سانیه‌یه‌ک ئه‌گا به‌ئیمه‌ی رموزنی سه‌رزه‌وی. که ئه‌رزه‌که‌ی ئیمه به‌چا وئو ئه‌ستیرانه‌وه ئه‌لئی خرنووکه‌یه.

ه‌ی رۆژ به‌هه‌شت ده‌قیقه، واته‌به ۴۸۰ سانیه. که‌واته‌ دووری رۆژ له ئیمه ۴۸۰ نه‌وه‌نده‌ی دووری مانگه. ئه‌گه‌ر شه‌و و رۆژیک بیست و چوار سه‌عات وه‌یا ۱۴۴۰ ده‌قیقه وه‌مانگیک ۳۰ رۆژ و سالیک ۱۲ مانگ بی، روناکی ئه‌ستیره‌ی قوتب به‌ ۴۸۶ سال ئه‌گا به‌ئیمه.

ئه‌ستیره‌یه‌کی تر هه‌یه له‌و سه‌ره ئیمه‌ینی ئه‌یزین «ژنه‌تاوسه». روناکیه‌که‌ی به‌ دوو ملیون سال ئه‌مانگاتی. ماشانه‌للا له ئیشی خوا! له‌م ناسمانه‌دا وه‌یا بلین له‌م بۆشایی دوا‌یی نه‌هاتووه‌ی ناسمانه‌دا به‌میلیارد ئه‌ستیره هه‌یه که گه‌لئ ملیارد سالی ئه‌وی تا روناکیه‌که‌یان بگا به ئیمه. ئه‌گه‌ر به‌روا ناکی گوریستیک بگه‌ر به‌ ده‌سته‌وه به تیشکی ئه‌ستیره‌که‌دا هه‌لزنئ تا ئه‌گه‌ینه ئه‌و سه‌ر. له‌و لاهه به‌ گوریسه‌که ورده‌ورده بیپیه تا ئه‌گه‌ینه نهم سه‌ر. له‌م گه‌رانه‌تا به‌ناو ئه‌ستیره‌کانا تووشی فره شتی سه‌یره‌سیر ئه‌بی. ئه‌و وه‌خته دیتته سه‌ر ئه‌وه که تهنیا ئه‌رز جیگای ئاده‌میزادو گیانه‌به‌ر نییه، به‌لکوو له هه‌ندئ له‌وانا گه‌لئ زیاتر هه‌یه‌و ئه‌وان رشخن به‌ئیمه ئه‌که‌ن؛ «ئیمه‌ی ئاده‌میزاد» به‌ککوو له‌وی عه‌لامه‌تی.

- له‌ناو کورددا له‌ خۆپایی نهم قسه‌یه بلاو نه‌بۆته‌وه که ئه‌لئ:

«بونگوسه‌ بالا و چل گه‌زه ریشه».

لویس کولون له‌ فه‌ره‌نسا که «۷۸» سال عومری بوو وه له‌سالی ۱۹۰۴ دا تو خۆش ته‌ینا ریشه‌که‌ی سئ مترو نیو بوو. وه‌کوو چۆن جارن پادشا و که‌شیشه‌کان داوینی جوبه‌کانیان له‌ دواوه‌ خولامه‌کان بۆیان هه‌له‌گرتن، «لویس کولون» یش له پتیشه‌وه ئه‌بوا به‌کیک داوینی ریشه‌که‌ی کلافه‌ بکرده‌یه‌و بیگرتایه به‌ ده‌سته‌وه بۆ ئه‌وه نه‌رژیتته ئه‌رزه‌که‌وه.

- تو خوا برا ئه‌گه‌ر نه‌ترانیوه بیزانه:

هر تاقه زه‌لامیک تو بیگری، به‌جوریکی ئیعتیادی له ماوه‌ی ۷۸ سالدا ۶۶۶ ملیون جار هه‌ناسه‌نده‌دا. ئه‌گهر پروا ناکه‌ی له‌خوتا تاقی بکهره‌وه که به‌یه‌ک ده‌قیقه شانزه‌جار هه‌ناسه‌نده‌یت، وه‌یا چکی بچۆ به‌ولاتره‌وه له سه‌عاتیکا هه‌زار هه‌ناسه‌نده‌یت.

- ئه‌زانی ئه‌گهر له‌کاتی پزمینا مرۆف چاوی نه‌نوقینئ ده‌ست ئه‌کا به‌ تر که‌ندن. سا به‌خوا برا چاو بنوقینئ و نه‌نوقینئ هه‌ر ئه‌بن بنوقینئ؛ چونکه پزمینی بی چاو نوقانن هه‌ر نابئ. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ده‌ماری ناو بۆریه‌ی «سی» و گه‌روو به‌ته‌وژمی پزمینه‌که کوور ئه‌بیته‌وه. ئه‌و ده‌ماره چووه‌ته ناو پیلوه‌کانی چاویشه‌و به‌و هۆیه‌وه پیلوه‌کان گرژ ئه‌بنه‌وه‌و چاوه‌که ئه‌نوقئ.

- تو خوا ئه‌مه مोजزه نییه:

- منالی شیره‌خۆر ئه‌توانی له‌گه‌ل شیر خواردنه‌که‌دا هه‌ناسه‌ش بدا پیکه‌وه. که‌چی گه‌وره‌ئه‌مه‌ی پی ناکرئ.

- ئه‌زانی هه‌ر تاقه عینسانیک ئه‌وه‌نده‌ی ئاسنی تیدایه که بزماریکی پی دروست بکرئ. کوره بێجگه له‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی فسفۆری تیدایه که دووسه‌د دارکه‌ش قارته‌ی پی دروستبکرئ.

- کوره مोजزه‌یه‌کی تر:

میشووله تو چیت ۲۲ دانت هه‌بی.

به‌خوا سه‌یره‌ئه‌سپ بۆیه به‌ پشووه له هه‌راکردنا چونکه سپلی نییه.

خوا هه‌قه حوشتریش زراوی نییه.

حه‌یوانی شاخدار سمی نییه. دیاره ئه‌و حه‌یوانه‌ی سمی هه‌بن شاخی نییه. کوره بێجگه له ئاده‌میزاد ئه‌ویش حه‌یوانه، که‌چی نه سمی هه‌یه‌و نه شاخ. ئه‌وه نازانم که له وه‌ختی په‌شیمانیدا شاخی لی بروئ.

- بورجه‌که‌ی شاری «بیزا» له ئیتالیا گوايه بستیک به‌لایه‌کدا خوار بۆته‌وه‌و هه‌ر ناکه‌وی. ئه‌مه له هه‌موو دونیادا ناوی ده‌رکردوه، که‌چی مناره‌که‌ی مزگه‌وتی ئامیدی له خواره‌وه تا سه‌ره‌وه زیاتر له‌بستیک خوار بۆته‌وه هه‌ر ناشروختی که‌چی که‌س ناوی ناهینئ.

- شای فه‌ره‌نسه «شارلی» هه‌شتم که‌له ۱۴۷۸دا مرد، ژنه به مه‌ینه‌ته‌که‌ی بۆی ره‌شپۆش بوو. ئه‌م ره‌شپۆشیه‌ی ئه‌و -به‌داخه‌وه- بوو به‌ باو له ولاتانی تردا. ئه‌ری بابه ئیمه چیمان داوه به سه‌ر ره‌شپۆشیه‌وه؟ بۆچ واز ناهین.

- هر گیان له بهریک له‌سەر زه‌ویدا هه‌یه له ده‌ریاشا هه‌یه، به‌لکوو زۆری واهه‌یه له ده‌ریادا هه‌یه و له‌سەر زه‌ویدا نییه. هه‌ندی له گیانله‌به‌ره‌کانی ده‌ریا میژووی دروستبوونیان ئه‌گه‌ر یته‌وه بۆ هه‌شتا ملیۆن سال له‌مه‌و پێشتر. برۆا ئه‌که‌ی بیکه، برۆا ناکه‌ی بچۆ تا قی بکه‌ره‌وه.

تاڤگه‌ی ئیلاخ

- دوو پیاوی لال له‌و سه‌ره‌وه له‌ریه‌کی چۆلا به‌یه‌ک ئه‌گه‌ن. یه‌که‌میان له‌وێتر ئه‌پرسی: ئه‌هه‌ررری بېرا گه‌گیان ببۆ کوی ئه‌وێتر ئه‌که‌کی؟
کارای دووه‌م واتنی ئه‌گا که‌ ئه‌م پیاوه‌ گالته‌ی پێ ئه‌کا به‌لام گوێ ناداتی. ئه‌میش ئه‌پرسی:

ئه‌هه‌ی بېرا گه‌گیان ئه‌هه‌تتۆ ببۆ ککوێ ئه‌هه‌چی؟ کارای یه‌که‌م واتنی ئه‌گا که‌ پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئه‌کاته‌وه، تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی:
حححیزی ککه‌که‌ران ببواو ببۆچی لاسساییم ئه‌که‌یته‌وه؟
دووه‌م ئیتر تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی:

هه‌هه‌ی سسه‌سه‌گه‌گیاب ببۆچچی جججینیوم دده‌ده‌یتی؟ ئه‌هه‌ی تته‌تۆ ببۆچی لاسساییم ئه‌که‌یته‌وه؟

به‌م جوژه‌ له‌م وتیه‌ک و له‌و دووان لێیان ئه‌بێته‌ جه‌نگ. پاش ئه‌وه‌ باش له‌یه‌ک هه‌له‌ئده‌ن و هه‌ر یه‌ک ته‌ماشای ئه‌کا ئه‌وه‌یتر لاله، یه‌که‌م ئه‌لنی: «خخۆ ئه‌هه‌وه‌خخخۆم وه‌هام». ئه‌وێتریش ئه‌لنی: «ککه‌که‌ره‌ممنیش وووه‌ک تته‌تۆم». ئه‌مجا ده‌ست ئه‌که‌نه‌ ملی یه‌ک و هه‌ر یه‌که‌ رینی خۆی ئه‌گرێ و ئه‌پروا.

- کارایه‌کی زه‌فتیه‌ فیر بووبوو هه‌ر جاره‌ که‌ ئه‌چوووه‌ حه‌مام و ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ حه‌مامچه‌که‌ی ئه‌وت مالتاوا بێ و لینی ئه‌دا و ئه‌رویشته‌ به‌بێ ئه‌وه‌ هه‌یج پاره‌ی حه‌مام بدات. وه‌خت واش بوو مالاواییه‌که‌شی نه‌ئه‌کرد راست لینی ئه‌دا ئه‌رویشته‌. بۆیه‌ش وای ئه‌کرد چونکه‌ زه‌فتیه‌یه‌و خه‌لک ناوێرن قسه‌ی له‌ گه‌ل بکه‌ن. روژیک له‌سه‌ر عاده‌تی جارێ ئه‌چێ بۆ حه‌مام خۆی رووت ئه‌کاته‌وه‌ ئه‌چێته‌ حه‌مامه‌ گه‌رمه‌که‌. کاتێ دێته‌ده‌ره‌وه‌، سه‌یر ئه‌کا جله‌کانی هه‌یجی نه‌ماوه‌ ته‌نها بۆستاله‌چه‌که‌که‌و قایشه‌ دراوه‌که‌ی پشته‌ی نه‌بێ. ئه‌ویش به‌

حەمامچیه که ئەلنی: کوا جله کانم؟ حەمامچیش ئەلنی: نازانم جلت هەبووه یان نەتبوه. برۆا ناکم هەتبوو بێ. ئەکە ونه کیشه وه له ئاخرا کابرای زه فتهیه هه لئه ستنی پۆستاله کانی ئەکاته پێ و قایشه شره که ی ئەبە ستنیته پستی و ئەچنی له بەردەمی کابرای حەماچیدا تهق سەلامتیکی بۆ ئەگری و روو ئەکاته خەلکه که و ئەلنی:

خەلکینه به ویزدانتان من بەم جۆره هاتووم بۆ حەمام؟ حەمامچیه کهش ئەلنی: «بەلنی بەو جۆره هاتووی. تۆ بۆ حەمام نەهاتووی بۆ سیبەری ئەشکه وتی جاسانه هاتووی. یەکنی بچنی بۆ سیبەری ئەشکه وت دیاره گەرمایەتی ئەچنی بۆ ئەوه فینکی بیتەوه؛ که واتە له بەر گەرما خۆی رووت ئەکاته وه».

کابرای زه فتهیه تی ئەگا که حەمامچی له کویوه قسه ئەکا.

- سالیکی ده سته یه پۆلیس ئەچن بۆ ئەو شارە زووره له ئاوابی «قەدە فەر» ئەمیننە وه. له پاش ماوه یەک ئەمریان بۆ دێ که بگەرینە وه بۆ سوله یمانی. هەموو کۆ ئەبنە وه. تەماشای ئەکەن یەکیکیان که مە. ئەو یە کهش حەمە چاوشین ئەبێ. مە که ئەم حەمە چاوشینە حەزی له ئا فرە تیکی جوان کردوه. که ئەزانێ ئا فرە تە که له ماله وه نان ئەکا بە بیانووی برسیه تیه وه ئەچیتە زووره وه. ئەو که جارێ ئەبیینی ئا فرە ت خۆی دا پۆشتیبوو شیت بوو بوو بۆی، ئیستا ئەم مەچە که نەرم و شلانە ی هەل کردوه، هەر بە تەواوی هار ئەبێ.

ئەچیتە پێشە وه داوای نانی لێ ئەکا. ئا فرە تەش نایەوێ دەری بکا چونکه ره وشتی لادێ وانیه یەکنی دەرکەن که داوای نان ئەکا. پنی ئەلنی: برام فەر موو نان ئەوه تە هەلگەرە. کابرا له خۆشیا خەریکه بکه ویتە بال. هیز ئەداتە خۆی ئەچیتە پێشە وه نانی هەلئەگری. که یە که م پاروو ئەگری یەکنی لێ ئەدا. چی بکا، هەر ژنە ئەگریتە خۆیا دەست ئەکاته ماچ کردنی و خیرا خیرا ئەلنی: بە قوریانی چاوه کانتەم لای کەس مەلنی با ئابرووم ئەچنی. ژنە ی بە سە زمانیش بە فیلە که ی نازانی ئەلنی: مە ترسه برام مە ترسه لای کەس دەنگ ناکم.

نەخیر کابرا دەست ئەداتە نانی دوو هەم هەر بە چەشنی یە که م جار تریک تر بەر ئەداتە وه. ئەمجارەش پەلاماری ژنە ئەداتە وه ئەلنی: بیکه بە خاتری ئەولیا یان لای کەس دەنگ مە که با ئابرووم ئەچنی.

ئەمجارە ژنە باش له کابرا ئەگا. خۆی رانە پسیکنی و گۆر ئەداتە خۆی. تاو ئەداتە سەرە بزووتیکی قەوی و پەلاماری ئەدا. زۆر باش دوو سەری بزووت ئەمالنی بە سەر و گولاکیا و ئەلنی: قەحیباب! نیازت هەیه بە تێ سواریشمان بێ؟ یاللا دە ی. کابرا بە پە لە دەر ئەپەرێ

نانه‌کشی به‌دهسته‌ویه. لهو وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ مال‌که‌سه‌گی درپان نه‌بن. سه‌گه‌په‌لاماری کابرا نه‌دا. کابرا له‌په‌له‌په‌لی و لهو لاوه‌سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌سه‌گ، پی‌ه‌له‌نگویت نه‌که‌وئ. نانی له‌ده‌ست نه‌که‌ویت‌ه‌خواره‌وه. نه‌میش له‌که‌تنه‌که‌یا سه‌رو گوئ نه‌که‌ویت‌ه‌لای نانه‌که. سه‌گ که‌چاوی به‌نان نه‌که‌وئ په‌لاماری نان نه‌دا که‌نان ه‌له‌گ‌ریت‌ه‌وه‌که‌لبه‌ی به‌ر گوئ کابرا نه‌که‌وئ. نیوه‌ی گوئ و نانه‌که‌پیکه‌وه‌نه‌با. کابرا خه‌لاتی خوین نه‌بی.

پولیسه‌کانی‌تر و خه‌لک کو‌نه‌بنه‌وه‌و نه‌لین نه‌مه‌چییه؟ ئافره‌تیش له‌مال دیت‌ه‌ده‌ره‌وه نه‌لئ: نه‌م کابرایه‌هات برسی بوو داوای نانی کرد. نانم دایه‌و گه‌رایه‌وه‌داوه؛ سه‌گیتی درمان هه‌یه‌سه‌گه‌که‌په‌لاماری دا کابرا -بلامانی- ده‌ستی کرد به‌ترکه‌ندن. سه‌گه‌که‌لای وابوو نه‌مه‌ده‌مانچه‌ی بیتوه‌نه‌ئ. هیچ‌ده‌مانچه‌شی دیار نه‌بوو. لهو وه‌خته‌دا نه‌میش که‌وت، سه‌گه‌که‌نیشته‌ملی و وای لیکرد. سه‌گه‌که‌ی ئیمه‌زور به‌سته‌زمانه، به‌لام کابرا ترکه‌ی خوی وای لیکرد.

پولیسه‌کان کابرایان ه‌له‌گرت بردیانه‌وه‌بو سوله‌یمانی. ئیتیر له‌دوای نه‌وه‌مه‌نشور بوو به‌حمه‌ترکه‌ن.

- ره‌فیق نه‌مین قادر ناردی بو رشته‌وتی:

له‌و ولاتی ئالانه‌پیره‌ژنیک نه‌بن ئیشی ه‌ر چیله‌که‌کیشان نه‌بن و له‌گه‌ل کچانا نه‌چوو. هه‌موو جار رووی نه‌کرده‌کچه‌کان نه‌یوت: هاوری‌کانم بابچین بو‌چیله‌که‌مان. خوی نه‌برده‌ریزی نه‌وان. کابرایه‌کی پیر که‌کونه‌هاورپی پیره‌ژنه‌که‌نه‌بن و نه‌م قسه‌یه‌گوئ لی نه‌بن، روو نه‌کاته‌پیریزنه‌و نه‌لئ: «پرتی قوونت نه‌ماوه‌و به‌قوزی کچان ده‌میزی».

- مه‌لا محمه‌دی یاخیانی گتیرایه‌وه‌وتی:

له‌«دولبیشک» پیاویک هه‌بوو کوپخا نه‌ولایان پی نه‌وت. نه‌م کوپخا نه‌ولایه‌پیاویکی ده‌وله‌مند و به‌رچاوتیر و میوانپه‌روه‌بوو، به‌لام له‌له‌ش و لارا زور بچووک و که‌م نمود بوو.

جاریک ژنیک باری ترئ نه‌با بو‌نه‌وئ بیگورپته‌وه‌به‌رزقی‌تر له‌ناو دیدا نه‌پرسی مالی کوپخا نه‌ولا کامه‌یه، پیشانی نه‌ده‌ن. نه‌چینه‌نه‌وئ بارنه‌خوا له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌کا به‌بانگه‌واز کردنی ترئ.

کویخا ئهولا له مال ئه بێ، دێ به لای تریه وه دهست ئه کا به سه به ته دا ههر جاره قۆله تریه ک دهردینی و ئه یخوا. ژنه نایناسی، ئه لئ: کوره ئه وه بۆ لووتت داژه ندوه به سه تریکه دا؟ نازانی مالی فرۆشته؟ به خوا مه گهر کویخا ئهولا نه په ته وه ئه بێ پیتی بلیم ههر به شق بته کوژی. کویخا ئه ولش ئه لئ: برۆ برۆ له زنی کویخا ئهولا بهم! ژنه ئه لئ: گووت خوارد تۆ چون قسه ی وا ئه که ی به کویخا ئهولا؟

ژنه بانگه وازی تری له بیر ئه چیته وه و ئه که ویته کوستی کویخا ئه ولادا، له پاشا پیتی ئه لئ: کچی ئه وه کویخا ئهولا خۆیه تی. ئه لئ: کویخا ئهولا بهم خانه دانیه به خوا حه یفه ئه مه ئه گهر ئه ویش بێ ناماقولی وا بکا. شه للا ههر وام بزانیایه که له مال نییه چاوم به و قه دو بالایه نه که وتایه .

ئه نجا کویخا ئهولا قاقا دهست ئه کا به پیکه نین و ئه لئ: تۆ بانگه وازی خۆت کردوه، ئیتر مه یکه. ئه لئ: باره که ی بۆ بارکه ن له گهنم و سه رباریشی بۆ بخه نه سه ر.

- ههر ره فیق گتیره وه وتی:

جاریک مه لا حسینی دهشتیوی وه عزی ئه دا له سوله یمانی له مزگه وته که ی خۆیا. له وه عزه که دا وتی: له حه دیسدا هه یه ئه لئ: «ئه رز له سه ر پشتی گایه. گا له سه ر پشتی ماسییه. کاسه له سه ر ئاوه، ئاو له سه ر بایه». کابراهی کی «زه روون» ی له کۆری وه عزه که دا بوو ههر کردی به که وشه کانیا و بۆی ده رچوو. وتیان بۆ کوی؟ وتی وازم لئ بینن با سه ری خۆم ده رکه م وتی: «له وه زۆر ئه ترسم منالیک ی لاسار پخیک له گاکه بکا، که راچه نی ئه رزه که ژیره و ژووور ئه بێ».

وتیان منال چون ئه گانه لای گاکه؟ وتی: برا منالی سوله یمانی شه یتان ئه دۆزنه وه، ئیسته ئه و گایه چون نادۆزیته وه؛ که دۆزیه وه پیش هه موو لایه ک سوله یمانی ئه روخی. نه وه لالا با تا زوو ه سه ری خۆم ده رکه م.

- کابراهی کی ده وله مه ند ژنیکی هیتا زه ماوه ندو ئاهه نگیکی زۆری گتیرا. له پاش سێ مانگ ژنه که خولا میکی تۆی بوو. له باوکه که یان پرسنی ناوی بینن چی؟ وتی:

«ئه م مناله دیاره شاتری چاکه، نو مانگی به سنی مانگ بریوه. که واته ناوی بنین

بۆسته چی».

- کابرایه‌کی «کرنده‌ی» به‌یانی له‌مال دەرچوو پاش نیوه‌رۆ گه‌رایه‌وه بۆ مال‌ه‌وه. سه‌یری کرد وا کوره‌ گه‌نجیکی جوان له‌ مال دەرچوو و له‌ناو راره‌وه که تووشی یه‌ک بوون. کابرا زانی چ باسه، رووی کرده‌کوره‌که وتی: «خوا بیهری ئه‌م ژبانه‌ی تو هه‌ته هه‌ر رۆژیک سه‌ر به‌ مالیکا ئه‌که‌ی. بچۆ بۆ خۆت ژنیک بینه‌ وه‌کوو ئیمه‌ هیناومانه‌ با چوار که‌سیش له‌ تۆوه ختیریکیان ده‌ستکه‌وی».

- کابرایه‌کی زۆرده‌یی حه‌فده‌ ژنی هینابوو. سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر ژنی هه‌ژده‌مین. لیره‌دا تووشی بوو به‌تووشی پیره‌ژنیکه‌وه. یه‌که‌م شه‌و ئه‌چیته‌ په‌رده‌وه ئه‌لی:

«سه‌لاموعه‌لیک ئه‌ی بووکی په‌رده، حه‌فده‌م هیناوه‌ به‌ تۆوه هه‌ژده». ژنه‌که‌ش به‌نازیکه‌وه لایه‌کی لێ ئه‌کاته‌وه گۆشه‌یه‌کی چارشویه‌که‌ی لا ئه‌دا و ئه‌لی:

«عه‌له‌یکه‌سه‌لام ئه‌ی زاوای زۆرده، هه‌ژده‌م کردوو به‌تۆوه نۆزده».

له‌پاشا ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ئیشی ختیر له‌کاتی ئیشا کابرا ده‌ست ئه‌خاته‌بینا‌قاه‌ی ژنه، ژنه‌ش هه‌ر دوو گوی کابرا ئه‌گرێ. کابرا ئه‌لی: ئه‌وه‌چی ئه‌که‌ی؟ ژنه‌ئله‌لی: ئه‌ی تو چی ئه‌که‌ی؟ پیاوه‌ ئه‌لی: نه‌وه‌ک له‌ ده‌مته‌وه بیته‌ دهره‌وه. ژنه‌ش ئه‌لی: منیش بۆیه‌ گویت ئه‌گرم ئه‌گه‌ر که‌وتیه‌ ناویه‌وه بنه‌وم له‌گویت راتکتیشم و دهرت بینمه‌وه.

پیاوه‌ئله‌لی: که‌واته‌ هه‌چمان له‌ هه‌یج. من ئه‌یکه‌م به‌ نۆزده‌و تویش بیکه‌به‌یست. هه‌ر له‌ویدا لێک جیا ئه‌بنه‌وه.

- له‌و به‌رکیوه‌ پیاویک هه‌بوو «سۆفی حه‌مه‌سه‌ن»ی ناو بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو منالی نه‌بوو. هه‌ر ژنیکه‌ ئه‌هینا له‌پاش ماوه‌یه‌ک ژنه‌بۆ ئه‌وه منالیکه‌ بیی ده‌ستی ئه‌کرد به‌ چه‌ته‌یه‌تی. سۆفی حه‌مه‌سه‌ن بێ ئه‌زانی و ناچار ته‌لاقی ئه‌دا و ژنیکه‌تری ئه‌هینا، ئه‌ویش وه‌کوو پتیشوو دهر ئه‌چوو.

جاریک ژنیکه‌ جوانکه‌له‌و ریکوپینکی هینا که‌ له‌ ئاوی شه‌و پاریزی ئه‌کرد. به‌مه‌ زۆر دل‌ی خۆش بوو. ده‌میکیش بوو که‌ حه‌جی له‌سه‌ر واجب بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که‌سی نه‌بوو له‌ لای مال‌ه‌که‌یه‌وه داینی پێ نه‌ئه‌کرا بچێ بۆ حه‌جه‌که‌ی. ئه‌مجاره‌ ئیتر دلنیا بوو هاته‌سه‌ر ئه‌وه که‌ یه‌کینک راگرێ لا مال‌ه‌که‌ داینی با به‌شه‌و مال بی پیاو نه‌مینیته‌وه. چوو گه‌را که‌سی به‌دل نه‌که‌وت، رۆژیک کورپیکه‌ گیلۆکه‌ی به‌رچاو که‌وت پێ وت: رۆله‌ وه‌ره‌

لای مالهەکم؛ من ئەچم بۆ حەج تا دیمەووە ناگاداری مال و کابانی مال بکە. ئەمە ی پێ وت. وتی: با تاقیشی بکەمەو لە هیج ئەزانی؟ پیتی وت:

رۆلە ئەزانی کوز چییە؟ وتی: ئەی چۆن نازانم کوز ئەو کوزە لەیە کە شین ئەبێ و بە نانەو ئەدیخۆن؛ زۆر خوشە. سۆفی حەمەحەسەن وتی: خوا داویە. کورە ی برەووە بۆ مالهەو، خۆی بارگە ی پینچایەووە چوو بۆ حەج. کورە لە مالا بوو بە رەنجبەریکی باش.

کورە ی رەنجبەر بۆرە زەلامیکی چاک ئەبێ، سۆفی ژن خۆی لێ خوش ئەکا. بەلام کورە زۆر گیل ئەبێ. ئیوارە یە ک ئاگر ئەکەنەووە لە گەل کورە دا دوو بەدوو لەم بەرو لەو بەری ئاگرە کەووە دائەنیشن. حاجی ژن دەریسی لەپیدا نابێ. بەجۆری دائەنیشی کە دواپراووە کە ی دەم بکاتەووە کورە چاوی پێ ئەکەوێ. ئەلێ: خانم ئەووە ئەو قەلەشە چییە لەو ی؟ ئەویش ئەلێ: رۆلە ئەووە رۆژیک ئاغەت بەتەور داری ورد ئەکرد منیش ھەروا دانیشتبوو، تەورە کە دەریەری دای لەو ی برینداری کرد وا بەم جۆرە دەمی کراووە تەو. کورە وتی: ئەی چاک نابیتەووە؟ وتی: بەریوە لالا ئەگەر تیمار بکری چاک ئەبیتەووە، ئەبێ رۆنی تیکری.

کور ناگای لە هیج نییە زۆر بۆی ئەکەوینە خەم و بەزارەووە. ژنە ئەزانی کورە دۆش داماو ناگاشی لە هیج نییە، پیتی ئەلێ: رۆلە! خەم مەخۆ تۆ ئەتوانی تیماری بکە ی. کورە ئەلێ: ئاخەر نازانم. ئەلێ: من خۆم فیرت ئەکەم چۆن دەرمانی ئەکە ی. ھەلئەستی لنگەو قووج بۆی ئەکەوێ و بەکورە ئەلێ: وەرە ناو لنگەووە. کە ئەچێ و حەیتە بۆنی دواپراووە کە ئەکا راست ئەبیتەووە. ژنە ئەلێ: بیخەرە سەر کونە کەووە پالی پینوێ. بەلێ ئەویش وا ئەکا. لەو وەختە دا کە ئەیدوێ رەحەت بێی ژنە سەیر ئەکا کورە زۆر شرە. ئەلێ: ئەووە چییە؟ ئەلێ: خانم نازانم یا ئەمرم یا گوو ئەکەم بەخۆما. ئاغازنیش ئەلێ: قوونی خۆت توند بگرە نامریت.

ئیتەر بەم جۆرە کورە فیر ئەبیت ھەر بەینێ نە بەینێ ئەلێ: ئاغەژن ھەستە با شوین تەورە کە ی ئاغام تیمار بکە ی، بەلکوو تا دیتەووە چاک بیتەووە.

حاجی لەحەج ئەگەر پیتەووە کورە ئەچێ بەپیریەووە ھەر لەدوورەووە بانگی ئەکا ئەلێ: «ئاغا شوین تەورە کە ی تۆ کە دەمی کردبوووە لەناو لنگی ئاغازنما ھەموو رۆژی تیمارم ئەکرد، کەچی تا ئیستە ھەر چاک نەبۆتەووە».

حاجیاغای ھەناسەسارد بەجاری چوووە تاسەووە وتی: باشە باشە.

- ره‌فقی محمه‌دنه‌مین قادر مه‌لا له سوله‌یمانیه‌وه ناردی؛ وتی: سالنیک فه‌قینه‌ک له «چه‌قز» هه‌بوو، هه‌ندی ته‌له‌به هاتنه‌ئوئی. یه‌کیک له‌ته‌له‌به‌کان ویستی گالته‌یه‌ک به‌فه‌قینه‌ک به‌کا. لئی پرسنی: کاکه‌فه‌قی ناوت چییه؟ وتی: نه‌حمه‌د. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌عرا‌ینکت لئی نه‌پرسم بزائم نه‌یزانی. وتی: فه‌رموو. وتی: «یا‌احمق‌الحمار» م‌بو ئی‌عرا‌ب که. فه‌قینه‌ک وتی: به‌لئی. وتی:

یا‌حده‌رفی‌ندا‌نه‌حمه‌ق‌ته‌رخیمه	میم‌مونا‌دای‌موفره‌ده،‌مه‌عه‌فه‌ی‌میمه
فعل‌و‌فاعل‌بو‌وا‌مه‌جه‌وولن	ته‌له‌به‌حمار‌ه‌هر‌دوو‌مه‌جه‌وولن
باشه‌وا‌حمار‌ه‌هر‌ساله‌و‌ساله	به‌لام‌ته‌له‌به‌دایم‌به‌فاله

ئه‌لئی: ته‌له‌به‌که‌به‌جاری‌واقی‌ورما. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌جگار‌واش‌نه. ئه‌ویش‌وتی: کاک‌کی‌خۆم‌جوابی‌سنان،‌قوزه‌لقورته.

- هه‌ره‌ی‌ئه‌وه

جاری‌کی‌واش‌له‌«فایکه‌ن»‌به‌سواری‌ئه‌سپیک‌ئه‌دا‌به‌لای‌ده‌سته‌یه‌ک‌دا‌دانیشتی‌بون‌له‌بن‌که‌پریکا. قاله‌ناویکیان‌تیا‌بوو‌سه‌یری‌کابرای‌سواری‌کرد‌وتی: «سه‌یری‌ئه‌و‌ماینه‌که‌ن‌چۆن‌مل‌و‌کلکی‌کردوو‌به‌یه‌ک».

له‌وه‌خته‌دا‌کابرای‌سوار‌خه‌ریکی‌ئه‌وه‌بوو‌سلاو‌بکا. ماینه‌که‌ی‌سه‌رسمیکیدا،‌که‌وت. کابرا‌به‌هه‌ر‌جۆر‌بوو‌هه‌سته‌یه‌وه،‌ماین‌خۆی‌بو‌نه‌گیرایه‌وه‌چالینک‌له‌به‌ر‌ده‌میا‌بوو‌گلیر‌بووه‌وه‌که‌وته‌چاله‌که‌و‌تۆپی. کابرا‌چوو‌زینه‌که‌ی‌لئی‌کرده‌وه‌و‌دای‌به‌کۆلیاو‌چوو‌به‌لای‌جه‌ماعه‌ته‌که‌وه‌وتی: تو‌خوا‌جه‌ماعه‌ت‌ئه‌وه‌کئی‌بوو‌ئه‌و‌تیره‌ی‌تی‌گرتم؟‌وتیان‌فلان‌که‌س‌بوو. ئه‌ویش‌وتی:

«په‌ککوو‌به‌خوا‌چاویکی‌پیس‌و‌تیژی‌هه‌یه». هه‌رکه‌ئه‌و‌ئه‌وه‌ی‌وت‌کو‌توپر‌قاله‌هه‌ر‌دوو‌چاوی‌کو‌یر‌بوو. ئه‌ویش‌وتی: باوکم‌هه‌ق‌به‌هه‌ق.

- وتی‌ژنیک‌هه‌بوو‌له‌«چه‌قز»‌پووره‌خاتونیان‌پن‌ئه‌وت. مه‌شه‌وور‌بوو‌که‌چاوی‌زۆر‌پیسه. رۆژیک‌دوو‌کو‌ری‌خۆی‌له‌گه‌لا‌ئه‌بێ،‌ئه‌ده‌ن‌به‌لای‌خه‌رمانیکی‌زۆر‌گه‌وره‌دا. روو‌ئه‌کاته‌کو‌ره‌کانی‌ئه‌لئی: رۆله‌ئه‌م‌خه‌رمانه‌هی‌کییه؟‌به‌خوا‌خه‌رمانیکی‌پن‌وره‌یه. یه‌کئی‌له‌کو‌ره‌کانی‌ئه‌لئی: دایه‌-خوا‌بتگری-‌ئه‌وه‌خه‌رمانه‌که‌ی‌خۆمانه. پووره‌خاتوون‌خیرا‌په‌شیمان

ئەبیتەووە ئەلنی: «گووم خوارد تو خوا ئەووە چنگە کولۆشە کە ی^{۱۵} خۆمانە. ئەووە خۆ هەر تۆزیکە».

ئەمە یە کێکە لە نامۆزگار بە کانی رەحمەتی ئەیفەر موو:

بەزەبیت بەمانەدا بێتەووە تا خواش بەزەبیی بەتۆدا بێتەووە:

- ژنیکی جوان کە میردی چوو بێ بۆ سەفەر.

- دلسووتاویک کە یە کەمجار تووشی یارە کە ی ئەبێ و حەیتە کە ی هەلناستی.

- کابرایە ک کە ئەچیتە ژوورەووە بۆ شایەتی و کابرای تر ئەو شایەتیە ی بەدل نابێ؛

چونکە شایەتیە کە ی ئەو لە قازانجی ئەو نابێ. کابرا لینی مۆر ئەبیتەووە ناوچاوی لێ کرژ ئەکا.

- ئەو دەستە یە کە لە سەر میزی خواردنەووە دانیشتون قومیکیان خواردووە و هیشتا

سەر خۆش نەبوون عەرەقە کە یان رزاو.

- کورە گەنجیک کە بە دەست ژنیکی پیری قولترەووە گیری خواردووە.

- کچیک کە «بێ» کە ی نەماووە و شەوی گواستەووە شی نزیک بۆتەووە.

- ئەو ژنە کە جلیکی تەری لە سەر تەناف هەلخستوووە کوتوپر تەنافە کە ئەپچرێ جەلەکان

ئەکەوونە سەر خۆلە کە. ئەویش ئەلنی: ئە ی.

- عدلی باپیر هەبوو خۆی لە خۆیا دنیا یە کە ی سەر بەخۆ بوو. ئەو ژیانە ی بەلاووە ژیان بوو

کە لە گەل کورانی نەو نە مامانا رایبویری. تۆیش ئەیناسی.

جاریک شەو ئەبێ ئەو کورە ی کە دلی لەم سەندبوو وە ئاوارە ی دەشت و هەردە ی

کردبوو تووشی ئەبێ. دەست ئەکا بە گەمە و گالته کردن لە گەلیا. کورە بە مستە کۆلە بەر

ئەبیتەسەر و گویلاکی عدلی عاشق. لەم چنگە پرچییه دەستی خویناوی ئەبێ یا خوینی

خۆی یا خوینی سەر و پۆتەلاکی کاکە عدلی. ئەو نەدەتر توورە ئەبیت و دەست ئەداتە

خەنجەر لە کاکە عدلی. ئەویش ئەلنی: بە خوینی عاشقان ئەو دەستە جوانتە واکەرەنگینە،

بە خەنجەری دی نییه حاجەت. چیه ئەم جەور و ئەم کینه؟

- مه‌لا سمایلی کانیسکان جاریک له‌سه‌ربانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا بانگی ئه‌دا و به‌دهم بانگه‌که‌وه به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌رای ئه‌کرد. شیخ قادری چه‌فید چاوی لێ بوو پێ وت: مه‌لا سمایل ئه‌وه بوچ به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئه‌که‌ی؟ وتی: قوربان خه‌لک پیم ئه‌لین تو له‌ دووره‌وه ده‌نگت خو‌شه، به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئه‌که‌م با له‌ دووره‌وه گویم له‌ ده‌نگی خو‌م بێ بزائم راست ئه‌که‌ن که‌ من له‌ دووره‌وه ده‌نگم خو‌شه. شیخ قادر ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و وتی: خوا بتگری مه‌لا سمایل بو‌ خو‌ت و بو‌ قسه‌ت.

- مه‌لا‌عه‌لی حاجی ر سوول هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی جاریک ئه‌حمه‌دی کوری ئه‌که‌وته‌ناو بیریکه‌وه. مه‌لا‌عه‌لی سه‌ر شو‌ر ئه‌کاته‌وه به‌ سه‌ر بیره‌که‌دا ئه‌بیینی پێ ئه‌لێ: «کو‌رم مه‌چوو به‌هیچ لایه‌که‌دا تا ئه‌چم گوریستیک دینم و راته‌که‌شمه‌ ده‌ره‌وه».

- چه‌کیم گنیرایه‌وه له‌ هه‌ولیر وتی:

له‌گوندی قوشته‌په‌ پیاویک ئه‌چیته‌لای مه‌لا که‌ ئه‌لێ: مام‌وستا پیاو که‌ ئه‌چیته‌سه‌ر پیتشاو و -بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئه‌بینه‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: برام هینده‌ بشوا تاجیره‌ی لیتوه‌دیت.

ئه‌مجا کابرا ئه‌چیته‌سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئه‌کا به‌خویا ئه‌یشوا وده‌ستی پیا دینیت. دیته‌ ئه‌وه جیره‌ی لیتوه‌ بیت، تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لێ: «ئهی به‌کیری مه‌لاوه‌ چاک جیره‌ی لیتوه‌ نه‌هات».

- هه‌ر ئه‌و گنیرایه‌وه وتی:

له‌گوندی «عاللای» مام پیرداود ئه‌چوو بو‌ شار ژنان ده‌وریان لێ دا هه‌ریه‌که‌چه‌ند دراویکیان دایه‌ بۆیان بدات به‌شت. ژنیک له‌ناو ژنه‌کانا ئه‌ویش چوو به‌لای مام پیرداود وتی: مام پیرداود به‌سه‌ده‌قه‌ی سه‌رت بم! وی مه‌جیدیم لۆم به‌ره‌ لۆم به‌ دوو گه‌ز جانگ لۆ ئاوه‌ر کراس چم نینه‌.

مام پیر داود دوو گه‌ز جانگی لۆ هینا پلکه‌ه‌مین ئاوه‌ر کراسیکی زۆر ته‌سک و ترووسکی لێ کرد و هه‌ندیکیشی مایه‌وه‌ دای به‌سه‌ریا و چوو له‌ناو ژنه‌کانا ده‌ستی کرد به‌شایی و ئه‌یوت: هاوه‌ر کراسم به‌هاوه‌ر کراستان، چه‌قه‌لانه‌شم^{۱۶} به‌به‌رتان.

- حەممە عەلی مەلا محەممەد گێڕایەووە وتی:

جاریک لە «چنارانە» رۆژی جمعه ئەبێ و خەلکە کە هەموو ئەچن بۆ نوێژی جمعه؛ لە نوێژی جمعه شا ئەبێ چل کەس بن، ئەوان سی و نۆ ئەبن. چاوە ئەگێرن سەیر ئەکەن مامە حەممە نەها تۆوە، ئەچن بەروویا ئەلین: پیاووە تیت بێ وەرە با جمعه کەمان تەواوی بێ. ئەویش ئەلێ:

«خۆ مال و بیست نییه؛ من دوو کورم لە جمعه دایە. بەخودای بابیم! پێ بیت و ناینمە بەر بێ. لە کوێوە هاتوون بچنەووە بۆ ئەو شوێنە».

- هەر ئەو گێڕایەووە وتی:

مەلا محەممەد دەرگە لەبێ هەبوو، مەلا بوو لە گەڵاڵە. رۆژی جمعان - کە سەلامی جمعهی ئەدایەووە - هەلئەستا رووی ئەکرده خەلکە کە ئەبوت:

«سەگبایینە! چاوان زەق مەکەن، کێر و رەق مەکەن و لەقوزی ژنی خەلکی رۆکەن».

- پیاویکی سمایلعوزەیری ئەبێ بەمیوانی مەلایەک. مەلا کە دەوریەکی بچووکی چیشتی برنج لە گەڵ دوو سی نان ئەهینێ و بەمیوانە کە ئەلێ: فەرموو. کابراش دەست درێژ ئەکا بۆ پاروو. مەلا دەستی ئەگرێ و ئەلێ: «کتیب ئەفەرمووی بیسمیلا بکە؛ ئەگینە شەیاتین و جنۆکە لە گەلمان ئەخۆن». کە لە نان خواردن ئەبنەووە مەلا ئەلێ: چاوت لێ بوو بیسمیلا چەند بە بەرە کە تیبوو؟ کابرا هەر چەندە تیریشی نەخواردبوو بەناچاری وتی: بەلێ قوربان واسە.

چەند رۆژیکی پینچوو بە ریکەوت مەلا ئەبێ بەمیوانی سمایلعوزەیری. کابرا لەنگەریەکی زل نان و رۆن و شلکینە ئەهینێ و دایەنێ ئەلێ: فەرموو: مەلا قۆلی لێ هەلئەکا ئەبەوی بلی بسمیلا، کابرا توند دەست ئەگرێ بەسەردەمیا و ئەلێ: وە کەلام بیزی بیسمیلا دەم و دگانت ئەشکینم. تۆ ئەگەر نازای هەمی جن هەمی جن بکە. خۆی هەر دوو قۆلی رانەووە شینێ و دەست ئەکا بە هەمی جن هەمی جن بێنو.

- کابرایه‌کی کورد رۆژیک ئه‌بێ به‌میوانی پیاویک؛ نان دانه‌نین. میوانه یه‌که‌م پاروو هه‌لئه‌گرێ بیبا بۆ ده‌می، خانه‌خوێکه ئه‌لێ: «برا راوه‌سته پارووه‌که‌ت مویکی پێوه‌یه». کابرا ئیتر پارووه‌که‌دانه‌نی و ئه‌کیشیته دواوه.

خانه‌خوێکه ئه‌لێ: ئه‌وه‌بۆچی چوینه‌دواوه؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: «به‌خوا برا تو ئه‌وه‌نده به‌رچاو تەنگ بی وه‌ها سه‌یری پارووی هه‌وه‌لم بکه‌ی من ئه‌م نانه‌م بێ ناخوری».

- که لای ئه‌لێ: له‌ شیخ مراد ئه‌پرسی ئه‌لێ «سه‌ید قلیه وه‌ قاف که‌نه‌ی یا وه‌غه‌ین؟» ئه‌ویش ئه‌لێ سه‌ید که‌لای: نه‌وه قاف که‌نه‌ی نه‌وه‌غه‌ین؛ وه‌ گوشت که‌نه‌ی، بچوو قهری باره‌ تا بخونه‌ی.

- سالیکی له‌ زه‌مانی تورکه‌کانا «داسنی» کوشتن باوی په‌یدا کردبوو؛ خه‌لکی زۆر ئه‌چوون. هه‌ر که‌س که‌ ئه‌هاته‌وه سه‌ری داسنیکی ئه‌کرد به‌ شیر وه‌ یا تفه‌نگ حسکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه به‌خه‌لکی پیشان بدا که‌ داسنیکی کوشتووه.

باوکی عه‌زه‌کونه‌ماسی هه‌بوو ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌وه عیله‌چاره‌دا رۆیشتبوو. له‌وه‌لاوه که‌ هاتبوونه‌وه ئه‌ویش «پێ»یکی کردبوو به‌سه‌ر لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌یا. لێیان پرسی ئه‌مه‌کی کوشتوویه‌تی؟ وتی: من. وتیان ئه‌ی سه‌ره‌که‌یت بۆ نه‌هینا؟ وتی: «تا من فریا که‌وتم چوومه‌سه‌ری، سه‌ری پێوه‌نه‌ بوو؛ بردبوویان».

- کابرایه‌کی قه‌لخانه‌ی بێ تووتنی هینابووی به‌سه‌ریا، له‌وه‌ولانی کرماشانه‌ رۆژیک سواری خانمیک ئه‌بیت. له‌ وه‌ختی ئیسا خانم -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. کابرا ئه‌لێ: خانم دوا‌ی خۆت بگره‌. خانمیش ئه‌لێ: «ئاغا له‌ ئشق ئه‌وه سه‌ر سووره‌ی تو توانای دواگرتم چووه».

- کابرایه‌ک له‌وه‌گه‌رمیانه‌ مریشکیک ئه‌که‌ری و ئه‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه‌. وه‌خت نزیکه‌ی ره‌مه‌زان ئه‌بێ. مریشکه‌که‌ ئه‌دا به‌ژنه‌که‌ی و پتی ئه‌لێ: ئه‌مه‌ هه‌لگره‌ بۆ ره‌مه‌زان. کابرایه‌کی قوماریازی ره‌مه‌زان ناو گویتی لێ ئه‌بێ، ده‌نگ ناکا تا ده‌رفه‌تی بۆ هه‌لئکه‌وی. رۆژیک می‌ردی ژنه‌ له‌مال نابێ، کابرا خۆی ئه‌کا به‌ ژووره‌وه ئه‌لێ: لاله‌م ناردمی بۆ مریشکه‌که‌. ژنه‌ش ئه‌لێ: بۆچی تو ره‌مه‌زانیته‌؟ ئه‌لێ: به‌لێ. ژنه‌ئه‌چی له‌ کولێن مریشکه‌که‌

دەرگا، دەرپێ لە پێدا نابێ، مالی حەلال دەرئەکەوێ. کابرا لە دواوە خۆی پێدا ئەدا و ئەبێ بەزاوا. ژنە مەریشکی بۆ دەرئەکا و ئەیداتێ. کابرا بەنان و گانەوێ لێ ئەدا ئەروا. ئیوارێ ژنە میردەکە ی دیتەوێ پێی ئەلێ: رەمەزانی باوێ حیزەت مەریشکە کەم دایێ رزگارم بوو لە دەستی. کابرا ئەلێ: رەمەزانی چی؟ ئەلێ: ئەی تۆ نەتوت مەریشکە کە بۆ رەمەزانی؟ مەیش لێم پرسێ تۆ رەمەزانی؟ وتی ئا؛ ئیتر دایم. کابرا وتی: بەخوا چاکی گایت. ئەویش وتی: تەرخێو با مە سەرم لە کولانە کەدا نەبوایە بێتوانیایە بێگامایە.

- ژن و میردێک لێک زیز بوو بوون. وا دیار بوو ژنە کە لە میردە کە زیز بوو بوو؛ ئیتر لە بەرچی ئەوێ نایزانم؛ رەنگبێ تۆ بیزانی. ئەمانە منالیان هەبوو. روژیک پیاوێ کە دانوولە ی بۆ منالەکان کردبوو، بۆ دانا بوون. پێی وتن بۆخۆن دە ی با کێرتان ئەستور بێ. ژنە کە ی لە قوشبێتیکەوێ گوی لێ بوو وتی: «ئە ی دوزمێ لەشی خۆت! خۆت بۆ دوو دەنک ناخۆ ی؟ هەر ئەیکە ی بە قورگی ئەوانا».

- پیرە ژنیکی زۆر پەرپووتی پیر هەبوو. لەوانە بوو لەبەر پیری تۆزێ ئەقلە کەشی کەم بوو بوو. کور و کال ئەکەوتنە شوینی ئەیانوت نە نەدەنگی ئەوێ خوارووەت چۆنە؟ ئەویش دەستیکی ئەخستە سەر دەمی و ئەویتری ئەخستە سەر دواپراوێ کە ی و ئەیوت: «تا ئەو بیهوی ئەوێش ئەیهوی».

- عوسمان محەمەد سەلح گێرایەوێ وتی:

تازە ئەم قەسە یە داها تێو کە هەر شتیکی ناخۆش رووی بکر دایە تە یە کێ پێیان ئەوت «گۆی مەدەرێ پێچی مێزەرێکە»؛ واتە زوو بە سەر ئەچن. پیاویکی کویری قەسە قوت هەبوو لە سولە یمانی براهەکی لە سەر هەر شتیکی، پانزە سال ئەبو لە بەندیخانە بوایە. خەلکوخا ئەچوونە لای براهەکی دلێان ئەدایەوێ ئەیانوت: «هێچ نییە، پێچی مێزەرێکە. ئیشە لالا زوو رزگار تەبێ». ئەوێ نەیان ئەم قەسە بێ و تێو ئیتر جیقلدانە ی هەلنەگرت وتی: «کورە لە قەبری دایکی ئەو مەلایە ئەبەم کە بە پانزە سال مێزەری ئەبەستیتەوێ».

- کابرایه‌ک له «ته‌ویلله» هه‌بوو «زۆراب» ی ناو بوو؛ نوێزی نه‌ئەکرد. کابرایه‌کی درواسییان هه‌بوو پتی وت: «ئه‌گەر نما نه‌که‌ری سان مه‌کشوت». ئه‌ویش له نوێزی ئیواره‌دا سه‌ره‌تا چوو هه‌مگه‌وت و ده‌ستی پینکرد. نه‌یه‌تی هینا وتی:

«نه‌یه‌تم هه‌ن یه‌ری رکا‌تی نما که‌روو په‌ری سانی. ئانه‌ی نه‌یه‌ت مارۆ زۆرابه‌ن. الله‌اکیر».

- جاریک فه‌قیق ئه‌چینه‌ خزمه‌تی شیخ بابه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی ئه‌لی قوریان: «کافیه» م کردوو به‌شعر. ئیسته‌ نیوه‌ شعریکم داناوه، نیوه‌که‌ی تریم بۆ نایه‌ت. ئه‌لی: ئه‌و نیوه‌یه‌ چیه‌؟ تا من نیوه‌که‌ی ترت بۆ دانیم.

ئه‌لی قوریان! «الکلمه‌ لفه‌ وقع». شیخ بابه‌عه‌لیش ئه‌لی: «کیزی که‌رم به‌قنگت وئ».

- کابرایه‌کی کۆیه‌یی عه‌زیزی ناو بوو، جاریک ئه‌چینه‌ شاخه‌پیسکه‌ له‌ مالی ناسراوه‌که‌یا نان و ماست ئه‌خوا. ده‌م ولێوی پاک ناکاته‌وه‌ ماسته‌که‌ هه‌روا به‌ لیویه‌وه‌ ئه‌بێ. به‌و جۆره‌ ئه‌چینه‌ لای کویخا هه‌وێز. کویخا هه‌وێز لێی ئه‌پرسی: عه‌زه‌ ئه‌وه‌ چیت خواردوو؟ ئه‌لی: کویخا وه‌للا ئیسته‌ گه‌یشتمه‌ جێ له‌ مالی خانه‌خویکه‌ما مریشکینکیان بۆ کوشتبووومه‌وه، به‌بێ تۆ ناخۆش، مریشکم خوارد. کویخا هه‌وێزیش ئه‌لی: وه‌للا عه‌زه‌ راست ئه‌که‌ی؛ ئه‌وه‌ ته‌ریقنه‌که‌ی به‌ به‌ر کولانه‌که‌وه‌یه‌.

- مه‌لا محمه‌دی ده‌له‌گه‌له‌یی له‌گه‌لاله‌ رۆژی جمعان خوتبه‌ی ئه‌خویند. که‌ ئه‌چوو هه‌م مه‌نبه‌ره‌که‌ داریکی ئه‌گرت به‌ده‌سته‌وه‌ له‌ کاتی خوتبه‌ خویندنه‌وه‌که‌دا رایئه‌وه‌شاندا. پتیان وت: مامۆستا خه‌تیب که‌ ئه‌چینه‌ سه‌ر مه‌نبه‌ر شیر ئه‌گرێ به‌ده‌سته‌وه، تۆ له‌ باتی شیره‌که‌ داریک ئه‌گری به‌ده‌سته‌وه؛ ئه‌وه‌ بۆچی؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: ئه‌م توله‌ بابانه‌ پیبوست ناکا من شیریان بۆ بگرم به‌ ده‌سته‌وه، ئه‌گەر به‌ گویان نه‌کردم به‌م داوه‌ سه‌رو به‌چکیان ئه‌نیمه‌ یه‌ک و ئه‌یاترینم به‌ بۆ گۆری بایانا.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و خواره‌ کورپکی هه‌بوو یه‌کینک لێی پرسی: به‌روا ئه‌که‌ی ئه‌م کورپه‌ت هه‌چی له‌ تۆ ناکا. ئه‌ویش وتی: «برا بۆچی درواسی دیلی مناله‌کانمان له‌خۆمان بکه‌ن».

- کورپیکى باقلانى چووبووه فهقیتى گه‌یشتبووه کتیبى «النموسج». هدرکه کتیبه‌کەى نه‌گرت به‌دهسته‌وه خەوى لى نه‌که‌وت. وه‌ختى سەردانى مالى خویان هاتبوو چووه‌وه بو سەردان. مانگایه‌کیان هه‌بوو زۆر لاسار بوو، نه‌یه‌ه‌یشت بیدۆشن. دایکى کورپه به‌ته‌واوى به‌دهسته‌وه که‌وتبووه عەزیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکى کورپه‌مانگای هیناوه‌گویره‌که‌کەى خستۆته به‌رده‌مى، خۆشى گۆرانى بو نه‌لئى؛ که‌چى مانگا هەر له‌قه نه‌هاوێژى و نایه‌لئى بیدۆشن. کورپه‌ى فهقى هەرکه‌چاوى به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «النموسج» که‌کەى هینا له‌به‌رده‌مى مانگادا بانى کرده‌وه. دایکى وتى: ئە‌وه‌چى نه‌که‌ى رۆله‌؟. فهقى وتى:

دایه‌ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ى لئى نه‌زرى، هەر ئیسته‌خه‌وى لئى نه‌که‌وى، به‌ئاره‌زووى خۆت و به‌شینه‌بى بیدۆشه. من هه‌موو جار که‌کتیبه‌که‌ئە‌گرم به‌دهسته‌وه‌خه‌وم لئى نه‌که‌وى. لیگه‌رئى ئیسته‌ئە‌میش خه‌وى لئى نه‌که‌وى. هەر تو ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ى نه‌زرى.

- عوسمان شاربازیرى گێرايه‌وه وتى:

له‌و به‌ر کئوه‌کابرايه‌کى ره‌زاقورس نه‌بیت به‌میوانى مالتیک. توژى ناسراوى پینشوویان هه‌بوو له‌گه‌ل ماله‌که‌دا. کابرا بو‌ى دانه‌کوتى و هەر ناروا. ماله‌که‌ش هەرچه‌نده‌ پلارى تئى نه‌گرن کارى تئى ناکا.

رۆژیک ژنى خانه‌خویکه‌ پئى نه‌لئى: ئیسته‌مناله‌کانت به‌سته‌زمانانه، له‌واندیه‌له‌به‌ر ئە‌وه‌که‌ده‌میکه‌نه‌یاندیویت نه‌بئ دلیان زۆر ناره‌حه‌ت بئى. ئە‌وه‌هیچ بیریان ناکه‌یت له‌وانه‌یه‌ئیمه‌بیریان نه‌که‌ین، تو چۆن نه‌بئ بیریان نه‌که‌ى؟ توخوا که‌چووته‌وه‌له‌باتى ئیمه‌ش چاوت پینان بکه‌وى. کابراى میوان وتى:

وه‌للا راست نه‌که‌ى وه‌خته‌سویم بپه‌ته‌وه‌بۆیان. هەر ئیسته‌ئە‌چم رانه‌سپیرم هه‌موو بین بو ئیره‌با ئیوه‌ش چاوتان پینان بکه‌وى. ئە‌وه‌باشتره‌بو سوکنایى ئیوه‌تا من خۆم به‌ته‌نیا بچم و بیانبینم.

- زه‌مانى زوو ئە‌وه‌ى که‌ئیسته‌پئى نه‌لئى «مه‌حامى» وه‌یا «پاریزه‌ر» دانه‌هاتبوو. له‌باتى ئە‌م ناوه‌«ئە‌وقات»، وه‌یا «وکیل مرافعه‌» هه‌بوو. هەر کاره‌ساتیک رووى ئە‌دا سه‌هرچاوه‌ى هه‌موو «مه‌لا» بوو که‌ئە‌و کاره‌ساتانه‌ى نه‌بریه‌وه. به‌مانه‌ئە‌وترا «شه‌رع». جسا ئە‌گه‌ر

کاره‌ساتیک رووی بدایه داواکه‌ر وه‌یا داوا لیکراو نه‌وقات وه‌یا «وکیل المرافعه» ی رانه‌گرت. ثم نه‌وقات و وه‌کیل مرافعانه‌ش هه‌ر مه‌لا وه‌یا میرزا بوون.

جاریک کارایه‌ک جنیو نه‌دا به کارایه‌کی تر، نه‌لئ: کیری رووت به‌قوزی دایکت. کارا چوو له‌لای مه‌لا شکاتی کرد که جنیوی وای داوه‌تن. مه‌لا ناردی به‌شوین نه‌ویترا. نه‌ویش له‌به‌ر نه‌وه که نیشه‌که زل بوو، «وکیل مرافعه» یه‌کی راگرت. هه‌موویان چوونه له‌لای مه‌لا مه‌لا رووی کرده‌کارای جنیوده‌ر، که تو جنیویکی وات داوه به‌م پیاوه و نه‌مه «قه‌زف» ه «وکیل مرافعه» هه‌لیدایه وتی: نه‌مه جنیو نییه، با نه‌گه‌ر کیزه‌ک‌ش کیری باوکی بی. مه‌لا رووی کرده جنیویندراو وتی: هیچ هه‌قیکت نه‌ما به‌سه‌ر نه‌و پیاوه‌وه. نه‌مه «قه‌زف» نییه. برۆ با کیری به‌قوزی دایکی «وکیل مرافعه» بین. «وکیل مرافعه» ده‌می نه‌بین به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و رازی نه‌بین به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر.

- کارایه‌کی «که‌له‌کن» ی نه‌چینه‌له‌ی مه‌لا توفیقی عه‌تار نه‌لئ: نه‌و رۆژه چوو مه‌ پیره‌مه‌گروون. له‌ وه‌ختی هاتومه‌ته‌وه مووی ریشم هه‌مووی ژان نه‌کا. نایزانه به‌خیری خوت ده‌رمانیکم ناده‌یتی توزی چاک بیی. نه‌ویش نه‌لئ: چیت خواردوه‌ه؟ نه‌لئ: وه‌للا له‌وی پارچه‌ی نانم به‌سه‌ه‌وله‌وه خوارد. نه‌لئ: برۆ مردوت مرئ! بمره بو خوت. نه‌ خواردنت له‌ خواردنی موسلمان نه‌کا نه‌ ده‌ردت له‌ده‌ردی گاوران نه‌کا.

- دل سووتاو یک ده‌می سال بوو دلی چوو بوو له‌ یاره‌که‌ی، هه‌ر به‌شوین هه‌لیکا نه‌گه‌را له‌ جینگایه‌ک ده‌ستی که‌وی. ئاخری له‌ پاش چاوه‌روانیه‌کی چند ساله، جاریک له‌ شوینیکی بی ده‌نگدا ده‌ستی که‌وت و خوی تیه‌له‌سوو؛ به‌لام حه‌یته له‌ خه‌ودا بوو هه‌ر بو‌ی هه‌لنه‌ستا. نه‌مجا به‌ناچاری رووی کرده یار و وتی:

له‌پاش چند سال که‌ریمان که‌وته ناو ده‌وله‌تسه‌رای رانت، وتت لاجۆ له‌ خه‌ودایه بلوورینم چیه‌کارت. یاریش ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: ده‌می بوو لافی مه‌ردیت لی نه‌دا نشته‌ر له‌ کارایه، که‌چی وه‌ک په‌تکی باره به‌لم سه‌ری شوپی له‌ نه‌رزایه.

- نه‌حه‌ی ناسر وه‌کوو گوینده بوو رهنش بوو. هه‌ر شتیکی به‌سه‌ر به‌هاتایه خوی نه‌یگرایه‌وه؛ ده‌نگی نه‌وه‌شی هه‌بوو که‌ سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل منالاندا هه‌یه. نه‌حمه‌ده‌عزیزتاغا بو‌ی گیرامه‌وه وتی: نه‌حه‌ی ناسر خوی بو‌ی گیرامه‌وه وتی:

ئەوا جارېك لە كەركووك منالېكم تاو دا بىردمە شوپىتېك. كە ھاتىنە دەرەو ھە گوېم لى بوو منالېكى تر بەو منالەى وت: ئەو ھەچىت ئەكرد لەگەل ئەو پىاوەدا؟ وتى: وەللا بىردمى كىشامى بەسەر خۇيا. منىش وتم: سوبحانەللا ھەتو بازىش حەرام بوو، مەگەر بە وەلى و دوو شاھىد نەبى.

- دىسان ھەر ئەو گىراپەو ھە وتى:

ئەھەى ناسر وتى جارېك ھەتوېكم تاو دا بەدوو تارانى. ھەتو ھە وتى: ھەر بىخەرە ناو رانم واز بىنە. وتى منىش وتم ئەو ھەتو ئەلنى چى؟ من ئەو ھە چل و پىنچ سالە لەناو رانى خۇمايە. جا ئەگەر واپى ئىتر ئەم دوو تارانى ھە بۇ بەدەم.

- سەى كەرىم لای شىخ حەمامەدىن گىراپەو ھە وتى:

ئەوا لەباخەكۆن مەجلىسى شىخ پىرە. مېرىد و سۆفەكى زۆر دانىشتوون. لەو ھەختەدا سۆفى رەشىد كەردى بەزوروا و ھات. شىخ فەرموئى: سۆفى رەشىد! شىخ حەبىبەللاى خۆشت چۆنە؟ ئەو پىش سى و دووى لى ئەكرد وتى: ھەمىرى نەمىنى وەو ھەكەى خۇى گا. ئەمەش ئەو ھە بوو كە چوو ھە خوازىنى زىك بۇ كورەكەى. ئەوانىش و توویانە كورەكەت پىا و نىبە؛ و تویە كە واتە بىدەن بۇ خۆم. ئەوانىش داویانى.

- مەلا سەمىلى كانىسكانى جارېك تووشى كورېك ئەبى، سا لەبەر ھەر شىك ئەبى سەر ئەخاتەسەر كورەكە. كورەى تۆزى خۇى ھەلئەگوشى و ناوچاوى دىنئەو ھەك، وەكوو ھەكى زانىكى پىو ھەبى. لىى ئەپرسى ئەو ھە چىتە؟ كورە ئەلنى: وەللا دوومەلم دەر كەدو ھە. ئەلنى: لەكوى. ئەلنى: بلامانى لەكونى قنكەمەو ھە. ئەلنى: ھەتو تۆقسە ھەك بەكە بچىتە ئەقلەو ھە. ئەلنى: چۆن؟ ئەلنى: دەمەل ھەدەتى وایە لە شوپىنى تەنگ دەر ئەچى، چۆن لە شوپىكى فراوانى ئەو ھە تۆو ھە چوو ھە؟

- دەر وپش حەمەھەلى باخانى گىراپەو ھە وتى:

جارېك رىم كەوتە زىو ھەبەى پىرەمەگروون. رۆزى جەمە بوو چوووم بۇ مزگەوت بۇ نوپۆ. مەلاكە دەستى دا بە خوتبەو ھە (ناوى مەلاكەشى وت بەلام راستى من لەبىرم نەماو ھەكى وت). كورېكى ھەبوو لەو كاتەدا ھات دەستىكى خستە ئەم لای دەرگاگەو ھە دەستەكەى تىرى خستە

ئەو لایەوه. ئەوا مزگەوتەکش پره له خەلک. بانگی کرد بابە! کەرەکه ئەگیت یا بیسەم بۆ لەوه‌ر؟ بابیشی هیچ خۆی تیک نەدا وتی رۆله بیسە.

- کابرایەکی سمایلەوزەیری هەبوو لەو ولاتی چەقز و قایکەندە دەرویش رەحیمی ناو بوو. ئیش و کاری هەر دزی بوو. شەویک ئەچنی بۆ دزی و هیچی دەست ناکەوئ. کەرەکیکی پێ ئەبێ دایەکەنێ ئەیداتەبەن دەستی و دیتەوه. ژنەکە ی ئەچی بە پیریەوه. کەرەکە ی بۆ گرتۆلەکی لێ وەرئەگرئ. لای وائەبێ بوخچە جلی دزیەتییه هیناویەتەوه. کەسەیر ئەکا ئەما کەرەکەلۆتی رەحیمە. ئەلئ: رەحیم ئەوه چیت هیناوه؟ ئەلئ: ئەوه کەرەکە. ئەلئ: مال ویران ئەوه کەرەکەکی خۆتە. ئەلئ: ئافرەت دەنگ مەکە ئەگەر بەدەستی خالی بهاتمایەوه کسەمەکەم لێ تیک ئەچوو، ئەوه‌م لەخۆمان دزیوه تا بەدەستی خالی نەگەریمەوه.

- مەحموواغا هەبوو لەو ولاتی دیوکریه. لەکاتی خۆیا دلی چوو بوو لەژنیکی پشت ماله هینابووی. کورپیکی لێ بووبوو، کورپ گەوره بوو و بوو بەکورپیکی قۆز و جەحیل و لەراستیدا پیاویکی پیاوانە ی لێ دەرچوو بوو، بەلام باوکی هەر لینی رازی نەبوو و بەلکوو هەموو جار هەر قسە ی پێ ئەوت و لەوانەبوو لە گەل کورپەکانی تریا -کە لە ژنیکی تر بوون- جیای ئەکردنەوه. کورپە لە باریا نەما ئیتر رۆژیک وتی: تۆ ئەم هەموو قسە یە بە من ئەلئێ بەبەر ئەوه یە کە دایکەم پشت ماله یە. ئەمەسووچی خۆت بوو یا تۆزێ خۆت بگرتایە بچوویتایە ژنیکی خانەدانت بهینایە با کورپیکی ببوایە وەکوو خۆت و براکانم بیاو بوایە. مەحموواغا سەری داخست و وتی: رۆله! تۆ کورپیت من بە هەلەدا چووم.

- سالیکی دەستە یەکی کورپ و کالی سولهیمانی بۆ سەیران ئەچن بۆ سەراوی سوبحاناغا. لە سەر کانیه کە رایەخی لێ رانەخەن و بەزمی خواردنەوه ئامادە ئەکەن. پیرە ژنیکی جافی ئەو ناوه وا دیار بوو ئەو ساله له عییل بەچنی ما بوو. بەلایانا تێ ئەپەرئ سەیر ئەکا ئەوانە شووشەو قاپیان داناوه و شتیکی ئەخۆنەوه. بە لایانەوه رانەوهستئ و سەیریان ئەکا. لەپاشا ئەلئ: ئەرئ برا ئەوه شەرەوتی شارییە ئەیخۆنەوه؟ ئەوانیش ئەلئ: بەلئ. ئەلئ: ئا قومیکیش بەدەن وەمن. ئەوانیش لەناو پەرداخیکا لەو شتە خۆشەکە بۆی تێ ئەکەن و ئەیدەنئ. ئەویش ئەینئ بەسەرەوه. کە ئەیخواتەوه تۆزئ کە یف ئەیگرئ و بزە یەکی بۆ ئەکا. ئەلئ: برا وە کەلام چکی تفتوو وەلئ فرەخۆش وو؛ ئا قومیکێ تریشم پێ نادەن؟ ئەوانیش

قومینکی تری ئەدەنی. پیره ژن بەتەواوی سەرخۆش ئەبن و نەشئە ئەیگرئ. ئەلئ: ئا تو دەنگ! ئەری کورەشاری ئا لەم شەرەتی ئیوہ ژنەکانیشتان ئەیخۆنەوہ؟ ئەلئ: بەلئ: ئەلئ: دە سا وەو سەسە ساقە ھەرچن ژنەکاتتانه وەشەو و وەرۆژە ھەر خەریکی مینخ وەنی کوزیان. ئیوہ کەستان باوکی خۆتان نانسەوہ.

- کابرایەک کورپکی ھەبوو ھەر جارە ئامۆزگاری ئەکردو ئەیوت: رۆلە ھەموو جار پیت ئەلئیم: تو ئەبن بۆ ژیانئ باشەرۆژت شتیکت بەدەستەوہ بئ بۆ ئەوہ پیتوہ بڑیت. پیت ئەلئیم تەنافبازی فیر بیه. ھونەری سەرمەقولات، جوئ سەگەوانئ فیر بیه، قۆمەشکەنی فیر بیه، چەقەنەئ مەلا سمایلی فیر بیه. لۆتیه تی فیر بیه، چاک مەیموون ھەلپەریتە. ھەموو جار ئەمانەت بئ ئەلئیم ھیچ بەگویم ناکەئ. ئەمە ئاخر جارە پیت ئەلئیم، ئیتەر لە تاقتەما نەماوہ، ئەگەر بەگویم نەکەیت ئەتخەمەبەر خویتدنی مەلا بۆ ئەوہ ببی بەعالم و زانا؛ ببی بەشاعرو دانا. ببی بەفەیلەسووفینکی توانا، ببی بەپارچەگەوھەریکی درەخشان لە ھەموو ھونەریکا. بەلام شتیوی شەوت نەبئ بیخۆئ و کەسیش پیت نەلئ کەرت بەچەند.

- ھیمنی شاعر بۆئ گیرامەوہ وتی:

کورپکی زیرەک ھەبوو لەو سەرە لە گەل دەستەیکە رەفیقیا جارپک خەریکی شەراب خواردنەوہو کاغەزبازی بوون. خەبەریان بۆ ھیننا وتیان باوکت مرد. وتی: ھەموو کەس ئەمریت. وتیان کەوتۆتە ناو بیری ناو ھەوشەکەتانیوہ، ترنجاوہ تە ناویوہ دەرناچیت. وتی: ئەو بیرەئ مالی ئیمە خۆم ئەیزانم شیریش بکەویتە ناویوہ تیا یا ئەترنجئ و ئەمرئ؛ ئیستە ئەو چۆن تیا یا نامرئ؟ دەستیشی ھەر بەکاغەزەکانەوہیو کاغەز فری ئەدا ئەلئ: نایە کۆرە کە بەجئ بیللم.

وتیان بچۆ دەریکە. وتی: وەختی خۆئ من نەمئەتوانئ لە شوینی خۆئ بیجوولئیم، ئیستە چۆن ئەتوانم کە ترنجاوہ تە ئەو بیرەوہ دەریکەم. وتیان باشە ئیمە دەری ئەکەین لەبیرە کە، بەلام لەگەلمان وەرە بابچین کفن و دفنی کەین و بینئژین. وتی: مردووشۆر ھەیەخۆ من نایشۆم، بچن بھینن ئەو ئەیشوا. ئەگەر زێر و زیویش بئ من بڕوا بە ئیوہ ئەکەم بچن بینئژن منی ناوئ.

- ھەمەبەگی حاجی رەسوول بەگ گیرایەوہ وتی:

له‌تاریهر عیقل سهره و ژورر ئه‌بوونه‌وه بۆ کویستان، دوو سواری بناری هه‌له‌بجه به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رن ته‌ماشاش ئه‌که‌ن وا دوو کوری عه‌شیره‌تی که‌ماله‌یی چالینکیان هه‌لکه‌ندوووه پیاویکی ریش سپی خه‌ریکه نان و ماست ئه‌خوا. کوره‌کانیش به‌لایه‌وه قنچه‌که‌یان کردوووه و سه‌یری ئه‌که‌ن. سواره‌کان ئه‌پرسن له‌کوره‌کان ئه‌لین: ئه‌مه‌چییه؟ ئه‌وانیش وتیان:

برا ئه‌مه باوکمانه. پیر بووگه بۆمان ناگاته کویستان. عیقل خه‌ری کرد چوو؛ ئیمه به‌جی ماگین وه‌لایه‌وه. نان و ماستمان بۆ دانیاهه بیخوا. ئه‌و چاله‌شمان بۆ هه‌لکه‌ندگه که‌نان و ماسته‌که‌ی خوارد بیخه‌ینه چاله‌که‌وه دایبۆشین با قه‌ل و دال له‌م چۆله‌وانیه‌دا نه‌یخوا. خیرا ئیمه‌ش به‌چین وه‌شوین عیقلدا بیانگه‌ینی.

پیاوه‌ی هه‌زاریش واهه‌ر خه‌ریکه ملجه‌ملج نان و ماستی خۆی ئه‌خواردو بزه‌بزه سه‌یریان ئه‌کا نازانی دنیا چ باسه.

وتی: وتمان کوره‌هه‌ی زۆلینه ئه‌مه ئیوه‌چی ئه‌که‌ن؟ ئه‌وانمان دایه‌ به‌ر قوناخه‌ تهنه‌نگ ده‌رمانکردن و پیاوه‌که‌مان خسته‌ پاشکۆی خۆمان هینامانه‌وه به‌خێومان کرد تا عیقل گه‌راپه‌وه بۆ شاره‌زور. هه‌تیوه‌کان باوکه‌که‌یانمان پێ دانه‌وه هه‌تا چهند سالی دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر ماو پاشان عه‌مری خوا‌ی کرد.

- ئه‌وره‌حمانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی جاریک بۆ نوێژی نیوه‌رۆ ئه‌چینه‌ مزگه‌وتی خومخانه‌ بۆ نوێژکردن. ئه‌چینه‌ سه‌ر ئاوده‌سته‌که‌و دیته‌ده‌ره‌وه‌وه ده‌عباکه‌ی ئه‌گرئ به‌ده‌سته‌یه‌وه له‌به‌ر ئاوده‌سته‌که‌دا ئه‌گه‌رئ و ئه‌کوکی و هه‌ر جاره ئه‌یسوی به‌دیواره‌که‌دا. ئه‌مه به‌ راویژی ئه‌و نوێژکه‌رانه‌که‌ پیر ئه‌بن ئه‌لین «استبرا».

وه‌ستا گوروونیش هه‌ر بۆ نوێژ ئه‌چینه‌ئهو‌ی. که‌ئه‌بینی ئه‌وره‌حمان وا ئه‌کا پێی ئه‌لی:

که‌ئه‌وره‌حمان دیواره‌که‌ت کون کرد، ده‌ واز بینه. ئه‌ویش ئه‌لی:

وه‌ستا گوروون به‌و سه‌ختی و ره‌په‌ نه‌ماوه که‌ تۆ چاوت پێ که‌وتبوو.

- حاجی حسینی کانی که‌وه‌یی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی ماله‌که‌ی نزیکه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. قایی حه‌وشه‌و بانئ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سوله‌یمانی هه‌موو شه‌ق و شه‌ر بوو. حاجی حسین هیشتا حه‌جی نه‌کردبوو. حاجی مه‌لا ره‌سوولیش ما‌بوو. شه‌ویک دز دیت ده‌رگا شه‌ق و شه‌ره‌که‌ی مالی حاجی حسین ئه‌دزی. ده‌رگا به‌که‌لکی هه‌یج نه‌ده‌هات، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه دنیا زستان و سارد بوو بۆ سووتان باش بوو. ئه‌ویش شه‌وی دوا‌یی ئه‌چین

دەرگای مزگەوتەکەى حاجى مەلا رەسوول ئەگرى بەکۆلەووە ئەبەيتى لەشەوین دەرگای
 حەوشەکەى خۆيانى دائەنى. مالهە راست بەرانبەرى مزگەوتەکە بوو. بەيانى حاجى مەلا
 رەسوول ئەچى بۆ مزگەوت سەیر ئەکا دەرگای مزگەوت نەماووە وابە مالهەکەى حاجى
 حسینەو. ئەچیتە لای حاجى حسین ئەلى: بۆچ ئیشى وات کردووە دەرگای مالى خوا
 چۆن ئەبەى؟. ئەویش ئەلى:

حاجى مەلا رەسوول دز قاپى حەوشەکەى منى دزیو، خوا دزەکە ئەناسى بیدا بە
 دەستەووە قاپى مالى خۆى بەریتەو.

ئەحەى کەنوو نەخۆش ئەکەوئ. ئەو سەردەمەحەکیمیک لەسولەيمانى ئەبى ئەچیتەلای
 حەکیمەکە دەرمائىکى بداتى و چاریکى بکا. حەکیمەکە لە پاش تەماشاکردنى ئەلى:
 خالەحەمدە تۆ لە دل خالیەتیهووە وات لى هاتووە، ئەگەر دلت تۆزى هیزىکى تیکەویتەووە
 چاک ئەبیتەووە. دەرمانەکەشى ئەو یە بىنى تا سى رۆژ هەر رۆزى دوو جار بەيانى و ئیوارە
 دوو فرووجى سوورەووەکراو، دوو شلکینە بە رۆن، چوار هیلکە بە میخلەمە بخۆى و کاسە یە
 فەرنى بکەى بەسەریا. پاشان هیلنج بەدەى برشیتەووە تا سى رۆژ ئەمە بکەى ئیتر چاک
 ئەبیتەووە. ئەحەى کەنوو تۆزىک رانەمىنى و ئەلى:

حەکیم باشى! ئەو تۆ بەریشى خۆت پى ئەکەنى یا بەریشى من؟ ئەوانەى تۆ ئەفەر موویت
 ئەگەر یەکیکى تر بىخواو برشیتەووە من سینەباز ئەيقۆزمەو.

- مەلا حەسەنى قازى خۆى گىراپەووە وتى:

ئەوا قازین لە چوارتا؛ ژنىک دەستى پیاویکى گرتبوو هاتتەلام. ژنە وتى: قوربان جەنابى
 قازى! ئەم پیاووە میردەمە ئەمەوئ تەلاقم بەدا و لە کۆلم بىتەووە. وتم: داىکم تەلاق شتىکى باش
 نىبە. بۆچ تەلاقى لى وەرئەگرى. پاش ئەووە ئەگەر تۆ داواى تەلاق بکەى هەموو حەق و
 حوقوقىکت ئەروا. ژنە وتى قەبوولمە. وتم: ئاخەر لە بەرچى وا وەرەز بوویت، نەفەقەت
 ناداتى چىبە؟ وتى: قوربان نەفەقەم ئەداتى، بەلام... وتم دەداىکم قسەبکە. ژنەوتى: قوربان
 شەرع شەرمى بۆ نىبە، شەوئ دەدوانزە جار هەلئەستیتە سەرم. من تاقەتى ئەوهم نىبە.

وتى: ئەمەم بەلاووە سەیر بوو. پیاووەش هىچ دەنگ ناکا. وتى: رىکم خستىن لەسەر ئەووە
 کە شەوئ پىنج جار ئیشى شەرعى بکەن و لەو زىاتر نەبى. ژنە رازى بوو. پیاووە هەلیدایە
 وتى: قوربان پرسىارى لى بکە ئەگەر پىوېستەم بە بەرکۆل و قەرەز هەبوو ئەمداتى؟ ژنە بەمەش

رازی بوو. له پاش سې روژ ژنه هاتهوه وتی: قوربان نه جاتم بده له دهستی. وتم: چی بووه؟
وتی: به سې شهو به کول و قهرزی شهنش شهوی لئ سهندگم. نایتوانم ئەم قهرزه‌ی له کوی
پن ئەدریتهوه.

فدره‌نگی تهمهل :

حه‌کیم: چه‌په‌ری مردن.
جه‌هلی موره‌که‌ب: دوو سو‌فی له‌یه‌ک شوینا.
ده‌وری به‌ره‌حه‌مت: له‌فزی سې ته‌لاقه
به‌ده‌خت: ئەو که‌سه‌یه که به ده‌ست که‌چوه‌ه گیری خواردین.
ماج: ده‌لالی ئەو شته‌که.
خیرخوا: ئەو که‌سه‌یه که پیره‌ژنیک به‌وانیکیک بلاوینیتهوه.
ره‌سوول: خیری خوی دوژمان.
خواهن پایه: دوژمنی هه‌موو که‌س.
سەردار له‌شکر: په‌تی گه‌سک.
فه‌قی: هه‌ر برسی.
چه‌په‌ر: خزمه‌تکاری خۆپایی.
پیاوی نازا: به‌پیرمردنه‌وه چوو.
داستان نووس: پشیلە‌ی ملاز له‌کونی مشک گرتوو.
نه‌خۆش: سه‌رمایه‌ی دوکتور.
به‌لاجه‌وی: لۆتی نوێزکه‌ر.
واعز: نه‌وه‌ی بیلیت و نه‌یکات.
خۆشبه‌خت: که‌سێکه که هه‌رگیز رووی حاکم و حه‌کیم نه‌بینیت.
ژیری: هه‌گبه‌ی هه‌موو جوړه‌باس و خواستیک.
خواهن ئەقل: ئەو که‌سه‌یه که ئەقلی گوزه‌ران و ژیا‌نی نیه.
خولام: ژنی نه‌زۆک.
دیوانه: ریگر.
مه‌لازاده: کتیب فرۆشی به‌هه‌رزان و تالان.
ئه‌ولاد: خۆشی دل و نازاری گیان.

- بەن مەزە: وشکە مەعرەفەت.
- بەن خەم: ئەو کەسە یە هەر بە کۆلانا نا بە هیچ و پووج ئە سوو پیتە وە.
- کەرۆشک: لەشکری شکاو.
- سەرگەردان: لووسکە ی بەن مشتەری.
- بەر تیل: گێری ئۆتۆمۆبیل.
- هاوشاری: کەسێکە کە هەر لە باوبا پیری وە عەیبی یە کینکی تر هەر لە باوبا پیری وە ئەزانن.
- مور تەد: برا لە مالی خوشکدا.
- دل تەنگ: باوک لە مالی کچدا.
- ناچار: قەرزار.
- ئەکا بر: بەنگ کیشی پەنامە کی.
- هیچ: ولامی ئیشی خراب.
- زستان: ئاوی کە پوو.
- هاوین: کیری درێژ.
- فاتحە: سەرما یە دەرۆزە کەر.
- بسمیلا: ئەگەر تیری، مەخۆ.
- باو حیر: ئەو کەسە ی لە نیشتمان هەلدیت.
- ماج: دیسان بەر کۆلی وانیکە کە.
- تەویە: پشتیوانی گو مراهان.
- حافزی قورئان: گویندە ی خوا.
- شکات: بیزاری لەدۆستە کۆنەکان.
- فەلاکەت: ئەنجامی زانیاری.
- پیسسی: شتیکی لە هەنگوین شیرینتر بی.
- پارەدار: بەن ئیشتا.
- متوکل: چاوە دەرگا.
- داخدار: باوکی بە ناوی کورە وە ناو دەرکا.
- مردوو شور: ئەو کەسە یە کە کیریکی ئەشوا هەلناستن.
- هەر بەرۆژوو: وانیکی پیرەژن.
- خوانی یەغما: ئەو کورە یە کە ئەکە ویتە بەر پەلی ئاغە گەلی هەتیوباز.

- خەلیفە حەمەسەلح ھەبوو لەسولەیمانی خەلیفە ی مالی شیخ بوو. روژیەک خۆی کۆ ئەکاتەووە ئه‌چین بۆ زیارەتی مالی شیخ. شەوێ ئه‌چیتەدیی تەرپە مارو ئه‌چیتە مزگەوت. بە ریکەوت بە چکە دەرویشیکی جوانکە لەش لەوێ ئه‌بن. خەلیفە حەمەسەلح مرخی لێ خۆش ئەکا.

فەقێکان ھەست بە مەئە کەن. لە نیوہ شەوا ئەچن بە ھێواشی بە چکە دەرویش لە شویتە کە ی خۆی ھەلئە گرن ئە یگۆیزنە وە بۆ لایەکی تر. مەجە و ریکی گۆن لەوێ ئه‌بن کە رقیان لێ ئه‌بن ئەو ئەخەنە شویتە کە ی. خەلیفە حەمەسەلحیش ئاگای لە مە نییە. لە پاش نیوہ شەو ئه‌چیتە لای کابرا و لێی توند ئەکا. کابرا ھاوار ئەکا یاغەوسی گەیلانی! خەلیفە حەمەسەلح پائەچەنی و ئەلێ: من یاغەوسی گەیلانی، لە قوزی دایکی ئەو کەسە بەم تۆی خستۆتە شوینی ئەو.

- شیروان عەلی ئەمین گێرایەو وە تی:

لەم سەردەمانە ی دواییەدا تەنە کە چەک ھەبوو لەسولەیمانی وەستا فەتحو لای ناو بوو. روژیەک کابرایەکی عەرەب ئەچیتە لای داوای لەو حی لێ ئەکا. ئەویش ھێچی لێ تێ ناگا. لە عەرەبیشدا تەنھا وشە ی «یابە» ئەزانێ و یچی تر. کابرای عەرەبیش لە وشە ی «کاکە» وە بەولاو ھێچی تر نازانێ. کەچی ھێچیان لە ھێچیان تێناگەن. لە ئەنجاما وەستا فەتحو لای دەستی بەرز ئەکاتەو وە دەست ئەکا بە پلئۆک لیدان و بە دەمیش ئەلێ: «یابە ھە ی لنگ لنگ و دنگ دنگ ھە یە دنگ دنگ».

کابرای عەرەبیش نە لە لنگ لنگ و دنگ دنگ تێ ئەگا نە لە پلئۆک لیدانە کە ی پینی ئەلێ: «شتگول». ئەویش وە کوو بە روی لە دەما ھەلئۆقیبێ بە کوردی پیا دیت ئەلێ: لەو حەکان دوو جۆرن جۆریکیان تەنکن کە پلئۆکی لێ ئەدە ی دەنگە کە ی دەنگ ئەداتەو وە زینگە ی لێو دە ی ئەلێ: لنگ لنگ لنگ؛ جۆرە کە ی تریشی ئەستورە کە پلئۆکی لێ ئەدە ی دەنگە کە ی ئەلێ: دنگ دنگ دنگ؛ جا جە نابت کامیانت ئەوی؟

کابرای عەرەب لەم فەرمايشانە سەری سەر ئەمینێ و دەمی ئەبێ بە تەلە ی تەقیو وە لێ ئەدا ئەروا؛ چونکە لە ھەو لەو وە لە لنگ و دنگ تێ ئە ئەگە یشت. ئیستە ئەم ریس و گوریسە شی ھاتە سەر ھەر بە تەواوی سەری لێ تیکچوو.

- محەممەد ئەردەلان حاکم بوو لە هەلەبجە. لەو سەردەمە ژنی هینابوو لەپشوویدا بوو. میرزا غەفوور هەبوو هەر لەو سەردەمەدا و هەر لە هەلەبجەدا، پیاویکی کوردی جافی لا بوو ناوی «بەراحمە» ئەبێ، ئەبێزێ بۆ بازار نازانم چی بۆ بکڕێ. کەچی لەبەر ئەوە کە زۆر کەس لە ئەهلی بازار لەو وەختەدا لە بانگیشتنی ئاھەنگە کەمی محەممەد ئەردەلان ئەبێن دوکان کەمتر هەبوو. بەراحمە شتە کەمی بۆ ناکرێ بە دەستی خالی ئەگەر پێتەووە ئەلێ:

بازار چۆل بوو حوکومەت ژن دینێ.

- پیاویکی خوا بیامەرز هەبوو لە سەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا کار بە دەستیکی تۆزێ گەورە بوو. حوکومەتی عێراق دامەزرا پلە یەک لە ئێشە کەمی هاتە خوارەووە. هەر چەند سالی پلە یەکێ تر ئەهاتە خوارەووە، هەتا هاتە سەر میرزا «کاتب»، بە ئیستلاھی ئەم دەورە یە. چوووە لای شیخ سەلامی شاعیر پنی وت تو کەین و بەینت لە گەل ئەمێن زەکی بە گدا هە یەو ئەویش ئیستە وەزیرەو لە سەر ئیشتە، بە لکۆو بەمبە ی بۆ لای پنی بلتیت پلە یەک سەرم خەن و لە سەر ئەم کاتبیە لام دەن.

شیخ سەلامیش ئەلێ باشەو لە گەل خۆی هەلێه گری ئەبیات بۆی لای ئەمێن زەکی بەگ. ئەچن و دائەنیشن و پاشان بە ئەمێن زەکی بەگ ئەلێ: قوربان! ئەمە فلانە کەسەو دراوستی خۆمانە. هەر لە کۆنەووە کار بە دەست بوووە. هەر رۆژە نا رۆژیک پلە یەک هیناویانە تە دواووە. ئیستە هاتۆتە لای من کە بیهینم بۆ خزمەتت بۆ ئەوە بە هەر جۆر بوو بە لکۆو ئیشیکی وا بکەن پلە یەکێ تر بیهیننە خوارەووەو بیکەن بە فەرێش.

کاکێ خوا بیامەرز کە گوێی لەمە بوو هەر لەویدا بەر بوووە جینیودان و قسە و تن بە شیخ سەلام: هە ی ناچسن! من تۆم بۆ ئەوە هیناوە کە بەمکە ی بە فەرێش یا سەرم خە ی؟ شیخ سەلامیش تیی بەر بوو وتی: هە ی ناچسنی مال و یران! تۆ ئەوە پتە هەر وە کۆو میزی حوشتەر هەر بەرەو دوا ئەگەر پێتەووە، تازە ئەتەوئ سەر کەو پتەووە؟ هیچ شتیکی تر نە ماووە بێتکەن بەووە تەنھا فەرێشی نە بێن. من وتم بێتکەن بە فەرێش و ئیتر دوا ی ئەوە هیچی تر نامی پێتەووە کە بێتکەن بەووە بۆ خۆت رزگارت ئەبێ.

ئەمێن زەکی بە گیش بەم کارەساتە پێکەنین ئە یگری و لام وایە ئیشیکی بۆ خوا بیامەرز

- له‌گوندی «وه‌رتی» له‌و خو‌شناوه‌تیبه‌خه‌لکه‌که‌کو بوونه‌وه وتیان بچین بو لای میر بو دیدنه‌ی و ئه‌بێ دیاریشی بو به‌رین. هاتنه‌سه‌ر ئه‌وه‌که «نیری» یه‌کی بو به‌رن. به‌لام «حه‌چه» به‌بێ ده‌ستتوێژ بچینه‌خزمه‌تی میر نابێ. هینایان خسته‌تانه‌حه‌وزیکه‌وه‌و له‌ئاوه‌که‌یان هه‌له‌کیشا. هه‌رکه‌ده‌ریان ئه‌هینایه‌وه «نیری» خۆی رانه‌وه‌شان بو ئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌له‌خۆی بنه‌کینه‌ی تریکی ئه‌که‌ند. ئه‌یانوت: په‌ککو ده‌ستتوێژه‌که‌ی شکا. به‌هه‌ر جو‌ر بوو ده‌ستتوێژیان پێ گرت و ترکه‌ندن دوایی هات. بردیان بو میر و میریش سه‌رو جووت که‌وشی سووری به‌خه‌لات دانێ و گه‌رانه‌وه.

له‌گه‌رانه‌وه‌دا هه‌موو له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیک دانیشه‌ن و قاچیان شو‌ر کرده‌وه سه‌یری که‌وشه‌کانیان ئه‌کرد. پاشان سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی کامه‌قاچی کامیانه‌تا هه‌لیکیشه‌وه هه‌روا ره‌پ له‌وئ مانه‌وه‌و رۆژ دره‌نگ بوو. له‌ئاوایی چاوه‌ریان ئه‌کردن. له‌ئه‌نجاما هاتن به‌ده‌نگیانه‌وه سه‌ریان کرد هه‌موو له‌وئ وشک دانیشه‌توون و قاچیان راکیشه‌واوه. ئه‌وانیش سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی چۆنیان هه‌لسینه‌ن.

ئه‌مجا «مامۆتک» هات داریکی هه‌لگرت یه‌که‌یه‌که‌ئه‌یدا به‌قاچیان، دیاره‌ئیشه‌ی پێ ئه‌گا قاچی ئه‌جوولانه‌وه. مامۆتک ئه‌یگرت و به‌خاوه‌ن قاچی ئه‌وت: ئه‌وه‌قاچی تو. ئه‌ویش هه‌لێ ئه‌کیشه‌یه‌وه ئه‌رۆیشه‌ت. که‌هه‌موو رۆیشه‌ن وتیان: «ئه‌گه‌ر مامۆتک نه‌بوایه‌ ئیمه‌ لیره‌دا هه‌موو ورچ و ده‌عبا ئه‌یخواردین».

- هه‌ر له‌گوندی «وه‌رتی» دوو که‌س هه‌له‌سه‌ستن ئه‌چن بو راوه‌میشه‌ن. «مه‌گه‌ز» گه‌لێک ئه‌سوورپه‌نه‌وه هه‌یچیان ده‌ست ناکه‌وئ. له‌ئاخرا له‌سه‌ر کانیه‌ک دائه‌نیشه‌ن، کو توپه‌ر میشینک ئه‌نیشه‌ن به‌ناو چه‌وانی یه‌کیکیانه‌وه. ئه‌وه‌ی که‌میشه‌که‌ی به‌ناوچاوه‌وه نیشه‌تو ته‌وه به‌بێ ئه‌وه قسه‌بکا «فیتۆیه‌ک» بو کابرای هاو‌په‌تی دائه‌هه‌یلێ و به‌به‌نجه‌ئیشه‌ره‌ ئه‌کا بو ناوچه‌وانی خۆی و ئه‌لێ: ئه‌وه‌میشه‌که‌ بیکۆژه.

کابرای هاو‌په‌تی فیشه‌ک ئه‌خاته‌به‌ر تفه‌نگ و ته‌قه‌گولله‌یه‌ک ئه‌نێ به‌ناو چه‌وانی کابراوه‌و ئه‌یکۆژی. دیاره‌له‌وه‌خته‌دا کابرا ده‌م و لێوی لێک ئه‌بینه‌وه‌و ددانی ده‌رئه‌که‌وئ. ئه‌مجا ئه‌وینتر پێی ئه‌لێ: ما گه‌ره‌که‌ی ئه‌که‌ی؟ ما لێم نه‌دایه‌؟ یانی بوچ پێ ئه‌که‌نی؟ بوچی لێم نه‌داوه‌؟

- له‌ «وه‌رتی» ئه‌لین: هه‌موو شت ئه‌چینه‌ی چما خۆی ناچینه‌ی؟ چه‌ند که‌سته‌یک ئه‌چن خۆی ئه‌به‌ن ئه‌په‌رژینه‌ن بو ئه‌وه‌به‌روئ. پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌چنه‌وه‌بزانن شین نه‌بووه. دیاره‌

هیچی دیار نییه. یه کیکیان بهردیک له ناو وهرده که ههله ئه گری بۆ ئه وه بزانی خویکه چه که ره ی کردوه یان نه؟ به ریکه وت دوو پشکیک له ژیر بهرده که دا ئه بن، به چه که ره ی نهزانی. ههله ئه گری و ئه یبا بۆ ده می بۆ ئه وه بیجژی. دوو پشک ئه دا به سه ری زمانیه وه ئه لی: په ککو ماشه لالا چند سویر و تیزه! چ بران ناخوری.

له بهاری حاجی مه لاره حمانی شه ره فکه نده وه

هه زاری شاعیر گیرایه وه وتی:

چاریک سو فیک له حاجی مه لاره حمان ئه پرسن قوربان ریش هینشتنه وه له شه رعا خیری زۆر تره؟ ئه ویش ئه لی: جا سو فی چی له وه خیری زۆر تره؟ به خوا له و روژه وه من ریشم بهر داوه ته وه قوونم هه ساوه ته وه. جاران ئه گه ر جنتیویان بێ بدامایه ئه یان وت: های له قوونی بهم، ئیسته هه ر ده لێن های له بن ریشی بهم.

- مه لا که ره می گول - که سوو خۆریکی به ناو بانگ بوو - مردبوو. له خانه قای شیخی بورهان ناشت بوویان. کهس و کاره که ی به چاوی پر له فرمیسکه وه له حوجره ی شیخ محهمه د دانیشت بوون. حاجی مه لاره حمانیش له وئ بوو. شیخ محهمه د داینا وتی: قوربان باو کم وه سیه تی کردوه ئه م که وله بۆ جه نابت بێ. منیش وا ئیستا هیناومه ته خزمه تت. شیخیش له بهر ئه وه که مه لا که ریمی ئه ناسی و ئه یزانی ئه م که وله له پاره ی سوو پیکه وه نراوه به حه رامی نه زانی، نه یویست. وتی: رۆله من پیر بووم و تا قه تی که ول له بهر کردنم نه ماوه. له بهر ئه وه نامه وئ.

کورو کهس و کاری مه لا که ریم وتیان قوربان یا ئه بی لیمان وه ربگری یا ئه بی بمانکوژی؛ نابن وه سیه تی ره حمه تی بشکن. شیخیش وتی: باشه وه ری ئه گرم. ها حاجی مه لاره حمان با بۆ تو بێ. ئه ویش وتی: بینه قوربان باشه با بۆ من بێ، میراتی کهر بۆ که متیاره. ئیتر کهس نه ما له بهر پیکه نین ته نانه ت کهس و کاری مردوه کهش.

- شای ئیران عه سایه کی به خه لات دا بوو به حاجی بابه شیخی جه میان که سه ره که ی جهواهرات بوو. شه ویک دز ئه چیه ته مالی حاجی بابه شیخ گه لی شت ئه دزن. له گه ل شته کانا سه ره عه سا کهش ئه دزن. ئه و شه وهش حاجی مه لاره حمان له جه میان ئه بی. به یانی ئه گه رپته وه بۆ «قه ره گوێز» لێ ئه برسن ئه ری حاجی ما موستا مالی بابه شیخیان زۆر دزی بوو؟ ئه ویش ئه لی: «ئهری وه لالا بابه لی سه ره عه سا کهشیان لێ بردبوو».

- روژیک نه‌حمده ناغای قاقلاوا (کسه‌گه نیریشیان بین نه‌وت) له زه‌مبیل نه‌بین. حاجی مه‌لاره‌حمانی شهره‌فکه‌ندی لینی نه‌پرسی: نه‌ری ناغا بیستومه نه‌ته‌وی قاقلاوا بفرۆشی و بچیتنه‌ناو گهورکان؟ خو قاقلاوا زور خو‌شه بو نه‌وه‌نه‌که‌ی؟ نه‌ویش نه‌لی: به‌خوا قوربان فیری ناو چۆم و ناو نه‌بووم و لینی ناژیم.

حاجی مه‌لاش وتی: جاریک کابرایه‌ک به‌ناو بازاری عه‌تاره‌کانا نه‌روا، له‌پر نه‌که‌وی و له هۆش خو‌ی نه‌چی. حه‌کیمیکی بو دینن. حه‌کیم هه‌ر چه‌نده‌خه‌ریکی نه‌بین کابرا چاک ناییته‌وه. پاشان نه‌پرسی: نه‌م کابرایه ئیشی چی بووه؟ نه‌لین: له‌ده‌باغخانه‌ئیش نه‌کا. نه‌ویش هه‌ر گورج ده‌رپیکه‌ی دانه‌که‌نی ته‌بین گوو له‌به‌ر لووتی کابرا دانه‌کا. کابرا هه‌ر بو‌گه‌نه‌که نه‌چی به‌ لووتیا پزمه‌یه‌ک نه‌دا و راست نه‌بیته‌وه. به‌لی پیاو که فیری شتیک بوو زور سه‌غله‌ته ده‌ستی لی هه‌لگرئ.

- حاجی سه‌عیدی مه‌لاحه‌سه‌نی عه‌لاف بو‌ی گنیرامه‌وه وتی:
له‌گه‌ل مه‌لاحه‌مه‌ینه‌شیته له‌سوله‌یمانی بریارمان دا که حه‌مووشاغا بچیت دایکی خو‌ی لینی ماره‌کا. حه‌مووشاغا ئیمه‌ی هه‌لگرت و چوینه‌لای مه‌لا حه‌مه‌مین پنی وت:
مه‌لاحه‌مه‌مین من دایکم هه‌ر چه‌نده پیره به‌لام جوانه. ژنیک دینی نه‌مه‌وی لیتی ماره‌که‌م؛ چونکه‌لام وایه شتی شهرعی نه‌وی. ژنیکیش که نه‌وه‌ی ویست به‌شهرع دروست نییه له‌مالا بمینیته‌وه. تویش خو‌ت نه‌زانی نه‌مه بو‌ نان نییه چونکه من ده‌وله‌مه‌ندم و نانم زوره. بو‌ نان به‌ده‌ست دایکه‌مه‌وه دانه‌ماوم، به‌لکوو -شهرع شهرمی بو‌ نییه- بو‌ گانه.
مه‌لاحه‌مه‌مینیش وتی: باشه، مادام شته‌که به‌ نه‌مری شهرعه‌ منیش سه‌رم له‌به‌ر ده‌میایه. حه‌مووشاغا وتی: ناخر وانابن نه‌بین قه‌ول و قه‌راریک هه‌بین له‌به‌ینا. مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: قه‌ول و قه‌راری چی؟ حه‌مووشاغا وتی: حه‌فته‌ی چه‌ند جار نه‌و ئیشه شهرعییه نه‌بیت؟ مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: حه‌فته‌یه‌ک جاریک. حه‌مووشاغا وتی: که‌مه. مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: بابه حه‌فته‌یه دوو جار.

مه‌سه‌له له‌سه‌ر نه‌مه برپایه‌وهو پینچ دینار به‌بعمان له‌ مه‌لاحه‌مه‌مین وه‌رگرت. له‌وه زیاتری بین نه‌بوو. حه‌مووشاغا وتی: نه‌مه نابن، من که‌فیلیم نه‌وی. نه‌گه‌ر حه‌فته‌یه دوو جار نه‌بوو من چی جوابی دایکم به‌ده‌مه‌وه؟ قه‌رارمان دا بچینه‌لای حاجی برپا‌ماغای خه‌فاف نه‌و بین به‌که‌فیل. مه‌لاحه‌مه‌مینیش رازی بوو وتی: باشه.

چووین بۆ لای حاجی برایماغا و کاره ساته که مان بۆ گئیرایه وه، وتمان ئهوا هاتوین جهنابت بیی به که فیلی ملاحمه مین. حاجی برایماغا وتی زۆر باشه، به لام با ملاحمه مین ئه وه بزانی که معنای که فالت ئه وه یه ئه گەر ئه وه ئه و ئیشه ی بی نه کرا ئه بی من بیکه م. لیره دا ملاحمه مین تووره بوو دهستی کرد به جنتودان به هه موومان وتی: ئیوه ئه تانه وی به هه مووتانه وه شه ره فی من بشکینن و عه رزه و ناموسم له ناو به رن. من ئه مه ناکه م هه ر خۆم ئه بم به که فیلی خۆم. هه مووشاغا وتی: ده سا وه لالا ملاحمه مین من به بی که فیلی شتی وانا که م و ناتکه م به زاوای باوکم؛ برۆ خوات له گه ل.

- هه مووشاغا ئه که ویته بیریکه وه. حاجی هه سه نی خه فاف ده ری دیتی. پاش ئه وه ئیتر هه موو جار ئه بیکوتایه وه به چاویا. ئاخری روژیک پتی ئه لی: حاجی هه سه ن که م بیکوته وه به چاوما، وه ره تۆ بچۆ خۆت بخه ره بیریکه وه، نان و که بابیک ئه کرم بۆ قاده راغای عه بدولفه تاح بیت ده رتینتی. ئه وه خته هیچمان له هیج. ته نها ئه وه نه بی تو نان و که بابیک قه رزار ئه مینیته وه.

- عه به ی هه مه خه یات له گه ل هه مووشاغا وه ختی خۆی لای حاجی عه بدولوه فا بوون. پاشان عه به خه یات بوو به حاجی و ده وله مه ند بوو. روژیک ئه چنه لای هه مه سه عید خه فاف، هه مووشاغا به هه مه سه عیاغا ئه لی: ئاغا بۆی بنووسه یه کتی له حه جه کانییم بۆ حه واله بکا به لام حه جی دووه م و سینه م نه بی، چونکه پاره ی ئه وانه ی به مووشین په یدا کردوه.

- له قسه ی هاوچه رخان:

- به گه میران هه بوو روژیک له هه ولیر له گه ل «معلم» یکدا ئه بی به شه ریان و شه ره که زل ئه بی. پاشان به موعه لمه که ئه لی: سه گباب! تۆ کوو له گه ل من شه ر ئه که ی؟ من زنه که م موعه لمه هه موو شه وی جاریک سواری ئه بم.

- محه مد شه ریف بۆ گئیرامه وه وتی:

له و ولاته دوو برا هه بوون، پیرداود و پیرمه م. پیرداودیان وا دیار بوو هه ر سه ره تاوه ده عباکه ی ئیشه ئه ئه کرد. به کوردی هه لئه نه ئه ستا. له م رووه وه دائمه ن ماته مبار و به په ژاره بوو، ناهه قیشه نه بوو چونکه بیبه ش بوو له به شینکی زۆر گه وه ی زیان.

شه‌ویک دنیا زۆر سارد بوو به‌لکوو به‌فر و کرپوه بوو. هه‌ردووکیان پینکوه له باخه‌لی یه‌کا نووستبوون. له نیوه‌شه‌ودا پیرداود ده‌ستی به‌ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد - بلامانی - راست بووه‌ته‌وه، گرتی و به‌ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیکی ژهند به‌ پیر مه‌می براهیه‌وه وتی: برام خوا کردوو یه‌تی وا ده‌عباکم راست بووه‌ته‌وه به‌لکوو به‌ هه‌ر جۆر بووه به‌ په‌له یه‌کیم بۆ په‌یدا بکه‌ی بجمه‌ لای تا هه‌لم ل ده‌ست دهرنه‌چوو به‌لکوو ئه‌م تلیسمه‌ بشکنی و رزگارم بیت له‌و دهرده‌ نه‌فسیه‌وه بۆ خۆم له‌ پاشا ژنیک بیتنم و ببه‌ به‌خواه‌نی مال و مندالیک. پیرمه‌م وتی:

برام ئه‌مه‌ قسه‌یه‌ تو ئه‌یکه‌ی؟ جارێ ئیسته‌ ئه‌م توفه‌یه‌ ماله‌و مال هه‌ر ناکرێ. ئه‌وا کراش به‌ده‌م و ده‌سته‌ تا تو کیرت نه‌نیشته‌ته‌وه‌ من ئه‌م یه‌که‌م له‌کوی بۆ په‌یدا ئه‌کرێ؟ سته‌یه‌م ئه‌و شته‌ که‌ تو گرتوته‌وه‌ به‌ هی خۆتی ئه‌زانی ئه‌وه‌ هی براهی خۆته‌ گرتوته‌.

- رویه‌ له‌ عیراق باوی هه‌بوو، دینار هات به‌سه‌ریا. کابراهه‌کی برین پینج هه‌بوو له‌ هه‌ولێر، پیاویکی به‌دیمن و که‌له‌گه‌ت بوو. هه‌موو سه‌رشان و به‌رۆکی خۆیشی پر کردبوو له‌نیشان و جوققه‌. له‌ هه‌ر شوپینیک دانه‌نیشته‌ ئه‌و شوپنه‌ چاخانه‌ وه‌یا چیشته‌خانه‌ بوایه‌ پاره‌ی دانیشته‌وه‌کان هه‌موو ئه‌و ئه‌یدا. له‌م رووه‌وه‌ حه‌ماغایه‌ک بوو بۆی خۆی.

جا لییان ئه‌پرسی کاکێ خۆم، تو ئه‌م پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یه‌ ئه‌که‌ی مانگانه‌که‌ت چه‌نده‌وا به‌م جۆره‌ ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش خۆی نه‌ئه‌شکان ئه‌یوت: من و ره‌ئیه‌ی سه‌حه‌ په‌نجا و پینج دینار مانگانه‌که‌مانه‌. به‌ مه‌رجن مانگانه‌که‌ی ره‌ئیه‌ی سه‌حه‌ په‌نجا دینار بوو، هی ئه‌و پینج دینار بوو. به‌لام وای به‌لاوه‌ گه‌وره‌یی بوو که‌ خۆی بخاته‌پال ئه‌و.

- مه‌لا جه‌میل گه‌یراهیه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا له‌ که‌رکووک دوو ژن نیشته‌ونه‌ته‌ سه‌رو به‌چکی یه‌ک و یه‌کتریان که‌له‌لا کردوه‌وه‌. له‌و وه‌خته‌دا ئه‌وان به‌و جۆره‌ له‌ شه‌ردان ژنیکێ لای ئیه‌مه‌ - رۆژه‌یان - «کۆلێ کنگری پی ئه‌بێ ئه‌چی به‌لایانه‌وه‌ ئه‌لی: خوشکم کنگر ناکرن؟

- مه‌لا توفیقی حاجی براهیم ناردی بۆ رشته‌ وتی:

له‌و ده‌ستی بازایانه‌ له‌ گوندێ کابراهه‌کی سه‌پان ژنیکێ جوان و جحیلی ئه‌بێ له‌گه‌له‌ دایکینیکێ پیرا. ئه‌م ژنه‌ دۆستیکێ ئه‌بێ. به‌ دۆسته‌ ئه‌لی: شه‌و که‌ هاتی له‌و دیوی

چەپەرە کەوێ گۆی هەلخە. ئەگەر ئامۆزگاریم کردی بەو پێشە برۆ بەرپۆه؛ ئەینا بگەرپۆه. شەویک واپێ کەوت میردە کەمی چوو بۆ سەر خەرمان. کاتی کە دۆستە کەمی دێ و دەنگی پێی دیت بەم جۆرە ئامۆزگاری ئەکات. بێشکە کە رائەژەنی و ئەلێت:

رۆلەلای لایە، رۆلەلای لایە	باوکت هەستاوێ چوێ تە چیاپە
پێخەفی بردووێ ئەم شەوێ نایە	تا بەیان ئەروا هیچ دەنگی نایە
ئەو سەگەمی مالمان ناوی زەنگینە	خەسووشم تۆزێ گۆیچکەمی سەنگینە
والەلای چەپم بۆ خۆی خەفتینە	بێشکەمی کۆرپە کەش لای سەر کەفتینە
کە هاتیە زوورەو کۆلە کەمی مالە	تۆزێ لەم لاتر تەنورەو چالە
خۆت لادە لێیان بێرە لای راستم	دەست بکەرە مەم هیچ مە کە باسەم
رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	دەردت لەگیانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرەو لەسەر ئەم نیشانانە کاوڕای دۆستی ئەچیتە لای راستیەوێو تەبەیانێ بۆ خۆیان پێکەوێ رائەبوێرن.

- بۆیان گێرامەوێ کە لەسولەیمانی لەگەرەکی سەرچیمەن مەلاکەرەم وەیس ناویک هاتووێ ئەوێ پێشەمی هەر کتیب گرتتەوێ بوو لە گەل نووشتە نووسینا. ژنیکی زۆر ناشیرین و ناقولای هەبوو ناوی خاھەنیف بوو. مەلا ئارەزووی لێ ئەتەجولالا بەبەر ناشیرینی. رۆزی مەلا ئەچێ بۆ کتیب گرتتەوێ لە کاتی نیوێرۆدا دیتتەوێ بۆ مەلوێ پال بەدەرگاوە ئەنی و ئەلێت حەنیف خێرا دایکەنە لە مالی پاشچاوەش رەقم کردووێ هەتا نەنیشتۆتەوێ.

حەنیف ئەلی: جاری دەستم لە هەویردایە. مەلا ئەلی: کچی! کە نیشتەوێ مالی پاشچاوەشێکی ترم لە کوێ دەس ئەکەوێ رەقی کەمەوێ؟

- دوو دێ هەیه لەو موکریانە، یەکیکیان «سەراو»ی ناوێ، ئەویکەیان «بناو»ی ناوێ. حەمەمی یۆسوجان هەبوو پیاویکی ئازا و بەدەسلات و لەجافەکان بوو. شکاتیان بردەلای حاجی برایماغای عەنبار بۆ ئەو بۆیان ساغ کاتەوێ.

. ئەویش وتی: بێخەنە حەوزە کەمی بۆکانەوێ، ئەگەر کەوتە سەرئاوێ کە ئەوێ هێ سەراویەکانە، ئەگەر کەوتە بن ئاوێ کە هێ بناویەکانە. حەمەمی یۆسوجانیس وتی: بەراستی ناغا حوکمیکی چاکت کرد. لە هەر دوو بارا من ئەخنکیم و تۆیش بەناقل دەرئەچی.

- محمدمه‌لاشهریف بۆی گئیرامه‌وه‌وتی: له‌گوندی «گۆمه‌شین» له‌و خۆشناوه‌تیه‌م مام ئەولا کچیککی هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی خه‌جه‌بوو. کورپکی برازاشی هه‌بوو داوای خه‌جه‌ی ئەکرد که مامی بیداتنی. خه‌جه‌ش راوه‌ستا بوو مام ئەولاش ئەیوت: کورم زۆر مناله‌ چون ئەبی؟ خه‌جه‌ له‌و ناوه‌دا هه‌لیدایه‌ وتی: به‌خودای بابە هیچ پەک له‌من ناکه‌وی. مام ئەولای هه‌زار ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه‌ ناچار دایه‌و راستیش بوو خه‌جه‌ هیچ پەکی نه‌که‌وت.

- مه‌لاکه‌ی گوندی «هێرۆ» کتیبیککی ته‌فسیری له‌به‌رده‌ستا بوو موتالای ئەکرد. کتیبه‌که‌ ده‌ستتووس بوو، به‌خه‌تی گه‌وره‌و حاشیه‌ی ورد و سور نووسرا‌بووه‌وه. سۆفی شه‌ریفیک به‌لایه‌وه‌ دانیشتوو ئەویش سه‌ری شوڤ کرده‌وه به‌ سه‌ر کتیبه‌که‌دا و په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ دروشته‌کان وتی: مامۆستا ئەمانه‌ ئەخوینتیه‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی شه‌ریف وتی: ئای سه‌گ مه‌لا، ئەمجا په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ورده‌کان وتی: ئەم وردانه‌ش ئەخوینتیه‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا، سۆفی وتی: ئای به‌راز مه‌لا. وتی: ئەی ئەو سوورانه؟ وتی: ئا. وتی: ئای نیره‌که‌ر مه‌لا. مه‌لاش وتی: به‌سه‌به‌سه‌ سۆفی هه‌مووی ئەخوینمه‌وه‌ئێتر هیچ نه‌ماوه‌.

- ئەحه‌ی جاو جاریک زستان ئەبی ئەچی بۆ حه‌مامی مفتی له‌سوله‌یمانی. که‌ دێته‌ ده‌روه‌ له‌ ده‌رگای حه‌مام ده‌رئەچی «با» لێی ئەدا یه‌کێ له‌ هیلکه‌گه‌نه‌کانی چرچ ئەبی و ئەچی به‌ناوا. ئەمیش ئەگه‌رئ به‌شوینیا و ئەگه‌رئته‌وه‌ بۆ حه‌مامه‌که‌.

فه‌ره‌جی حه‌مامچی لێی نه‌پرسی ئەوه‌ بۆ گه‌راپته‌وه؟ ئەلئ: ئەم حه‌مامه‌دزی تیدایه‌، یه‌کێ له‌ هیلکه‌گه‌نه‌کانمیان دزیوه‌. له‌م قسانه‌دا ئەبن هه‌وای گه‌رم لێی ئەدا هیلکه‌گه‌ن شوڤ ئەبیته‌وه‌و دیته‌وه‌ شوینی خۆی.

مامه‌حه‌مه‌د هه‌ست به‌قورساییه‌ک ئەکا و ده‌ست بۆ ناو لنگی خۆی درێژ ئەکا سه‌یر ئەکا هیلکه‌گه‌ن له‌شوینی خۆیه‌تی. ئەلئ: فه‌ره‌ج دۆزیمه‌وه‌ شتیک که‌ ده‌ستی دزی لئ نه‌که‌وی هه‌ر ئەدۆزیته‌وه‌.

- حاجی محممه‌دی عه‌نبه‌ر یه‌کیک بوو له‌نوکتە‌بیژه‌کانی سوله‌یمانی و له‌و که‌سانه‌ که‌ قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو، پێکه‌نینیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌ک کاتی نوێژی شتیوان بوو له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئەو وه‌خته‌ ترومپایه‌ک له‌به‌ر سه‌کۆی مزگه‌وته‌که‌دا بوو ئەم ناوی

بە لۆعەو مەلۆعە یە دانە هاتبوو. شیخ جەلال لەناو محرابی سەر سە کۆکە قامەتی بۆ کرابوو
هی نوێژی شیوان. خەلکە کەش هەموو لە پشتیەوێه راوەستابوون.

نیەت دابەستراو نەبەسترا کابرایەکی چەتەولی خەلکی ئەو شارە زوورە هەر لە دوورەو
هات تینوی بوو چوو سەر ترومپاکە ئاو بخواتەو. هەر چەند بە دەووریا هەلسوورا نە یزان
چۆن ئە کەوێتە گەر. حاجی محەمەد لە سەفی پێشەوێه لە نیوێ نیەتا بوو هەر خێرا دەرپەری
بازی دایە خوارەو چوو سەر ترومپاکەو بە کابرای وت: باوکم تینووتە؟ وتی: ئا، برا. وتی:
دەدەم بنی بە لولە کە یەو. دەمی نا بە لولە ی ترومپاکەو دەستی دایە دەسکە کە ی و خستیە
جوولە. تا ئەم ئەمە ی کرد خەلکە کە هەموو نوێژیان دابەست.

کە ئەو دەستی نا بە دەسکی ترومپادا ئاو باسقەنە ی بەست، لە لووت و گوێی کابراو ئاو
دەرپەری. کابراش دەمی گیر بوو لە لولە ی ترومپاکە، هەر چەندە مل با ئەدا دەمی بەر
نابن. حاجی محەمەدیش هەر خێرا خێرا دەسکی ترومپا باندەدا و ئاو هەر زیاد ئەکا و ئەلن:
دەباوکم تیر بخۆرەو.

خەلکە کە لەناو نوێژە کەدا دەستیان کرد بە هیلکە هیلک و پێکەنین و هەموو نوێژیان پری.
لەو لاشەوێه کابرا بە لادا هات. چەند کەستیک چوون دەسکی ترومپاکە یان لە دەستی حاجی
محەمەد سەند ئاو وەستایەو. بە هەر جۆر بوو دەمی کابرایان لە لولە ی ترومپاکە بەرەلا
کرد، دەستیان بەسکی کابرا دا هینا ئاو کە یان لە سکی دەرکرد و کابرا بە هەر جۆر بوو
هاتەو هۆش خۆی.

حاجی محەمەد وازی نەهینا چوو بە لایەو پێی وت: باوکم تیرت خوار دەو؟ کابرا وتی:
هە ی دەوێت باوک! ئەمە کە تن بوو تو وەمنت گێرا! وتی: برا چی بوو ئاوم دایت. یەکی
چووێ شارەوێه لولە کەواوی خوار ئە ی نابن ئاو بخواتەو؟ کابرا وتی: هە ی بچۆ دەوێت
باوکە ی شارییە! ریامە گۆر باوکتان! شەرت وێ وە شەرتی خوا چوو مەو قسنە کە ی سە ی
ساق بگرم بالانتەرانتان بۆ بنیڕی هەزار شەقتان تی هەلدات و گشتان گول بکا. بۆچی وا
ئەزانن ئیمە عە شیرە تین. کابرا رویشت و ئەوانیش نوێژیان دابەستەو.

- مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول هەبوو لە سولە یمانی. بەینی نیوێر و عەسر بوو،
کابرایەکی شارە زووری هاتبوو بۆ شار. لە بازار کەوا یەکی کەریبوو چوو سەر تاتە بەر دە کانی
مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول. کەوا شە کە ی خۆی دا کەندو ئەو کەوا تازە یە لە بەر ئە کرد.

که‌وا به‌و تازه‌بیه هەر چه‌ندی ئە کرد ناوقه‌ده‌که‌ی نه‌ئه‌هاته‌وه یه‌ک. توندتوند رایئه‌کیشا و هەر ئه‌بوت: «یا غه‌وس! بکه‌م وه‌قنگ دایکته‌وه وه‌سای خه‌یات بۆ که‌وایه‌ک پیت داگم». ئه‌وه‌نده به‌ توندی لێ ئه‌نه‌وی زۆری لێکرد، که‌وا شیره‌یه‌کی لێوه‌هات و دریا. له‌و وه‌خته‌دا کابرا ئه‌وه‌نده به‌تین ئه‌ینه‌وی له‌ ئەم لاو ئەو لای که‌واکه‌ خۆیشی تریکی که‌ند. گویم لێ بوو وتی: ترو شیره‌ی وه‌گۆر باوک خه‌یا ته‌که‌! ئەم شاریه‌ ده‌وبت باوکانه‌ ئیژی چوونه «بینه‌لمین» لادینی وه‌کافر ئەزانن. وه‌شیره‌ رازی ناون، تریشیان گه‌ره‌که‌.

- سه‌رده‌می ده‌سلاتی شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ سوله‌یمانی، [شیخ] له‌ حاجی مسته‌فا پاشای یاملکی توورپه‌ ئه‌بێ و ئەمر ئەکا بیگرن. حاجی مسته‌فا پاشا که‌ ئەزانێ ئیش زۆر خه‌ته‌ره‌و ئەگه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بیه‌ نه‌لای، شیخ مه‌حمود ئه‌یکوژی، دېته‌سه‌ر ئه‌وه‌ خۆی به‌شاريته‌وه‌. هه‌یج په‌نایه‌ک نا‌دۆزیته‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ په‌لاماری قورئانیک بدات و به‌جیت بۆ گردی سه‌یوان.

به‌په‌له‌ پرۆزی قورئانیک هه‌له‌گه‌ری و ئەچی بۆ گردی سه‌یوان. له‌و کاته‌دا پیاوه‌کانی شیخ مه‌حمود ئه‌بیین و هه‌را ئەکه‌ن به‌شوینیا. ئه‌ویش گورج له‌سه‌ر قه‌بریک دانه‌نیشی و ده‌ست ئەکا به‌قورئان خویندن. پیاوه‌کان دین ئەیگرن و ئەبهن بۆ لای شیخ مه‌حمود.

شیخ ده‌ست ئەکا به‌قه‌سه‌کردن و پنی ئەلێ: تۆ ئیشی نابه‌جی ئەکه‌ی و قومیته‌ت له‌دزی من کردووه‌. ئه‌ویش ئەلێ: یا شیخ! به‌قه‌بری دایکم من ئاگام له‌ هه‌یج نییه‌و به‌ته‌واوی ته‌رکی هه‌موو شتیکم کردووه‌. ئه‌وه‌ له‌و پیاوانه‌ بیره‌سه‌ بزانه‌ منیان له‌کوێ هه‌ینا؟ من له‌سه‌ر قه‌بری دایکم بووم قورئانم بۆ ئەخویند، حه‌قی زۆر به‌سه‌رمه‌وه‌یه‌.

شیخ ئەم قسه‌یه‌ی به‌لاوه‌سه‌یر ئەبێ، چونکه‌ ئەزانێ درۆ ئەکا. دایکی چی و قورئانی چی! له‌ گه‌ل ئەمانه‌شا ئەلێ: پرۆ با خاتری قه‌بره‌ درۆزنه‌که‌ی دایکت بێ. له‌راستیشدا قه‌بری دایک نه‌بوو، هه‌روا چوو بوو له‌سه‌ر قه‌بریک دانیشتبوو بۆ ئەو رۆژه‌ کردبووی به‌دایکی خۆی.

- عه‌زه‌شووکێ هه‌بوو جاریک رپی ئەکه‌ویتنه‌ ئه‌و ناو دزه‌یا به‌تیه‌ ئەچیته‌ مالی حاجی سه‌لیم. مالی حاجی ساواریان ئەبیت. حاجی و عه‌زه‌ پیکه‌وه‌ دانه‌نیشن، حاجی ژن ساواری لێ نابوو چوو بوو بۆ کانی ژنان بۆ ئاو. عه‌زه‌ش به‌ په‌له‌ بوو ئه‌یه‌ویست برۆا. حاجی کورپکی له‌ مال بوو وتی: رۆله‌ هه‌سته‌ لۆی تیکه‌و لۆی چه‌ورکه‌.

عەزەم عەزەبوو ھەر ھەستا لووس و باریک رۆیشت. حاجی سەلیم وتی بۆ کوئی؟
عەزەش وتی: نە ئەم نانە ئەخۆم و نە بېشمگین، لۆی چەورکەمە عنای چیبە؟

- کابرایەکی دەوری شاخەپیسکە ژنیکی خۆشناوی ھینابوو. ژنەکە ئەو ھەل شەو -
بلامانی - یەکیکی پیا ھینا. زۆر تەریق بو ھو. مێردەکە ی دلی دایەو ھو وتی: قەیدی نیبە شتی
وا نیشانە ی ئەو ھە یە کە سالەکە ی خۆش ئەبیت. ژنە تۆزی کرایەو ھو شەرمی شکا وتی:
پیاو ھە! کەواتە با یەکیکیتریش بکەنم. پیاو ھو وتی: ئا فرەت نا مە کە، عەمارە کە جیبی
ھیبی تری تیدا نابیتە ھو.

بەبەنچە و باوک و دایک نیبە:

پیاویک ھەبوو لە شار دوو کورپی ھەبوو. پیاو ھە کە خۆی زۆر بەدین بوو، کورپەکانی
گەرە کە یان کە ئەتوت دەنکی ھەنارە لە پیاو ھە کە خۆی بەدینتر بوو. ھەموو دەم ھەر
لەمزگە و تا بوو، سەری برۆیشتایە نوێژی نە ئەرۆیشت. بچوو کە کەشیان دانمەن لە کۆری قومار
و لەگۆشە ی دوکانی عەرەق فرۆشەکانا بوو. کورپە زیاد لەمە، حیزیش بوو.
ھەر لە شار پیاویکی تر ھەبوو ھەرچی خوا ھەزی لئی نە کردایە ئەو ئەو ھە ی ئەکرد؛ کەچی
کورپیکی ھەبوو بە پینچەوانە ی ئەو نوێژت لەسەر داوینی بکردایە. بەراستی کورپە ھەلیە ک بوو
بۆ خۆی.

- کابرایەکی سییان ژنیکی ھینابوو، شەوی کە ئەچیتە لای ژن تەماشای ئەکا ژنە بەری
خۆی پاک نە کردۆتە ھو. پینی ئەلی: ئا فرەت ئەوا من مێرد و مەحرەمتم قەیناکا، بەلام ئەگەر
بەم حالە چووینە لای یەکیکی نامەحرەم و بینگانە ھیب خەجالەتی ناکیشی و نالییت عەیبە؟

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو:

روورەش: ئەو کەسە یە کە تووشی یارە کە ی بێی و جینگا چۆل بێی کیری ھەلنەستی.
ھەر ھە ھە ئەیفەرموو خێرخوا: ئەو کەسە یە کە پیرە ژنیکی بە گانیک بلاوینیتە ھو.

- شیخ ھادی پشدری ناردی بۆ رشتە وتی:

کورپک له دووز چوو بۆ زوبه‌یر. ئەم کورپه ئاشتیکیان هه‌بوو له دووز دایکی ولامی بۆ نارد کورپم وه‌روهه. ئاو هاتوه‌سه‌ر کاری ئاشه‌که بکه با بکه‌و‌یتسه‌وه گه‌ر نانیکی لی بخۆین. کورپه‌ش ولامی بۆ ناردوه‌وه وتی: دایه سم‌تیک له زوبه‌یر بۆ نان خواردن هه‌زار ئاشی دووز د‌یتیت.

- عه‌زیز به‌گ هه‌رچه‌نده چاوی نه‌ما‌بوو، به‌لام ئەوه‌ی خواره‌وه‌ی هه‌ر له‌کارا بوو. روژیک له‌و ده‌شتی لای کانی ماسیه‌یه‌ی ماکه‌ریکی ئەگا، ماکه‌ر ئەت‌ری و ئەو شوکری ئەکرد. نه‌شی ئەزانی که خه‌لک دیا‌ره؛ چونکه‌چاوی نه‌ما‌بوو.

خه‌لکه‌که‌چوون به‌سه‌ریا و وتیان: ها عه‌زیز به‌گ خیره‌وا شوکری ئەکه‌ی؟ ئەویش زانی ئیشه‌که‌ی لی ده‌رکه‌وتوه‌وه‌ی هه‌یچی بۆ نه‌ما‌یه‌وه‌وه‌ وتی:

چۆن شوکر نه‌که‌م؟ به‌عو‌مریکی هه‌شتا سالیه‌وه‌ که‌ر ئەت‌رینم. کیری وا شوکری ناوی؟
- مه‌لا سمایلی کانيسکان له‌و سه‌ره‌ئەبێ به‌میوانی مالیک. پیاویان له‌ مال‌ه‌وه‌ نابێ هه‌ر ژنه‌که‌ ئەبێ. ژنه‌ منالیکي ئەبێ زۆر ئەگری، هه‌ر چه‌نده‌ له‌ گه‌لی خه‌ریک ئەبێ ژیر نایته‌وه‌وه‌.
مه‌لا سمایل تووره‌ ئەبێ و مناله‌که‌ وه‌ئەگری. ئەویش له‌ گه‌لی خه‌ریک ئەبێ هه‌ر ژیر نایته‌وه‌وه‌. ده‌ستیک ئەدا به‌سه‌ر پشتیاو ئەلی: ژیر ئەبیته‌وه‌وه‌ ژیر به‌وه‌، ژیر نایته‌وه‌وه‌ ده‌سا وه‌للا دایکت ئەگیم. ژنه‌ش ئەلی: ده‌سا مام‌وستا ئەم مناله‌ لاساره‌ خۆم ئەیناسم، ژیر نایته‌وه‌وه‌ تا ئەوه‌ی ئەیلتیت به‌چاوی خۆی نه‌یبینێ.

- هه‌ر مه‌لا سمایل گت‌رایه‌وه‌ وتی:

له‌و ولاتی بۆلی و بابۆلییه‌ ریم که‌وته‌ هۆبه‌یه‌ک. به‌شتیکیان ئەزانیم. کچیکیان هه‌بوو ماره‌یان ئەکرد. رووم کرده‌ کچه‌که‌ وتم: کچم به‌لای مه‌زه‌بی ئیمه‌وه - که‌شافعین - باوک بۆی هه‌یه‌کچی خۆی ماره‌ بکا له‌ هه‌ر که‌س که‌ ئەیکا. ئیسته‌ تو کچیت با باوکت ماره‌ت بکا؟ وتی: مام‌وستا کچ بووم خوا عافووم بکا.

- پیاویک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی تووشی داوی ژنیک بوو بوو. پاره‌یه‌کی زۆری تیا خه‌رج ئەکرد. هه‌موو که‌سیش ئەزانی وایه‌. من ئەیناسم، لام وایه‌ تویش ئەیناسی. پینان ئەوت: بۆچ هه‌ر یه‌کجار نایه‌ینی و تووشی ئەو مه‌ساریفه‌ زۆره‌ش ناییت؟ ئەویش ئەیوت: به‌لێ راسته‌،

بەلام لەزەتی ئەووم لە دەست دەر ئەچنی کە ھەر جارە بە دزدە دزە بۆی بچم و ئەویش وەعدەم بداتنی و درۆم لەگەڵ بکا.

- کابرایەکی فەقیرۆکە ھەبوو لە «زۆیو» ئەچیتە لای مەلا سمایلی کانیسکان؛ کە مەلای ئەوئ ئەبێ. ئەلێ: مامۆستا شەرع شەرمی بۆ نییە من لەگەڵ خێزانەکەما ھەر وەخت کە ئەچمە لای لە وەختی ئیشی شەرعیدا ھەر ئەلێ: دەلاچۆ کوشتم بچۆ بەولاو. منیش سەرم لێ تێک ئەچنی و نازانم چی ئەکەم. ئەترسم لەبەر ئەو توشی قەتلیک بێم. ئیستە چارم چییە؟ مەلا سمایلیش ئەلێ: باوکم بچۆ بەو دەر دەووە بیکۆزە خوینی لەسەر من. کابرا ئەلێ: خوا دەوامی عومرت بدا.

- محەممەدی مەلا کەریم بۆی گێژامەو و تی: کابرایەکی روغزایی ئەحمەدی شاسواری ناو بوو، زۆنیک «ئەحمەد بێر» یی ھینابوو. کابرا زۆنیک تریشی ھەبوو. کە زنی تازە ئەگاتە مالی مێردە کە، ھەویکە بەم جۆرە بەخێرھاتنی ئەکا:

بەخێرھاتی، بەخۆش هاتی	بەسەر پینج و دوو شەش هاتی
بەشەرمەو و روو رەش هاتی	لەلای خۆتان کێر بوو قاتی
من لێرە بووم تو بۆ هاتی؟	

ئەویش ولامی ئەداتەو ئەلێ:

بێفەر خازە، دەنگت وازە	پۆیت چەرموگ وەک کلکە سەگ
حەبەت خراوتر لە دیلەسەگ	من کە هاتم بۆ تو هاتم
با بیزانی من کیم؟ فاتم	ئەترە تینم تا ئەو خوارە
ئاوات ئەکەم لە ناوبارە	جوانی من بوو دەنگی داوہ
گشت روغزایی هاتنەو ناوہ	بەرزبان کردو شانی خۆیان
منیان کردە تاجی سەریان	کە هاتم من لە ولاتی خۆم

بۆ دیقی تووا کە و تەمە خۆم

- حەمەسەعید بەگی جاف گێژایەو و تی:

لەو دەشتی «کەلار» ھەبۆ ھەبۆ حەمەعەلی ناو، براپەکیشی ھەبۆ حەمەدی ناو بوو. حەمە تۆزئ شیتۆکە بوو. گویدرێژیکیان ھەبۆ، حەمەعەلی بەحەمە ئەلێ: حەمەنەکە تەماع بەکەیتە گویدرێژە کە. حەمەش ئەلێ:

کاکه من چون شتی وانه‌که‌م. من ئەو کەرە بە دایکی خۆم ئەزانم، پیاو چون مرخی ئەپەریتەسەر دایکی خۆی.

- شیخ محەمەدی بالیسانی وتی مەلا مەجیدی شەقلاوا گێرایەووە وتی:

مەلا مەحموودی مەزناوا لە وەختی خۆیا لەگەڵ چەند کەسیکا بە کاروان ئەچن بۆ شوپتیک، رینگاکە نازانن. دەرویشیک هەبوو لەگەڵ خۆیانی ئەبەن بۆ شارەزایی. دەرویش هیچی نەخواردوو و ناخوا؛ وای لێ دێ لەبرسانا پەکی ئەکەوێ. هەر چەندە لە گەلی خەریک ئەبن هیچ ناخوا. ئەلین: بۆچ ناخۆی؟ ئەلێ: شیخ فەرموویەتی ل هەکسە دەستی خۆت نەبێ نابێ شت بخۆی. ئەوانیش سەیر ئەکەن وا کابرا بەلادا دێ و ئەمانیش لەو رینگا چۆلەدا پەکیان ئەکەوێ.

مەلا مەحموود ئەلێ: باوکم وەرە مادام وایە بەکریت ئەگرین بە دوو نان بچۆ ئەو کەرە بگێ. کابرا رازی ئەبێ بەلام لەبەر برسیتی ناتوانی بچن بەلای کەرەکەو. هەلێنەگرن و ئەیبەن بە لای کەرەکەو، وانیکە کەئەخەنەدوابراوی کەرەکەو. ئەویش هیچ هۆشی لەخۆی نییە. لەپاش بەپتیک کە گەرمای ئەگاتن و تۆزی هەستی پیا دیتەووە ئەلێ: واز بێنن خیرتان بنووسی، ئیتر خۆم خەریک ئەبم.

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو دوو شت زۆر خۆشە: مووچە و ئەو لەجار. گانی ئەوێل شەو.

- شیخ محەمەدی شیخ عومەر (شیخ محەمەدی خەتیب) گێرایەووە وتی:

مەلایەک شەوئ مێوانی ماله پۆلیستیک بوو. پۆلیسە کە سەرپوارە خەفەر ئەبێ و لەمال نابێ. ژنەکەشی جوان و روو وە بازاری ئەبێ. مەلا تەماع ئەکاتە ژنەکەو خۆی بۆ شەوئ حازر ئەکا و جینگاکە دیاری ئەکا. شەوئ پۆلیسە کە دیتەووە ناگاشی لە هیچ نییە، بەلام پێ جوان نابێ ژنەکە بکەوێتە نیوانی ئەو و مەلاو. بەژنەکە ئەلێ: جینگاکە بگۆزیتەووە خۆی لە شوپتەکە ئەو رانەکشێ. مەلاش ناگای لێ نییە.

لەنیوێ شەوا مەلا ئەچیتەسەر جینگا، سەیر ئەکا ئەمە لە باتی ژنە پیاویکەو هیچ دەرە تانیش نەماو. پیاو ئەیگرێ و ئەلێ: ئەوێ چێ ئەکە و بۆچی هاتووی؟

مەلا ئەلێ:

وتی: رۆله هینه که چهس؟ هیچ بیری لای که له شاخه که دا نەرۆیشت؛ چونکه وا به قایمی هه لیگرتبوو شهیتانیش نهیته دۆزیه وه. وتی: بابا نه وهی سمیله کانت پتی چه ور نه کرد.

- وتی نه وا سهیر نه کهم دوو کابرا شه پریانو بهر بوونه ته سهر و گو یلاکی یه ک. وتم: نه وه چیتانه؟ بۆج به یه کا هه لزانو؟ یه کیتکیان وتی:

کوره من میوانم هاتبوو چووم مریشکیکم بۆ سهر پری. قاچه کانم هینا هه لمواسی به سهر ده رگاکه ی خۆمانا بۆ نه وه خه لک بزنان که من مریشکم کوشتۆ ته وه. که چی نه م کابرایه هاتوو قاچه مریشکه که ی له سهر ده رگاکه ی من لابر دووه و به سهر قایی هه وشه که ی خۆیه وه هه لیواسیوه بۆ نه وه شانازی پتیه بکا و خه لک و ابزانن که نه و مریشکی کوشتۆ ته وه.

- کابرایه ک له و ده ور بهری دزه بیه ژنیکه هه بوو «گوسته» ی ناو بوو؛ تۆزی پویان هه لواسیبوو. هه ر وه خت که گوسته شیویکی لی بنایه پیوه که ی نه هینا له باتی تامه چیتت جاریک نه یکرد به مه نه جه له شیوه که دا و خیرا ده ری نه هینایه وه.

رۆژیک میوانیان هاتبوو گوسته ساواری لیتابوو هینای داینا. پیاوه وتی: ژنه که شیوه که هیچ چه ور نییه. ژنه ساواره که ی کرده وه مه نه جه له که و چوو جاریکیکه پیوه که ی تیهه لسووران و وتی:

تۆ به زه یت به خۆتا نایه ته وه نه و برامه لۆج نه خۆش بکه وی؟ ده با سکتان بچی. پاشان نه ری گوسته سووچی تۆ بوو.

- خواجه یاقۆ هه بوو له سه له یمانی دوکانی هه بوو له بازار. هه موو جار نیوه رۆان که کولتیره ی نه کپی، نه چوو ناوه نه برژاوه که ی ده رته هینا نه یکرد به پتخۆری نه ویتری. لیتان نه پرسی خواجه یاقۆ نه وه چی نه خۆی؟ نه یوت: نان وه ناوه که ی.

- که لای مراد ره قیته ی کردبوو، کوره کانی هه ر چه نده داو و ده رمان و حه کیمیان بۆ هینابوو هیچ که لکی نه بوو. چوونه لای شیخ مراد نووشته ی بۆ بکا. شیخ مراد نه یناسی و چاکی نه ناسی وتی: پیم بووشن چاوی سو ما که ت؟
وتیان: ئا. وتی: نووشته نه توات بچن نانیک له مالی خۆی به رن وه بهر چاویه وه بخوه نه ی نه ره ق کاته وه و رزگار نه وت.

- کابرایەکی دەروژە کەر کچینکی هەبوو هەرکەس داوای ئەکرد نەینەدایەو ئەبوت ئەیدەم بە یەکیەک بتوانی نان پەیدا بکا و لە خۆم ئازاتر بێ. ئەو کابراشە بیجگە لەوێ کە سەرکەردە ی سۆالکەرەکان و زۆر دەولەمەندیش بوو، چۆلە کە ریزەوێی لە مالیا نەئەبینی. بەم جۆرە ئەم کچە ی هەر مایەوێ و کەسی وا نەبوو بیداتن.

روژیک کابرایەکی سۆالکەر هات داوای لیتی کرد. ئەویش هەر وای جواب دایەو. ئەمیش وتی: چلۆن لەخۆت سۆالکەر تر بێ؟ ئەگەر توانی شتیکی لەمن سەند ئەوێ لە خۆم ئازاترە. کابرا هات خۆی لیتی گۆری و چەند سالیکی شویتنی کەوت نەیتوانی هیچی لیتی بپەستیتەوێ.

روژیک باوکی کچە چوو بۆ حەمام ئەمیش بەشوینیا چوو. لە ژووری حەمامە کە بەرۆکی گرت وتی: ئاغەبۆ خاتری خوا شتیکم بدەری. ئەویش وتی: برۆ سەگباب! لێرە چیت بدەم؟ چی هەیه تالیمی بستیننی. ئەم هەر لیتی نەبوێ. ئاخری کابرا بەری ئەتاشی، پیتی وت: ئەگەر تەلێ لە مووی بەری خۆیشتم بدەیتنی من هەر پێی پازیم، بۆ ئەوێ بە ناھومیدی نەگەریمەوێ داوێ. کابرا دەستی برد وتی:

ها سەگباب! ئەوێ تەلێ مووی بەرم. دەبچو بیکە بە پەلکە ی دایکت. بزانی مووی بەرت بۆ چییە؟ کابرا مووێ کە ی وەرگرت و ئینجا خۆی لێ ئاشکرا کرد و وتی: گرەومان بر دەوێ یان نە؟ کابرا وتی: ئەشە دووبیلا لە من ئازاتر و پیاوتری. کە هاتنە دەروێ ئیتر کچە کە ی لێ مارە کرد.

- روژیک دوو سێ فەقنی «بیبانی» ئەچنە مالی کۆنە کوێخاکە ی بببانی. ئەم کابرایەش زۆر چرووک ئەبێ و لە مالیش نابێ. لە پاشا کە دیتەوێ چاوی پێیان ئەکەوێ تەلێ: یارەبی چبکەم؟ من خۆم نانم پێ ناخوری ئیستە ئەمانەش هاتن بوون بەسەربار. ئەکەوێتە ئەم دەلیای فیکرەوێ.

یەکی لە فەقینان چاوی پێ ئەکەوێ تەلێ: فەرموو خالە. کابرا ئیتر خۆی بۆ ناشاردیتەوێ دیت دائەنیشنی. لەگەل دانیشتن تەلێ:

ئەری فەقینە ئاگرتان پێ نییە؟ یەکیک لە فەقینان ژیر ئەبێ تەلێ: کورپنە هەلسن با برۆین، ئەم کابرایە دەم و دوویەکی باشی نییەو شتی تر ئەقەومێ. بەم جۆرە کابرا لە کۆلیان ئەکاتەوێ.

- سردده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسلی چوونه بازار هه‌شت دره‌م گوشتیان کړی. هینابان هر یه‌که په‌تیکیان به‌ست به به‌شه‌که‌ی خویانه‌وه و خستیانه مه‌نجه‌لیکه‌وه و خستیانه سر ئاگر. هر که‌سه سرده‌په‌تی خوی به‌ده‌سته‌وه گرتووه. پاش ئه‌وه که‌کولا، هر یه‌که په‌تی خوی راکیشاو به‌شه‌گوشتی خوی هیناو خواردی. نه‌مجا ئاوه‌که‌شیان به‌شه‌ریکی خوارد.

- هه‌زار وتی:

سواریک راده‌برد له‌کویره دتیک	پیسکه‌یه‌ک گوتی بیه‌میوانم
گورجی دابه‌زی و پرسى ئه‌سپه‌که‌م	له‌کوئ گریده‌م مالت نازانم؟
گوتی نه‌مزانی گویت هینده‌سوکه	من په‌شیمانم بیخه‌ره زمانم

- شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گتراه‌وه وتی:

عبدولباری هه‌بوو له‌مووسل بازارگانیکى زور گه‌وره‌بوو. «خواجه‌دانیال» یش هه‌بوو له‌به‌غدا. عبدولباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیاان له‌گه‌ل یه‌ک هه‌بوو، شتومه‌کی مووسل و به‌غدایان بو یه‌ک ئه‌نارد. زور به‌دره‌نگیش یه‌کتریان ئه‌بینی؛ چونکه ئه‌و سردده‌مه هاتوچوو له‌به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سالتیک عبدولباری چه‌له‌بی له‌هاوینا رتی ئه‌که‌ویتته به‌غدا له‌حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌خانی سه‌فایر دانه‌نیشن. ئه‌و سردده‌مه باوه‌شیننه پووشه‌خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌گه‌وره‌کان ئه‌یانکړئ و باوه‌شیننی خویانیاان پی ئه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شینن فروش به‌ویدا تپه‌ه‌ړئ، چه‌له‌بی و دانیال هر یه‌که باوه‌شیننیک ئه‌کرن.

چه‌له‌بی ئیشی ته‌واو ئه‌بئ و ئه‌گه‌رپته‌وه بو مووسل و باوه‌شیننه‌که‌ی خوی له‌گه‌ل خوی نه‌با. له‌پاش سئ چوار سال دیسان ئیشی به‌غداى ئه‌بئ و ئه‌چپته‌وه بو به‌غدا و له‌سه‌ر سه‌کوی حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیال دانه‌نیشن. چه‌له‌بی مووسلی ته‌ماشئا ئه‌کا باوه‌شیننه‌که‌ی دانیال جوو کون بووه. لئی ئه‌پرسئ: پروا ئه‌که‌ی باوه‌شیننه‌که‌ی ئه‌و ساله‌پیکه‌وه کړیمان ئه‌لیی کونت کردووه؟ دانیالیش ئه‌لئ: باوه‌شیننی ئه‌و ساله‌ی چی؟ له‌و وه‌خته‌وه تا ئیسته هه‌موو سالی باوه‌شیننیکم کړیوه، ئه‌مه هی ئیمساله واتو به‌کونی ئه‌زانئ.

چه‌له‌بی مووسلی ئه‌لئ: بو چی تو چی لئ ئه‌که‌ی واکون بووه و کون ئه‌بئ؟ دانیال ئه‌لئ: چی لئ ئه‌که‌م؟ ئه‌یگره‌م به‌ده‌سته‌وه باوه‌شیننی خومی پی ئه‌که‌م. چه‌له‌بی ئه‌لئ: مال کاول

چۆن وا ئەبێ؟ دەسا هینەکهی من هەر ئهوهی ئهوه سالهیهو هیشتا هەر تازه شه. دانیال ئەلئ: بۆچی تۆ چی لئ ئەکهی؟. چەله بی مووسلی ئەلئ: من باوه شیننه که له سەر دەسکه کهی قیت دائه نیم و به دەست ئە یگرم. سەرم به بەریا هاتوچوو یئ ئەکم وه کوو یه کئ «حی الله» بکا. ئیوهی جووله که مردووتان مرئ نازانن چۆن ئەژین و چۆن پارە خەرج ئەکەن.

- کابرایهک هه بوو له «نهغهده» که له شیرینکی هه بوو هەر چەندە مال و مناله کهی پێیان ئەوت با سەری بېرین، ئەو هەر ئەیوت: ئیمرۆ نا سبهینئ. که له شیر بهم جوړه چەند سالیکی رابوارد. وای لئ هات له بەر پیری ئیتر هئزی تیا نه ما، نه یته توانی چینه بکا و شتیک بۆ خۆی پهیدا بکا. کابرای خاوه نیشی هیچی نه ئەدایه له تاوانا وشک هه لگه را بوو. رۆژیک که له شیر هاته مردار بوونهوه، کابرای خاوه نی خیرا فریای کهوت و سەری بېری. ئەمجا خستیانه ناو مەنجەل و خستیانه سەر ئاگر. مال و منال له خۆشیانا کهوتتە سه ما به دەوری مەنجەلی گوشتی که له بابا.

ئەو رۆژه هەر له به یانیه وه تا ئیوارئ کولا و دایانگرت. سەیر ئەکەن له بەر پیری وه کوو ئاگری هەر نه دبیب و ابوو. ئاوه که بیان ئەو شهوه به نانه وه خواردو رۆژی دوایی سەر له نوئ خستیانه وه سەر ئاگر. له ئیواره دا دایه گرن و سەیر ئەکەن هەر وه کوو دوینئ وایه نه کولاهه. ئەو شهوه ش ئاوه که بیان خوارد و گوشته که بیان هه لگرت هه بۆ به یانی. دراوستیکیان هه بوو له نیوه شهوا میوانیان هات دهستیان به هیچ لایه کدا نه گه یشت به کوره کهی خۆی وت: ئا رۆله بچۆره مالی مامت پینی بلئ باوکم ئەلئ میوانمان هاتووه و دهستان به هیچ ناگا، که له شیر هه که مان بۆ بنیری تۆزئ ئە یخه ینه سەر ئاگر میوانه کهی پئ رازی ئەکەین و سبهینئ بۆیان ئە نیرینه وه.

- کابرایه هه بوو زۆر رژد و چرووک بوو. زیاتر له حه فتا سال عومری کردبوو، دهوله تیکی زۆری پیکه وه نابوو. هیچ کهس ده رگای مالی نه دبووو. ته نانه ت مئرووله به ئاوات بوو تۆزئ ورده نانی له مالیا ده سته کوئ، به و داخه وه مردوو هیچی ده ست نه کهوت. رۆژیک کۆمه لئ سوالکه ر کۆ بوونه وه سه رگوزه شتی خۆیان ئە گێراهه وه، هاتنه سەر ئەو کابرایه. هه موویان وتیان تا ئیسته هیچمان لئ نه دیوه. یه کیکیان راست بوه وه وتی: کئ گره وم له گه ل ئەکا؟ یه کیکیان وتی: من له سه ر دوو سه د قه ران گره وت له گه ل ئەکه م ئەگه ر

هر له ئیسته‌وه تا سالتیکی تر تاچه پولیتکت لئ سهند من دوو سهد قهرانت بده‌می. له‌سهر ئه‌مه لئیک جیابونه‌وه.

کابرای سوالکهر هه‌ستا چووه‌سهر دوکانی بازرگان وتی: له‌پیی خودا شتیکم بده‌ری. وتی: خوا بتداتی و دوکانی هه‌لگرت و چووه‌وه بۆ ماله‌وه و ئه‌میش شوینی که‌وت. ئه‌و چووه‌وه ژووره‌وه و قایی داخست. له‌پاش تۆزیک هاته‌ده‌روهه‌وه چوو بۆ مزگه‌وت. دیسان داوای لئ کرده‌وه ئه‌ویش هه‌ر وتی: خوا بتداتی. ئه‌و شه‌وه ئه‌و ده‌رگایه‌ به‌جی‌نه‌هیشته‌.

به‌یانی کابرا که هات بچی بۆ دووکان سهری رپگای پی گرت‌ه‌وه‌و وتی: له‌پیی خودا شتیکم بده‌ری، ئه‌ویش هه‌ر وه‌کوو جاران وتی: خوا بتداتی.

سهرت نه‌یه‌شینیم لئ نه‌بووه‌وه، هه‌یشی پئی تال کرد. به‌یانی و نیوه‌پۆ و ئیواره هه‌ر هیچی نه‌دایه، وتی: باشه ئیسته هه‌یچم ناده‌یتی، نامده‌یتی به‌لام قسه‌یه‌کم بده‌ری که فلانه وه‌خت شتیکت ئه‌ده‌می. چهند رۆزیکیش به‌م جۆره‌رایانوارد. وای لئ هات مال و منالی وه‌په‌س بوون. وتیان: پیاوه‌که ئیسته چیت لئ که‌م ئه‌بیته‌وه ئه‌گه‌ر بلئیت له‌پاش ئه‌وه‌نده وه‌خت شتیکت ئه‌ده‌می؟ و ئه‌و وه‌خته‌ش نه‌یده‌یتی و ئیسته‌ش له‌کۆل خۆت کردبیته‌وه. کابرا هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌میش وه‌کوو کئچ هه‌ر لئ نه‌بووه‌وه. بۆ بازار ئه‌چوو، بۆ مزگه‌وت ئه‌چوو، بۆ مال ئه‌چوو هه‌ر به‌شویته‌وه بوو. ئاخری کابرای کرده‌ کون چاری نه‌ما وتی: برۆ سه‌گباب له‌پاش سالتیکی تر وه‌روه‌وه پولیتکت ئه‌ده‌می. ئه‌ویش وتی: خوا لئیت به‌زیاد کا و رۆیشت.

له‌پاش سه‌عاتیک چوو بۆ ماله‌که‌ی و ته‌قه‌ی دا له‌قایی. وتیان کئیه؟ وتی: منم سوالکهره‌که‌م. عهرزی ئاغا بکه‌ن ئه‌وه له‌ ساله‌که سه‌عاتیکی رۆیشت. ئه‌مه‌ی وت و لئیی دا رۆیشت. سه‌عاتیکی تری پئچوو دیسان چووه‌وه‌وه ته‌قه‌ی دایه‌وه له‌ قایی. وتیان کئیه؟ وتی: منم سوالکهره‌که‌م، عهرزی ئاغا بکه‌ن ئه‌وا له‌ساله‌که دوو سه‌عاتی رۆیشت و لئیی دا رۆیشت.

به‌کورتی به‌مجۆره‌ دنیای له‌کابرا کرده‌ پئستی چۆله‌که. هه‌ر سه‌عاتی نه‌ سه‌عاتی هه‌لی ئه‌کو تابه‌ سهری ئه‌یوت: عهرزی ئاغا بکه‌ن له‌ ساله‌که ئه‌وه‌نده سه‌عاتی به‌سه‌رچوو. له‌پاش چهند رۆز کابرای ده‌وله‌مه‌ند ئیتر له‌توانایا نه‌ما بانگی کرد وه‌ره‌سه‌گباب ئه‌وه پووله‌که‌ت و وازم لئ بینه. ئه‌وی تۆ به‌ منت کرد تا ئیسته عومرم به‌م عومره گه‌یشتووه که‌س پئ نه‌کردووم. سوالکهر پوول لئیی وه‌رگرت و به‌مجۆره‌ گره‌وه‌که‌ی برده‌وه.

- کابرایەک لەو کویستانە زۆر برسی بوو، رووی کردە مالتیکی زۆر گەورە. کورپیک هاتە دەرهووە. کابرا لێی پرسى خاوەنى ئەم ماله له کوییه؟ کورە که وتی: تا پاروویک نانم نەدەیتى پیت نالیم.

کابرا بى قسه لى دا رویشت.

- کابرایەکی خۆشناو جووتى پیتلاوی تازەى هەبوو، چوو بو کاروان بو ئەو دەشتى «بیتۆین»ە، تووشى چرودرک و دالتیک بوو پیتلاوەکانى داکنند و بە پیتی پیتخواهس نایە مل درک و داله که. کوتوپر چقلینک ئەچەقنى بە ژیر پیتدا له سەر پیتو دەرنهچى. لەو کاتەدا که چقلەکیان له پى دەرنههینا ئەیوت: یارەبى شوکر! هەر باش بوو پیتلاوەکانم لە پى دا نەبوو ئەگینا کونیان تى ئەبوو.

- کابرایەک هەبوو - منیش ئەیناسم وەللا سا تۆیش ئەیناسى - ئەیوت: ئەم ئاوە جوانە هەبى پیاو نان بە دۆوہ بوچ بخوا.

منیش هەزار سال عومرم بى، پانکه شریک له مزگهوتە که ما هەبوو له بەغدا له گەل ئەو هەشا که خەرچ و باجى له سەر من نەبوو نەم ئەکردهوہ. دنیاش گەرم بوو ئەیانوت: بوچ نایکە پتەوہ؟. ئەموت: ئەم با جوانە هەبى پیاو باى پانکەى بو چیبه؟ له گەل ئەو هەشا با هەر نەبوو. بەسەرى تو هەزار سالیش عومرم نابى؛ کەواتە بلى بەرەحمەت بى.

- خالە مەحموو جاریک بە رەشەى کورپى ئەلنى: رۆلە هەندى نانم بو پینەو دەرگا که داخە. ئەویش ئەلنى: بابە حق ئەو هەیه دەرگا که داخەم، ئەمجا نانە که پینم. باوکیشى ئەلنى: بەلنى بەراستى رۆلە چە کورپى منیت و تو له من ئاقلتریت.

- هەزار گتیراپهوه وتى:

لەو سەرە پاشایەک هات بەسەریا که یاسایەک دا بنى له یاسای پادشاکانى پيش خوى نەچى و ئەمیش بەداهینانى ئەم یاسایە ناویک بو خوى دەرکا. فەرمانى دەرکرد گە ئەبى له قەلمرەوى ئەودا شەو بى بەرۆژ و رۆژ بى بە شەو؛ واتە ئەو ئیشانەى که بەرۆژ ئەکرین ئەبى بەشەو بکرین، بەرۆژیش خەلک بو خوى بنوى.

رژیک - که شهوی ئه‌وه - هه‌ستا چووه بازار بزانی مه‌ردم فه‌رمانه‌که‌یان له‌گۆی گرتووه؟ که چوو سه‌یری کرد وا پینه‌چییه‌ک مؤمیک‌ی داگیرساندوه و له‌ به‌ری دانیشتووه پینه‌چیتی ئه‌کا. وتی: کابرا ئه‌وه تو ئه‌و مؤمته‌ بۆ داگیرساندوه؟ کابرا وتی: قوربان ئه‌گه‌ر شه‌و کاری به‌ده‌مه‌وه نه‌که‌م به‌ ئیشه‌که‌ی رژۆم پتوه به‌رپتوه ناچم.

- هۆلاکو په‌لاماری به‌غدای دا. «موسته‌عسم» ئاخ‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بوو، هۆلاکو ویستی بیکوژی، پیاوانی ئایینی وایان بلاو کردبووه‌وه که ئه‌گه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی نه‌مینن دنیا ئاخ‌ر ئه‌بن. ئه‌م قسه‌یه‌ به‌ جۆری بلاو بوو بووه‌وه ته‌نانه‌ت به‌رگویی هۆلاکویش که‌وتبوو. وه‌بوو به‌ترستیک له‌دلایا.

له‌پاش گه‌لئ سئ و دوو کردن له‌م بابه‌ته‌وه ئاخ‌ر قسه‌ی هاته‌سه‌ر ئه‌وه وتی: «موسته‌عسم» بگرن و بیخه‌نه‌ ناو له‌بادیک و بیسوونه‌وه. ئه‌گه‌ر ته‌م و مز و نیشانه‌ی دنیا ئاخ‌ر بوون په‌یدا بوو ئه‌وا به‌ره‌لای کهن و منیش واز له‌م فیکه‌ریه‌ دینم؛ ئه‌گه‌ر خۆ هه‌یچیش رووی نه‌دا ئیتر به‌جاری بیکوژن.

له‌راستیدا هه‌تایان وه‌کوو ئه‌و وتی وایان لئ کرد، سه‌یریان کرد هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی دنیا ئاخ‌ر بوون په‌یدا نه‌بوو. ئینجا هه‌تایان له‌ ۱۲۴۲ ی میلادی کوشتیان و بنه‌ماله‌ی عه‌باسی به‌ده‌ست هۆلاکووه به‌ ته‌واوی دوایی هات.

- ئه‌زانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چییه‌؟.

بناویله دێیه‌کی بچووکه‌ له‌ بناری سوله‌یمانی. له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر حه‌وت مال بووه. «شایی» یه‌کیان کردوهو بووکیکیان له‌ناو خۆیان گۆیزاوه‌ته‌وه. ده‌نگی ئه‌م شاییه‌ گه‌یشتوته سوله‌یمانی و کۆیه‌و هه‌له‌بجه‌و قه‌لاچوالان. هه‌ر ده‌هۆل و زورپاژه‌نیک له‌و ولاتانه‌دا هه‌بووه هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ ولاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر بۆی هاتوون. که‌ شایی گه‌رم بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکئ به‌ستراوه، سه‌یریان کردوه ده‌هۆل و زورپاژه‌نه‌کان له‌ده‌سته‌ی هه‌له‌په‌رکیکه‌ر گه‌لئ زۆرتر بوون. ئه‌مه‌ به‌ مه‌رجئ که‌ مه‌حموودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای برای که‌ مودیری سرۆچک بوو و ئه‌حمه‌ده‌گی سیاگۆیزیش هه‌ر چوو بوون بۆ ئه‌و شاییه‌. ئه‌گه‌ر کۆری هه‌له‌په‌رکئ هه‌و که‌س بوو بیت. ده‌سته‌ی زورپاژه‌ن بیست که‌س بوون.

خه‌جه‌و مه‌جه‌و فاتیله

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله

کۆپانه‌شه‌ری ته‌ویله

خه‌لو به‌لو قه‌ویله

قربوه نه گه یشته پۆبی	گهرمیان کردبوو به چۆبی
بین نه کهنی به پۆبی	زورنا و ده هۆل به تۆبی
هیچ نه یته ماچ ناله	پیره زنی سهد ساله
بابمینی له ماله	نه یوت ههر وا نه م حاله

- فهقی محهمه دی هه مه وه نند هه بوو له ولاتی سوله یمانی، له سه رده می ئینگلیزه کانا مودیری ناحیه ی بازیان بوو؛ وه کوو نه مین به گی قامیش قائمقامی چوارتا بوو. نه م فهقی محهمه ده کورپکی هه بوو مه محمودی ناو بوو. که مه کته ب داها ت مه محمود تا پۆلی شه شی سه ره تایی خویندبوو. نه مه پۆ نه و سه رده مه زۆر بوو. مه محمودیش خۆی له خۆیا کورپکی به جهر به زه و زیره ک و زماندار بوو. ههر له پاش ۱۹۳۰ سه ر بزوی نه کرد و له وان هه بوو که گه لئ جار به هۆی زمان و جهر به زه بیه که یه وه ناوی که وتبووه به ر ده می کار به ده ستانی میری.

مه جید یه عقوبی مو ته سه رپی سوله یمانی نه بی، نه نیری به شوین فهقی محهمه دا پنی نه لئ: نه ختی ئامۆزگاری نه م کورپت بکه با نه وه نده سه ر بزوی نه کا. فهقی محهمه دیش نه لئ: جه نابی مو ته سه رپ پینج شه ش هه زار رو بیه م له مه محمودا خه رج کردوه له مه کته بدا تا بووه به م مه محموده. ئیسته پینج شه ش هه زار رو بیه ی تر تان نه ده می مه محموده که ی جار انم بین بده نه وه.

- کابرایه ک هه بوو له و به ر کتیه، مام نه ولای ناو بوو. ههر چه ند لئیان نه پرسی مام نه ولا عومرت چه نده؟ نه یوت په نجا و پینج ساله. وا ری که وت له پاش ده پانزه سالی تر لئیان پرسیه ته وه مام نه ولا عومرت چه نده؟ ههر وتویه په نجا و پینج سال. نه یانوت ئاخه ر چون نه بی پینج ده پانزه سال په نجا و پینج و ئیسته شه هه ر په نجا و پینج؟ نه ویش نه یوت: برام بیا و نه بی له سه ر قسه ی خۆی بین؛ نابی ههر رۆژی قسه یه ک بکا.

- کابرایه ک له «دۆل په موو» فیر بوو بوو به حوجره ی فه قتیبه کان، هه موو رۆژی له کاتی نان خوار دندا نه چوو دانه نیش ت و نه بوو به شه ریکیان و نه یوت: ئای نه سیب. به م جۆره فه قتیبه کانی بۆزه کردبوو.

روژنیک له‌سەر شتیوه‌ی جاران چوووه. فه‌قیه‌ک له فه‌قیکان زۆر داخ له‌دل بوو لینی. کابرا هه‌رکه دانیشته فه‌قیکه هه‌ستا و هاته‌ویزه‌ی شل و کوتی کردو وتی: ئای نه‌جهل، ئیتر کابرا بپرای نه‌چوووه به‌ویدا.

- مه‌لاحه‌مه‌ینی شانزه‌ری شاتری هه‌بوو، عییل سه‌ره‌و زوور ئه‌بیتته‌وه بۆ کویستان، ئه‌م له‌شاره‌زوور ئه‌چی بۆ ئاش. گا باره‌که‌ی نه‌مریت و په‌کی ئه‌که‌وئ. ماله‌گه‌وره «مه‌حموو پاشای جاف» له‌دواوانی زیی زلم و تانجه‌رۆ خستوو به‌تی. هه‌له‌سته‌ی ئه‌چی بۆ لای مه‌حموو پاشا و ئه‌لئ: تو کیتت؟ پاشاش ئه‌لئ: تو کیتت؟ ئه‌لئ:

من حه‌مه‌مین شانزه‌رم	سه‌گی قایی شا عومه‌رم
عییل سه‌ره‌و زوور بۆ کویسان	من ماگه‌سه‌و ده‌سه‌و سان
گیرم خواردگه‌ له‌ ئاشا	هاوارم برد بۆ پاشا
چارم بکا له‌م ده‌رده	گا باریکم بۆ به‌رده
باری لئ نیم رووه‌و عییل	با پیتم نه‌یژن تووتکی خییل
پاشاش دوو گاباری ئه‌داتئ و ئه‌رۆا.	

- له‌ولاتی ئه‌رده‌لان منالان به‌ته‌نیشت یه‌که‌وه دانه‌نیشن و قاج رائه‌کیشن و به‌م جوژه هه‌لوور بلوور ئه‌که‌ن ئه‌لئ:

هه‌تۆل مه‌تۆل، سه‌گی گه‌رۆل/ ئارده‌کن، ئارده‌نه‌کن/ میخم کوتا میخ هه‌لبه‌زی، تیکه‌ی چه‌پم لئ نه‌به‌زی/ به‌ن سوور بام دا، عایله‌مه‌نه‌ی خوام دا/ کاسه‌ی ماس پر له‌پووش، خوا دای هه‌لیلووش.

هه‌لیلووش: به‌ر هه‌ر قاچیک که‌وت ئه‌وه‌یان ئه‌و قاچه‌ی هه‌له‌کیشت و دیسان له‌قاچی ته‌نیشت ئه‌وه‌وه ده‌ست ئه‌که‌نه‌وه به‌ یاری تا هه‌موو قاچه‌کان هه‌له‌کیشرینه‌وه.

- که‌ری ناقل:

له‌و سه‌نگاوه‌له‌ دئ «درۆزنه» پیاویک هه‌بوو ناوی ئه‌وره‌حمان بوو. ئه‌م ئه‌وره‌حمانه جووت و گا و فه‌لایی نه‌کرد. سالتیکان گه‌نمی کردبووه چال و بۆ سالی دواپی چاله‌که‌ی لئ ون بووبوو. هه‌ر چه‌نده‌ بۆی گه‌را، نه‌یدۆزیه‌وه. گویدرێزیکه‌ی هه‌بوو که‌ سالی پار گه‌نمه‌که‌ی له‌سه‌ر خه‌رمان بۆ بردبوو بۆ سه‌ر چاله‌که‌و هینای له‌سه‌ر جیگا خه‌رمانه‌که‌ی پار

بارئ گه‌نمی نا له‌گویدرێژه‌که‌و به‌ره‌لای کردو خۆی شویتنی که‌وت. که‌ر رۆیشت تا گه‌یشتسه‌ر چاله‌که‌و له‌ویدا وه‌ستا. که‌ دیانه‌وه سه‌یریان کرد ئه‌مه چاله‌گه‌نمه‌که‌یه. به‌و جو‌ره‌ئه‌وره‌حمان چاله‌که‌ی دیه‌وه.

- شیخ سه‌عیدی حاجی شیخ عه‌لی گنبرایه‌وه‌بو رسته‌وتی:

له‌و سه‌ره‌عالمیکی گه‌وره - که‌ناویانگی پیاوچاکیشی ده‌رکردبوو- ریی ئه‌که‌ویته‌ ئه‌شکه‌وتیک. ته‌ماشاش ئه‌کا سێ چوار پارچه‌ ئالتوون له‌ شکلی چوار گۆشه‌دا دانراوه. ئه‌ویش له‌ دلی خۆیا ئه‌لئ و چاکه‌ هه‌لیان بگرم؛ بۆچی به‌خۆرای لیره‌دا بکه‌ون، ئه‌یانده‌م به‌ هه‌زاریکی داماو ئه‌و که‌لکیان لیه‌ر ئه‌گرئ. هه‌لیان ئه‌گریت و دیته‌وه ده‌ره‌وه.

له‌ ریگادا تووشی کاربایه‌کی پیری کۆماوه ئه‌بێ خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی چیلکه‌و چه‌واله‌. لئی ئه‌پرسی ئه‌ری مامه‌ خه‌ریکی چیت؟ ئه‌لئ: قوربانی سه‌رت بم! ئه‌م چیلکه‌و چه‌والانه‌ کۆ ئه‌که‌مه‌وه ئه‌یه‌م بۆ شار ئه‌یده‌م به‌ سێ چوار کولیره‌ بۆ منداله‌کانم.

عالمه‌که‌ له‌ دلی خۆیا ئه‌لئ به‌خوا له‌مه‌ هه‌زارترم ده‌ست ناکه‌وی که‌ ئالتوونه‌کانی به‌می. لئی ئه‌پرسی: مامه‌ ناوت چییه‌؟. وتی: به‌قوربانت بم! سۆفی پیروټ. ئه‌مجا ده‌ستی کرد به‌ گیرفانیا ئالتوونه‌کانی ده‌ره‌یناو وتی: سۆفی پیروټ بچۆ ئه‌م ئالتوونانه‌ بفروشه‌ بیده‌ به‌ شتومه‌ک بۆ منداله‌کانت.

سۆفی پیروټ که‌ته‌ماشای ئالتوونه‌کانی کرد وتی: ئای به‌قوربانت بم! ئه‌مه‌ هی ئه‌شکه‌وته‌که‌ نه‌بێ؟ وتی: به‌لئ. وتی: به‌ساقه‌ی سه‌رت بم! ئه‌گه‌ر له‌ هه‌لگرتنی بوومایه‌ ده‌سال بوو هه‌لم گرتبوو. خۆم تووشی ئه‌و گوناچه‌ ناکه‌م. چیلکه‌و چه‌واله‌که‌ی خۆم به‌بێ منته‌ ئه‌یفروشم و ئه‌یده‌م به‌نان بۆ مناله‌کانم.

- له‌و ده‌شتی دزه‌یی و گه‌ردیه‌ له‌ گوندی «گنژی» رۆژیک ده‌نگ بلاو بووه‌وه که‌ له‌ گوندی «گراوی» بزینک ده‌ستی خستۆته‌ بنا گوی و حه‌یرانان ئه‌لئ.

ئه‌م ده‌نگه‌گونده‌که‌ی شله‌زان. سه‌ید عه‌زیز هه‌بوو وتی: ئا ولاغم بۆ بێنن بچم بۆ گراوی بزانه‌م وایه‌؟ وتی سوار بووم له‌ کاتی عه‌سرا گه‌یشتمه‌ ئه‌وی. پێش هه‌موو شتی په‌له‌ی نوێژه‌که‌م بوو، چووم بۆ مزگه‌فتی ئه‌وه‌نده‌م زانی خه‌رکی پێشیان لئی گرتم و تیان ئه‌ری سه‌ید عه‌زیز راسته‌ ده‌رین له‌ گنژی بزینک ده‌ستی خستۆته‌ بنا گوی و حه‌یرانان ده‌ری. وتی: که‌ ئه‌مه‌م زانی خه‌یرا نوێژه‌که‌م کرد و گه‌رامه‌وه‌ لۆ گنژی.

- ده‌سته‌یه‌کی جهرده‌تووشی کاروانیک ئەبن. کاروانه‌که رووت ئەکه‌نه‌وه. له‌کاروانه‌که‌دا نافرەتیک ئەبیت، نافرەت جلوپەرگینکی جوانی له‌بەرا ئەبیت. یه‌کی له‌جهرده‌کان مرخی خۆی له‌جلوپەرگی نافرەت‌که‌خۆش ئەکا. ئەلێ ئەمانه‌بو ژنه‌که‌ی من باشه. نافرەت ئەکشیته‌لاوه ئەلێ: رووت‌ه‌وه‌به. نافرەت ئەلێ: پیاوی چاک به‌من ژنم تو چون وێزدانت هه‌لیئه‌گرێ من رووت‌ه‌وه‌که‌ی؟ کابرا ئەلێ: من ئەمانه‌نازانم رووت‌ه‌وه‌به. نافرەت زۆر ئەلێ و ئەم کەم ئەچن به‌گۆیچکه‌یا.

نافرەت رووت ئەکاته‌وه‌ته‌ن‌ها دەرپینکه‌ی له‌پینا ئەمینێ، سه‌یر ئەکا دەرپینکه‌شی جوانه، ئەلێ: ئەویش داکنه. ژنه ئەلێ: پیاوی چاک به‌من ماومه‌ته‌وه‌ئەم دەرپینه. ناخر چون ئەویش بده‌م به‌تو هه‌موو له‌شم ئەکه‌ویتنه‌دەر‌ه‌وه. تو هه‌یج غیره‌تی پیاوه‌تیت نییه؟ کابرای جهرده ئەلێ: من ئەمانه‌نازانم ئەبێ دایکه‌نی.

له‌وکاته‌دا پیاویکی ریش سه‌پی نوورانی دەر ئەکه‌وێ، ژنه ئەلێ: ئەو پیاوه‌بکه‌ین به‌حه‌که‌م و ناو‌جی و پرسی بێ بکه‌ین ئەگەر ئەو وتی دایکه‌نه‌و بیده‌رێ ئەوا ئەتده‌می، ئەگەر خۆ نه‌شیوت ئەوا هه‌یج. کابرای جهرده وتی باشه.

پیاوه‌ی پیر هات و ژنه‌ش وا خۆی گرت‌مۆله‌کرد‌وه‌و دانیش‌ت‌وه‌وه، رووی کرده‌ پیاوه‌که‌و پێی وت: خاله‌ ریش سه‌پی! ئەم پیاوه‌ منی رووت کرد‌ۆته‌وه‌به‌م جو‌ره‌ی لێ کرد‌ووم که ئەمبێنی. ئیستا ماوه‌ته‌وه‌سه‌ر دەرپینکه‌م ئەلێ ئەویشم بو داکنه‌و بمده‌رێ. تو ئەلێ چی؟ پیاوه‌که‌وتی: دایکه‌نه‌و بیده‌رێ. کابرای جهرده ئیتر قسه‌ی سوار بوو. ژنه‌ چارناچار دەرپینکه‌ی داکنه‌و ئەویشی دایه‌و خۆی گول‌ۆله‌بوو دانیش‌ت.

کابرای جهرده هه‌موو جله‌کانی پینچایه‌وه‌ دای به‌شانی و رویش‌ت. زۆر دوور نه‌که‌وت‌بووه‌ کوتوپر بروسکه‌یه‌ک له‌سه‌روه‌هات دای به‌ته‌وقی سه‌ری له‌خواریه‌وه‌دەرچوو و کوشتی و جلوپەرگ له‌وا‌ه‌دا بلاو بووه‌وه. ژنه‌ به‌هه‌ر جو‌ر بوو خۆی گه‌یاند‌ه‌ جله‌کانی و له‌به‌ری کرد‌نه‌وه‌و رووی کرده‌ خاله‌ی ریش سه‌پی وتی: تو بۆچ وات کرد؟ خۆ من هانام هه‌تایه‌به‌ر تو. خاله‌ریش سه‌پی وتی:

رۆله‌ من خدری زینده‌م. بۆیه‌ وام پێ وتی بو ئەوه‌ کاسه‌پر بێی. ئەگەر دەرپینکه‌ت پیننه‌دایه‌ کاسه‌که‌ پر نه‌ئه‌بوو. زولم و ستم که‌ گه‌یشته‌هه‌دی خۆی، ئیتر ئەبێ سه‌ره‌و لێژ بێته‌وه.

- پاقلمی میسر

له‌داستانی کوردی ئەلی: له‌سەرده‌می خۆیا، واته له‌سەرده‌می فیرعه‌ونه‌کانا له‌میسر ئەو «ئەهرامانه‌ی که‌ئێسته‌هەن،- دروستکراون. هەموویشی بەده‌ست و شانی خەلکی میسر کراون و ئەو خەلکه‌وه‌کوو «قول»وه بەلکوو هەر بەنده‌بوون له‌بەر ده‌ستی فیرعه‌ونه‌کانا. ئەکه‌وێته‌سەرده‌می «دارم» که‌یه‌کیک بووه له‌فیرعه‌ونه‌کانی میسر. ده‌نگه‌ده‌نگیک له‌ناو خەلکا پەیدا ئەبێ که‌ئێمه‌بۆج بەم جۆره‌بچه‌وسیتیرینه‌وه؟ ئەم ئەهرامه‌زلزلانه‌له‌سەر شانی ئێمه‌دروستبکری؟

ئەم دەنگ و باسه‌ئەگاته‌وه‌بەرگۆی دارم. دارم له‌گەل وه‌زیره‌کانیا ئەکه‌وێته‌راویژ کردن. وه‌زیریکێ ژیری ئەبێ ئەلی: ماوه‌یه‌ک واز بینه‌له‌ئەهرام دروستکردن و چاری بخه‌ره ئەستۆی من. دارم ئەلی: باشه‌.

ئەمجا وه‌زیر فەرمان ئەدا که‌له‌هەموو ولاتی میسرا ده‌ست بکه‌ن به‌پاقله‌چاندن. خەلک ئەکه‌ونه‌چاندنی پاقله‌و پاقله‌خواردن. چوار پینج سالیک به‌سەر ئەمه‌دا تێئەپه‌ری. روژیک له‌روژان دوو کوری درواسی -که‌ماله‌که‌یان به‌رانبه‌ری یه‌ک ئەبێ- ئەبێ به‌شه‌ریان و شکات ئەگاته‌لای وه‌زیر. وه‌زیره‌بانگیان ئەکا و لێیان ئەپرسی که‌چییه‌؟

یه‌کیک له‌کوربه‌کان ئەلی: ئەو کوربه‌ی درواسیم له‌بەر ده‌رگای خانوه‌که‌ی خۆیا سنگیکێ داکوتاوه‌؛ من قایل نابم به‌وه. له‌ویکه‌یان پرسی بۆج ئەو سنگه‌ت داکوتاوه‌؟ ئەلی: روژیک له‌روژان ئەگەر پارهم هه‌بوو ئەسپیک ئەکرم و له‌ویدا ئەیه‌سته‌وه. له‌وی تر ئەپرسی ئەی باشه‌تو بۆج نایه‌لی؟ ئەویش ئەلی: منیش ئەگەر روژی له‌روژان پارهم هه‌بوو ژن دینم. که‌ژن هێنا منالم ئەبێ، منالم کانم ئەچن به‌ویدا ئەسپه‌که‌له‌قه‌یان لێ ئەدا ئەمرن. له‌بەر ئەوه‌ نایه‌لم سنگه‌که‌داکوتی.

وه‌زیر هه‌له‌ئسته‌تی ئەچیته‌وه‌بۆ لای دارم ئەلی: خەلکه‌که‌یتگه‌یشتون، ده‌ستبکه‌ره‌وه‌به‌ئەهرام دروستکردن.

- له‌داستانی کوردیه‌ ئەلی:

له‌وه‌سەر له‌ئەشکه‌وتیکا پیاویکی «عابد»و خواناس ته‌رکی دنیای کردبوو، هەر خه‌ریکی عباده‌ت بوو. روژیک کوتوپر له‌ناو به‌ده‌لانه‌کانا پارچه‌یه‌ک قیر ئەدۆزیته‌وه‌ ئەکه‌وێته‌وه‌بیر کردنه‌وه‌که‌ئەم قیره‌چۆن که‌وتوته‌ئیره‌؟ ئەمه‌ئەبێ خوا بۆ منی ناردبێ بۆ ئەوه‌ئیشیکێ بێ بکه‌م. به‌خولیای ئەم بیره‌دا ئەبێ له‌ئەنجاما دیته‌سەر ئەوه‌ئەلی:

من لهم شویندها عبادت نه‌که‌م و تهرکی دنیام کردووه؛ عباده‌تیش هه‌تا چه‌وسانه‌وه‌ی زیاتر تیا بین خیری زۆرتره. من دوو چاوم هه‌یه؛ دوو چاو ئیسرافه. دووم بۆچییه؟ به‌یه‌ک چاو نه‌توانم کار و باری خۆم به‌ریوه. خواش ئەم قیره‌ی هه‌ر بۆ ئەوه ناردووه. قیره‌که هه‌لنه‌گری و نه‌یخانه‌سه‌ر چاویکی و به‌قیره‌که چاویکی نه‌به‌ستی.

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌م جۆره‌نوێژ و عبادت نه‌کا. رۆژیک له‌ رۆژان عالمیک به‌ناوبانگیه‌وه نه‌چێ بۆ زیاره‌تی. سه‌یر نه‌کا چاویکی به‌قیر به‌ستووه. لێی نه‌پرسی ئەوه بۆچ قیرت ناوه به‌ چاوته‌وه؟ نه‌لێ: وه‌للا ئیسرافه‌ من که‌ تهرکی دنیام کردووه و عبادت نه‌که‌م تاقه‌چاویک ئیشی من نه‌با به‌ریوه؛ ئیتر دووم بۆ چییه؟ نه‌لێ: چهند ساله‌ وات کردووه؟ نه‌لێ: پانزه‌ساله‌. نه‌لێ: ده‌سا نه‌بین نوێژی پانزه‌سالت بگێرپته‌وه؛ چونکه‌چاوت تهر نه‌بووه و ئاری لێ نه‌که‌وتووه

- له‌وه‌سه‌ره‌ مه‌لا وه‌یسی «جفار» هه‌بوو به‌ هۆی رمل و جه‌فره‌وه ده‌ستی بۆ عه‌رش و قورش درێژ نه‌کردو پاشه‌روژی هه‌موو شتیکی لیک نه‌دايه‌وه‌و نه‌یدا به‌ده‌سته‌وه. رۆژیک کابرایه‌ک نه‌چیته‌لای پنی نه‌لێ: تو ئەم هه‌موو شته‌ نه‌زانی و ئەم هه‌موو نه‌ینیانه‌ ئاشکرا نه‌که‌ی که‌چی ئاگات لێ نییه‌ ژنه‌که‌ت له‌ ماله‌که‌ی خۆتا ماله‌که‌تی کردووه به‌ مالی باجی زه‌مه‌مه‌وه؛ چوار ته‌روا و هه‌شت نه‌چێ.

مه‌لا وه‌یسی که‌ ئەمه‌ نه‌بیستی شیت و هار نه‌بین. شیرو خه‌نجه‌رو ده‌مانچه‌ هه‌لنه‌گری به‌ په‌له‌ نه‌چیته‌وه بۆ ماله‌وه‌ ژنه‌که‌ی بکوژی. که‌ نزیک‌ی مال نه‌بیته‌وه نه‌که‌وتسه‌وه بیری که‌نه‌و هه‌یج ژنی نییه‌.

- له‌داستانی کوردیه‌ نه‌لێ:

له‌ سه‌رده‌می خۆیا پادشایه‌کی زۆر به‌ده‌سه‌لات هه‌بوو تووشی نه‌خۆشیه‌کی زۆر نا‌هه‌موار بووبوو. هه‌ر چه‌ندی نه‌کرد بوی چار نه‌ئه‌کرا، هه‌موو پزیشک و حه‌کیمه‌کانی ولات سه‌ریان له‌م نه‌خۆشیه‌ سووپمابوو، بۆیان ده‌رمان نه‌ئه‌کرا. هه‌ر ده‌رمانتیکیان نه‌دايه‌پادشا رۆژ به‌رۆژ خراپتر نه‌بوو. له‌ نه‌جاما پزیشکتیکیان له‌ولاتی چینه‌وه هه‌تاو ئەو له‌پاش ئەوه که‌ سه‌یری پادشای کرد وتی: پادشا چاک نه‌بیته‌وه به‌و مه‌رجه‌ ئەو ده‌رمانه‌ی من داوای نه‌که‌م ده‌ستکه‌وی. پادشاو هه‌موو وه‌زیر و پزیشکه‌کان به‌م خه‌به‌ره‌ به‌ ته‌واوی گه‌شانه‌وه‌و وتیان هه‌ر به‌و مه‌رجه‌ پادشا چاک بیته‌وه ده‌رمان نه‌گه‌ر له‌ بنی ئه‌رزیشا بیت په‌یدای نه‌که‌ین.

وتی: دهرمانی ئەم دهرده‌ی پادشا، خوینی منالینکی سوورکاری موو زهردی چاو ره‌شی گونا پانی هه‌و سالانه که بدری له له‌شی و پینی به‌نووی تا سنی جار، ئیتر چاک ئەبیته‌وه‌و نازار له‌له‌شیا نامینتی.

ئەمجا که‌وتنه‌قه‌لمه‌ره‌وی پادشا بو دۆزینه‌وه‌ی منالینکی وه‌ها. هه‌ر چه‌نده گه‌ران منالینکی به‌و ته‌رحه‌یان ده‌ست نه‌که‌وت. که‌لین و قوژین نه‌ما، شار نه‌ما، دئی نه‌ما، که‌لکی نه‌بوو. له ئەنجاما وتیان له‌م ولاته پان و درێزه‌دا ته‌نها ئاشیک ماوه که ئاشه‌وانینکی لینه‌و نه‌گه‌راپین؛ ئەگینا شوین نه‌ماوه نه‌مانیشکینیی. وتیان با بچین بو ئەو ئاشه‌ش بزانی هه‌یچ هه‌یه؟ که‌ جوونه ئاسیاوه‌که سه‌یریان کرد ته‌نها ژن و پیاویک و منالینکه‌و هه‌یچی تر. که سه‌یری مناله‌که‌یان کرد ته‌ماشایان کرد ئەو شتانه‌ی که پزیشکه‌که وتونی هه‌موو له‌م مناله‌دا هه‌یه. به‌ژن و پیاوه‌که‌یان وت: ئەم مناله‌ چیتانه؟ وتیان تا‌قه کورمانه‌و له‌مه‌زیاتر هه‌یچی ترمان نییه. ئیتر پیاوه‌کان ده‌نگیان نه‌کرد و هاتنه‌وه خه‌به‌ریان هه‌نایه‌وه بو پادشا که منالینکی به‌و جوهره‌مان له ئاشه‌کوئینکا دۆزیوه‌ته‌وه. پادشا و وه‌زیر و پزیشکه‌کان له‌م خه‌به‌ره وه‌کوو دنیا‌یان سه‌ر له‌نووی یی درابیته‌وه چ خو‌شیه‌ک ئەکه‌ن به‌و جوهره‌یان به‌سه‌ر هات.

ئەمجا پادشا ناردی ئاشه‌وان و مناله‌که‌و دایکه‌که‌یان هه‌ینا، مناله‌که‌یان برده‌ لای پزیشکی چینی چاوی پینی که‌وت وتی: ئەو مناله‌ که من ئەیلیم و دهرمانی دهردی پادشایه ئەمه‌یه. ئیتر که‌وته‌سه‌ر ئەوه که‌ چون ئەم مناله‌ له‌و دایک و باوک‌ه‌ی بستین؟

عالم و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو چوونه بن ده‌ست باوک و دایکه‌که‌یه‌وه که پادشای مه‌مله‌که‌ت نه‌خۆش که‌وتوه‌و به‌و نه‌خۆشیه‌ی ئەمری. ئەگه‌ر خوینی منالینکی وا نه‌دری له له‌شی؛ وه‌مردنی پادشایش مردنی هه‌موو مه‌مله‌که‌ته. ئیسته ئیوه بینن ئەم مناله‌ بده‌ن به‌پادشا و بیکه‌ن به‌قه‌زاوه‌گه‌تری ئەو. پادشا به‌ گرانی مناله‌که‌ زیر و زیوتان ئەداتن. باوک و دایک که‌ گویان له‌م قسه‌یه بوو هه‌ناویان هاته‌خواره‌وه‌و وتیان شتی وا ناییت.

به‌ره‌به‌ره‌خه‌لکی تر سه‌ریان کرده سه‌ریان و وتیان سه‌لامه‌تی پادشا له‌مال و ئەولاد واجبتره له‌سه‌ر هه‌موو که‌ستیک. ئیسته ئیوه‌ش تازه له به‌هاری جوانی دان منالی‌ترتان ئەبیت. وا بزانتن ئەم مناله‌تان هه‌ر نه‌بووه. ئەوه‌نده‌خه‌لک سه‌ری کرده سه‌ریان و ئەوه‌نده‌یان چه‌رپاند به‌ گویچه‌کانا رازی بوون.

منالیان لئ سه‌ندن و به‌سه‌نگی مناله‌که‌زیر و زیویان دانن و منالیان برد بو لای پادشا. پادشا وتی بیبه‌ن بو لای قازی. قازیش وتی بو سه‌لامه‌تی سه‌ری پادشا رشتنی خوینی بی گوناخیک واجبتره له‌وه که‌ پادشا به‌ریت. پادشا خوی سه‌ر زه‌وییه، له نه‌مانی ئەو زۆر و

ستم په‌یدا نه‌بیت و بلاو نه‌بیته‌وه. له نه‌مانی یه‌کینک له نه‌هلی مه‌مله‌کەت هیچ روونادا. که‌واته شهرع ری نه‌دا بو سەر برینی ئەم مناله.

بەم جووره له هه‌موو لایه‌که‌وه بریار له‌سەر سەر برینی مناله‌که درا، به‌پادشا خویشیه‌وه، چونکه خویینی ئەم مناله بو چاک بوونه‌وه‌ی نه‌و بوو. ئەمجا پادشا فه‌رمانی دا به‌سەر برین. جه‌لاد به‌خۆی و کیردیه‌وه هاته مه‌یدان. ته‌شتیکی له‌و لاه‌وانا بو ئەمه کاتی که مناله‌که سەر نه‌برئ خویینه‌که‌ی هه‌مووی بچیتنه‌او ته‌شته‌که‌و هیچی لئی له کیس نه‌چئ. ده‌ستی مناله‌که‌ی گرت و هینایه‌سەر په‌قره‌جه‌که. پادشا و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو له‌و لاه‌و دانیشتبوون سه‌یری ئەم دیمه‌نه‌ئەکن.

کاتی که جه‌لاده‌که مناله‌که‌ی هینا، مناله‌که چاوی به‌جه‌لادو کیردی ده‌ستی و ته‌شت که‌وت ده‌ستی کرد به‌گریان و سه‌ریکی به‌رز کرده‌وه بو ئاسمان و چەند جاریک لیتی به‌یه‌کا داو زه‌رده‌خه‌نه‌به‌کیش گرتی. ئەم دیمه‌نه به‌م جووره سه‌رنجی پادشای راکینشاو بانگی کرد له جه‌لاده‌که مناله‌که‌م بو بیننه پینش نه‌وه‌سه‌ری به‌ری. جه‌لاد په‌لی مناله‌که‌ی گرت و برديه به‌رده‌می پادشا. پادشا مناله‌که‌ی دانا و لیتی پرسى رۆله ئەم گریان و لیتو به‌یه‌کا دان و زه‌رده‌خه‌نه‌یت چی بوو له‌م وه‌خته‌دا؟ منال وه‌کوو کانیاوی ئیلهامی خوایی رزایی به‌سه‌ریا زمانی کرایه‌وه‌و وتی: پادشاهم هیچ؛ ئیشی خۆت بکه. پادشا وتی: رۆله ئەبئ هەر پین بلییت. مناله‌که وتی: هه‌روا؟ پادشا وتی: به‌لئ ئەبئ بلییت. ئەمجا کوپه‌وتی:

دلسۆزتر کەس و میهره‌باتر کەس به‌چاو نه‌ولاده‌وه باوک و دایکه. باوک و دایکی من به پاره منیان له‌ده‌ست کرده‌وه و دامیان به‌ده‌ست خه‌نجهری جه‌لاده‌وه که سه‌رم به‌ری. ره‌نگ بی ئیسته خویشیان له گۆشه‌یه‌که‌وه سه‌یری ئەم دیمه‌نه بکه‌ن. ئەوا ده‌ستم له‌باوک و دایک برآ.

یه‌کئ ئەگەر سته‌میکى لئ بکریئ ئەچیت بو لای قازی ده‌ردی زولم لیکراوی خۆی به‌و ئەلئ بو ئەوه به‌یینی شهرع و قانون حوکمی بو بکا و نه‌یه‌لئ نه‌و زولمه‌ی لئ بکری. که ئیشی من که‌وته به‌رده‌می قازی، قازی فتوای دا که بو سه‌لامه‌تی سه‌ری پادشا خوینتیکی ناهه‌ق بریژتیری دروسته. ده‌ستم له‌ویش برآ.

پاش ئەوه که ئەگەر یه‌کئ ئیشه‌که‌ی کەس نه‌پرسی شکات نه‌باته لای پادشا بو ئەوه نه‌و دادی پیرسی و به‌هانایه‌وه بیت. من ئیشم که‌وته لای پادشا و پادشاش وتی: ئەمه بو ساغ و سه‌لامه‌تی منه، نه‌ویش فه‌رمانی دا به‌کوشتم؛ به‌کوشتنی منیکى بئ گوناح.

ئېتر كەسم بۆ نەمايەو. سەرم بەرز كردهو. بۆ ئاسمان، حەقمە بگريم چونكە سەرم نەبەرن و نەمامى ژيانم لە ريشە ھەلئە كيشن. زەرەدە خەنەش لەو كاتە ناھەموارەدا گرتىمى وتم خوايە ئيشەكانت زۆر سەيرە، ليويشم كە بەيەكادا وتم خوايە كەسم بۆ نەماو تەو تەنھا تو نەبىن.

پادشا كە گوى لەم قسانەبوو سەرى شۆر كردهو بە بەردەمى خویا و پاشان ھۆنەھۆن فرميسك ھاتەخوارەو بەچاويە. دەستى برد منالەكەى ھەلگرت خستىە سەر كوشى خۆى و ماچى كردهو دەستى ھينا بەسەريا و وتى: رۆلە! مانەو ھى ژيانى من لە رشتنى خوينى بىن گوناحىكى وەكوو تو پىتك بيت من ئەو ژيانەم ناوى. وە تو ئىستە بەدواو ئېتر كور و جيتشيني منيت. فەرمانى دا بە جەلاد كەكيزد و تەشتى خۆت لابە. ئەلنى كەپادشا ئەم مېھربانايە نواند بەرەبەرە نازارەكەشى لە كۆل كەوت و ئەلەمى تيدا نەما.

- قەزا و قەدەر ھەيە. ئەمە شتتیکە راستەو بېنراو.

لەو نزيكى خۆشناو تيبە پياويك كورپىكى سى چوار سالانى خۆى لەگەل ئەبى ئەچيتە دەرەو بۆ سەر رەز و باخ. ئەگاتەسەر رەزەكە لە پاش ھەندىك كورپەكەى خەوى لى ئەكەوى. ھەلئەگري لەبىن دارىكا دايشەنى، جامەدانەكەى خۆى ئەدا بەسەريا و خۆى ئەچيتەو بە لای بېلكارايەكەى خۆيەو. خەرىكى بېلكارى ئەبى كوتوپر بە دەم بېلەكەيەو دووپشكىكى گەورە دەر ئەپەرى و روو ئەكاتە منالەكە كە نووستوو.

كابرا بەبېلەكەيەو ھەرا ئەكا بەشويتيا ھەر چەندە ئەكا ناىگانى. كابرا ئەبوت ئەوا تەكان ئەدەم لە خۆم كە بېگەمى كەچى وەكوو يەكئى لەدواو پىنى گرتبم ھەر چەندم ئەكرد نەئەپویشتم. وتى: دووپشك لە دەستم دەرچوو راست رووى كرده كورپەكەو چوو زير جامەدانەكەو پاش تۆزىك ھاتەو دەرەو وەملى پىرى گرت و بەشويتەكەى خۆيا گەرايەو.

وتى: من لەتاو كورپە ئاگام لە دووپشك برا. چوو مە سەر كورپەو جامەدانەكەم لادا سەيرم كرد ماريك قەفى خواردوو بەدەورەى كورپەكەدا و سەرى نزيكى بن ملى كورپەكە كرددۆتەو، لەو كاتەدا دووپشكەكە گەيشتوو چوو داويە بە تەپلى سەرى مارەكەو. مار ھەر لەجى خۆى رەق بوو و ئېتر راست گەراو تەو.

وتى: كەئەو مە دى چاوم بە دووپشكەكەش كەوت لە گەرانەو كەيا وە منيش ئېتر گورج بوومەو ئەمتوانى بېگەمى، بەلام كە ئەو كارەساتەم دى نەچووم بەشويتيا وازم لى ھينا تا چوو وە كونەكەى خۆى.

- له هه‌ولتیر خدر به‌گی ئه‌حمهد پاشا پرسه‌ی هه‌بوو. له گه‌ل شیخ به‌شیر ئه‌ترووشی و شیخ ئه‌حمهدی نه‌قشبه‌ندی له رۆژی ۱۲/۱۲/۱۹۷۶ چووین بۆ ئه‌و پرسه‌یه. قسه‌ی مردن هاته ناوه‌وه خدر به‌گ گنێرایه‌وه وتی:

سالتیک له گوندی «قازی خانه» له دیواخانی حسینی مه‌لادا دانیشتبووین. زۆر بووین باسی مردنی مه‌ر هاته گۆرێ که ئه‌و ساله مه‌ر قرانی کردوه. یه‌کێ وتی: من بیست سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من سی سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من به‌نجا سه‌ر. هه‌ر یه‌که شتیکی وت. یه‌کێ وتی: ئه‌وه مه‌ر چۆن ئه‌مرێ به‌م جۆره؟ کابریه‌ک هه‌بوو «سته‌فا بۆر» ی ناو بوو، ساغ و سه‌لیم له ئیمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ناوه‌ راستی دیواخانه‌که‌دا له‌به‌ر چاوی ئیمه‌وه راکشا و وتی: وا ئه‌مرێ. ده‌ستی کرد به‌ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و لرخه‌لرخ کردن، ئیتر هه‌له‌سته‌ایه‌وه. که لێ کۆ بووینه‌وه سه‌یر ئه‌که‌ین مردوه.

- له‌و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه‌ سالتیک دنیا یه‌کی زۆر تووش و سارد بوو، له‌وانه‌ بوو قران بیئت. به‌فر هه‌موو دنیای داگیر کردوه. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رته‌چێ بۆ راو کردن. که‌له‌گایه‌ک له‌ گونده‌که‌دا شیت بوو بوو چاوی سوور کړدبوو، راوی خه‌لکی ئه‌نا و که‌س نه‌یئه‌وێرا به‌رچاوی که‌وێ. وا دیار بوو بۆشیا ن پێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئه‌و گایه‌ که‌ چاوی به‌ کابرا ئه‌که‌وێ له‌و چۆله‌وانیه‌دا شوینی ئه‌که‌وێ. کابراش هه‌یج چه‌کینکی پێ نییه‌و گایه‌که‌ش ئه‌ناسێ. هه‌یج چاری نامینێ ئه‌شکه‌وتتیک له‌ نزیکیه‌وه ئه‌بێ به‌هه‌ر جۆر بی خۆی ئه‌کا به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

گایه‌که‌ شوینی ئه‌که‌وێ، ئه‌و ناچێ به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گه‌لیک خه‌ریک ئه‌بێ هه‌یجی بۆ ناکری. ئه‌مجا دینێ له‌به‌ر کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ئه‌که‌وێ و پال ئه‌دا به‌کونه‌که‌وه‌و کون ئه‌گرێ و کابراش وا به‌ ژوو ریه‌وه.

کابرا له‌ ژوو ریه‌وه له‌ سووچتیکه‌وه‌ کړنوش دا ئه‌دا و له‌فیکر کړدنه‌وه‌دا ئه‌بێ. تۆزێ به‌رچاوی رووناک ئه‌بیته‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌کا و اره‌شه‌ما ریک له‌و به‌ریه‌وه‌ په‌یکه‌ی خوار دووه‌و نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردوه. کابرا به‌جاری هه‌ناوی دیته‌خواره‌وه. له‌ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لێ گرتوه‌وه، له‌ ژوو ریه‌وه‌ ئه‌م ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه. له‌ راستیدا دنیای لێ ئه‌بێ به‌چه‌رمی چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماشای کرد و له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دوو پشکینیک به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیک روو به‌رووی هات، هاته‌سه‌ر که‌له‌مووستی پێ و به‌له‌شیا هه‌لگه‌را و چووه‌ ته‌وقه‌سه‌ری و به‌

شوینەکی خۆیا گەرایەوه و رووی کردە ماره که. چۆسەر پشتی ماره که گەرا، گەرا چووە سەر تەپلی سەری دای بەکەللەهی سەریهوه و ئەمجا لەسەری لاچوو رووی کردە دەرگای ئەشکەوتەکه (وا ئەمیش هەر چاوی لێیە). گایەکه بەر کونەکی گرتبوو دای بەگاوه، گا بۆرەبەکی لێ هەستاو لەشوینەکی خۆی جوولا تۆزێ چوو بەو لاوه کەوت و بەر کونە بەرەلا بوو. دوویشک دیسان گەرایەوه هاتەوه بۆ لای «هەراس». وەکوو جاری یەکم گەشتیکی بە لەشیا کرد و پاشان دابەزی لەو شوینەوه که هاتبوو لەو شوینەوه لە چاو ون بوو.

هەراس وتی: پاشان که هەستام چووم بەلای ماره کهوه دارم تێوهژەند تەماشای ئەکم تۆپیوه. هاتە دەرەوه پیش ئەوه لە کونەکه دەرچم سەیرم کرد گایەکه لەو لاوه کەوتوو و هەر چوار پەلی راکێشاوه. زانیم که ئەماوه. چوومەسەری تەماشای ئەکم مردا ربووەتەوه. ئەم باسە شیخ ئەحمەدی نەقشبەندی گێرایەوه.

- لە داستانی کوردییەوه ئەگێرنەوه ئەلین:

دوو پادشای بەدەسەلات و ئامۆزای یەک بوون. ئاقاری قەلەمەرەوی هەر دووکیان پێکەوهبوو. کابرایەکی دەرۆزەکەر هەبوو لە ولاتی یەکیکیان دوو کچی شوخ و شەنگی هەبوو؛ خەرامانی ئەرمەن و پەلک سەوزی داستان هاوتایی نەئەکردن. ناوبانگی نازداریان لە هەموو ولاتا دەنگی دابوو. جوانی ئەمانە بەرگۆی هەر دوو پادشا کەوتبوو. هاتنەسەر ئەوه که هەریەکه یەکیکیان ماره کەن. نسیب یەکی خستن. دوو نەمامی داستان بوون بە هاوسەری دوو شازادەهی جیهان. ئەم دوو کچە لە گەڕانی بەر دەرەوانەوه کەوتنە ناو تەلاری شاهی و میرگ و میرغوزاری شادیهوه. نانی جۆرەشکەیی بەر دەرەمالان بوو بەگەنمی بەهارەو شیر و شەکری ناو مالان. مەگەر خوا بیزانی کەوتنە ج خۆشیه کهوه.

رۆژێ بەرپیکەوت یەکی لەو دوو پادشایە چوووه بۆ ژووری حەرەمسەرا سەیری کرد و ژنەکی لەهەر تاقیکی ژوورەکیا کەرته نانی رەقی داناوه و کەس لە ژوورەکەدا نییە، بە بەر تاقەکانا ئەسوورپێتەوه دەستی راگرتوو ئەلی:

خوا لەدەستتان نەبرئ پەنجەیه نانم بەدەنی.

بەدەستەکی تری تۆزێ نانەرەق ئەخاتە ئەو دەستیەوه. توورەکەیهک لە ملیایە ئەیخاتە ناو توورەکەوه ئەلی: خوا لێتتان نەبرئ. ئەچیتەبەر تاقیکی تر هەرەوه، تا هەموو تاقەکان

بهو جوړه همموو نه‌گه‌ړئ. پاشان نه‌روا نه‌و جله شپانه که له‌به‌ریاهه داینه‌که‌نئ. جلی خانمانه له‌به‌ر نه‌کا و نه‌چئ له‌سهر دوشه‌ک دانه‌نیشئ.

پادشا لهما زور سهری سرما. چووو ژووره‌وه له‌ته‌نیشتیوه دانیشته و پنی وت: بانوو تو شتی وا بو نه‌که‌ی؟ خانم له‌پیشا نه‌چووو ژیری. پادشا وتی: خووم به‌چاوی خووم دیم. خانم سه‌یری کرد هیچ چاری نییه وتی:

راستی پادشاهم! من وام له‌ناو همموو ناز و نیعمه‌تیکا. له‌هیچ شتیک ناته‌واویم نییه، نه‌له‌خواردن، نه‌له‌به‌ر کردن، نه‌له‌که‌نیزه‌ک و خولامان؛ به‌لام کرمیک له‌سهرما جوول‌ه‌ی نه‌کرد و هخته بوو شپتم بکا. شه‌و و روژ به‌وه‌وه نه‌تلامه‌وه. له‌نه‌خاما تیگه‌یشتم که نه‌مه ئیشی چپیه. من سهره‌تا به‌ده‌روزه به‌سوال‌کردن فیر بووم، ئیسته‌نه‌وه‌م لی براره، هیچ چاریکم نه‌دیوه نه‌وه نه‌بی که به‌و جوړه‌خووم شپه‌بار بکه‌م و به‌به‌ر تاقه‌کانا بسوورپیمه‌وه داوای نانه‌ره‌قه له‌تاقه‌کان بکه‌م. به‌و جوړه‌ئیرت حه‌سامه‌وه و هیچ ده‌ردیکم نه‌ما.

نه‌مجا پادشاه‌ی‌تریش روژی که چووو ژووره‌وه سه‌یری کرد ژنه‌ی پادشاه‌ی‌تر به‌به‌ر تاقه‌کانا نه‌سوورپیمه‌وه داوای پارچه‌نانه‌ره‌قیان لی نه‌کا و له‌پاش ته‌واو کردنیان خوئی نه‌کاته‌وه به‌خانمه‌که‌ی جارن.

پادشا لئی نه‌پرسی بوج وانه‌که‌ی؟ ژنه‌وتی: پادشاهم: من سهره‌تا سوال‌کهر و گه‌دا بووم. به‌و جوړه که تو منت بینی له‌به‌ر مالانا گه‌داییم نه‌کرد. ئیسته‌که‌وتوومه‌ته سهر نه‌م ناز و نیعمه‌ته. ههر جاره‌نه‌جاریک دینم وه‌کوو پیشوو به‌به‌ر تاقه‌کانا نه‌سوورپیمه‌وه و نه‌تاقانه به‌ماله‌کان دانه‌نیم که سوالم لئی نه‌کردن. نه‌مجا خووم به‌خووم نه‌لیم تو سهره‌تا و ابوویت، خووت لی نه‌گوړئ. پادشا ناوچه‌وانی ماچ کردو وتی:

نه‌جابه‌ت به‌زاته، نه‌ک به‌نه‌سل و نه‌سه‌ب.

- له‌داستانی گوی ئاگردانی کوردیبه نه‌لی:

جاریک خدری زینده له‌ده‌شتیکا تووشی کارایه‌کی ریش سپی پیس و بوخل، چاو دادراو و دهم‌خوار بوو. چوار که‌ری به‌باره‌وه دابوه پیش، لؤکه‌لؤک نه‌رویشته. لئی پرسئ تو شه‌یتان نیت؟ وتی: به‌ریوه‌للا هوم یا خدری زینده. وتی: بو کوئی نه‌چی؟ وتی: بو که‌سابه‌ت نه‌چم شتیک په‌یدا که‌م بو مناله‌کانم. وتی: باری گویدرپزه کانت چین؟ وتی:

ئەوەیان جەور و ستمە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەپادشاهان. ئەوەى دووھەمیشیان
 حەسەدەتە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەعالمەکان. وتی: ئەوەى سێھەمیان خیانەتەو
 گزی کردنە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەتجارو بازرگانەکان. ئەوەى چوارەمیش حیلەو
 فیلە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: لەژنان بەو لاوہکەسى تر نییە.
 وتی: جا ئەم کەپارانەت دەست ئەکەوئ؟ وتی: یا خدرى زیندە! ئەگەر ئیوہ لیم بگەرین
 و واز لەخەلکەکە بینن ھەمووی بەرۆژیک ساغ ئەکەمەوہ.

- لەداستانی رابردووە ئەلئ:

ناسرى عەباسى (۵۷۵-۶۲۲ هجرى) کاتئ کە خەزەنەو سامانى «عازیدی فاتی» (۵۵۵-
 ۵۶۷ هجرى) کەوتە بەر دەست و داگیری کرد، تەپلیک لە ژوورەکەى عازدا بوو ئەویشیان
 هینا. کابرا تەپلەکەى ھەلگرتوو دەستی کرد بە لیدانى. کابرا کەوتە ترکەندن. خەلکەکە
 دەستیان کرد بە پێکەنین پیتی. یەکیکی تر ھەلیگرت کە لیتی دا ئەویش کەوتە ترکەندن.
 خەلکەکە لەمە توورە بوون و تەپلەکەیان درى. لە پاشا پیاوی شارەزا ھات پیتی وتن ئەم
 تەپلە ھى ترکەندن نەبوو، بەلکوو چاکەى ئەم تەپلە ئەوہ بووہ کە لە نزیکى ھەر کەسێکەوہ
 بوایە ئەو کەسە کۆلنجى نەئەکرد. عازد نەخۆشى کۆلنجى ھەبوو ئەو تەپلەیان بو ھینابوو لە
 ژوور سەرى خۆیوہ داينەنا ئیتر بېراى بېراى کۆلنجى نەئەکرد. خەلکەکە لە درانەکەى زۆر
 پەشیمان بوونەوہ، بەلام تازە بى کەلک بوو.

- لەداستانی کوردییە ئەلئ:

جاریک کابرایەکی بابى چووہ لای مەلایەک وتی: ئیوہ ھەر ئەلئین ئیشەکانى خوا
 جینگای رەخنە نییەو کەس ناتوانئ رەخنە لە کارى بگرئ. من سئ رەخنەم لە ئیشى خوا
 گرتووہ، بزائم تو ئەیسەلمینئ یان نا؟ مەلا وتی: فەرموو بیانلئ. کابرا وتی: خوا شەیتان بە
 ناگرى جەحەنەم ئەترسینئ لەکاتیکا کە خوا شەیتانى لە ناگر دروستکردووہ. یەکیک لە
 شتیک دروستکرايئ چۆن لەو شتە ئەترسئ؟

دووھەم بەلای ئیوہى ئیسلامەکانوہ وایە کە خیر و شەر ھەمووی لە خواوہیە، ھەرچى
 خوا نەیکرد نابئ. کەچى ئەگەر یەکئ ئیشیکى نابەجئ لەگەل یەکیکا بکا تۆلە لەو کەسە
 ئەکەنەوہو ئەو بەگوناحبار دائەنین.

سیتیم ئەلین: خوا له هه‌موو شوپتیک هه‌یه، جینگا نییه ئه‌وی تیدا نه‌بن. یه‌کیک له هه‌موو جینگایه‌ک بێ، ئەبێ هیچ نه‌لی؛ ئەبێ جارێک ببینری بۆ ئه‌وه قسه‌که بچیته‌سه‌ر؛ که‌چی ئه‌وه‌تی دنیا دنیا‌یه هه‌تا ئیسته نه‌بیسراوه یه‌کیک خوای چاو پیکه‌وتبیت.

مه‌لا وتی: راسته‌قسه‌کانت، تو‌زی وه‌ره پیشتره‌وه تا ولامت بده‌مه‌وه. بابی چووه پیشه‌وه. مه‌لا نه‌یکرده نامه‌ردی خشتیکی کال له به‌ر ده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوین فیچقه‌ی کرد. وتی: ئه‌وه ولامه‌که‌ته.

کابرا که ئه‌مه‌ی دی چوو بۆ لای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لاکه‌یان هینا و وتی: تو سه‌ری ئەم کابرایه‌ت شکاندووه؟ وتی: به‌لی. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئەم کابرایه ئه‌لی: شه‌یتان له‌ناگر دروستکراوه بۆج ئەبێ له‌ناگر بترسی؟ که‌خوا به‌ ناگر ئەترستی. ئیمه‌ش له‌ خاک دروستکراوین بۆج ئەبێ لێی بترسین و سه‌رمان به‌خاک بشکیت؟

دووهم ئەلی: ئیمه ئەلین خیر وشه‌ر له‌ ده‌ست خودایه. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بێ ئەبێ بیه‌تی. ئینسان ده‌سه‌لاتی قه‌ده‌ری خوای نییه. من به‌ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندووه هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تیدا نییه؛ بچی ملی خوا بگریت و داوای تۆله له‌و بکاته‌وه، من چیم.

سیتیم ئەلی: ئیمه ئەلین خوا له هه‌موو جینگایه‌ک هه‌یه، ئه‌و ئەلی: ئەگه‌ر هه‌بیت ئەبێ هیچ نه‌بن جارێک ببینری. ئیسته بچی به‌ هه‌ر جو‌ر بووه به‌لکوو خوا بدۆزیته‌وه و داوای خۆی له‌گه‌ل ئەوا بکا. یه‌کی ده‌عوا له‌سه‌ر یه‌کیک دروست ئەکا ئەبێ یه‌که‌که دیار بێ، ده‌عوا له‌ سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌ببیراو قه‌ید ناکری. له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی من موده‌عی ئه‌و نیم چی داوه له‌ من؟

قازی روو ئەکاته کابرای بابی ئەلی: ئەمانه‌ت وتوه؟ ئەلی: به‌لی و توومه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌م نه‌وتوه سه‌رم بشکینن. قازی ئەلی: باوکم حه‌قت به‌سه‌ریه‌وه نییه برۆ. کابرا ئەلی: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بێ له‌مه‌و دوا منیش دایکی ئه‌و که‌سانه له‌که‌ر بکیشم که‌ئهم جو‌ره‌قسانه ئەکه‌ن و منیان فیری ئەم به‌زمه کردووه.

- له‌داستانی گوئی ناگردانی کوردییه ئەلی:

جارێک مام ریوی پیش مه‌لا بانگدانی به‌یانی له‌ مال ده‌رچوو. سه‌یری کرد وا که‌له‌شیریک به‌ ده‌نگه‌جوانه‌که‌ی له‌سه‌ر دارێک قووقه‌قووق ئەخوینن. چوو به‌لایه‌وه وتی: ئه‌وه‌بانگه‌که‌ت دا، وه‌ره‌خواره‌وه با نوێزه‌که‌مان به‌جه‌ماعه‌ت بکه‌ین. ئه‌ویش وتی: ئاخ‌ر ئیمام هیشتا نووستوه، با هه‌ستیت ئه‌و وه‌خته منیش دیم قامه‌تی بۆ ئەکه‌م. مام ریوی وتی: له‌

كۆيىپە تا بېچم خەبەرى كەمەۋە. درەنگە ئەترىسم نۆپتە كەمان بېرۋا. كەلە شىزە كە وتى: ئەۋەتە لە پال ئەۋ دارەدا نووستوۋ بېچۆ خەبەرى كەۋە خىرت ئەگا. مام رىۋى چوۋ سەيرى كەرد وا تانجىبەك لەۋى نووستوۋ، ھەر چاۋى بەتانجى كەوت لە ترسانا دەستى كەرد بەتېر كەندن و بۆى دەرچوۋ. كەلە شىزە كە وتى: ئەۋە بۆ كۆى ئەچى؟ ۋە رەبا جەماعەتە كەمان بېكەين. مام رىۋى وتى: دەستنۆپتە كەم شكا. ئەچم ئەيشۆمەۋە ۋە دېمەۋە.

- سەيرى ئەم رىزق و بەشكردنەكە:

گورگ رىۋى ئەگرى و ئەيخوۋا. رىۋى زىشك ئەگرى و ئەيخوۋا. زىشك مار ئەگرى و ئەيخوۋا. مار چۆلەكە ئەگرى و ئەيخوۋا. چۆلەكە كۆلە ئەگرى و ئەيخوۋا. كۆلە زەرەدەۋالە ئەگرى و ئەيخوۋا. زەرەدەۋالە ھەنگ ئەگرى و ئەيخوۋا. ھەنگ مېش ئەگرى و ئەيخوۋا. مېش مېشۋولە ئەگرى و ئەيخوۋا. مېشۋولە مېرۋولە ئەگرى و ئەيخوۋا. مېرۋولە ھەر شىتتىكى بەرپەل كەۋى تى ئەرووكى و ئەيخوۋا.

- لەداستانى كوردىيە ئەلنى:

جارىك پەرەستىلكە يەك لەسەر كۆشكە كەى سلىمانى پىغەمبەر نىشتىۋوۋە لەۋ بەرىۋە پەرەستىلكە يەكى تر ھەبوۋ روى تېكرد وتى: ئەبى مېردم پى بېكەى. ئەۋىش مىلى نەئەھىنايە بەر. ئەمىش بالىكى راۋەشانەد و وتى: دە سا ۋەللا ئەگەر مېردم پى نەكەى ئىستە ئەم كۆشكە زىرە ۋوور ئەكەم؛ بۆت سووتاوم!

سلىمانى پىغەمبەر گۆى لى لەم قەسە يە بوۋ بانگى كەرد پى وت: ئەۋە تۆ چىت واقسەى وا ئەكەى؟ وتى: يا پىغەمبەرى خوا قەسەى عاشق ھىچ لۆمە يەكى لەسە رىيە.

- گىسكە كەى ھەياس

ئەزانى داستانى گىسكە كەى ھەياس چۆن بوۋە؟

لەداستانى كوردىيە ئەلنى:

ھەياسى خاس جارىك لە سولتان مەحمود لە سەر كارەساتىك تۇراۋ خنۆى لى ون كەرد. چوۋ لە دىيەك لە لاي پياۋىكى دەم سىپى ئەۋ دىيە بوۋ بەسەپان. سولتان مەحمود رايىسپارد ھەرچى كەلتن و قوزبىنى مەملەكەت ھەبوۋ گەران رىكىيان لە ھەياسەۋە بەدى نەكەرد.

سولتان به ته‌واوی که‌وته پەرۆشه‌وه و کارو باری ولاته‌که‌ی له‌بەر نه‌بوونی هه‌یاس به‌ته‌واوی ئالۆزا. ئەمجا که‌وته‌سەر ئه‌وه‌که به‌لکوو به‌فیل بیدۆزیتنه‌وه. جاری دا به‌ولاتا که هەر کەس مەردار و شوانکاره‌یه، وه هەر کەس پیاو ماقوول و کاربه‌ده‌سته ئه‌بێ له‌فلانه رۆژدا هه‌موو له‌باره‌گای سولتان حازر بن و کەس دوا نه‌که‌وێ. بۆ ئه‌و رۆژی ئه‌وانه‌ی که‌سولتان ئه‌مری دا‌بوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هه‌ینای هەر یه‌که‌ گیسکیکی دانێ، وتی: ئه‌مه‌ی هەر له‌ ئیسته‌وه تا چل رۆژی‌تر هەر یه‌که‌ گیسکی خۆی برد، له‌ دوا‌ی چل رۆژه بیهه‌نیتنه‌وه، ئەم گیسکه‌ زیاد بکا ئه‌ده‌م له‌سه‌ری، که‌م بکا هەر ئه‌ده‌م له‌سه‌ری.

یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ناو ئەم حه‌شامه‌ته‌دا بوو ئه‌و کویخاکه‌بوو که‌ هه‌یاس له‌لایه‌وه بوو بوو به‌سه‌پان. عاله‌م هەر یه‌که‌ گیسکی خۆی وه‌ر گرت و رۆیشته‌. کویخای لای هه‌یاسیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌. ئەم عاله‌مه‌ به‌جاری هەر یه‌که‌ له‌عاستی خۆی که‌وته‌ ترس و له‌رزه‌وه‌و ریی ئەم ئیسه‌ی بۆ به‌دی نه‌کرا. گیسک ئه‌گه‌ر شتی ناده‌یتنی مردار ئه‌بیتنه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌یده‌یتنی زیاد نه‌ک، ئه‌گه‌ر ژه‌م ژه‌م ئه‌یده‌یتنی هەر وه‌کوو خۆی نامینیتنه‌وه. ئەمه‌ش ئه‌نجامه‌که‌ی سه‌رفه‌وتانی تیندایه‌.

کویخای لای هه‌یاس له‌ هه‌موو کەس زیاتر که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. چونکه‌ مه‌رو مالاتیکی زۆری هه‌یه‌و له‌ مه‌رداریدا به‌ پسه‌پۆر ناسراوه، که‌چی له‌ئه‌نجاما هه‌یچی بۆ ناکرێ و ئه‌بێ سه‌ری خۆشی تیا‌ب‌دۆزین. هەر به‌ ته‌واوی که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. دنیای رووناکی لێ بوو به‌شه‌وی تاریک. هه‌یاس پرسێ کویخا ئه‌وه‌چیتیه‌ وا خواردن و خواردنه‌وه‌ت لێ هه‌لگه‌راوه؟ وتی: رۆله، ئەمه‌ کاره‌ساته‌که‌یه. هه‌یاس وتی: ئه‌گه‌ر راستم لێ نالیت من ئەم ئیسه‌ت بۆ چار نه‌که‌م. وتی: کورم من ئەمه‌ بایسی سه‌رمه‌. تۆ ئه‌گه‌ر ئەمه‌م بۆ بکه‌ی سه‌رم ئه‌ستینیتنه‌وه، چون راستت لێ ئه‌لیم؟

هه‌یاس وتی: هەر چه‌نده‌ پڕاوش ناکه‌م به‌لام نه‌که‌م کردوی. ئەمه‌ت هەر بۆ ئه‌که‌م و رزگارت ئه‌که‌م. بینه‌ بینه‌وه گورگه‌یکم بۆ په‌یدا‌که‌و ئیتر تۆ ئیسه‌ت نه‌بێ.

کویخا چوو بینه‌وه گورگه‌یکه‌ی په‌یدا کرد و هه‌ینای دای به‌هه‌یاس. ئەمجا هه‌یاس که‌وته‌ ئیسه‌. جاری هه‌ینای پیه‌ش هه‌موو شتیک ددانه‌کانی بینه‌وه‌گورگی هه‌لکه‌ند و ئەمجا به‌سته‌یه‌وه. هه‌ینای گیسکی گرته‌جۆو قه‌رسیل تیری ئه‌خوارد و قونه‌ی ئه‌کرد. که‌ ئه‌که‌وته‌ ئیواره‌ ئه‌بیرد به‌لای بینه‌وه گورگه‌که‌وه. گورگ که‌چاوی بێ ئه‌که‌وت په‌لاماری ئه‌دا به‌لام به‌سه‌ترابووه‌وه هه‌یچی پێ نه‌کرا. گیسکیش که‌چاوی به‌گورگ ئه‌که‌وت هه‌ناوی ئه‌که‌وته‌خواره‌وه. ئه‌وی خواردبووی به‌ترس داینه‌نایه‌وه. ئه‌بیرده‌وه تیری ئه‌کرده‌وه، بۆ

بەیانیش دیسان وای لێ ئەکردهوه. گیسکی بەستەزمان ئەوی ئەیخوارد بەترس دایەنایهوه. تا ماوهی چل رۆژ هەیاس ئەمە کاری بوو لە گەل ئەو گیسک و گورگەدا. پاش چل رۆژە وتی بەکوێخا بییهوه بۆ سولتان.

کوێخا گیسکی برد و چوو. عالەمی تریش هەر یەکە بە خۆیان و گیسکی لای خۆیانەوه هاتتەوه. سولتان سەنگ و ترازووی هێنایهوه مەیدانەوه. دەستیان کرد بەگیسک کیشان. سەیریان کرد هەمووی زیادێ کردوه، گیسکی واش بوو هەر ئیسقانهکی مابوو کەمی کردبوو. سەرە هاتەسەر گیسکی لای کوێخا. کە کیشایان سەیریان کرد لە گەل سەنگ و بەردی هەوهولا هەر وهکوو یەک وایه؛ نەزیادی کردووه و نەکەم، لەگەل ئەوهشا هیچ نەخۆشیهکی نییه.

سولتان کە ئەمەیی دەستکەوت لە خەلکەکە تریش خۆشبوو وتی بپرون من هەر مەبەستم ئەمەبوو وا دەستم کەوت.

ئینجا کوێخای هێنایه ژیر پرس و جوابهوه کە چون ئەم گیسکەت وا نەهیشتۆتەوه؟ ئەویش بەسەرھاتی گیسک و گورگی بۆ گێنرایهوه. وتی: کێ ئەم تەگبیرەیی بۆ کردووی. وتی: کەس، هەر خۆم کردوومە. سولتان وتی: من ئەمانە نازانم یا ئەبێ پیم بلتیت یا ئەتکوژم. خستیه ژیر ئەشکەنجەوه. لەولاشهوه بە هەیاسی وتو کە دەنگ نەکا و راستی پێ نەلێ. کە ئیش گەیشتە ئەشکەنجەو شکەنجەکاری و سەر تیاچوون وتی: شاھم بەسە پیت ئەلیم. وتی: کورپکی سەپانم لایە ئەم تەگبیرە، تەگبیری ئەوه.

سولتان ئەوا هەیاسی بە ئەقلی خۆی دۆزیهوه. ئەمجا ناردی هێنایانەوه و ناشتی کردەوه. کوێخاشی خەلات کرد و ناردیەوه بۆ مالی خۆی بەخۆی و بەگیسکیهوه.

- لەقسەیی گوئی ناگردانی کوردییه ئەلێ:

رۆژیک سولتان مەحموود و هەیاسی خاس بەناو بازارا ئەرویشتن، تەماشایان کرد پیاویکی ریش سپی سێ کۆمەلە خۆلی لەبەر دەمایه، هاوار ئەکا ئەلێ: ئەم کۆمەلە خۆلانە هەر یەکە گەوهەریکیان لەناوایه، ئەیانفرۆشم. کێ ئەیهوئ بیت بیانکری. سولتان مەحموود گوئی لە قسەیی کابرا بوو وتی: ئەم کابرایه چەند گەوجە؛ ئەگەر گەوهەریان لە ناوایه بۆچ خۆی گەوهەرەکان هەلناگری؟ هەیاس وتی: ئیستە من ئەچم بەلایهوه بزەنم چیه.

چوو وتی: مامەیی ریش سپی چۆنی ئەفرۆشی؟ وتی: کۆمەلێک بەلیرەیهک. سولتان مەحموود وتی: ئەمە قسەیه چۆن گەوهەریک بەلیرەیهک ئەفرۆشری؟ هەیاس وتی: من

ئەیکرم. وتی: مامە ئەمە لیرە یەک و کۆمە لیکم پێ بفرۆشە. وتی: دانیشە. دانیشت، مامە چۆنکی گرت بە دەستەو نایەسەر کۆمە لیک وتی: ئەگەر نەنێهکت هەبوو بە لای ژنە کە تو نەیلی. هە یاس وتی: یەکیکی ترم پێ بفرۆشە. وتی: بێنە لیرە کە. لیرە ی دایەو وتی:

هەر گیز پشت بە زالم مەبەستەو رووی خۆشی حاکم هەلت نەخلە تێنێ و ئەو کۆمە لەشی تێکدا. مایەو کۆمە لیکێ تر. وتی: ئەو شەم پێ بفرۆشە. وتی: بێنە لیرە یەک. لیرە ی دایەو وتی: هەر گیز خزم بە بێگانە نە دەیت. ئەو کۆمە لەشی تێکدا. هە یاس وتی: مامە بۆچی خۆلە کەت بلاو کردەو؟ وتی: ئەو یانێ ئەم خۆلە بەسەر ئەو کەسە کە بە گۆنێ ئەم نامۆزگار یانە ی من نە کات.

هە یاس لە گەل سولتان مەحموودا رۆیشتن. سولتان وتی بە هە یاس بۆم دەر کەوت تۆ لەو پیاو بە ئەقل تر و گەوج تریت. هە یاس وتی: باشە.

سولتان «خوشمی» یەکی هەبوو زۆری خۆش ئەویست. خوشمیش ئەو نەندە جوان بوو هەموو کەس هەر خۆشی ئەویست بۆ خۆی بە ئارەزووی خۆی سەری بە هەموو مال و دوکانیکا ئەکرد، کەس نەبوو رینگای لێ بگری. لەبەر ئەوە کە بەبێ سەر بەر بە هەموو لایە کدا ئەگەر وا قەلەو بوو بوو هە هەر نەبیتەو.

رۆژیک سەری کرد بە مالی هە یاسا. هە یاس ژنە کە ی لەمال نەبوو. چوو خوشمی برده ژووریکێ ژیر زەویەو شاردیەو. مێنیکێ هەر وە کوو ئەوی هێنایە حەوشە کەو. لەو وەختەدا ژنە کە ی هاتەو. وتی: ئا فرەت ئەمە خوشمی سولتانە، زۆر چاخە، خوا ناردوویە؛ قاپیە کە داخە سەری ئەبڕین با کەس پێ نەزانی بۆ خۆمان ئەبخوین. تۆیش دەنگ مە کە. ژنە قاپی داخست و هە یاس مەری سەر بڕی. گروویان خستیانە دیزەو هە لیا نگر ت.

یەک دوو رۆژ کە خوشمی دیار نەبوو سولتان پیاوی خستە ناو شار کە بیدۆزنەو. هەر دیار نەبوو. وتی: هەر کەس ئەم خوشمیە ی منی لە ناو دا بردبێ سەری ئەبڕم. ئەم هەرە شەشی کرد ئیتر سۆراخی خوشمی بە تەواوی بڕا و سولتانیش زۆر بۆی بێ تاقت بوو.

رۆژیک هە یاس لەسەر شتیکی هیچ لە گەل ژنە کە ی بوو بە دەمە قالیان. ژنە وتی: تۆ ئەو نیت کە خوشمی سولتان سەر بڕی و لە ناوت دا؟ هەر ئیستە ئەچم خەبەر ت لێ ئە دەم. هە یاس وتی: ئا فرەت! ئا فرەتی چاک بە، من کردم تۆ نە تکر دین. ئەگەر ئیستە تۆ بچیت خەبەر بە ی، سولتان سەرم ئەبڕی. ژنە وتی: من ئەمانە نازانم. عەزیزەتی زۆرمت داو ه ئەچم هەقی خۆمت لێ ئە کە مەو. هەر چەندە هە یاس دەستە و دامانی بوو بێ کە لک بوو. چوو بۆ لای سولتان و وتی:

ئەم ھەياسە كە تۆ بەيەكەم دلسۆزى خۆت ئەزانى، ئەو تا ئەو خوشمىكەتى لەبەر چاۋ مەنەو سەربرى. ھەرچەندە ھاوارم لىكرد شتى وا نەكەى بەگوتى نەكردم، وتى: ھەر ئەبى داخىك بەرمە دلى سولتانەو.

سولتان چوو ھەرياي غەزەبەو، وتى: ئادەى ھەياسم بە بالەستە بۆ بىنن. ھەر ئەبى ئىستەخوينى ئەوئىش بەرمە لاي خوينى خوشمىو. ھەياسيان بەقۆلبەستەيى ھىنايە حوزوور. سولتان رووى تىكردو وتى: ئەمە ھەموو نەكەكەت بوو كە ئەترانى مەن ئەو خوشمىيەم چەند خۆش ئەويست تۆ بچىت سەرى بېرى و بەو جۆرە مەن تووشى خەفەتى ئەو بكەى؟ ئادەى جەلاد سەرى لە لەشى جيا كەرەو.

سولتان بەرگى غەزەبى پۆشيوو، ھەرچەندە ھەياس وتى: پادشاھم مەن شتى وام نەكردوو، بى كەلك بوو. وتى: لە ژنى خۆت بەو لاو ھەكەسى تر ھەيە كە بەو جۆرە لىتەو نەزىك بى؟ ئەو ھاتوو خەبەرى لى داوى. گوايە ئەو درۆ ئەكا و تۆ راست ئەكەى.

لەبەر ئەو كە سولتان چوو بوو بە غەزەبا ئەو ھەموو دۆست و ناسراو كە ھەياس ھەيوو لى كشانەو و تيان: يەكئ ئەوئەندە بەدەنمەك بى ھەر كوشتنى باشە. دەستى خۆش بى سولتان با بىكوژى.

ھەندى خزمى رووتەلەو ھەزارو فەقىرى ھەياس ھەبوون، كە بىستيان وا سولتان مەحمود ھەياس ئەكوژى ھەر يەكە چى بەرپەل كەوت لە دارو تىلا كۆ بوونەو بە ھەراھەرا و دەنگەدەنگ بەر بارەگاي سولتانيان گرت و تيان: يا ئەمەيە ئەبى ئىمەش سەر بىرى يا ئەبى لە خوينى ھەياس خۆش بى.

سولتان مەحمودئىش چوو تە بەرگى غەزەبەو لەقسەى خۆى نايەتەخوارەو، ئەلى: ھەر ئەبى بكوژى. خزمەكانىشى ئەلەين: ئەبى لە پىشا ئىمە بكوژى ئەو وەختە ھەياس بكوژە.

ئىش كە گەيشتە ئىرە ھەياس بانگى كرد: پادشاھم! مەمكۆزە خوشمىت ئەوا لە ژوورى زىر زەوى مالىكەى مەنە بىئىرە بىھىننەو. سولتان زۆر سەرى سوپما. لەراستىدا ناردى ھىتايان سەبرى كرد، راستە خوشمىيەكەى خۆيەتى. ھەستا دەستى كەردە مل ھەياس، ماچى كەردەو ھەواى لىبوردنى لىكرد. ھەياس وتى: پادشاھم مەن و تۆ تازە پىكمانەو نامانكرى. بەلام ئەمە ئەو سى كۆگاخۆلەكە بوو كە لە مامەى رىش سىپىم كرى و تۆ وتت تۆ لەو گەوجىرت. مەن وىستم ھەر سىكت بەخەمەبەر چاۋ.

من به دنمهک نیم. روژیک خوشمن هاته مالی ئیمه، من بردم شاردمه‌وه مه‌ریکی ترم هیناو به ژنه‌که‌مم وت ئه‌مه‌خوشمیی سولتانه، سه‌ری ئه‌برین و دهنگ مه‌که. ئه‌گه‌ر سولتان پیی بزانی سهرم ئه‌برئ. ژنه‌که‌م ئه‌و نه‌پنیه‌ی رانه‌گرت و هاته‌لای تو ئه‌وه‌ی وتی، وتی.

دووهم من دوست و خه‌لکیکی زورم به ده‌وره‌وه بوو که چاکم بو هه‌موویان بووبوو، که هاته‌وه‌ختی تنگ و چه‌له‌مه‌ی ناخوشی هه‌موویان پشتیان تیه‌له‌کردم و لیم ته‌کینه‌وه. ئه‌وه‌ی که هات به هانامه‌وه ته‌نیا خزمه‌هه‌زاره‌کانی خوم بوون که هیچ چاکه‌یه‌کیشم بویان نه‌بوو بوو. وه‌به‌لکوو هه‌موو دهم هه‌ر لیبان دوور ئه‌که‌وتمه‌وه.

سییه‌م ئه‌وه بوو وتی: به‌قسه‌ی خووشی پادشا هه‌له‌نه‌خه‌له‌تیت؛ راست بوو ئه‌م هه‌موو لوتف و میهره‌بانیه‌ی که تو له‌گه‌ل منت هه‌بوو هه‌مووت به‌مه‌ریک گۆرایه‌وه.

ویستم سئ گه‌وه‌ره‌که‌ی مامه‌ی ریش سپیت سووراوسوور پیشان بده‌م و خۆت به‌چاوی خۆت بیانینی.

هه‌یاس ئه‌مانه‌ی وت و لیبی دا رویشت تورا. سولتان مه‌حموود گه‌لنی به‌شوینیا گه‌را نه‌یدۆزیه‌وه تا به هۆی کاره‌ساتی گیسکه‌که‌وه دۆزیه‌وه و ناشتی کرده‌وه. هه‌یاسیش ئیتر له‌و وه‌خته به دواوه‌خزمه‌کانی خۆی له‌خۆی کو کرده‌وه، ئه‌و پشتیه‌ی که جاران به‌خه‌لکی ئه‌به‌ست به‌وانی به‌ست.

- ئه‌مه کاره‌ساتیک بووه که به داستانی گوپی ئاگردان له‌ناو کورددا ئه‌یگێر نه‌وه، له ویتنه‌ی ئه‌مه کاره‌ساتیک که رووی داوه‌و داستان نییه هه‌ر له‌راستیدا رووی داوه ئه‌مه‌ش بوو رووداوی میژوو ئه‌گێر مه‌وه:

زستانی سالی ۱۹۱۹ زستانیکی سه‌خت و تووش بوو. گرانی گه‌وره‌ش هیشتا پاشه‌له‌قه‌ی مابوو. بئ حوکومه‌تی و بئ ئارامی خێوه‌تی ره‌شی خۆی به‌سه‌ر ولاتا هه‌لدابوو.

میرزا سه‌یفوللا هه‌بوو له سنه‌ پیاویک بوو خۆی به‌خۆی پتنگه‌یشتبوو، ده‌وله‌مه‌ند بوو بوو. بووبوو به‌خواهن پاره. ماله‌که‌ی تۆزی که‌وتبووه قه‌راخ شاره‌وه، هه‌ر خۆی و ژنه‌که‌ی بوو له‌و ماله‌ گه‌وره‌دا، ژیر ماله‌که‌یشیان هه‌بوو.

ژیر ماله ئه‌وه بوو که ئه‌هلی لادیکان له به‌ر لیشاوی عرووس و له‌به‌ر فه‌لاکه‌تی گرانی روویان ئه‌کرده شاره‌که. ئه‌و ماله‌ی که تۆزی حالی باش بوایه ژیرخانیکه ئه‌دا به‌یه‌کی له‌وانه به‌بئ ئه‌وه پاره‌ی لی وه‌ر بگه‌ری. ئه‌وانیش خزمه‌تی ماله‌که‌یان ئه‌کرد؛ له‌بان مالین، له

نان کردن و حاجت شتن. دیسان خاوهن مالیش یارمه تی خوارده مه نی و جلو به رگی کونه شی نه دان. به مانه بیان نموت: «ژیرماله».

میرزا سه یقوللا ژیر مالیه کی وای خه لکی دی «خرۆسه» ی له مالا هه بوو. نم ژیر مالیه ش هه ر خوی و ژنه کی بوو. شاره زای هه موو سوو چتیکی مالیه که بوو بوو. ته نانه ت نه یزانی سندوقی پاره کی میرزا سه یقوللاو ده مانچه که شی له کوییه.

نم کار برای ژیرماله له گه ل سنی که سی تری خه لکی ده ره وه دا قسه نه کا به یه ک که شه و له ناویک بین، نم قایی هه وشیان بو بکاته وه میرزا سه یقوللا خانه بگیه بکه ن.

خانه بگیه نه وه بووه که به شه وه ده سته یه ک نه چنه سه ر مالیک به بی ته قه وه هه را نه چنه ژووره وه. خاوهن مال نه گرن و نه یکوژن. نه ختینه و شتی تر که به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه نه ییه ن و نه رۆن. حوکومه ت و شته ش نییه تا شویتیان که وی. نه وه ژاره هه م سه ری نه روا هه م مالی.

شه ویکی توف و به فرو تاریک سنی که سه که دین - که پیشتر ژوانیان گرتبوو - کار برای ژیرماله قایی هه وشه بیان بو نه کاته وه و قایی له و دیه وه دانه خه ن. میرزا سه یقوللاو ژنه که شی نووستون. پیش هه موو شتی نه چن ده مانچه که له ژیر سه ریا ده ره نه که ن. نه مجا چرا هه لئه که ن و به ر ده ماخ نه ده ن. میرزا سه یقوللا هه لئه سستین و به ر نه به سه ر و پوته لاک ی. یه کیکیان ده ست نه گری به سه ر ده میا نایه لی ده نگیشی ده رچی. ژنه که شی سه ری نیک نه خه نه سه ر ده می و ژنی کار برای ژیرماله ی به لاوه دانه نین تا خه فه نه بین.

میرزا سه یقوللا هه ر چه نده نه پارپته وه و هاوار نه کا بین که لک نه بین. ژیرماله که ی خوی نه ناسیتته وه نه لی: کوره نه مه پیاوه تی نییه تو نه یکه ی نه تتاسم. چیم هه یه بییه ن مه مکوژن. ژیرماله که نه زانی ناسیویه ته وه چه قویه ک دینی به ملیا سه ری نه بری. بیریک له هه وشه که دا نه بین لاشه که ی نه خه نه بیره که وه.

نه مجا به شینه یی سندوقه پاره و زیر و زیو و نه ختینه ی تر چی نه بین - که کار برای ژیرماله شاره زای هه موویه تی - نه یه نین له سه ر کورسیه ک به شی نه که ن و هه رکه سه به شی خوی نه خاته تنکه ی باخه لی و لی نه ده ن نه رۆن. ژیرماله ش قایبان له سه ر دانه خاته وه و نه ویش له گه ل ژنه ی خویدا نه خه وی. به یانی هه را په ییدا نه بین که مالی میرزا سه یقوللا خانه بگیه کراوه. ژیر ماله ش نه لی من ناگام له هیچ نییه.

به شویتنی چۆراوگی خویته که دا له شه که له بیره که نه دۆزنه وه ده ری نه که ن و نه ینیزن. ریکه وت چۆن نه بین، خزمیتیکی میرزا سه یقوللا نه بین «ناغه باوا» ی ناو نه بین، دوکانی عه تاری

ئەبێ لە لای مزگەوتی حاجیەولەسەن. ئەو شەووە کە میرزا سەیفوللا ئەکوژرێ بەکێ لە دزەکان لە بەیانیدا ئەچیتە لای ئاغەباواشت بکڕێ کیسەو یەنمۆرەکە ی میرزا سەیفوللا لای ئەو ئەبێ. کیسەو یەنمۆرەکە ی دەردینێ و پارە دەر ئەکا. ئاغەباوا چاوی پێ ئەکەوێ ئەیناسیتەووە کە ئەمە هی میرزا سەیفوللایە، بەلام هیشتا خەبەری کوشتنی ئەوی نەبیستوووە. کابرا ئەروا لەپاشا کوشتنی میرزا سەیفوللا بلاو ئەیتەووە. ئاغەباوا خۆی ئەیگێزایەووە ئەبیوت: لەترسی ئەووە کە نەووەک ئەو دزانە بلێن ئەویشمان لەگەل بوو، هەر دەنگم نەکرد چونکە دنیاکە زۆر بێسەر و بەر بوو. لەوانە بوو حوکومەتە پووچەلە ی ئەو وەختە منیان بگرتایەو دزیش لەو لاووە بوو خۆی دەر بچواوە.

لەپاش یەک دوو رۆژ ژیرمالە کەش لەمالی میرزا سەیفوللا بار ئەکا و ئەروا. ئەو کەسانە کە ئەو ئیشەیان کردبوو هەموو هیچ و پوچ و نەدارا بوون. گەلێ لە خەلکی شارەکە ئەیانناسین کە هەزار و لاتن؛ چونکە ئەچوون قورەکایان ئەکرد رۆژی بەقەرانی یا قەرانی و نیویک. ئەو پارەییە بە کولەمەرگی بەشی ئەکردن. چونکە تا رۆژی عەمەلە بیان دەست ئەکەوت چوار رۆژ دەستیان نەئەکەوت. کەچی لەدوای ئەو کارەساتە بە بێرەحمانە پارەیان خەرج ئەکرد و ئەیانخوارد. خەلکە کە ئەمەیان ئەزانی، بەلام قەت دلیان بەلای ئەووەدا نەئەچوو کە ئەمانە تاوانیکی وایان کردوو. حوکومەتییکی ریک و پیکیش لە ناوا نەبوو تا لەئیش بکۆلێتەووە.

لەپاش ماوێەک لەسەر دەمی حوکومەتی «شەریفودەولە» دا ژنی کابرای ژیرمالە لە گەل میردەکە یا ئەبێ بەشەریان. ژنە سێ و دووی لێ ناکا ئەچیتە لای شەریفودەولە ئەلێ: میردەکە ی من لە گەل سێ کەسی تر میرزا سەیفوللایان کوشتوووە.

شەریفودەولە ناو و نیشانی کابرا وەر ئەگرێ و ژنەلای خۆی گل ئەداتەووە، دەم و دەست ئەنێرێ کابرا ئەگرن. کابرا ئەخاتە ژیر شەکنجەووە راستی سێ کەسە ی تریشی پێ ئەلێ و ناو نیشانی ئەوانیش لەو وەر ئەگرێ. سێ کەسە کە یەکیکیان هەر لە ناو شار مابوو. دوووەکە ی تر چوو بوونە دەرەووە. ئەنێرێ ئەوانیتریش پەیدا ئەکەن و ئەیانگرن. هەموو دان ئەنێن بەووەدا کە ئەوان میرزا سەیفوللایان کوشتوووە.

شەریفودەولە لە ئەنجاما هەر سێکیان تیرباران ئەکا و ژنەکەش بەحەپسێکی درێژ حەپس ئەکا.

ئەم کارەساتی خانەبگیر کردنی میرزا سەیفوللایە لە سەردەمی کا بوو کە ئەبولحەسەن خان، «سەردار محی رشتی» سەنە بوووە.

- له‌داستانی کورده‌واریه‌ئه‌لن:

جاریک پادشای شاریک مرد و یه‌کیکی‌تر به‌بئ قسه‌هات نیشته شویته‌که‌ی و خوی کرد به‌پادشا. هه‌ر شتیکی کرد -له‌چاکه‌یا خراپه- کردی و دریفی نه‌کرد. پادشاکه‌ی پیشوو و هه‌زیریکی زوری هه‌بوو، یه‌که‌یه‌که‌بانگی کردنه‌لای خوی و ئه‌م پرسیاره‌ی لئ نه‌کردن که: «ئایا من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟»

ئهو که‌سه‌ی که‌ئهیوت خوا هیناوتی ئه‌یدا له‌ملی ئه‌په‌راند. ئهو که‌سه‌ش که‌ئهیوت خۆت هاتووی و به‌ئازابه‌تی خۆت بوویت به‌پادشا ئه‌یدا له‌ملی ئه‌ویش؛ ئه‌ویشی هه‌ر نه‌کوشت.

ئهمه‌بوو به‌به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ولاته‌که‌وه. هه‌ر که‌س هه‌ر شتیکی ئه‌وت له‌کوشتن به‌ولاهه‌هه‌چی‌تری ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت. ئه‌مجا سه‌ره‌هاته‌سه‌ر خه‌لکی‌تر. ئه‌نجامی ئه‌وانیش وه‌کوو ئه‌نجامی وه‌زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره‌هاته‌سه‌ر ئهو. پیاوه‌هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشه‌سه‌ر به‌جاری هه‌ناسه‌ی لئ بر، چونکه‌ئه‌یزانی به‌شی ئه‌ویش وه‌کوو به‌شی ئه‌وانی‌تره.

کورپکی منالکاری هه‌بوو کوره‌وتی: باوه‌من بنیره‌جوابی ئه‌ده‌مه‌وه. باوکه‌که‌وتی: رۆله‌ئهم هه‌موو عاله‌مه‌نه‌یان‌توانیوه‌جوابی بده‌نه‌وه‌ئیسته‌تۆ چۆن جوابت پئ ئه‌درپته‌وه؟ جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئه‌وانه‌و ئه‌نجامیشت وه‌کوو ئه‌نجامی ئه‌وانه.

نه‌وه‌للا که‌ئه‌نجام کوشتنه‌با هه‌ر خۆم بچم. ئهو دلهم نییه‌که‌تۆ له‌به‌رچاومه‌وه‌سه‌ر بپرن. کوره‌وتی: هه‌ر ئه‌بئ بمنیریت یا جواب ئه‌ده‌مه‌وه‌یان منیش وه‌کوو ئهو عاله‌مه‌به‌هه‌ر جۆر بوو باوکی رازی کرد. باوک وتی: باشه‌پرۆ.

کوره‌هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. حوشتریک و بزنیکی له‌گه‌ل خوی برد. له‌به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستیه‌وه‌وه‌خه‌به‌ریان نارد بۆ پادشا که‌یه‌کیک هاتوه‌بۆ ولام دانه‌وه. پادشا وتی با بیته‌ژووره‌وه. کوره‌چوو ژووره‌وه.

پادشا منالکی به‌رچاو که‌وت، وتی: ئه‌وه‌که‌سیکی له‌تۆ گه‌وره‌تر نه‌بوو بیت؟ کوره‌وتی: به‌لئ هه‌یه. هاته‌ده‌روه‌هه‌وساری حوشتری گرت و برديه‌ژووره‌وه. پادشا زوری به‌لاهه‌سه‌ر بوو وتی کورم یه‌کیک که‌ریشیکی هه‌بیت و دنیای دیبیت. کوره‌دیسان هاته‌ده‌روه‌ریشی بزنه‌که‌ی گرت و برديه‌ژووره‌وه. کوره‌وتی: پادشاهم ریشدارت ئه‌وی ئه‌مه‌ریش؛ چاوت لیه‌ج ریشیکی هه‌یه. پادشا ئه‌وه‌نده‌ی‌تر لئ به‌ره‌قا چوو. له‌دلی خویا وتی: ئیسته

بۆ بیکوژم پرسیاره‌که‌ی لێ ئە‌که‌م جواب ناداته‌وه‌ ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌بیکوژم. وتی: باشه‌ رۆله‌، باشه‌. کوره‌ وتی: پادشام پرسیاره‌ بکه‌. پادشا وتی: من خوا هیناومی یا خووم هاتووم؟ کوره‌ وتی:

پادشاهم نه‌خوا هیناوتی نه‌خۆیشت هاتویت. پادشا وتی: ئه‌ی کئ منی هیناوه‌؟ کوره‌ وتی: کرده‌وه‌ی ئیمه‌. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ باش بووینایه‌ تۆش باش ئه‌بوویت. پادشا ولامی کوره‌که‌ی زۆر به‌دل بوو. کوره‌ی گرت و ماچی کرده‌وه‌. ناردی باوکیان هینا و کردی به‌وه‌زیری خۆی. ئه‌و زولم و ستمه‌ش که‌ هه‌ببوو هه‌مووی لابرد. عاله‌م هه‌موو که‌وتنه‌ خۆشیه‌وه‌. پاش به‌بێنیک به‌ کوره‌که‌ی وت: چاوت لێبه‌ که‌ چهند چاک بووم؟ کوره‌ وتی: پادشاهم ئه‌وه‌ ئیمه‌ چاک بوین بۆیه‌ تۆیش چاک بوویت. پادشا ئه‌وه‌نده‌تر قسه‌که‌ی پێخۆش بوو.

- ئه‌لێن له‌ وه‌ختی خۆیا له‌ ئه‌سته‌موول جووله‌که‌یه‌ک هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ موسلمان بێن. چون‌ خه‌به‌ریان به‌ سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م دا (شیخواییسلامیش بوو). ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پێویست بوو له‌ ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بۆی جئ به‌جئ کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ره‌سمیدا ته‌لقینی جووله‌که‌ی دادا و شایه‌ت ئیمانی پێ هینا و جووه‌ موسلمان بوو. هه‌ر که‌ شایه‌ت ئیمانی هینا سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م وتی بیکوژن. ئه‌م فه‌رمانه‌ بوو به‌ شتیکی سه‌یرو ده‌نگی دایه‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌ عاله‌م کۆششیان کرد که‌لکی نه‌بوو. فه‌رمانی سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م گێرانه‌وه‌ی نییه‌. خه‌لکه‌که‌ په‌نایان برده‌به‌ر سولتان که‌ به‌لکوو ئه‌و چاریک بکا. چون‌ ئه‌بئ جووله‌که‌یه‌ک له‌ به‌ر ئه‌وه‌ موسلمان بووه‌ سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م فه‌رمان بدا به‌کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعو شیخواییسلام داویه‌تی من ناتوانم بگێرمه‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وازیان نه‌هینا؛ چونکه‌ ئیشه‌که‌ زۆر نابه‌جئ بوو؛ جووله‌که‌ موسلمان بێت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژری، ئه‌مه‌ هه‌ر نه‌بووه‌. سولتانیش له‌ دلا به‌لایه‌وه‌ ئیشتیکی ناهه‌موار بوو، به‌لام شیخواییسلام به‌فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه‌ ئه‌م ناتوانی له‌م روه‌وه‌ هه‌لیوه‌شینیتته‌وه‌. شیخواییسلامیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌.

له‌ ئه‌نجاما شیخواییسلامی بانگی کردو وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه‌، به‌لام چ من و چ ئه‌م خه‌لکه‌ ئه‌مانه‌وی له‌مه‌تی بگه‌ین که‌ چون‌ ئه‌بئ غه‌یره‌ دینیک که‌ موسلمان ئه‌بئ له‌ [...]^{۱۷}

[. . .] بکهوئ له کهوچک دەست بکهن به جنتیوان بهمن و بلتین خوا بتگری مامهولا بو کچیک بهختوت کردوه. با بو خۆی له مالا داکهوئ کهلکی میردی نییه. وتیان مامهولا نهو عهیهه چیهه و تو باوکیت دانی پئ دا نهنی؟ هیچ باوک و دایکیک نییه دان بهعهیبی منالی خویانا بنین؛ بهتایهتی کچ که ههر ئهبن میرد بکا و بروا.

مامهولا وتی: باوکم کچهکهه بئ فیکره، کهلکی میردی نییه، شتی زوو لهبیر نهچیتهوه. بکهوئته لای ههرکهس له پاش چوار روژ تووشی دیق ئهبن و ئهیداتهوه به سههما. نهوهللا با دوستانهتی بمینئ و کهسمان له کهسمان عاجز نهبین.

ههر چهند ئهوان وتیان مامهولا ئهمه شتیکی وانییه ئیمه به ههموو شتیکهوه قهبولمانه، مامهولا دهستی نههینایه پیشهوه. جهماعهت ناچار رویشتن و وازیان هینا. کچهش گویی له ئههه ههموو حیکایهت و کارهساتهبوو، ههناسهیهکی ساردی ههلکیشا.

که ئهوان رویشتن کچه خرتهخرت کهوته خۆی. که ئیشیکیان پئ ئهوت وهکوو کئچ رائهپهپئ؛ که باوکی پئ ئهوت ئیش و دهنگی زهنگی کلێسه ههر له میشکیا ئهماهیهوه، شتیکی نهبوو که دوو جار پئی بوتری. ههر شتیکی که مامهولا یه کهمجار پئی وت ههر ئهوه بوو؛ دووباره ی نهبوو. تهناوت ئهه ئاموژگاریانه که پیش چهند سال باوکی ئهیکرد ههمووی هینایهوه بیری خۆی و ههرگیز ئیتر ریک نهکهوت جاریک ئیشیک پئی بوتری و بو جاری دووههه بلئ له بیرم نهبوو. ههتا ماوهیهکی باشی پئچوو مامهولا زور ههسایهوه و پاشان دای بهمیردو له دلئ خۆیا وتی: ئاوا چارت ئهکهه، ئای کچ.

- جاران لهو خواره داواکردنی پئغههبهری باوکی زوری ههبوو. ههر کهس ههلهستا داوای پئغههبهری ئهکرد.

لهسالی ۳۲۵ هجری کابرایهک راست بووهوه وتی من پئغههبهرم. وتیان پهرجوت (موعجیزه) چیهه؟ وتی: ههر کهسه کچیک جوان یا خوشک یا ژنیکی ههبن بوم بینئ من خیرا سکی پر ئهکهه، ههر ئهه کاته کوریک جوانی ئهبن له باوکی کچه یا میردی ژنه یا برای خوشکهکه ئهکا. که ئیش ئهگهیشه ئیره زور کهس ئهیانوت ئهشه نو بیلا تو پئغههبهريت.

جاریک گرتیان و بردیانه لای پادشا. ههر چهشنی قسهی ئهکرد. پیاویک راست بووهوه وتی: یا پئغههبهری خوا! من نهکچم ههیه، نهژنم ههیهو نهخوشک. بزنیکم ههیه بۆت دینم ئاوسی که. پئغههبهر ههر ههستا راست بووهوه و بیستی بروا. وتیان بو کوئ ئهچی؟ وتی:

ئەچم بۆ لای جبرەئیل پیتی ئەلیم ئەمانە «تەگە» یان ئەوی؛ ئیشیکیان بە پینگەمبەر نییە. دەستیان کرد بە پیتکەنین و بەرە لایان کرد.

- سەردەمی پیشوو هێشتا ئەم هەتیو هۆتە دانەھانبوو بۆ دوکتۆری و حکیمی، واتە ئەم شتومە که زۆرە که دوکتۆر بە هۆی ئەوانەووە نەخۆشی، نەخۆشی بۆ دەرئەکەوی، و ئەبێ لە نەخۆشە کەش پرسی که چیتە. گوايه ئەمە ئەو کلیلێک بێ بۆ دەرکەوتنی نەخۆشیه که. ئەگەر یەکیکیش بلێ با بە ئەم پرس و خواسە ی بۆچییه، دوکتۆر ئەبێ خۆی نەخۆشی بزانی و بناسی. ئەگەر یەکنی ئەم قسە یە کرد ئەیکەن بەکیوا. ئەلین ئەمی دوکتۆر لە نەخۆش نەپرسی؟ ئەمە چ قسە یە که تۆ ئەیکە ی.

بابە با وایی. بۆ پشٹیوانی قسە که ی تۆ جارن حکیمە کان دوو شتیان هەبوو بۆ ناسینی نەخۆش. یەکنی ئەهات نەبزی دەستی ئەگرت، یەکنی ئەبوت زمانت دەرکە بزانی باری زمانت چۆنە؟ لەم دوو رینگاوه حکیم بۆی دەرئەکەوت که نەخۆشی ئەو نەخۆشە چییه و دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد. ئەمە بیرو رای حکیمەکانی پیشوو بوو.

ئەلی حکیمیک هەر جارە که ئەچوووە سەر نەخۆش، هەرکە نەبزی ئەگرت نەخۆشیه که ی بۆ دەرئەکەوت، دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد و چاک ئەبوووە. زۆر کەس پروایان بەمە نەئەکرد. دوزمنەکانی ئەم ناوەیان بۆ بلاوکردهووە گەیانندیانە لای پادشا که ئەمە درۆیه. پادشا وتی ئەبێ تاقی بکەینەووە، ئەگەر درۆ بوو لە سەری ئەدەین.

پیاوی ناردەلای حکیم که کچی پادشا نەخۆشە و ئەبێ بیت بۆ چاوپیتکەوتنی. ئەویش هات وتی بیهینن با چاوم پێ بکەوی و نەبزی بگرم. وتیان کچی پادشا هەتاو سیبەری سەری نەبیینووە، ئیستە چۆن ئەبێ تۆ دەستی بگری و نەبزی بگری؟ وتی: باشە لە ژووریکێ تر دایبیتن دەزویک ببهستن بە دەستیەووە من لەم دیووە سەری دەزوه که ئەگرم، بەو جۆرەش ئەتوانم نەخۆشیه که ییم بۆ دەرکەوی. وتیان باشە.

ئەمجا چوون پشیلە یەکی نەخۆشیان هینا لە ژووریکا دایاننا، دەزویکیان بەست بە دەستیەووە، سەری دەزوه که یان هینایە ژوورە که ی تر پادشا و پیاوماقوولانی هەموو لەوی بوون. حکیمە کەش دانیشتبوو ناگای لە هیچ نییە. سەری دەزوه که یان دابە دەستیەووە. حکیم دەزوی گرت تۆزی واقی و پرما دەزوی بەرە لا کرد و دیسان گرتیهووە. دوو سی جار ئەمە ی کردو هەر زۆرتر سەری سڕ ئەما و دەنگیشی نەئەکرد. پاشان لێیان پرسی چییه بۆچ دەنگ ناکە ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سەرم سوڕ ماووە. ئەم نەخۆشە دەرمانە که ی

گوشتی مشکه. لهوه زیاترم بق ده‌رناکه‌وئ. پادشا و پیاو ماقوولان هموو ئافه‌رینیان کرد و
وتیان راسته تو حه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاقی بکاته‌وه، نه‌وه‌ی که ده‌زوه‌که‌ی به‌ستراوه به
ده‌سته‌وه پشیله‌یه‌و عینسان نییه.

ژیوانی عدلانگدوین سجادی

عدلانگدوین کوری محمدوین کوری حیدرآبادی له پنهالی سجادی له سالی ۱۹۰۷ دا له گهره کی ته قارچینی شاری سه چاری کرده به سدر دوتیای رهنگاورهنگی پر له کارساتدا به سرخه خورتنی دست پیکر دوروه به نهفتی گلی شاری کوردهواری گراوه بهو پارگی له سلیمانی خستوهه له سالی ۱۹۲۸ فیچازوی

زانسته نسلانیه کاه و زمانی عمره پی وورگرتوهو درچار پز مهلاپتی و پیش نوتی له مزگوتی خمیه خاترون رومی کردزه بهخدا همر لهوچ ماوهتوهه.

له ماوهی شهری دورومی چیمانیدا ختی داوهقه روزنامهوانی و کوفاری «گلایوتی» «نرانی» پدیره پردوهه له ۱۹۵۹ دا پزقه مانرستانی زانکوی بهخدا له کولیری زمانی کوردینار تا سالی ۱۹۷۴ له سدر هم نیشه ماوهتوهه له ۱۹۷۰ دپیغه رهزیری نوتانی له ۱۹۷۷ دا خاقنشین دهکریه.

پاش خاقنشین بیرونی همسور دپور توانی دهخاقه سدر کار له سدر بابتی نهده پی کورده بهلام کورانی کوری گورده له شهر پی نیران و نیران (۱۹۸۰-۱۹۸۸) دا وزی دپریچ و پستی دهسکینچ. تا له سالی ۱۹۸۴ دا رور له شاری خاموشان دهنی و له کورستانی شیخ عبدالقادی گیلانی نسیپرده دهکریه.